TAHT OYUNLARI BAŞLAMADAN 300 SENE EVVEL
WESTEROS'TA EJDERHALAR
HÜKÜM SÜRÜYORDU

GEORGE R. R.
MARTIN

B&S

ATEŞ VE KAN

Epsilon

Taht Oyunları'nda yaşanan olaylardan yüzyıllar önce, –Valyria Kıyameti'nden sağ çıkan tek ejderlordları ailesi olan– Targaryen Hanesi, Ejderha Kayası'na yerleşmişti. Westeros tarihinin en şanlı ama bir o kadar da tartışmalı hanesinin öyküsü, *Ateş ve Kan*'da, ateş ve kanla yazılıyor. Ejderhanın ejderhayla, kardeşin kardeşle savaştığı, bildiğimiz anlamda Westeros'u Westeros yapan bu dönem, Demir Taht'ın yaratıcısı efsanevi Fatih Aegon'la başlıyor. Fatih'ten sonra gelen âlimler ve zalimler, korkaklar ve kahramanlar ama en çok da muazzam ejderhalar o tahtı elinde tutmak isteyen kral ve kraliçelerin hırslarının bir parçası oluyor.

Peki Ejderhaların Dansı boyunca aslında neler yaşandı? Yedi Krallık nasıl kuruldu? Kıyamet'ten sonra Valyria'yı ziyaret etmek neden o kadar tehlikeliydi? Daenerys'in üç ejderha yumurtasının kökeni neydi? Hisar'ın bilge üstadı tarafından nakledilen ve ressam Doug Wheatley'nin elinden çıkma yepyeni siyah-beyaz illüstrasyonlarla süslenmiş bu çok önemli tarihçede cevabını bulan soruların birkaçı işte bunlar.

Takvimler geriye dönüyor, haneler yükselip yıkılıyor ve taht oyunlarının hem en kolay hem de en zor olduğu dönemde Targaryen tarihinin bütün detayları ilk kez gözlerimizin önüne seriliyor. Tanrılar, Targaryenler için bir kez daha yazı tura atıyor… ya kan ya da ateş.

B&S

9 786051 736556

KDV'den muaftır.

₺59,50

/epsilonyayinevi

www.epsilonyayinevi.com
online alışveriş: kitap365.com

GEORGE R. R. MARTIN

1948 yılında New Jersey'de dünyaya gelen George R.R. Martin, yazmaya oldukça genç yaşta başladı. Henüz küçük bir çocukken arkadaşlarına yaratık hikâyeleri satıp seslendirerek başladığı yazarlık yolunda ilk profesyonel satışını 1970 yılında, Galaxy'nin 1971 Şubat sayısına satılan "The Hero" öyküsüyle yaptı.

Martin tüm dünyada bir fenomen haline gelen Buz ve Ateşin Şarkısı serisini, 1991 yılında yazmaya başladı ve serinin ilk kitabı *Taht Oyunları* yurtdışında 1996 yılında yayımlandı. İlk olarak bir üçleme olarak planlanan seriden, şu an için beş ana kitap yayımlandı ve iki ana kitabın daha yazılıp yayımlanması bekleniyor.

Hakları 2007 yılında HBO tarafından satın alınan Buz ve Ateşin Şarkısı serisinin dizi uyarlaması 2011 yılında seyirciyle buluştu.

71 yaşında olan yazar, eşi Parris'le birlikte Santa Fe, New Mexico'da yaşıyor.

Yayınevimizden Yayımlanan Eserleri:

Buz ve Ateşin Şarkısı Serisi:

Taht Oyunları
Kralların Çarpışması
Kılıçların Fırtınası
Kargaların Ziyafeti
Ejderhaların Dansı

Buz Ejderhası

Taht Oyunları Resimli Özel Baskı

Derlediği Kitaplar:

Vahşi Kartlar
Vahşi Kartlar: Yüksek Aslar
Vahşi Kartlar: Vahşi Jokerler
Aşk ve Ölüm Şarkıları

Ateş ve Kan
Orijinal Adı: *Fire & Blood*
Yazarı: George R. R. Martin
Çeviri: Alican Saygı Ortanca & Emre Aygün

Yayın Yönetmeni: Aslı Tunç
Editör: Tuğçe Nida Gökırmak
Kapak Uygulama: Berna Özbek Keleş
Sayfa Uygulama: Gamze Kulak

2. Baskı: Kasım 2019
ISBN: 978-605-173-655-6

Metin © George R. R. Martin, 2018
Resimler © Penguin Random House LLC, New York, 2018
Türkçe yayım hakkı, yazar ve yazarın ajansı, The Lotts Agency Ltd. ile Akcalı Telif Hakları Ajansı aracılığıyla alınmıştır.
© Epsilon Yayınevi Tic. San. A.Ş.

Baskı ve Cilt:
Dörtel Matbaacılık San. ve Tic. Ltd. Şti.
Zafer Mah., 147. Sok., No: 9-13/A
Esenyurt/İstanbul
Tel: (212) 565 11 66
Sertifika No: 40970

Yayımlayan:
Epsilon Yayınevi Ticaret ve Sanayi A.Ş.
Osmanlı Sok., No: 18/4-5 Taksim/İstanbul
Tel: (212) 252 38 21 Faks: (212) 252 63 98
İnternet Adresi: www.epsilonyayinevi.com
E-posta: epsilon@epsilonyayinevi.com
Sertifika No: 34590

ATEŞ VE KAN

GEORGE R. R. MARTIN

Çeviri:
Alican Saygı Ortanca & Emre Aygün

Epsilon

Dağ cüceleri Lenore, Elias ve Sid için

İçindekiler

Aegon'ın Fethi	*11*
Ejderha'nın Saltanatı — Kral I. Aegon'ın Savaşları	*36*
Üç Başlıydı Ejderha — Kral I. Aegon Saltanatında Yönetim	*50*
Ejderhanın Oğulları	*61*
Prensten Krala — I. Jaehaerys'in Tahta Çıkışı	*118*
Üç Gelin Senesi — FS 49	*134*
Hükümdar Bolluğu	*155*
Sınanma Zamanı — Diyar Sil Baştan	*187*
Kral I. Jaehaerys Saltanatı Sırasındaki Doğumlar, Ölümler ve İhanetler	*207*
Jaehaerys ve Alysanne — Zaferleri ve Trajedileri	*242*
Uzun Saltanat — Jaehaerys ile Alysanne: Siyaset, Soy ve Sıkıntılar	*287*
Ejderha'nin Vârisleri — Veraset Sorunu	*355*
Ejderhaların Ölümü — Siyahlar ve Yeşiller	*409*
Ejderhaların Ölümü — Oğula Oğul	*432*
Ejderhaların Ölümü — Kızıl Ejderha ve Altın Ejderha	*448*
Ejderhaların Ölümü — Muzaffer Rhaenyra	*481*
Ejderhaların Ölümü — Devrik Rhaenyra	*526*
Ejderhalarin Ölümü — II. Aegon'ın Kısa ve Hüzünlü Saltanatı	*570*
Akıbet — Kurt Saati	*590*
Kral Naiplerinin Dönemi — Kapüşonlu El	*613*
Kral Naiplerinin Dönemi — Savaş ve Barış ve Sığır Gösterileri	*640*
Kral Naiplerinin Dönemi — Alyn Meşeyumruk'un Yolculuğu	*671*
Savaşın Lys Baharı ve Naipliğin Sonu	*689*
Kan Bağları ve Soyağacı	*731*

Ateş ve Kan

Westeros'un Targaryen Kralları'nın Tarihçesi

Birinci Cilt

I. Aegon'dan (Fatih) III. Aegon'ın

(Ejderha Felaketi) Naipler Döneminin

Sonuna Kadar

Yüce Üstat Gyldayn

Tarafından Yazılmıştır

(George R. R. Martin

tarafından aktarılmıştır)

Aegon'ın Fethi

Westeros'un tarihçelerini tutan Hisar'ın üstatları son üç yüzyıldır Aegon'ın Fethi'ni mihenk taşı olarak almışlardır. Doğumlar, ölümler, muharebeler ve diğer olaylar ya FS (Fetih'ten Sonra) ya da FÖ (Fetih'ten Önce) olarak tarihlendirilir.

İşinin ehli âlimler böyle bir tarihlendirmenin kesinlikten uzak olduğunu bilirler. Aegon Targaryen'ın Yedi Krallık'ı fethi tek bir günde gerçekleşmemiştir. Aegon'ın karaya çıkmasıyla Eski Şehir'deki taç giyme töreninin arasında iki yılı aşkın bir süre vardır... ve Dorne dize getirilemediğinden Fetih de aslında tamamlanmamıştır. Dorne'luları krallığa katma çabaları Kral Aegon'ın saltanatı ve oğullarının saltanatları boyunca aralıklarla devam etmiş olup Fetih Savaşları için kesin bir bitiş tarihinden bahsetmek söz konusu değildir.

Fetih'in başlangıç tarihi konusunda bile bazı yanlış kanılar bulunmaktadır. Birçok kişi yanılgıya düşerek Kral I. Aegon Targaryen'ın saltanatının, günü geldiğinde Kral Toprakları'nın kurulacağı üç tepenin dibindeki Karasu Koyu'nun ağzında karaya çıktığı gün başladığını varsaymaktadır. Bu doğru değildir. Aegon'ın Karaya Çıkışı, kral ve soyu tarafından kutlanan bir gün olsa da saltanatının başlangıcı olarak Fatih, İnanç'ın Yüce Rahip'i tarafından Eski Şehir'deki Yıldızlı Sept'te taçlandırılıp kutsandığı günü saymaktadır. Bu taç töreni Aegon'ın Karaya Çıkışı'ndan iki yıl sonra, Fetih Savaşları'nın üç büyük muharebesi de savaşılıp kazanıldıktan çok

sonra gerçekleşmiştir. Böylece Aegon'ın asıl fethinin FÖ 2-1, yani Fetih'ten Önce yaşandığı anlaşılabilir.

Targaryenlar ari Valyria soyuna mensuptular, kökleri çok eskilere dayanan ejderlordlarıydılar. Valyria Kıyameti'nden on iki yıl önce (FÖ 114) Aenar Targaryen, Özgür Kale ve Uzun Yaz Toprakları'ndaki mülklerini satıp eşlerini, servetini, kölelerini, ejderhalarını, kardeşlerini, akrabalarını ve çocuklarını da yanına alarak dar denizdeki duman tüten bir dağın alt kısmındaki neşesiz bir ada hisarı olan Ejderha Kayası'na taşındı.

Valyria, en güçlü zamanlarında, bilinen dünyadaki en büyük şehir, medeniyetin beşiğiydi. Parlak duvarları arasında, kırk kadar rakip hane, bitmek bilmeyen, sinsi ve çoğunlukla acımasız bir egemenlik mücadelesi içerisinde yükselip düşerek meclis ve konseyde güç ve şan peşinde koşuyordu. Targaryenlar en güçlü ejderlordlarından değildi ve rakipleri, Targaryenların Ejderha Kayası'na taşınmalarını bir tür pes etme, korkaklık olarak gördüler. Ama Lord Aenar'ın, daha sonrasında Kâhin olarak bilinecek olan bakire kızı Daenys, Valyria'nın ateşlere boğulup yok olacağını görmüştü. Ve on iki yıl sonra Kıyamet geldiğinde, Targaryenlar hayatta kalan yegâne ejderlordları oldular.

Ejderha Kayası iki yüzyıl boyunca Valyria egemenliğinin en batı ucu olagelmişti. Boğaz'a karşı çıkan konumu, Ejderha Kayası'nın lordlarına Karasu Koyu üzerinde bir egemenlik sağlayarak hem Targaryenların hem de yakın müttefikleri olan Akıntı Taşı'ndan Velaryonların (Valyria kökenli ufak bir hane) yapılan ticaretlerden aldıkları vergilerle hazinelerini doldurmalarına olanak sağladı. Velaryon gemileri ile müttefik bir başka Valyria hanesi olan Pençe Adası'ndan Celtigarların gemileri, dar denizin orta kısımlarını kontrol altında tutarken Targaryenlar da ejderhalarıyla gökyüzünü yönetiyorlardı.

Tüm bunlara rağmen, Valyria Kıyameti'nden sonraki yüzyılın büyük kısmında (haklı bir şekilde Kan Yüzyılı diye isimlendirilmiştir) Targaryen Hanesi yüzünü batıya değil doğuya çevirerek Westeros'un işlerine karışmamayı tercih etti. Kâhin Daenys'in erkek kardeşi ve kocası Gaemon Targaryen, Sürgün Aenar'dan sonraki Ejderha Kayası Lordu oldu ve Görkemli Gaemon olarak bilindi.

Gaemon'ın ölümünden sonra, Gaemon'ın oğlu Aegon ve kızı Elaena Ejderha Kayası'nı beraber yönettiler. Onlardan sonra lordluk, oğulları Maegon'a, sonra Maegon'ın erkek kardeşi Aerys'e ve sonra Aerys'in oğulları Aelyx, Baelon ve Daemion'a geçti. Daha sonra, bu kardeşlerden en sonuncusu olan Daemion'ın oğlu Aerion, Ejderha Kayası Lordu oldu.

Tarihe Fatih Aegon ve Ejderha Aegon olarak geçecek olan Aegon, Ejderha Kayası'nda FÖ 27'de dünyaya geldi. Ejderha Kayası Lordu Aerion'ın ve kendisi de anne tarafından yarı Targaryen olan Velaryon Hanesi'nden Leydi Valaena'nın ikinci çocukları ve ilk oğullarıydı. Aegon'ın iki öz kardeşi vardı; ablası Visenya ve küçük kız kardeşi Rhaenys. Erkek kardeşi kız kardeşle evlendirip soyu ari tutmak Valyria'lı ejderlordlarının uzun süredir uyguladığı bir âdetti ama Aegon iki kız kardeşiyle de evlendi. Geleneğe göre, sadece ablası Visenya'yla evlenmesi bekleniyordu; Rhaenys'in ikinci bir eş olarak alınması olağandışıydı ama bunun öncülleri vardı. Aegon'ın Visenya'yla âdetten, Rhaenys'le aşktan evlendiği söylenir.

Üç kardeş de evlenmeden önce ejderlordu olduklarını göstermişlerdi. Sürgün Aenar'la beraber Valyria'dan göç eden beş ejderhadan Aegon'ın zamanına sadece biri kalmıştı: Kara Dehşet Balerion denen muazzam yaratık. Ejderhalar Vhagar ve Meraxes, yumurtadan Ejderha Kayası'nda çıkmış, çok daha genç ejderhalardı.

Çoğunlukla cühela arasında tekrarlanan yaygın efsanelerden birine göre Aegon Targaryen, Westeros'u fethetmek için yelken açmadan önce Westeros'a hiç ayak basmamıştı ama bunun gerçeklerle uzaktan yakından alakası yok. Aegon'ın yelken açmasından yıllar önce, Lord Aegon'ın emriyle Boyalı Masa oyulmuş ve süslenmişti; bu, on beş metre civarında, Westeros suretinde oyulmuş ve Yedi Krallık'ın tüm ormanlık alanlarını, nehirlerini, kasabalarını ve kalelerini gösterecek şekilde boyanmış devasa bir ağaç gövdesiydi. Haliyle, Aegon'ın Westeros'a duyduğu ilgi, onun savaş ilan etmesinden çok daha öncelere dayanmaktadır. Ayrıca Aegon'ın ve ablası Visenya'nın gençliklerinde Eski Şehir Hisarı'nı ziyaret ettiklerine ve Lord Redwyne'in misafirleri olarak Arbor'da doğancılığa çıktıklarına dair güvenilir kayıtlar mevcuttur. Aegon, Lannis Limanı'nı da ziyaret etmiş olabilir; bu konudaki kayıtlar değişiklik göstermektedir.

Aegon'ın gençliğindeki Yedi Krallık, birbiriyle didişen yedi krallığa bölünmüştü ve bu krallıkların iki ya da üçünün birbiriyle savaş halinde olmadığı bir dönem bulmak güçtü. Uçsuz bucaksız, soğuk, taşlı Kuzey'e Kışyarı'ndan Starklar hükmediyordu. Dorne çöllerinde, Martell prenslerinin sözü geçiyordu. Altın zengini batıtoprakları Casterly Kayası'ndan Lannisterlar tarafından, bereketli Menzil ise Yüksek Bahçe'den Gardenerlar tarafından yönetiliyordu. Vadi, Parmaklar ve Ay Dağları, Arynn Hanesi'ne aitti... ama Aegon'ın zamanının en kavgacı kralları, toprakları Ejderha Kayası'na en yakın olan Kara Harren ve Küstah Argilac'tı.

Durrandon Hanesi'nin Fırtına Kralları, bir zamanlar büyük hisarları Fırtına Burnu'ndan, Gazap Burnu'ndan Yengeç Koyu'na kadar Westeros'un doğu yarısına hükmediyorlardı ama asırlardır egemenlikleri kan kaybetmekteydi. Topraklarına batıdan Menzil Kralları dadanıyordu, Dorne'lular güneyden saldırıyordu ve Kara Harren ile demirdoğumluları onları Üç Dişli Mızrak'tan ve Karasu Koyu'nun kuzeyinden kovmuştu. Son Durrandon, Kral Argilac bu gerilemeyi bir süreliğine durdurmayı başarmış, henüz çocukken bir Dorne istilasını püskürtmüş, Volantis'in emperyalist "kaplanları"na karşı kurulan büyük ittifaka katılmak için dar denizi aşmış ve yirmi yıl sonraki Yaztarlası Savaşı'nda Menzil Kralı VII. Garse Gardener'ı katletmişti. Ama Argilac yaşlanmıştı, dillere destan kara saçlarına ak düşmüş, savaştaki mahareti yok olmaya başlamıştı.

Karasu'nun kuzeyindeki nehirtoprakları, Hoare Hanesi'nden, Adacıkların ve Nehirlerin Kralı Kara Harren'ın kanlı yumruğuyla yönetiliyordu. Harren'ın demirdoğumlu atası Harwyn Hardhand, Üç Dişli Mızrak Nehri'ni, nehir krallarının sonuncusunu indirmiş olan, Argilac'ın atası Arrec'in elinden almıştı. Harren'ın babası topraklarını doğuda Duskendale ve Rosby'ye kadar genişletmişti. Harren da uzun saltanatının büyük kısmını Tanrı Gözü'nde inşa ettirdiği devasa kaleye adamıştı ancak Harrenhal'ın bitmesine az kaldığından demirdoğumlular yakında yeni fetihler için hazır olacaklardı.

Westeros'ta, acımasızlığı Yedi Krallık'a yayılmış Kara Harren kadar korkulan bir kral yoktu. Ve Durrandonların sonuncusu, tek varisi bakire kızı olan yaşlı savaşçı Fırtına Kralı Argilac kadar kimse kendini tehdit altında hissetmiyordu. İşte bu yüzden de Kral Ar-

gilac, Ejderha Kayası'ndaki Targaryenlara ulaşıp Lord Aegon'a evlenmesi için kızını, çeyizi olarak da Tanrı Gözü'nün doğusunda, Üç Dişli Mızrak'tan Karasu Koyu'na kadar uzanan toprakları teklif etti.

Aegon Targaryen, Fırtına Kralı'nın teklifini geri çevirdi. Zaten iki eşi olduğunu belirtti, bir üçüncüsüne ihtiyacı yoktu. Ve çeyiz olarak teklif edilen topraklar bir nesilden fazladır Harrenhal'a aitti. Oralar Argilac'ın değildi ki onları başkasına verebilsin. Belli ki ihtiyar Fırtına Kralı, Karasu boyunca, kendi topraklarıyla Kara Harren'ın toprakları arasında Targaryenlardan bir tampon bölge oluşturmak istiyordu.

Ejderha Kayası Lordu bu teklife, başka bir teklifle karşılık verdi. Argilac, Massey Kancası'nı, Karasu'nun güneyindeki orman ve çayırların yanı sıra Ağırsu nehrini ve Mander sularını da eklerse çeyizi kabul edecekti. Bu anlaşma, Argilac'ın kızının Lord Aegon'ın çocukluk arkadaşı ve sağ kolu Orys Baratheon'la evlenmesiyle tasdik edilecekti.

Küstah Argilac bu şartları öfkeyle reddetti. Orys Baratheon'ın, Lord Aegon'ın piç üvey kardeşi olduğu dedikodusu dolaşıyordu ve Fırtına Kralı, kızını bir piçle evlendirerek onun onuruna leke sürmeyecekti. Bunun teklif edilmiş olması bile onu küplere bindirmeye yetmişti. Argilac, Aegon'ın ulağının ellerini kestirip bunları bir kutunun içinde Aegon'a yolladı. Yanında da "Piçinin el sürebileceği tek eller bunlardır," diye yazdı.

Aegon buna bir cevap vermedi. Bunun yerine dostlarını, sancaktarlarını ve yakın müttefiklerini Ejderha Kayası'na çağırdı. Sayıları azdı. Akıntı Taşı'ndan Velaryonlar Targaryen Hanesi'ne bağlıydı, Pençe Adası'ndan Celtigarlar da öyle. Aslen Fırtına Burnu'na bağlı ama Ejderha Kayası'nda daha yakın ilişkileri olan Massey Kancası'ndan Keskin Burunlu Lord Bar Emmon ve Danseden Kayalı Lord Massey geldi. Lord Aegon ve kız kardeşleri onlara danıştılar ve daha öncesinde dindar biri olduğuna dair herhangi bir emare olmasa da kale septine gidip Westeros'un Yedi İnancı'na da dua ettiler.

Yedinci günde, Ejderha Kayası'nın kulelerinden bir kuzgun bulutu dağılıp Lord Aegon'ın sözlerini Westeros'un Yedi Krallık'ına taşıdı. Yedi krala uçtu bu kuzgunlar, Eski Şehir'in Hisar'ına, küçük

büyük tüm lordlara da. Hepsi aynı mesajı taşıyordu: Bugünden tezi yok, Westeros'un tek bir kralı olacağı biline. Targaryen Hanesi'nden Aegon'ın huzurunda diz çökenler topraklarını ve makamlarını koruyacak. Ona karşı silah kuşananlar diz çöktürülecek, küçük düşürülecek ve yok edilecek.

Aegon ve kız kardeşleriyle beraber kaç askerin Ejderha Kayası'ndan yelken açtığına dair rivayetler değişiklik gösteriyor. Kimisi üç bin asker derken, kimisi de sayılarının bini bulmadığını ileri sürüyor. Bu mütevazı Targaryen ordusu Karasu Koyu'nun ağzında, küçük bir balıkçı köyünün üzerinde yükselen üç ormanlık tepenin olduğu kuzey kıyısında karaya çıktı.

Yüz Krallık günlerinde, birçok küçük kral nehir ağzı üzerinde egemenlik iddiasında bulunmuştu, bunlar arasında ister Duskendale'den Darklyn kralları ister Danseden Kaya'dan Masseyler, isterse de Muddlar, Fisherlar, Brackenlar, Blackwoodlar ve Hooklar gibi eskinin nehir kralları olsun. Çeşitli zamanlarda bu üç tepe üzerine kuleler ve kaleler inşa edilmiş ancak bunlar o ya da bu savaşta yıkılmışlardı. Şimdiyse Targaryenları sadece yıkık duvarlar ve doğanın tekrar kendine kattığı yıkıntılar karşılıyordu. Hem Fırtına Burnu hem de Harrenhal tarafından üzerinde hak iddia edilse de nehir ağzı savunmasızdı ve en yakındaki kaleler gerçek bir güce ya da bir orduya sahip olmayan, hatta sözde lordları Kara Harren'a karşı sevgi beslemeyen küçük lordların kaleleriydi.

Aegon Targaryen, üç tepenin en yükseğinin etrafına hemen topraktan ve kazıktan bir duvar diktirdi ve kız kardeşlerini en yakındaki kalelerin zaptı için gönderdi. Rosby, Rhaenys ile altın gözlü Meraxes'e hiçbir karşılık vermeden teslim oldu. Stokeworth'te, birkaç arbaletçi Visenya'ya saldırsa da Vhagar'ın alevleri kalenin çatısını yakınca bundan vazgeçtiler. Sonra onlar da teslim oldu.

Fatihler ilk gerçek sınavını, işgalcileri denize dökmek için üç bin askerle güneye yol alan ve güçlerini birleştirmiş Duskendale Lordu Darklyn ile Bakire Havuzu Lordu Mooton'a karşı verdi. Aegon, karadan saldırması için Orys Baratheon'ı gönderdi, kendisi de gökten Kara Dehşet'le saldırdı. Gerçekleşen tek taraflı savaşta iki lord da katledildi; Darklyn'in oğlu ve Mooton'un kardeşi kalelerini teslim edip askerlerini Targaryen Hanesi'ne bağladılar. O

dönemde Duskendale, dar denizdeki ana Westeros limanıydı ve rıhtımından geçen ticaret hattı sayesinde semirip zenginleşmişti. Visenya Targaryen şehrin yağmalanmasına izin vermedi ama elbette şehrin zenginliklerine el koyup bunlarla Fatih'in hazinesini şişirmeyi de es geçmedi.

Sanıyorum ki burası, Aegon Targaryen ile onun kız kardeşleri ve kraliçelerinin birbirinden farklı kişiliklerini ele almak için uygun bir yer.

Üç kardeşin en büyükleri Visenya, Aegon kadar savaşçı biriydi ve hem ipekler içinde hem de zincir zırh içinde rahattı. Valyria yapımı uzunkılıç Kara Kız Kardeş'i taşıyordu ve çocukluğundan beri kardeşinin yanında eğitim aldığından kılıcını kullanmada maharetliydi. Valyria'lıların gümüş-altın saçları ve mor gözlerine sahip olsa da onunkisi sert, haşin bir güzellikti. Onu en çok sevenler bile Visenya'nın acımasız, ciddi ve kimsenin gözünün yaşına bakmayan biri olduğunu düşünüyordu; kimileri zehirlerle uğraştığını, karanlık büyülere başvurduğunu da söyler.

Üç Targaryen'ın en küçüğü Rhaenys ise ablasının tam zıddıydı; neşeli, meraklı, aklına eseni yapan, canının çektiğinin peşinde koşan biriydi. Bir savaşçı olmayan Rhaenys müziği, dansı ve şiiri severdi; birçok şarkıcıyı, oyuncuyu ve kuklacıyı desteklemişti. Öte yandan Rhaenys'in ejderha sırtında, ağabeyi ve ablasının toplamından daha fazla zaman geçirdiği söylenirdi zira o, her şeyden öte uçmayı severdi. Bir keresinde, ölmeden önce Meraxes'le Batan Güneş Denizi'ni aşıp batı kıyılarında ne olduğunu görmeye gideceğini söylemişti. Kimse Visenya'nın kardeş-kocasına olan sadakatini sorgulamasa da Rhaenys etrafını birçok yakışıklı genç erkekle doldurmuştu ve (dedikodulara göre) Aegon'ın ablasıyla geçirdiği gecelerde bu gençlerden bazılarına yatak odasını bile açıyordu. Ama bu söylentilere rağmen kale mensupları kralın Rhaenys'le geçirdiği her on gece için Visenya'yla bir gece geçirdiğini de gözlerinden kaçırmamışlardı.

Aegon Targaryen ilginç bir şekilde, bizim için olduğu kadar çağdaşları için de bir gizemdi. Valyria çeliği kılıcı Karaateş'i kullanan Aegon zamanının en büyük savaşçıları arasında sayılıyordu ancak savaştan zevk almaz, hiçbir zaman turnuvalara ya da dövüşlere katılmazdı. Ejderhası Kara Dehşet Balerion'dı ama onunla sadece savaşa

uçardı ya da ona yalnızca karayı ve denizi hızlıca aşması gerektiğinde binerdi. Etkili duruşu insanları onun sancağının altına çekerdi ancak gençliğindeki arkadaşı Orys Baratheon dışında yakın bir arkadaşı yoktu. Kadınlar etrafında dört dönerdi ama Aegon kız kardeşlerini hiç aldatmadı. Bir kral olarak, küçük konseyine ve kız kardeşlerine olan güveni tamdı, diyarın günlük idaresinin büyük kısmını onlara bırakmıştı... ancak gerek gördüğünde idareyi eline almakta tereddüt etmezdi. Asilere ve hainlere karşı acımasız olsa da onun karşısında diz çökmüş eski düşmanlarına karşı cömert davranırdı.

Bunu ilk kez, Aegonkalesi'nde, o zamandan sonra sonsuza dek Aegon'ın Yüksek Tepesi olarak adlandırılacak tepenin üzerinde inşa ettiği tahta kalede gösterdi. Bir düzine kaleyi ele geçirip Karasu Koyu'nun ağzını nehrin iki yakasında da güvenlik altına aldıktan sonra, mağlup ettiği lordları huzuruna çağırdı. Lordlar kılıçlarını Aegon'ın önüne serdiler ve Aegon onları ayağa kaldırıp topraklarını ve makamlarını onlara geri verdi. En köklü destekçilerine yeni onurlar bahşetti. Dalgalar Lordu Daemon Velaryon'un emrine kraliyet donanması verilerek donanma başı yapıldı. Danseden Kaya Lordu Triston Massey kanun başı yapılırken, Crispian Celtigar hazine başı yapıldı. Ve Orys Baratheon'ı, "kalkanım, korumam, güçlü sağ kolum," diye ilan etti. Üstatlar bu sebepten Baratheon'ı ilk Kral Eli olarak görmektedirler.

Hanedanlık armaları Westeros lordlarının eski bir geleneği olagelmiştir fakat kadim Valyria'nın ejderlordları tarafından böyle şeyler hiç kullanılmamıştı. Aegon'ın şövalyeleri, kara bir alana ateş soluyan üç başlı kırmızı bir ejderhayı resmeden büyük, ipek savaş armasını açtıklarında, lordlar bunu, Aegon'ın artık onlardan biri olduğunu gösteren bir işaret olarak gördüler; o, Westeros'a layık bir kraldı. Kraliçe Visenya, kardeşinin başına yakutlarla bezeli, Valyria çeliğinden bir taç yerleştirip Kraliçe Rhaenys ise onu "İsminin Birincisi Aegon, Tüm Westeros'un Kralı ve Tebaasının Koruyucusu" ilan ettiğinde ejderhalar kükremiş, lordlar ve şövalyeler sevinçle haykırmıştı... ama sesini en çok çıkaranlar halk, balıkçılar, tarla işçileri, kadınlar olmuştu.

Ejderha Aegon'ın tahtlarından indirmeyi planladığı yedi kral ise sevinenler arasında değildi. Harrenhal'da ve Fırtına Burnu'n-

da, Kara Harren ve Küstah Argilac çoktan sancaklarını toplamıştı. Batıda, Menzil Kralı Mern okyanus yolunu kullanarak kuzeydeki Casterly Kayası'na gidip Lannister Hanesi'nden Kral Loren'la buluşmuştu. Dorne Prensesi Ejderha Kayası'na bir kuzgun göndererek Fırtına Kralı Argilac'a karşı Aegon'a katılmayı teklif etmişti... ancak bir denk ve müttefik olarak, tebaa olarak değil. Başka bir ittifak teklifi de Kartal Yuvası'nın çocuk kralı Ronnel Arryn'den gelmişti; annesi, Kara Harren'a karşı Vadi'nin desteği karşılığında Üç Dişli Mızrak'ın Yeşil Çatalı'nın batısındaki tüm toprakları istemişti. Kuzey'de bile, Kışyarı'ndan Kral Torrhen Stark sancaktarları ve danışmanlarıyla gecenin yarılarına kadar oturup bu müstakbel fatihin ne yapacağını tartışmıştı. Tüm diyar Aegon'ın bir sonraki hamlesini gerginlikle bekliyordu.

Orduları, Aegon'ın taç giymesinin ardından birkaç gün içerisinde tekrar yola koyuldu. Ordusunun büyük bir kısmı, Orys Baratheon'ın komutası altında Karasu Koyu'nu aşıp güneye, Fırtına Burnu'na doğru yola çıktı. Altın gözlü, gümüş pullu Meraxes'in sırtındaki Kraliçe Rhaenys ona eşlik ediyordu. Daemon Velaryon komutasındaki Targaryen filosu Karasu Koyu'nu ardında bırakıp kuzeye, Martı Kasabası'na ve Vadi'ye döndü. Onlarla beraber Kraliçe Visenya ve Vhagar gitti. Kralın kendisi de Kral Kara Harren'ın gözbebeği ve tutkusu olan devasa kale Harrenhal'a ve Tanrı'nın Gözü'ne doğru kuzeybatıya yola çıktı.

Üç Targaryen seferi de zorlu bir mücadeleyle karşılaştı. Fırtına Sonu'nun sancaktarları Lordlar Errol, Fell ve Buckler, ordusu Ağırsu'yu geçerken Orys Baratheon'a sürpriz bir saldırı düzenleyip binden fazla askeri biçtikten sonra ormanda izlerini kaybettirdi. Çarçabuk toparlanmış bir Arryn filosu, Braavos'lu savaş gemilerinin de desteğiyle Martı Kasabası açıklarında Targaryen filosunu yakaladı ve mağlubiyete uğrattı. Hayatını kaybedenler arasında Aegon'ın amirali Daemon Velaryon da bulunuyordu. Aegon'ın kendisi de Tanrı Gözü'nün güney kıyısında bir değil, iki kez saldırıya uğradı. Sazlık Savaşı bir Targaryen zaferi olsa da Kral Harren'ın oğullarından ikisi gölü, sarılmış kürekler kullandıkları şalopalarla geçip orduya arkadan saldırınca Aegon'ın ordusu İnleyen Söğütler'de ağır kayıplar verdi.

Ancak nihayetinde, düşmanlarının Aegon'ın ejderhalarına karşı koyacak güçleri yoktu. Vadili askerler Targaryen filosunun üçte birini batırdılar, bir o kadarını da ele geçirdiler ancak Kraliçe Visenya üzerlerine gökten indiğinde, yanan kendi gemileri oldu. Lordlar Errol, Fell ve Buckler içini iyi bildikleri ormanlarında saklandılar ancak Kraliçe Rhaenys, Meraxes'le saldırdığında bir alev duvarı ormanı boydan boya aşıp ağaçları birer meşaleye çevirdi. Harrenhal'ın karşısındaki gölden geri dönen İnleyen Söğütler galipleri sabah gökyüzünden Balerion üzerlerine saldırdığında hazırlıksız yakalandılar. Harren'ın şalopaları yandı. Oğulları da öyle.

Aegon'ın düşmanları karşılarında başka belalar da buldu. Küstah Argilac, Fırtına Sonu'nda askerlerini toplarken, Basamaktaşı'ndan gelen korsanlar oluşan boşluktan istifade Gazap Koyu'na saldırdılar ve Dornelu akıncılar Kızıl Dağlar'dan indiler. Vadi'deyse Üç Kız Kardeşliler, Kartal Yuvası'na karşı ettikleri bağlılık yemininden cayıp Leydi Marla Sunderland'i kraliçeleri ilan ettiklerinde, genç Kral Ronnel'in Üç Kız Kardeş'te bir isyanla başa çıkması gerekti.

Öte yandan Kara Harren'ın başına gelenlerle kıyaslandığında bunlar ufak baş ağrıları olmaktan öteye gitmezler. Hoare Hanesi nehirtopraklarını üç nesildir yönetse de Üç Dişli Mızraklılar demirdoğumlu derebeylerine karşı sevgi duymuyorlardı. Kara Harren, büyük kalesi Harrenhal'u inşa etmek uğruna binlerce kişiyi canından etmiş, inşaat malzemeleri için nehirtopraklarını soymuş ve altına olan düşkünlüğü yüzünden hem lordları hem de tebaayı soyup soğana çevirmişti. Şimdiyse Nehirovalı Lord Edmyn Tully'nin önderliğinde nehirtoprakları ona başkaldırıyordu. Harrenhal savunmasına çağrıldığında, Tully tercihini Targaryen Hanesi'nden yana kullandı, kalesinin üzerinde ejderhanın sancağını dalgalandırdı ve şövalyeleriyle okçularını alıp gücünü Aegon'ınkilere kattı. Onun başkaldırısı diğer nehirtopraklı lordlara da cesaret verdi. Üç Dişli Mızrak lordları teker teker Harren'a olan bağlılık yeminlerini bozup Ejderha Aegon'a bağlılık yemini ettiler. Blackwoodlar, Mallisterlar, Vanceler, Brackenlar, Piperlar, Freyler, Stronglar... askerlerini toparlayıp Harrenhal'a yürüdüler.

Birdenbire sayıca az duruma düşen Kral Kara Harren zapt edilemez olarak görülen kalesine sığındı. Westeros'ta inşa edilmiş en

büyük kale olan Harrenhal'ın beş devasa kulesi, tükenmeyen bir temiz su kaynağı, ağzına kadar erzakla dolu devasa yeraltı ambarları ve hiçbir merdivenin ulaşamayacağı kadar yüksek, hiçbir koçbaşı ya da mancınıkla aşılamayacak kadar kalın duvarları vardı. Harren kapılarını kapattı ve kalan oğulları ve destekçileriyle bir kuşatmaya göğüs germeye hazırlandı.

Ejderha Kayası'ndan Aegon'ın ise farklı bir fikri vardı. Gücünü Edmyn Tully ve diğer nehirtoprakları lordlarının güçleriyle birleştirdiğinde pazarlık yapmak için barış sancağı altında kalenin kapılarına bir üstat gönderdi. Harren onunla görüşmek için kalesinden çıktı; saçları ağarmış bir adam olmasına rağmen kara zırhı içinde hâlâ çetin görünüyordu. İki kralın da yanında sancaktarı ve üstadı vardı, bu nedenle konuşmaları hâlâ hatırlanabilmektedir.

"Şimdi teslim olursan," diye başladı Aegon, "Demir Adalar'ın Lordu olmaya devam edebilirsin. Şimdi teslim olursan çocukların senden sonra hükmetmeye devam eder. Duvarlarının dışında sekiz bin adamım var."

"Duvarlarımın dışında olanlar beni ilgilendirmez," dedi Harren. "Bu duvarlar sağlam ve kalındır."

"Ama ejderhaları dışarıda tutacak kadar yüksek değiller. Ejderhalar uçar."

"Taştan inşa ettim onları," dedi Harren. "Taş yanmaz."

Buna Aegon'ın cevabı şöyle oldu: "Güneş battığında kökün kuruyacak."

Harren'ın buna karşılık olarak yere tükürüp kalesine geri döndüğü söylenir. Kalesine girdikten sonra tüm adamlarını, ellerine mızraklar, yaylar ve arbaletler vererek siperlere göndermiş, ejderhayı öldürene toprak ve zenginlik vadetmişti. "Bir kızım olsaydı, ejderha katiliyle evlendirirdim onu," diye ilan etti Kara Harren. "Onun yerine, ona Tully'nin kızlarından birini hatta isterse üçünü de vereceğim. İsterse Blackwood'un, Strong'un eniklerinden birini veya bu Üç Dişli Mızrak hainlerinin, bu sarı çamur lordlarının kızlarından hangisini isterse onu vereceğim ona." Sonra Kara Harren, etrafında hane muhafızları, hayatta kalan oğullarıyla beraber akşam yemeği yemek için kulesine çekildi.

Güneşin son ışıkları da kaybolduğunda, Kara Harren'ın adamları mızraklarını ve arbaletlerini sıkı sıkı kavrayarak kararan gök-

yüzüne diktiler gözlerini. Herhangi bir ejderha gelmediğinde, Aegon'ın tehditlerinin boş olduğunu düşünenler oldu. Ama Aegon Targaryen, Balerion'ı yükseğe, bulutların da üzerine çıkarmış, ejderha ay yanında bir sinek kadar kalana dek yükseğe uçmuştu. Ancak ve ancak o kadar yükseldikten sonra kalenin duvarlarının içine doğru alçaldı. Zift karası kanatlarıyla Balerion gecenin içinde inişe geçti ve Harrenhal'ın dev kuleleri altında göründüğünde, öfkesini kükreyip onları içinde kızılın tonları bulunan kara alevleriyle yıkadı.

Taş yanmaz, demişti Harren ama kalesi sadece taştan değildi. Tahta ve yün, kenevir ve saz, ekmek, tuzlanmış et ve tahıl, bunların hepsi tutuştu. Harren'ın adamları da taştan değildi. Tüterek, çığlık atarak, alevlere gömülerek bahçede koşturdular, siperlerden atlayarak yerde can verdiler. Eğer ateş yeteri kadar sıcaksa taş bile çatlayıp erir. Daha sonra, kale duvarlarının dışındaki nehir lordları, gece karanlığında Harrenhal'ın kulelerinin beş devasa mum gibi kızıl renkte parladığını anlattılar... ve tıpkı mumlar gibi, kulelerin yanlarından oluk oluk eriyik taş aktı.

Harren ve son oğulları, o gece onun devasa kalesini saran ateşler içinde can verdiler. Hoare Hanesi ve Demir Adalar'ın nehirtoprakları üzerindeki hâkimiyeti de Kara Harren'la birlikte son buldu. Sonraki gün, Harrenhal'ın tüten yıkıntılarının önünde, Kral Aegon, Nehirova Lordu Edmyn Tully'den sadakat yemini aldı ve onu Üç Dişli Mızrak Lordu ilan etti. Diğer nehir lordları da kralları olarak Aegon'a, lordları olarak da Edmyn Tully'ye saygılarını sundular. Küller insanların güvenli bir şekilde içeri girmesine izin verecek kadar soğuduğunda, ölenlerin ejderha aleviyle parçalanmış, erimiş, birbirine geçmiş kılıçları toparlanıp yük arabalarıyla Aegonkalesi'ne gönderildi.

Güneyde ve doğuda, Fırtına Kralı'nın sancaktarları, Kral Harren'inkilerden daha sadık olduklarını gösterdiler. Küstah Argilac, Fırtına Sonu'nda büyük bir ordu topladı. Durrandonların meskeni büyük bir kaleydi, perde duvarı Harrenhal'ın duvarlarından bile daha kalındı. Buranın da zapt edilemez olduğu düşünülüyordu. Ancak Kral Harren'ın sonunun haberi kısa sürede eski düşmanı Kral Argilac'ın kulaklarına ulaşmıştı. Yaklaşmakta olan ordu karşı-

sında geri çekilen Lordlar Fell ve Buckler (Lord Errol öldürülmüştü) ona Kraliçe Rhaenys ve ejderhasını haber vermişti. Yaşlı savaşçı kral, Harren gibi, kendi kalesinin içinde ağzına elma tıkılmış bir domuz misali pişmeyi düşünmediğini kükredi. Savaşa aşina olan kral, kılıcı elinde, kendi kaderini kendi tayin edecekti. Böylece Küstah Argilac, açık muharebede düşmanıyla karşılaşmak için Fırtına Sonu'ndan son kez yola çıktı.

Fırtına Kralı'nın yola çıkmış olması Orys Baratheon ve askerlerine sürpriz olmadı; Meraxes'in sırtındaki Kraliçe Rhaenys, Argilac'ın Fırtına Sonu'ndan yola çıktığına tanık olmuş ve düşmanın ordusunun büyüklüğünü ve niyetini El'e iletmişti. Orys, Bronzkapı'nın güneyindeki tepede sağlam bir mevzi aldı ve fırtınatopraklıların saldırısını beklemek için orada siper kazmaya başladı.

Ordular bir araya geldiğinde, fırtınatoprakları isminin hakkını verdi. O sabah amansız bir yağmur yağmaya başlamış ve gün ortasında uluyan bir fırtınaya dönüşmüştü. Kral Argilac'ın sancaktarları, yağmurun geçmesini ümit ederek ondan saldırıyı bir gün ertelemesini istedi ama Fırtına Kralı'nın ordusu Fatih'in ordusunun neredeyse iki katıydı ve ondan neredeyse dört kat daha fazla şövalye ve zırhlı atlıya sahipti. Ona ait olan tepelerde Targaryenların ıslak sancaklarının dövünüyor olması onu öfkelendiriyordu ve tecrübeli, yaşlı savaşçı yağmurun güneyden, doğrudan Targaryen askerlerinin yüzlerine doğru yağdığını da fark etmişti. Bunun üzerine Küstah Argilac saldırı emrini verdi ve Son Fırtına olarak bilinen muharebe başladı.

Savaş geceye kadar sürdü, Aegon'ın Harrenhal fethi gibi tek taraflı olmayan, kanlı bir mücadele. Üç kez Küstah Argilac şövalyeleriyle Baratheon mevzilerine saldırdı ama yamaç dikti ve yağmur toprağı yumuşatıp çamura dönüştürmüştü, o yüzden savaş atları yalpalayıp çamura saplandılar, taarruzlar da böylece tüm hızını yitirmiş oldu. Fırtınatopraklılar mızrakçılarını atsız gönderdiklerinde daha başarılı oldular. Yağmurun kör ettiği istilacılar, iş işten geçinceye dek mızrakçıları görmediler ve ıslak yaylar okçuları etkisiz kılmıştı. Bir tepeyi kaybettiler, sonra bir tanesini daha ve Fırtına Kralı'yla şövalyelerinin dördüncü ve son taarruzu Baratheon saflarını deldi... ve Kraliçe Rhaenys ile Meraxes'le yüz yüze geldiler.

Ejderha yerdeyken bile zorlu bir rakipti. Öncü kuvvetin liderliğini yapan Dickin Morrigen, Blackhaven Piçi ve Kral Argilac'ın kişisel korumasının şövalyeleri ejderha aleviyle sarmalandılar. Savaş atları panikleyip dehşet içinde kaçarken arkalarındaki binicilere çarpıp taarruzu karmaşaya sürüklediler. Fırtına Kralı da eyerinden düştü.

Ancak Argilac savaşmaya devam etti. Orys Baratheon çamurlu tepeden kendi adamlarıyla indiğinde, yaşlı kralı yarım düzine askere karşı safını tutar halde ve ayaklarının dibinde bir o kadar da cesetle buldular. "Açılın," diye emretti Baratheon. Kralla eşit şartlarda dövüşebilmek için atından indi ve Fırtına Kralı'na teslim olması için son bir fırsat verdi. Argilac teslim olmak yerine ona lanet okudu. Ve çarpıştılar; uzun beyaz saçlı, yaşlı savaşçı kral ile Aegon'ın zorlu, siyah sakallı El'i. İki adamın da birbirini yaralamayı başardığı anlatılır ama sonunda Durrandonların sonuncusu umduğunu buldu ve elinde kılıcı, dilinde küfürle can verdi. Krallarının ölümü fırtınatopraklıların cesaretini kırdı ve Argilac'ın hayatını kaybettiği haberi yayıldıkça lordları ve şövalyeleri kılıçlarını atıp kaçtılar.

Birkaç gün boyunca, Fırtına Sonu'nun da Harrenhal'la aynı kaderi paylaşacağından korkuldu zira Argilac'ın kızı Argella, Orys Baratheon ve Targaryen ordusunun karşısında kalenin kapılarını kapatmış, kendini Fırtına Kraliçesi ilan etmişti. Kraliçe Rhaenys pazarlık yapmak için Meraxes'le kaleye uçtuğunda, Fırtına Sonu'nun muhafızlarının teslim olmak yerine son adama kadar savaşacağının sözünü verdi. "Kalemi ele geçirebilirsin ama kemik, kan ve külden başka bir şey kazanamayacaksın," dedi... fakat muhafızlar ölümü dört gözle beklemiyorlardı. O gece bir barış sancağı yükselttiler, kalenin kapılarını açtılar ve Leydi Argella'yı ağzı bağlanmış, zincire vurulmuş, çırılçıplak halde Orys Baratheon'ın kampına teslim ettiler.

Baratheon'ın onu kendi elleriyle serbest bıraktığı, peleriniyle üzerini örttüğü, ona şarap koyup babasının cesaretinden ve ölümünden bahsederek ona nazik davrandığı anlatılır. Ayrıca ölen kralı onurlandırmak için Durrandonların armasını ve sözlerini kendisinin kabul etti. Başında taç olan geyik onun arması oldu, Fırtına Sonu kalesi, Leydi Argella da karısı.

Hem nehirtoprakları hem de fırtınatoprakları artık Ejder Aegon ile müttefiklerinin kontrolünde olduğundan, Westeros'un diğer

kralları sıranın kendilerine geldiğini açıkça görebiliyordu. Kışyarı'nda, Kral Torrhen sancaktarlarını çağırdı; Kuzey'in genişliği göz önüne alındığında, bir ordu toplamanın zaman alacağının farkındaydı. Oğlu Ronnel'in naibi olan Vadili Kraliçe Sharra, Kartal Yuvası'na sığındı, savunmasını güçlendirdi ve Vadili Arrynlerin geçidi olan Kanlı Kapı'ya bir ordu gönderdi. Kraliçe Sharra gençliğinde, tüm Yedi Krallık'ın en güzel kadını bilinmiş, "Dağ Gülü" diye adlandırılmıştı. Belki de Aegon'ı güzelliğiyle ikna etmeyi umarak ona bir portresini gönderdi ve oğlu Ronnel'i varisi yapması şartıyla onunla evlenmeyi teklif etti. Ancak portre eline ulaşmış olsa da Aegon Targaryen'ın bu teklife bir cevap verip vermediği bilinmemektedir; zaten iki kraliçesi vardı ve Sharra Arryn ondan on yaş büyük, artık solmuş bir çiçekti.

Bu sırada, iki şanlı batı kralı Aegon'ı tamamen durdurmak için bir ittifak yapıp kendi ordularını kurmuşlardı. Yüksek Bahçeli Gardener Hanesi'nden Menzil Kralı IX. Mern büyük bir orduyla yola çıkmıştı. Goldengrove Kalesi'nin duvarlarının altında, Rowan Hanesi'nin makamında, batıtopraklarından kendi ordusunu getirmiş olan Kaya'nın Kralı I. Loren Lannister'la buluştu. İki Kral beraber Westeros'ta o güne kadar görülmüş en büyük orduyu oluşturdular: İçinde altı yüz kadar büyük ve küçük lord ile beş bin atlı şövalye de bulunan elli beş binlik bir ordu. "Demir yumruğumuz," diye böbürlendi Kral Mern. Dört oğlu onunlaydı ve iki genç torunu da yaverliğini yapıyordu.

İki Kral Goldengrove'da vakit kaybetmediler; o büyüklükteki bir ordunun hareket halinde olması gerekir yoksa kırları çorak bırakırlar. Müttefikler uzun çimler ve altın buğday tarlalarının arasından kuzeye doğru hemen harekete geçtiler.

Tanrı'nın Gözü'nün yanındaki kampında, düşmanlarının yola çıktığından haberdar olan Aegon kendi kuvvetlerini topladı ve yeni düşmanlarıyla buluşmak üzere yola çıktı. İki Kral'ın ancak beşte biri kadar askere sahipti ve kuvvetlerinin büyük kısmı Targaryen Hanesi'ne yeni sadakat yemini etmiş ve henüz teste tabi tutulmamış nehir lordlarına bağlı askerlerden oluşuyordu. Fakat ordusunun küçüklüğü nedeniyle Aegon düşmanlarına göre çok daha hızlı hareket edebiliyordu. Taşlı Sept kasabasında, iki kraliçesi ejder-

halarıyla ona katıldı – Fırtına Sonu'ndan Rhaenys ve Kırıkpençe Burnu'ndan, oradaki yerel lordlardan hevesli sadakat yeminleri almış olan Visenya. Aegon'ın ordusu Karasu Koyu'nun ağzını aşıp güneye doğru hızla hareket ederken üç Targaryen gökten izledi.

İki ordu, Karasu'nun güneyindeki, gelecekte kral yolunun geçeceği geniş, açık ovada karşı karşıya geldi. Gözcüleri, Targaryen ordusunun büyüklüğünü ve niyetlerini haber verdiğinde İki Kral neşelendi. Aegon'ın her bir askerine karşı beş askerleri var gibi görünüyordu ve bu fark lord ve şövalyelere bakıldığında çok daha fazlaydı. Ayrıca alan geniş ve açıktı, göz alabildiğine ot ve buğdaydan oluşuyordu, yani zırhlı atlılar için idealdi. Orys Baratheon'ın Son Fırtına'da yaptığı gibi, Aegon Targaryen yükseklik avantajına sahip olmayacaktı; toprak çamur değil, sertti. Yağmur da onları dezavantajlı kılmayacaktı. Rüzgâr olsa da gün bulutsuzdu. İki haftadan uzun bir süredir yağmur yağmamıştı.

Kral Mern savaşa Kral Loren'dan bir buçuk kat daha fazla asker getirmişti, o yüzden merkezin komutasının kendisinde olmasını talep etti. Oğlu ve varisi Edmund öncü birliği yönetecekti. Kral Loren ve şövalyeleri sağ kanatta olacaklardı, Lord Oakheart da solda. Targaryen hattını koruyacak doğal bir bariyer olmadığı için, İki Kral iki yandan Aegon'ı kıstırmayı ve arkadan tekrar saldırmayı planlıyordu, bu sırada da "demir yumrukları", zırhlı şövalyelerden ve lordlardan oluşan büyük bir kama Aegon'ın hattının merkezine saldıracaktı.

Aegon Targaryen mızrak ve kargı taşıyan adamlarını kabaca bir yarım ay şeklinde sıralamıştı, okçular ve arbaletçiler hemen arkadaydı ve iki kanatta da hafif süvariler bulunuyordu. Ordusunun komutasını kendisine ilk destek veren düşmanlarından biri olan Bakire Havuzu Lordu Jon Mooton'a bıraktı. Kral, kraliçeleriyle beraber gökyüzünden savaşmayı planlıyordu. Aegon da yağmursuzluğu fark etmişti; orduları saran çimenler ve buğdaylar uzundu, hasat zamanları gelmişti... ve kupkuruydular.

İki Kral trompetlerini çalıp bir sancak denizi altında harekete geçene kadar Targaryenlar bekledi. Merkeze yapılan taarruzu altın aygırı üzerindeki Kral Mern bizzat yönetiyordu, oğlu Gawen sancağıyla yanındaydı, bir beyazlık üzerindeki yeşil bir el. Kükreyen ve haykıran, borular ve davullarla gaza gelen Gardenerlar ve

Lannisterlar üzerlerine yağan ok fırtınasının altında taarruza geçip Targaryen mızrakçılarına saldırdılar. Ama o sırada Aegon ve kız kardeşleri çoktan havalanmıştı.

Aegon düşman saflarının üzerinde bir mızrak, taş ve ok fırtınası içinde uçuyor, tekrar tekrar düşmanlarını ateşe boğmak için dalış yapıyordu. Rhaenys ve Visenya düşman saflarının önünü ve arkasını ateşe vermişti. Kuru otlar ve buğday sapları hemen tutuştu. Rüzgâr alevleri körükledi ve İki Kral'ın ilerleyen askerlerinin yüzlerine duman üfürdü. Yangın kokusu atlarını dehşete düşürdü ve duman yoğunlaştıkça hem atlar hem de binicileri göremez hale geldiler. Ateş duvarları dört bir yanlarını sarmaya başladığında safları bozulmaya başladı. Yangından uzakta olan Lord Mooton'un askerleri ok ve mızraklarıyla bekleyerek yanmış askerleri ve cehennemden kaçan yanmakta olan askerlerin işini bitirdi.

Daha sonra Ateş Tarlası adı verildi bu muharebeye.

Yangında dört binden fazla asker yaşamını yitirdi. Bin tanesi de kılıç, mızrak ve ok tarafından katledildi. On binlerce asker yandı, kimileri öyle çok yandı ki ömürleri boyunca bunun yarasını taşıdılar. Kral IX. Mern de oğulları, torunları, kardeşleri, kuzenleri ve diğer akrabalarıyla beraber ölenler arasındaydı. Bir yeğeni üç gün hayatta kaldı. O da yanıklarından öldüğünde, Gardener Hanesi de onunla beraber yok oldu. Kayalı Kral Loren muharebenin kaybedildiğini gördüğünde alevlerin ve dumanların arasından geri çekilerek hayatta kaldı.

Targaryenlar yüzden az asker kaybettiler. Kraliçe Visenya okla omzundan yaralanmıştı ama çok geçmeden iyileşti. Ejderhalar ölüleri mideye indirirken, Aegon ölen askerlerin kılıçlarının toplanıp nehir yoluyla kaleye gönderilmesini emretti.

Loren Lannister sonraki gün yakalandı. Kaya Kralı kılıcını ve tacını Aegon'ın önüne bıraktı, diz çöktü ve ona bağlılık yemini etti. Ve Aegon sözüne sadık kalarak mağlup düşmanını tekrar ayağa kaldırıp topraklarıyla lordluk makamını ona geri bahşetti ve onu Casterly Kayası'nın Lordu ve Batı'nın Koruyucusu ilan etti. Lord Loren'ın sancaktarları da onu takip etti, ejderha ateşinden hayatta kalan diğer birçok Menzil lordu da öyle.

Fakat batının fethi henüz tamamlanmamıştı, o yüzden Kral Aegon kız kardeşlerinden ayrıldı ve başka biri hak iddia etmeden

Yüksek Bahçe'nin teslimiyetini sona erdirmek için vakit kaybetmeden oraya doğru yola çıktı. Kaleyi, ataları Gardenerlara asırlardır hizmet etmiş kâhya Harlan Tyrell'in elinde buldu. Tyrell kaleyi dövüşmeden teslim etti ve galip krala sadakat yemini etti. Bunun mükâfatı olarak Aegon ona Yüksek Bahçe'yi ve çevresindeki arazileri bahşetti ve onu Güney Muhafızı ile Mander Lordu ilan ederek Gardener Hanesi'nin eski tebaasının üzerinde güç verdi.

Kral Aegon buradan sonra güneye devam edip Eski Şehir, Arbor ve Dorne'un teslimiyetlerini de kazanmak istiyordu ama Yüksek Bahçe'deyken başka bir tehditten haberdar oldu. Kuzey Kralı Torrhen Stark otuz bin vahşi kuzeyliden oluşan bir orduyla Boğaz'ı geçerek nehirtopraklarına girmişti. Aegon vakit kaybetmeden kuzeye doğru yola çıktı, Kara Dehşet Balerion'ın kanatlarının üzerinde ordusunun önünden ilerledi. İki kraliçesine ve Harrenhal ile Ateş Tarlası'ndan sonra ona diz çöken lord ve şövalyelere de haber saldı.

Torrhen Stark, Üç Dişli Mızrak'ın kıyısına ulaştığında nehrin güney yakasında kendi ordusunun yarısı büyüklüğünde bir orduyla karşılaştı. Nehir lordları, batılılar, fırtınatopraklılar, Menzil askerleri... hepsi gelmişti. Ve kamplarının üzerinde Balerion, Meraxes ve Vhagar giderek genişleyen çemberler çiziyorlardı.

Torrhen'in gözcüleri, için için yanan kızıl ateşin döküntülerin altında yanmaya devam ettiği Harrenhal yıkıntılarını görmüşlerdi. Kuzeydeki Kral, Ateş Tarlası hakkındaki birçok hikâyeyi de işitmişti. Nehri aşmaya çalışırsa aynı kaderin onu da beklediğinin farkındaydı. Sancaktar lordlarından bazıları yine de saldırması, kuzeyli cesaretinin günü kurtaracağı konusunda ısrar ediyordu. Diğerleriyse Moat Cailin'e çekilip savunmasını kuzey topraklarında yapması konusunda ısrarcıydı. Kralın piç kardeşi Brandon Kar, Üç Dişli Mızrak'ı gecenin karanlığında tek başına geçip ejderhaları uyurlarken öldürmeyi teklif etti.

Kral Torrhen gerçekten de Brandon Kar'ı Üç Dişli Mızrak'ı geçmesi için gönderdi. Ama Brandon nehri yanında üç üstatla beraber, öldürmek için değil müzakere etmek için geçmişti. Sonraki sabah Torrhen Stark da Üç Dişli Mızrak'ı geçti. Üç Dişli Mızrak'ın güney yakasında Torrhen Stark diz çöktü, kadim Kış Kralları tacını Aegon'ın önüne bıraktı ve onun tebaası olacağına yemin etti. Ayağa

Kışyarı Lordu, Kuzey'in Muhafızı ve artık bir kral olmayarak kalktı. O günden bugüne, Torrhen Stark Diz Çöken Kral olarak anılır... ama hiçbir kuzeyli Üç Dişli Mızrak'tan kemikleri yanmış halde dönmedi ve Aegon'ın Lord Stark'tan ve tebaasından topladığı kılıçlar ne yamulmuş ne erimiş ne de bükülmüştü.

Şimdi Aegon Targaryen ve kraliçeleri tekrar ayrıldılar. Aegon bir kez daha güneye dönüp Eski Şehir'e doğru yola çıkarken iki kız kardeşi ejderhalarına bindi – Visenya Vadili Arrynler için, Rhaenys Güneş Mızrak ve Dorne çölleri için.

Sharra Arryn, Martı Kasabası'nın savunmasını güçlendirmiş, hatırı sayılır bir orduyu Kanlı Kapı'ya göndermiş ve Kaya, Kar ve Gök ismindeki Kartal Yuvası'na giden yolu koruyan yolkalelerinin muhafız birliklerini üç katına çıkarmıştı. Tüm bu savunmalar, Vhagar'ın deri kanatlarıyla üzerlerinden uçup Kartal Yuvası'nın iç avlusuna inen Visenya Targaryen'a karşı başarısız olmuştu. Vadi'nin naibi arkasında bir düzine muhafızla onun karşısına çıktığında, Ronnel Arryn'i Visenya'nın bir dizine oturmuş hayran gözlerle ejderhaya bakar halde buldu. "Anne, leydiyle beraber uçmaya gidebilir miyim?" diye sordu çocuk kral. Hiçbir tehdit konuşulmadı, hiçbir öfkeli söz söylenmedi. İki kraliçe birbirlerine gülümsedi ve kibarca sohbet etti bunların yerine. Daha sonra Leydi Sharra üç tacın (kendi naip tacı, oğlunun küçük tacı ve Arryn krallarının bin senedir giydikleri Dağ ve Vadi'nin Şahin Tacı) getirilmesini istedi ve muhafız birliğinin kılıçlarıyla birlikte taçları Kraliçe Visenya'ya teslim etti. Daha sonra küçük kralın Dev Mızrağı'nın çevresinde üç kere uçtuğu ve indiğinde kendini küçük bir lord olarak bulduğu söylenir. Böylece Visenya Targaryen, Vadili Arrynleri kardeşinin krallığına katmış oldu.

Rhaenys Targaryen'ın fethi böyle kolay olmadı. Kızıl Dağlar'ın içinden geçen Prens Geçidi'ni bekleyen bir Dorne'lu mızrakçı birliği vardı ama Rhaenys onlarla etkileşimde bulunmadı. Geçidin üzerinden, kızıl ve beyaz kumların üzerinden uçup teslimiyetini talep etmek için Vaith'e indi ancak kaleyi boş ve terk edilmiş halde buldu. Surlarının altındaki kasabada geriye sadece kadınlar, çocuklar ve yaşlılar kalmıştı. Lordlarının nereye gittiğini sorduğunda, verdikleri tek cevap, "Uzağa," oluyordu. Rhaenys nehri aşağı doğru takip edip

Allyrion Hanesi'nin makamı Tanrı'nın Lütfu'na geldi ama burası da terk edilmişti. Tekrar havalandı. Yeşilkan'ın denizle buluştuğu yerde Rhaenys, güneşin altında pişen yüzlerce mavnanın, balıkçı kayığının, yüzen evin ve gemi enkazının halatlarla, zincirlerle, kalaslarla birbirine tutturularak yüzen bir kasaba haline getirildiği Kalaslı Kasaba'ya rastladı ancak Meraxes üzerlerinde uçarken sadece birkaç yaşlı kadınla küçük çocuk başlarını kaldırıp baktılar.

Nihayet kraliçenin uçuşu, onu Martell Hanesi'nin kadim meskeni Güneş Mızrak'a getirdi ve terk edilmiş kalede Dorne Prensesi'ni onu beklerken buldu. Üstatlar bize Meria Martell'in seksen yaşında olduğunu ve bunun altmış senesini Dorne'luları yöneterek geçirdiğini söyler. Fazlasıyla şişman, kör ve başı neredeyse tamamen kel kalmış kadının derisi sararmış ve sarkık haldeydi. Küstah Argilac onu "Dorne'un Sarı Kurbağası" olarak adlandırmıştı ama ne yaşı ne de körlüğü zekâsını köreltmişti.

"Seninle savaşmayacağım," dedi Prenses Meria, Rhaenys'e, "sana karşı diz de çökmeyeceğim. Dorne'un kralı yoktur. Kardeşine bunu söyle."

"Söyleyeceğim," diye cevapladı Rhaenys, "ama tekrar geleceğiz, Prenses ve bu sefer yanımızda ateş ve kan getireceğiz."

"Bunlar sizin sözleriniz," dedi Prenses Meria. "Bizimkisi *Eğilmez, Bükülmez, Kırılmaz*. Bizi yakabilirsin, leydim... ama bizi bükemezsin, kıramazsın ya da eğemezsin. Burası Dorne. Burada istenmiyorsunuz. Geri dönerseniz olacaklara karışmayız."

Böylece kraliçe ile prenses ayrıldılar ve Dorne fethedilmedi.

Batıda, Aegon Targaryen daha sıcak karşılandı. Westeros'un en büyük kenti Eski Şehir devasa surlarla çevriliydi ve Menzil'in en eski, en zengin ve güçlü haneleri olan Yüksek Bahçe'den Hightowerlar tarafından yönetiliyordu. Eski Şehir aynı zamanda İnanç'ın da merkeziydi. İnançlıların Babası, diyarın dört bir yanında yaşayan milyonlarca inançlının bağlılığına ve halkın savaş kolu olan Yıldızlar ve Kılıçlar'a, İnanç Milisi'nin kılıçlarına hükmeden Yüce Rahip de orada yaşardı.

Ancak Aegon Targaryen ve ordusu Eski Şehir'e ulaştığında, şehir kapılarını açık, Lord Hightower'ı teslim olmaya hazır halde buldular. Şöyle ki Aegon'ın karaya çıkışının haberi Eski Şehir'e ilk ulaştığında, Yüce Rahip kendini Yıldızlı Sept'e yedi gün yedi

gece kapatıp tanrılarından yol göstermelerini istemişti. Ekmek ve su dışında hiçbir besin almamış, uyanık her saatini bir sunaktan ötekine gidip dua ederek geçirmişti. Yedinci gün geldiğinde, Bilge Kadın altın fenerini kaldırıp ona yol göstermişti. Hazretleri Eski Şehir, Ejderha Aegon'a karşı koyarsa şehrin kaçınılmaz bir şekilde yanacağını ve Yüksek Bahçe'nin, Hisar'ın ve Yıldızlı Sept'in mahvolup yıkılacağını görmüştü.

Eski Şehir Lordu Manfred Hightower ihtiyatlı bir lord ve imanlı biriydi. Genç çocuklarından biri Savaşçı'nın Oğulları'nda görev alıyordu ve bir başka oğlu da yakın zamanda bir rahip olarak ant içmişti. Yüce Rahip, Bilge Kadın'ın gönderdiği görüden ona bahsettiğinde, Lord Hightower, Fatih'e karşı savaşmamaya karar verdi. Bu yüzden de Hightowerlar, Yüksek Bahçe'den Gardenerların sancaktarı olmalarına rağmen Ateş Tarlası'nda hiçbir Eski Şehirli yanmamıştı. Ve yine bu sebepten, Ejderha Aegon oraya vardığında Lord Manfred onu karşılamak ve kılıcını, şehrini ve sadakatini ona takdim etmek için gelmişti. (Bazı kaynaklar Lord Hightower'ın en genç kızını da takdim ettiğini ve Aegon'ın kraliçelerini üzmemek için kibarca geri çevirdiğini yazar.)

Üç gün sonra, Yıldızlı Sept'te Hazretleri bizzat Aegon'ı yedi yağla kutsamış, başına bir taç yerleştirmiş ve onu İsminin Birincisi, Andalların, Rhoynarların ve İlk İnsanların Kralı, Yedi Krallık'ın Lordu ve Diyarın Koruyucusu Targaryen Hanesi'nden Aegon ilan etmiştir. ("Yedi Krallık" denmişti ama Dorne teslim olmamıştı. Gelecek yüz yıldan fazla bir süre de olmayacaktı.)

Aegon'ın Karasu'nun ağzındaki ilk taç giyme töreninde sadece bir avuç lord bulunmuştu ama ikincisine yüzlercesi teşrif etmişti ve sonrasında şehrin üzerinde Balerion'ın sırtında tur atarken on binlerce insan onu kutlamıştı. Aegon'ın ikinci taç giyme törenine katılanlar arasında Hisar'ın üstatları ve yüce üstatları da vardı. Belki de Aegon'ın saltanatının başlangıcı olarak karaya çıktığı ilk gün Aegonkalesi'nde gerçekleşen taç giyme töreni değil, bu taç giyme töreninin kabul edilmesi bu nedenledir.

Böylece Westeros'un Yedi Krallık'ı Fatih Aegon ve kız kardeşlerinin iradesiyle tek bir büyük krallık haline gelmiştir.

Çok kişi savaşlar sona erdikten sonra Kral Aegon'ın resmi makamı olarak Eski Şehir'i seçeceğini düşünürken kimileri de Targaryen

Hanesi'nin kadim ada hisarı Ejderha Kayası'nı seçeceğini düşünmüştü. Kral, meskenini Westeros topraklarına kız kardeşleriyle beraber ilk adımını attığı Karasu Koyu'nun ağzındaki üç tepenin üzerinde çoktan yükselmekte olan yeni kasabada kurmayı planladığını ilan ederek herkesi şaşırttı. Ejderha Aegon işte oradan, yenilmiş düşmanlarının erimiş, bükülmüş, zarar görmüş ve kırılmış kılıçlarından yapılan ve kısa sürede tüm dünyada Westeros'un Demir Tahtı olarak bilinecek büyük metal tahttan, diyarını yönetecekti.

Ejderha'nın Saltanatı

Kral I. Aegon'ın Savaşları

Kral I. Aegon Targaryen'ın uzun saltanatı (FS 1-37) genel olarak barış içinde geçti... özellikle de ikinci yarısında. Ama Hisar'daki üstatların daha sonradan Aegon'ın son yirmi yıllık saltanatına verdikleri isim olan Ejderha'nın Barışı'ndan önce Ejderha'nın savaşları vardı ve özellikle sonuncusu Westeros'ta gerçekleşmiş en acımasız ve kanlı savaşlardan biriydi.

Fetih Savaşları'nın, Aegon Eski Şehir'deki Yıldızlı Sept'te Yüce Rahip tarafından taçlandırılıp kutsandığında sona erdiği söylense de Westeros'un tamamı Aegon'ın saltanatını kabul etmemişti.

Isırık Koyu'nda, Üç Kız Kardeşler lordları Aegon'ın Fethi'nin yarattığı karmaşadan istifade, kendilerini özgür bir ulus ilan etmişler ve Sunderland Hanesi'nden Leydi Marla'yı kraliçeleri olarak taçlandırmışlardı. Arryn filosu, Fetih sırasında büyük ölçüde yok olduğu için kral, Kuzey'in Muhafızı Kışyarı'ndan Torrhen Stark'a Kız Kardeşlilerin İsyanı'nı bastırmasını emretti ve kiralık Braavos kadırgalarından oluşan, Sör Warrick Manderly komutasındaki filoyla bir kuzey ordusu Beyaz Liman'dan açıldı. Yelkenlerin görüntüsü ve Kraliçe Visenya'yla Vhagar'ın Sisterton üzerinde birden ortaya çıkması Kız Kardeşlilerin cesaretini kırmaya yetti; hemen

Kraliçe Marla'yı tahttan indirip yerine erkek kardeşini getirdiler. Steffon Sunderland, Kartal Yuvası'na olan sadakat yeminini yeniledi, Kraliçe Visenya'nın önünde diz çöktü ve çocuklarını da iyi hal göstergesi olarak biri Manderlylerin, diğeri de Arrynlerin yanında yetiştirilmek üzere rehin olarak verdi. Kız kardeşi, tahttan indirilen kraliçe sürülüp zindana atıldı. Beş sene sonra dili kesildi ve ömrünün geri kalanını sessiz kız kardeşlerle beraber ölülerle ilgilenerek geçirdi.

Westeros'un öte tarafında, Demir Adalar da karmaşa içindeydi. Hoare Hanesi, demirdoğumluları uzun asırlar boyunca yönetmiş ancak Aegon, Balerion'ın ateşiyle Harrenhal'a saldırınca tek gecede yok olmuştu. Kara Harren ve çocukları o alevler içinde can verseler de Harlaw'dan Qhorin Volmark'ın ninesi, Harren'ın dedesinin küçük kız kardeşi olduğundan Volmark kendini "kara soy"un meşru varisi ilan edip kral olarak hükmetmeye başladı.

Ancak demirdoğumluların hepsi bu iddiayı kabul etmedi. Eski Wyk'te, Deniz Ejderi Nagga'nın kemikleri altında, Boğulmuş Tanrı'nın rahipleri kendisinin Boğulmuş Tanrı'nın yaşayan oğlu olduğunu ilan eden ve mucizeler yaratabildiği söylenen yalınayak rahip Lodos'un başına, kıyıya vuran ağaç parçalarından yapılma bir taç taktılar. Büyük Wyk'te, Pyke'ta ve Orkmont'ta başka hak iddia edenler de ortaya çıktı ve bir yıldan uzun bir süre bunların destekçileri birbirleriyle hem karada hem de suda savaştı. Rivayete göre adaların arasındaki sular cesetlerle öyle dolmuştu ki kan yüzlerce krakeni çekmişti.

Aegon Targaryen bu dövüşlere son verdi. FS 2'de Balerion'ın sırtında adalara indi. Onunla beraber Arbor'dan, Yüksek Bahçe'den ve Lannis Limanı'ndan, hatta Torrhen Stark tarafından gönderilen Ayı Adası'ndan gemilerin de olduğu savaş filoları geldi. Bir yıldır birbirlerini öldürdüklerinden sayıları iyice azalmış olan demirdoğumlular büyük bir direniş göstermediler... hatta birçoğu ejderhaların gelmesine sevinmişti bile. Kral Aegon, Qhorin Volmark'ı Karaateş ile katletti ama daha bebek olan oğlunun, babasının topraklarını ve kalesini miras almasına izin verdi. Eski Wyk'te, Boğulmuş Tanrı'nın sözde oğlu rahipkral Lodos, işgalcilerin gemilerini derinlere çeksinler diye krakenleri çağırdı. Krakenler gelmeyince,

Lodos cüppesinin ceplerini taşlarla doldurup "babasından nasihat almak için" denize yürüdü. Binlercesi peşinden gitti. Yıllar boyunca Eski Wyk'in kıyılarına bu kimselerin şişmiş, yengeçler tarafından yenmiş cesetleri vurdu.

Sonrasında, kral adına Demir Adalar'ı kimin yöneteceği sorunu baş gösterdi. Demirdoğumluların, Nehirova'dan Tullylerin ya da Casterly Kayası'ndan Lannisterların tebaası yapılması önerildi. Demirdoğumluların, Kışyarı'na verilmesini önerenler bile oldu. Aegon her bir talebi dinledi ama sonunda demirdoğumluların lordlarını kendilerinin seçmesine izin verecekti. Kendilerinden birini seçerek kimseyi şaşırtmadılar: Pyke'ın Akıncı Lordu Vickon Greyjoy. Lord Vickon, Kral Aegon'a saygılarını sundu ve Ejderha, filosuyla beraber oradan ayrıldı.

Ama Greyjoy'un hükmü yalnızca Demir Adalar'ı kapsıyordu; Hoare Hanesi'nin anakarada ele geçirdiği topraklar üzerindeki hakkından feragat etmişti. Aegon yıkık kale Harrenhal'u ve çevresini Ejderha Kayası'ndaki silah ustası Sör Quenton Qoherys'e verdi ama lordu olarak Nehirova'dan Lord Edmyn Tully'yi kabul etmesini şart koştu. Yeni Lord Quenton'un yerine geçecek iki sağlıklı oğlu, bir de tombul torunu vardı ama ilk karısı üç yıl önce lekelihumma yüzünden hayatını kaybetmişti, bu yüzden Lord Tully'nin kızlarından birini gelin olarak almayı da kabul etti.

Üç Kız Kardeşler ve Demir Adalar'ın teslim olmasıyla, Dorne dışında Sur'un güneyinde kalan her yer Aegon Targaryen tarafından yönetilir hale geldi. O yüzden Ejderha ilgisini bu sefer Dorne'a çevirdi. Aegon, sözümona Dorne'un Sarı Kurbağası, Prenses Meria Martell'le müzakere edip diyarını kendi diyarına eklemenin avantajları konusunda onu ikna etmesi için yüksek lordlardan, üstatlardan ve rahiplerden oluşan bir delegasyonu Güneş Mızrak'a göndererek Dorne'luları önce kelimelerle kazanmaya çalıştı. Pazarlıklar hemen hemen bir yıl sürdü ama sonuçsuz kaldı.

İlk Dorne Savaşı'nın başlangıcı, genel olarak Rhaenys Targaryen'ın Dorne'a döndüğü tarih olan FS 4 kabul edilir. Bu sefer, tehdit ettiği gibi ateş ve kanla geldi. Meraxes'in sırtında, açık, mavi bir gökyüzünden inip Kalaslı Kasaba'yı ateşe verdi ve ateşler, Yeşilkan'ın bütün ağzı yanan enkazla dolana kadar kayıktan kayığa

yayıldı, duman sütunları Güneş Mızrak'tan bile görülebiliyordu. Yüzen kasabanın sakinleri ateşten kurtulmak için nehre atladığından saldırıda hayatını kaybedenlerin sayısı yüzü geçmedi ve bunların çoğu ejderha ateşinden değil boğulmaktan kaynaklanıyordu. Ama ilk kan dökülmüştü.

Başka bir yerde, Orys Baratheon özellikle seçilmiş bin şövalyeyi Kemik Yolu'ndan geçirirken, Aegon da önden hemen hemen iki bin atlı şövalye ve üç yüz lord ve sancaktarın yönettiği otuz bin kişilik bir ordunun bizzat başında Prens Geçidi'nden geçiyordu. Güney'in Muhafızı Lord Harlan Tyrell'in, yanlarında Aegon ve Balerion olmadan bile karşılarına çıkmaya cesaret eden tüm Dorne ordularını ezip geçecek güce sahip olduklarını söylediği bilinmektedir.

Bu konuda haklı olduğu şüphe götürmez, gelgelelim bu iddia hiçbir zaman kanıtlanamadı zira Dorne'lular hiçbir zaman karşılarına çıkmadılar. Öyle yapmaktansa Kral Aegon'ın ordusu geldiğinde, tarlalardaki mahsulleri yakıp su kuyularını zehirleyerek geri çekildiler. İşgalciler, Kızıl Dağlar'daki Dorne gözcü kulelerini terk edilmiş ve yıkılmış halde buldular. Yüksek geçitlerde Aegon'ın öncü kuvveti, tüm yünleri tıraşlanmış ve etleri yenemeyecek kadar çürümüş bir koyun leşi duvarıyla yollarının kapanmış olduğunu gördü. Kralın ordusu, Prens Geçidi'nden çıkıp Dorne çöllerine geldiğinde çoktan yiyecek sıkıntısı çekmeye başlamıştı. Burada Aegon kuvvetlerini bölüp Lord Tyrell'i Cehennem Korusu'nun Lordu Uthor Uller'a karşı güneye gönderirken, kendisi de Gökmenzil dağ kalesindeki Lord Fowler'ı kuşatmak için doğuya döndü.

Sonbaharın ikinci senesiydi ve kışın yaklaşmakta olduğu düşünülüyordu. İşgalciler bu mevsimde çöl sıcaklarının daha az olacağını ve daha fazla su bulabileceklerini umuyorlardı. Ancak Lord Tyrell, Cehennem Korusu'na doğru yol alırken Dorne güneşi aman vermedi. Böyle bir sıcakta askerler daha fazla su tüketiyorlardı ve ordunun yolu üzerindeki her bir kuyu ve vaha zehirlenmişti. Her gün daha fazla at telef olmaya başladı, peşinden de binicileri. Gururlu şövalyeler sancaklarını, kalkanlarını, üzerlerindeki zırhları arkalarında bırakmaya başladılar. Lord Tyrell daha Cehennem Korusu'na ulaşmadan adamlarının dörtte birini ve atlarının neredeyse

tamamını Dorne kumlarına kaybetmişti ki Cehennem Korusu'na vardığında orayı da terk edilmiş halde buldu.

Orys Baratheon'ın saldırısı da çok başarılı geçmedi. Atları dar, dolambaçlı yolların taşlı yokuşlarından tırmanırken zorluk çekiyordu ama asıl Dorne'luların dağa basamaklar oydukları yolun en dik kısımlarına geldiklerinde gözlerine inanamadılar. El'in şövalyelerinin üzerine fırtınatopraklıların göremedikleri savunucular tarafından yukarıdan kayalar yağmaya başladı. Kemik Yolu'nun Wyl nehriyle kesiştiği yerde, sıra halindeki askerler bir köprüyü aşarken Dorne'lu okçular birden ortaya çıkıp üzerlerine binlerce ok yağdırdı. Lord Orys adamlarına geri çekilmelerini emrettiğinde büyük bir heyelan kaçış yollarını tıkadı. Ne ileri ne de geri hareket edecek yerleri kalan fırtınatopraklılar, kafese tıkılmış domuzlar gibi katledildiler. Fidye alınabileceği düşünülen bir düzine lordla beraber Orys Baratheon'ın da hayatı bağışlandı ama eline düştükleri kişi, kendini Dulseven diye adlandıran vahşi dağ lordu Wyl'li Wyl oldu.

Kral Aegon daha başarılıydı. Zirvelerden eriyen karların su sağladığı ve vadilerinde avlanacak hayvan bulunan dağ eteklerinden doğuya doğru ilerleyerek Gökmenzil'i hızla ele geçirdi, kısa bir kuşatmanın ardından Yronwood'u da kazandı. Tor Lordu yakın zamanda ölmüştü ve kâhyası karşı koymadan teslim oldu. Daha doğuda, Hayalet Tepeli Lord Toland, kralı teke tek dövüşe çağırması için şampiyonunu gönderdi. Aegon kabul etti ve adamı öldürdü öldürmesine ama sonrasında bunun Toland'ın şampiyonu değil, şaklabanı olduğunu öğrendi. Lord Toland ise yok olmuştu.

Balerion'ın sırtında Güneş Mızrak'a inip karşısında kız kardeşi Rhaenys'i bulduğunda Kral Aegon, Dorne Prensesi Meria Martell'in de ortalarda olmadığını öğrendi. Kız kardeşi Kalaslı Kasaba'yı yaktıktan sonra, Limonağaç'ı, Benekağaç'ı ve Leşsu'yu alıp yaşlı kadın ve çocuklardan önünde diz çökmelerini istemiş ama hiçbir yerde gerçek bir düşman bulamamıştı. Güneş Mızrak'ın duvarlarının dışındaki gölge şehir bile yarı yarıya terk edilmişti ve geride kalanlar Dorne lordları ve prensesinin nereye gittiğine dair bir şey bilmediklerini söylüyorlardı. "Sarı Kurbağa kumlara karıştı," dedi Kraliçe Rhaenys, Kral Aegon'a.

Aegon'ın buna cevabı zafer ilan etmek oldu. Güneş Mızrak'ın büyük salonunda geride kalan mevki sahiplerini topladı ve onlara Dorne'un artık diyarın bir parçası olduğunu, bundan sonra onun sadık birer tebaası olduklarını ve eski lordlarının birer asi ve kaçak olduğunu ilan etti. Bu lordların, özellikle de Sarı Kurbağa Prenses Meria Martell'in kellesine ödül kondu. Kralın adına Dorne'u yönetmesi için Lord Jon Rosby, Gökmenzil Kumandanı ve Çöl'ün Muhafızı ilan edildi. Fatih'in ele geçirdiği diğer topraklar ve kaleler için de idareciler ve kumandanlar seçildi. Daha sonra Kral Aegon ve ordusu geldikleri yoldan, dağ eteklerini batıya doğru takip edip Prens Geçidi'nden geçerek geri döndüler.

Onlar Kral Toprakları'na henüz ulaşmışlardı ki Dorne'da savaş patlak verdi. Dorne'lu mızrakçılar, yağmur sonrası açan çöl çiçekleri gibi yoktan var olmuşlardı. Gökmenzil, Yronwood, Tor ve Hayalet Tepe iki hafta içerisinde geri alındı ve muhafızları öldürüldü. Aegon'ın kumandanları ve idarecilerinin ancak uzun işkenceler sonrasında ölmesine izin verildi. Dorne'lu lordların hangisinin mahkûmunu canlı canlı keserken daha uzun hayatta tutabileceği üzerine iddialara tutuştuğu rivayet edilir. Güneş Mızrak Kumandanı ve Çöl'ün Muhafızı Lord Rosby'ninse diğerlerine nazaran daha merhametli bir ölümü oldu. Dorne'lular kaleyi almak için gölge şehirden akın ettikten sonra Lord Rosby'nin elleri ve ayakları bağlandı, Mızrak Kulesi'nin tepesine çıkarıldı ve bizzat ihtiyar Prenses Meria tarafından bir camdan atıldı.

Kısa zamanda geriye sadece Lord Tyrell ve ordusu kalmıştı. Kral Aegon giderken Tyrell'i geride bırakmıştı. Kükürt Nehri'nin kıyısındaki sağlam bir kale olan Cehennem Korusu'nun isyanlarla başa çıkabilecek bir mevkide olduğu düşünülüyordu. Ama nehir kükürtlüydü ve oradan tutulan balıklar Yüksek Bahçelileri hasta ediyordu. Kumtaşı'ndan Qorgyle Hanesi teslim olmamıştı ve Qorgyle mızrakçıları, Tyrell'in batıya fazla açılan avcılarını ve devriyelerini öldürüyordu. Vaith'ten Vaithler de aynısını doğuda yapıyorlardı. Lord Rosby'nin camdan atılması haberi Cehennem Korusu'na ulaştığında, Lord Tyrell kalan askeri kuvvetini alıp çölde yola çıktı. Nniyeti Vaith'i ele geçirmek, nehir boyunca doğuya gidip Gökmenzil'i ve gölge şehri geri almak ve Lord Rosby'nin katilleri-

ni cezalandırmaktı. Ama Cehennem Korusu'nun doğusunda, kızıl çölün içinde bir yerlerde Tyrell ve bütün ordusu ortadan kayboldu. İçlerinden hiçbiri bir daha görülmedi.

Aegon Targaryen yenilgiyi kabul edecek biri değildi. Savaş yedi sene daha sürecek olsa da FS 6'dan sonra çatışmalar bitmek bilmeyen bir dizi kanlı savaş suçuna, akına, misillemeye, bunların arasını dolduran uzun süreli durgunluk dönemlerine, bir düzine kısa süreli ateşkese ve çokça cinayet ile suikasta dönüştü.

FS 7'de, Kemik Yolu'nda esir alınan Orys Baratheon ve diğer lordlar ağırlıkları kadar altın karşılığında Kral Toprakları'na iade edildi ama döndüklerinde, Dulseven'in, bir daha Dorne'a karşı silah çekmesinler diye her birinin kılıç elini kestiğini öğrendiler. Buna misilleme olarak, Kral Aegon, Balerion'la bizzat Wyllerin dağ hisarlarına saldırdı ve yarım düzine kaleyle gözcü kulesini eriyik taşa çevirdi. Wyller ise dağların altındaki mağara ve tünellere sığındılar ve Dulseven yirmi sene daha yaşadı.

Yağmursuz bir yıl olan FS 8'de, Dornelu akıncılar, Basamaktaşı'ndan bir korsan kralının sağladığı gemilerle Dorne Denizi'ni aşarak Gazap Koyu'nun güney kıyısı boyunca yarım düzine kasabaya ve köye saldırıp yağmur ormanının yarısına yayılan yangınlar çıkardı. Meria Martell'in, "Ateşe ateş," dediği kaydedilmiştir.

Bu, Targaryenların cevapsız bırakamayacağı bir saldırıydı. Aynı yıl içerisinde Visenya Targaryen, Dorne göğünde belirdi ve Vhagar'ın alevleri Güneş Mızrak'ı, Limonağacı'nı, Hayalet Tepe'yi ve Tor'u yaktı.

FS 9'da Visenya bu sefer yanında bizzat Aegon'ı da getirerek geri döndü ve Kumtaşı, Vaith ve Cehennem Korusu yandı.

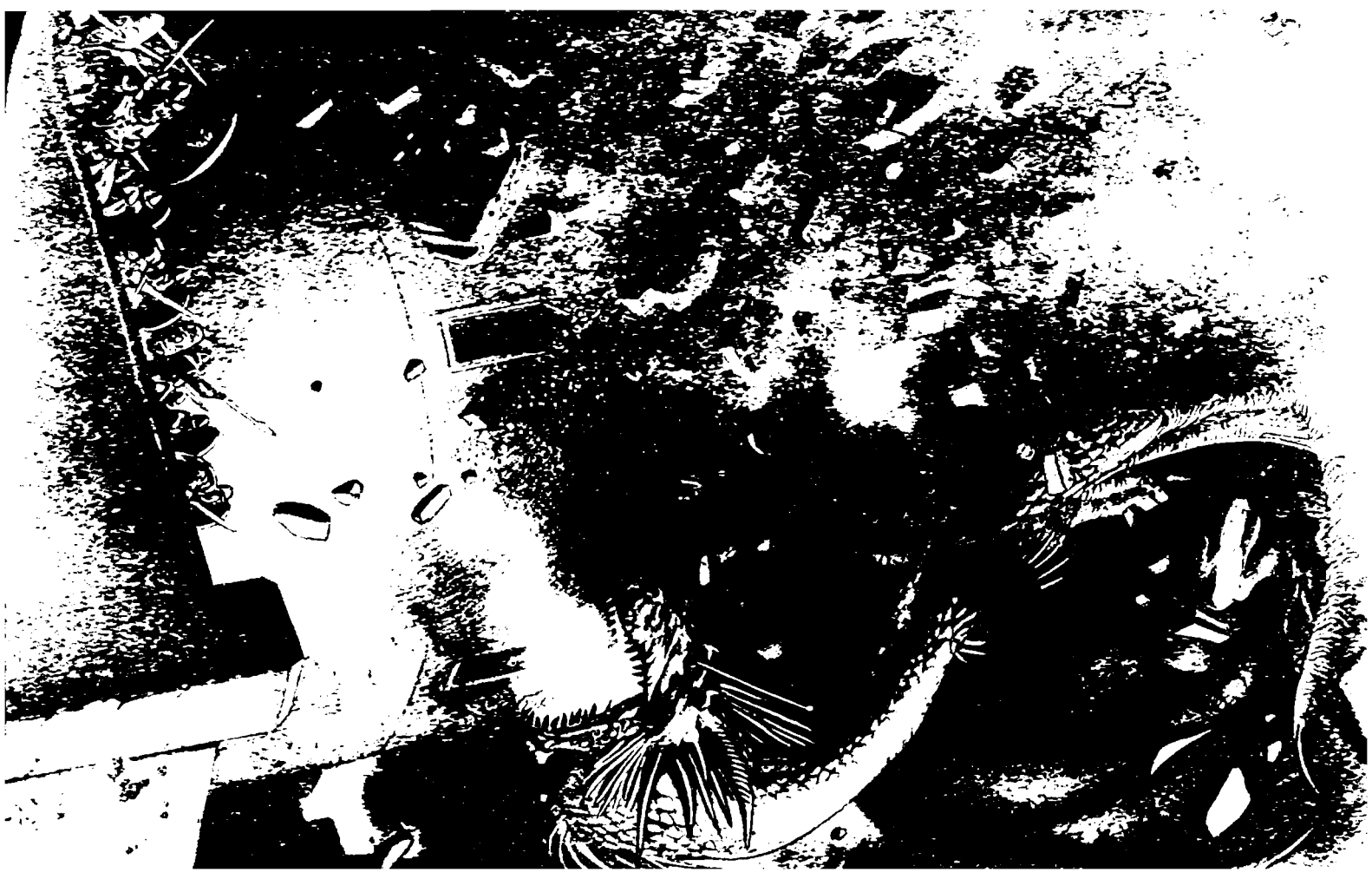
Dorne'luların cevabı sonraki sene geldi; Lord Fowler, Prens Geçidi'nden geçip yıldırım hızıyla bir düzine köyü yaktıktan sonra büyük sınır kalesi Gece Şarkısı'nı ele geçirdiğinde, bölge lordları düşmanın saldırdığından bile haberdar değildi. Saldırı haberi Eski Şehir'e vardığında, Lord Hightower oğlu Addam'ı güçlü bir orduyla Gece Şarkısı'nı geri alması için gönderdi ama Dorne'lular tam da bunu bekliyordu. Sör Joffrey Dayne komutasındaki ikinci bir ordu, Kayan Yıldız'dan inip şehre saldırdı. Eski Şehir'in duvarları Dorne'luların aşamayacağı kadar sağlamdı ama Dayne, şehrin yirmi fersah çevresindeki tarlaları, çiftlikleri ve köyleri yakıp

ona karşı hızlı bir saldırı düzenleyen Lord Hightower'ın küçük oğlu Garmon'ı öldürdü. Sör Addam Hightower, Gece Şarkısı'na vardığında Lord Fowler'ın kaleyi ateşe verdiğini ve muhafızları öldürdüğünü gördü. Lord Caron, eşi ve çocuklarıyla beraber esir alınarak Dorne'a götürülmüştü. Sör Addam peşlerinden gitmek yerine Eski Şehir'i korumak için şehre döndü ama Sör Joffrey ve ordusu da dağlara geri çekilmişti.

Yaşlı Lord Manfred Hightower çok geçmeden vefat etti. Eski Şehir intikam çığlıklarıyla çınlarken Sör Addam babasının yerine Yüksek Kule Lordu oldu. Kral Aegon, Balerion'ın sırtında Güney Muhafızı'yla görüşmek için Yüksek Bahçe'ye geldi ama genç lord Theo Tyrell babasının başına gelenlerden sonra ikinci bir Dorne istilası konusunda son derece çekingen davranıyordu.

Kral bir kez daha Dorne'a karşı ejderhalarını kullandı. Aegon, Fowlerların makamını "ikinci bir Harrenhal" yapma yeminiyle bizzat Gökmenzil'e saldırdı. Visenya ve Vhagar ateş ve kanı Kayan Yıldız'a taşıdı. Rhaenys'le Meraxes bir kez daha Cehennem Korusu'na döndüler... ve burada bir trajedi gerçekleşti. Savaşlar için yetiştirilip eğitilen Targaryen ejderhaları birçok kez mızrak ve ok fırtınaları içinde uçmuşlardı ve pek zarar görmemişlerdi. Yetişkin bir ejderhanın pulları çelikten daha sert olurdu ve isabet eden oklar bile bu dev yaratıkları sinirlendirmekten başka bir işe nadiren yarardı. Ancak Meraxes, Cehennem Korusu'nun üzerinde dalışa geçtiğinde, kalenin en yüksek kulesinin üzerindeki bir muhafız akrebini harekete geçirdi ve bir metrelik demir ok kraliçenin ejderhasının gözüne isabet etti. Meraxes hemen can vermeyip ölüm sancıları içerisinde kuleyle Cehennem Korusu'nun perde duvarının büyük bir kısmını yıkarak acı içinde yere çakıldı.

Rhaenys Targaryen'ın ejderhasından daha uzun yaşayıp yaşamadığı bir tartışma konusudur. Kimileri ejderhanın sırtından düşerek öldüğünü söylerken başkaları da kale avlusunda, ejderhanın altında kalarak ezildiğini söyler. Birkaç kaynak da kraliçenin ejderhasının çakılmasından sağ çıktığını ancak Ullerların zindanlarında uzun bir işkenceyle can verdiğini aktarır. Kraliçenin ölümünün ayrıntıları muhtemelen hiçbir zaman bilinemeyecek olsa da Kral

I. Aegon'ın kız kardeşi ve eşi Rhaenys Targaryen, Fetih'ten Sonra 10. yılda Dorne'da Cehennem Korusu kalesinde hayatını kaybetti.

Sonraki iki yıla Ejderha'nın Hiddeti adı verilir. Balerion ve Vhagar tekrar tekrar döndüğünden Dorne'daki her kale üçer kere yandı. Balerion'ın alevli nefesi öyle sıcaktı ki Cehennem Korusu'nun etrafındaki kumlar bazı yerlerde cama dönüşmüştü. Dorne lordları saklanmak zorunda kaldılar ama bu bile onların güvenliğini sağlayamadı. Lord Fowler, Lord Vaith, Leydi Toland ve Cehennem Korusu'nun sonraki dört lordu art arda öldürüldü çünkü Demir Taht, herhangi bir Dorne lordunun kellesini getirene bir lord fidyesi kadar altın teklif etmişti. Ancak sadece iki katil ödülünü alacak kadar yaşayabildi ve Dorne'lular kanı kanla ödeyerek intikamlarını aldılar. Akbaba Tüneği'nden Lord Connington avlanırken öldürüldü, Sisli Orman'dan Lord Mertyns tüm ahalisiyle beraber bir fıçı Dorne şarabıyla zehirlendi ve Lord Fell, Kral Toprakları'nda bir genelevde boğuldu.

Targaryenlar da saldırılardan nasibini aldı. Kral üç kere saldırıya uğradı ve muhafızları olmasa bu saldırıların ikisinden sağ çıkamazdı. Kraliçe Visenya'ya bir gece Kral Toprakları'nda saldırı düzenlendi. Visenya son saldırganı Kara Kız Kardeş'le öldürene kadar kraliçenin korumalarından ikisi öldürülmüştü.

Bu kana bulanmış çağın en korkunç saldırısı FS 12'de Dulseven Wyl'li Wyl'in, Fawnton'ın varisi Sör John Cafferen ile Eski Meşe Lordu'nun kızı Alys Oakheart'ın düğününe davetsiz gelmesiyle gerçekleşti. Hain bir hizmetçi tarafından arka kapıdan içeri alınan Wyl'li saldırganlar, Lord Oakheart'ı ve düğün davetlilerinin büyük kısmını katletti, ardından da kocasını hadım ederken bunu geline zorla izletti. Sonrasında Leydi Alys ile hizmetçilerine sırayla tecavüz ettiler ve onları Myr'li bir köle tacirine satmaya götürdüler.

Bu zamanda Dorne kıtlık, veba ve yıkımlarla bezeli, tüten bir çöle dönüşmüştü. Özgür Şehirler'den gelen tüccarlar orası için, "harap topraklar" diyordu. Ancak Martell Hanesi sözlerinde olduğu gibi hâlâ *Eğilmemiş, Bükülmemiş, Kırılmamıştı*. Kraliçe Visenya'nın huzuruna çıkarılan esir bir Dornelu şövalye, Meria Martell'in halkının Targaryen Hanesi'ne köle olmasına göz yummaktansa ölmelerini tercih edeceği konusunda ısrarcıydı. Visenya

kardeşiyle beraber, prensesin bu dileğini yerine getirmekten mutluluk duyacağını söyledi ona.

İlerleyen yaş ve bozulan sağlık, ejderhaların ve orduların beceremediğini gerçekleştirdi. FS 13'te, Dorne'un Sarı Kurbağası Meria Martell yatağında öldü (düşmanları, bu sırada bir aygırla cinsel ilişkiye girdiği konusunda ısrarcıydı.) Güneş Mızrak'ın Lordu ve Dorne Prensi olarak yerine oğlu Nymor geçti. Altmış yaşında, sağlığı şimdiden bozulmaya başlamış olan yeni Dorne prensinin daha fazla kan dökmeye niyeti yoktu. Saltanatına, ejderha Meraxes'in kafatasını iade etmek ve Kral Aegon'a bir barış antlaşması sunmak için Kral Toprakları'na bir delege göndererek başladı. Elçilerin başında varisi olan kızı Deria vardı.

Prens Nymor'un barış teklifi Kral Toprakları'nda sert bir muhalefetle karşılandı. Kraliçe Visenya bu teklife yanaşmadı. "Teslimiyet olmadan barış yok," diye ilan etti ve kralın konseyindeki dostları bu sözlerini tekrarladı. İleriki yaşlarında sert ve huysuz birisine dönüşmüş olan Orys Baratheon, Prenses Deria'yı babasına bir eli eksik olarak gönderme taraftarıydı. Lord Oakheart da bir kuzgun göndermiş, Dorne'lu kızın "şehirdeki her bir dilenci tadına bakana kadar Kral Toprakları'ndaki en feci geneleve satılması" yönünde fikir belirtmişti. Aegon Targaryen tüm bu teklifleri reddetti; Prenses Deria barış sancağı altında bir elçi olarak gelmişti ve kendi çatısı altında onun başına bir şey gelmeyeceği konusunda yemin etti.

Herkes, kralın savaşmaktan yorulduğu konusunda hemfikirdi ancak Dorne'lulara teslim olmadan barış sağlamak, sevgili kız kardeşi Rhaenys'in boşuna öldüğünü, onca kanın boşuna döküldüğünü, onca insanın boşuna hayatını kaybettiğini söylemekle birdi. Küçük konseyindeki lordlar, böyle bir barışın zayıflık göstergesi olarak görülebileceği, peşinden yeni isyanlara neden olup bunların da bir kez daha bastırılması gerekebileceği konusunda uyarılarda bulundu. Aegon savaşlar sırasında Menzil'in, fırtmatopraklarmın ve hudutların büyük yaralar aldığını ve bunları ne unutacaklarını ne de affedeceklerini biliyordu. Kral Toprakları'nda bile kral, Dorne'luların Aegonkalesi'nden güçlü bir muhafız birliği olmadan çıkmasına müsaade etmeye çekiniyordu zira şehir halkının, onları parçalarına ayırmasından korkuyordu. Büyük Üstat Lucan daha

sonrasında, tüm bu nedenlerden ötürü kralın Dorne tekliflerini geri çevirmeye ve savaşmaya devam etmeye niyetli olduğunu yazdı.

İşte o sırada Prenses Martell, krala babasının yazdığı mühürlü bir mektup sundu. "Sadece size hitaben, Majesteleri."

Kral Aegon, Prens Nymor'un yazdıklarını, Demir Taht'ta otururken halka açık görüşmeler sırasında ifadesiz ve sessizce okudu. İnsanlar, Aegon ayağa kalktığında elinden kan damladığını söylediler. Aegon mektubu yakıp bir daha ondan bahsetmese de o gece Balerion'a binip Karasu Koyu'nun sularını aşıp tüten dağın üzerindeki Ejderha Kayası'na uçtu. Sonraki sabah döndüğünde, Aegon Targaryen, Nymor'un teklif ettiği şartları kabul etti. Kısa süre sonra da Dorne'la ebedi barış antlaşması imzalandı.

Bugün bile, kimse Deria'nın mektubunda neler yazdığı konusunda tam bir bilgiye sahip değil. Kimileri bir babadan ötekine, Kral Aegon'ın yüreğine dokunan yalın bir yakarış olduğunu iddia ediyor. Başkaları ise savaş sırasında hayatlarını kaybeden tüm lordların ve asil şövalyelerin bir listesinin olduğu konusunda ısrarcı. Belli başlı rahipler mektubun büyülü olduğunu, kral habis büyüye karşı koyamasın diye, mürekkep olarak Sarı Kurbağa tarafından ölümünden önce Kraliçe Rhaenys'ten alınmış kanla dolu bir hokka kullanılarak yazıldığını bile öne sürdü.

Kral Toprakları'na yıllar sonra gelen Büyük Üstat Clegg ise, Dorne'un savaşacak gücü kalmadığı sonucuna vardı. Clegg, çaresizlikle sınanan Prens Nymor'un, eğer barış teklifi reddedilirse, Braavos'un Yüzsüz Adamları'na başvurup Kral Aegon'ın oğlu ve varisi, Kraliçe Rhaenys'in o zamanlar altı yaşında olan oğlu Aenys'i öldürtmekle tehdit etmiş olabileceğini öne sürüyor. Bu mümkün... ama gerçeği kimse bilemeyecek.

Böylece Birinci Dorne Savaşı (FS 4-13) sona ermiş oldu.

Kara Harren, İki Kral ve Torrhen Stark'ın yapamadığını Dorne'un Sarı Kurbağası başarmıştı; Aegon Targaryen ve ejderhalarını mağlup etmişti. Ancak uyguladığı taktikler Kızıl Dağlar'ın kuzeyinde ona sadece nefret kazandırdı. "Dorne cesareti", Aegon'ın krallıklarına mensup lordlar ve şövalyeler arasında korkaklığa verilen alaycı bir isim haline geldi. Bir kâtip, "Kurbağa tehdit altındayken deliğine zıplar," diye yazdı. Başka biri de "Meria tam bir kadın

gibi savaştı, yalanlara, hainliğe ve büyüye başvurarak," dedi. Dorne "zaferi" (buna zafer denebilirse) onursuz bir zafer olarak görüldü ve bu savaştan sağ çıkanlar, hayatını kaybetmiş lordların oğulları ve kardeşleri, aralarında başka bir günün geleceğinin ve intikamlarını o zaman alacaklarının andını içtiler.

İntikamları gelecek bir nesli ve daha genç, daha kana susamış bir kralın başa geçmesini bekleyecekti. Demir Taht'ta yirmi dört yıl daha otursa da Dorne savaşı Fatih Aegon'ın son savaşı oldu.

Üç Başlıydı Ejderha

Kral I. Aegon Saltanatında Yönetim

I. Aegon Targaryen şanlı bir savaşçı ve Westeros tarihindeki en büyük Fatih'ti ancak birçok kişi onun en büyük başarılarının barış zamanları gerçekleştiğine inanır. Derler ki Demir Taht ateş, çelik ve dehşetle dövülmüştür ama taht soğuduğunda, tüm Westeros için bir adalet makamı haline gelmiştir.

Yedi Krallık'ın Targaryen saltanatı altında birleşmesi I. Aegon'ın kral olarak yürüttüğü politikaların ana ilkesini oluşturdu. Bunu sağlamak için sarayında ve konseylerinde diyarın her bir yanından erkekleri (ve birkaç kadını bile) barındırmak için büyük çaba sarf etti. Eski düşmanlarını, çocuklarını (büyük lordlar varislerini yakınlarında tutmayı istedikleri için çoğunlukla daha genç oğlan ve kızlarını); oğlanları yaver, saki ve şövalye yaveri olarak, kızları ise Aegon'ın kraliçelerine hizmetçi ve dost olmaları için saraya göndermeleri konusunda yüreklendiriliyordu. Kral Toprakları'nda kralın adaletini ilk elden tecrübe ediyor ve kendilerini sadece batılılar, fırtınatopraklılar ya da kuzeyliler olarak değil de bütün büyük diyarın sadık tebaası olarak görmeleri için destekleniyorlardı.

Targaryenlar aynı zamanda diyarın uzak uçlarındaki birçok asil hane arasında evliliğe de vesile oldular; böylesi ittifakların fethe-

dilen toprakları bir araya getireceğini ve yedi krallığı tek bir krallığa dönüştüreceğini umuyorlardı. Aegon'ın kraliçeleri Visenya ve Rhaenys bu eşleşmeleri yapmaktan ayrı bir keyif alıyordu. Onların çabaları sonucunda Kartal Yuvası Lordu genç Ronnel Arryn, Kışyarı'ndan Torrhen Stark'ın bir kızıyla evlenirken Casterly Kayası'nın varisi Loren Lannister'ın büyük oğlu, Arbor'dan bir Redwyne kızıyla evlendi. Tarth'ın Akşam Yıldızı'nın üçüz kızları olduğunda, Kraliçe Rhaenys onları Corbray Hanesi, Hightower Hanesi ve Harlaw Hanesi'yle baş göz etti. Kraliçe Visenya, husumetleri asırlar öncesine dayanan Blackwood Hanesi'yle Bracken Hanesi arasında barış sağlansın diye her bir oğlan ve kızı eşleştirerek çifte düğün gerçekleştirdi. Ve Rhaenys'in hizmetindeki Rowan'lı bir kız bir bulaşıkçı tarafından hamile bırakıldığında, kraliçe onunla evlenmesi için Beyaz Liman'dan bir şövalye, piçini evlatlık alması için de Lannis Limanı'ndan başka bir şövalye buldu.

Aegon Targaryen'ın, diyarın idaresi konusundaki meselelerde nihai otorite olduğu konusunda kimsenin şüphesi olmasa da kız kardeşleri Visenya ve Rhaenys, Aegon'ın saltanatı boyunca onun iktidar ortağı oldular. Bir ihtimal Kral I. Jaehaerys'in eşi İyi Yürekli Kraliçe Alysanne dışında, Yedi Krallık tarihi boyunca hiçbir kraliçe Ejderha'nın kız kardeşleri kadar politikalar üzerinde söz sahibi olmamıştır. Kraliçelerinden biri, Ejderha Kayası'nda ya da Kral Toprakları'nda kalıp çoğunlukla Demir Taht'ta oturarak ona sunulan meselelerin hükmünü verirken, diğer kraliçesini de nereye seyahat ediyorsa yanına alması kralın âdetiydi.

Aegon, resmi makamı olarak Kral Toprakları'nı belirleyip Demir Taht'ı Aegonkalesi'nin dumanlı uzun salonuna yerleştirmiş olsa da zamanının yarısını bile burada geçirmiyordu. Birçok günü ve gecesi tamamen Ejderha Kayası'nda, atalarının ada hisarında geçiyordu. Ejderdağı'nın altındaki kale, Aegonkalesi'nden on kat geniş olmakla birlikte çok daha fazla rahatlık, güvenlik ve tarihe ev sahipliği yapıyordu. Bir keresinde Fatih'in, tuzlu havanın hep dumanlı ve kükürtlü koktuğu Ejderha Kayası'nın kokusunu bile çok sevdiğini söylediği aktarılır. Aegon yılın yaklaşık olarak yarısını iki makamı arasında gidip gelerek geçirirdi.

Yılın diğer yarısını, maiyetini bir kaleden öbürüne taşıyıp her bir büyük lordun misafiri olduğu kraliyet gezilerinde geçirirdi. Martı Kasabası ve Kartal Yuvası, Harenhal, Nehirova, Lannis Limanı ve Casterly Kayası, Crakehall, Eski Meşe, Yüksek Bahçe, Eski Şehir, Arbor, Boynuz Tepesi, Ashford, Fırtına Sonu ve Akşamgüneşi Kalesi, Majesteleri'ni birçok kez misafir etme şerefine nail olsa da Aegon yanında bazen sayıları bini bulan şövalye, lord ve leydilerle beraber hemen hemen her yere gidiyordu. Demir Adalar'a üç kere seyahat etti (iki kere Pyke'a, bir kere de Büyük Wyk'e), FS 19'da Kız Kardeşler'de iki hafta geçirdi ve Kuzey'i altı kere ziyaret ederek üç kere Beyaz Liman'da, iki kere Barrowton'da, bir kere de son kraliyet gezisine çıktığı FS 33'te Kışyarı'da halkla bir araya geldi.

Aegon, seyahatlerinin sebebi sorulduğunda, "İsyanların gerçekleşmesini engellemek, onları bastırmaya yeğdir," diye tarihi cevabını vermişti. Kara Dehşet Balerion'ın sırtında, yanında parlayan ipek ve çelikler içinde yüzlerce şövalyesiyle kralı tüm haşmetiyle görmek huzursuz lordlara sadakat aşılamak için birebirdi. Halkın da zaman zaman kralı ve kraliçeleri görmesi ve onun huzurunda dertlerini anlatabileceğini bilmesi gerekir, demişti kral.

Anlatabildiler de. Kraliyet gezilerinin büyük kısmı, ihtişam ve misafirperverlik konusunda birbirleriyle yarışan lordlar tarafından düzenlenen ziyafetlere, balolara, avlara ve doğancılığa ayrılıyordu ama Aegon aynı zamanda nereye giderse gitsin; ister bir kürsüde ister bir çiftçinin tarlasındaki yosun tutmuş bir kayanın üzerinde olsun, halkla buluşmaya özen gösterirdi. Yerel kanunlar, âdetler ve tarih konusunda sorularını cevaplamak ve Majesteleri'nin vereceği kararları ve yargıları kaydetmek üzere kralın yanında altı üstat da seyahat ederdi. Daha sonrasında Fatih, oğlu Aenys'e, bir lord hükmettiği toprakları tanımalıdır, dedi ve seyahatleri sayesinde, Aegon Yedi Krallık ve halkları hakkında birçok şey öğrendi.

Fethedilen her bir krallığın kendi kanunları ve gelenekleri vardı. Kral Aegon bunlara müdahale etmedi. Lordların eskisi gibi tüm güçleri ve ayrıcalıklarıyla hükmetmelerine izin verdi. Miras ve veraset kanunları oldukları gibi kaldı, mevcut feodal yapılar tasdiklendi, büyük ve küçük lordlar cezalandırma güçlerini ve daha önceden var olan yerlerde ilk gece ayrıcalığını korudular.

Aegon'ın temel endişesi barıştı. Fetih'ten önce Westeros'un diyarları arasındaki savaşlar yaygındı. Bir yerde birilerinin birileriyle savaşmadığı yıl olmazdı. Barış içinde olduğu söylenen krallıklarda bile komşu lordlar dertlerini kılıçlarıyla çözüyorlardı. Aegon'ın tahta çıkışı bunun büyük kısmına nokta koydu. Küçük lordlar ve toprak sahibi şövalyelerin anlaşmazlıklarını artık bölge lordlarına götürmeleri ve onların vereceği kararlara saygı göstermeleri gerekiyordu. Diyarın büyük haneleri arasındaki tartışmalar Kral tarafından hükme bağlanacaktı. "Diyarın ilk kanunu Kral'ın Barışı olacaktır," diye ilan etti Kral Aegon, "ve benim iznimi almadan savaşa giden lordlar birer asi ve Demir Taht'ın düşmanı bilinecektir."

Eskiden her liman ve her küçük lord kiracılardan, halktan ve tüccarlardan istedikleri kadar vergi alabiliyorken Kral Aegon diyar boyunca vergileri, âdetleri ve gelenekleri yasallaştıran hükümlerde de bulundu. Ayrıca İnanç'ın kutsal erkek ve kadınlarına ait toprak ve mülklerin vergiden muaf tutulacağını ve İnanç'ın, görevini kötüye kullanmakla suçlanan tüm rahip, Yeminli Kardeş ve kutsal kardeşi kendi mahkemesinde yargılayabileceğini ilan etti. Kendisi imanlı biri olmasa da ilk Targaryen kralı, İnanç'm ve Eski Şehir'in Yüce Rahip'inin desteğini almaya her zaman özen gösterdi.

Kral Toprakları, Aegon ve maiyetinin etrafında, Karasu Koyu'nun ağzındaki üç büyük tepenin üzerinde ve çevresinde genişledi. O tepelerin en yükseği Aegon'ın Yüksek Tepesi diye bilinir oldu ve çok geçmeden diğer iki küçük tepenin eski isimleri unutularak tepeler Visenya'nın Tepesi ve Rhaenys Tepesi olarak anılmaya başlandı. Aegon'ın çabucak inşa ettirdiği kalesi, krala ve maiyetine ev sahipliği yapacak ne alana sahipti ne de ihtişama; ayrıca daha Fetih tamamlanmadan genişlemeye başlamıştı. Dış kalenin karşısına, on beş metre yüksekliğinde, içinde devasa bir salon ve yangın çıkması ihtimaline önlem olarak taştan inşa edilmiş, tavanı da damtaşıyla döşenmiş bir mutfağın bulunduğu, odundan yeni bir iç kale inşa edildi. Ahırlar ortaya çıktı, sonra da bir tahıl ambarı. Eskisinin iki katı uzunluğunda yeni bir gözcü kulesi dikildi. Kısa sürede Aegonkalesi duvarlarından taşacak hale gelmişti, o yüzden yeni bir tahta duvar inşa edilerek tepenin daha fazlası kullanılır hale getirildi ve bir kışlaya, bir silah deposuna, bir septe ve bir davul kulesine yetecek kadar yer açıldı.

Tepelerin dibinde, nehrin kıyısında rıhtımlar ve depolar inşa ediliyordu ve daha önceleri sadece birkaç balıkçı teknesinin görüldüğü yerde, Velaryonlar ile Celtigarların uzungemilerinin yanına Eski Şehir'den ve Özgür Şehirler'den gelen ticaret gemileri yanaşıyordu. Bakire Havuzu ve Duskendale'a giden ticaretin büyük kısmı artık Kral Toprakları'na geliyordu. Nehir kıyısında bir balık pazarı bitmişti, tepeler arasında da bir kumaş pazarı. Bir gümrük binası inşa edildi. Karasu'da, eski bir geminin gövdesinin içinde mütevazı bir sept açıldı, peşinden sahilde kerpiç ve sazdan daha büyükçe bir tanesi geldi. Daha sonra Yüce Rahip'in gönderdiği altınlarla Visenya'nın Tepesi'nde öncekilerin iki katı büyüklüğünde, üç kat haşmete sahip ikinci bir sept inşa edildi. Dükkânlar ve evler, yağmur sonrası toprakta biten mantarlar gibi bitti. Varlıklı insanlar tepelerin eteklerinde duvarlarla çevrili evler inşa ederlerken fukaralar, tepeler arasında aşağıda kalan yerlerdeki sefil barakalarda toplandı.

Kral Toprakları'nı kimse tasarlamadı. Şehir ortaya çıkıverdi... ve bu çok çabuk gerçekleşti. Aegon'ın ilk taç giymesinde, Kral Toprakları hâlâ tahta bir kalenin altındaki bir köyden ibaretti. İkinci taç giymesindeyse, çoktan nüfusu binleri gören, gelişmekte olan bir kasabaydı. FS 10'da Martı Kasabası ya da Beyaz Liman gibi şehir denebilecek bir yere dönüşmüştü. FS 25'e gelindiğinde, bu iki şehri de geçerek Lannis Limanı ve Eski Şehir'in ardından diyardaki en büyük üçüncü şehir haline gelmişti.

Fakat rakiplerinin aksine, Kral Toprakları'nın surları yoktu. Bazı şehir sakinleri, şehrin surlara ihtiyacı olmadığını söylerdi; Targaryenlar ve ejderhaları tarafından korunduğu sürece şehre saldırmaya cüret edecek bir hasım yoktu. En başta bu görüşleri kral da paylaşıyor olabilirdi ama FS 10'da kız kardeşi Rhaenys ve ejderhasının ölümü ile şahsına düzenlenen suikastlar ona şüphesiz gerekli nedenleri sağlamıştı...

Ve Fetih'ten Sonra 19'da bir korsan filosunun Yaz Adaları'na yaptıkları cüretkâr bir akın sırasında Uzun Ağaçlar Kasabası'nı yağmalayıp bin kadar kadın ve çocuğu köle olarak kaçırdığı, bir servet değerinde de ganimet elde ettikleri haberi Westeros'a ulaştı. Bu akın haberi kralı endişelendirdi çünkü o ve Visenya başka bir yerdeyken, zeki bir düşman karşısında Kral Toprakları'nın da

aynı şekilde savunmasız olacağını fark etmişti. Bunun sonucunda Majesteleri, Kral Toprakları'nın etrafında, Eski Şehir ve Lannis Limanı'nı koruyan surlar kadar yüksek ve sağlam surların inşa edilmesi emrini verdi. Surların inşası görevi Büyük Üstat Gawen ve Kral Eli Sör Osmund Strong'a bahşedilmişti. Aegon, Yedi İnancı'nı onurlandırmak için şehrin, her birinin devasa bir kontrol noktası ile savunma kuleleriyle korunacağı yedi kapısı olacağını ilan etti. Surların inşaatı sonraki sene başladı ve FS 26'ya kadar sürdü.

Sör Osmund, kralın dördüncü Eli'ydi. İlk El'i, üvey kardeşi ve çocukluk arkadaşı Lord Orys Baratheon olmuştu, gelgelelim Lord Orys, Dorne Savaşı sırasında esir alınmış ve kılıç elini kaybetmişti. Esaretten çıktığında Lord Orys, kraldan, görevinden azadını istedi. "Kral Eli'nin eli olmalı," dedi. "İnsanların, Kral'ın Güdüğü'nden bahsetmelerini istemiyorum." Aegon, bir sonraki El olarak Nehirova Lordu Edmyn Tully'yi istedi. Lord Edmyn FS 7-9 arasında hizmet etti fakat karısının doğum sırasında ölmesinin ardından çocuklarının ona diyardan daha çok ihtiyacı olduğuna karar verdi ve nehirtopraklarına geri dönebilmek için krala yalvardı. Tully'nin yerine Pençe Adası Lordu Alton Celtigar geldi ve FS 17'de eceliyle ölene dek başarılı bir El olarak hizmet etti; ardından da kral, Sör Ormund Strong'u El ilan etti.

Büyük Üstat Gawen bu göreve gelen üçüncü kişiydi. Aegon Targaryen, ondan önce babasının ve babasının babasının yaptığı gibi, Ejderha Kayası'nda her zaman bir üstat bulundururdu. Westeros'un tüm büyük lordları ve birçok ufak lordla toprak sahibi şövalye, şifacı, kâtip ve danışman olarak, mesajlarını taşıyacak kuzgunları yetiştirmek ve eğitmek için (ve yeterli yeteneğe sahip olmayan lordların bu mesajları okuyup yazmaları için), kâhyaların hane hesaplarını tutmak için ve çocuklarına ders vermek için Eski Şehir'in Hisar'ında eğitilen üstatlara bel bağlardı. Fetih sırasında, Aegon ve kız kardeşlerinin her birinin yanında onlara hizmet eden bir üstat bulunmuştu ve sonrasında da Aegon huzuruna getirilen meselelerle ilgilenmeleri için yanında sayıları yarım düzineyi bulabilen üstatlar tutmuştu.

Gelgelelim Yedi Krallık'taki en bilge ve âlim kişiler, her biri büyük disiplinlerden birinde azami yetkinliğe sahip olan, Hisar'daki

yüce üstatlardı. FS 5'te, diyarın böyle bir irfandan yararlanabileceğini hisseden Aegon, Yüce Meclis'ten, diyarın idaresi konusundaki tüm meselelerde ona yardımcı olması için içlerinden birini göndermelerini istedi. Böylece, Kral Aegon'ın isteği üzerine, Büyük Üstat makamı oluşturuldu.

Bu makama getirilen ilk kişi, yüzüğü, asası ve maskesi bronzdan dövülmüş olan tarih yazıcı Yüce Üstat Ollidar oldu. Fazlasıyla bilgili olan Ollidar aynı zamanda fazlasıyla yaşlıydı ve Yüce Üstat makama gelmesinin üzerinden bir sene geçmeden bu dünyadan göçtü. Yüce Meclis, onun yerini doldurmak için yüzüğü, asası ve maskesi sarı altından dövülmüş olan Yüce Üstat Lyonce'u seçti. Selefinden daha sağlıklı olduğunu gösteren Büyük Üstat, FS 12'de çamurda ayağı kayıp düşünce kalçasını kırdı ve kısa süre sonrasında ölene kadar da diyara hizmet etti. Onun ardından da bu makama Büyük Üstat Gawen geldi.

Kralın küçük konseyi en etkili halini Arabulucu Kral Jaehaerys saltanatına kadar almasa da, I. Aegon'ın konseyden yardım almadığı söylenemez. Çeşitli Büyük Üstatlarla beraber kendi hane üstatlarına da sık sık danıştığı bilinmektedir. Vergilendirme, borçlar ve gelirler konusunda hazine başının tavsiyelerini dinlerdi. Bir tanesi Kral Toprakları, öbürü Ejderha Kayası'nda olmak üzere iki rahibi olsa da kral, dini meselelerde Eski Şehir'deki Yüce Rahip'e mektup yazmayı da severdi ve yıllık gezisinde Yıldızlı Sept'i ziyaret etmeyi hiçbir zaman atlamazdı. Bunlardan da öte, Kral Aegon Kral Eli'ne ve tabii ki Kraliçeler Rhaenys ve Visenya'ya güvenirdi.

Kraliçe Rhaenys, Yedi Krallık'taki ozanların ve şarkıcıların sevilen bir hamisiydi ve onu memnun edenleri hediyelere ve altına boğardı. Kraliçe Visenya, kız kardeşinin havai olduğunu düşünse de bu harekette basit bir müzik sevgisinin ötesinde bir hayır vardı. Zira kraliçenin iyiliğini kazanmak isteyen diyar şarkıcıları Targaryen Hanesi ve Kral Aegon'dan övgüyle söz eden birçok şarkı bestelemiş ve bu şarkıları Dorne Hudutları'nın çayırlarından Sur'a kadar her kale, hisar ve köyde söylemişlerdir. Böylece Fetih yüceltilirken Ejderha Aegon da bir kahraman krala dönüşmüştür.

Kraliçe Rhaenys ayrıca halkla da çok ilgiliydi ve özellikle kadınlarla çocuklara ayrı bir düşkündü. Bir keresinde, Aegonkalesi'nde

halkın şikâyetlerini dinlerken huzuruna, karısını ölümüne döven bir adam getirildi. Kadının erkek kardeşleri adamın cezalandırılmasını istiyordu ama koca, karısını başka bir erkekle bastığı için, bunun meşru hakkı olduğunu savunuyordu. Günah işlemiş bir eşin, kocası tarafından dövülmesi hakkı (Dorne dışında) tüm Yedi Krallık'ta tanınan bir haktı. Koca, karısını döverken kullandığı sopanın başparmağından kalın olmadığını söyleyerek, kanıt olarak sopayı da yanında getirmişti. Kraliçe, adamın kadına kaç kere vurduğunu sorduğunda koca cevap veremedi lakin ölü kadının kardeşleri adamın yüz kere vurduğu konusunda ısrar ettiler.

Kraliçe Rhaenys üstatlarına ve rahiplerine danıştıktan sonra hükmünü açıkladı. Zina yapan bir kadın, kadınları kocalarına sadık ve itaatkâr olmaları için yaratan Yedi'ye karşı günah işlemiş sayılırdı ve bu yüzden de cezalandırılmalıydı. Tanrı'nın yedi sureti olduğundan, bu cezanın sadece altı darbeden oluşması gerekirdi (zira yedinci darbe Yabancı içindir ve Yabancı, tanrının ölüm suretidir.) Bu sebeple adamın ilk altı darbesi meşruydu... ancak geri kalan doksan dört darbe tanrılara ve insanlara karşı bir hakaretti ve bunun da uygun bir şekilde cezalandırılması gerekiyordu. O günden itibaren "altı kanunu" ve "başparmak kanunu" genel hukukun bir parçası olagelmiştir. (Koca, Rhaenys Tepesi'nin yamacına götürüldü ve burada ölü kadının kardeşleri tarafından, meşru kalınlıkta sopalarla doksan dört kere sopalandı.)

Kraliçe Visenya, kız kardeşinin müzik ve şarkı sevgisini paylaşmıyordu. Ancak onun da mizah anlayışı yok değildi ve uzun yıllar, kendisini eğlendiren Lord Maymunsurat isimli kıllı bir kamburu şaklabanı olarak yanında tutmuştu. Lord Maymunsurat bir şeftali çekirdeğiyle boğularak öldüğünde, kraliçe bir maymun getirtmiş ve ona Lord Maymunsurat'ın kıyafetlerini giydirmişti. "Bu yenisi daha zeki," demeyi severdi.

Lakin Visenya Targaryen'ın içinde bir karanlık yatıyordu. Dünyaya karşı, bir savaşçının yavuz yüzünü gösterirdi, sert ve acımasızdı. Hayranları, güzelliğinin bile keskin bir tarafı olduğunu dile getirirdi. Ejderhanın üç başının en büyüğü olan Visenya diğer iki kardeşinden daha uzun yaşayacaktı ve yaşlanıp bir kılıç tutamayacak hale geldiğinde, iksirler hazırlayıp habis büyüler yaparak karanlık sanat-

lara bulaştığına dair dedikodular yayılacaktı. Kimileri hem bir akraba katili hem de bir kral katili olduğunu ileri sürse de bu iftiraların doğruluğunu kanıtlayacak herhangi bir kanıt öne sürülmemiştir.

Bunun doğruluk payı varsa bu acımasız bir ironi olurdu çünkü gençliğinde, kralı korumak için Visenya'dan daha çok çaba harcamış kimse yoktu. Dorne'lu suikastçılar saldırdığında, Aegon'ı korumak için iki kere Kara Kız Kardeş'i çekti. Dorne Savaşı sırasında, gece gündüz demeden zincir zırh giymeye başladı; saray kıyafetlerinin altına bile ve kraldan da aynısını yapmasını istedi. Aegon bunu reddettiğinde, Visenya küplere bindi. "Elinde Karaateş olsa bile sen tek bir adamsın," dedi ona, "ve ben her zaman yanında olamam." Kral, yanında muhafızları olduğunu söylediğinde, Visenya Kara Kız Kardeş'i çekip kralın yanağını öyle hızlı kesti ki muhafızların tepki verecek zamanları olmadı. "Muhafızların uyuşuk ve tembel," dedi. "Seni ne kadar kolay kestiysem o kadar kolay öldürebilirdim. Daha iyi bir güvenliğe ihtiyacın var." Kanamakta olan Kral Aegon'ın bunu kabul etmekten başka çaresi yoktu.

Birçok kralın, onu savunmaları için şampiyonları olurdu. Aegon, Yedi Krallık'ın Lordu'ydu; haliyle, onun yedi şampiyonu olmalıydı, diye düşündü Visenya. Böylece Kral Muhafızları ortaya çıktı; en beyaz zırh ve giysileri giyen, hayattaki tek amaçları kralı korumak, gerekirse onun için canlarını feda etmek olan diyardaki yedi şövalyenin oluşturduğu bir kardeşlik. Visenya, edecekleri yemini Gece Nöbeti'nin yeminine benzetti; Sur'daki siyah pelerinli kargalar gibi, Beyaz Kılıçlar da ucunda onur dışında hiçbir mükâfat olmadan tüm topraklarını, unvanlarını ve mülklerini, iffet ve itaat içerisinde geçirecekleri bir hayat uğruna bir kenara bırakarak ömürlerinin sonuna dek hizmet edeceklerdi.

Kral Muhafızları'na katılmak için o kadar çok şövalye geldi ki Kral Aegon, aralarından bunu en çok hak edenleri belirmek için büyük bir turnuva düzenlemeyi düşündü. Ancak Visenya buna karşı çıktı. Bir Kral Muhafızı olmanın, silah kullanmada yetenekli olmaktan çok daha fazla şey gerektirdiğini söyledi. Yakın dövüşte ne kadar iyi olurlarsa olsunlar, kralın etrafına sadakatleri meçhul adamları yerleştirme riskine girmeyecekti. Şövalyeleri bizzat seçecekti.

Seçtiği şampiyonlar arasında genci de vardı yaşlısı da, uzunu da vardı kısası da, esmeri de vardı açık tenlisi de. Diyarın dört bir yanından geliyorlardı. Kimileri ailelerinin küçük çocuklarıydı, kimileri ise krala hizmet edebilmek için miraslarından vazgeçen, kadim hanelerin varisleriydi. Bir tanesi gezgin bir şövalyeyken, öbürü bir piçti. Her biri hızlı, güçlü, dikkatli, kılıç ve kalkanda hünerli ve krala sadıktı.

Aegon'ın Yedilisi, Kral Muhafızları'nın Beyaz Kitabı'nda yazdığı üzere şöyledir: Sör Richard Roote; Mısır Tarlası Piçi, Sör Addison Tepe; Sör Gregor Goode; onun kardeşi, Sör Griffith Goode; Kuklacı Sör Humfrey; Kararobin* lakaplı, Sör Robin Darklyn; ve Lord Kumandan Sör Corlys Velaryon. Tarih, Visenya Targaryen'ın iyi seçimler yaptığını göstermiştir. Orijinal yedilinin ikisi kralı korurken canlarını verecekti ve her biri ömürlerinin sonuna dek kahramanca hizmet edecekti. O günden bu yana birçok cesur adam onların izini takip ederek Beyaz Kitap'a isimlerini yazdırdı ve beyaz pelerini omuzlarına geçirdi. Bugün de onur dendiğinde, akla ilk Kral Muhafızları gelmektedir.

Ejderha Aegon'ın peşinden, Robert'ın İsyanı'yla beraber hanedanlık yıkılana dek Demir Taht'ta on altı Targaryen oturdu. Aralarında bilgeler de vardı aptallar da, zalimler de vardı nazikler de, iyiler de vardı kötüler de. Ancak ejderha krallar sadece miraslarıyla, arkalarında bıraktıkları kanunlar, kurumlar ve reformlarla değerlendirilirse, Kral I. Aegon'ın ismi hem savaş zamanında hem de barış zamanında, listenin başlarında yer alır.

* (*İng.*) Kızılgergedan kuşu. (ç.n.)

Ejderhanın Oğulları

Kral I. Aegon iki kız kardeşiyle de evlendi. Rhaenys ve Visenya gümüş-altın saçlara, mor gözlere ve hakiki Targaryenların güzelliğine sahip ejderbinicileriydiler. Bunun dışında, bu iki kraliçe, herhangi iki kadın birbirine ne kadar benzerse, o kadar benziyorlardı... tek bir şey dışında. İkisi de krala bir erkek evlat verdi.

Önce Aenys doğdu. FS 7'de Aegon'ın genç eşi Rhaenys'in doğurduğu oğlan, doğduğunda ufak ve hastalıklıydı. Sürekli ağlıyordu ve dediklerine göre uzuvları incecikti, gözleri küçük ve suluydu, kralın üstatları çocuğun yaşamayacağından endişeleniyorlardı. Sütannelerinin memelerini reddediyor, sadece annesinin memelerini emiyordu ve dedikodular, sütten kesildiğinde iki hafta ara vermeden ağladığını söylüyordu. Kral Aegon'a o kadar benzemiyordu ki Majesteleri'nin, çocuğun öz babası olmadığını, Aenys'in Kraliçe Rhaenys'in sayısız yakışıklı gözdesinden birinin piçi, bir şarkıcının, bir kuklacının ya da taklitçinin oğlu olduğunu öne sürebilen kişiler bile ortaya çıktı. Prensin büyümesi de yavaştı. Aenys Targaryen büyümeye, o sene Ejderha Kayası'nda doğan genç ejderha Cıva ona verildikten sonra başladı.

Annesi Kraliçe Rhaenys ve annesinin ejderhası Meraxes, Dorne'da öldürüldüğünde Prens Aenys üç yaşındaydı. Genç prens, annesinin ölümüyle yıkıldı. Yemek yemeyi kesti hatta yürümeyi

unutmuşçasına, bir yaşındaymış gibi emeklemeye başladı. Babası onun için endişeleniyordu ve Rhaenys'in ölümü ile Visenya'nın çocuksuz hatta belki de kısır olması nedeniyle Kral Aegon'ın başka bir eş alabileceğine dair saray dedikoduları dolaşıyordu. Kral bu konudaki düşüncelerini kimseyle paylaşmadı, o yüzden aklından neler geçtiğini kimse bilemez ama birçok büyük lord ve şanlı şövalye, her biri birbirinden daha güzel olan el değmemiş kızlarını saraya getirdi.

Tüm bu söylentiler FS 11'de, Kraliçe Visenya'nın birdenbire kralın oğluna hamile olduğunu açıklamasıyla sona erdi. Kendinden emin bir şekilde, bir oğlu olacağını söyledi ve gerçekten de bir oğlan doğurdu. Prens, FS 12'de, yaygarayla dünyaya geldi. Üstatlar ve ebeler, hiçbir bebeğin Maegor Targaryen kadar sağlıklı dünyaya gelmediği konusunda hemfikirdiler; doğduğundaki kilosu, ağabeyininkinin neredeyse iki katıydı.

Kardeşler hiçbir zaman yakın olmadılar. Prens Aenys, kralın veliahdıydı ve Kral Aegon onu, yanı başından ayırmıyordu. Kral kale kale diyarı gezerken prens de onunla gidiyordu. Prens Maegor ise annesinin yanındaydı, halkı dinlerken onunla otururdu. Kraliçe Visenya ve Kral Aegon o yıllarda çoğunlukla ayrı yerlerde olurlardı. Kraliyet gezisinde olmadığı zamanlarda Aegon, Kral Toprakları'na ve Aegonkalesi'ne dönerken, Visenya ve oğlu Ejderha Kayası'nda konaklardı. Bu nedenden ötürü hem lordlar hem de halk Maegor'a Ejderha Kayası Prensi demeye başlamıştı.

Kraliçe Visenya, oğlu üç yaşındayken onun eline kılıç vermişti. Sözümona kılıçla ilk yaptığı şey kalenin kedilerinden birini öldürmek olmuştu... ancak bunun, yıllar sonra düşmanları tarafından ortaya atılan bir iftira olması muhtemel. Elbette prensin kılıç kullanmaya erken yaşta başladığı su götürmez. İlk silah ustası olarak, annesi Yedi Krallık'ta bulunabilecek en ölümcül şövalyelerden biri Sör Gawen Corbray'i seçmişti.

Prens Aenys, babasının yanında o kadar çok zaman geçiriyordu ki savaş sanatı eğitiminin büyük kısmını Aegon'ın Kral Muhafızları'ndan ve bazen de kralın kendisinden almıştı. Eğitmenleri, çocuğun çalışkan olduğu konusunda hemfikirdi ve cesaretine de laf yoktu fakat babasının cüssesi ve gücüne sahip değildi, kral zaman

zaman yaptığı gibi eline Karaateş'i tutuşturduğunda bile vasatın üzerinde bir dövüşçü ortaya çıkıyordu. Öğretmenleri aralarında konuşurken, Aenys'in savaşta kendini rezil etmeyeceğini dile getiriyorlardı ama hiçbir zaman yiğitliğine şarkılar bestelenmeyecekti.

Bu prensin yetenekleri başka alanlarda yatıyordu. Öyle ki Aenys, güçlü ve tatlı sesli, iyi bir şarkıcıydı. Nazik ve alımlıydı, ukala olmadan zekiydi. Kolaylıkla arkadaş edinebiliyordu ve soylu olsunlar, halktan olsunlar, genç kızlar onun üzerine titriyordu. Aenys at sürmeyi de seviyordu. Babası ona süvari atları, binek atları ve savaş atları vermişti ama Aenys'in binmeyi en sevdiği şey ejderhası Cıva'ydı.

Prens Maegor da ata binerdi ama atlara, köpeklere ya da herhangi bir hayvana karşı sevgi beslemezdi. Sekiz yaşındayken, bir binek atı ahırda ona çifte atmıştı. Maegor kılıcıyla atı öldürmüştü... ve hayvanın çığlıklarına koşan seyis yamağının da yüzünün yarısını kesmişti. Ejderha Kayası Prensi'nin yıllar içerisinde birçok arkadaşı oldu ancak hiçbir dostu olmadı. Geçimsiz bir çocuktu, çabuk alınır, çabuk affetmezdi, öfkesi korkutucuydu. Gelgelelim silah kullanmadaki hüneri eşsizdi. Sekiz yaşında şövalye yaveri olan Maegor on iki yaşına geldiğinde kendisinden dört beş yaş büyük çocukları turnuvalarda atlarından atıyordu ve kale avlusunda tecrübeli kılıç ustalarını pes ettiriyordu. FS 25'te, on üçüncü isim gününde annesi, Kraliçe Visenya kendi Valyria çeliği kılıcı Kara Kız Kardeş'i verdi ona... Maegor evlenmeden yarım sene önce.

Targaryenlar arasındaki gelenek her zaman akrabaların akrabalarla evlenmesiydi. Erkek kardeşi, kız kardeşle evlendirmek uygun görülürdü. Bu imkân dahilinde değilse, bir kız amcasıyla, kuzeniyle ya da bir yeğenle; bir oğlan da bir kuzenle, bir halayla ya da bir yeğenle evlendirilebilirdi. Bu gelenek, Eski Valyria'ya, ejderha yetiştirip onlara binen kadim ailelere dayanıyordu. Ejderhanın kanı ari kalmalı, denirdi. Büyücü prenslerden kimileri canları isterse birden fazla eş de alabilirlerdi ancak bu, ensest evlilikleri kadar yaygın değildi. Âlimler, Kıyamet öncesi Valyria'da bin tanrının onurlandırıldığını ancak hiçbirinden korkulmadığı için bu geleneklere kimsenin karşı çıkmaya cesaret edemediğini yazar.

Bu, İnanç'ın gücünün sorgulanamadığı Westeros'ta geçerli değildi. Kuzey'de eski tanrılara, Demir Adalar'da da Boğulmuş Tanrı'ya hâlâ tapılıyordu ama diyarın geri kalanında yedi sureti olan tek bir tanrı vardı ve onun bu dünyadaki sesi Eski Şehir'deki Yüce Rahip'ti. Ve asırlar önce bizzat Andalos tarafından yazılan İnanç doktrinleri, Targaryenların devam ettirdikleri Valyria evliliği geleneğini lanetliyordu. İster babayla kız arasında ister anneyle oğul arasında ya da ister erkek kardeşle kız kardeş arasında olsun, ensest adi bir günahtı ve böyle birlikteliklerin meyveleri, tanrıların ve insanların gözünde menfur görülüyordu. Şimdi baktığımızda, İnanç'la Targaryen Hanesi arasındaki çatışmanın kaçınılmaz olduğu görülebilir. Hakikaten de En Mütedeyyinler mensubu birçok kişi, Fetih sırasında Yüce Rahip'in Aegon aleyhinde açıklama yapmasını beklemiş ve İnançlıların Babası bunun yerine Lord Hightower'a Ejderha'ya karşı çıkmamasını nasihat edip bir de üstüne ikinci taçlandırmasında onu kutsayıp kutsal yağları sürdüğünde bundan hiç memnun kalmamışlardı.

Derler ki, ülfet kabullenmenin atasıdır. Fatih Aegon'ı taçlandıran Yüce Rahip, FS 11'deki ölümüne kadar İnançlıların Çobanı olarak kaldı ayrıca diyar, iki kraliçesi olan, hem de kız kardeşlerini eşi yapmış bir krala alışmıştı. Kral Aegon, İnanç'ın geleneksel hak ve ayrıcalıklarını yenileyerek, zenginliğini ve mülkünü vergiden muaf tutarak ve suç işlemiş rahiplerin, septaların ve diğer Yedi hizmetkârlarının sadece İnanç'ın kendi mahkemeleri tarafından cezalandırılabileceğini tasdik ederek her zaman İnanç'ı onurlandırmayı bildi.

İnanç ve Demir Taht arasındaki bu anlaşma I. Aegon'ın saltanatı boyunca sürdü. FS 11'den FS 37'ye kadar altı Yüce Rahip kristal tacı taktı; Majesteleri, Eski Şehir'e her geldiğinde Yıldızlı Sept'i ziyaret ederek her biriyle arasını iyi tuttu. Ancak nezaketin altında, bir zehir gibi fokurdayan ensest evlilik sorunu varlığını sürdürdü. Kral Aegon'ın saltanatı sırasında göreve gelen Yüce Rahipler kralın kız kardeşleriyle olan evliliğine karşı bir açıklamada bulunmamışlarsa da bu evliliği meşru da kılmadılar. İnanç'ın daha mütevazı üyeleri –köy rahipleri, kutsal kız kardeşler, dilenci kardeşler, Fakir

Dostlar– hâlâ bir erkek kardeşin kız kardeşiyle aynı yatağa girmesinin ya da bir erkeğin iki eş almasının günah olduğuna inanıyordu.

Ancak Fatih Aegon'ın hiç kızı olmadı, bu yüzden de bu çatışmalar hemen kendini göstermedi. Ejderha'nın oğullarının evlenecek kız kardeşleri yoktu, o yüzden ikisi de gelinlerini başka yerde aramak zorunda kaldılar.

İlk evlenen Prens Aenys oldu. FS 22'de, Kral Aegon'ın lord amirali ve donanma başı, Dalgalar Lordu Aethan Velaryon'un genç kızı Leydi Alyssa'yla evlendi. Leydi Alyssa prensle yaşıttı, on beş yaşındaydı ve Velaryonlar, Valyria soyundan gelen kadim bir aile oldukları için prens gibi gümüşi saçlara ve mor gözlere sahipti. Kral'ın annesi de bir Velaryon'dı, o yüzden bu evliliğin kuzenler arasında yapıldığı varsayıldı.

Çok geçmeden bunun mutlu ve bereketli bir evlilik olduğu görüldü. Sonraki sene, Alyssa bir kız doğurdu. Prens Aenys, annesinin şerefine kızına Rhaena adını verdi. Kızı da babası gibi doğduğunda ufaktı ama babasının aksine, canlı leylak rengi gözleri ve dövülmüş gümüş gibi parlayan saçlarıyla mutlu, sağlıklı bir çocuk oldu. Yazılanlara göre, Kral Aegon torunu kucağına verildiğinde ağlamış ve torununa çok düşkünmüş... belki de torununun da isminin verildiği, kaybettiği kraliçesi Rhaenys'i hatırlattığı için.

Rhaena'nın doğumunun mutlu haberleri yayılırken tüm diyar sevindi... belki Kraliçe Visenya dışında. Herkes, Prens Aenys'in Demir Taht'ın tartışmasız varisi olduğu konusunda hemfikirdi ancak şimdi Prens Maegor'un veraset sırasında ikinci mi yoksa yeni doğan prensesten sonra üçüncü mü olduğu sorunu baş göstermişti. Kraliçe Visenya bu meseleyi bebek Rhaena'yı henüz on bir yaşına basmış Maegor'la nişanlayarak çözmeyi teklif etti. Fakat Aenys ile Alyssa bu evliliğe karşı çıktılar... ve bu haber Yıldızlı Sept'e ulaştığında, Yüce Rahip, böylesi bir evliliğin İnanç tarafından onaylanmayacağı konusunda kralı uyaran bir kuzgun gönderdi. Hazretleri, Maegor için farklı bir gelin önerdi: Kendi yeğeni, Eski Şehir Lordu, Manfred Hightower'ın (aynı isimli dedesiyle karıştırılmamalı) genç kızı Ceryse Hightower. Eski Şehir'le ve orayı yöneten haneyle daha yakın bağların getireceği avantajların farkında olan Kral Aegon bu seçimdeki irfanı görüp evliliğe onay verdi.

Böylece FS 25'te, Ejderha Kayası Prensi Maegor Targaryen, Leydi Ceryse Hightower ile Eski Şehir'deki Yıldızlı Sept'te, bizzat Yüce Rahip'in kıydığı bir nikâhla evlendi. Maegor on üç yaşındaydı, gelin ise ondan on yaş büyüktü... ama gerdek törenine tanık olan lordlar prensin kuvvetli bir koca olduğu konusunda hemfikirdi ve Maegor da o gece on iki kere gerdeğe girdiğini anlatıp durmuştu. "Dün gece Targaryen Hanesi için bir oğlan yaptım," diye ilan etti, kahvaltı ederken.

Oğlan sonraki sene doğdu... ve çocuğa dedesinin adı verildi: Aegon'ın babası Prens Aenys'ti ve Leydi Alyssa tarafından doğurulmuştu. Yedi Krallık bir kez daha bayram etti. Küçük prens sağlıklı ve çetindi, dedesi Ejderha Aegon onun için, "bir savaşçı çehresine sahip," dedi. Birçok kişi hâlâ veraset sıralamasında önce Prens Maegor'un mu yoksa yeğeni Rhaena'nın mı geleceği konusunu konuşurken, Aenys'in Aegon'ı takip edeceği gibi, Aegon'ın da babası Aenys'i takip edeceği su götürmezdi.

Sonraki yıllarda, Targaryen Hanesi'nde başka çocuklar da doğdu... Kraliçe Visenya için olmasa da Kral Aegon için sevindiriciydi. FS 29'da, Alyssa, Prens Aenys'e Viserys isminde ikinci bir oğul doğurduğunda, Prens Aegon'ın küçük bir erkek kardeşi oldu. FS 34'te, dördüncü çocuğu ve üçüncü oğlu olan Jaehaerys'i doğurdu. FS 36'da ikinci kızları Alysanne doğdu.

Küçük kız kardeşi doğduğunda, Prenses Rhaena on üç yaşındaydı ama Büyük Üstat Gawen, "kız, bebeği o kadar seviyordu ki gören kendi kızı sanırdı," gözleminde bulundu. Aenys ve Alyssa'nın büyük kızları utangaç, hülyalı bir kızdı ve diğer çocuklardan çok, hayvanlarla birlikteyken rahat ediyordu. Küçük bir kızken, yanlarında yabancı biri varken annesinin eteğinin arkasına saklanır ya da babasının bacağına yapışırdı... ama kale kedilerini beslemeyi çok severdi ve yatağında her zaman bir iki köpek yavrusu olurdu. Annesi ona, büyük ve küçük lordların kızlarından oluşan birçok arkadaş getirdiyse de Rhaena hiçbirine tam olarak ısınamamış, kitap okumayı onlara yeğlemişti.

Fakat dokuz yaşındayken, Rhaena'ya Ejderha Kayası'nın çukurlarından bir yavru ejderha verildi ve Rhaena'yla Rüyaateşi adını verdiği genç ejderha birbirlerine hemen bağlandı. Ejderhasının da

yanında olmasıyla, prenses yavaş yavaş utangaçlığını üzerinden attı; on iki yaşında ilk kez uçtu ve sonrasında yine sessiz sedasız bir kız olsa da kimse ona bir daha çekingen diyemedi. Rhaena çok geçmeden kuzeni Larissa Velaryon'la sıkı bir dostluk kurdu. Bir süreliğine iki kız etle tırnak gibiydi... ta ki Larissa, Tarth'ın Akşam Yıldızı'nın ikinci oğluyla evlendirilmek üzere Akıntı Taşı'na geri çağrılana kadar. Ancak gençler metanetlidir ve prenses kısa sürede El'in kızı Samantha Stokeworth'le bir dostluk kurdu.

Efsanelere göre, Prenses Rhaena, iki sene önce Prens Jaehaerys için de yaptığı gibi, Prenses Alyssane'in beşiğine de ejderha yumurtasını koymuştu. Bu anlatılanlar doğru ise şayet, bu yumurtalardan, gelecek senelerde adları tarihlere geçecek ejderhalar Gümüşkanat ve Vermithor çıkacaktı.

Prenses Rhaena'nın kardeşlerine duyduğu sevgiyi ve diyarın her doğan yeni Targaryen prensi için coşkusunu Prens Maegor ya da annesi Kraliçe Visenya paylaşmıyordu zira Aenys'in her yeni oğlu, Maegor'u veraset sıralamasında daha geriye atıyordu ve hâlâ Maegor'un Aenys'in kızlarının da gerisinde olduğunu öne sürenler vardı. Ve tüm bu süre zarfında, Maegor'un hiç çocuğu olmamıştı zira Leydi Ceryse evlendikten sonra hamile kalmamıştı.

Fakat turnuvalarda ve savaş alanlarında, Prens Maegor'un başarısı kardeşininkini aşıyordu. Maegor, FS 28'de Nehirova'da gerçekleştirilen büyük turnuvada, Kral Muhafızları'ndan üç şövalyeyi kargıyla atlarından düşürmüş ve sadece turnuvayı kazanacak kişiye karşı kaybetmişti. Yakın dövüşte karşısında kimse duramıyordu. Daha sonrasında, turnuva alanında Karaateş gibi bir kılıçla, babası tarafından şövalye ilan edildi. On altısında, Maegor, Yedi Krallık'taki en genç şövalye oldu.

Başka başarılar da peşinden geldi. FS 29'da ve sonra FS 30'da, Maegor, Osmund Strong ve Aethan Velaryon'la beraber Basamaktaşı'na Lys'li korsan kralı Sargoso Saan'ı yok etmeye gitti ve birkaç kanlı muharebede savaşıp hem korkusuz hem de ölümcül olabileceğini gösterdi. FS 31'de, nehirtopraklarında sözümona Üç Dişli Mızrak Devi denilen bir hırsız şövalyeyi bulup öldürdü.

Ancak Maegor henüz bir ejderbinicisi değildi. Aegon'ın saltanatının sonraki yıllarında, Ejderha Kayası'nın ateşlerinde bir düzine

ejderha doğmuş ve prense teklif edilmiş olsa da bunların hepsini reddetmişti. Genç yeğeni Rhaena, daha henüz on ikisindeyken Rüyaateşi'nin sırtında göklere tırmandığında, Maegor'un başarısızlığı Kral Toprakları'nda konuşulur oldu. Bir gün sarayda, Leydi Alyssa, "Acaba eniştem ejderhalardan mı korkuyor?" diyerek Maegor'a sataştı. Bu şaka karşısında Prens Maegor öfkeden kudurdu, sonra da sakin bir şekilde ona layık olan tek bir ejderha olduğunu söyledi.

Fatih Aegon'ın saltanatının son yedi senesi barış dolu geçti. Dorne Savaşı'nın zorluklarından sonra kral, Dorne'un bağımsızlığının devamlılığını kabul etti ve barışın onuncu yıldönümünde, Dorne Prensesi Deria Martell'le bir "dostluk ziyafeti" vererek barış antlaşmasını kutlamak için Balerion'ın sırtında Güneş Mızrak'a uçtu. Prens Aenys de Cıva'nın sırtında ona eşlik etti; Maegor, Ejderha Kayası'nda kaldı. Aegon yedi krallığı ateş ve kanla tek bir krallık haline getirmişti fakat FS 33'te altmışıncı isim gününü kutladıktan sonra ilgisini tuğla ve betona çevirdi. Her yılın yarısı hâlâ kraliyet gezilerine ayrılıyordu ancak yaşlanan kral evde kalıp günlerini Ejderha Kayası ile Kral Toprakları arasında gidip gelerek geçirirken, eşi Leydi Alyssa'yla beraber kaleden kaleye seyahat eden Prens Aenys oluyordu.

Aegon'ın ilk kez karaya çıktığı balıkçı köyü, o zamanlarda içinde yüz bin kişiyi barındıran geniş, kokuşmuş bir şehre dönüşmüştü; ondan büyük sadece Eski Şehir ve Lannis Limanı vardı. Ancak birçok açıdan, Kral Toprakları hâlâ ziyadesiyle fazla büyümüş bir ordu kampından öte değildi: pis, leş, planlanmamış, geçici. Ve o zamanlarda Aegon'ın Yüksek Tepesi'nin yarısını kaplamış olan Aegonkalesi, Yedi Krallık'taki her kale gibi çirkindi ve duvar görevi gören eski ağaç çitinin dışına taşalı çok olmuş bir odun, toprak ve tuğla karmaşasından ibaretti.

Şüphesiz, büyük bir krala yaraşır bir kale değildi. FS 35'te, Aegon tüm maiyetini Ejderha Kayası'na taşıyıp yerine yeni bir kale yapılabilsin diye Aegonkalesi'nin yıkılmasını emretti. Bu sefer taştan inşa edeceğiz, dedi. Yeni kalenin tasarımı ve inşaatını denetlemek görevini Kral Eli Lord Alyn Stokeworth'e (Sör Osmund Strong önceki sene hayatını kaybetmişti) ve Kraliçe Visenya'ya verdi. (Sarayda anlatılan bir şakada, Kral Aegon'ın Visenya'yı Kızıl Kale'nin

inşaatının başına geçirmesinin sebebi olarak Ejderha Kayası'nda ona katlanmak istememesi söyleniyordu.)

Fatih Aegon, Fetih'ten Sonra 37 yılında Ejderha Kayası'nda felç geçirerek vefat etti. Öldüğünde, torunları Aegon ve Viserys onun yanında, Boyalı Masa Odası'ndaydılar; kral onlara fetihlerini anlatıyordu. O sırada Ejderha Kayası'nda bulunan Prens Maegor, babasının naaşı, kale avlusunda cenaze için hazırlanmış odun yığınına yatırılırken babası hakkında bir konuşma yaptı. Kral savaş zırhı giyiyordu, zırhlı elleri Karaateş'in kabzasını tutuyordu. Eski Valyria zamanlarından beri, Targaryen Hanesi ölülerini toprağa vermek yerine yakardı. Vhagar ateşi yaktı. Karaateş kralla beraber yandı ancak daha sonrasında, bıçağı kararmış fakat onun dışında hiçbir hasar almamış şekilde, Maegor tarafından geri alındı. Normal ateş Valyria çeliğine zarar vermezdi.

Ejderha, ardında ablası Visenya'yı, oğulları Aenys ile Maegor'u ve beş torununu bıraktı. Babası öldüğünde Prens Aenys otuz yaşındaydı, Prens Maegor ise yirmi beş.

Aenys, babası öldüğünde, kraliyet gezisi yüzünden Yüksek Bahçe'de bulunuyordu ama Cıva, onu cenaze için Ejderha Kayası'na getirdi. Sonrasında babasının demir-yakut tacını taktı ve Büyük Üstat Gawen onu İsminin Birincisi, Andalların, Rhoynarların ve İlk İnsanların Kralı, Yedi Krallık'ın Lordu ve Diyarın Koruyucusu Targaryen Hanesi'nden Aenys ilan etti. Krallarına veda etmek için Ejderha Kayası'na gelmiş olan lordlar diz çöküp başlarını eğdiler. Prens Maegor'un sırası geldiğinde, Aenys onu ayağa kaldırdı, yanağından öptü ve "Kardeşim, benim karşımda bir daha diz çökme. Bu diyara seninle ben, beraber hükmedeceğiz," dedi. Kral ardından, babasının kılıcı Karaateş'i, "Bu kılıcı benden çok sen hak ediyorsun. Benim hizmetimde bu kılıcı kuşanman beni mutlu eder," diyerek kardeşine verdi.

(Daha sonra yaşananların bize gösterdiği gibi, bu hediye çok yanlış bir hareketti. Kraliçe Visenya oğluna Kara Kız Kardeş'i verdiğinden, Targaryen Hanesi'nin iki ata Valyria çeliği kılıcı da Prens Maegor'un eline geçmişti. Maegor, bu tarihten sonra, Kara Kız Kardeş'i Ejderha Kayası'ndaki odasının duvarına asıp sadece Karaateş'i kullandı.)

Cenaze merasiminin ardından, yeni kral ve maiyeti, Demir Taht'ın enkaz ve çamur içinde beklediği Kral Toprakları'na yelken açtılar. Eski Aegonkalesi'ni yıkmışlardı ve Kızıl Kale'nin mahzenleriyle temellerinin kazıldığı tepe, çukurlarla ve tünellerle bezeliydi ancak yeni kalenin inşası henüz başlamamıştı. Buna rağmen, Kral Aenys babasının tahtına oturduğunda binlerce insan onu kutlamak için oraya akın etti.

Majesteleri bunun ardından, Yüce Rahip'in kutsamasını almak için Eski Şehir'e doğru yola çıktı. Bu yolculuğu Cıva'nın sırtında birkaç kısa günde gerçekleştirebilecek olsa da Aenys yanına üç yüz atlı şövalye ve onların eşlikçilerini alarak karadan seyahat etmeyi tercih etti. Kraliçe Alyssa da onunla beraber seyahat etti; üç büyük çocukları yanlarındaydı. Prenses Rhaena on dört yaşında, onu gören her şövalyenin kalbini çalan güzel bir genç kızdı; Prens Aegon on bir yaşında, Prens Viserys sekiz yaşındaydı. (Küçük kardeşleri Jaehaerys ve Alysanne'in böyle yorucu bir seyahat için fazla küçük olduklarına karar verildi ve Ejderha Kayası'nda kaldılar.) Kral Toprakları'ndan yola çıkan kralın birliği, yollarının üzerindeki bir kalede konaklayarak önce güneye, Fırtına Sonu'na, oradan da batıya, Dorne Hudutları'na ve Eski Şehir'e gitti. Dönüşünün Yüksek Bahçe, Lannis Limanı ve Nehirova üzerinden olacağı ilan edildi.

Yol boyunca sayıları yüzleri ve binleri bulan halk, yeni kral ve kraliçelerini selamlamak, genç prens ve prensesleri coşkuya boğmak için toplandılar. Aegon ve Viserys, kalabalığın sevinç gösterilerinin ve yeni kralları ile ailesini ağırlamak için düzenlenen ziyafetlerle şenliklerin tadını çıkarsalar da Prenses Rhaena eski çekingen haline geri döndü. Fırtına Sonu'nda, Orys Baratheon'ın üstadı, "Prenses orada olmak istemiyor gibiydi, ayrıca duyduğu ya da gördüklerini de onaylıyor gibi görünmüyordu. İştahsızdı, ava çıkmıyordu ve –hoş bir sesi olduğu söylendiğinden– şarkı söylemesi istendiğinde kaba bir tavırla bunu reddedip odasına çekildi," diye yazacaktı. Prenses Rhaena, ejderhası Rüyaateşi'nden ve son gözdesi, nehirtopraklarından kızıl saçlı bir genç kız olan Melony Piper'dan uzak kaldığı için keyifsizdi. Ancak ve ancak annesi Kraliçe Alyssa, kraliyet gezisine katılması için Leydi Melony'yi aldırdığında Rhaena surat asmayı kesip kutlamalara katıldı.

Yıldızlı Sept'te, Yüce Rahip, selefinin kralın babasını kutsadığı gibi, Aenys Targaryen'ı kutsadı ve başına, yeşimle inci üzerine Yedi'nin yüzlerinin işlenmiş olduğu, sarı altından bir taç taktı. Aenys, İnançlıların Babası'nın kutsamasını alırken bile, onun Demir Taht'ta oturmaya layık olup olmadığı konusunda şüphelerini dile getirenler vardı. Birbirlerine, Westeros'un bir savaşçıya ihtiyacı olduğunu ve Ejderha'nın oğlanları arasında daha güçlü olanın açıkça Maegor olduğunu fısıldıyorlardı. Fısıldayanların başını Dul Kraliçe Visenya Targaryen çekiyordu. "Gerçek ortada," dediği söylenir. "Bunu Aenys bile görüyor. Yoksa Karaateş'i oğluma neden versin? Yönetmeye gücü yetecek olanın Maegor olduğunu biliyor."

Yeni kralın gücü, kimsenin beklemediği kadar kısa sürede sınava tabi tutuldu. Fetih Savaşları diyar boyunca yara izleri bırakmıştı. Oğullar, ölü babalarının intikamını aldıkları hayallerle büyümüşlerdi. Şövalyeler, bir elinde kılıcı, altında atı, üzerinde zırhıyla savaşa savaşa zenginlik ve zafere ulaşabildikleri günleri hatırlıyorlardı. Lordlar, tebaalarını vergilendirmek ya da düşmanlarını öldürmek için bir kraldan izin almalarının gerekmediği zamanları anımsıyorlardı. Vaziyetten hoşnut olmayanlar, birbirlerine, "Ejderha'nın dövdüğü zincirler kırılabilir," diyorlardı. "Özgürlüğümüzü geri alabiliriz ve şimdi harekete geçmek gerekir çünkü bu yeni kral zayıftır."

İlk isyan kıpırtıları nehirtopraklarında, devasa Harrenhal harabelerinin içinde başladı. Aegon kaleyi, eski silah ustası Sör Quenton Qoherys'e bahşetmişti. Lord Qoherys FS 9'da atından düşerek can verdiğinde, unvanı, genç kızlara karşı yakışıksız bir açlık gösteren ve daha sonraları Misafir Gargon olarak adlandırılan torunu Gargon'a geçti. Lord Gargon kısa sürede, lordun ilk gece hakkını kullanabilmek için topraklarında gerçekleşen her düğüne katılmaya başlamasıyla ünlendi. Düğüne katılan daha nahoş bir misafir düşünülemezdi. Ayrıca kendi hizmetkârlarının karıları ve kızlarına da dadanırdı.

Lord Qoherys'in "onurlandırdığı" bir bakire kızın babası, Harrenhal kapılarını, Kara Harren'ın torunu olduğunu ileri süren ve kendine Kızıl Harren diyen bir hayduda açtığında, Kral Aenys hâlâ Kral Toprakları'na dönüş yolundaydı ve Nehirova'dan Lord Tully'nin yanında konaklıyordu. Eşkıyalar, lordu yatağından alıp

kalenin tanrıkorusuna sürüklemiş, orada Harren, lordun cinsel organlarını kesip bir köpeğe yedirmişti. Birkaç sadık asker öldürülmüştü; geri kalanlar da kendini Harrenhal Lordu ve Nehir Kralı ilan eden (demirdoğumlu olmadığından adalar üzerinde hak iddia etmemişti) Harren'a katılmaya karar vermişti.

Bu haber Nehirova'ya eriştiğinde, Lord Tully krala, Cıva'ya binip babasının yaptığı gibi Harrenhal'ın üstüne çökmesi konusunda nasihatte bulundu. Ancak belki annesinin Dorne'daki ölümünü hatırlayan Majesteleri, Tully'ye sancaktarlarını toplamasını emretti ve onlar toplanana kadar Nehirova'da bekledi. Ancak bin asker toplandığında Aenys yola çıktı... ve adamları Harrenhal'a ulaştığında, cesetler dışında orayı bomboş buldular. Kızıl Harren, Lord Gargon'un hizmetçilerini kılıçtan geçirmiş, çetesiyle ormanda kaybolmuştu.

Aenys, Kral Toprakları'na vardığında, gelen haberler daha da kötüydü. Vadi'de, Lord Ronnel Arryn'in küçük kardeşi Jonos, krala sadık ağabeyini tahttan indirip zindana tıkmış ve kendini Dağ ve Vadi Kralı ilan etmişti. Demir Adalar'da, kendini Boğulmuş Tanrı'nın oğlu, Çifte Boğulmuş Lodos olarak tanıtan ve babasına yaptığı ziyaretten nihayet döndüğünü haber veren bir rahip kral daha denizden çıkmıştı. Ve Dorne'un Kızıl Dağları'nın yüksek kesimlerinde, Akbaba Kral denilen bir sahte kral ortaya çıkmış, Targaryenların Dorne'a yaptığı tüm kötülüklerin intikamını almak için tüm has Dorne'luları yanına çağırmıştı. Prenses Deria onu kınayıp kendisinin ve tüm sadık Dorne'luların sadece barış istediğini söylese de tepelerden inen, kumlardan çıkan binlerce kişi, keçi patikalarını izleyerek Menzil'e çıkmış ve Akbaba Kral'ın sancağı altında toplanmıştı.

Lord Harmon Dondarrion, krala, "Bu Akbaba Kral yarı deli, müritleri de disiplinsizler ve yıkanmamış ayak takımından oluşuyorlar," diye yazdı. "Kokularını elli fersahtan alabiliyoruz." Bu mektubun üzerinden çok geçmeden, bu ayak takımı Kara Sığınak kalesine saldırıp kaleyi aldı. Akbaba Kral bizzat Dondarrion'un burnunu kesti ve sonra Kara Sığınak'ı ateşe vererek oradan uzaklaştı.

Kral Aenys bu isyanların bastırılması gerektiğini biliyordu ancak bir türlü nereden başlayacağına karar veremiyordu. Büyük Üstat Gawen, kralın bunların neden yaşandığını anlamadığını yazmıştı.

Halk onu seviyordu, değil mi? Jonos Arryn, bu yeni Lodos, Akbaba Kral... onlara kötü bir şey mi yapmıştı? Sıkıntıları vardıysa neden önce ona gelmemişlerdi? "Bana söyleyeceklerine kulak verirdim." Majesteleri, niye böyle yaptıklarını öğrenmek için asilere ulak göndermekten bahsediyordu. Kızıl Harren'ın hayatta ve yakında olmasından dolayı Kral Toprakları'nın güvenli olmayacağından endişelenen kral, Kraliçe Alyssa'yı ve küçük çocuklarını Ejderha Kayası'na gönderdi. El'i Lord Alyn Stokeworth'e, yanına bir filo ve ordu alarak Vadi'ye gitmesini ve Jonos Arryn'i alaşağı edip kardeşi Ronnel'i tekrar lord yapmasını emretti. Fakat gemiler yelken açmak üzereyken Stokeworth'ün gidişinin Kral Toprakları'nı savunmasız bırakacağından korkarak emrini geri çekti. Bunun yerine, yanına birkaç yüz asker vererek El'i, Kızıl Harren'ı avlamaya gönderdi ve diğer isyanların en iyi nasıl bastırılacağını görüşmek için büyük bir konsey toplamaya karar verdi.

Kral lafı dolandırıp dururken lordları sahaya indiler. Kimileri kendi başlarına, kimileriyse Dul Kraliçe'yle beraber hareket ediyordu. Vadi'de, Rüntaşı'ndan Lord Allard Royce yirmi kadar sadık sancaktarını toparlayıp Kartal Yuvası'na doğru yola çıktı ve kendine Dağ ve Vadi Kralı diyen kralın destekçilerini zorlanmadan yendi. Gelgelelim meşru lordlarının salınmasını talep ettiklerinde, Jonos Arryn kardeşini Ay Kapısı'ndan salıverdi. Ejderha sırtında, Dev Mızrağı'nın etrafında üç kez uçan Ronnel Arryn'in üzücü sonu böyledir.

Kartal Yuvası geleneksel saldırılarla aşılamaz, o yüzden "kral" Jonos ve fanatik destekçileri, kralcılara meydan okuyarak bir kuşatmaya hazırlandılar... ta ki Prens Maegor gökyüzünde, Balerion'ın sırtında belirene kadar. Fatih'in genç oğlu nihayet bir ejderha seçmişti kendine: Ejderhaların en büyüğü Kara Dehşet.

Kartal Yuvası'nın muhafız birliği, Balerion'm ateşiyle kavrulmaktansa, sözde kralı yakalayıp Lord Royce'a gönderdiler, akraba katili Jonos'un kardeşine yaptığı gibi Ay Kapısı'ndan. Teslim olmaları sözde kralın takipçilerinin yanarak ölmesini engelledi ancak yine de öleceklerdi. Kartal Yuvası'nı geri aldıktan sonra, Prens Maegor onları son adamına kadar idam ettirdi. Aralarındaki en asil olanlar bile kılıçla öldürülme onurundan mahrum bırakıldılar; Maegor, hainlerin hakkı iptir, diye karar verdi ve yakalanan

şövalyeler, çıplak halde, havayı tekmeleye tekmeleye yavaşça can versinler diye Kartal Yuvası'nın duvarlarına asıldılar. Ölü kardeşlerin kuzeni Hubert Arryn, Vadi Lordu oldu. Rüntaşı'ndan bir Royce olan leydi eşi tarafından ona altı çocuk bahşedilmiş olduğundan, Arryn iktidarının devamlılığı da sağlanmış oldu.

Demir Adalar'da, Pyke'ın Akıncı Lordu Goren Greyjoy, yüz uzungemiyle, sözde kralın takipçilerinin en fazla sayıda bulunduğu Eski Wyk ile Büyük Wyk'e saldırıp onları kılıçtan geçirerek (İsminin İkincisi) "Kral" Lodos'u aynı şekilde kısa sürede öldürdü. Ardından rahip kralın kellesini deniz suyuyla muhafaza ettirerek Kral Toprakları'na gönderdi. Bu hediyeden çok memnun olan Kral Aenys, Greyjoy'a kendisinden ne isterse dileyebileceğini söyledi. Akıllıca bir hareket olmadı bu. Kendisinin, Boğulmuş Tanrı'nın gerçek bir evladı olduğunu kanıtlamak isteyen Lord Goren, kraldan, Fetih sonrasında demirdoğumluları İnanç'a çekmek için Demir Adalar'a gönderilen tüm rahip ve septaları Adalar'dan gönderme izni istedi. Kral Aenys'in bunu kabul etmekten başka çaresi yoktu.

İsyanın en büyük ve en tehlikeli olanı Dorne Hudutları'ndaki Akbaba Kral'ın isyanıydı. Prenses Deria, Güneş Mızrak'tan onu kınamaya devam etse de asilere karşı savaş açmadığından ve onlara asker, para ve erzak yardımı yaptığı dedikoduları yayıldığı için, çok kişi onun ikili oynadığını düşünüyordu. Bu doğru olsun olmasın, yüzlerce Dorne'lu şövalye ve binlerce tecrübeli mızrakçı Akbaba Kral'ın ayak takımına katıldı ve bu ayak takımı otuz binden fazla askeri kapsayacak kadar büyüdü. Ordusu o kadar büyümüştü ki Akbaba Kral bir hata yapıp gücünü böldü. Dorne kuvvetinin yarısını alıp batıya, Gece Şarkısı ve Boynuz Tepesi'ne doğru yola çıkarken, diğer yarısı Dulseven'in oğlu Lord Walter Wyl'in komutasında, Swann Hanesi'nin makamı olan Taşmiğfer'i kuşatmak için doğuya yöneldi.

İki ordunun başına da felaketler geldi. Artık Tek Elli Orys olarak bilinen Orys Baratheon, Taşmiğfer'in surlarının önündeki Dorne'luları bozguna uğratmak için son bir kez Fırtına Sonu'ndan yola çıktı. Walter Wyl, yaralı ama canlı bir halde ellerine teslim edildiğinde, Lord Orys, "Baban elimi kesti. Ben de karşılığında seninkini keseceğim," dedi. Bunu dedikten sonra, Lord Walter'ın kılıç elini kesti. Sonra diğer elini ve iki ayağını da kesip "faizini" de aldığını söyledi.

İlginç bir şekilde, Lord Baratheon savaş sırasında aldığı yaralar yüzünden, Fırtına Sonu'na dönerken hayatını kaybetti ancak oğlu Davos, babasının, çadırında bir dizi soğan gibi asılı çürümekte olan el ile ayaklara baktığını ve gülümseyerek öldüğünü söyledi.

Akbaba Kral'ın başına da çok iyi şeyler gelmedi. Gece Şarkısı'nı ele geçiremeyince kuşatmayı yarıda kesip batıya yola çıkmıştı ki Kara Sığınak'ın burunsuz Lordu Harmon Dondarrion önderliğindeki güçlü bir hudut kuvvetiyle buluşmak üzere gelen Leydi Caron arkasında belirdi. Bir yandan da, Boynuz Tepesi'nden Lord Samwell Tarly, Dorne kuvvetlerinin arkasında birkaç bin şövalye ve okçuyla belirdi. O lorda Vahşi Sam denirdi ve kanlı muharebe sırasında, Valyria çeliği kılıcı Yürekfelaketi ile onlarca Dorne'luyu öldürerek bu ismi neden aldığını gösterdi. Akbaba Kral'ın, üç rakibinin ordularının toplamından iki kat daha fazla adamı vardı fakat bunların çoğu eğitimsiz ve disiplinsizdi; hem önden hem de arkadan zırhlı şövalyeler tarafından sıkıştırıldıklarında Dorne'luların safı dağıldı ve uzak dağlara kaçtılar ancak hudut lordları peşlerinden gidip "Akbaba Avı" sırasında her birini öldürdü.

Asi krala gelince, kendine Akbaba Kral diyen bu adam canlı ele geçirilip Vahşi Samwell Tarly tarafından iki direk arasına çıplak bir halde bağlanmıştı. Şarkıcılar şarkılarında, onun ismini aldığı akbabalar tarafından parçalanarak yendiğini söyleseler de, gerçekte susuzluktan ve soğuktan ölmüştü ve kuşlar o öldükten çok sonra onun başına üşüşmüştü. (Sonraki senelerde, Akbaba Kral unvanını alan başkaları da oldu ancak onların, ilkiyle bir kan bağı olup olmadığını kimse bilmemektedir.) Ölümü genellikle İkinci Dorne Savaşı'nın sonu olarak görülse de bu olaya bu ismin takılması pek doğru değildir zira hiçbir Dorne lordu bu savaşa katılmamıştı ve Prenses Deria, Akbaba Kral ölene kadar onu kınamaya devam etmiş, seferlerinde yer almamıştı.

Asilerin ilki, aynı zamanda en sona kalan oldu ancak Kızıl Harren nihayet Tanrı Gözü'nün batısındaki bir köyde kıstırıldı. Haydut kral, ölümü uysal bir şekilde karşılamadı. Son dövüşünde Kral Eli Lord Alyn Stokeworth'ü öldürdü, sonra da Stokeworth'ün yaveri Bernarr Brune tarafından öldürüldü. Minnettar Kral Aenys, Brune'u şövalye ilan etti ve Davos Baratheon, Samwell Tarly, Burunsuz

Dondarrion, Ellyn Caron, Allard Royce ve Goren Greyjoy'u altınla, makamlarla ve onurlarla mükâfatlandırdı. En büyük takdiri kardeşine bahşetti. Kral Aenys, kardeşini coşkulu bir kalabalık önünde kucakladı ve onu Kral Eli ilan etti. O senenin sonunda, Ejderha Kayası'nm ateşçukurlarında iki genç ejderha doğduğunda, bu bir işaret olarak görüldü.

Fakat Ejderha'nın oğulları arasındaki dostluk uzun sürmedi.

İki kardeşin tabiatları birbirinden çok ayrı olduğundan çatışmaları kaçınılmazdı. Kral Aenys karısını, çocuklarını ve tebaasını seviyor, karşılığında da sevilmek istiyordu. Kılıç ve mızrak onun için tüm çekiciliğini kaybetmişti. Majesteleri bunlar yerine simyaya, astronomi ve astrolojiye vakit ayırıyor, müzik ve danstan büyük keyif alıyor, en kaliteli ipekleri ve kadifeleri giyiyor ve üstatlarla, rahiplerle ve âlimlerle zaman geçirmeyi seviyordu. Daha uzun, daha cüsseli ve korkutucu derecede kuvvetli olan kardeşi Maegor'un ise bunlara ayıracak sabrı yoktu; savaşlar, turnuvalar ve dövüşmek için yaşıyordu o. Savaş alanındaki vahşiliği ve yendiği rakiplerine karşı sertliği konuşulsa da Westeros'taki en iyi şövalyelerden biri olarak görülüyordu. Kral Aenys her zaman memnun etmek istiyordu; zorluklarla karşılaştığında Kral Aenys tatlı sözlere başvururken, Maegor'un cevabı hep çelik ve ateş oluyordu. Büyük Üstat Gawen, Aenys'in herkese güvendiğini, Maegor'unsa kimseye güvenmediğini yazar. Gawen, kralın sürekli aklının çelindiğini, en son hangi danışmanının nasihatlerini dinlediyse, rüzgârdaki bir saz gibi bir o yana bir bu yana savrulduğuna dikkat çeker. Öte yandan Prens Maegor ise demir bir çubuk kadar sertti; boyun eğmez, taviz vermez.

Aralarındaki bu farklara rağmen, Ejderha'nın oğulları iki yıla yakın bir süre dostça yönetmeye devam ettiler. Fakat FS 39'da, Kraliçe Alyssa, Kral Aenys'e bir varis daha doğurdu, Vaella ismindeki kız çok geçmeden beşiğinde öldü. Maegor'un yaptığı şeyi, belki de kraliçenin bu sürekli doğurganlığı etkilemiş olabilir. Nedeni ne olursa olsun, prens, Leydi Ceryse'in kısır olduğunu ve yeni Harrenhal Lordu'nun kızı Alys Harroway'i ikinci eşi olarak aldığını duyurarak hem diyarı hem de kralı şaşırttı.

Düğün, Ejderha Kayası'nda, Dul Kraliçe Visenya'nın gözetiminde gerçekleşti. Kale rahibi nikâhı kıymayı reddettiğinde, Maegor ve

yeni gelini bir Valyria ayiniyle "kan ve ateşle" evlendiler. Bu evlilik Kral Aenys'in izni, bilgisi ve katılımı olmadan gerçekleşti. Bunu öğrendiğinde, iki kardeş büyük bir kavga etti. Majesteleri öfkesinde yalnız değildi. Leydi Ceryse'in babası Manfred Hightower krala giderek, Leydi Alys'in geri çekilmesini talep etti. Eski Şehir'deki Yıldızlı Sept'te, Yüce Rahip, Maegor'un evliliğini bir günah ve zina olarak kınayıp prensin yeni gelinini "Harroway'in fahişesi" şeklinde adlandırarak daha da ileri gitti. Yedi'nin hiçbir gerçek oğlu ya da kızının böylelerine boyun eğmeyeceğini kükredi.

Prens Maegor geri adım atmadı. Babasının da iki eşi olduğunu hatırlattı; İnanç'ın kınamalarının daha düşük insanlar üzerinde işe yarayabileceğini ama ejderhanın soyuna sökmeyeceğini de. Kral Aenys'in söyleyebileceği hiçbir şey, kardeşinin açtığı yarayı iyileştiremezdi ve Yedi Krallık'taki inançlı birçok lord evliliği kınayıp "Maegor'un Fahişesi"nden açık açık bahseder olmuştu.

Öfkelenen Kral Aenys, kardeşine bir seçenek sundu: Ya Alys Harroway'i geri gönderip Leydi Ceryse'i al ya da beş yıl sürgüne git. Prens Maegor sürgünü seçti. FS 40'ta, Leydi Alys'i, ejderha Balerion'ı ve kılıç Karaateş'i yanına alarak Pentos'a gitti. (Aenys'in, kardeşinden Karaateş'i geri vermesini istediğini, Prens Maegor'un buna, "Majesteleri isterlerse gelip kendileri alabilirler," diye cevap verdiği söylenir.) Leydi Ceryse, Kral Toprakları'nda terk edilmişti.

Kral Aenys, El olarak kardeşinin yerine, elleriyle dokunarak hastaları iyileştirdiği söylenen bir rahip olan Rahip Murmison'ı getirdi. (Meşru karısı doğurgan hale gelirse kardeşinin aklı başına gelir umuduyla kral, her akşam Rahip Murmison'ı Leydi Ceryse'in karnına dokundurdu fakat çok geçmeden leydi her gece gerçekleşen bu durumdan rahatsız oldu ve Kral Toprakları'nı terk edip Yüksek Kule'deki babasına katılmak için Eski Şehir'e döndü.) Majesteleri kralın, bu seçimiyle İnanç'ı yatıştırmak istediği aşikârdı. Yine de haksız çıkmıştı. Rahip Murmison, Ceryse Hightower'ı ne kadar doğurgan yapabildiyse, diyarı da o kadar iyileştirebilirdi. Yüce Rahip kükremeye devam etti ve diyar boyunca lordlar kalelerinde kralın zayıflığından bahsettiler. "Kendi kardeşine bile hükmedemezken Yedi Krallık'a nasıl hükmedecek?" dediler.

Kral, diyarı saran hoşnutsuzluktan bihaberdi. Barış tekrar sağlanmıştı, bela olan kardeşi dar denizin öte tarafındaydı ve Aegon'ın Yüksek Tepesi'nin üzerinde yeni bir kale inşa ediliyordu: Soluk kırmızı taştan inşa edilen kralın yeni makamı, herhangi bir düşmana karşı koyabilecek güçte olacak devasa duvarları ve gözetleme kuleleriyle, Ejderha Kayası'ndan daha büyük ve müsrif olacaktı. Kral Toprakları sakinleri ona Kızıl Kale diyorlardı. Bu kalenin inşası kralın takıntısı haline gelmişti. "Torunlarım bin yıl boyunca buradan hükmedecekler," diye ilan etti Majesteleri. Belki de bu torunları düşünerek, FS 41'de Aenys Targaryen korkunç bir hata yaptı ve kızı Rhaena'yı, Demir Taht'ın varisi olan oğlu Aegon'la evlendirme niyetini duyurdu.

Prenses on sekiz yaşındaydı, prens ise on beş. Çocukluklarından beri yakındılar, ufaklıklarında beraber oyun oynarlardı. Aegon kendine bir ejderha seçmese de, birkaç kez kız kardeşiyle birlikte Rüyaateşi'nin sırtında uçmuştu. Sıska, yakışıklı ve her sene daha da uzayan Aegon için, dedesinin o yaştaki halinin aynısı olduğu söyleniyordu. Üç yıllık şövalye yaverliği kılıç ve balta kullanımındaki yetkinliğini artırmıştı ve diyardaki en iyi genç mızrakçı olarak tanınıyordu. Son zamanlarda, birçok genç kız prense göz koymuştu ve Aegon'ın da bu kızlardan kaçtığı yoktu. Büyük Üstat Gawen, Hisar'a yazdığı bir mektupta, "Prens kısa sürede evlenmezse, Majesteleri'nin bir piç torunu olması yakındır," diyordu.

Prenses Rhaena'nın da birçok talibi vardı ancak kardeşinin aksine onlara yüz vermiyordu. Günlerini kardeşleriyle, kedi ve köpekleriyle ve en yeni gözdesi, Rüntaşı Lordu'nun kızı Alayne Royce'la geçiriyordu... tombul, pek güzel olmayan bir kızdı ama Rhaena onu o kadar çok seviyordu ki, kardeşi Aegon'ı yaptığı gibi, onu da Rüyaateşi'nin sırtında uçurmuştu. Ama Rhaena çoğunlukla tek başına uçuyordu. On altıncı isim gününden sonra prenses artık yetişkin bir kadın olduğunu ve "istediği yere uçabileceğini" ilan etmişti.

Uçtu da. Rüyaateşi Harrenhal, Tarth, Rüntaşı, Martı Kasabası gibi birbirinden uzak birçok yerde görülür oldu. Rhaena'nın bekâret çiçeğini bu uçuşlardan birinde alt tabakadan bir sevgilisine verdiği yönünde (kanıtlanmayan) dedikodular dolaşıyordu. Bir başka hikâyede, bu gezgin bir şövalye oluyordu; başkaları bir

şarkıcı, bir demircinin oğlu, bir köy rahibi olduğunu söylüyordu. Bu öyküler ışığında, Aegon'ın kızını bir an önce evlendirme ihtiyacı duyduğunu ileri sürenler oldu. Bu şüphenin gerçekliği ne olursa olsun, on sekiz yaşındaki Rhaena evlenme çağına gelmişti; annesiyle babasının evlendikleri yaştan üç yaş büyüktü.

Targaryen Hanesi'nin gelenekleri ve âdetleri göz önüne alındığında, en büyük iki çocuk arasındaki bir evlilik, Kral Aenys için bariz bir seçenek olarak görülmüş olabilir. Rhaena ve Aegon arasındaki sevgi bilinen bir şeydi ve ikisi de evlenmeye karşı çıkmadı; Ejderha Kayası'nın ve Aegonkalesi'nin çocuk odalarında ilk kez beraber oyun oynadıklarından beri böyle bir ilişkiyi beklediklerine yönelik birçok kanıt bile bulunuyordu.

Gözü olanın görebileceği kadar bariz işaretler olsa da, kralın ilanına gelen tepki hepsini şaşırttı. İnanç, Fatih ve kız kardeşlerinin evliliğini bağışlamış, en azından göz ardı etmişti fakat torunları için aynısını yapmaya yanaşmıyordu. Yıldızlı Sept'ten, bir erkek kardeşin kız kardeşle olan evliliğini bir iğrençlik ilan eden sert bir kınama geldi. Yedi Krallık'ın dört bir yanında on bin rahip tarafından okunan bir bildiride, İnançlıların Babası, böyle bir birliktelikten doğacak olan çocukların, "hem tanrıların hem de insanların gözünde menfur" olacağını ilan etti.

Aenys Targaryen kararsızlığıyla bilinirdi ancak burada, İnanç'ın öfkesiyle karşı karşıya kaldığında, sertleşip inat etti. Dul Kraliçe Visenya ona iki seçeneği olduğunu söyledi; ya evliliği iptal edip oğlu ve kızı için yeni birer eş bulacaktı ya da ejderhası Cıva'ya binip Eski Şehir'e uçacak ve Yıldızlı Sept'i Yüce Rahip'in başına yıkacaktı. Kral Aenys ikisini de yapmadı. Sadece inat etti.

Evlilik gününde, –Rhaenys Tepesi'nde inşa edilen ve Ejderha'nın ölen eşine adanan– Anımsama Septi'nin dışındaki sokaklarda, yayan, at üzerinde ya da tahtırevanla geçen düğün davetlilerinin listesini çıkaran, parlak gümüş zırh içindeki Savaşçı'nın Oğulları dizilmişti. Böyle bir şeyi bekliyor olan aklıselim lordlar düğünden uzak durdu.

Düğüne katılanlar, düğünden daha fazlasına şahit oldular. Kral Aenys, düğünden sonraki ziyafette, Ejderha Kayası Prensi unvanını muhtemel varisi Prens Aegon'a bahşederek yanlış kararlarına

bir yenisini ekledi. Salondakilerin üzerine bir sükûnet çöktü zira bu unvan Prens Maegor'a aitti. Baş masada, Kraliçe Visenya izin istemeden kalkıp salonu terk etti. O gece Vhagar'a binip Ejderha Kayası'na döndü ve yazılanlara göre, ejderhasıyla ayın önünden geçtiğinde, küre kan kırmızıya boyandı.

Aenys Targaryen, diyarı kendisine ne kadar düşman ettiğinin farkında değil gibiydi. Halkın gözüne tekrar girmek için, prens ve prensesin diyar boyunca bir kraliyet gezisine çıkacağını ilan etti, şüphesiz kendi kraliyet gezisinde gittiği her yerdeki coşkuyu düşünüyordu. Belki de babasından daha arif olan Prenses Rhaena yanlarına ejderhası Rüyaateşi'ni de almak için izin istedi ama Aenys bunu yasakladı. Prens Aegon bir ejderhaya binmediği için, eşi yanında ejderha sırtındayken prensin bir binek atına binmesinin, lordların ve halkın gözünde, onun zayıf olduğunu göstereceğinden korkmuştu.

Kral, krallığının öfkesini, halkının dini bütünlüğünü ve Yüce Rahip'in sözlerinin gücünü kavrayamamıştı. Yola çıktıkları ilk günden beri Aegon, Rhaena ve korumaları İnançlılardan oluşan topluluklar tarafından yuhalanmıştı. Bakire Havuzu'nda, Lord Mooton'un onların şerefine düzenlediği ziyafete onları kutsayacak tek bir rahip bile katılmamıştı. Harrenhal'a vardıklarında, Lord Lucas Harroway, kızları Alys'in amcalarının meşru eşi olduğunu kabul etmezlerse onları kalesine almayı reddetti. Bunu reddetmeleri dindar halk için hiçbir şey ifade etmedi, sadece Kara Harren'ın büyük kalesinin yüksek duvarlarının dışında çadırlarında soğuk ve ıslak bir gece geçirdiler. Nehirtopraklarındaki bir köyde, bazı Fakir Dostlar kraliyet çiftinin üzerine toprak parçaları atacak kadar ileri gittiler. Prens Aegon onları cezalandırmak için kılıcını çekti ve maiyeti sayıca çok az olduğu için prens kendi şövalyeleri tarafından yatıştırılmak zorunda kaldı. Sayılarının az olması, Prenses Rhaena'nın atı üzerinde onların yakınına gidip, "Görüyorum ki ata binen bir kız karşısında korkusuzsunuz. Buraya tekrar geldiğimde ejderhaya biniyor olacağım. Bakalım o zaman üzerime toprak atabilecek misiniz?" demesini engellemedi.

Diyarın bir diğer ucunda işler iyice sarpa sarmıştı. Kral Eli Rahip Murmison yasaklı nikâhı kıymasının cezası olarak İnanç'tan aforoz edildi ve bunun üzerine Aenys bizzat Yüce Rahip'e "aziz

Murmison"ı görevine iade etmesini rica eden ve eski Valyria'da erkek kardeşin kız kardeşle evlenmesinin uzun tarihini anlatan bir mektup yazdı. Yüce Rahip'in cevabı öylesine nefret doluydu ki Aenys bunu okuduğunda beti benzi attı. Geri adım atmak neyine, İnançlıların Çobanı, Aenys'e "Menfur Kral" diye hitap etmiş, onun Yedi Krallık'a hükmetmeye hakkı olmayan bir yalancı kral ve bir tiran olduğunu ilan etmişti.

İnançlılar dinliyordu. İki hafta geçmeden, Rahip Murmison şehirde tahtırevanla seyahat ederken, bir ara sokaktan çıkan bir grup Fakir Dost, onu baltalarıyla katletti. Savaşçı'nın Oğulları, Anımsama Septi'ni kendi hisarlarına dönüştürerek Rhaenys Tepesi'ni güçlendirmeye başladılar. Kızıl Kale'nin inşaatının bitmesine yıllar olduğundan kral, Visenya'nın Tepesi'ndeki duvarlarla çevrili evinde fazla savunmasız olduğuna karar verdi ve Ejderha Kayası'na, Kraliçe Alyssa ile küçük çocuklarının yanına çekilme planları yaptı. Bu, akıllıca bir önlemdi. Yelken açmalarından üç gün önce, iki Fakir Dost evin duvarlarını tırmanıp kralın yatak odasına girmeyi başardı. Aenys'i küçük düşürücü bir ölümden sadece Kral Muhafızları'nın vakitli müdahalesi kurtardı.

Majesteleri, Visenya'nın Tepesi'ni bırakıp doğrudan Visenya'nın kucağına gidiyordu. Ejderha Kayası'nda, Dul Kraliçe onu şu meşhur sözlerle karşıladı: "Ahmak ve güçsüz birisin, yeğenim. Herhangi birinin babanla böyle konuşmaya cüret edebileceğini sanıyor musun? Bir ejderhan var. Kullan onu. Eski Şehir'e uç ve şu Yıldızlı Sept'i ikinci Harrenhal'a çevir. Ya da bana izin ver ve bu dindar ahmağı senin adına ben yakayım." Aenys bunu dinlemedi. Bunun yerine Dul Kraliçe'yi, Deniz Ejderhası Kulesi'ndeki odasına gönderip oradan çıkmasını yasakladı.

FS 41'in sonlarında, diyarın büyük kısmı Targaryen Hanesi'ne karşı tam teşekküllü bir isyanın içindeydi. Fatih Aegon'ın ölümünün ardından ortaya çıkan dört yalancı kral, bu yeni tehdit karşısında birer soytarı kalıyordu zira bu asiler kendilerini Yedi'nin askeri olarak görüyor, tanrıtanımaz tiranlığa karşı savaştıkları kutsal bir savaş verdiklerine inanıyorlardı.

Yedi Krallık'taki dindar lordların onlarcası bu çağrıya uymuş, kralın sancağını indirip Yıldızlı Sept'e olan bağlılıklarını duyurmuş-

tu. Savaşçı'nın Oğulları, Kral Toprakları'nın kapılarını ele geçirip şehre giriş çıkışları kontrol eder hale gelmiş ve henüz inşaatı bitmemiş Kızıl Kale'nin çalışanlarını kovmuştu. Binlerce Fakir Dost yollara düşmüş, seyahat edenleri "tanrının yanında mı yoksa menfurun tarafında mı" olduklarını söylemeleri için baskı kuruyor ve lordları dışarı çıkıp Targaryen Kralı'nı kınayana kadar kale kapılarının önünde eylem yapıyorlardı. Batıtopraklarında, Prens Aegon ve Prenses Rhaena gezilerini yarıda kesmek zorunda kalmış ve Crakehall'a sığınmışlardı. Yeni Yüksek Kule Lordu ve Eski Şehir'in sesi Martyn Hightower ile (babası Lord Manfred birkaç ay önce vefat etmişti) görüşmek için Braavos'un Demir Bankası'ndan gelen bir elçi, Braavos'a gönderdiği bir mektupta, Yüce Rahip'in "tacı olmasa da Westeros'un asıl kralı" olduğunu yazmıştı.

Yeni yıl geldiğinde, Kral Aenys hâlâ Ejderha Kayası'nda, korku ve kararsızlığın pençesindeydi. Majesteleri otuz beş yaşındaydı ama altmış yaşında gösterdiği söyleniyor ve Büyük Üstat Gawen, kralın sık sık yatağında ishal ve mide ağrısından mustarip olduğunu yazıyordu. Büyük Üstat'ın şifalarından hiçbiri işe yaramayınca, Dul Kraliçe krala bakmaya başladı ve Aenys bir süreliğine iyileşir gibi oldu... ancak oğlu ve kızının isteksiz birer "misafir" olarak kaldıkları Crakehall kalesini, binlerce Fakir Dost'un sardığını öğrendiğinde ani bir çöküş yaşadı. Üç gün sonra kral ölmüştü.

Babası gibi, İsminin Birincisi Aenys Targaryen da Ejderha Kayası'nın avlusunda ateşe verildi. Cenazesine oğulları on iki yaşındaki Viserys ve yedi yaşındaki Jaehaerys ile beş yaşındaki kızı Alysanne katıldı. Dulu, Kraliçe Alyssa onun için bir ağıt yaktı ve kralın cenazesini ejderhası Cıva tutuşturdu; ejderhalar Vermithor ve Gümüşkanat'ın da kendi ateşlerini onun ateşine ekledikleri kayıtlara geçmiştir.

Kraliçe Visenya cenazeye katılmadı. Kral öleli henüz bir saat olmamışken Vhagar'a bindi ve dar denizin öte yakasına uçtu. Döndüğünde, Balerion'a binmiş Prens Maegor da onunla birlikteydi.

Maegor, Ejderha Kayası'na tacı alacak kadar indi; Aenys'in taktığı, Yedi'nin imgeleriyle bezeli, işlemeli altın tacı değil, babalarının kan kırmızısı yakutlarla bezeli demir tacını. Tacı kafasına annesi yerleştirdi ve kendisini İsminin Birincisi, Andalların, Rhoynarların ve İlk İnsanların Kralı, Yedi Krallık'ın Lordu ve Diyarın Koruyu-

cusu, Targaryen Hanesi'nden Kral Maegor ilan ettiğinde, orada toplanmış olan lordlar ve şövalyeler önünde diz çöktüler.

Sadece Büyük Üstat Gawen buna karşı çıkmaya cesaret etti. Yaşlı üstat, Fatih'in Fetih'ten sonra bizzat kabul ettiği tüm veraset kanunlarına göre, Demir Taht'ın Kral Aenys'in oğlu Aegon'a geçmesi gerektiğini söyledi. Maegor, "Demir Taht, onu alacak güce sahip olana gidecek," dedi. Ve hemen oracıkta Büyük Üstat'ı idam cezasına çarptırıp Karaateş'in tek bir darbesiyle Gawen'ın ihtiyar, gri kellesini aldı.

Kraliçe Alyssa ve çocukları, Kral Maegor'un taç giymesine tanık olmadılar. Kraliçe Alyssa, kocasının cenazesinden birkaç saat sonra çocuklarını da alarak Ejderha Kayası'nı terk etmiş ve Akıntı Taşı'ndaki lord babasının kalesine geri dönmüştü. Bunu Maegor'a söylediklerinde, Maegor omuz silkmekle yetindi... sonra da bir üstatla beraber Boyalı Masa Odası'na çekilip diyardaki büyük ve küçük lordlara gönderilecek mektuplar dikte ettirdi.

Gün içerisinde yüz kuzgun uçtu. Sonraki gün Maegor da uçtu. Balerion'a binerek, yanında Vhagar'ın sırtındaki Dul Kraliçe Visenya'yla beraber Karasu Koyu'nu geçip Kral Toprakları'na geldi. Ejderhaların geri gelişi şehirde isyanlara mahal verdi ve şehirden kaçmaya çalışan yüzlerce kişi, kapıların kapalı ve kilitli olduğunu gördü. Savaşçı'nın Oğulları şehrin surlarını, Kızıl Kale'nin yükseleceği yerdeki çukurlarla yığınları ve kendi kalelerine çevirdikleri Anımsama Septi'nin üzerinde bulunduğu Rhaenys Tepesi'ni tutuyorlardı. Targaryenlar, Visenya'nın Tepesi'nin üzerinde sancaklarını dalgalandırdılar ve sadık tebaalarını çağırdılar. Binlercesi çağrıya uydu. Visenya Targaryen, oğlu Maegor'un kralları olmaya geldiğini ilan etti. "Gerçek bir kral; kardeşim, kocam ve sevgilim olan Fatih Aegon'ın kanı. Oğlumun Demir Taht üzerindeki hakkına karşı çıkmak isteyenler varsa bunu dövüşerek kanıtlasınlar."

Savaşçı'nın Oğulları bu meydan okumayı kabul etmekte gecikmediler. Başlarında büyük kaptanları Dinibütün Damon denilen Sör Damon Morrigen'la beraber Rhaenys Tepesi'nden gümüş kaplı zırhları içinde yedi yüz şövalye indi. "Ağız dalaşıyla vakit kaybetmeyelim," dedi Maegor, ona. "Bu meseleyi kılıçlar çözecek." Sör Damon da kabul etti; tanrıları, davası hakkaniyetli olana zafer bah-

şedeceklerdir, dedi. "Andalos zamanında yapıldığı gibi, iki taraf da yedi şampiyon seçsin. Yanında duracak altı adam bulabilir misin?" Zira Aenys, Kral Muhafızları'nı Ejderha Kayası'na götürmüştü ve Maegor tek başınaydı.

Kral kalabalığa döndü. "Kim gelip kralıyla beraber dövüşecek?" diye çağırdı. Savaşçı'nın Oğulları'nın hüneri bilindiğinden, birçoğu ya korkudan bakışlarını kaçırdılar ya da duymazdan geldiler. Ama sonunda biri öne çıktı: Bir şövalye değil, kendine Fasulye Dick diyen basit bir asker. "Çocukluğumdan beridir krala hizmet etmişim," dedi. "Kralın hizmetinde ölmeyi yeğlerim."

Ancak o zaman ilk şövalye öne çıktı. "Bu fasulye hepimizi utandırıyor!" diye bağırdı. "Burada hiç gerçek şövalye yok mu? Hiç sadık adam yok mu?" Konuşan Bernarr Brune'du, Kızıl Harren'ı öldüren ve Kral Aenys tarafından şövalye ilan edilen yaver. Onun bu aşağılaması başkalarının da öne çıkmasını sağladı. Maegor'un seçtiği dört kişinin isimleri Westeros tarihine kaydedilmiştir: Karakabuk'tan Sör Bramm, bir gezgin şövalye; Sör Rayford Rosby; Göbeğibüyük lakaplı Sör Guy Lothston; ve Danseden Taş Lordu, Sör Lucifer Massey.

Yedi Savaşçı'nın Oğlu'nun isimleri de aynı şekilde bugüne kalmıştır. Şöyledir: Dinibütün Damon denilen Sör Damon Morrigen, Savaşçı'nın Oğulları'nın Büyük Kaptanı; Sör Lyle Bracken; Ölümün Başı Harry denilen Sör Harys Horpe; Sör Aegon Ambrose; Sör Dickon Çiçekler, Beesbury Piçi; Sör Seyyah William; ve Yedi Yıldız'dan Sör Garibald, rahip şövalye. Yazılanlara göre Dinibütün Damon dua ederek Savaşçı'dan kollarına kuvvet vermesini dilemiş. Daha sonra da Dul Kraliçe dövüşün başlaması için işaret vermiş ve iki taraf karşı karşıya gelmiştir.

İlk olarak Fasulye Dick öldü, dövüşün başlamasından saniyeler sonra Lyle Bracken tarafından biçildi. Sonrası için anlatılanlar çeşitlilik gösteriyor. Bir tarihçi, fazlasıyla şişman olan Sör Göbeğibüyük Guy'ın karnı kesildiğinde, yarı yarıya sindirilmiş kırk turtanın yere saçıldığını yazıyor. Başka bir tarihçi ise Yedi Yıldız'dan Sör Garibald'ın dövüşürken bir zafer şarkısı söylediğini iddia ediyor. Birkaç tarihçi bize, Lord Massey'nin, Harry Horpe'un kolunu kopardığını söylüyor. Bir başka anlatıda, Ölümün Başı Harry'nin savaş baltasını

fırlatıp baltasını Lord Massey'nin kaşlarının arasına gömüyor. Başka tarihçiler ise Sör Harys'in hemencecik öldüğünü ileri sürüyor. Bazıları dövüşün saatler sürdüğünü söylerken, diğerleri dövüşçülerin çoğunun çok kısa sürede yere yığılmış olduğunu söylüyor. Ancak hepsi nihayetinde Maegor Targaryen'ın Dinibütün Damon ile Seyyah William karşısında tek kalana kadar birçok şanlı dövüşün gerçekleşip güçlü darbenin indirildiği konusunda hemfikir. Savaşçı'nın Oğulları'nın ikisi de fena halde yaralıydı ve Majesteleri'nin elinde Karaateş vardı ama buna rağmen kıyasıya bir dövüştü. Sör William yere yığılırken, kralın başına, miğferini çatlatıp kralı bayıltan fena bir darbe indirdi. Annesi parçalanmış miğferini çıkarana kadar pek çokları Maegor'un öldüğünü düşünmüştü. "Kral nefes alıyor," dedi Dul Kraliçe. "Kral hayatta." Zafer onundu.

Savaşçı'nın Oğulları'nın, kaptanları da dâhil yedi büyük savaşçısı hayatlarını kaybetmişlerdi ancak geride silahlı, zırhlı ve tepenin çevresine toplanmış yedi yüzden fazlası vardı hâlâ. Kraliçe Visenya oğlunun üstatlara götürülmesini emretti. Sedyeyi taşıyanlar kralı tepeden aşağı indirirken, İnanç'ın Kılıçları teslim olarak dizlerinin üzerine çöktüler. Dul Kraliçe, Rhaenys Tepesi'ndeki kalelerine dönmelerini emretti.

Üstatlar iksir ve lapalarla onu tedavi edip rahipler yatağının başında dua ederken Maegor Targaryen yirmi yedi gün boyunca ölümün eşiğinde kaldı. Anımsama Septi'nde Savaşçı'nın Oğulları da dua ediyor ve ne yapacaklarını tartışıyorlardı. Bir kısmı, tanrılar onu zaferle mükâfatlandırdığı için Maegor'u kralları olarak kabul etmekten başka seçenekleri olmadığını düşünüyordu; diğerleri ise Yüce Rahip'e itaat etmek üzere ant içtiklerini ve savaşmaları gerektiği konusunda ısrar ediyordu.

Kral Muhafızları, Ejderha Kayası'ndan kısa sürede geldi. Dul Kraliçe'nin ısrarıyla şehirdeki binlerce Targaryen tebaasının komutasını ellerine alıp Rhaenys Tepesi'ni sardılar. Akıntı Taşı'nda, dul kalmış Kraliçe Alyssa oğlu Aegon'ı meşru kral etti ama onu dikkate alan pek olmadı. Erişkinliğe adım atmasına az kalan genç prens yarım diyar ötede, etrafı onu bir menfur olarak gören Fakir Dostlar ve dindar köylüler tarafından kuşatılmış Crakehall'da mahsur kalmıştı.

Eski Şehir'in Hisar'ında, yüce üstatlar veraset kanununu konuşmak ve yeni bir Yüce Üstat seçmek üzere toplandılar. Binlerce Fakir Dost, Kral Toprakları'na doğru yoldaydı. Batıdan gelenler gezgin şövalye Sör Horys Tepe'yi, güneyden gelenlerse devasa bir baltacı olan Oduncu Wat'i takip ediyordu. Crakehall'un etrafında toplanmış olan düzensiz gruplar, dostlarına katılmak için yola çıktıklarında, Prens Aegon ve Prenses Rhaena da nihayet oradan ayrılabildiler. Kraliyet gezisini yarıda kesip Lord Lyman Lannister'ın onlara himaye teklif ettiği Casterly Kayası'na gittiler. Lord Lyman'm üstadı, Prens Rhaena'nın hamile olduğunu ilk fark edenin Lord Lyman'ın karısı Leydi Jocasta olduğunu söylemektedir.

Yedi İmtihanı'ndan sonraki yirmi sekizinci günde, akşam akıntısında Pentos'tan iki kadın ve altı yüz kiralık asker taşıyan bir gemi geldi. Maegor Targaryen'ın ikinci eşi Harroway Hanesi'nden Alys, Westeros'a geri dönmüştü... ama tek başına değildi. Yanında başka bir kadın daha vardı; soluk tenli, kuzgun karası saçlara sahip, Kule'li Tyanna diye bilinen güzel bir kadın. Kimileri bu kadının Maegor'un metresi olduğundan bahsediyordu. Başkaları ise Leydi Alyssa'nın. Bir Pentos'lu idarecinin öz kızı olan Tyanna, cariye olmayı başarmış bir taverna dansçısıydı. Bir zehirci ve büyücü olduğu da konuşuluyordu. Hakkında birçok tuhaf hikâye anlatılır... ancak o gelir gelmez, Kraliçe Visenya oğlunun başındaki üstat ve rahipleri kovmuş, Maegor'u Tyanna'ya emanet etmişti.

Sonraki gün, kral, doğan güneşle beraber uyandı. Maegor, bir yanında Alys Harroway, diğer yanında Pentos'lu Tyanna'yla beraber, Kızıl Kale'nin surları üzerinde belirdiğinde, kalabalık çılgınca alkışladı ve şehir kutlamalarla çalkalandı. Fakat Maegor, Balerion'a binip yedi yüz Savaşçı'nın Oğlu'nun sağlamlaştırılmış septlerinde sabah dualarını ettiği Rhaenys Tepesi'ne çöktüğünde kutlamalar sona erdi. Ejderateşi binayı ateşe verirken, kapılardan kaçmaya çalışanları bekleyen okçu ve mızrakçılar bulunuyordu. Yanan adamların çığlıklarının tüm şehirde yankılandığı ve bir duman örtüsünün, Kral Toprakları'nın üzerinde günlerce kaldığı anlatılır. Böylece Savaşçı'nın Oğulları'mn en iyileri alev alev bir sonla karşılaştı. Eski Şehir'de, Lannis Limanı'nda, Martı Kasabası'nda ve Taşlı Sept'te başka şubeleri olsa da bu birlik bir daha eski gücüne yaklaşamayacaktı.

Fakat Kral Maegor'un, İnanç Milisi'ne karşı savaşı daha yeni başlamıştı. Saltanatının sonuna kadar da devam edecekti. Kralın Demir Taht'a oturduktan sonra yaptığı ilk şey, şehre doğru gelmekte olan Fakir Dostlar'a silahlarını bırakmalarını emretmek oldu yoksa sürgün ve ölümle cezalandırılacaklardı. Emri dinlenmediğinde, Majesteleri "tüm sadık lordlarma" kalelerinden çıkıp güç kullanarak İnanç'ın düzensiz topluluklarını dağıtmalarını emretti. Buna cevap olarak, Eski Şehir'deki Yüce Rahip de, "tanrının gerçek ve sadık çocuklarına" İnanç'ın adına silahlarını kuşanmaları ve "ejderhaların, canavarların ve menfurların" saltanatını sonlandırmaları çağrısında bulundu.

İlk çarpışma Menzil'de, Taş Köprü kasabasında gerçekleşti. Oduncu Wat önderliğindeki dokuz bin Fakir Dost, Mander'i geçmeye çalışırken altı lordun ordusu arasında kaldı. Ordusunun yarısı nehrin kuzeyinde, yarısı güneyinde kalan Wat'in ordusu parçalandı. Wat'in, kaynatılmış deri, yün ve paslanmış demir parçaları kuşanmış, silah niyetine ellerine oduncu baltaları, sivriltilmiş sopalar ve çiftçi aletleri almış eğitimsiz ve disiplinsiz ordusu, zırhlı atlara binen zırhlı şövalyelerin taarruzuna karşı koymakta bütünüyle başarısız oldu. Kıyım o kadar korkunçtu ki Mander yirmi fersah boyunca kızıl aktı ve muharebenin yaşandığı kasaba ve kale bundan sonra Acı Köprü olarak bilinir oldu. Wat de canlı olarak tutsak alındı ama tutsak alınmadan önce, aralarında kralın ordusunun komutanı, Çimenli Vadi'den Lord Meadows'un da dâhil olduğu yarım düzine şövalyeyi katletti. Kral Toprakları'na bu devasa adam zincirli halde getirildi.

O sıralarda, Sör Horys Tepe, Karasu'nun Büyük Çatalı'na daha da büyük bir orduyla varmıştı: Taşlı Sept'ten gelen iki yüz atlı Savaşçı'nın Oğlu ve batıtopraklarıyla nehirtopraklarından bir düzine asi lordun hane şövalyeleri ve askerlerinin de eklenmesiyle on üç bin Fakir Dost. Yüce Rahip'in çağrısına cevap veren dindarların başında Savaşan Şarlatan olarak bilinen Lord Rupert Falwell vardı; onun yanında Sör Lyonel Lorch, Sör Alyn Terrick, Lord Tristifer Wayn, Lord Jon Lychester ve birçok güçlü kuvvetli şövalye bulunuyordu. İnançlıların ordusu yirmi bin askerden oluşuyordu.

Kral Maegor'un ordusu da benzer büyüklükteydi ve Majesteleri'nin neredeyse iki katı daha fazla zırhlı atlısıyla büyük bir uzun yaylı birliği vardı, kralın kendisi de Balerion'a biniyordu. Bu vaziyette bile muharebe zorlu geçti. Savaşan Şarlatan, Bakire Havuzu Lordu tarafından biçilmeden önce iki Kral Muhafızı'nı öldürmeyi başardı. Kral için savaşan Büyük John Hogg muharebenin başlarında bir kılıç darbesiyle kör kalmış ancak yine de İnançlıların hattını dağıtan bir taarruzda başı çekip Fakir Dostlar'ın dağılmasına neden olmuştu. Bir fırtına, Balerion'ın ateşlerini boğsa da tamamen söndürememişti ve dumanla çığlıklar arasında Kral Maegor tekrar tekrar dalış yaparak düşmanlarının üzerine ateş püskürttü. Gece vakti geldiğinde zafer onundu zira Fakir Dostlar baltalarını bırakıp dört bir yana kaçmaya başlamıştı.

Muzaffer Maegor tekrar Kral Toprakları'na dönüp Demir Taht'a oturdu. Oduncu Wat, zincirli fakat hâlâ muhalif bir halde huzuruna getirildiğinde, Maegor devin uzuvlarını kendi baltasıyla kesip üstatlarına, "düğününe katılabilmesi için" adamı hayatta tutmalarını emretti. Sonra da Majesteleri, Pentos'lu Tyanna'yı üçüncü karısı yapma niyetini açıkladı. Annesi Dul Kraliçe'nin Pentos'lu büyücüye karşı sevgi beslemediği fısıldansa da kadına karşı sadece Büyük Üstat Myros açık bir şekilde karşı geldi. "Tek meşru karınız sizi Yüksek Kule'de bekliyor," dedi Myros. Kral onu sesini çıkarmadan dinledi, sonra tahtından indi, Karaateş'i çekip adamı olduğu yerde katletti.

Maegor Targaryen ve Kule'li Tyanna, Rhaenys Tepesi'nde, Savaşçı'nın Oğulları'nın külleri ve kemikleri arasında evlendi. Maegor'un, nikâhı kıyacak bir rahip bulana kadar bir düzinesini idam ettirdiği anlatılır. Uzuvları olmayan Oduncu Wat, düğüne katılabilsin diye hayatta tutulmuştu.

Kral Aenys'in dulu Kraliçe Alyssa da yanına küçük oğulları Viserys ve Jaehaerys ile kızı Alysanne'i alarak düğüne katıldı. Dul Kraliçe ve Vhagar'ın yaptığı bir ziyaret, Kraliçe Alyssa'yı Akıntı Taşı'nı bırakıp saraya geri dönmeye ikna etmiş, Alyssa ile Velaryon Hanesi'nden kardeşleriyle kuzenleri Maegor'a tek meşru kral olarak saygılarını sunmuşlardı. Dul kalmış kraliçe, kralın ikinci eşi Alys Harroway tarafından düzenlenen gerdek töreninde Majesteleri'ni soymak için diğer kadınlara bile katıldı. Bu iş bittikten sonra Alyssa

ve diğer kadınlar kraliyet yatak odasından ayrıldılar ama Alys geride kalıp şehvet dolu bir gece için kral ve eşine katıldı.

Diyarın öteki ucundaki Eski Şehir'de, kralın ilk karısı Hightower Hanesi'nden Ceryse kendisinin Maegor'un tek meşru kraliçesi olduğu konusunda ısrar ederken Yüce Rahip de "menfur ve fahişelerini" yüksek sesle kınıyordu. Batıtopraklarında da Ejderha Kayası Prensi Aegon Targaryen ve karısı Prenses Rhaena muhalif tavırlarını koruyordu.

Maegor'un tahta çıkışıyla beraber yaşanan karmaşa sırasında, Kral Aenys'in oğlu ve oğlunun karısı prenses, Casterly Kayası'nda kaldı ve burada Rhaena'nın karnı şişmeye devam etti. Sonu kötü bitmiş kraliyet gezilerinde onlarla birlikte yola çıkan birçok şövalye ve genç lord onları terk etmiş, Maegor'un karşısında diz çökebilmek için Kral Toprakları'na akın etmişti. Arkadaşı Alayne Royce ve kardeşleriyle beraber, hanesine bağlılık yemini etmek için Lannis Limanı'na gelmiş olan eski gözdesi Melony Piper haricinde, Rhaena'nın hizmetçileri ve diğer dostları bile oradan ayrılmak için bahaneler üretmişlerdi.

Prens Aegon, ömrü boyunca Demir Taht'ın varisi olarak görülmüştü fakat şimdi kendini dindarlar tarafından nefret edilir, sadık dostum dediği insanlar tarafından da terk edilmiş halde bulmuştu. Her gün sayıları daha da artan Maegor'un destekçileri Aegon'ın "babasının oğlu" olduğunu, Kral Aenys'in sonunu getiren zayıflıkları onda da görebildiklerini ileri sürmekten geri kalmıyorlardı. Maegor, Balerion'ı seçmişken ve prensin kendi gelini Prenses Rhaena bile on iki yaşından beri Rüyaateşi'ne binerken Aegon'ın ejderhası yok, diyorlardı. Kraliçe Alyssa'nın Maegor'un düğününe katılmış olmasını, Aegon'ın annesinin bile ona inanmadığının bir kanıtı olarak ilan ediyorlardı. Maegor, Aegon'ın ve kız kardeşinin Kral Topraklarına "gerekirse zincirlenmiş halde" iadesini istediğinde geri adım atmayan Casterly Kayası'nın Lordu Lyman Lannister bile, artık kendisine "yalancı kral" ve "Taçsız Aegon" denilmeye başlanmış gence sadakat yemini etmemişti.

İşte böylece Prenses Rhaena, Aegon'a, Casterly Kayası'nda Aerea ve Rhaella ismini verdikleri ikiz kızlarını doğurdu. Yıldızlı Sept'ten yeni bir kınama açıklaması geldi. Yüce Rahip, bu çocuk-

ların da menfur olduğunu ilan etti; şehvet ve ensestin meyveleri, tanrının lanetledikleri. Çocukların doğumuna yardımcı olan Casterly Kayası üstadı, daha sonrasında Prenses Rhaena'nın kocası prense, dar denizi geçip onları Tyrosh'a, Myr'e ya da Volantis'e, amcalarının ulaşamayacağı bir yere götürmesi için ve "seni kral yapmak için kendi canımı minnetle veririm ama kızlarımızın hayatını tehlikeye atamam" diye yalvardığını söylemektedir. Ancak söyledikleri sağır kulaklara ulaştı ve gözyaşları boşa aktı zira Prens Aegon krallık hakkını almaya niyetliydi.

FS 43'e girildiğinde, Kral Maegor Kral Toprakları'nda, Kızıl Kale'nin inşaatını bizzat kendi yönetiyordu. Tamamlanmış işlerin büyük kısmı yıkılmış ya da değiştirilmiş, yeni inşaatçılarla işçiler getirilmiş ve Aegon'ın Yüksek Tepesi'nin derinliklerinden geçen gizli geçit ve tüneller kazılmıştı. Kızıl taştan kuleler yükseldiğinde, kral kalenin içinde ikinci bir kalenin inşası emrini verdi, Maegor'un Malikânesi olarak bilinecek, etrafı kuru hendekle çevrili bir iç kale.

Aynı yıl, Maegor, karısı Kraliçe Alys'in babası Lord Lucas Harroway'i yeni El'i ilan etti... ancak kralın dinlediği kişi El değildi. İnsanlar kendi aralarında şöyle konuşuyorlardı, Yedi Krallık'ı Majesteleri yönetiyor olabilirdi ancak Majesteleri'ni de üç kraliçesi yönetiyordu: Annesi Kraliçe Visenya; eşi Kraliçe Alys; ve de Pentos'lu cadı, Kraliçe Tyanna. Tyanna'ya "fısıltıların metresi" ve siyah saçlarından dolayı "kralın kuzgunu" deniyordu. Onun, fareler ve örümceklerle, kral aleyhinde bir şeyler söyleyecek kadar aptal olanlar hakkında geceleri gelip ona hikâyeler anlatan Kral Toprakları'nın tüm haşereleriyle konuştuğu söylenirdi.

Bir yandan da binlerce Fakir Dost, Menzil'in, Üç Dişli Mızrak'ın ve Vadi'nin yollarıyla yabani yerlerini rahat bırakmıyordu; kralla açık alanda karşı karşıya gelecek sayıya hiçbir zaman ulaşamayacak olsalar da Yıldızlar seyahat edenleri basarak, kasabalara, köylere ve kötü savunulan kalelere saldırarak ve krala sadık olanları buldukları yerde katlederek daha küçük şekillerde savaşıyorlardı. Sör Horys Tepe, Büyük Çatal'daki savaştan canını kurtarmıştı ancak mağlubiyeti ve kaçmış olması ününü lekelemiş, etrafında az sayıda müridi kalmıştı. Fakir Dostlar'ın yeni liderleri olan Salaş Silas'ın, Rahip Ay'ın ve Topal Dennis'in görünüşte haydutlardan pek farkı

yoktu. En vahşi kaptanlardan biri Frengili Jeyne Poore'du ve vahşi ordusu Kral Toprakları'yla Fırtına Sonu arasındaki ormanları dürüst yolcular için aşılmaz hale getirmişti.

Aynı zamanda Savaşçı'nın Oğulları da, birliği eski şanlı günlerine geri döndürmeye kararlı Tepeler'in Kırmızı Köpeği Sör Joffrey Doggett'i yeni büyük kaptanları seçmişlerdi. Sör Joffrey, Yüce Rahip'in hayır duasını almak için Lannis Limanı'ndan ayrıldığında yanında yüz adamı vardı. Eski Şehir'e vardığında, ona o kadar çok sayıda şövalye, şövalye yaveri ve özgür savaşçı katılmıştı ki sayıları iki bini bulmuştu. Diyarın başka yerlerinde de inançlı lordlar ve rahipler kendi adamlarını toplayıp ejderhayı tahtından indirmenin planlarını yapıyorlardı.

Bunların hiçbiri gözden kaçmıyordu. Diyarın dört bir yanına uçan kuzgunlar, sadakati şüpheli lordları ve toprak sahibi şövalyeleri diz çökmek, bağlılık yemini etmek ve bir oğlunu ya da kızını bağlılıkları karşılığında rehin bırakmak için Kral Toprakları'na çağırıyordu. Yıldızlar ve Kılıçlar yasaklanmıştı; bu birliklerden herhangi birine üye olmanın cezası ölümdü. Yüce Rahip'in, ağır ihanet suçlarının cezasını çekmesi için Kızıl Kale'ye gelmesi emredilmişti.

Hazretleri de Yıldızlı Sept'ten ona cevap vererek, günahları ve zalimlikleri için tanrılardan af dileyebilsin diye Eski Şehir'e gelmesini emretmişti krala. İnançlıların çoğu, onun muhalefetini tekrarlıyorlardı. Dindar lordlardan bazıları saygı göstermek ve rehin bırakmak için Kral Toprakları'na gelmişti ama çoğu da sayılarının ve kalelerinin sağlamlığının onları koruyacağına güvenerek gelmemişti.

Kral Maegor, Kızıl Kalesi'nin inşaatına kendini o kadar kaptırmıştı ki bu zehirlerin yayılmasına yarım sene müsaade etti. Saldırıya ilk geçen annesi oldu. Dul Kraliçe, Vhagar'a binip bir zamanlar Dorne'a yaptığı gibi nehirtopraklarına ateş ve kan saçtı. Tek bir gecede Blanetree Hanesi'nin, Terrick Hanesi'nin, Deddings Hanesi'nin, Lychester Hanesi'nin ve Wayn Hanesi'nin meskenleri ateşe verildi. Sonra da Maegor, Balerion'ın sırtında batıtopraklarına giderek Broomeların, Falwelllerin, Lorchların ve çağrılarına kulak asmayan diğer "dindar lordların" kalelerini yaktı. Son olarak da Doggett Hanesi'nin mevkisine saldırıp orayı kül etti. Ateşler Sör Joffrey'nin babasının, annesinin, kız kardeşinin ve muhafızlarının,

hizmetkârlarının ve hizmetçilerinin canlarını aldı. Batıtopraklarından ve nehirtopraklarından dumanlar yükselirken, Vhagar ve Balerion güneye döndü. Fetih sırasında başka bir Yüce Rahip, başka bir Lord Hightower'a Eski Şehir'in kapılarını açması yönünde nasihatte bulunmuştu fakat şimdi Westeros'taki en büyük ve en kalabalık şehir yanacak gibi görünüyordu.

O gece binlerce insan, şehir kapılarından kaçarak ve gemilerle uzak limanlara gitmek için Eski Şehir'i terk etti. Binlercesi de felekten bir gece için sokaklara döküldü. "Bu gece şarkı, günah ve içki gecesi," dedi insanlar birbirlerine, "çünkü yarın oldu mu, günahkârlar da günahsızlar da bir yanacak." Diğerleri de septlerde, tapınaklarda ve kadim ormanlarda canlarının bağışlanması için dua ettiler. Yıldızlı Sept'te Yüce Rahip esip gürledi, tanrıların öfkesini Targaryenların üzerine çağırdı. Hisar'daki yüce üstatlar Yüce Meclis'te toplandılar. Şehir Muhafızları geleceğini bildikleri ateşle baş edebilmek için kum torbaları ve su kovaları doldurdular. Geldiklerinde ejderhaları vurabilmek için şehir surları boyunca arbaletler, akrepler, ateşpüskürenler ve mızrakçılar dizildi. Eski Şehir Lordu'nun küçük kardeşi olan Sör Morgan Hightower'ın liderliğindeki iki yüz Savaşçı'nın Oğlu şubelerinden çıkıp Hazretleri'ni korumak için Yıldızlı Sept'i bir çelik halka içine aldılar. Yüksek Kule'nin tepesinde yanan ateş, Lord Martyn Hightower sancaklarını çağırdığı için habis bir yeşil tona bürünmüştü. Eski Şehir, şafağı ve ejderhaların gelişini beklemeye koyuldu.

Ve ejderhalar geldi. Önce, güneş doğarken Vhagar geldi, sonra da öğleden hemen önce Balerion. Fakat şehir kapılarını açık halde, mazgalları korunmasız halde ve şehir surlarının üzerinde Targaryen Hanesi'nin, Tyrell Hanesi'nin ve Hightower Hanesi'nin sancakları yan yana dalgalanır halde buldular. Haberi ilk alan Dul Kraliçe Visenya oldu. O uzun ve endişe dolu gecenin en karanlık saatinde Yüce Rahip ölmüştü.

Elli üç yaşında, korkusuz olduğu kadar da yorulmak nedir bilmeyen ve tamamıyla sağlıklı görünen bu Yüce Rahip kuvvetiyle tanınırdı. Birden çok sefer bir gün ve gece boyunca uyumadan, bir şeyler yemeden vaaz verdiği olmuştu. Ani ölümü şehri şoka uğratmış, müritlerini umutsuzluğa sürüklemişti. Ölümünün nedeni

bugün bile tartışma konusudur. Hazretleri'nin ya Kral Maegor'un öfkesiyle yüzleşmekten tırstığı için korkakça ya da Eski Şehir'in aziz halkını ejderateşinden korumak için mertçe kendi canını aldığını söyleyenler bulunur. Başkaları da gurur günahı ile sapkınlık, ihanet ve kibir yüzünden Yedi'nin onun canını aldığını ileri sürmektedir.

Çok sayıda kaynak da öldürüldüğünden emin durumdadır... fakat kim tarafından? Sör Morgan Hightower, lord ağabeyinin emriyle onu öldürdü diyenler vardır (ve Sör Morgan'ın o gece Yüce Rahip'in evine girdiği görülmüştür.) Başka bir grup, şüpheli olarak Lord Martyn'in bakire halası ve meşhur bir cadı olan Leydi Patrice Hightower'ı göstermektedir (ve o akşam gerçekten de Hazretleri'yle görüşmüştü, gerçi oradan ayrıldığında Hazretleri hâlâ hayattaydı.) Hisar'daki yüce üstatlardan da şüphelenilmiştir fakat karanlık sanatlara mı, bir suikastçıya mı yoksa zehirli bir yazmaya mı başvurdukları da hâlâ bir tartışma konusudur (o gece Hisar'la

Yıldızlı Sept arasında sürekli bir mesajlaşma olmuştur.) Bu kişilerin masum olduğunu ve Yüce Rahip'in ölümünün sorumlusunun, büyücülük yaptığı iddia edilen Dul Kraliçe Visenya Targaryen olduğunu öne süren ayrı bir grup daha vardır.

Gerçek muhtemelen hiçbir zaman gün yüzüne çıkmayacaktır... fakat haberi aldığında Lord Martyn'in çabuk tepkisi şüphe götürmezdir. Derhal aralarında kendi kardeşinin de bulunduğu Savaşçı'nın Oğulları'nı tutuklaması için şövalyelerini gönderdi. Şehir kapıları açıldı ve Targaryen sancakları surlara asıldı. Vhagar'ın kanatları görüşe girmeden çok önce, Lord Hightower'ın adamları En Mütedeyyinler'i yataklarından kaldırıp yeni bir Yüce Rahip seçmeleri için mızrak zoruyla Yıldızlı Sept'e götürüyordu bile.

İkinci bir tura gerek kalmadı. Neredeyse tek bir vücut olarak, İnanç'ın arif erkek ve kadınları Rahip Pater'ı seçtiler. Doksan yaşında, kör, kambur, dermansız ve uysallığıyla ünlü olan yeni Yüce Rahip, kristal taç başına yerleştirildiğinde neredeyse tacın ağırlığından devrilecekti... ancak Maegor Targaryen, Yıldızlı Sept'te huzuruna çıktığında, duanın sözlerini unutmuş olsa da kralı seve seve kutsamış ve başına kutsal yağları sürmüştü.

Kraliçe Visenya çok kalmadan Vhagar'ın sırtında Ejderha Kayası'na döndü ama Kral Maegor yarım seneyi Eski Şehir'de halkla görüşüp mahkemeleri yöneterek geçirdi. Tutsak edilmiş Savaşçı'nın Oğulları'nın Kılıçları'na bir seçenek sunuldu. Birliğe olan bağlılık yeminlerini bozanların Sur'a gidip ömürlerini Gece Nöbeti kardeşleri olarak yaşamalarına izin verilecekti. Bunu reddedenler inançları için şehit olacaklardı. Tutsakların dörtte üçü siyahlara bürünmeyi seçti. Kalanlar ise öldü. İçlerinden, meşhur şövalyeler ve lordların oğullarından oluşan yedisine Kral Maegor tarafından Karaateş'le idam edilme şerefi tanındı. Hükümlülerin kalanlarının ise eski yoldaşları tarafından kelleleri alındı. Hepsi içinde kraliyet affından yararlanan tek bir kişi oldu: Sör Morgan Hightower.

Yeni Yüce Rahip resmi olarak Savaşçı'nın Oğulları'nı ve Fakir Dostlar'ı dağıtarak hâlâ faal olan üyelerine tanrıları adına silahlarını bırakmalarını emretti. Hazretleri, Yedi'nin artık savaşçılara ihtiyacı olmadığını ilan etti; bugünden itibaren İnanç'ı, Demir Taht koruyup savunacaktı. Kral Maegor, İnanç Milisi'nin kalan üyelerine

silahlarını bırakıp isyanı terk etmeleri için yıl sonuna kadar mühlet tanıdı. Sonrasında isyana devam edenlerin kellesine ödül konulacaktı: Tövbe etmemiş her bir Savaşçı'nın Oğlu'nun kellesine bir altın ejderha, her bir Fakir Dost'un "bitli" kafa derisine bir gümüş geyik.

Yeni Yüce Rahip itaat ediyordu, En Mütedeyyinler de öyle.

Eski Şehir'de geçirdiği zaman sırasında, kral ilk eşi, ev sahibi Lord Hightower'ın kız kardeşi Kraliçe Ceryse'le de barıştı. Maegor, Ceryse'in kralın nikâhlı eşi ve kraliçesi olarak tüm haklarını, gelirlerini ve ayrıcalıklarını geri vermeye ant içerken Kraliçe Hazretleri de kralın diğer eşlerini tanımayı, onlara saygı ve onur çerçevesinde yaklaşmayı ve onlar hakkında kötü konuşmamayı kabul etti. Herkes bunun gerçek ve sevgi dolu bir birliktelik olduğunu görsün diye yeniden birlikteliklerini kutlamak için Yüksek Kule'de büyük bir ziyafet verildi; cümbüşün sonunda "ikinci bir gerdek gecesi" bile düzenlendi.

Kral Maegor'un, Eski Şehir'de ne kadar zaman geçirmeyi planladığı bilinemez zira FS 43'ün ikinci yarısında tahtına yeni bir meydan okuma gerçekleşti. Majesteleri'nin, Kral Toprakları'ndan uzak kalışı yeğeninin gözünden kaçmamıştı ve Prens Aegon bu fırsatı kaçırmadı. Casterly Kayası'ndan nihayet ayrılan Taçsız Aegon ve karısı Rhaena küçük bir grup hizmetkârla nehirtopraklarını aşıp şehre mısır çuvallarının altına gizlenerek girmişlerdi. Aegon, bu kadar az takipçiyle tahtı tutamayacağını bildiğinden Demir Taht'a oturmaya cesaret edemedi. Oraya Rhaena'nın Rüyaateşi için gelmişlerdi... ve prens, babasının ejderhası Cıva'yı alabilsin diye. Bu cesur girişime, Maegor'un maiyetinde, kralın zalimlikleri yüzünden endişelenmeye başlamış dostları yardımcı oldu. Prens ve Prenses şehre katırların çektiği bir arabada girseler de şehirden çıkışları ejderha sırtında, omuz omuza uçarak oldu.

Ardından Aegon ve Rhaena bir ordu toplamak için batıtopraklarına döndüler. Casterly Kayası'ndan Lannisterlar hâlâ Prens Aegon'ın davasını açıkça desteklemeye çekindikleri için destekçileri, Piper Hanesi'nin makamı olan Pembe Bakire kalesinde toplandı. Pembe Bakire Lordu Jon Piper kılıcını prense adadı ancak onu davaya katılmaya ikna edenin coşkulu kız kardeşi, Rhaena'nın çocukluk arkadaşı Melony Piper olduğuna inanılmaktadır. İşte

Aegon'ın Cıva'nın sırtında yere inip amcasını bir tiran ve işgalci olarak kınadığı ve tüm dürüst insanların kendi sancağının altında toplanması çağrısı yaptığı yer Pembe Bakire kalesiydi.

Gelen lordlar ve şövalyeler çoğunlukla batılılar ve nehir lordlarından oluşuyordu; aralarında Lord Tarbeck, Roote, Vance, Charlton, Frey, Paege, Parren, Farman ve Westerling vardı, onlara ek olarak Vadi'den Barrowton Piçi Lord Corbray ile Akbaba Tüneği Lordu'nun dördüncü oğlu da dâhildi. Lannis Limanı'ndan Lyman Lannister'ın piç oğlu Sör Tyler Tepe'nin sancağı altında beş yüz asker geldi ve bu hamleyle, Casterly Kayası'nın sinsi Lordu bir yandan genç prensi desteklerken, diğer yandan da olur da Maegor galip gelirse diye ellerini kirletmemiş oluyordu. Piper askerleri Lord Jon ya da erkek kardeşleri tarafından değil, erkek zırhı giyip mızrak kuşanmış olan kız kardeşleri Melony tarafından yönetiliyordu. Taçsız Aegon, Demir Taht üzerindeki hakkını aramak için nehirtoprakları boyunca ilerlemeye başladığında, başlarında Kral Aenys'in sevgili ejderhası Cıva üzerindeki prens olmak üzere on beş bin asker isyana katılmıştı.

Aralarında tecrübeli kumandanlar ve kuvvetli şövalyeler olsa da hiçbir büyük lord Prens Aegon'ın davasına destek vermemişti... fakat fısıltıların metresi Kraliçe Tyanna, Maegor'a yazarak Fırtına Sonu'nun, Kartal Yuvası'nın, Kışyarı'nın ve Casterly Kayası'nın kardeşinin dul kraliçesi Alyssa'yla gizli bir iletişim içerisinde olduğu konusunda onu uyardı. Ejderha Kayası Lordu'na desteklerini ilan etmeden önce, galibin o olacağını yönünde ikna edilmek istiyorlardı. Prens Aegon'ın bir galibiyete ihtiyacı vardı.

Maegor onu bundan mahrum bıraktı. Harrenhal'dan Lord Harroway geldi, Nehirova'dan Lord Tully. Kral Muhafızları'ndan Sör Davos Darklyn, Kral Toprakları'ndan beş bin kılıç toplayıp asileri yakalamak için batıya yöneldi. Menzil'den Lord Peake, Lord Merryweather, Lord Caswell ve askerleri geldi. Prens Aegon'ın hantal ordusu dört bir tarafından onu kıstıran ordular arasında buldu kendini; her biri kendi kuvvetinden daha küçüktü fakat genç prens (henüz on yedi yaşındaydı) hangi tarafa döneceğini bilemiyordu. Lord Corbray ona ordular kuvvetlerini birleştirmeden, her orduyla

ayrı ayrı ilgilenmesini öğütledi fakat Aegon kuvvetini bölmek istemiyordu. Bunun yerine Kral Toprakları'na doğru ilerlemeye karar verdi.

Tanrı Gözü'nün hemen güneyinde, Davos Darklyn'in Kral Topraklılardan oluşan ordusunu yüksek mevkide bir mızrak duvarının arkasında, onun gelmesini beklerken buldu ve bu sırada gözcüler, Lord Merryweather ve Caswell'in güneyden, Lord Tully ve Harroway'inse kuzeyden yaklaştıklarını haber veriyordu. Prens Aegon, diğer kral yanlıları ona arkadan saldırmadan Kral Topraklıların ordusunu dağıtmayı umarak taarruz emri verdi ve saldırıyı bizzat yönetmek için Cıva'ya bindi. Daha henüz havalanmıştı ki adamlarının bağrıştıklarını ve gökyüzünü işaret ettiklerini gördü; gösterdikleri yerde güney göğünde Kara Dehşet Balerion belirmişti.

Kral Maegor gelmişti.

Valyria Kıyameti'nden beri ilk kez, aşağıda savaş başlarken gökyüzünde de ejderha ejderhayla çarpıştı.

Balerion'ın dörtte biri büyüklüğündeki Cıva'nın daha yaşlı, daha vahşi ejderha karşısında şansı yoktu ve soluk beyaz alev topları, dev kara alev toplarının içinde yok olup gitti. Sonra Kara Dehşet üstten onu yakaladı ve bir kanadını koparırken çenesi de Cıva'nın boğazının etrafında kapandı. Tüten genç ejderha, çığlıklar içinde yere çakıldı, Prens Aegon da onunla birlikte.

Yerdeki savaş da yukarıdaki kadar kısa sürse de daha kanlıydı. Aegon düştüğünde, asiler davalarının umutsuz olduğunu gördüler ve silahlarıyla zırhlarını geride bırakarak kaçmaya başladılar. Ancak kral yanlısı ordular etraflarını sarmıştı ve kaçış yoktu. Günün sonunda kralın yüz adamına karşılık Aegon'ın iki bin adamı ölmüştü. Ölüler arasında Lord Alyn Tarbeck, Barrowton Piçi Denys Kar, Lord Ronnel Vance, Sör Islıkçı William, Melony Piper ve üç erkek kardeşi de vardı... ve Targaryen Hanesi'nden Ejderha Kayası Prensi Taçsız Aegon da. Kral yanlıları arasındaki dikkat çeken tek kayıp, Lord Corbray'in Valeria kılıcı Meyus Leydi'yle öldürdüğü Kral Muhafızları'ndan Sör Davos Darklyn'di. Yarım sene süren mahkemeler ve idamlar geldi savaşın peşinden. Kraliçe Visenya, oğlunu bazı asi lordları affetmesi için ikna etti ama hayatlarını koruyanlar topraklarını ve unvanlarını kaybettiler, rehin vermek zorunda kaldılar.

Ölüler arasında da tutsaklar arasında da bulunmayışı dikkat çeken bir isim vardı: Prens Aegon'ın kız kardeşi ve eşi Rhaena Targaryen orduya katılmamıştı. Bunu Prens Aegon'ın emriyle mi yoksa kendi iradesiyle mi yaptığı bugün bile tartışma konusudur. Tek bilinen, Aegon ilerlerken Rhaena'nın kızlarıyla beraber Pembe Bakire kalesinde kaldığıdır... onunla beraber Rüyaateşi'nin de. Prensin ordusuna ikinci bir ejderhanın eklenmesi, ordular karşılaştığında bir fark yaratır mıydı? Bunu hiçbir zaman bilemeyeceğiz... fakat Rhaena'nın bir savaşçı olmadığına ve Rüyaateşi'nin Cıva'ya göre daha genç ve daha küçük olduğuna, Kara Dehşet Balerion'a kesinlikle gerçek bir tehdit oluşturamayacağına haklı bir şekilde dikkat çekilmiştir.

Savaşın haberi batıya ulaştığında ve Rhaena hem kocasının hem de arkadaşı Leydi Melony'nin öldüğünü öğrendiğinde bu haberleri kaskatı bir sükûnetle karşıladı. "Ağlamayacak mısınız?" diye sorduklarında, "Gözyaşlarına vaktim yok," diye cevap verdi. Ardından, amcasının gazabından korkarak kızları Aerea ve Rhaella'yı alıp uzağa, önce Lannis Limanı'na, sonra da ona sığınak sağlayan ve çatısı altında ona zarar gelmeyeceğine ant içen yeni lord Marq Farman'ın (babası ve ağabeyi Prens Aegon için dövüşürken savaşta can vermişlerdi) bulunduğu Güzel Ada'ya kaçtı. Neredeyse bir yıl boyunca, Güzel Ada halkı doğu göğünü dehşet içinde seyredip Balerion'ın kara kanatlarını gözlediler ama Maegor gelmedi. Bunun yerine muzaffer kral Kızıl Kale'ye dönüp kendine bir varis yapma çabalarına devam etti.

Fetih'ten Sonra 44 yılı öncekilere göre barışçıl bir yıldı... fakat o zamanları kayıt altına alan üstatlar, kan ve ateş kokusunun hâlâ havada asılı olduğunu yazdılar. Kızıl Kale'si etrafında yükselirken, I. Maegor Targaryen, Demir Taht'ta oturdu fakat sarayı, üç kraliçesinin varlığına rağmen kasvetli ve keyifsizdi... ya da belki de onların varlığı yüzünden. Her gece üç karısından birini yatağına alıyordu ancak hâlâ çocuksuzdu, kardeşi Aenys'in oğulları ve kızları dışında bir varisi yoktu. Ona, "Zalim Maegor" diyorlardı, "akraba katili" de diyorlardı ancak bu onun kulağına giderse bu ölümle cezalandırılıyordu.

Eski Şehir'de, yaşlı Yüce Rahip öldü ve yerine yenisi seçildi. Yeni Yüce Rahip, kral ve kraliçeleri aleyhinde konuşmasa da Kral Maegor ve İnanç arasındaki husumet devam etti. Yüzlerce Fakir Dost avlanıp öldürülmüş, kafa derileri ödül karşılığı kralın adamlarına teslim edilmişti fakat daha binlercesi aldıkları her nefesle Targaryenları lanetleyerek Yedi Krallık'ın ormanlarında, korunaklı yerlerinde ve yabani mevkilerinde dolaşıyordu. Çetelerden biri, Rahip Ay isimli sakallı bir izbandutu kendi Yüce Rahipleri olarak atamışlardı bile. Tepeler'in Kızıl Köpeği, Sör Joffrey Doggett'in liderliğini yaptığı bir miktar Savaşçı'nın Oğlu da mevcuttu. Suçlu bulunup yasaklanan birliğin, kralın askerleriyle açık muharebede çarpışacak gücü yoktu, o yüzden de Kızıl Köpek adamlarını, Targaryen yanlılarını ve "İnanç'a ihanet edenleri" bulup öldürmeleri için gezgin şövalyeler kılığında gönderiyordu. İlk kurbanları, eskiden kendi birliklerine mensup olan Sör Morgan Hightower'dı, onu Bal Kalesi'ne giderken yolda katletmişlerdi. Bir sonraki kurban yaşlı Lord Merryweather oldu, ardından da Lord Peake'in oğlu ve varisi, Davos Darklyn'in yaşlı babası ve hatta Kör Jon Hogg geldi. Bir Savaşçı'nın Oğlu kellesine karşılık bir altın ejderha teklif edilse de onların eski günlerini hatırlayan halk ve köylüler onlara yardım ediyorlardı.

Ejderha Kayası'nda, Dul Kraliçe Visenya'nın bir deri bir kemik kalmış, kemiklerinin üzerindeki etler eriyip yok olmuştu. Kraliçe Alyssa da oğlu Jaehaerys ve kızı Alysanne ile oradaydı ve açık açık dile getirilmese de birer mahkûmdular. Aenys ve Alyssa'nın yaşayan en büyük çocukları Prens Viserys, Majesteleri tarafından yanına çağrılmıştı. Halk tarafından sevilen, on beş yaşındaki gelecek vaat eden bir çocuk olan Viserys kralın yaveri oldu... yanına da onu komplolardan ve hainlikten uzak tutması için bir Kral Muhafızı verildi.

FS 44'te kısa süreliğine, kral istediği oğula kavuşacak gibi göründü. Kraliçe Alys hamile olduğunu duyurdu ve saray sevindi. Alys'in karnı şiştikçe, Büyük Üstat Desmond, Majesteleri'nin yataktan ayrılmasına izin vermedi ve yanında iki septa, bir ebe ve kraliçenin kız kardeşleri Jeyne ve Hanna'yla beraber onun bakımını üstlendi. Maegor, diğer karılarının da hamile kraliçeye hizmet etmesinde ısrar etti.

Fakat yatak izninin üçüncü ayında Leydi Alys'in rahminden kan gelmeye başladı ve çocuğunu kaybetti. Kral Maegor ölü bebeği görmeye geldiğinde, karşısında çarpık uzuvlu, dev kafalı ve gözleri olmayan bir canavar buldu. "Bu benim oğlum olamaz!" diye haykırdı elemle. Sonra kederi öfkeye döndü ve kraliçenin bakımını yapan ebe ve septaların derhal idam edilmesini emretti; Büyük Üstat Desmond'ın da öyle; bir tek Alys'in kız kardeşlerinin canını bağışladı.

Kraliçe Tyanna gelip ona kandırıldığını söylediğinde Kral Maegor'un, Demir Taht'ta, kucağında Büyük Üstat'ın kellesiyle oturduğu anlatılır. Çocuk onun değildi. Kraliçe Ceryse'in saraya yaşlı, sert ve çocuksuz dönüşünden sonra, eğer krala bir çocuk vermezse, Alys Harroway aynı kaderin kendisini de bekliyor olabileceğinden korkmuş, lord babası Kral Eli'nden yardım istemişti. Kralın yatağını Kraliçe Ceryse ya da Kraliçe Tyanna'yla paylaştığı gecelerde Lucas Harroway kızını hamile bırakmaları için ona erkekler gönderiyordu. Maegor buna inanmayı reddetti. Tyanna'ya onun kıskanç bir cadı ve kısır olduğunu söyleyip Büyük Üstat'ın kellesini ona fırlattı. "Örümcekler yalan söylemez," diye karşılık verdi fısıltıların metresi. Krala bir liste verdi.

Listede Kraliçe Alys'e tohumlarını vermekle suçlanan yirmi kişinin ismi yer alıyordu. Yaşlı ve genç erkekler, yakışıklı ve çirkin erkekler, şövalyeler ve yaverler, lordlar ve hizmetkârlar, hatta seyisler, demirciler ve şarkıcılar; Kral Eli görünüşe göre geniş bir ağ atmıştı. Erkeklerin tek bir ortak noktası vardı: Her biri sağlıklı çocuklar yapmış, iktidarları kanıtlanmış kimselerdi.

İşkence altında ikisi dışında hepsi itirafta bulundu. On iki çocuğun babası olan bir tanesinin, Lord Harroway'in hizmeti için ona ödediği altın hâlâ üzerindeydi. Sorgu, hızlıca ve gizlice gerçekleştirildi ki Lord Harroway ile Kraliçe Alys, Kral Muhafızları onları tutuklayana dek kralın şüphelerinden habersiz kalsınlar. Yatağından çekip çıkarılan Kraliçe Alys, onu korumaya çalışan kız kardeşlerinin gözlerinin önünde katledildiğine şahit oldu. El Kulesi'ni incelemekte olan babası, kulenin çatısından atılarak aşağıdaki taşlara çakıldı. Harroway'in oğulları, kardeşleri ve yeğenleri de tutuklandı. Maegor'un Malikânesi'nin etrafını saran kuru hendeğin içindeki mızrakların üzerine atılanların bazılarının ölmesi saatler sürdü; aklı

evvel Horas Harroway ise günlerce can çekişti. Kraliçe Lyanna'nın listesindeki yirmi isim de onlara katıldı, sonra ilk yirminin verdiği bir düzine isim daha.

En fena ölüm ise Kraliçe Alys'in kendisine saklandı, işkence etsin diye kuması Tyanna'ya verildi. Ölümünden burada bahsetmeyeceğiz zira bazı meselelerin unutulması daha iyidir. Ölümünün iki haftaya yakın sürdüğünü ve Maegor'un bizzat tüm işkencesine tanık olduğunu söylemek yeterli olacaktır. Ölümünden sonra kraliçenin cesedi yedi parçaya bölündü, her bir parçası şehrin yedi kapısının üzerindeki mızraklara geçirildi ve çürüyene kadar orada tutuldu.

Kral Maegor, şövalyelerden ve askerlerden oluşan güçlü bir ordu toplayıp Harrenhal'daki Harroway Hanesi'ni kökten kazımak için bizzat Kral Toprakları'ndan ayrıldı. Tanrı Gözü'ndeki büyük kalede yoğun bir askeri güç yoktu ve kalenin kumandanı, Lord Lucas'ın bir yeğeni ve merhum kraliçenin kuzeni, kralın geldiğini görünce kapıları açtı. Teslim olmak onu kurtarmadı; Majesteleri tüm kale muhafızını kılıçtan geçirdi, damarlarında bir damla olsa dahi Harroway kanı akan tüm erkek, kadın ve çocuğu da. Sonra Üç Dişli Mızrak'taki Lord Harroway'in Kasabası'na da gidip orada da aynı şeyi yaptı.

Bu seferki vahşetten sonra, orasını tutan lord haneleri fena ve kanlı bir sonla karşılaştığı için insanlar Harrenhal'ın lanetli olduğunu söylemeye başladılar. Yine de kralın birçok hırslı adamı, geniş ve verimli tarlalarıyla Kara Harren'ın devasa makamını arzuluyordu... sayıları o kadar fazlaydı ki talepler Kral Maegor'u yordu ve Harrenhal'ın, aralarındaki en güçlüye verileceğini ilan etti. Böylece kralın hanesinin yirmi üç şövalyesi, Lord Harroway'in Kasabası'nın kan lekeli sokaklarında kılıçlarla, gürzlerle ve mızraklarla dövüştü. Sör Walton Towers galip geldi ve Maegor onu Harrenhal Lordu ilan etti... fakat yakın dövüş şiddetli geçmişti ve Sör Walton lordluğun tadını çıkaramadan, aldığı yaralar yüzünden iki hafta içerisinde can verdi. Harrenhal büyük oğluna geçti ancak Harrenhal'm hükmettiği topraklar iyice azalmıştı çünkü kral, Lord Harroway'in Kasabası'nı Lord Alton Butterwell'e, Harroway'in topraklarının kalanını da Lord Darnold Darry'ye bahşetmişti.

Maegor nihayet Kral Toprakları'na dönüp Demir Taht'a oturduğunda, annesi Kraliçe Visenya'nın ölüm haberini aldı. Dahası, Dul Kraliçe'nin ölümünden doğan karmaşadan istifade ederek, Kraliçe Alyssa ve çocukları, ejderhalar Vermithor ve Gümüşkanat'la Ejderha Kayası'ndan kaçmışlardı... nereye, kimse bilmiyordu. Kaçarken Kara Kız Kardeş'i bile çalmışlardı.

Majesteleri, annesinin bedeninin yakılmasını, kemikleriyle küllerinin Fatih'in yanına dağıtılmasını emretti. Sonra da Kral Muhafızları'nı, yaveri Prens Viserys'i yakalatmaya gönderdi. "Onu kara hücreye zincirleyin ve sorguya çekin," diye emretti Maegor. "Annesinin nereye gittiğini sorun."

"Bilmiyor olabilir," diye karşı çıktı, Maegor'un Kral Muhafızları'ndaki bir şövalye olan Sör Owen Bush. "O zaman bırakın ölsün," diye meşhur karşılığını verdi kral. "Orospu belki cenazesine gelir."

Prens Viserys annesinin nereye gittiğini bilmiyordu, Pentos'lu Tyanna kara sanatlarıyla bile ondan bu bilgiyi alamamıştı. Dokuz gün süren sorgunun sonunda can verdi. Kralın emriyle, iki hafta boyunca bedeni Kızıl Kale'nin zindanında tutuldu. Maegor, "Bırakın annesi gelsin alsın," dedi. Ama Kraliçe Alyssa hiçbir zaman gelmedi ve sonunda Majesteleri yeğeninin bedeninin yakılmasına izin verdi. Öldürüldüğünde prens on beş yaşındaydı ve hem halk hem de lordlar tarafından çok sevilirdi. Diyar onun için gözyaşı döktü.

FS 45'te, Kızıl Kale'nin inşaatı nihayet sona erdi. Maegor inşaatın sonunu, kalenin yapımında emek vermiş inşaatçılarla işçilere arabalar dolusu sert şarap ve küçük şekerlemeler ile şehrin en üst düzey genelevlerinden fahişeler göndererek kutladı. Kutlamalar üç gün sürdü. Sonrasında kralın şövalyeleri gelip Kızıl Kale'nin sırlarını kimseye açıklayamasınlar diye tüm işçileri kılıçtan geçirdi. Kemikleri, inşa ettikleri kalenin altına dağıtıldı.

Kraliçe Ceryse, kalenin inşasının tamamlanmasından kısa süre sonra ani bir hastalığa yakalanıp vefat etti. Sarayda dolaşan bir dedikoduya göre Kraliçe Hazretleri ettiği ters bir lafla kralı kızdırmış, o yüzden de kral, Sör Owen'a onun dilini kesmesini emretmiş. Anlatılanlara göre, kraliçe debelenince Sör Owen'ın bıçağı kaymış ve kraliçenin boğazı kesilmiş. Hiçbir zaman teyit edilmese de o dönemde bu hikâyeye inanan çok vardı; bugünse çoğu üstat bu-

nun kralın düşmanları tarafından adını daha fazla lekelemek için uydurulmuş bir iftira olduğuna inanmaktadır. Gerçek ne olursa olsun, Maegor'un ilk karısının ölümü onu tek bir kraliçeyle, herkesin nefret edip korktuğu, örümceklerin metresi kara kalpli Pentos'lu kadın Tyanna'yla baş başa bırakmıştı.

Kızıl Kale'nin son taşı henüz yerleştirilmişti ki Maegor, Rhaenys Tepesi'ndeki Anımsama Septi'nin harabelerinin ve harabelerin içinde yatan, burada can vermiş Savaşçı'nın Oğulları'nın kemik ve küllerinin temizlenmesini emretti. Onların yerine Balerion'ın, Vhagar'ın ve onların yavrularının yaşayabileceği, taştan dev bir "ejderha ahırı" inşa edilmesini emretti. Böylece Ejderha Çukuru'nun inşası başlamış oldu. Tahmin edilebileceği gibi bu işte çalışacak inşaatçı, taş ustası ve işçi bulmakta sıkıntı çekildi. O kadar çok kişi kaçmıştı ki kral, şehrin zindanlarındaki mahkûmları işçi olarak kullanmak zorunda kaldı, başlarına da Myr ve Volantis'ten getirttiği inşaat ustalarını koydu.

FS 45'in sonlarına doğru, Kral Maegor, İnanç Milisi'nin yasaklanmış kalıntılarına karşı olan savaşını devam ettirmek için bir kez daha sahaya indi ve Kral Toprakları'nı idare etmesi için Kraliçe Tyanna'yı ve yeni Eli Lord Edwell Celtigar'ı bıraktı. Karasu'nun güneyindeki büyük ormanda, kralın kuvvetleri ormana sığınmış onlarca Fakir Dost'u avladı ve çoğunu Sur'a, karaları kabul etmeyenleri de darağacına gönderdi. Liderleri, Frengili Jeyne Poore denen kadın kralın elinden sıyrılmayı başardı, ta ki üç takipçisi, kraliyet affı ve şövalyelik mükâfatları karşılığında ona ihanet edene dek.

Majesteleri'yle beraber seyahat eden üç rahip Frengili Jeyne'i bir cadı ilan etti ve Maegor, Ağırsu'nun yanındaki tarlada onun canlı canlı yakılmasını emretti. İdam günü geldiğinde, Fakir Dostlar'dan ve köylülerden oluşan üç yüz kişilik bir takipçi ordusu onu kurtarmaya geldi. Ancak kral buna bekliyordu ve adamları saldırmaya hazırdı. Kurtarıcıların etrafını sarıp onları katlettiler. En son ölenler arasında, liderleri, üç sene önce Büyük Çatal'daki karmaşadan kaçan piç gezgin şövalye Sör Horys Tepe de bulunuyordu. Bu sefer şansı o kadar da yaver gitmemişti.

Diyarın başka köşelerinde ise, akıntı kralın aleyhine dönmüştü. Hem halk hem de lordlar kraldan zalimlikleri yüzünden nefret

etmeye başlamıştı ve birçoğu kralın düşmanlarına yardım ve yataklık ediyordu. Fakir Dostlar'ın Eski Şehir'deki Yüce Yalaka adını koydukları adama karşı seçtikleri "Yüce Rahip", Rahip Ay, nehirtopraklarında ve Menzil'de canı istediği gibi gezebiliyor, ormandan çıkıp kral aleyhinde vaazlar verdiğinde etrafında büyük kalabalıklar topluyordu. Altın Diş'in kuzeyinde kalan tepe kırsalı, kendini Savaşçı'nın Oğulları'nın Büyük Kaptanı ilan eden Kızıl Köpek Sör Joffrey Doggett tarafından yönetiliyor denilebilirdi. Ne Casterly Kayası'nın ne de Nehirova'nın ona karşı bir hamlede bulunmaya niyeti vardı. Topal Denis'le Salaş Silas hâlâ yakalanamamıştı ve nereye gitseler halk onları kolluyordu. Onları adalete teslim etmek için gönderilen şövalyeler ve askerler çoğunlukla kayboluyordu.

FS 46'da Kral Maegor, Kızıl Kale'ye bir senelik seferin meyvesi olan iki bin kurukafayla döndü. Onları Demir Taht'ın önüne atarken bunların Fakir Dostlar'ın ve Savaşçı'nın Oğulları'nın kelleleri olduğunu duyurdu... ancak bu ürkünç ganimetlerin tek suçları inançlı olmak olan basit çiftçilere, tarla işçilerine ve domuz çobanlarına ait olduğuna yaygınca inanılmaktaydı.

Gelen yeni yılda Maegor'un hâlâ bir oğlu, hatta meşrulaştıracağı bir piçi bile yoktu. Kraliçe Tyanna'nın da ona istediği varisi verecek gibi bir hali yoktu. Majesteleri'ne fısıltıların metresi olarak hizmet etmeye devam etse de kral artık onu yatağına çağırmıyordu.

Maegor'un danışmanları, onun yeni bir eş alma zamanının geldiği konusunda hemfikirdi... ancak o eşin kim olacağı konusunda fikir ayrılıkları vardı. Büyük Üstat Benifer, topraklarını ve hanesini Dorne'dan koparmak umuduyla Kayanyıldız'ın gururlu ve hoş Leydisi Clarisse Dayne'i önerdi. Hazine başı Alton Butterwell, yedi çocuklu tıknaz bir kadın olan dul kız kardeşini önerdi. Güzel bir kadın olmasa da doğurganlığı şüphesiz kanıtlanmıştır, diye konuştu. Kral Eli Lord Celtigar'ın el değmemiş iki kızı vardı, biri on üç öbürü on iki yaşındaydı. Krala istediğini seçebileceğini, isterse ikisiyle de evlenebileceğini söyledi. Akıntı Taşı'ndan Lord Velaryon, Maegor'a Taçsız Aegon'ın dulu, yeğeni Rhaena'yı çağırtmasını tavsiye etti. Onu eşi yaparak, Maegor taht iddialarını tek çatı altında birleştirebilir, Rhaena'nın etrafında yeni isyanların oluşmasını en-

gelleyebilir ve Rhaena'nın annesi Kraliçe Alyssa'nın hazırlayacağı komplolara karşı bir rehine elde edebilirdi.

Kral Maegor her adamı dinledi. Nihayetinde, öne sürdükleri kadınların çoğuna burun kıvırsa da bazılarının nedenleri ve düşünceleri aklına yattı. Doğurganlığı kanıtlanmış bir kadın bulmaya karar verdi ancak Butterwell'in şişman ve çirkin kız kardeşini değil. Lord Celtigar'ın tavsiye ettiği gibi birden fazla eş alacaktı. İki eş, bir oğul şansını ikiye katlardı; üç eş üçe. Ve o eşlerden biri kesinlikle yeğeni olmalıydı; Lord Velaryon'un tavsiyesi akıllıcaydı. Kraliçe Alyssa ve en küçük iki çocuğu hâlâ saklanıyordu (dar denizin ötesine, Tyrosh'a ya da belki de Volantis'e kaçtıkları düşünülüyordu) ama Maegor'un tacına ve ileride doğabilecek oğullarına karşı bir tehdit unsuruydular. Aenys'in kızıyla evlenmek, onun küçük kardeşlerinin taht iddialarını zayıflatırdı.

Rhaena Targaryen, kocasının ölümü ve Güzel Ada'ya kaçışının ardından kızlarını korumak için hızlı davranmıştı. Prens Aegon gerçekten kral olabilseydi, kanun gereği en büyük kızı Aerea varisi olacaktı ve Yedi Krallık'ın meşru Kraliçesi olarak hak iddia edebilecekti... fakat Aerea ve kız kardeşi Rhaella daha bir yaşına bile basmamıştı ve Rhaena böyle iddiaları ortaya atmanın onları kesin ölümle baş başa getirmekten başka bir işe yaramayacağını biliyordu. Bunun yerine kızlarının saçlarını boyadı, isimlerini değiştirdi ve kızlarını, onların gerçek kimlikleri hakkında hiçbir fikri olmayan iyi üvey ailelerde yetiştirmek üzere verecek olan bazı güçlü müttefiklerine gönderdi. Prenses, annelerinin bile kızlarının nerede olduğunu bilmemesi gerektiği konusunda ısrar etti; bilmediği bir şeyi, işkence altında bile itiraf edemezdi.

Rhaena Targaryen için böyle bir kaçış söz konusu değildi. İsmini değiştirse, saçlarını boyasa ve bir taverna karısının kaba yün kıyafetlerini ya da bir septanın cüppesini kuşansa bile ejderhasını saklamanın bir yolu yoktu. Rüyaateşi ince, üzerinde gümüşi izler olan soluk mavi renkteki, şimdiden iki kuluçkalık yumurta yumurtlamış ve Rhaena'nın on iki yaşından beri bindiği dişi bir ejderhaydı.

Ejderhalar öyle kolayca gizlenemez. Bunun yerine prenses, ejderhasıyla beraber Maegor'dan olabildiğince uzağa, Güzel Ada'ya, Marq Farman'ın ona, Günbatımı Denizi'nin üzerinde yükselen

uzun beyaz kuleleriyle Güzelkale'de kucak açtığı yere gitti. Burada zamanını dinlenerek, okuyarak, dua ederek ve amcasının onu çağırması ne kadar sürer diye merak ederek geçirdi. Daha sonrasında Rhaena, amcasının onu çağıracağından şüphesi olmadığını söyleyecekti; sorulması gereken soru acaba çağıracak mı değil, ne zaman çağıracak idi.

Davet umduğundan daha kısa sürede geldi ancak korktuğu kadar erken değil. İtaatsizlik düşünülemezdi. İtaatsizlik, kralın Balerion sırtında Güzel Ada'ya gelmesi demek olurdu. Rhaena'nın, Lord Farman'a kanı ısınmıştı ve ikinci oğlu Androw'a ise daha yakın hisler besliyordu. Gösterdikleri iyiliği ateş ve kanla ödemeyecekti. Rüyaateşi'ne bindi ve Kızıl Kale'ye uçtu, indiğinde kocasının katili amcasıyla evlenmesi gerektiğini öğrendi. Ve diğer gelinlerle tanıştı zira bu, üç gelinli bir evlilik olacaktı.

Westerling Hanesi'nden Leydi Jeyne, Tanrı Gözü'nün Altındaki Muharebe'de Prens Aegon'la beraber can vermiş Alyn Tarbeck'le evlenmişti. Birkaç ay sonrasında, merhum lordunun oğlunu doğurmuştu. Parlak kahverengi saçlı, uzun boylu ve narin Leydi Jeyne, Maegor tarafından çağrıldığında, Casterly Kayası'nın Lordu'nun küçük oğluyla flörtleşiyordu ancak bu kral için hiçbir şey ifade etmiyordu.

Daha da üzücü olan durum, kralın Fakir Dostlar'a karşı düzenlediği son seferde kral için savaşmış mülk sahibi bir şövalye olan Sör Theo Bolling'in karısı Costayne Hanesi'nden Leydi Elinor'un yaşadıklarıydı. Kral ona göz koyduğunda Leydi Elinor, henüz on dokuz yaşında olmasına rağmen, Bolling'e üç oğlan doğurmuştu bile. Sör Theo, kralı öldürmek ve yerine oğlan Jaehaerys'i getirmek için Kraliçe Alyssa ile işbirliği yapmak suçundan Kral Muhafızları tarafından tutuklandığında, en küçük oğlanları henüz annesini emiyordu. Bolling masumiyetini savunuyor olsa da aynı gün içerisinde suçlu bulunup kellesi uçuruldu. Kral Maegor, dul kadına tanrıların hakkı olduğu için yas tutsun diye yedi gün süre verdi ve sonrasında onu huzuruna çağırıp evleneceklerini söyledi.

Taşlı Sept kasabasında, Rahip Ay, Kral Maegor'un evlilik planlarını kınadı ve yüzlerce kasabalı seslerini yükselterek buna destek verdi ama Majesteleri'ne karşı gelmeyi göze alan başka pek fazla kimse yoktu. Yüce Rahip, nikâhı kıymak için gemiyle Eski Şehir'den

Kral Toprakları'na geldi. Fetih'ten Sonra 47 yılının sıcak bir ilkbahar gününde, Maegor Targaryen Kızıl Kale'nin salonunda kendine üç eş aldı. Her bir kraliçe babalarının hanesinin renklerine bürünmüş olsalar da Kral Toprakları halkı, her biri birer dul olduğu için, onlara "Kara Gelinler" ismini taktı.

Leydi Jeyne'in oğlunun ve Leydi Elinor'ın üç oğlunun düğüne katılması, kadınların törende üstlerine düşeni yapacaklarının garantisini sağlıyordu ancak çok sayıda kişi Prenses Rhaena'dan itaatsizlik bekliyordu. Bu umutlar, Kraliçe Tyanna yanında gümüş saçlı, mor gözlü ve Targaryen Hanesi'nin kırmızı siyahlarına bürünmüş iki kız çocuğuyla beraber gelmesiyle söndü. "Onları benden saklayabileceğini düşünmekle aptallık ettin," dedi Tyanna, prensese. Rhaena başını eğdi ve buz gibi bir sesle yeminini etti.

O gece hakkında bir sürü tuhaf ve birbiriyle çelişen öyküler anlatılır ve üzerinden geçen zamanla beraber, gerçeği efsaneden ayırmak iyice zorlaşmıştır. Kara Gelinler, bazılarının iddia ettiği gibi, tek bir yatakta mı yatmışlardı? Bu pek olası görünmüyor. Majesteleri geceleyin her birini ziyaret edip onlarla gerdeğe girdi mi? Mümkün. Prenses Rhaena, daha sonraları iddia edeceği gibi, yastığının altına gizlediği bir hançerle kralı öldürmeye kalkıştı mı? Elinor Costayne, birliktelikleri sırasında kralın sırtını kanattı mı? Jeyne Westerling, Kraliçe Tyanna'nın onun için hazırladığı doğurganlık iksirini içti mi yoksa onu kadının yüzüne mi fırlattı? Böyle bir iksir hazırlandı mı ya da teklif edildi mi? Bu konudaki en eski kaynaklar, iki kadının da ölümünden yirmi sene sonrasında, Kral Jaehaerys'in saltanatının ortasında meydana çıkmıştır.

Bildiklerimiz şunlar. Düğünün ardından Maegor, Rhaena'nın kızı Rhaella'yı bir septa olarak yetiştirilsin diye Eski Şehir'e gönderirken, ikizi Aerea'yı, "tanrılar ona bir oğul bahşedene dek" meşru varisi ilan etti. Aynı hükümde, Yedi Krallık kanunları kapsamında meşru varisi olan yeğeni Jaehaerys'i de miras dışı bıraktı. Kraliçe Jeyne'in oğlu, Tarbeck Salonu Lordu kabul edildi ve Lyman Lannister'ın vasiliğinde yetişmesi için Casterly Kayası'na gönderildi. Kraliçe Elinor'ın büyük oğlanları da biri Kartal Yuvası'na, diğeri Yüksek Bahçe'ye olmak üzere aynı şekilde gönderildi. Kraliçenin en küçük oğlu da, kraliçenin onu sürekli emzirmesinden bıkan kralın emriyle bir sütanneye verildi.

Yarım sene sonra, Kral Eli Edwell Celtigar, Kraliçe Jeyne'in hamile olduğunu duyurdu. Karnı henüz şişmeye başlamıştı ki kral bizzat Kraliçe Elinor'ın da hamile olduğunu açıkladı. Maegor iki kadını da hediyelere boğdu ve babalarına, kardeşlerine ve amcalarına topraklarla makamlar hediye etti fakat neşesi kısa sürdü. Doğumdan üç ay önce, Kraliçe Jeyne birden ortaya çıkan doğum sancılarıyla yatağa düştü ve Alys Harroway'inki gibi canavarsı bir çocuk doğurdu, bu seferki ne kolları ne de bacakları olan ve hem erkek hem de kadın cinsel organına sahip bir yaratıktı. Annesi de bebeğinden çok yaşamadı.

İnsanlar, Maegor'un lanetli olduğunu konuşuyordu. Yeğenini katletmiş, İnanç'a ve Yüce Rahip'e savaş açmış, tanrılara karşı çıkmış, cinayet, ensest, zina ve tecavüz günahlarını işlemişti. Mahrem yerleri zehirliydi, dölünde kurtçuklar yüzüyordu, tanrılar ona katiyen sağlıklı bir oğul bahşetmeyeceklerdi. Böyle diyordu fısıltılar. Maegor ise başka bir açıklama buldu ve Sör Owen Bush ile Sör Maladon Moore'u, Kraliçe Tyanna'yı tutuklamaları ve zindana atmaları için görevlendirdi. Zindanda, kralın işkencecileri daha aletlerini hazırlarlarken Pentos'lu kraliçe her şeyi itiraf etti: Jeyne Westerling'in çocuğunu karnında zehirlemişti, aynı şeyi Alys Harroway'e de yapmıştı. Bunun Elinor Costayne'in bebeğinin başına da geleceğine ant içti.

Kralın onu kendi elleriyle öldürdüğü, Karaateş'le kalbini söküp köpeklerine yedirdiği aktarılır. Öldükten sonra bile, Kule'li Tyanna intikamını aldı zira ant içtiği şey gerçekleşmişti. Aylar geçti ve gecenin geç vakitlerinde Kraliçe Elinor, tam gelişmemiş kanatları olan gözsüz, sakat bir ölü çocuk doğurdu.

Fetih'ten Sonra 48 yılıydı, Kral Maegor'un saltanatının altıncı senesiydi ve ömrünün son senesi. Kralın lanetli olduğundan Yedi Krallık'taki kimsenin şüphesi kalmamıştı. Yanındaki destekçileri de güneşle beraber buharlaşan çiğ damlaları gibi yok olmaya başladı. Kral Toprakları'na, Sör Joffrey Doggett'in Nehirova'ya bir tutsak olarak değil, Lord Tully'nin bir misafiri olarak girdiği haberi ulaştı. Rahip Ay, binlerce İnançlı'dan oluşan bir orduyla, Yıldızlı Sept'teki Yalaka'ya "Demir Taht'ta oturan Menfur'u" kınaması ve askerî birlikler üzerindeki yasağını kaldırması için meydan okumak

niyetiyle Menzil'den Eski Şehir'e doğru yola çıkarak kendini bir kez daha gösterdi. Lord Oakheart ve Lord Rowan şövalyeleriyle onu karşıladıklarında, Ay'a saldırmak için değil ona katılmak için gelmişlerdi. Lord Celtigar, Kral Eli pozisyonundan istifa edip Pençe Adası'ndaki makamına geri döndü. Dorne Hudutları'ndan gelen raporlar, Dorne'luların geçitlerde toplandıklarını ve diyarı işgale hazırlandıkları iddialarını güçlendiriyordu.

En feci darbe Fırtına Sonu'ndan geldi. Gemikıran Koyu'nun sahilinde, Lord Rogar Baratheon genç Jaehaerys Targaryen'ı Andalların, Rhoynarların ve İlk İnsanların gerçek ve meşru kralı ilan etti, Prens Jaehaerys de Lord Rogar'ı Diyar'ın Koruyucusu ve Kral Eli yaptı. Jaehaerys, Kara Kız Kardeş'i kınından çekip işgalci amcasının saltanatını sona erdirmeye ant içerken prensin annesi Kraliçe Alyssa ve kız kardeşi Alysanne yanı başındaydı. Yüz sancaktar ve fırtınatopraklı şövalye bu ilanı tezahüratla karşıladı. Prens Jaehaerys, taht üzerinde hak iddia ettiğinde on dört yaşındaydı; yakışıklı bir delikanlı, hem kargıda hem de uzun yayda yetenekliydi ve iyi bir biniciydi. Dahası, bronz ve sarımtırak renklerde Vermithor ismindeki bir yaratığa biniyordu, on iki yaşındaki kız kardeşi Alysanne'in de kendi ejderhası Gümüşkanat vardı. "Maegor'un tek bir ejderhası var," dedi Lord Rogar, fırtınatopraklılara. "Prensimizin ise iki."

Bu sayı, kısa sürede üçe çıktı. Jaehaerys'in Fırtına Sonu'nda kuvvetlerini topladığı haberi Kızıl Kale'ye ulaştığında, Rhaena Targaryen, zorla evlendirildiği amcasını terk edip Rüyaateşi'ne binerek Jaehaerys'e katılmaya gitti. Kızı Aerea'yı da yanında götürdü... ve kral uyurken, kınından çaldığı Karaateş'i de.

Kral Maegor'un cevabı hantaldı, kafası karışıktı. Büyük Üstat'a kuzgun gönderip tüm sadık lord ve sancaktarlarının Kral Toprakları'na çağırılmalarını emretti ancak Benifer'in bir gemiyle Pentos'a kaçtığını öğrendi. Prenses Aerea'nın gittiğini öğrenince, annesinin ihanetinin cezası olarak Aerea'nın ikizi Rhaella'nın kellesini talep etmesi için Eski Şehir'e bir ulak gönderdi ancak Lord Hightower bu ulağı zindana attı. Kral Muhafızları'ndan ikisi bir gece ortadan kaybolup Jaehaerys'e katıldılar ve Sör Owen Bush, çükü ağzına tıkılı halde, bir genelevin kapısında ölü bulundu.

Akıntı Taşı'ndan Lord Velaryon, Jaehaerys'e bağlılık yemini eden ilk kişilerden biriydi. Velaryonlar diyarın geleneksel amiralleri oldukları için, Maegor uyandığında tüm kraliyet donanmasının gittiğini öğrendi. Peşinden Yüksek Bahçe'den Tyrelller, onlarla birlikte de Menzil'in tüm gücü gitti. Eski Şehir'den Hightowerlar, Arbor'dan Redwynelar, Casterly Kayası'ndan Lannisterlar, Kartal Yuvası'ndan Arrynler, Rüntaşı'ndan Roycelar... teker teker, her biri krala başkaldırdı.

Kral Toprakları'nda, yirmi kadar küçük lord, Maegor'un emriyle toplandı, aralarında Duskendale'den Lord Darklyn, Danseden Taş'tan Lord Massey, Harrenhal'dan Lord Towers, Uyku Kalesi'nden Lord Staunton, Sivri Burun'dan Lord Bar Emmon, Boynuzlar'dan Lord Buckwell, Lordlar Rosby, Stokeworth, Hayford, Harte, Byrch, Rollingford, Bywater ve Mallery vardı. Fakat birlikleri toplandığında dört bin asker ancak ediyordu ve sadece onda biri şövalyeydi.

Bir gece, Maegor savaş planını tartışmak için onları Kızıl Kale'de topladı. Sayılarının ne kadar az olduğunu ve büyük lordlardan hiçbirinin onlara katılmak üzere buraya gelmediğini fark ettiklerinde birçoğu korkuya kapıldı ve Lord Hayforth, Majesteleri'ne tahttan inip karalara bürünmesini söyleyecek kadar ileri gitti. Majesteleri, Hayforth'ın oracıkta idam edilmesini emretti ve savaş konseyine, Demir Taht'ın yanına bir kargıya takılmış lordun kafasıyla beraber devam etti. Tüm gün boyunca ve gecenin ilerleyen saatlerine kadar lordlar plan yaptılar. Maegor nihayet onlara müsaade verdiğinde vakit kurt vaktiydi. Lordlar, kralı Demir Taht'ta düşüncelere dalmış halde bırakarak oradan ayrıldılar. Lord Towers ve Lord Rosby, Majesteleri'ni son gören kişiler oldu.

Saatler sonra, şafak sökerken, Maegor'un kraliçelerinin sonuncusu krala bakmak için geldi. Kraliçe Elinor onu Demir Taht'ta hareketsiz, soluk ve ölü halde, cüppesi kana bulanmış şekilde buldu. Kolları, keskin uçlarla bileğinden dirseğine kadar kesilmişti ve başka bir kılıç ucu da hemen çenesinin altından çıkıyordu.

Bugün birçok kişi onu bizzat Demir Taht'ın öldürdüğüne inanır. Rosby ve Towers taht odasından ayrılırken Maegor'un hâlâ hayatta olduğunu söylüyorlar ve kapıdaki muhafızlar, Kraliçe Elinor kralı bulana kadar odaya kimsenin girmediği konusunda ant

içtiler. Kimileri, ilk kocasının katlinin intikamını almak için kralı bu keskin kılıçlara saplayanının kraliçenin kendisi olduğunu söyler. Bunu Kral Muhafızları da yapmış olabilir ancak bunun için işbirliği içinde hareket ediyor olmalıydılar zira her kapıda nöbet tutan iki muhafız bulunuyordu. Bunu yapan, bir tür gizli bir geçit vasıtasıyla taht odasına girip çıkan kişi veya kişiler de olabilir. Kızıl Kale'nin sırları var, sadece ölülerin bildiği. Kral, gecenin karanlık saatlerinde umutsuzluğun tadına bakmış, onu bekleyen mağlubiyet ve utançtan kendini azat etmek için damarlarını kendi yarmış da olabilir.

Tarihe ve efsanelere Zalim Maegor olarak geçen Kral I. Maegor Targaryen'ın saltanatı altı yıl, altmış altı gün sürdü. Ölümünün ardından cesedi Kızıl Kale'nin avlusunda yakıldı, külleri daha sonra Ejderha Kayası'nda, annesinin küllerinin yanına serpiştirildi. Çocuksuz, kendi vücudundan bir varis bırakmadan öldü.

Prensten Krala

I. Jaehaerys'in Tahta Çıkışı

I. Jaehaerys Targaryen FS 48'de on dört yaşında Demir Taht'a oturdu ve FS 103'te eceliyle ölene dek elli beş sene boyunca Yedi Krallık'a hükmetti. Saltanatının son yıllarında ve halefinin saltanatı sırasında, kendisinden anlaşılır sebeplerden ötürü Yaşlı Kral diye bahsedilirdi ancak Jaehaerys saltanatının daha büyük bir kısmını, yaşlı ve elden ayaktan düşmüş birinden ziyade genç ve güçlü kuvvetli biri olarak geçirdi ve daha aklı başında âlimler ondan "Arabulucu" diye bahsederlerdi. Yüce Üstat Umbert'in, bir asır sonraki yazmalarında, Ejderha Aegon'ın ve kız kardeşlerinin Yedi Krallık'ı (en azından altısını) fethettiklerini fakat bu krallıkları tek bir krallık haline getirenin Arabulucu Jaehaerys olduğunu ilan etmesi meşhurdur.

Onunkisi kolay bir iş değildi zira selefleri, Fatih'in inşa ettiklerinin büyük kısmını yıkmayı başarmıştı; Aenys zayıflığı ve kararsızlığıyla, Maegor da kana susamışlığı ve zalimliğiyle. Jaehaerys'e kalan diyar fakirleşmiş, savaşların pençesinde, kanunsuz ve ayrılıklarla ve güvensizlikle bezeliydi, yeni kralsa hükmetme tecrübesi olmayan bir acemiydi.

Demir Taht üzerinde iddia ettiği hak bile şüphe götürmez değildi. Jaehaerys, Kral I. Aenys'in hayattaki tek oğlu olsa da Jaeha-

erys'ten önce ağabeyi Aegon krallık üzerinde hak iddia etmişti. Taçsız Aegon, Tanrının Gözü'nün Altındaki Muharebe'de, amcası Maegor'u tahtından indirmeye çalışırken hayatını kaybettiğinde, kız kardeşi Rhaena'yla evlenmiş, ondan ikiz kızları Aerea ve Rhaella'yı yapmıştı. Bazı üstatların savunduğu gibi, Zalim Maegor hükmetme hakkı olmayan bir işgalci olarak görülecekse, o zaman gerçek kral Prens Aegon'dı ve hükmetme hakkı Aegon'ın büyük kızı Aerea'ya geçmeliydi, kardeşine değil.

Fakat ikizlerin cinsiyetleri gibi yaşları da aleyhlerineydi; Maegor öldüğünde kızlar henüz altı yaşındaydılar. Dahası, dönemin çağdaşlarından kalan yazmalardan Prenses Aerea'nın küçüklüğünde sürekli ağlayan ve yatağını ıslatan, çekingen bir çocukken, ikizlerden daha cesur ve sağlıklı olan Rhaella'nın ise İnanç'a verilip Yıldızlı Sept'te bir çaylak olarak hizmet verdiğini öğreniyoruz. İkisi de bir kraliçede olması gereken özelliklere sahiplermiş gibi görünmüyorlardı; anneleri Kraliçe Rhaena da tacın kızları yerine küçük kardeşi Jaehaerys'e geçmesi gerektiği konusunda hemfikir olduğunda, bunu kabul etmiş oldu.

Taç üzerindeki en güçlü iddiaya sahip olanın, Kral Aenys ve Kraliçe Alyssa'nın ilk çocukları Rhaena olduğunu ileri sürenler de vardı. Hatta bir şekilde Zalim Maegor'dan diyarı kurtaranın Kraliçe Rhaena olduğunu fısıldayanlar bile baş gösterdi ancak Kral Toprakları'nı ejderhası Rüyaateşi'nin sırtında terk eden Rhaena'nın Maegor'un ölümünü nasıl ayarlamış olabileceği hiçbir zaman tatmin edici bir şekilde açıklanamadı. Onun da cinsiyeti aleyhineydi. "Burası Dorne değil," dedi Lord Rogar Baratheon, bu fikir ona sunulduğunda, "Rhaena da Nymeria değil." Dahası iki kez dul kalan kraliçe Kral Toprakları'ndan ve maiyetinden hiç hazzetmiyordu ve tek istediği, amcası onu Kara Gelinlerinden biri yapmadan önce bir tutam huzur bulabildiği Güzel Ada'ya dönmekti.

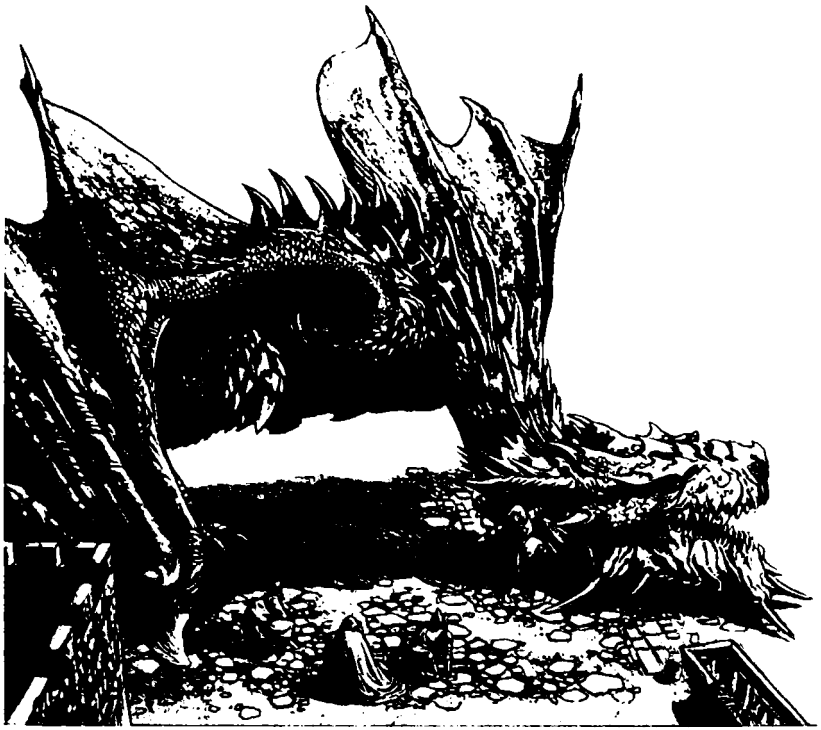
Prens Jaehaerys, Demir Taht'a çıktığında, erişkinliğe adım atmasına henüz bir buçuk sene vardı. Bu sebeple naibi, annesi Dul Kraliçe Alyssa olurken, Lord Rogar da Eli ve Diyarın Koruyucusu olarak hizmet edecekti. Ancak Jaehaerys'in bir kukla olduğu kesinlikle düşünülmesin. Çocuk kral, ilk günden itibaren, adına alınacak tüm kararlarda fikir belirtmek konusunda ısrarcı oldu.

I. Maegor Targaryen'ın naaşı bir cenaze ateşine verilirken, genç halefi ilk mühim kararını vermek zorunda kaldı: Amcasının kalan destekçileriyle başa çıkmak. Maegor, Demir Taht'ta ölü bulunduğunda, diyarın büyük hanelerinin çoğu ve birçok küçük lord onu terk etmişti... ama *çoğu, hepsi* demek değildi. Toprakları ve kaleleri Kral Toprakları'nın etrafında ve kraliyet arazilerinde bulunanların çoğu, bunlara kralı hayatta son kez gören Lord Rosby ve Towers da dahildir, son âna dek Maegor'un yanında kalmıştı. Maegor çağırdığında gelen diğerleri arasında Lord Stokeworth, Massey, Harte, Bywater, Darklyn, Rollingford, Mallery, Bar Emmon, Byrch, Staunton ve Buckwell vardı.

Maegor'un cesedinin keşfedilmesinin ardından ortaya çıkan kaos ortamında, Lord Rosby zehir içerek kralına katıldı. Çoğu, kendi kale ve hisarlarına sığınırken Buckwell ve Rollingford, Pentos'a kaçtı. Prens Jaehaerys ve kız kardeşleri Rhaena ile Alysanne, ejderhalarının sırtında kaleye geldiklerinde onlara Kızıl Kale'yi teslim etmek için Lord Towers'la geride kalmaya cesaret eden sadece Darklyn ve Staunton olmuştu. Kale kayıtları bize, genç prens, Vermithor'un sırtından inerken, bu "üç sadık lordun" onun önünde diz çöküp kılıçlarını bıraktıklarını ve onu kralları kabul ettiklerini söylüyor.

"Ziyafete biraz geç kaldınız," dediği yazılmıştır Jaehaerys'in, nazik bir sesle, "ve bu kılıçlar, ağabeyim Aegon'ı Tanrı Gözü'nde öldürmek için çekildi." Prensin emriyle bu üçü hemen tutuklandı ancak prensin maiyetindekilerden bazıları hemen idam edilmelerini istemişti. Çok geçmeden, kara zindanda onlara Kral'ın Adaleti, Lord İşkenceci, Baş Gardiyan, Şehir Muhafızları'nın Kumandanı ve Kral Maegor'un yanında kalan dört Kral Muhafızları şövalyesi de katıldı.

İki hafta sonra, Lord Rogar Baratheon ve Kraliçe Alyssa ordularıyla Kral Toprakları'na vardılar ve yüzlerce kişi daha yakalanıp zindana atıldı. Şövalye, kavalye, kâhya, rahip ya da hizmetkâr fark etmeden hepsinin suçlandıkları şey aynıydı; Maegor Targaryen'a Demir Taht'ı işgal etmesinde ve bunun peşinden gelen tüm suç, zalimlik ve hükümsüzlüklerde yardım ve yataklık etmekle suçlanıyorlardı. Kadınlar bile bundan mahrum değillerdi; Kara Gelinlere hizmet eden asil doğumlu leydiler de tutuklandı, onlarla beraber Maegor'un fahişeleri denilen yirmi kadar orospu da öyle.

Kızıl Kale'nin zindanları taşacak hale geldiğinde, mahkûmlarla ne yapılacağı sorusu gündeme geldi. Maegor işgalci ilan edildiyse, o zaman tüm saltanatı kanunsuz sayılmalı ve ona destek vermiş herkes, hainlik suçunu işlediklerinden ölüme mahkûm edilmeliydi. Kraliçe Alyssa böyle yapılmasını nasihat ediyordu. Dul Kraliçe, Maegor'un zalimliğine iki oğlunu kurban vermişti ve onun emirlerini yerine getirenleri bir duruşmayla onurlandırmak bile istemiyordu. "Oğlum Viserys işkence edilip öldürüldüğünde, bu adamlar seslerini çıkarmayıp ona karşı çıkmadılar," dedi. "Şimdi onları neden dinleyelim ki?"

Onun bu öfkesine karşı duran Kral Eli ve Diyarın Koruyucusu Lord Rogar Baratheon oldu. Lord hazretleri, Maegor'un adamlarının şüphesiz cezalandırılmaları gerektiği konusunda hemfikir olsa da mahkûmlar idam edilirse işgalcinin kalan destekçileri diz çökmeye yanaşmazdı. Lord Rogar'ın, teker teker kalelerine saldırıp her birini hisarlarından çelik ve ateşle çıkarmaktan başka seçeneği kalmazdı. "Bu başarılabilir ancak bedeli ne olur?" diye sordu.

"Kanlı bir mesele olur bu, bize karşı kalpleri soğutur." Koruyucu, Maegor'un adamlarının duruşmaya çıkarılıp ihanetlerini itiraf etmelerinden yanaydı. En korkunç suçlardan suçlu bulunanlar idam edilebilirdi; kalanlarsa, gelecekteki sadakatlerini güvence altına almak için esir göndermeli ve topraklarıyla kalelerinden bazılarından feragat etmeliydiler.

Lord Rogar'ın yaklaşımının bilgeliği, genç kralın diğer destekçileri için gün gibi ortadaydı ancak Jaehaerys buna bizzat destek vermeseydi, Lord Rogar'ın görüşü galip gelmeyebilirdi. On dört yaşına rağmen, çocuk kral başkaları onun adına yönetirken suspus oturmayacağını daha en başından açık etti. Jaehaerys, yanında üstadı, kız kardeşi Alysanne ve bir grup şövalyeyle birlikte Demir Taht'a tırmandı ve huzuruna çıkmaları için lordlarını çağırdı. Onlara, "Duruşma, işkence ve idam olmayacak," diye ilan etti. "Diyar, benim amcam gibi olmadığımı görmeli. Saltanatıma kan akıtarak başlamayacağım. Sancağıma erkenden gelenler de oldu, geç gelenler de. Bırakın geri kalanlar da gelsin."

Jaehaerys ne taç giymişti ne de kutsanmıştı ve hâlâ erkekliğe adım atmamıştı; haliyle hükmünün yasal bir karşılığı yoktu, konseyinin ve naibinin aldığı kararları bozacak güce de sahip değildi. Fakat sözlerinin ve Demir Taht'ta oturup onlara yukarıdan bakarken sergilediği kararlığın gücü sayesinde Lord Baratheon ve Velaryon hemen prensi desteklediler ve geri kalanları da onları takip etti. Bir tek ablası Rhaena ona karşı çıktı. "Başına tacı takarlarken seni kutlayacaklar," dedi, "amcamızı, ondan önce de babamızı kutladıkları gibi."

Nihayetinde, geriye bir tek Naip kalmıştı... ve Kraliçe Alyssa intikam ateşiyle yanıp tutuşsa da oğlunun isteklerine karşı çıkmak istemiyordu. Lord Rogar'a, "Onu zayıf gösterecek," dediği söylenmektedir, "ve katiyen zayıf görünmemeli. Babasının sonunu bu getirdi." Böylece Maegor'un adamlarının çoğunun canı bağışlandı.

Sonraki günlerde, Kral Toprakları'nın zindanları boşaldı. Yiyecek, su ve temiz kıyafetler verildikten sonra mahkûmlar yedişer yedişer taht odasına getirildiler. Burada, tanrıların ve insanların gözleri önünde, dizleri üzerine çökerek Maegor'a olan sadakatlerinden dönüp yeğeni Jaehaerys'e saygılarını sundular, genç kral da bunun ardından her adamın ayağa kalkmasını istedi, onları

bağışladı ve topraklarıyla makamlarını onlara iade etti. Elbette suçluların ceza almadan kurtuldukları düşünülmemeli. Lordlar ve şövalyelere, krala hizmet etmek üzere birer oğullarını esir olarak göndermeleri emredildi; oğlu olmayanlarınsa bir kızlarını göndermeleri gerekiyordu. Maegor'un en varlıklı lordlarının bazı topraklarından feragat etmeleri gerekti, bunlar arasında Towers, Darklyn ve Staunton vardı. Diğerleri de aflarını altınla satın aldılar.

Kraliyet merhameti herkesi kapsamıyordu. Maegor'un cellatları, gardiyanları ve işkencecileri, kısa süreliğine Maegor'un varisi ve esiri olan Prens Viserys'in işkencesi ve ölümünde Kule'li Tyanna'ya yardım ve yataklıktan suçlu bulundular. Kelleleri, ejderhanın kanına karşı kaldırmaya cüret ettikleri elleriyle beraber Kraliçe Alyssa'ya takdim edildi. Kraliçe hazretleri hediyelerinden "memnun kaldığını" ilan etti.

Bir kişi daha kellesini kaybetti: Sör Maladon Moore; Yeminli Kardeşi Sör Owen Bush, Maegor'un ilk kraliçesi Ceryse Hightower'ın dilini keserken, Kraliçe hazretlerinin çırpınmaları sonucu kayan bıçağın boğazını kesmesi sebebiyle hayatını kaybettiğinde, kraliçeyi zapt etmekle suçlanan Kral Muhafızı. (Şunu da belirtmek gerek, Sör Maladon bu hikâyenin bir uydurma olduğu ve Kraliçe

Ceryse'in hayatını "huysuzluktan" kaybettiği konusunda ısrarcıydı. Öte yandan Kule'li Tyanna'yı, Kral Maegor'un eline teslim edip Kral Maegor onu öldürürken seyrettiğini itiraf etti, haliyle iki türlü de eline bir kraliçenin kanı bulaşmıştı.)

Maegor'un Yedisi'nin beşi hayattaydı. Bunlardan ikisi, Sör Olyver Bracken ve Sör Raymund Mallery, Kral Maegor'a ihanet edip Jaehaerys'e katılarak merhum kralın düşüşünde bir rol oynamışlardı ama çocuk kral, böyle yaparak, kralın hayatını kendi canları pahasına koruyacaklarına dair ettikleri yeminden caydıklarını söyledi. "Maiyetimde yeminbozan istemiyorum," diye ilan etti. Böylece beş Kral Muhafızı da ölüme mahkûm edildi... fakat Prenses Alysanne'in ısrarıyla, Gece Nöbeti'ne katılarak beyaz pelerinlerini siyahla değiştirirlerse canlarının bağışlanmasına karar verildi. Beşinden dördü bu merhameti kabul edip Sur'a doğru yola çıktı: Yeminbozan Sör Olyver ve Sör Raymund'la birlikte Sör John Tollett ve Sör Symond Crayne.

Beşinci Kral Muhafızı Sör Harrold Langward, dövüşerek yargılanma talep etti. Jaehaerys talebini kabul etti ve teke tek dövüşte Sör Harrold'la bizzat dövüşmeyi teklif etti ancak bu, Naip Kraliçe tarafından reddedildi. Onun yerine, Taç'ın şampiyonu olarak fırtınatopraklarından genç bir şövalye seçildi. Seçilen adam, Sör Gygles Morrigen, Maegor'a teklif edilen Yedi'nin İmtihanı'nda başı çeken Savaşçı'nın Çocukları'nın Büyük Kaptanı Dinibütün Damon'ın yeğeniydi. Hanesinin sadakatini yeni krala kanıtlamaya hevesli olan Sör Gyles, yaşlı Sör Harrold'ı zorlanmadan yendi ve çok geçmeden de Jaehaerys'in Kral Muhafızları'nın Lord Kumandan'ı yapıldı.

Bu sırada, prensin merhametinin haberi diyar boyunca yayılmıştı. Kral Maegor'un yandaşları teker teker ordularını dağıttı, kalelerinden ayrılıp sadakatlerini sunmak için Kral Toprakları'na doğru seyahate çıktı. Kimileri bunu, Jaehaerys'in de babası gibi zayıf ve beceriksiz bir kral olacağından korkarak çekine çekine yaptı... ama Maegor hiçbir öz varis bırakmamıştı, muhaliflerin etrafında toplanacağı makul bir rakip bulunmuyordu. Maegor'un en azılı yandaşları bile, Jaehaerys'le tanıştıklarında ondan hoşlandılar zira o, bir prensin olması gereken her şeydi; nazik konuşan, eli açık ve cesur olduğu kadar da mert. Büyük Üstat Benifer (Pentos'taki gönüllü sürgününden henüz dönmüştü) onun, "bir üstat kadar

bilgili, bir rahip kadar inançlı" olduğunu yazdı ve bunların bir kısmı dalkavukluk olarak sorgulanabilecek olsa da yazdıklarında gerçeklik payı vardı. Annesi Kraliçe Alyssa'nın bile Jaehaerys için "üç oğlum arasındaki en iyisi" dediği aktarılır.

Lordların bir araya getirilmiş olmasının Westeros'a tek gecede barış getirdiğini düşünmek yanlış olur. Kral Maegor'un, Fakir Dostları ve Savaşçı'nın Oğulları'nı ortadan kaldırma çabaları birçok dindar erkek ve kadını hem ona hem de Targaryen Hanesi'ne düşman etmişti. Yüzlerce Yıldızlar ve Kılıçlar üyesinin kellesini toplamış olsa da daha yüzlercesi serbestti ve küçük lord, toprak sahibi şövalye ve halktan oluşan on binlerce kişi onları koruyor, besliyor ve nerede olurlarsa olsun onlara destek sağlıyordu. Salaş Silas ve Topal Dennis, birer hayalet gibi ortaya çıkıp, tehdit altındayken yeşil ormanlarda izini kaybettiren Fakir Dost gruplarını yönetiyordu. Altın Diş'in kuzeyinde, Tepeler'in Kızıl Köpeği Sör Joffrey Doggett, Nehirova Lordu'nun dindar karısı Leydi Lucinda'nın desteği ve suç ortaklığıyla batıtoprakları ve nehirtoprakları arasında istediği gibi hareket edebiliyordu. Kendini Savaşçı'nın Oğulları'nın Büyük Kaptanı ilan eden Sör Joffrey, bir zamanın gururlu birliğini eski günlerine döndürme niyetini duyurmuş, sancağı altına şövalye topluyordu.

Ancak en büyük tehdit, Eski Şehir'in surlarının dışında kamp kurmuş ve Lord Oakheart ile Lord Rowan ve onların şövalyeleri tarafından korunan Rahip Ay ve müritlerinin bulunduğu güneydeydi. Devasa bir adam olan Ay'a gök gürültüsü gibi bir ses ve azametli bir cüsse de bahşedilmişti. Fakir Dostlar'ı, onu "gerçek Yüce Rahip" ilan etmişseler de bu rahip (gerçekten bir rahipse tabii) dindarlıktan nasibini almamıştı. Gururla, tek okuduğu kitabın Yedi Köşeli Yıldız olduğunu anlatırdı ve çoğu bundan bile şüphe duyardı zira kutsal kitaptan bir alıntı yaptığını işiten olmamıştı ve kimse onu ne yazarken ne de okurken görmüştü.

Yalınayak, sakallı ve bitmek bilmez bir coşkuya sahip olan "En Fakir Dost" saatlerce konuşabiliyordu ve konuşuyordu da... günah üzerine konuşuyordu hem de. "Ben bir günahkârım," sözleriyle başlardı her vaazına Rahip Ay ve bu doğruydu. Doymak bilmez bir iştaha sahip, bir obur ve kadın düşkünlüğüyle tanınan bir ay-

yaş olan Ay, her gece yatağına başka bir kadın alırdı ve bu kadınların o kadar çoğunu hamile bırakmıştı ki müritleri tohumunun kısır bir kadını bile doğurgan yapabileceğine inanmaya başlamıştı. Takipçilerinin cehaleti ve deliliği öyle seviyelere çıkmıştı ki bu hikâye gerçek sanılır oldu; kocalar ona eşlerini sunmaya başladı, annelerse kızlarını. Rahip Ay bu teklifleri hiç geri çevirmezdi ve bir süre sonra topluluğu arasındaki gezgin şövalyelerle askerler kalkanlarının üzerine "Ay'ın Yarağı"nı çizmeye başladılar ve Ay'ın çüküne benzetilmiş değnekler, kolyeler ve sopalar üzerine kârlı bir ticaret bile başladı. Bu tılsımların başına dokunmanın, varlık ve talih getirdiğine inanılıyordu.

Rahip Ay, her gün Targaryen Hanesi'nin günahlarını ve o menfurlara çanak tutan Yalaka'yı kınarken, Eski Şehir'in içinde, İnançlılar'ın gerçek Babası kendi sarayında bir mahkûm haline gelmiş, Yıldızlı Sept'in dışına adım atamaz olmuştu. Lord Hightower, Rahip Ay ve müritlerine kapıları kapatarak şehre girmelerini engellemiş olsa da Hazretleri'nin tekrar tekrar yakarışlarına rağmen onlara karşı bir saldırı hazırlığına girişmemişti. Bunu neden yapmadığı sorulduğunda, lord hazretleri dindar kanı dökmekten hoşlanmadığını öne sürüyordu ama asıl sebebin, Ay'a koruma sağlayan Lord Oakheart ve Rowan'a karşı savaşmak istememesi olduğunu iddia edenler çoğunluktaydı. Bu çekingenliği yüzünden Hisar'daki üstatlar ona Erteleyen Lord Donnel adını taktılar.

Lord Rogar ve Naip Kraliçe, Kral Maegor ile İnanç arasındaki uzun çatışmanın, Jaehaerys'in Yüce Rahip tarafından kutsanmasını vazgeçilmez bir şey haline getirdiği konusunda hemfikirdiler. Fakat bu gerçekleşmeden önce, prens güvenli bir şekilde Eski Şehir'e seyahat edebilsin diye, Rahip Ay ve fakir çetesini ortadan kaldırmak gerekiyordu. Maegor'un ölüm haberinin, Ay'ın müritlerini dağılmaya ikna etmek için yeterli olacağı umulmuştu ve bir kısmı dağıldı da... ama beş bin kişiye yaklaşan bir ordudan sadece birkaç yüz kişi ayrıldı. "Yerine yenisi gelecekse, bir ejderhanın ölümünün ne anlamı var ki?" diye sordu Rahip Ay, cemaatine. "Tüm Targaryenlar öldürülene ya da denize dökülene kadar Westeros temizlenmeyecektir." Her gün vaazına tekrar başlıyor, Lord Hightower'dan Eski Şehir'i ona teslim etmesini, Yüce Yalaka'dan Yıldızlı Sept'i terk edip

ihanet ettiği Fakir Dostlar'ın öfkesiyle yüzleşmesini, diyar halkından isyan etmelerini istiyordu. (Ve her gün tekrar günah işliyordu.)

Diyarın öte ucunda, Kral Toprakları'nda, Jaehaerys ve danışmanları, diyarı bu illetten nasıl temizleyeceklerine kafa yoruyorlardı. Çocuk kralla kız kardeşleri Rhaena ve Alysanne'in ejderhaları vardı ve Rahip Ay'ın hakkından, Fatih Aegon'ın Ateş Tarlası'nda İki Kral'ın hakkından geldiği gibi gelinmesi gerektiğini düşünenler de mevcuttu. Fakat Jaehaerys böyle bir katliama karşıydı ve annesi Kraliçe Alyssa, onlara Rhaenys Targaryen ve ejderhasının Dorne'da başına gelenleri hatırlatarak bunu katiyen yasakladı. Kral Eli Lord Rogar biraz da istemeye istemeye kendi ordusunu Menzil'den geçirip silah zoruyla Ay'ın adamlarını dağıtacağını söyledi... ancak bu, kendi fırtınatopraklılarının ve yol üzerinde toplayacağı kuvvetlerin, Lord Rowan ve Oakheart'la, onların şövalyeleri ve askerlerine ek olarak bir de Fakir Dostlar'la çarpışması anlamına gelecekti. "Muhtemelen kazanırız," dedi Koruyucu, "ama bunun bedelini öderiz."

Belki de tanrılar kulak kabartmıştı zira kral ve konseyi Kral Toprakları'nda bu tartışmaları yaparken, problem en beklenmedik şekilde çözülüverdi. Rahip Ay bütün gün süren bir vaazın ardından yorgun argın akşam yemeğini yemek için çadırına çekildiğinde, Eski Şehir'in surlarının dışında alacakaranlık çöküyordu. Her zaman olduğu gibi, kesilmemiş sakalları olan cüsseli baltacılardan oluşan Fakir Dostlar tarafından korunuyordu fakat yardımı karşılığı Hazretleri'ne hediye etmek istediği bir sürahi şarapla güzel bir genç kadın geldiğinde, onu hemen içeri aldılar. Kadının nasıl bir yardım beklediğini biliyorlardı; karnına bir bebek yerleştirecek türden.

Dışarıdaki adamların, ara sıra Rahip Ay'ın içeriden gelen kahkahasını duydukları kısa bir süre geçti. Ama aniden bir inilti duyuldu, bir kadının çığlığı, ardından da öfkeli bir haykırış. Çadır savrularak açıldı, yalınayak ve yarı çıplak kadın dışarı fırladı ve Fakir Dostlar'dan hiçbiri onu durdurmayı akıl edemeden gözleri fal taşı gibi açılmış ve korkmuş halde kaçtı gitti. Rahip Ay da birkaç saniye sonra çırılçıplak, haykırarak ve kana bulanmış halde dışarı çıktı. Boynunu tutuyordu ve parmaklarının arasından kan sızıyor, kesilmiş boğazından sakalına damlıyordu.

Ay'ın sendeleye sendeleye kampın yarısını gezdiği, onu kesen cariyenin peşinden kamp ateşinden kamp ateşine yalpaladığı anlatılır. Sonunda onun dillere destan kuvveti bile tükendi; müritleri etrafında, yaslarını haykırırken yıkılıp öldü. Katilindense hiçbir iz yoktu; gecenin içinde kaybolmuş, bir daha da görülmemişti. Öfkeli Fakir Dostlar kadını arayarak bir gün ve bir gece boyunca kampın altını üstüne getirmişler, düzinelerce kadını tutmuşlar, onları durdurmaya çalışan her erkeği dövmüşlerdi... ama av başarısızdı. Rahip Ay'ın şahsi korumaları katilin görüntüsü konusunda bile anlaşamıyorlardı.

Muhafızlar, kadının, rahibe hediye olarak bir sürahi şarap getirdiğini hatırlıyorlardı. Çadır arandığında, şarabın yarısının hâlâ sürahide olduğu görülmüştü ve Fakir Dostlar'dan dördü, peygamberlerinin cesedini yatağına taşıdıktan sonra güneş doğarken şarabı paylaşmışlardı. Dördü de öğlen olmadan ölmüştü. Şarap zehirliydi.

Ay'ın ölümünün ardından, Eski Şehir'e getirdiği fakir ordusu dağılmaya başladı. Müritlerinin bir bölümü, Kral Maegor'un ölümü ve Prens Jaehaerys'in tahta çıkışının haberi onlara ulaştığında gitmişti zaten. Şimdi o çisenti, sağanağa dönüşmüştü. Daha rahibin cesedi kokmaya başlamadan bir düzine rakip, onun makamında hak iddia etti ve bu rakiplerin müritlerinin arasında kavgalar patlak verdi. Ay'ın adamlarının, liderlik için yanlarındaki iki lorddan medet umacağı düşünülebilirdi ama hiç de öyle olmadı. Fakir Dostlar asillerden pek de hazzetmiyordu... ve Lord Rowan ile Oakheart'ın şövalyeleriyle askerlerini, Eski Şehir'in surlarına yapılacak bir saldırı için kullanmak istememesi, Fakir Dostlar'ın iki lorda şüpheyle yaklaşmasına neden olmuştu.

Ay'ın naaşı, onun iki sözde halefi olan Karnıaç Rob denen Fakir Dost ile *Yedi Köşeli Yıldız*'ın tamamını ezberlemekle böbürlenen ve kendine Âlim Lorcas diyen bir Lorcas arasında anlaşmazlıklara neden oluyordu. Lorcas, Ay'ın öldükten sonra bile Eski Şehir'i müritlerine teslim edeceğini söylediği bir rüyet gördüğünü iddia ediyordu. Rahip'in cesedini, Karnıaç Rob'dan çaldıktan sonra, bu aptal "âlim", bu çıplak, kanlı ve çürüyen cesedi, Eski Şehir'in kapılarına taarruz etmek için bir savaş atının üzerine bağladı.

Ancak bu saldırıya yüzden daha az kişi katıldı ve çoğu surlara yaklaşamadan oklar, mızraklar ve taşlar yüzünden can verdi. Sur-

lara erişenlerin üzerine kızgın yağ ya da kaynayan zift döküldü, Âlim Lorcas da onların arasındaydı. Âlim Lorcas'ın tüm adamları ölmüş ya da ölmekteyken, Lord Hightower'ın en cesur bir düzine şövalyesi güvenlik kapısından çıkıp Rahip Ay'ın cesedini aldı ve kellesini vücudundan ayırdı. Tabaklanıp doldurulduktan sonra, Yıldızlı Sept'te Yüce Rahip'e bir hediye olarak sunulacaktı.

Bu başarısız saldırıyla Rahip Ay'ın seferi, son nefesini verdi. Bir saat içerisinde Lord Rowan tüm şövalyeleri ve askerleriyle birlikte kampını topladı. Sonraki gün de aynısını Lord Oakheart yaptı. Ordunun kalanı, gezgin şövalyeler, Fakir Dostlar, sefer destekçileri ve tüccarlar dört bir yana dağıldı (yollarının üzerindeki her bir çiftliği, köyü ve malikâneyi yağmalamayı ihmal etmediler). Erteleyen Lord Donnel nihayet kendine gelip geride kalanları katletmek için dışarı çıktığında, Rahip Ay'ın Eski Şehir'e getirdiği beş binlik ordudan dört yüz kişi bile kalmamıştı.

Ay'ın cinayeti, Jaehaerys'in Demir Taht'a çıkışının önündeki son büyük engeli de kaldırdı ancak o günden bugüne, ölümünden kimin sorumlu olduğu sorusu cevaplanamadı. Kimse "günahkâr rahibi" zehirlemeye yeltenen ve nihayetinde boğazını kesen kadının kendi başına hareket ettiğini düşünmüyordu. Birinin maşası olduğu belliydi... ama kimin? Çocuk kral, kadını bizzat mı göndermişti yoksa kadın, El'i Rogar Baratheon'ın ya da annesi Naip Kraliçe'nin adına mı çalışıyordu? Kimileri kadının, Braavos'taki meşhur büyücü-suikastçılar loncası Yüzsüz Adamlar'dan biri olduğuna inanmaya başlamıştı. Bu iddiaya kanıt olarak da kadının birden ortadan kaybolmasını, cinayetten sonra "geceye karışmasını" ve Rahip Ay'ın muhafızlarının kadının görünüşü üzerinde karar verememelerini gösteriyorlardı.

Daha arif adamlar ve Yüzsüz Adamlar hakkında biraz daha bilgi sahibi olanlar, bu teoriye pek mahal vermez. Ay'ın cinayetinin beceriksizliği bunun Yüzsüz Adamlar'ın işi olmadığını gösterir zira Yüzsüz Adamlar cinayetlerinin doğal birer ölümmüş gibi göstermek konusunda çok titizdirler. Bu, onlar için bir gurur meselesi, sanatlarının temelidir. Bir adamın boğazını kesip gece boyu öldürüldüğünü haykırmasına izin vermek onların yapacağı iş değildir. Bugün birçok âlim, kadının Lord Rowan ya da Lord Oakheart, hatta

belki ikisi için de çalışan bir sefer destekçisinden başkası olmadığı konusunda hemfikir. Ay hayattayken onu terk etmeseler de ölümünden sonra davasını terk etmedeki hızları, dertlerinin Targaryen Hanesi'yle değil, Maegor Targaryen'la olabileceğini akla getiriyor... zaten taç giyme töreninde Prens Jaehaerys'in önünde diz çökmek için iki adam da çok geçmeden tıpış tıpış Eski Şehir'e gelecekti.

Eski Şehir'e giden yol bir kez daha güvenli hale geldiğinden, bu taç giyme töreni Yıldızlı Sept'te, Fetih'ten Sonra 48 yılının son günlerinde gerçekleşti. Yüce Rahip –Rahip Ay'ın yerine geçmek istediği Yüce Yalaka– genç kralı bizzat kutsadı ve babası Aenys'in tacını başına yerleştirdi. Yedi gün süren bir ziyafet verildi ve ziyafet boyunca yüzlerce büyük ve küçük lord önünde diz çökmek ve kılıçlarını Jaehaerys'e sunmak için geldi. Ziyafete katılanlar arasında kız kardeşleri Rhaena ve Alysanne; yeğenleri Aerea ve Rhaella; annesi Naip Kraliçe Alyssa; Kral Eli, Rogar Baratheon; Kral Muhafızları'nın Lord Komutanı Sör Gyles Morrigen; Büyük Üstat Benifer; Hisar'ın yüce üstatları vardı... ve de kimsenin görmeyi beklemediği biri daha: Tepeler'in Kızıl Köpeği, kendini yasaklanmış Savaşçı'nın Oğulları'nın Büyük Kaptanı ilan eden Sör Joffrey Doggett. Doggett, Nehirova Lordu ve Leydisi Tullylerle beraber gelmişti... ama çoğu kişinin beklediği gibi zincirlenmiş halde değil, kralın kendi mührünün bulunduğu bir yol izniyle.

Daha sonrasında Büyük Üstat Benifer, çocuk kral ve haydut şövalye arasındaki görüşmenin, Jaehaerys'in gelecek saltanatı için bir yol haritası olduğunu yazdı. Sör Joffrey ve Leydi Lucinda, kraldan, amcası Maegor'un hükümlerini feshedip Kılıçlar ve Yıldızlar'a tekrar izin vermesini istediğinde, Jaehaerys net biçimde reddetti. "İnanç'ın kılıçlara ihtiyacı yok," diye ilan etti. "Benim korumam var. Demir Taht'ın koruması." Fakat Maegor'un, Savaşçı'nın Oğulları'nın ve Fakir Dostlar'ın kelleleri için koyduğu ödülleri geri çekti. "Kendi tebaama karşı savaşmayacağım," dedi, "ama ihaneti ve isyanı da hoş görmeyeceğim."

Tepelerin Kızıl Köpeği, isyankâr bir şekilde, "Sizin gibi, ben de amcanıza isyan ettim," diye cevap verdi.

"İsyan ettin," dedi Jaehaerys, "ve cesurca dövüştün, bunu kimse inkâr edemez. Savaşçı'nın Oğulları artık yok ve onlar için ettiğin

yeminler hükümsüz ama hizmetinin sona ermesi gerekmiyor. Senin için yerim var." Ve bu sözlerle, genç kral, Sör Joffrey'ye, Kral Muhafızları'nın bir şövalyesi olmayı teklif ederek maiyetini şaşkınlığa uğrattı. O zaman salona bir sessizlik çöktü, der Büyük Üstat Benifer ve Kızıl Köpek uzunkılıcını çektiğinde onunla krala saldıracağından korkanlar oldu... ama bunun yerine şövalye tek dizi üzerine çöktü, başını öne eğdi ve kılıcını Jaehaerys'in önüne bıraktı. Yanaklarından gözyaşlarının aktığı aktarılır.

Genç kral, taç giyme töreninden dokuz gün sonra Kral Toprakları'na dönmek için Eski Şehir'den ayrıldı. Maiyeti de onunla birlikte seyahat etti ve bu, Menzil boyunca süren müthiş bir kraliyet seyahatine dönüştü... gelgelelim ablası Rhaena onlara Yüksek Bahçe'ye kadar eşlik etti, orada ejderhası Rüyaateşi'ne bindi ve sadece kralı değil, kızlarını da bırakarak Güzel Ada'ya ve Lord Farman'ın denize bakan kalesine döndü. İnanç'a verilen bir çaylak olan Rhaella, Yıldızlı Sept'te kalırken, ikizi Aerea kralla beraber, Prenses Alysanne'e saki ve yoldaş olarak hizmet edeceği Kızıl Kale'ye doğru yola devam etti.

Ancak Kraliçe Rhaena'nın kızlarına, kralın taç giyme töreninden sonra tuhaf bir haller olduğu gözlerden kaçmadı. İkizlerin

dış görünüşleri birbirlerinin yansıması gibiydi ama huyları için aynı şey söylenemezdi. Rhaella'nın patavatsız, inatçı bir çocuk, ona sahip çıksın diye görevlendirilen septalar içinse bir dehşet olduğu söylenirken, Aerea'nın her şeyden korkan ve her şeye ağlayan utangaç, çekingen bir kız olduğu biliniyor. "Atlardan, köpeklerden, gürültücü çocuklardan, sakallı adamlardan ve dans etmekten korkuyor, ejderhalar da onu dehşete düşürüyor," diye yazmıştı Büyük Üstat Benifer, Aerea ilk kez kaleye geldiğinde.

Ancak bu Maegor'un düşüşü ve Jaehaerys'in taç giyme töreninden önceydi. Sonrasında Eski Şehir'de kalan kız, kendini ibadete ve çalışmaya adayıp bir daha azar işitmezken, Kral Toprakları'na dönen kızın capcanlı, zeki ve maceracı bir yanı ortaya çıktı, çok geçmeden de zamanının yarısını köpeklerle, ahırlarda ve ejderha avlularında geçirir oldu. Bu hiçbir şekilde kanıtlanmamış olsa da birisinin –belki Kraliçe Rhaena ya da annesi Kraliçe Alyssa– kralın taç giyme törenini fırsat bilip ikizleri değiştirdiğine inanılmaktadır. Öyle olduysa bile kimse bu durumu sorgulamadı zira Jaehaerys'in çocukları olana kadar Prenses Aerea (ya da artık o isme sahip olan kız) Demir Taht'ın varisiydi.

Tüm raporlar, kralın Eski Şehir'den Kral Toprakları'na dönüşünün bir zafer olduğu konusunda hemfikir. Sör Joffrey kralın yanında seyahat ediyordu ve yol boyunca tezahürat eden kalabalıklar tarafından karşılanıyorlardı. Ara sıra sıska, pasaklı ve uzun sakallı, büyük baltalı Fakir Dostlar gelip Kızıl Köpek'e gösterilen merhametin kendilerine de gösterilmesini diliyordu. Jaehaerys, kuzeye gidip Sur'daki Gece Nöbeti'ne katılmaları koşuluyla bunu onlara bahşediyordu. Yüzlercesi bunun için ant içti; aralarında Karnıaç Rob gibi mühim biri bile vardı. "Taç giymesinden sonraki bir aylık bir sürede," diye yazdı Büyük Üstat Benifer, "Kral Jaehaerys, Demir Taht ve İnanç'ın arasını düzeltti ve amcasıyla babasının saltanatlarına rahat vermeyen katliamı sona erdirdi."

Üç Gelin Senesi

FS 49

Aegon'ın Fethi'nin 49. yılı, Westeros halkına önceki yıllardaki kaos ve çatışmadan sonra nefes alma fırsatı verdi. Bu yıl, barış, bolluk ve evlilik yılı olacak, Yedi Krallık tarihçelerinde Üç Gelin Senesi olarak hatırlanacaktı.

Yeni yıl henüz iki haftalıkken, üç evlilikten ilkinin haberi batıdan, Günbatımı Denizi'ndeki Güzel Ada'dan geldi. Orada, açık havada gerçekleştirilen küçük ve hızlı bir törenle Rhaena Targaryen, Güzel Ada Lordu'nun ikinci oğlu Androw Farman'la evlendi. Bu damadın ilk, gelinin üçüncü evliliğiydi. İki kez dul kalmış olmasına rağmen, Rhaena henüz yirmi altı yaşındaydı. On yedi yaşındaki yeni kocası ondan dikkat çekecek kadar küçüktü, yeni karısına düşkün olduğu söylenen yakışıklı ve arkadaş canlısı bir delikanlıydı.

Evliliklerini damadın babası, Güzel Ada Lordu Marq Farman yönetmiş ve töreni kendi rahibi düzenlemişti. Düğüne katılan tek büyük lord, Casterly Kayası Lordu Lyman Lannister ve eşi Jocasta'ydı. Rhaena'nın eski gözdeleri Samantha Stokeworth ve Alayne Royce, damadın ele avuca sığmayan kız kardeşi Leydi Elissa'yla beraber dul kraliçenin yanında bulunmak için alelacele Güzel Ada'ya gelmişlerdi. Misafirlerin geri kalanını, ya Farman Hanesi'ne

ya da Lannister Hanesi'ne yeminli sancaktarlar ve hane şövalyeleri oluşturuyordu. Düğün ziyafetinden ve eşleşmeyi tamamlayan gerdekten günler sonra, Kaya'dan bir kuzgun gönderilene kadar Kral ve maiyetinin bu evlilikten haberi olmadı.

Kral Toprakları'ndaki tarihçilerin anlattıklarına göre, Kraliçe Alyssa, kızının düğününe çağrılmamış olmaktan gücenmişti ve anneyle kızı arasındaki ilişki bir daha hiç eskisi kadar sıcak olmamıştı; öte yandan Lord Rogar Baratheon, Rhaena'nın, Taç'ın izni olmadan tekrar evlenmeye cüret ettiği için öfkeden köpürüyordu... burada söz konusu Taç, genç kralın El'i olarak kendisiydi elbette. Ancak izin istenseydi, verileceğinin bir garantisi yoktu zira küçük bir lordun ikinci oğlu olan Androw Farman'ın, iki kere kraliçe olmuş ve kralın varisinin annesi olan bir kadınla evlenmeye layık olmadığını düşünen çok sayıda kişi vardı. (Şöyle ki, FS 49'da, Lord Rogar'ın en küçük erkek kardeşi hâlâ bekârdı ve lord hazretlerinin, başka bir kardeşinden bir Targaryen duluna eş olabilecek, uygun yaşta ve soyda iki yeğeni daha vardı ki bu, hem El'in öfkesini hem de Kraliçe Rhaena'nın niye gizli kapaklı evlendiğini açıklayabilir.) Kral Jaehaerys ve kız kardeşi Alysanne ise bu haberi büyük sevinçle karşıladı ve Güzel Ada'ya hediyeler ve tebriklerini göndererek kutlama olarak Kızıl Kale'nin çanlarının çalınması emrini verdi.

Rhaena Targaryen, Güzel Ada'da evliliğini kutlarken, Kral Toprakları'nda Kral Jaehaerys ile annesi Naip Kraliçe, gelecek iki sene boyunca diyarın yönetimine yardımcı olacak konseyi seçmekle meşguldü. Westeros'u yakın zamana kadar parçalayan ayrılıklar henüz iyileşmediğinden, arayışları diyarı bir araya getirecek kişilere odaklanıyordu. Genç kral, kendi yandaşlarını mükâfatlandırıp Maegor'un ve İnanç'ın adamlarını dışarıda bırakmak yaraları ateşlendirip yeni küskünlüklere yol açar, diye düşünüyordu. Annesi buna hak verdi.

Jaehaerys, bunu göz önünde bulundurarak, Maegor'un altında Kral Eli görevini sürdürmüş olan Pençe Adası Lordu Edwell Celtigar'a ulaşıp onu lord hazineci ve hazine başı olarak hizmet vermesi için Kral Toprakları'na çağırdı. Genç kral, lord amiral ve donanma başı olarak, Kraliçe Alyssa'nın kardeşi ve Zalim Maegor'u terk eden ilk büyük lordlardan biri olan amcası Dalgalar Lordu

Daemon Velaryon'u seçti. Nehirova Lordu Prentys Tully, kanun başı olarak hizmet vermesi için çağırıldı; yanında da dindarlığıyla ün salmış gözü pek eşi Leydi Lucinda geldi. Kral Toprakları'ndaki en büyük silahlı kuvvet olan Şehir Muhafızları'nın Komutanlığı, Tanrı Gözü'nün altında Taçsız Aegon'la beraber savaşmış olan Yürek Evi Lordu Qarl Corbray'e verildi. Hepsinin üzerinde Fırtına Sonu Lordu ve Kral Eli Rogar Baratheon bulunuyordu.

Jaehaerys Targaryen'ın, naiplik dönemindeki gücünü hafife almak yanlış olur zira çocuk kral neredeyse her konseye katılmış (ama birazdan göreceğimiz gibi, hepsine değil) ve hiçbir zaman fikrini belirtmekten çekinmemişti. Ama günün sonunda, bu dönemde nihai otorite annesi Naip Kraliçe'de ve kendince çetin ceviz biri olan El'indeydi.

Mavi gözlü, siyah sakallı ve bir boğa kadar kaslı olan Lord Rogar, her biri Fırtına Sonu'nun ilk Baratheon Lordu Tek Elli Orys'in torunu olan beş erkek kardeşin en büyüğüydü. Orys, Fatih Aegon'ın piç kardeşi ve en güvendiği kumandanıydı. Durrandonların sonuncusu Küstah Argilac'ı öldürdükten sonra, Argilac'ın kızıyla evlenmişti. Bu sebeple Lord Rogar damarlarında hem ejderhanın hem de kadim fırtına krallarının kanının aktığını iddia edebiliyordu. Kılıç kullanmayan lord hazretleri, savaşta çift taraflı bir balta kullanmayı yeğliyordu... Bu balta için sık sık, "bir ejderhanın kafatasını kesebilecek kadar büyük ve ağır," dediği duyulabilirdi.

Bunlar, Zalim Maegor döneminde söylenmesi tehlikeli sözlerdi fakat Rogar Baratheon, Maegor'un öfkesinden korktuysa, bunu başarıyla saklamıştı. Onu tanıyan insanlar, Kral Toprakları'ndan kaçışlarından sonra Kraliçe Alyssa ve çocuklarının yanına sığınmasına izin vermesine ve Prens Jaehaerys'i ilk onun kral ilan etmesine şaşırmamışlardı. Öz kardeşi Borys, Rogar'ın Kral Maegor'la teke tek dövüşüp onu baltasıyla öldürmenin hayalini kurduğunu söylerdi.

Felek bu hayale izin vermemişti. Lord Rogar, kral katili olmak yerine, Prens Jaehaerys'i Demir Taht'a çıkararak bir kral mimarı oldu. Kimse onun, genç kralın yanında El olarak yer alma hakkını sorgulamadı; kimileri, Jaehaerys bir çocuk, annesiyse sadece bir kadın olduğundan, bundan sonra diyarı yönetenin Rogar Baratheon olduğunu fısıldayacak kadar ileri gitti. Lord Rogar ve Kraliçe Alyssa

evlenecekleri zaman, bu fısıltılar daha da şiddetlendi... ne de olsa, bir kraliçenin lord kocasına kral denmeyecekti de ne denecekti?

Lord Rogar daha önce bir evlilik yapmıştı ancak karısı, evliliklerinden bir yıl sonra ateşli bir hastalık yüzünden gencecikken ölmüştü. Naip Kraliçe Alyssa kırk iki yaşındaydı ve artık çocuk sahibi olabileceği yılların geride kaldığı düşünülüyordu; Fırtına Sonu Lordu ise ondan on yaş küçüktü. Yıllar sonra Rahip Barth'ın yazdıklarına bakılırsa, Jaehaerys bu evliliğe karşıydı; genç kral, El'in haddini aştığını, annesine duyduğu samimi bir sevgiden ziyade güç ve makam uğruna bir evlilik yaptığını düşünüyordu. Annesinin ve talibinin ondan izin istememesine de kızdığını söylüyor Barth... ancak kral, ablasının evliliğine karşı çıkmadığı gibi, annesinin evliliğini engelleme hakkının olmadığına da inanıyordu. Bu yüzden Jaehaerys dilini tuttu ve düşüncelerini birkaç sırdaşı dışında kimseyle paylaşmadı.

El, cesaretiyle imrenilen, kuvvetiyle saygı duyulan, askeri hüneri ve dövüşme yeteneğiyle korkulan biriydi. Naip Kraliçe seviliyordu. *Güzeller güzeli, cesur, acıklı*, diyordu kadınlar onun için. Kendilerini bir kadının yönetmesini asla kabul etmeyecek lordlar bile, yanında Rogar Baratheon olduğunu bildiklerinden ve genç kralın on altıncı isim gününe bir yıldan az kaldığından, onu efendileri olarak kabul etmeye razıydılar.

Her erkek, Dalgalar Lordu kudretli Aethan Velaryon'la leydi eşi Massey Hanesi'nden Alarra'nın kızının çok güzel bir çocuk olduğu konusunda hemfikirdi. Soyu kadim, gururlu ve zengindi, annesi dillere destan bir güzelliğe sahipti ve büyükbabası Ejderha Aegon'la kraliçelerinin en köklü ve yakın dostlarından biriydi. Tanrılar Alyssa'ya, Eski Valyria'nın koyu mor gözleriyle parıldayan gümüş saçlarını bahşedip yanında çekicilik, zekâ ve nezaket de vermişti ve büyüdükçe diyarın dört bir yanından talipleri akın etmeye başlamıştı. Elbette kiminle evleneceği hiçbir zaman şüphe götürür bir konu olmamıştı. Onun gibi bir kıza ancak kraliyet yakışırdı ve FS 22'de, Demir Taht'ın su götürmez varisi Prens Aenys Targaryen'la evlenmişti.

Onlarınki mutlu ve bereketli bir evlilik olmuştu. Prens Aenys nazik, ilgili, iyi huylu, cömert ve sadakatinden ödün vermeyen bir kocaydı. Alyssa ona iki kız ve üç oğlan olmak üzere beş güçlü, sağlıklı çocuk doğurdu (altıncı çocukları, bir kız çocuğu, doğumundan

kısa süre sonra beşiğinde ölmüştü) ve babası FS 37'de öldüğünde taç Aenys'e geçmiş, Alyssa da kraliçe olmuştu.

Takip eden yıllarda, düşmanlar etrafını sardıkça, kocasının saltanatının parçalanıp küle dönüştüğüne şahit olmuştu. Kocası, henüz otuz beş yaşındaki bitik ve nefret edilen bir adam olarak FS 42'de ölmüştü. Henüz kraliçe yas tutmaya fırsat bulamadan, kocasının kardeşi, en büyük oğluna geçmesi gereken tahtı işgal etmişti. Sonra da oğlunun amcasına isyan ettiğine ve ejderhasıyla birlikte öldüğüne şahit olmuştu. Kısa bir süre sonra, Kule'li Tyanna'nın işkenceleri sonucu ölen ikinci oğlunu da cenaze ateşine vermişti. En küçük iki çocuğuyla birlikte, iki oğlunun ölümüne neden olan adamın tabiri caizse mahkûmu olmuş, en büyük kızının aynı canavarla zorla evlendirildiğini görmüştü.

Ancak taht oyunlarının sağı solu belli olmaz ve dul Kraliçe Alyssa ve kimse ona kapısını açmazken onu yanına alıp onunla dostluk kuran Lord Rogar'ın cesareti sayesinde bu sefer kaybeden Maegor olmuştu. Tanrılar onlara iyi davranmış, zafer bahşetmişti ve bir zamanlar Velaryon Hanesi'nden Alyssa olan kadın artık yeni bir kocayla ikinci bir mutluluk şansı yakalamıştı.

Kraliçe Rhaena'nınkisi ne kadar sadeyse, Kral Eli ve Naip Kraliçe'nin evliliği de o kadar gösterişli olacaktı. Nikâhı, yeni yılın yedinci ayının yedinci gününde, bizzat Yüce Rahip kıyacaktı. Tören hâlâ üstü örtülmemiş, yükselen sıraları nikâhı izlemek isteyen on binlerce kişiyi alabilecek, inşaatının yarısı tamamlanmış Ejderha Çukuru'nda gerçekleşecekti. Kutlama olarak büyük bir turnuva, yedi gün süren ziyafet ve şenlikler, hatta Karasu Koyu'nda savaşılacak gösteri amaçlı bir deniz savaşı bile olacaktı.

Westeros'ta bunun yarısı kadar bile muhteşem bir evlilik hatırlanmıyordu ve Yedi Krallık'tan, hatta ötesinden gelen büyük ve küçük lordlar bunun bir parçası olmak için toplandı. Lyman Lannister Casterly Kayası'ndan üç yüz şövalye getirirken, Donnel Hightower yüz şövalyeyle ve Hazretleri Yüce Rahip'e eşlik eden En Mutedeyyinler'in yetmiş yedisiyle beraber Eski Şehir'den geldi. Kışyarı'nın yaşlı Lordu Brandon Stark ve oğulları Walton'la Alaric, iki düzine yalçın kuzeyli sancaktarları ve Gece Nöbeti'nin Yemin Kardeşleri'nden otuzuyla uzun bir yolculukla Kuzey'den

geldi. Lord Arryn, Corbray ve Royce, Vadi'yi temsilen gelirken, Lord Selmy, Dondarrion ve Tarly de Dorne Hudutları'nı temsilen geldiler. Diyarın sınırlarının ötesinden bile gelen lordlar oldu; Dorne Prensi, kız kardeşini gönderdi, Braavos'un Denizlordu, oğlunu. Tyrosh'un Yüksek Yargıcı'nı bekâr kızıyla birlikte bizzat denizin öte tarafından geldi, Pentos Özgür Şehri'nden yirmi iki soylu idareci de öyle. Her biri El'e ve Naip Kraliçe'ye değerli hediyeler getirdiler; hediyelerin en pahalıları yakın zamana kadar Maegor'un destekçileri ile Rahip Ay'la beraber hareket eden Rickard Rowan'la Torgen Oakheart'tan geldi.

Düğün davetlileri görünüşte Rogar Baratheon'la Dul Kraliçe'nin evliliğini kutlamak için gelmişlerdi ve başka geliş nedenleri olduğundan da şüphe edilmemelidir. Birçoğu, diyardaki asıl güç olarak gördükleri El'le görüşmek için gelmişti; başkaları ise bu yeni çocuk kralı görüp tartmak istiyordu. Majesteleri onları bundan mahrum etmedi. Kralın şampiyonu ve yeminli kalkanı Sör Gyles Morrigen, Jaehaerys'in onunla tanışmak isteyen her lord ve mülk sahibi şövalyeye huzuruna çıkma fırsatı tanıyacağını duyurdu ve yüz yirmi kişi bu daveti kabul etti. Genç kral, büyük salonu ve Demir Taht'ın haşmetini bir kenara bırakıp lordları aile salonunun samimi ortamında, yanında sadece Sör Gyles, bir üstat ve birkaç hizmetçiyle karşıladı.

Orada, özgürce konuşmaları ve diyarın sorunları üzerindeki görüşleriyle birlikte onlara göre bu sorunların en iyi nasıl çözümlenebileceğini paylaşmaları konusunda herkesi yüreklendirdiği aktarılır. "Babasının oğlu değil," diyecekti Lord Royce üstadına daha sonrasında; gönülsüz de olsa bir övgüydü bu. Yaya Durağı'ndan Lord Vance'in, "İyi bir dinleyici ama çok konuşmuyor," dediği duyuldu. Rickard Rowan, Jaehaerys'in nazik ve kibar olduğunu; Kyle Connington, zeki ve neşeli olduğunu; Morton Caron ise dikkatli ve akıllı olduğunu düşündü. "Sık sık ve çekinmeden gülüyor, kendisine bile," dedi Jon Mertyns tasvip eden bir tavırla fakat Alec Hunter onun sert, Torgen Oakheart ise ciddi olduğunu düşünmüştü. Lord Mallister, onun yaşına göre bilge olduğunu ilan ederken, Lord Darry de ondan "her lordun gururla önünde diz çökeceği bir kral" diye bahsetmişti. En derin övgü ise, Kışyarı Lordu Brandon Stark'tan geldi, "Onda büyükbabasını görüyorum."

Kral Eli bu görüşmelerin hiçbirine katılmadı ancak Lord Rogar'ın ihmalkâr bir ev sahibi olduğu düşünülmesin. Lord hazretlerinin misafirleriyle geçirdiği süre başka meşgalelere ayrıldı. Onlarla avlandı, doğancılığa çıktı, kumar oynadı, ziyafet çekti ve "kraliyet mahzenlerini kuruttu". Düğünden sonra turnuva başladığında, Lord Rogar her bir mızrak dövüşü ve yakın dövüşte orada, etrafında çoğunluğu sarhoş olan büyük lordlar ve şöhretli şövalyelerden oluşan bir gruplaydı.

Ancak lord hazretlerinin en dillere destan eğlencesi törenden iki gün önce gerçekleşti. Bunların hiçbiri saray tarihçelerine geçmese de hizmetçiler arasında anlatılan ve yıllar boyunca halk arasında dilden dile dolaşan hikâyelere göre, Lord Rogar'ın kardeşleri dar denizin öte yakasındaki Lys'in en iyi genelevlerinden yedi bakire getirtmişlerdi. Kraliçe Alyssa bekâretini yıllar önce Aenys Targaryen'a vermişti, o yüzden düğün gecesinde Lord Rogar'ın onun bekâretini alması söz konusu değildi. Lys'li bakireler bu eksikliği kapatmak içindi. Daha sonrasında sarayda dolaşan fısıltılara inanacak olursak, lord hazretleri sözümona yorgunluk ve içkiden bitkin düşene kadar kızlardan dördünün bekâretini bozmuştu; kardeşleri, yeğenleri ve arkadaşları da diğer üçüyle ve Lys'li bakirelerle birlikte gelen diğer kırk güzellikle ilgilenmişti.

El gönlünce eğlenir, Kral Jaehaerys diyarın lordlarıyla görüşürken, kız kardeşi Prenses Alysanne de Kral Toprakları'na gelmiş asil kadınları eğlendiriyordu. Kralın ablası Rhaena törene katılmamayı ve Güzel Ada'da yeni kocası ve maiyetiyle kalmayı tercih etmişti ve Naip Kraliçe Alyssa düğün hazırlıklarıyla ilgileniyordu, o yüzden diyarın lordlarının eşlerine, kızlarına ve kız kardeşlerine ev sahibeliği yapma görevi Alysanne'e kaldı. On üç yaşına yeni basmasına rağmen, herkes genç prensesin bu görevin altından hakkıyla kalktığı konusunda hemfikirdi. Yedi gün ve yedi gece boyunca, kahvaltısını bir grup asil kadınla yapmış, öğle yemeğini ikinci bir grupla, akşam yemeğiniyse üçüncü bir grupla yemişti. Onlara Kızıl Kale'nin harikalarını göstermiş, onlarla beraber Karasu Koyu'na açılıyor, şehri gezmişti.

Bunun öncesinde, Kral Aenys ve Kraliçe Alyssa'nın en küçük çocukları Alysanne Targaryen, diyarın lordları ve leydileri arasında

pek bilinen biri değildi. Çocukluğu, ağabeylerinin ve ablası Rhaena'nın gölgesinde geçmişti ve ondan bahsedildiği zamanlarda da "küçük kız" ya da "diğer kız" diye bahsedilmişti. Küçüktü, evet, bu doğru; sıska olan Alysanne, güzellikleriyle anılan bir haneye doğmuş olmasına rağmen çoğu zaman güzel olarak değil, hoş olarak tanımlanırdı. Gözleri mordan ziyade mavi, saçları birbirine dolaşmış, bal rengi ve kıvırcıktı. Kimse zekâsını sorgulamazdı.

Sonraki yıllarda Alysanne hakkında sütten kesilmeden okumayı söktüğü söylenir, saray soytarısı, Alysanne sütannesinin memesini emerken okumaya çalıştığı için anne sütünü Valyrian yazmalarına damlattığı üzerine şakalar yapardı. Rahip Barth onun için, erkek olarak doğsa şüphesiz üstat zincirini dövmesi için Hisar'a gönderileceğini söylerdi... bu arif adam, ona uzun yıllar hizmet ettiği kocasından bile daha çok saygı duyardı. Ancak bunlar çok ileride olacak şeyler; FS 49'da, Alysanne henüz on üç yaşındaki bir kız çocuğuydu fakat tüm tarihçeler, onunla tanışanlar üzerinde güçlü bir etki bıraktığı konusunda birleşiyor.

Düğün günü nihayet gelip çattığında, kırk binden fazla halk, Naip Kraliçe ile El'in evliliğine tanık olmak için Rhaenys Tepesi'ne tırmanıp Ejderha Çukuru'na geldi. (Kimi gözlemciler bu sayının daha yüksek olduğunu iddia eder.) Lord Rogar ve Kraliçe Alyssa, süslü binek atları üzerindeki yüzlerce şövalye ve zil çalan septalar eşliğinde şehri dolaşırken binlerce kişi onları kutladı. Büyük Üstat Benifer, "Westeros tarihçelerinde böyle bir haşmet görülmedi," diye yazmıştır. Lord Rogar baştan aşağı zerbafla giyinip başına geyik boynuzlu bir yarımmiğfer takarken, gelini mücevherlerle parıldayan, üzerine bir tarafında Targaryen Hanesi'nin üç başlı ejderhası, diğer tarafında da Velaryonların gümüş su atının bulunduğu bir pelerin takıyordu.

Gelin ve damadın tüm gösterişine rağmen, Kral Toprakları halkının yıllar boyunca konuştuğu şey Alyssa'nın çocuklarının teşrifi oldu. Kral Jaehaerys ve Prenses Alysanne son gelenlerdi, parlak gökyüzünden, toplanmış kalabalığın hayranlık ve dehşet dolu bakışları önünde, ejderhaları Vermithor ve Gümüşkanat'ın sırtından indiler (Ejderha Çukuru'nun henüz, en meşhur yanı olan büyük kubbesi inşa edilmemişti, bunu unutmamak gerek), ejderhaların devasa deri

kanatları inerken kum bulutları kaldırıyordu. (Ejderhaların gelişinin, yaşlı Yüce Rahip'in altına yapmasına neden olduğu şeklinde sık sık anlatılan hikâye yüksek ihtimalle bir karalama çalışmasıydı.)

Törenin kendisi, peşinden gelen ziyafet ve gerdek gecesi hakkında söylenecek pek bir şey yok. Kızıl Kale'nin devasa taht odası lordların en büyüklerini ve denizin öte yakasından gelen en mühim misafirleri ağırladı; küçük lorldlar, şövalyeleri ve askerleriyle birlikte avlularda ve kalenin küçük salonlarında kutlama yaparken, Kral Toprakları halkı da yüz farklı handa, şaraphanede, esrarhanede ve genelevde keyif çattı. İki gece öncesinin sözümona bitkinliğini bir kenara bırakırsak, Lord Rogar'ın kocalık görevlerini coşkuyla gerçekleştirdiği ve sarhoş kardeşleri tarafından kutlandığını gönül rahatlığıyla ifade edebiliriz.

Düğünü takiben yedi gün süren bir turnuva düzenlendi ve bu turnuva, misafir lordlarla şehir halkını büyüledi. Herkes atlı mızrak dövüşlerinin Westeros'ta son yılların en zorlu ve heyecan verici mızrak dövüşleri olduğu konusunda hemfikirdi... fakat bu şenliklerde kalabalığın tutkularını canlandıran, haklı olarak, asıl kılıçlarla, mızraklarla ve baltalarla yapılan yakın dövüşler oldu.

Zalim Maegor'un Kral Muhafızları olarak hizmet vermiş yedi şövalyeden üçünün öldüğünü hatırlayacaksınız; diğer dördü de siyahlara bürünüp Sur'a gönderilmişti. Kral Jaehaerys onların yerine sadece Sör Gyles Morrigen'ı ve Sör Joffrey Doggett'i seçmişti. Kalan beş şövalyelik yerin bir sınamayla doldurulması fikrini ilk öne süren Naip Kraliçe Alyssa oldu ve bunun için, diyarın dört bir yanından şövalyelerin toplandığı bir düğünden daha iyi bir vesile olabilir miydi? "Maegor'un yanında yaşlı adamlar, yalakalar, korkaklar ve zalimler vardı," diye ilan etti. "Oğlumu koruyacak şövalyelerin Westeros'un en iyi şövalyeleri olmasını istiyorum, sadakatleri ve cesaretleri sorgulanmayacak, dürüst erkekler. Bırakın, tüm diyar izlerken pelerinlerini bileklerinin hakkıyla kazansınlar."

Kral Jaehaerys annesinin fikrini desteklemekte gecikmedi fakat kendisi de ufak bir şey ekledi. Genç kral zekice, koruyucularının kendilerini atlı dövüşte değil, yakın dövüşte kanıtlamaları gerektiğini ilan etti. "Krallarına saldıran insanlar bunu nadiren at sırtında, ellerinde kargıyla yaparlar," dedi Majesteleri. Böylece annesinin

düğününden sonra yapılan atlı mızrak dövüşleri, baş şenlik olarak yerini üstatların Beyaz Pelerin Savaşı olarak isimlendirdikleri vahşi yakın dövüşlere ve kanlı düellolara bıraktı.

Kral Muhafızları'nda hizmet etme şerefine ulaşmak için savaşmaya hevesli olan yüzlerce şövalye olduğundan dövüşler yedi gün sürdü. Katılımcılardan, renkli karaktere sahip olan birkaçı, her dövüştüklerinde onlar için gürültüyle tezahürat eden halkın gözdeleri haline geldiler. Bunlardan biri her seferinde dövüşmesi bir yana, ayakta bile durması bir mucize olacak kadar sarhoş gelen kısa boylu, enine büyümüş, kocaman göbekli bir adam olan Sarhoş Şövalye, Sör Willam Stafford'dı. Halk ona "Bira Fıçısı" lakabını takmıştı ve ne zaman dövüşmeye çıksa, "Çıktı Çıktı, Bira Fıçısı," diye şarkı söylüyorlardı. Halkın başka bir gözdesi de her dövüşten önce rakiplerini açık saçık şarkılarla alaya alan Bit Çukuru Ozanı, Çalgıcı Tom'du. Sadece Kızıl Giyen Yılan olarak bilinen sıska, gizemli şövalyenin de büyük bir takipçi kitlesi vardı; nihayet mağlup edilip miğferi çıkarıldığında, bu "adamın" Duskendale Lordu'nun piç kızı Jonquil Darke olduğu ortaya çıktı.

Sonuçta, aralarından hiçbiri beyaz pelerini hak edemedi. Hak eden şövalyeler, onlara göre daha az renkli karakterlere sahip olsalar da cesaret, yiğitlik ve silah ustalığında birinci sınıf olduklarını kanıtladılar. Aralarından sadece biri bir lord hanesinin çocuğuydu; Menzil'den Sör Lorence Roxton. İkisi yeminli askerdi; Rüntaşı'dan Lord Royce'un hanesinin bir mensubu olan Sör Yürekli Victor ve Pelit Kalesi'nden Lord Smallwood'a hizmet eden Yabanarısı William. En genç şampiyon Çulluk Pate, kılıç yerine mızrakla dövüşmeyi tercih ediyordu ve onun bir şövalye olup olmadığını sorgulayanlar vardı ancak kullandığı silahı o kadar hünerli bir şekilde kullanıyordu ki Sör Joffrey Doggett çocuğu orada, yüzlerce kişinin tezahüratı altında şövalye ilan etti.

En yaşlı şampiyon Ekşi Tepeli Samgood isimli kır saçlı bir gezgin şövalyeydi, "hangi tarafta olduğu benimle tanrılar arasında" dediği yüz muharebede çarpıştığını iddia eden altmış üç yaşında, yara izleriyle kaplı bir adam. Tek gözlü, kel ve ağzındaki dişlerin neredeyse hepsi dökülmüş olan Ekşi Sam denilen bu şövalye bir tahta kadar sıskaydı ancak dövüşte yarı yaşındaki adamlara taş

çıkaracak bir hız ve uzun yıllar boyunca savaştığı büyük küçük muharebelerde gelişmiş acımasız bir hünerle savaşıyordu.

Arabulucu Jaehaerys, Demir Taht'ta elli beş sene oturacaktı ve bu uzun saltanat süresince diğer hükümdarlardan çok daha fazla şövalye onun hizmetinde beyaz pelerini takacaktı. Ancak hiçbir Targaryen'ın, çocuk kralın ilk Yedisi'yle boy ölçüşecek Kral Muhafızları'na sahip olmadığını söylemek doğru olur.

Beyaz Pelerin Savaşı, kısa sürede Altın Düğün olarak bilinmeye başlayan şenliklerin sonuncusuydu. Ziyaretçiler kendi topraklarına ve kalelerine dönmek için şehirden ayrılırken her biri bunun muhteşem bir olay olduğu konusunda hemfikirdi. Genç kral, büyük küçük birçok lordun saygısını ve sevgisini kazanmıştı ve bu lordların kız kardeşleri, eşleri ve kızları da Prenses Alysanne'in onlara gösterdiği sıcaklığı yere göğe sığdıramıyorlardı. Kral Toprakları halkının da keyfi yerindeydi; çocuk kralları adil, merhametli ve yiğit bir hükümdarın tüm özelliklerine sahipmiş gibi görünüyordu ve El'i Lord Rogar savaşta cesur olduğu kadar eli açık biriydi de. En mutlu olanlar da şehrin hancıları, tavernacıları, biracıları, tüccarları, yankesicileri, fahişeleri ve kerhanecileriydi, her biri şehre gelen ziyaretçilerin yanlarında getirdiği paradan büyük kâr etmişti.

Altın Düğün, FS 49'da gerçekleşen nikâhlar arasındaki en gösterişlisi ve ünü yayılmış olanı olsa da o yıl gerçekleşen üçüncü evlilik, aralarındaki en önemlisi olacaktı.

Kendi düğünlerini yaptıktan sonra, Naip Kraliçe ve Kral Eli dikkatlerini Kral Jaehaerys için uygun bir eş bulmaya çevirdiler... ve aynı şekilde kız kardeşi Prenses Alysanne için de. Çocuk kral bekâr ve çocuksuz kaldığı sürece, ablası Rhaena'nın kızları, onun varisi olmaya devam edeceklerdi... ama Aerea ve Rhaella hâlâ çocuktular... ve birçok kişi tarafından açık açık taca uygun olmadıkları düşünülüyordu.

Dahası, Rhaena Targaryen, kızı adına naiplik yapmak için batıdan dönerse diye hem Lord Rogar hem de Kraliçe Alyssa, diyara olacaklardan korkuyordu. Kimse bundan bahsetmeye cesaret edemese de iki kraliçenin arasının bozulduğu ortadaydı zira kızı ne annesinin düğününe katılmıştı ne de annesini kendi düğününe davet etmişti. Ve daha ileri gidip Rhaena'nın bir büyücü olduğunu,

karanlık sanatlara başvurarak Maegor'u Demir Taht'ta öldürdüğünü fısıldayanlar da vardı. Bu sebeplerden ötürü Kral Jaehaerys'in bir an önce evlenip en kısa sürede bir oğlan sahibi olması mühimdi.

Genç kralın *kiminle* evleneceği sorusunun ise kolay bir cevabı bulunmuyordu. Demir Taht'ın gücünü dar denizin ötesindeki Essos'a kadar uzatmak istediği bilinen Lord Rogar, düğünde zekâsı, cilveli hareketleri ve mavi-yeşil saçıyla insanları etkileyen, on beş yaşındaki güzel bir kız olan Yüksek Yargıç'ın kızıyla Jaehaerys'i evlendirip Tyrosh'la bir ittifaka girme fikrini öne sürdü.

Ancak lord hazretleri karşısında kendi karısı Kraliçe Alyssa'yı buldu. Westeros halkının, aksanı ne kadar tatlı olursa olsun, lüleleri boyalı yabancı bir kızı kraliçeleri olarak kabul etmeyeceklerini öne sürdü. Ve dindarlar kıza hışımla karşı çıkarlardı zira Tyrosh'luların Yedi'ye inanmadığı, onun yerine Kızıl R'hllor'a, Desenci'ye, üç başlı Trios'a ve diğer tuhaf tanrılara tapındıkları biliniyordu. Kraliçenin tercihi, Tanrı Gözü'nün Altındaki Muharebe'de Taçsız Aegon'a arka çıkan hanelerden birini seçmekti. Bırakın Jaehaerys bir Vance'le, bir Corbray'le, bir Westerling'le, bir Piper'la evlensindi. Sadakat mükâfatlandırılmalıydı ve böyle bir eş seçecek kral, hem Aegon'ın anısını hem de onun yanında savaşıp onun için canlarını feda etmişlerin anısını onurlandırmış olurdu.

Böyle bir plana en yüksek sesle itiraz eden, Maegor'un yanında savaşmış olanları bir kenara bırakıp Aegon için savaşmış olanlar arasından bir eş seçmenin, barış ve birleştirme vaatlerinin samimiyetinin sorgulanmasına neden olacağına dikkat çeken Büyük Üstat Benifer oldu. Ona göre daha makul bir seçenek amcayla yeğeni arasındaki savaşa ya çok az katılmış ya da tamamen savaştan uzak durmuş büyük hanelerden birini seçmek olurdu; bir Tyrell, bir Hightower, bir Arryn.

Kral Eli'nin, Naip Kraliçe'nin ve Büyük Üstat'ın böylesine derin bir fikir ayrılığına düşmüş olmaları, diğer konsey mensuplarını da kendi adaylarını öne sürmeleri için cesaretlendirdi. Kraliyet yargıcı Prentys Tully, dindarlığıyla ün salmış karısı Lucinda'nın küçük kız kardeşini aday gösterdi. Böyle bir seçenek şüphesiz İnanç'ı memnun ederdi. Lord amiral Daemon Velaryon, Jaehaerys'in Costayne Hanesi'nden dul Kraliçe Elinor'la evlenebileceğinden bahsetti. Ma-

egor'un destekçilerine bağışlandıklarını, onun Kara Gelinlerinden birini gelin olarak alıp hatta belki kraliçenin ilk evliliğinden olan üç oğlundan birini evlat edinmekten daha iyi nasıl gösterebilirlerdi ki? Kraliçe Elinor'ın kanıtlanmış doğurganlığının da onun lehine olduğunu ileri sürüyordu. Lord Celtigar'ın iki evlenmemiş kızı vardı ve meşhur bir şekilde onları aralarından istediğini seçsin diye Maegor'a sunmuştu; şimdi aynı kızları Jaehaerys'e de sunuyordu. Lord Baratheon buna karşı çıktı. "Kızlarını gördüm," dedi Rogar, Celtigar'a. "Ne çeneleri var, ne memeleri ne de kafaları."

Naip Kraliçe ve konsey mensupları kralın evliliğini bir aydan uzun bir süre ara ara tartıştılar ama ortak bir paydada buluşamadılar. Jaehaerys bu tartışmalara çağrılmadı. Bu konuda hem Kraliçe Alyssa hem de Lord Rogar hemfikirdi. Jaehaerys yaşına göre akıllı olabilirdi ama hâlâ bir çocuktu ve bir çocuğun arzularına göre hareket ediyordu, diyarın iyiliğini bozmasına izin verilmeyecek arzulardı bunlar. Oğlu kiminle evleneceğini seçecek olsa, onun kimi seçeceği konusunda Kraliçe Alyssa'nın hiçbir şüphesi yoktu: En küçük kızı, Jaehaerys'in kız kardeşi Prenses Alysanne.

Targaryenlar tabii ki yüzyıllardır kardeşleriyle evleniyorlardı ve Jaehaerys ile Alysanne, abi ve ablaları Aegon ile Rhaena'nın evlendiği gibi, birbirleriyle evleneceklerini düşünerek büyümüşlerdi. Dahası Alysanne ağabeyinden sadece iki yaş küçüktü ve iki çocuk hep çok yakındı, birbirlerine duydukları sevgi ve saygı her zaman yüksek olmuştu. Babaları Kral Aenys şüphesiz ikisinin evlenmesini isterdi ve bir zamanlar annelerinin dileği de bu olurdu... fakat kocasının ölümünden sonra yaşadığı korkunç şeyler Kraliçe Alyssa'yı başka bir çözüm bulmaya itiyordu. Savaşçı'nın Oğulları ve Fakir Dostlar dağıtılıp yasaklansa da iki birliğin eski üyeleri hâlâ diyarın dört bir yanındaydı ve provoke olurlarsa tekrar silahlarını kuşanabilirlerdi. Naip Kraliçe onların öfkelerinden korkuyordu zira evlilikleri duyurulduğunda, oğlu Aegon'ın ve kızı Rhaena'nın başına gelenlerin hatırası hâlâ aklında tazeydi. "Bu yola bir daha girmeyeceğiz," lafını birden fazla kullandığı kaydedilmiştir.

Bu düşünceyi, kral maiyetinin en yeni üyesi olan, Yüce Rahip ve diğerleri Eski Şehir'e dönerken Kral Toprakları'nda kalmış olan En Mutedeyyinler'den Rahip Mattheus da destekliyordu. Fazla-

sıyla cüsseli, şişmanlığıyla olduğu kadar cüppelerinin ihtişamıyla da nam salmış olan Mattheus, bir zamanlar Yüksek Bahçe'deki makamlarından Menzil'e hükmeden kadim Gardener krallarının soyundan geldiğini iddia ediyordu. Birçok kişi onun bir sonraki Yüce Rahip seçileceğine kesin gözüyle bakıyordu.

Rahip Ay'ın Yüce Yalaka diyerek karaladığı bu kutsal makamın mevcut sahibi, temkinli ve müşfik biriydi, o yüzden Yıldızlı Sept'teki makamında Yedi adına konuşmaya devam ettiği sürece herhangi bir evliliğin Eski Şehir'den kınanma ihtimali sıfıra yakındı. Ancak İnançlıların Babası artık genç değildi; insanlar, Altın Düğün için Kral Toprakları'na yaptığı yolculuğun onun neredeyse sonunu getirdiğini söylüyordu.

"Bu makama geçme hakkı bana tanınırsa, elbette Majesteleri'nin vereceği her kararın arkasında olacağımdan şüpheniz olmasın," diye Naip Kraliçe'ye ve konseyine güvence verdi Rahip Mattheus, "ancak kullarımın hepsi böyle açık görüşlü değildir... söylememin mahzuru yoksa... başka Ay'lar ortaya çıkabilir. Bugüne dek yaşananlar göz önüne alındığında, bu zamanda iki kardeşi evlendirmek dindarlara yapılan bir ayıp olarak görülebilir ve yaşanabilecekler beni korkutuyor."

Kraliçelerinin korkularının gerçekliği teyit edildiğinde, Rogar Baratheon ve diğer lordlar, Prenses Alysanne'in kardeşi Jaehaerys'in gelini olması fikrini tamamen listeden çıkardılar. Prenses on üç yaşındaydı ve kısa süre önce ilk âdetini kutlamıştı, o yüzden onu en kısa sürede evlendirmek iyi olurdu. Krala uygun bir eş konusunda hâlâ bir fikir birliğine varamasalar da konsey prensese hızlıca bir eş bulmuştu; yeni yılın yedinci gününde, Lord Rogar'ın en genç kardeşi Orryn Baratheon'la evlenecekti.

Naip Kraliçe, Kral Eli ve lord konsey mensuplarıyla danışmanları bu karara vardılar. Ancak yıllar boyunca yapılmış birçok benzer anlaşma gibi, planları kısa sürede suya düştü zira Alysanne Targaryen'ın ve genç kralı Jaehaerys'in iradesiyle kararlılığını hafife almışlardı.

Alysanne'in nişanıyla ilgili herhangi bir duyuru yapılmamıştı, o yüzden bu kararın ona nasıl ulaştığı bilinmiyor. Büyük Üstat Benifer bir hizmetçiden şüpheleniyordu zira kraliçenin kişisel odasında lordlar bu tartışmaları yaparken birçok hizmetçi gelip gidiyordu.

Lord Rogar lord amiral Daemon Velaryon'dan şüpheleniyordu çünkü diyardaki iki numaralı hane olan Dalgalar Lordları'nı geçmek umuduyla, Baratheonların haddi olmayan şeyler yaptığını düşünebilecek kadar gururlu bir adamdı o. Yıllar sonra, bu olaylar artık efsaneleştiğinde, halk, lordlar konuşurken "duvardaki farelerin" onları duyduğunu ve bu haberleri prensese yetiştirdiğini anlatacaktı.

Alysanne Targaryen'ın, kendisinden on yaş büyük olan, pek tanımadığı ve (dedikodulara kulak asacak olursak) hazzetmediği bir delikanlıyla evlendirileceğini öğrendiğinde ne dediği ya da düşündüğü kayıtlara geçmedi. Sadece ne yaptığını biliyoruz. Başka bir kız olsa gözyaşı dökebilir, deliye dönebilir ya da annesinin ayaklarına kapanabilirdi. Birçok hüzünlü şarkıda, istekleri dışında evlendirilen kızlar kendilerini yüksek kulelerden atarlardı. Prenses Alysanne bunlardan hiçbirini yapmadı. Doğrudan Jaehaerys'e gitti.

Kız kardeşi gibi, genç kral da havadislerden memnun olmadı. "Şüphesiz, benim için de evlilik planı yapacaklardır," sonucunu çıkardı hemen. Kız kardeşi gibi, Jaehaerys de serzenişte bulunarak, başkalarını suçlayarak ya da yalvararak vakit kaybetmedi. Kral Muhafızları'nı huzuruna çağırıp derhal Ejderha Kayası'na yelken açmalarını, kısa süre sonra onlarla buluşacağını söyledi. Yedisi'ne, "Bana hizmetiniz ve bağlılığınız için ant içtiniz," dedi. "O antları hatırlayın ve gidişimden kimseye bahsetmeyin."

O gece, karanlığın sağladığı gizlilikle Kral Jaehaerys ve Prenses Alysanne ejderhaları Vermithor ve Gümüşkanat'a binip Kızıl Kale'den ayrıldı ve Ejderdağı'nın altındaki kadim Targaryen hisarına doğru yola çıktı. Söylenenlere göre, genç kral indiğinde ağzından çıkan ilk kelimeler, "Bir rahibe ihtiyacım var," olmuştu.

Kral, planlarına şüphesiz ihanet edecek Rahip Mattheus'a haklı bir şekilde güvenmiyordu fakat Ejderha Kayası'ndaki septle, Jaehaerys ve Alysanne'i doğumlarından beri tanıyan ve çocukluklarında onlara Yedi'nin gizemleri konusunda dersler vermiş, Oswyck adında ihtiyar bir adam ilgileniyordu. Rahip Oswyck gençliğinde Kral Aenys'in rahibiydi ve çocukken Kraliçe Rhaenys'in maiyetindeki bir çaylaktı. Targaryenların kardeş evliliği geleneğine fazlasıyla aşinaydı ve kralın emrini duyduğunda derhal razı oldu.

Birkaç gün sonra Kral Toprakları'ndan bir kadırgayla Kral Muhafızları geldi. Sonraki gün güneş doğarken İsminin Birincisi Jaehaerys Targaryen, kız kardeşi Alysanne'i Ejderha Kayası'nın avlusunda tanrıların, insanların ve ejderhalarının önünde gelini olarak aldı. Nikâhı Rahip Oswyck kıydı; ihtiyar adamın sesi kısık ve titrek çıksa da törenin hiçbir parçası göz ardı edilmedi. Kral Muhafızları'nın yedi şövalyesi, beyaz pelerinleri rüzgârda uçuşurken bu birlikteliğe şahit oldu. Kale muhafızları ve hizmetçiler de oradaydı, Ejderha Kayası'nın perde duvarlarının altındaki balıkçı köyünde yaşayan halkın büyük kısmı da.

Törenin ardından mütevazı bir ziyafet verildi ve çocuk kralla yeni kraliçesinin sağlığına bolca kadeh kaldırıldı. Sonrasında Jaehaerys ve Alysanne, bir zamanlar Fatih Aegon'ın kız kardeşi Rhaenys'le yattığı yatak odasına çekildiler ancak gelinin küçük yaşı göz önüne alınarak yatak töreni düzenlenmedi ve gerdeğe girilmedi.

Lord Rogar ve Kraliçe Alyssa bir savaş kadırgasıyla Kral Toprakları'ndan iş işten geçtikten sonra yanlarında bir düzine şövalye, kırk silahlı asker, Rahip Mattheus ve mektupları bize yaşananların en eksiksiz halini yansıtan Büyük Üstat Benifer geldiğinde, törenin eksik kalan bu kısmı önemli hale gelecekti.

Jaehaerys ve Alysanne onları kale kapılarının içinde, el ele karşıladı. Kraliçe Alyssa'nın onları gördüğünde gözyaşlarına boğulduğu söylenir. "Aptal çocuklar," dedi. "Ne yaptığınızı bilmiyorsunuz."

Ardından Rahip Mattheus konuşmaya başladı, kral ve kraliçeyi azarlayıp bu menfur evliliğin Westeros'u bir kez daha savaşa sürükleyeceği kehanetinde bulunurken sesi gürledi. "Ensestinizi Dorne Hudutları'ndan Sur'a kadar lanetleyecekler ve Anne'yle Baba'nın her bir dindar evladı sizi günahkâr ilan edecek." Benifer, rahibin yüzünün kızarıp şiştiğini ve dudaklarından tükürükler saçıldığını yazıyor.

Arabulucu Jaehaerys, Yedi Krallık tarihçelerinde sakin duruşu ve ağırbaşlılığıyla anılır ancak kimse Targaryen ateşinin damarlarında akmadığını düşünmesin. Bunu o zaman herkese gösterdi. Rahip Mattheus nihayet nefes almak için duraksadığında, kral, "Majesteleri annemin beni azarlamasını kabul ederim ama senin değil. Dilini tut, şişman adam. Eğer dudaklarından bir kelime daha çıkarsa onları diktiririm," dedi.

Rahip Mattheus tek kelime daha etmedi.

Lord Rogar'da o kadar korkacak göz yoktu. Lafı dolandırmadan, gerdeğe girip girmediklerini sordu. "Bana doğruyu söyleyin, Majesteleri. Gerdeğe girdiniz mi? Bekâretini bozdunuz mu?"

"Hayır," dedi kral. "Henüz çok küçük."

Bunu duyan Lord Rogar gülümsedi. "Güzel. Evli değilsiniz." Kral Toprakları'ndan yanında getirdiği şövalyelere döndü. "Çocukları ayırın, nazik davranın lütfen. Prensese Deniz Ejderhası Kulesi'ne kadar eşlik edin ve onu orada tutun. Majesteleri de bizimle Kızıl Kale'ye gelecek."

Adamları hareket etmeye başladığında, Jaehaerys'in Kral Muhafızları öne çıkıp kılıçlarını çektiler. "Yaklaşmayın," diye uyardı Sör Gyles Morrigen. "Kralımıza ya da kraliçemize el süren herkes bugün ölecek."

Lord Rogar'ın canı sıkılmıştı. "Kılıçlarınızı kınına sokun ve kenara çekilin," diye buyurdu. "Unuttunuz mu? Ben Kral Eli'yim."

"Öyle," diye cevapladı ihtiyar Ekşi Sam, "ama biz Kral Muhafızları'yız, El muhafızları değil ve tahtta oğlan oturuyor, sen değil."

Rogar Baratheon, Sör Samgood'un sözlerine öfkelendi ve "Siz yedi kişisiniz. Benim arkamda elli asker var. Tek kelimemle sizi paramparça ederler," diye cevap verdi.

"Bizi öldürebilirler," diye cevapladı Çulluk Pate, mızrağını çıkararak, "ama ilk ölen siz olursunuz, lordum, bundan şüpheniz olmasın."

Kraliçe Alyssa konuşmak için o ânı seçmese neler yaşanabileceğini kimsenin bilmesi mümkün değil. "Yeteri kadar ölüm gördüm," dedi kraliçe. "Hepimiz gördük. Sörler, kılıçlarınızı kınına yerleştirin. Olan oldu, şimdi bununla yaşamamız gerek. Tanrılar diyara merhamet etsinler." Çocuklarına döndü. "Barış içinde gideceğiz. Bugün burada yaşananlardan kimseye bahsetmeyin."

"Nasıl emredersen, anne." Kral Jaehaerys, kız kardeşini kendine çekip kolunu beline doladı. "Ama bu evliliği bozacağını sanma. Biz artık biriz ve ne tanrılar ne de insanlar ayırabilir bizi."

"Asla," diye onu destekledi gelini. "İsterseniz beni dünyanın öteki ucuna gönderin ve Mossovy Kralı'yla ya da Gri Çöl Lordu'yla evlendirin, Gümüşkanat beni her zaman Jaehaerys'e geri getirir." Bunu

dedikten sonra parmak uçlarının üzerine kalktı, yüzünü kralınkine yaklaştırdı ve herkesin gözü önünde kralı dudaklarından öptü.*

El ve Naip Kraliçe oradan ayrıldıktan sonra kral ve genç gelini kale kapılarını kapatıp odalarına çekildiler. Ejderha Kayası, Jaehaerys'in reşitliğine kadar yuvaları olacaktı. Genç kral ve kraliçenin o sürede birbirlerinden nadiren ayrı kaldıkları, her öğünü beraber yedikleri, gecenin geç saatlerine kadar çocuklarından ve önlerindeki engellerden bahsettikleri, beraber doğancılığa ve balık tutmaya gittikleri, rıhtım hanında ada halkıyla vakit geçirdikleri, kale kütüphanesinde buldukları tozlu deri ciltli kitapları birbirlerine okudukları, Ejderha Kayası'nın üstatlarından beraber ders aldıkları (Alysanne'in kocasına, "ne de olsa öğrenecek çok şeyimiz var," dediği söylenir) ve Rahip Oswyck'le beraber ibadet ettikleri kaydedilmiştir. Ejderdağı'nın çevresinde ve sık sık Akıntı Taşı'na kadar beraber uçmuşlardır.

Hizmetçilerin hikâyelerine inanacak olursak, kral ve yeni kraliçesi çıplak yatıp yatakta, masada ve gün boyu birçok yerde uzun, acelesiz bir şekilde öpüşürlerdi ancak gerdeğe girmediler. Jaehaerys'le Alysanne'in nihayet karı koca olmasına daha bir buçuk sene vardı.

Zaman zaman yaptıkları gibi, lordlar ve konsey mensupları genç krala danışmak için Ejderha Kayası'na geldiklerinde, Jaehaerys onları, büyükbabasının bir zamanlar Westeros fethini planladığı Boyalı Masa Odası'nda, yanına her zaman Alysanne'i de alarak ağırlardı. "Aegon, Rhaenys ve Visenya'dan sır saklamazdı, ben de Alysanne'den saklamam," derdi.

Evliliklerinin sabahının parlak günlerinde, aralarında sır olmadığı doğru olsa bile birliktelikleri Westeros'un büyük kısmı için bir sırdı. Kral Toprakları'na döndüklerinde, Lord Rogar onlarla beraber Ejderha Kayası'na gelmiş olanlara, eğer dillerinin kesilmesini

* Ejderha Kayası'ndaki yüzleşme, tüm bunlara tanık olan Büyük Üstat Benifer tarafından böyle kayda geçirilmiş. O günden bugüne, bu hikâye Yedi Krallık'ın dört bir yanındaki kara sevdalı kızlarla âşıklarının gözdesi olmuş; birçok ozan, elli askere karşı duran beyaz pelerinli yedi adamın cesaretini şarkıya dökmüştü. Fakat tüm bu anlatılar kale muhafızlarının varlığını göz ardı ediyor; o dönemde, Sör Merrell Bullock ve oğulları Alyn ile Howard'ın komutası altında yirmi okçu ve bir o kadar da muhafız olduğunun kayıtları günümüze kadar ulaştı. O sırada bağlılıklarının kime olduğu ve herhangi bir çatışmada nasıl bir rol oynadıkları hiçbir zaman bilinemeyecek ancak kralın Yedi'sinin tek başlarına durdukları belki de biraz abartıdır.

istemiyorlarsa, orada yaşananlardan kimseye bahsetmemelerini emretti. Diyara da bir duyuru yapılmadı. Rahip Mattheus, evliliğin haberini Eski Şehir'deki Yüce Rahip ve En Mutedeyyinler'e göndermeye yeltendiğinde, Büyük Üstat Benifer, El'in emriyle, kuzgunu göndermek yerine mektubu yaktı.

Fırtına Sonu Lordu zaman istiyordu. Kral'ın ona gösterdiğini hissettiği saygısızlığa öfkelenen ve yenilgiye alışık olmayan Rogar Baratheon, Jaehaerys'le Alysanne'i ayırmanın bir yolunu bulmaya kararlıydı. Gerdeğe girmedikleri sürece bir fırsatı olduğunu düşünüyordu. O yüzden kimsenin haberi olmadan bunu geri alabilmek için evliliği sır olarak tutmak en iyisiydi.

Kraliçe Alyssa da zaman istiyordu ama tamamen farklı bir nedenle. Ejderha Kayası'nın kapılarında, *olan oldu*, demişti ve buna inanıyordu da... ama diğer oğluyla kızının evlilikleriyle başlayan katliam ve kaosun anıları geceleri ona hâlâ musallat olmaya devam ediyordu ve Naip Kraliçe tarihin tekerrür etmemesi için umutsuzca bir yol bulmak istiyordu.

Bu sırada, Jaehaerys on altı yaşına basıp gücü kendi ellerine alana kadar onun ve lord kocasının neredeyse bir yıl kadar idare etmesi gereken bir diyar vardı.

İşte Üç Gelin Senesi sona erip Aegon'ın Fethi'nin 50. yılı kapıya dayandığında Westeros'taki durum böyleydi.

Hükümdar Bolluğu

İnanç'ın Babaları, bize her insanın bir günahkâr olduğunu öğretir. En asil krallar ile en mert şövalyeler bile öfkenin, şehvetin ve kıskançlığın pençesine düşebilir, onlara utanç getiren ve adlarını lekeleyen davranışlarda bulunabilir. Ve en alçak erkekler ile en ahlaksız kadınlar bile zaman zaman iyilik yapabilir zira sevgi, merhamet ve şefkat en kara kalplerde bile yer edinebilir. Kral Eli görevine getirilen en arif kişi olan Rahip Barth, "Bizler tanrılar bizi nasıl yarattıysa öyleyiz," diye yazmıştı, "güçlü ve güçsüz, iyi ve kötü, acımasız ve merhametli, mert ve bencil. İnsanların krallığını yöneteceksen bunu aklından çıkarma."

Bu sözlerin hakikati, Aegon'ın Fethi'nin 50. yılında olduğu kadar net şekilde pek az tecrübe edilmiştir. Yeni yıla girilirken, diyarın dört bir yanında Westeros'taki yarım asırlık Targaryen saltanatını ziyafetler, panayırlar ve turnuvalarla kutlama hazırlıkları yapılıyordu. Kral Maegor'un saltanatının dehşeti geçmişe gömülüyordu, Demir Taht ile İnanç barışmıştı ve genç Kral I. Jaehaerys, Eski Şehir'den Sur'a kadar, hem halkın hem de lordların sevgilisi olmuştu. Ancak birkaç kişi dışında kimse ufukta fırtına bulutlarının toplandığının farkında değildi ve irfan sahipleri gök gürültüsünü belli belirsiz duyabiliyorlardı.

Halk arasındaki yaygın bir deyişin de söylediği gibi, iki krallı bir diyar, iki başlı bir adama benzer. FS 50'de, Westeros diyarı

kendisini bir kral, bir El ve Kral Maegor'un zamanında olduğu gibi üç kraliçeyle buldu... gelgelelim Maegor'un, iradesinin dışına çıkmayan, keyfine göre yaşayıp ölen eşlerinin aksine, yarım asrın kraliçelerinin her biri kendi başına ayrı güçlüydü.

Kral Toprakları'ndaki Kızıl Kale'de, merhum Kral Aenys'in dulu, Aenys'in oğlu Jaehaerys'in annesi ve Kral Eli Rogar Baratheon'ın eşi Naip Kraliçe Alyssa oturuyordu. Karasu Koyu'nun hemen karşı yakasındaki Ejderha Kayası'nda, Alyssa'nın on üç yaşındaki kızı Alysanne; annesinin ve annesinin lord eşinin dileklerine karşı gelerek kardeşi Kral Jaehaerys'le evlendiğinde genç bir kraliçe doğmuş oldu. Batıda, Güzel Ada'da, annesiyle kız kardeşinin arasına Westeros kıtasını almış olan, Alyssa'nın en büyük kızı, Taçsız Prens Aegon'ın dulu, ejderbinicisi Rhaena bulunuyordu. Batıtopraklarında, nehirtopraklarında ve Menzil'in bazı bölgelerinde, insanlar çoktan ona Batıdaki Kraliçe diye hitap etmeye başlamışlardı.

İki kız kardeş ve bir anne; bu üç kraliçe, kan, yas ve acıyla birbirlerine bağlanmışlardı... ancak aralarında, her geçen günle beraber giderek kararan eski ve yeni gölgeler geziniyordu. Uzun süredir yüzeyin altında kaynayan kırgınlıklar ve görüş ayrılıkları artık yüzeye çıkmaya başlamış; Jaehaerys'in, kız kardeşlerinin ve annelerinin, Zalim Maegor'u tahttan indirmelerine olanak sağlayan dostluk ve işbirliği yıpranmaya başlamıştı. Naiplik dönemi süresince, çocuk kral ve küçük kraliçesi kendilerini Kral Eli ve Naip Kraliçe'yle derin fikir ayrılıkları içerisinde bulacaklar, bu rekabet Jaehaerys'in kendi saltanatı başladığında da devam edecek ve Yedi Krallık'ı tekrar savaşa sürüklemekle tehdit edecekti.*

* Eksik bilgi vermekle suçlanmamak adına FS 50'de, Westeros'ta dördüncü bir kraliçe daha olduğunu belirtmek gerek. Kral Maegor'u Demir Taht'ta ölü bulan, Costayne Hanesi'nden, ikinciye dul kalmış Kraliçe Elinor, Jaehaerys'in tahta çıkışının ardından Kral Toprakları'ndan ayrılmıştı. Tövbekâr birinin kıyafetlerini kuşanan ve yanına tek bir hizmetçiyle tek bir sadık asker alan Kraliçe Elinor, önce Sör Theo Bolling'den yaptığı oğullarından en büyüğünü ziyaret etmek için Arryn Vadisi'ndeki Kartal Yuvası'na, ardından da ortanca oğlunun Lord Tyrell'e evlatlık verildiği Menzil'deki Yüksek Bahçe'ye gitti. Eski kraliçe, onların iyi olduklarını gördükten sonra, en küçük oğlunu yanma alıp babasının Menzil'deki Üç Kule meskenine çekildi ve orada ömrünün geri kalanını basit bir hayat yaşayarak geçireceğini ilan etti. Daha sonra anlatacağımız gibi, felek ve Kral Jaehaerys'in onun için başka planları vardı. Şimdilik, Kraliçe Elinor'ın FS 50'de yaşanan olaylarda bir rolü olmadığını söylemek yeterli olacaktır.

Gerginliğin en bariz sebebi, kralın kız kardeşiyle çabucak ve gizlice evlenmesiydi ki bu Kral Eli ve Naip Kraliçe'yi gafil avlamış, planlarını ve entrikalarını suya düşürmüştü. Elbette aralarına giren soğukluğun tek sebebinin bu olduğunu söylemek yanlış olur; FS 49'un Üç Gelin Senesi diye anılmasını sağlayan diğer evlilikler de bazı yaralar açmıştı.

Lord Rogar, annesiyle evlenmek için Jaehaerys'ten rıza istememişti ve çocuk kral bunu saygısızlık olarak görüyordu. Dahası, Majesteleri bu evliliği onaylamıyordu; ileride Rahip Barth'a itiraf edeceği üzere, Lord Rogar'ı bir danışman ve arkadaş olarak seviyordu fakat ikinci bir babaya ihtiyacı yoktu ve kendi yargısının, mizacının ve zekâsının Eli'ninkinden üstün olduğunu düşünüyordu. Jaehaerys ayrıca, kız kardeşi Rhaena'nın evliliği konusunda da kendisine danışılması gerektiğini düşünse de bu ayıp canını o kadar sıkmıyordu. Kraliçe Alyssa'ysa, Rhaena'nın Güzel Ada'daki düğünü konusunda hem kendisine danışılmadığı hem de düğüne davet edilmediği için fazlasıyla kırılmıştı.

Batıda, Rhaena Targaryen'ın da kendi şikâyetleri vardı. Etrafına topladığı eski dostları ve gözdeleriyle paylaştığı üzere Kraliçe Rhaena, annesinin Rogar Baratheon'a duyduğu sevgiyi ne anlamlandırabiliyor ne de bunu paylaşıyordu. Rogar Baratheon'a, amcaları Maegor'a karşı isyan eden kardeşi Jaehaerys'e verdiği desteği yüzünden gönülsüzce saygı duysa da kocası Prens Aegon'ın Tanrı Gözü'nün Altındaki Muharebe'de Maegor'la karşılaşması sırasında Rogar Baratheon'ın eylemsizliği, Rhaena'nın ne unutabileceği ne de affedebileceği bir şeydi. Bunlarla birlikte Kraliçe Rhaena, kendisinin ve kızlarının Demir Taht üzerindeki iddialarının, "bebek kardeşinin" (Jaehaerys'ten böyle bahsetmeyi seviyordu) lehine göz ardı edilmesine zaman geçtikçe daha çok içerliyordu. Söylediklerini dinleyenlere hatırlattığı üzere, ilk doğan oydu ve tüm kardeşlerinden önce bir ejderbinicisi olmuştu fakat her biri, "öz annesi bile", onu görmezden gelmek için çabalamıştı.

Şimdi yaşananları bilme lüksüyle geçmişe baktığımızda, Jaehaerys ve Alysanne'in, annelerinin naiplik döneminin son yılında baş gösteren çatışmalarda haklı olduklarını dile getirmek ve Kraliçe Alyssa'yla Lord Rogar'ı birer kötü adam ilan etmek çok kolay. Şüp-

hesiz, şarkıcılar bu hikâyeyi böyle anlatıyorlar; şarkılarına bakarsanız, Jaehaerys'in ve Alysanne'in acele düğünleri Aptal Florian ile Jonquil'inin zamanından beri görülmüş en büyük aşk hikâyesiydi. Ve şarkılarda, her zaman olduğu gibi, aşk her şeyi yener. İtiraf etmek gerekir ki hakikat bu kadar basit değildir. Kraliçe Alyssa'nın bu evlilik üzerine duyduğu kaygı, çocukları, Targaryen hanedanlığı ve diyar için duyduğu sahici endişeden kaynaklanıyordu. Ve korkuları boşa değildi.

Lord Rogar'ın amaçlarıysa o kadar özverili değildi. Gururlu bir adam olan Lord Rogar, oğlu gibi gördüğü çocuk kralın gösterdiği "nankörlük" karşısında sersemlemiş ve öfkelenmiş, adamlarının ellisinin önünde, Ejderha Kayası'nın kapılarında geri çekilmek zorunda bırakıldığında da küçük düşmüştü. Sapına kadar bir savaşçı olan Rogar, zamanında Zalim Maegor'la teke tek dövüşmenin hayalini kurardı ve on beş yaşındaki bir çocuk tarafından küçük düşürülmeyi kaldıramadı. Onu çok yargılamadan önce Rahip Barth'ın sözlerini hatırlamakta fayda var. Kral Eli olarak son yılında zalimce, aptalca ve kötü şeyler yapacak olsa da Rogar Baratheon yüreğinde zalim ya da kötü biri, hatta bir aptal bile değildi; bir zamanlar bir kahramandı ve hayatının en karanlık yılına bakarken bunu aklımızdan çıkarmamız gerek.

Jaehaerys'le olan karşılaşmasının hemen sonrasında, Lord Rogar düştüğü utanç verici durumdan başka bir şey düşünemez olmuştu. Lord hazretlerinin ilk dürtüsü kale muhafızlarını bastıracak kadar adamla Ejderha Kayası'na dönmek ve durumu zor kullanarak çözmekti. Kral Muhafızları'na gelince, Lord Rogar konseye Beyaz Kılıçlar'ın kral için canlarını feda etmeye ant içtiklerini hatırlattı ve, "Onlara bu şerefi bahşetmekten onur duyarım," dedi. Lord Tully, Jaehaerys'in onlara karşı Ejderha Kayası'nın kapılarını kapatabileceğini söylediğinde, Lord Rogar yılmadı. "Bırakın kapatsın. Gerekirse kaleyi saldırarak alırım." En nihayetinde, lord hazretlerinin öfkeli halinde ona laf anlatarak onu bu ahmaklıktan sadece Kraliçe Alyssa vazgeçirebildi. "Aşkım," dedi yumuşak bir sesle, "çocuklarım ejderhalara biniyorlar ve biz binemiyoruz."

Naip Kraliçe, kralın evliliğini bozmayı kocası kadar çok istiyordu zira bu haber yayılırsa İnanç'ın bir kez daha Taç'a karşı

ayaklanacağından emindi. Endişeleri Rahip Mattheus tarafından körüklendi; Jaehaerys'ten uzaklaşıp ağzının dikilmeyeceğine emin olduktan sonra rahip tekrar konuşmaya başladı ve "tüm ahlaklı insanların" kralın ensest evliliğini kınayacağından başka bir şeyden bahsetmez oldu.

Jaehaerys ve Alysanne, Kraliçe Alyssa'nın umduğu gibi yeni yılı kutlamak için Kral Toprakları'na dönselerdi (Konseye, "Akılları başlarına gelecek ve bu yoldan dönecekler," demişti), aralarını düzeltmeleri mümkün olabilirdi ancak bu gerçekleşmedi. Önce iki hafta, sonra da bir ay geçip kral hâlâ kalesine dönmediğinde Alyssa, çocuklarına eve dönmeleri için yalvarmak üzere bu sefer tek başına Ejderha Kayası'na gitme niyetini duyurdu. Lord Rogar bunu öfkeyle yasakladı. "Ona başın bükük halde geri dönersen çocuk bir daha senin lafını dinlemez," dedi. "Kendi arzularını, diyarın iyiliğinin önüne koydu ve buna müsaade edemeyiz. Sonunun, babasınınki gibi olmasını mı istiyorsun?" Böylece kraliçe onun lafını dinleyip gitmedi.

Rahip Barth, yıllar sonra, "Kraliçe Alyssa'nın doğru olanı yapmaya çalıştığından kimsenin şüphesi olmamalı," diye yazdı. "Ne yazık ki çoğunlukla doğru olanın ne olduğundan pek emin olamıyordu. Her şeyden öte, aynen ilk kocası Kral Aenys'in de zamanında dilediği gibi sevilmeyi, hayranlık duyulmayı ve övülmeyi istiyordu. Ancak bir idareci hoşlanılmayacak ama gerekli olan şeyleri yapmak zorundadır, peşinden aşağılama ve kınamaların geleceğini bile bile. Kraliçe Alyssa böyle şeyleri nadiren yapabiliyordu."

Günler haftalara döndü, haftalar aylara ve Karasu Koyu'nun iki yanındakilerin kalpleri sertleşerek inatçılaştı. Çocuk kral ve küçük kraliçesi, Jaehaerys'in Yedi Krallık'm yönetimini devralacağı günü bekleyerek Ejderha Kayası'nda kaldılar. Kraliçe Alyssa ve Lord Rogar, kralın evliliğini bozup gerçekleşeceğinden şüpheleri olmayan felaketi durdurmak için çıkar bir yol arayarak Kral Toprakları'ndaki gücü ellerinde tutmaya devam ettiler. Ejderha Kayası'nda yaşananlardan konsey dışında kimseye bahsetmediler ve Lord Rogar, onlarla Ejderha Kayası'na gelenlere orada gördüklerini kimseye anlatmama emri verdi, cezası dillerini kaybetmek olacaktı. Evlilik feshedildiğinde, Westeros'un büyük kısmı için hiç gerçekleşmemiş

gibi olacaktı... bu, evlilik gizli kaldığı sürece geçerliydi. Gerdeğe girmedikleri sürece, evlilik feshedilebilirdi.

Şimdiki bilgilerimiz ışığında bunun boş bir ümit olduğunu biliyoruz ancak FS 50'deki Rogar Baratheon için mümkün görünüyordu. Bir süreliğine kralın sessizliğinden güç almış olmalıydı. Jaehaerys, Alysanne'le evlenmek için vakit kaybetmemişti ama evlendikten sonra, bunu duyurmak için acelesi yokmuş gibi davranıyordu. Bunu yapmak istese imkânı vardı. Seksen yaşında hâlâ dinç olan Üstat Culiper, Kraliçe Visenya zamanından beri hizmet veriyordu ve işinin ehli iki genç üstat ona yardım ediyordu. Ejderha Kayası'nın yeterli sayıda kuzgunu vardı. Jaehaerys'in bir emriyle, evliliği diyarın dört bir yanında ilan edilebilirdi. Jaehaerys o emri vermedi.

O günden beri âlimler Jaehaerys'in sessizliğinin nedenlerini tartışıp durdular. Kraliçe Alyssa'nın dilediği gibi, aceleyle yaptığı bir evlilikten pişman mı olmuştu? Alysanne bir şekilde onu kızdırmış mıydı? Aegon ve Rhaena'nın başına gelenleri düşünerek, diyarın evliliğe vereceği tepkiden çekinir hale mi gelmişti? Rahip Mattheus'un karanlık gelecek tasvirlerinin, itiraf ettiğinden daha fazla canını sıkmış olması mümkün müydü? Yoksa sadece on beş yaşında, sonuçlarını düşünmeden işi aceleye getirerek hareket etmiş, şimdi de ne yapacağını bilmeyen bir çocuktan mı ibaretti?

Tüm bu açıklamalar için argümanlar sunulabilir ve sunuldu da ama şimdi Jaehaerys Targaryen hakkında bildiklerimizin ışığında, bu açıklamaların her biri yetersiz kalıyor. Genç ya da ihtiyar, düşünmeden harekete geçmeyen bir kraldı o. Bu yazar için, Jaehaerys'in evliliğinden pişman olmadığı ve evliliğini feshetme gibi bir düşüncesi olmadığı gün gibi ortada. Arzuladığı kraliçeyi seçmişti ve diyara bunu zamanı geldiğinde duyuracaktı ancak bunu kendi seçtiği bir zamanda, evliliğin kabulünü sağlayacağını düşündüğü bir şekilde yapacaktı: Naibinin isteklerine karşı gelip evlenen bir çocuk olarak değil, yetişkinliğe adım atıp kendi başına diyarı yöneten bir kral olduğunda.

Genç kralın sarayının bulunmayışının dikkat çekmeye başlaması uzun sürmedi. Henüz yeni yıl kutlamaları sırasında yakılan şenlik ateşlerinin külleri soğumadan, Kral Toprakları halkı sorular sormaya başlamıştı bile. Dedikoduların önünü kesmek adına, Kra-

liçe Alyssa, Majesteleri'nin hanesinin kadim makamı olan Ejderha Kayası'nda dinlendiğini ve tefekkür ettiğini söyledi... gelgelelim zaman geçip Jaehaerys hâlâ ortalıkta görünmediğinde, hem lordlar hem de halk meraklanmaya başladı. Kral hasta mıydı? Bilinmeyen nedenlerden ötürü mahkûm mu edilmişti? Cana yakın ve yakışıklı çocuk kral, Kral Toprakları halkı arasında öyle özgürce dolaşıyor, onlarla etkileşmekten öyle keyif alıyor gibi görünüyordu ki ortadan bu şekilde kaybolması hiç onun yapacağı bir şeye benzemiyordu.

Kraliçe Alysanne'e kalsa, onun da kaleye dönmekte acele etmeye niyeti yoktu. "Burada gündüz ve gece benimlesin," dedi Jaehaerys'e. "Geri döndüğümüzde, Westeros'taki herkes senden bir parça isteyecek ve ben günde seni bir saat görsem şükreder hâle geleceğim." Onun için, Ejderha Kayası'nda geçen günler bir rüya gibiydi. "Uzun yıllar sonra yaşlanıp saçlarımıza aklar düştüğünde, bu günleri düşüneceğiz ve ne kadar mutlu olduğumuzu hatırlayıp gülümseyeceğiz."

Şüphesiz Jaehaerys de aynı şekilde düşünüyordu ama genç kralın Ejderha Kayası'nda kalmak için başka sebepleri de vardı. Amcası Maegor'un aksine, öfke patlamaları yaşayan biri değildi ama öfkelenmeyi de bilirdi ve kendi evliliğiyle kız kardeşinin evliliğinin tartışıldığı konsey toplantılarının dışında bırakılmayı ne unutuyor ne de bunu affediyordu. Rogar Baratheon'a, Demir Taht'ı almasında yardımları için hep minnettar olacaksa da Jaehaerys, onun tarafından yönetilmeyi planlamıyordu. Ejderha Kayası'ndaki o günlerde, Üstat Culiper'e, "Bir babam vardı," demişti, "ikincisine ihtiyacım yok." Kral, El'in meziyetlerinin farkındaydı ve bunlara değer veriyordu ancak El'in kusurlarının da farkındaydı ve Altın Düğün'ün öncesindeki günlerde bu kusurlar iyice kendini göstermeye başlamıştı zira Jaehaerys diyar lordlarıyla görüşürken, Lord Baratheon günlerini avlanarak, içerek ve bakirelerin bekâretini alarak geçirmişti.

Jaehaerys kendi eksikliklerinin de farkındaydı, Demir Taht'a oturmadan önce gidermek istediği eksiklikler. Babası Kral Aenys'in zayıf görülmesinin bir sebebi de kardeşi Maegor gibi bir savaşçı olmamasıydı. Jaehaerys, silah kullanmadaki maharetini ya da cesaretini kimsenin sorgulayamamasını istiyordu. Ejderha Kayası'nda, yanında kale muhafızlarının komutanı Sör Merrell Bullock, oğul-

ları Sör Alyn ve Sör Howards, tecrübeli bir silah ustası olan Sör Elyas Scales ve diyarın en iyi savaşçıları olan kendi Yedisi vardı. Jaehaerys her sabah kale avlusunda onlarla antrenman yapıyor, daha sert saldırmalarını, onu sıkıştırmalarını, bozguna uğratmalarını ve bildikleri her şekilde onun üzerine gelmelerini haykırıyordu. Güneşin doğuşundan öğlene kadar, yeni kraliçesi onu izlerken kılıç, mızrak, gürz ve balta yeteneklerini geliştirerek onlarla çalışıyordu.

Zorlu ve acımasız bir antrenmandı bu. Her müsabaka ancak kralın kendisi ya da rakibi onu ölü ilan ettiğinde sona eriyordu. Jaehaerys o kadar sık ölüyordu ki muhafız birliği askerleri, kral ne zaman düşse, "Kral öldü," diye, ne zaman ayağa kalksa, "Kralım sen çok yaşa," diye bağırarak bunu bir oyuna dönüştürmüştü. Rakipleri, aralarında kralı hangisinin en çok öldüreceğine dair bir bahse bile tutuşmuştu. (Anlatılanlara göre, hızlı mızrağıyla Majesteleri'ni çileden çıkaran Çulluk Pate bahsi kazanmıştı.) Jaehaerys'in akşamları yara bere içinde gelmesi Alysanne'i endişelendiriyordu ancak Ejderha Kayası'ndaki ikametinin sonlarına doğru o kadar ilerleme kaydetmişti ki ihtiyar Sör Elyas, "Majesteleri, siz hiçbir zaman bir Kral Muhafızı olmayacaksınız ancak olur da bir lanet, amcanız Maegor'u mezarından kaldırırsa, benim param sizden yana," demişti.

Jaehaerys'in feci şekilde sıkıştırılıp yaralandığı bir günün akşamında, Üstat Culiper ona, "Majesteleri, kendinizi niçin bu kadar zorluyorsunuz? Diyara barış hâkim," dedi. Genç kral sadece gülümseyip, "Büyükbabam öldüğünde de diyara barış hâkimdi ama babam tahta çıkar çıkmaz dört yandan düşmanlar baş gösterdi. Güçlü mü zayıf mı öğrenmek için onu sınıyorlardı. Beni de sınayacaklar," diye cevap verdi.

Haksız da değildi, gerçi zamanı geldiğinde ilk sınavı, Ejderha Kayası'nda ne kadar antrenman yaparsa yapsın hazırlanamayacağı türden farklı bir sınav olacaktı. Zira sınava tabi tutulacak olan şey erkekliği ve küçük kraliçesine duyduğu sevgi olacaktı.

Alysanne Targaryen'ın çocukluğuna dair çok az bilgiye sahibiz; Saray gözlemcileri, Kral Aenys ve Kraliçe Alyssa'nın beşinci çocukları ve bir kız çocuğu olarak onu, taht sırasında daha yüksekte duran kardeşlerinden daha az ilgi çekici buluyorlardı. Günümüze kalanlara göre, Alysanne parlak ama pek dikkat çekici olmayan bir kızdı; küçümendi ama hiçbir zaman hastalıklı değildi, kibardı, uysaldı ve tatlı bir gülümsemeyle hoş bir sese sahipti. Anne babası, çocukluğunda ablası Rhaena'nın gösterdiği utangaçlıktan onda eser olmadığını gördüklerinde rahat bir nefes almışlardı. Öte yandan, Rhaena'nın kızı Aerea'nın başına buyruk ve inatçı huyu da yoktu onda.

Kraliyet hanesinin bir prensesi olarak, elbette Alysanne'in küçük yaştan itibaren hizmetçileri ve dostları olmuştu. Şüphesiz, bebekliğinde bir sütannesi vardı; birçok asil kadın gibi, Kraliçe Alysanne de kendi çocuklarını emzirmezdi. Sonrasında bir üstat ona okumayı, yazmayı ve toplama çıkarmayı; bir septa da ona takvayı, adabı ve İnanç'ın gizemlerini öğretmiş olmalıydı. Asil olmayan kızlar, kıyafetlerini yıkayıp tuvaletini temizleyerek onun hizmetçiliğini yapmış olmalıydı ve zamanı geldiğinde, şüphesiz kendi yaşıtı ve asil doğumlu leydilerle beraber ata binmek, oyun oynamak ve dikiş dikmek için arkadaşlık kurmuş olmalıydı.

Alysanne bu arkadaşları kendi başına seçmiyordu; annesi Kraliçe Alyssa tarafından seçiliyorlardı ve prensesin herhangi birine fazla bağlanmasının önüne geçmek için sık sık değiştiriliyorlardı. Ablası Rhaena'nın, bazıları pek de uygun görünmeyen gözdelerine

yakışık almayan miktarda sevgi ve ilgi göstermesi kalede birçok dedikoduya konu olmuştu ve kraliçe Alysanne'in de benzer dedikodulara malzeme olmasını istemiyordu.

Tüm bunlar Kral Aenys Ejderha Kayası'nda öldüğünde ve kardeşi Maegor dar denizin öte tarafından Demir Taht'a oturmak için geri döndüğünde değişti. Yeni kral, kardeşinin çocuklarını sevmiyor, onlara sevdiğinden daha da az güveniyordu ve istediklerini annesi Dul Kraliçe Visenya'ya yaptırıyordu. Kraliçe Alyssa'nın hane şövalyeleri ve hizmetçileri ile çocuklarının hizmetçileri ve arkadaşları kovulmuş, Jaehaerys ve Alysanne büyük halaları korkutucu Visenya'nın vesayetine verilmişti. İsmi konulmasa da her açıdan birer esir olan Jaehaerys ve Alysanne amcalarının saltanatını Akıntı Taşı, Ejderha Kayası ve Kral Toprakları arasında mekik dokuyarak geçirdiler ve bu, FS 44'te Visenya'nın ölümüyle Kraliçe Alyssa'ya kaçma fırsatı doğana kadar böyle devam etti. Alyssa bu fırsatı, yanına Jaehaerys, Alysanne ve Kara Kız Kardeş'i alıp Ejderha Kayası'ndan kaçarak değerlendirdi.

Prenses Alysanne'in, kaçışlarından sonraki hayatı hakkında güvenilir bir kaynak günümüze kalmamıştır. Maegor'un kanlı saltanatının son günlerinde, annesiyle Lord Rogar, Fırtına Sonu'ndan bir orduyla yola çıkıp Alysanne, Jaehaerys ve ablaları Rhaena, Kral Toprakları'na ejderhalarıyla inene kadar Alysanne'in adı diyar tarihçelerinde bir daha geçmiyor.

Şüphesiz, Maegor'un ölümünden sonraki günlerde Prenses Alysanne'in hizmetçileri ve arkadaşları oldu. Ne yazık ki bu kişilerin isimleri ve özellikleri günümüze kalmamıştır. Jaehaerys'le beraber Kızıl Kale'den ejderhalarının sırtında kaçtıklarında, hiçbirinin onlarla beraber gitmediğini biliyoruz ama. Kral Muhafızları'nın yedi şövalyesi ve kale muhafızları, aşçıları, seyisleri ve diğer hizmetçiler dışında, kral ve gelini Ejderha Kayası'nda yalnızdılar.

Bu bir kraliçeye değil, prensese bile yakışmayan bir durumdu. Alysanne'in bir hane halkı olmalıydı ve bu düşünce, annesi Alyssa'ya Alysanne'in evliliğini baltalama, hatta feshetme fırsatı sundu. Naip Kraliçe, Ejderha Kayası'na, yeni kraliçenin ihtiyaçlarını görmeleri için özenle seçilmiş bir grup arkadaş ve hizmetçi göndermeye karar verdi. Baş Üstat Benifer, bu planın Kraliçe Alyssa'nın

planı olduğu konusunda bizi temin ediyor... ama bu, Lord Rogar'ın hemen onayladığı bir plandı ve bunu kendi çıkarına kullanabileceği bir yol olarak görmüştü.

Jaehaerys ile Alysanne'in nikâhını kıyan İhtiyar Rahip Oswyck, Ejderha Kayası'ndaki septi idare ediyordu ama kraliyet mensubu bir genç leydinin dini eğitimi için kendi cinsiyetinden birine ihtiyacı vardı. Kraliçe Alyssa üç tane gönderdi: çetin ceviz Septa Ysabel ve Alysanne'in yaşıtı iki asil doğumlu çırak, Lyra ile Edyth. Alysanne'in hane halkına mensup evlenmemiş hizmetçi kızların başında durması için, dindarlığı diyarın dört bir yanında konuşulan, Nehirova Lordu'nun eşi Leydi Lucinda Tully'yi gönderdi. Onunla birlikte Lucinda'nın küçük kız kardeşi, ismi Jaehaerys için bir eş olarak da anılmış olan Broome Hanesi'nden Ella ismindeki mütevazı bir genç kızı da yolladı. El tarafından kısa süre önce çenesiz, memesiz ve akılsız olarak yerilen, Lord Celtigar'ın kızları da bu gruba dâhil edildi. (Lord Rogar'ın, kızların babasına, "Bari bir işe yarasınlar," dediği aktarılır.) Kafilenin kalanını biri Vadi'den, biri fırtınatopraklarından, biri de Menzil'den gelen asil doğumlu üç kız oluşturuyordu: Templeton Hanesi'nden Jennis, Wylde Hanesi'nden Coryanne ve Ball Hanesi'nden Rosamund.

Kraliçe Alyssa, kızının yaşıtı ve sınıfından münasip kızlarla birlikte zaman geçirmesini istiyordu şüphesiz ancak bu leydileri Ejderha Kayası'na gönderirken aklında sadece bu yoktu. Septa Ysabel'in, çırakları Edyth ve Lyra'nın ve dinibütün Leydi Lucinda'yla kız kardeşinin başka bir görevi daha vardı. Naip Kraliçe bu dindar kadınların Alysanne'in, hatta Jaehaerys'in de aklına kardeşin kardeşle yatmasının İnanç'ın gözünde menfur olduğunu sokacağını umuyordu. "Çocuklar" (Alyssa, kral ve kraliçeye böyle demekte ısrar ediyordu) kötü kalpli değillerdi, sadece genç ve inatçıydılar; doğru dersleri aldıklarında, diyar parçalanmadan önce yaptıklarının yanlış olduğu görüp evliliklerinden vazgeçebilirlerdi. En azından böyle olması için dua ediyordu.

Lord Rogar'ın amacı pek de hayra alamet değildi. Kale muhafızlarının ya da Kral Muhafızları'nın şövalyelerinin bağlılığına güvenemeyen El'in, Ejderha Kayası'nda göz ve kulaklara ihtiyacı vardı. Leydi Lucinda ve diğerlerine, Jaehaerys ve Alysanne'in söy-

lediği ve yaptığı her şeyi kendisine raporlamalarını emretti. Özellikle kral ve kraliçenin gerdeğe girmeyi planlayıp planlamadıkları konusunu öğrenmeye meraklıydı. Bunun önlenmesi gerektiğinin özellikle altını çiziyordu.

Ve belki de dahası vardı.

Şimdi ne yazık ki, anlattığımız olaylardan kırk küsur yıl sonra Yedi Krallık'ta ortaya çıkan nahoş bir kitaptan bahsetmek durumundayız. Bu kitabın nüshaları hâlâ Westeros'un aşağılık yerlerinde elden ele dolaşıyor ve bazı genelevlerde (okuma bilen müşterilere hizmet verenlerde) ve ahlaksız kimselerin kütüphanelerinde mevcut olabilir; bu kitabın bakirelerin, eşlerin, çocukların, namusluların ve dindarların ulaşamayacağı yerlere kilitlenmesi uygun olacaktır.

Bahsi geçen kitap, *Bedenin Günahları, Asil ile Aşağılık, Bir Ahlaksızın Öyküsü* ve *Erkeklerin Günahkârlığı* gibi çeşitli isimlerle biliniyor ama her versiyonu *Genç Kızlar için bir Uyarı* alt başlığını taşıyor. Bu kitap, lord babasının kalesindeki bir seyise iffetini veren, evlilik dışı bir çocuk doğuran, ardından da günah, acı ve kölelikle dolu uzun bir ömür boyunca akla hayale gelebilecek her türlü günahı işleyen genç bir kızın anıları olduğunu iddia ediyor.

Yazarın öyküsü doğruysa (zira bazı kısımları inandırıcılığı zorluyor) bu kız, ömrü boyunca kendini bir kraliçenin hizmetçisi, genç bir şövalyenin metresi, Essos'un İhtilaflı Toprakları'nda bir sefer destekçisi, Myr'deki bir hizmetçi kadın, Tyrosh'ta bir kuklacı, Basilisk Adaları'nda bir korsan kraliçesinin oyuncağı, Eski Volantis'te bir köle (burada dövmelenmiş, delinmiş ve vücuduna halkalar takılmış), Qarthlı bir büyücünün hizmetçisi ve nihayetinde Lys'te bir genelevin sahibesi olarak bulmuştu... sonra da Eski Şehir'e ve İnanç'a dönmüştü. İddialara göre yolun sonunda Yıldızlı Sept'teki bir septa olmuş, orada kendi yaptıklarını yapmamaları konusunda genç kızları uyarmak adına bu öyküyü kaleme almıştı.

Yazarın gayriahlaki erotik maceralarının ayrıntıları bizi ilgilendirmiyor. Bizi ilgilendiren tek şey, aşağılık öyküsünün ilk kısımları... zira *Genç Kızlar için bir Uyarı*'nın sözde yazarı, küçük kraliçeye arkadaş olsun diye Ejderha Kayası'na gönderilen kızlardan biri olan Coryanne Wylde'ın ta kendisi.

Ne hikâyesinin doğruluğunu ne de bu bednam kitabı gerçekten onun yazıp yazmadığını (bölümden bölüme yazım tarzındaki belirgin değişikliklerden ötürü, metnin farklı kalemlerden çıktığını düşünen bir grup bulunuyor) teyit etme imkânına sahibiz. Ancak Leydi Coryanne'in gençliği, o sırada Yağmur Kalesi'nde hizmet veren üstadın kayıtları sayesinde teyit edilebiliyor. Bu kayıtlara göre, Lord Wylde'ın küçük kızı on üç yaşında gerçekten de ahırda çalışan "suratsız bir çocuk" tarafından baştan çıkarılıp bekâretini bu çocuğa veriyor. *Genç Kızlar için bir Uyarı*'da bu çocuk kendi yaşında yakışıklı bir çocuk olarak anlatılırken üstadın kayıtlarında, bahsi geçen gönülçelenin otuz yaşlarında, frengi nedeniyle suratı yaralanmış ve tek dikkat çeken özelliği "bir aygırınki kadar büyük bir cinsel organı" olan birisi olarak tanımlanıyor.

Gerçek hangisi olursa olsun, "suratsız çocuğun" yaptığı öğrenilir öğrenilmez çocuk hadım edilip Sur'a gönderilirken, Leydi Coryanne de piç çocuğunu doğurması için odasına kapatılıyor. Doğumundan hemen sonra çocuk kale kâhyalarından biri ve kısır karısı tarafından büyütülmek üzere Fırtına Sonu'na gönderiliyor.

Piç çocuk, üstadın kayıtlarına göre FS 48'de doğmuştu. Sonrasında Leydi Coryanne dikkatle gözlenmişti ama utancından Yağmur Kalesi'nin surları dışarısından çok az kişinin haberi vardı. Onu Kral Toprakları'na çağıran kuzgun geldiğinde leydi annesi ona katiyen çocuğundan ya da günahından bahsetmemesini tembihledi. "Kızıl Kale'de, seni bir bakire olarak görecekler." Fakat babası ve bir erkek kardeşiyle beraber şehre doğru giderlerken Karasu Nehri'nin güneyinde, kayık iskelesinin hemen yanında bir handa gecelediler. Orada onu bekleyen büyük bir lord vardı.

Ve burada öykü daha da içinden çıkılmaz hale geliyor zira handaki adamın kimliği, *Genç Kızlar için bir Uyarı*'nın içinde bazı hakikat kırıntıları olduğunu kabul edenler arasında bile bir tartışma konusu.

Kitabın kopyalanıp durduğu yıllar ve asırlar içerisinde, metne birçok değişiklik ve düzeltme yapıldı. Hisar'da kitapların kopyalarını çıkaran üstatlar orijinal nüshayı kelime kelime aktarmak üzere yoğun bir eğitimden geçirilirler ancak bu disipline sahip başka kâtipler bulmak zor. İnanç için kitapları kopyalayan ve resimlendiren rahip, septa ve kutsal kız kardeşler çirkin, müstehcen

ya da teolojik olarak güvenilmez buldukları paragrafları siler ya da değiştirirler. *Genç Kızlar için bir Uyarı*'nın neredeyse tamamı müstehcen olduğu için muhtemelen üstatlar ya da rahipler tarafından kopyalanmamıştır. Var olduğu bilinen nüshaların sayısına bakılırsa (yüzlercedir ki çok daha fazlası da Kutlu Baelor tarafından yakılmıştır), bundan sorumlu kâtipler muhtemelen ayyaşlık, hırsızlık ya da zina yüzünden İnanç'tan ihraç edilen rahipler, Hisar'dan zincirsiz olarak ayrılan başarısız öğrenciler, Özgür Şehirler'den gelen kiralık tüyler ya da (aralarındaki en kötüsü) oyuncular olmalıydı. Üstatların dikkatinden yoksun olan bu kâtipler çoğunlukla kopyaladıkları metinleri "iyileştirme" yoluna giderlerdi. (Özellikle oyuncular buna çok yatkındır.)

Genç Kızlar için bir Uyarı özelinde ise bu "iyileştirmeler" daha çok günah bölümleri eklemek ve var olan bölümleri daha da rahatsız edici ve gayriahlaki hâle getirmekten oluşuyordu. Metin yıllar boyunca değiştirile değiştirile, hangisinin orijinal metin olduğunun belirlenmesi giderek daha zor bir hale gelmiştir, hatta kayıtlara göre, Hisar'daki üstatlar kitabın asıl isminin hangisi olduğu konusunda bile görüş ayrılıkları yaşamışlardır. Böyle bir buluşma gerçekleştiyse de, Coryanne Wylde'la kayık iskelesinin yanındaki handa buluşan adamın kimliği bile ayrı bir tartışma konusudur. *Bedenin Günahları* ve *Asil ile Aşağılık* isimlerine sahip olan kopyalarda (bunlar genellikle daha eski ve daha kısa olanlardır) handaki adamın kimliği, Lord Rogar'ın dört kardeşinin en büyükleri Sör Borys Baratheon olarak belirtilmektedir. *Bir Ahlaksızın Öyküsü* ve *Erkeklerin Günahkârlığı*'nda ise bu adam bizzat Lord Rogar'dır.

Tüm versiyonlar, sonra yaşananlar konusunda aynı şeyi söylemektedir. Leydi Coryanne'in babasını ve kardeşini gönderdikten sonra lord, kızı inceleyebilmek için kıza soyunmasını emreder. "Ellerini vücudumun her yerinde gezdirdi," diye yazmaktadır, "tatmin olana dek benden şu veya bu yöne dönmemi, gerinmemi, domalmamı ve bacaklarımı açmamı emretti." Adam ancak tüm bunlardan sonra onu Kral Toprakları'na neden çağırdığını açıklar. Sözde bir bakire olarak, Kraliçe Alysanne'e arkadaşlık etmesi için Ejderha Kayası'na gönderilecektir ancak oraya vardığında bedenini ve işvesini kullanarak kralı baştan çıkarıp koynuna girecektir.

Yazanlara göre adam kıza, "Jaehaerys de muhtemelen bakir ve kız kardeşine sevdalı," demişti, "ama Alysanne küçük bir çocuk ve sen her erkeğin isteyeceği bir kadınsın. Majesteleri senin cazibenin tadına baktığında aklını başına devşirip bu ahmak evlilikten dönebilir. Sonrasında, kim bilir, belki seni yanında bile tutabilir? Elbette, evlilik söz konusu olamaz ama mücevherler, hizmetçiler, her ne istersen senin olur. Bir kralın metresi olmanın fazlaca mükâfatı vardır. Alysanne sizi yatakta beraber basarsa daha da iyi. Gururlu bir kızdır ve sadık olmayan bir eşi çabucak terk eder. Tekrar hamile kalırsan sana ve bebeğine iyi bakılacak, babanla annen de Taç'a bu hizmetinden ötürü mükâfatlandırılacak."*

Bu hikâyeye güvenilir bir kaynak olarak bakabilir miyiz? Bahsi geçen olaylardan çok sonraki bu ileri tarihte, bahsi geçen tüm insanların ölümünün üzerinden bu kadar geçtikten sonra bundan emin olmak pek de mümkün değil. Kızın kendisinin tanıklığı dışında kayık iskelesinin yanındaki görüşmenin gerçekleştiğini teyit edecek bir kaynağımız yok. Ve bir Baratheon, Coryanne Wylde'la Kral Toprakları'na varmadan önce gizlice görüştüyse, ona neler söylediğini bilemeyiz. Diğer kızlara anlatıldığı gibi ona da sadece bir casus olarak görevleri anlatılmış olabilir.

Kral Jaehaerys'in uzun saltanatının son yıllarında Hisar'da yazan Yüce Üstat Crey, handaki bu görüşmenin Lord Rogar'ın adını lekelemek için atılmış başarısız bir iftira olduğuna inanıyor ve bu yalanı atanın, ileriki senelerde ağabeyiyle büyük bir husumete giren Sör Borys Baratheon olduğunu söyleyecek kadar bile ileri gidiyordu. Aralarında, yasaklanmış, kaçak, sahte ve müstehcen metinlerin Hisar'daki baş uzmanı olan Üstat Ryben'in de bulunduğu diğer âlimler bu öykünün genç çocukları, piçleri, fahişeleri ve onların yatağına giren erkekleri heyecanlandırmak için yazılmış müstehcen bir öykü olduğunu düşünüyordu. "Halk arasında her zaman büyük lordların ve asil şövalyelerin, bakirelerin bekâretlerini aldıkları öy-

* *Bir Ahlaksızın Öyküsü*'nün bazı kopyalarında Lord Rogar'ın "sabaha kadar" kızın bedenini bildiğine dair şehvetli bir bölüm daha eklenmiştir fakat bu çok büyük ihtimalle azgın bir kâtibin ya da baştan çıkmış bir deyyusun sonradan eklemesidir.

külerden zevk alan ahlaksız erkekler bulunur," diye yazıyor Ryben, "zira bu, üstlerinin bile onlarla aynı düşkünlüklere sahip oldukları konusunda onları rahatlatır."

Bu mümkün. Ancak şüphesiz bildiğimiz ve bizim kendi sonuçlarımıza varmamıza yardımcı olabilecek bazı şeyler var. Yağmur Kalesi Lordu Morgan Wylde'ın küçük kızının küçük yaşta bekâretini kaybettiğini ve piç bir çocuk dünyaya getirdiğini biliyoruz. Lord Rogar'ın kızın bu utancından haberdar olduğundan makul surette emin olabiliriz; Lord Rogar, Lord Morgan'ın lordu olmakla kalmıyordu, aynı zamanda piç de Lord Rogar'ın hane halkına katılmıştı. Coryanne Wylde'ın, Kraliçe Alysanne'e arkadaşlık etmesi için Ejderha Kayası'na gönderilen kızlar arasında olduğunu biliyoruz... bu, tuhaf bir seçim çünkü onun sadece bir kraliçe nedimesi olması istendiyse, uygun bir yaşta ve asil doğumlu, aynı zamanda bekâretleri bozulmamış ve iffetleri sorgulanmayacak onlarca başka genç kız da vardı.

"Neden o?" sorusu yıllarca soruldu. Özel bir yeteneği ya da belli bir cazibesi mi vardı? Varsa o dönemde kimsenin dikkatini çekmemiş olmalı. Lord Rogar ya da Kraliçe Alyssa'nın, Coryanne'in lord babası ya da leydi annesine bir tür minnet borcu mu vardı? Bunun hiçbir kaydı yok. *Genç Kızlar için bir Uyarı*'da öne sürülen çirkin, basit cevap dışında Coryanne Wylde'ın neden seçildiği sorusuna başka hiçbir makul açıklama getirilememiştir: Ejderha Kayası'na Alysanne için değil, Jaehaerys için gönderilmişti.*

Saray kayıtları, Alysanne Targaryen'ın hane halkı için seçilen Septa Ysabel, Leydi Lucinda ve diğer kadınların tüccar gemisi *Bilge Kadın*'a FS 50'nin ikinci ayının yedinci gününde bindiğini ve sabah dalgasıyla Ejderha Kayası için yola çıktıklarını gösteriyor. Kraliçe Alyssa önden kuzgunla haber göndermişti fakat yine de, o günden sonra Bilge Kadınlar olarak tanınacak kadınların Ejderha Kayası'nın kapılarını kapalı bulacaklarından endişeleniyordu. Endişeleri

* Yıllar sonra Kral IV. Aegon sarhoşken birisinin bu soruyu ona yönelttiği aktarılır. Majesteleri sözümona buna gülmüş ve eğer Lord Rogar aptal değilse, FS 50'de Ejderha Kayası'na gönderilen tüm kızlara genç kralın yatağına girmelerini emretmesi gerektiğini söylemişti zira El, Jaehaerys'in hangisini tercih edeceğini bilemezdi. Bu bednam ima halk arasında yayılmıştır ancak hiçbir kanıta sahip değildir ve gönül rahatlığıyla göz ardı edilebilir.

yersizdi. Gemiden inerlerken küçük kraliçe ve iki Kral Muhafızı onları rıhtımda bekliyordu ve Alysanne her birini memnuniyet dolu gülümsemeler ve hediyelerle karşıladı.

Daha sonra ne olduğunu anlatmadan önce, dikkatimizi kısa süreliğine "Batıdaki Kraliçe" Rhaena Targaryen'ın yeni kocası ve kendi maiyetiyle yaşadığı Güzel Ada'ya çevirelim.

Rhaena'nın evliliği çok daha önemsiz olsa da, Kraliçe Alyssa'nın en büyük kızının üçüncü evliliğine, oğlunun kısa süre sonra yapacağı evliliği kadar kızdığını hatırlayacaksınız. Bu düşüncesinde yalnız değildi zira işin gerçeği şuydu ki Androw Farman, damarlarında ejderhanın kanı akan biri için tuhaf bir seçimdi.

Lord Farman'ın ikinci oğlu olduğundan, haliyle varisi bile olmayan Androw'un soluk mavi gözlü ve uzun lepiska saçlı, yakışıklı bir delikanlı olduğu söylenir fakat kraliçeden dokuz yaş daha küçüktü ve babasının kalesinde bile yumuşak başlı ve kibar biri olduğu için ona "kız kılıklı" gözüyle bakanlar vardı. Bir kavalye olarak başarısız olan Androw, babasının ya da ağabeyinin dövüş yeteneklerinden nasibini almadığından bir şövalye olamamıştı. Babası oğlunu bir üstat zinciri dövmesi için Eski Şehir'e göndermeyi bir süre düşünse de kendi üstadı ona çocuğun yeteri kadar zeki olmadığını, yazıp okurken zorlandığını söylemişti. Sonraları neden böyle potansiyelsiz bir eş seçtiği sorulduğunda Rhaena Targaryen, "Bana nazik davranmıştı," diye cevapladı.

Tanrı Gözü'nün Altındaki Muharebe'den sonra amcası Kral Maegor onun yakalanmasını talep edip diyarın Fakir Dostları onu bir günahkâr, kızlarını ise menfur ilan ederlerken, Androw'un babası da ona nazik davranmış ve onu Güzel Ada'ya kabul etmişti. Dul kraliçenin Androw'la evlenmesinin, Androw'un babasına bu nezaketini geri ödemek için olduğunu söyleyenler de vardı zira kendisi de hükmetmeyi hiç beklememiş bir ikinci oğul olan Lord Farman'ın, tüm eksikliklerine rağmen Androw'a karşı büyük bir sevgi beslediği bilinmektedir. Belki bu iddianın da bir doğruluk payı vardır fakat ilk olarak Lord Farman'ın üstadı tarafından öne sürülen başka bir olasılık çok daha doğruluk payına sahip olabilir. "Kraliçe Güzel Ada'da gerçek aşkını buldu," diye yazmıştı Üstat Smike, Hisar'a, "ancak Androw'la değil, ablası Leydi Elissa'yla."

Androw'dan üç yaş büyük olan Elissa Farman, erkek kardeşinin mavi gözleri ve uzun lepiska saçlarına sahip olsa da geri kalan her alanda kardeşinden çok farklıydı. Keskin zekâlı, daha da keskin dilli olan Elissa atlara, köpeklere ve şahinlere bayılırdı. İyi bir sesi vardı ve okçulukta yetenekliydi ama asıl aşkı denizcilikti. Şafak Çağı'dan beri batı denizlerine açılan Güzel Adalı Farmanların sözleri *Biz Rüzgâra Bineriz*'di ve Leydi Elissa bu sözlerin vücut bulmuş haliydi. Çocukluğunda, karadan çok denizde zaman geçirdiği söylenirdi. Babasının tayfaları, onun bir maymun gibi geminin selviçesine tırmanmasına kahkahalarla karşılık verirlerdi. On dört yaşında Güzel Ada etrafında kendi gemisinin yelkenlerini açmıştı ve yirmisine geldiğinde kuzeyde Ayı Adası'na, güneydeyse Arbor'a kadar seyahat etmişti. Sık sık lord babası ve leydi annesinin yüreklerini ağzına getirerek batı ufkunun ötesine yelken açıp Günbatımı Denizi'nin öte tarafında ne tür tuhaf ve harika toprakların olduğunu öğrenme arzusundan bahis açardı.

Leydi Elissa, biri on ikisinde biri de on altısında olmak üzere iki kere nişanlanmıştı ancak babasının kederle itiraf ettiği üzere iki seferde de çocukları korkutup kaçırmıştı. Rhaena Targaryen'la kafaları uyuştuğundan dost olmuş, kraliçe de onu yeni bir sırdaş olarak görmüştü. Rhaena'nın en eski dostları Alayne Royce ve Samantha Stokeworth'le beraber birbirlerinden ayrılmaz bir grup olmuşlar, kale maiyeti içinde, Lord Marq'ın büyük oğlunun "Dört Başlı Canavar" ismini taktığı, ikinci bir maiyet haline gelmişlerdi. Rhaena'nın yeni kocası Androw, zaman zaman bu arkadaş grubuna dahil edilmiş olsa da asla beşinci bir baş olarak görülmemişti. Bir başka ipucu da Kraliçe Rhaena'nın Androw'u hiçbir zaman, leydi Elissa, Alayne ve Sam'le sıklıkla paylaştığı bir macera olan ejderhası Rüyaateşi'nin sırtında uçmaya götürmemiş olmasıydı (doğrusu, kraliçe Androw'u gökyüzünü paylaşmaya davet etmiş, Androw da onu reddetmiş olabilir zira kendisi maceraperest biri değildi).

Kraliçe Rhaena'nın Güzel Kale'de geçirdiği zamanın tamamen mutlu anılarla dolu olduğunu söylemek bir hata olur. Onun orada olmasından herkes hoşnut değildi. Bu uzak adada bile Fakir Dostlar vardı ve Lord Marq'ın, zamanında babasının yaptığı gibi, İnanç'ın düşmanları olarak gördükleri birine yardım ve yataklık

etmesine kızmışlardı. Rüyaateşi'nin adadaki varlığı da sorunlara neden oluyordu. Birkaç senede bir görülen bir ejderha, bir mucize ve seyretmesi müthiş bir şeydi ve bazı Güzel Adalıların deyimiyle "kendilerine ait bir ejderhalarının" olmasından mutluluk duydukları doğruydu. Fakat diğerleri bu haşmetli yaratığın varlığından endişe duyuyorlardı, özellikle de büyüdükçe... ve acıktıkça. Büyümekte olan bir ejderhayı doyurmak kolay iş değildir. Ve Rüyaateşi'nin bir grup ejderha yumurtası yumurtladığı öğrenildiğinde, iç tepelerden bir dilenci kardeş, eğer bir ejderha avcısı ortaya çıkıp bu felakete son vermezse yakında Güzel Ada'nın "fark ayırt etmeksizin koyunları, inekleri ve insanları mideye indiren" ejderhalarla dolup taşacağını anlatan vaazlar vermeye başladı. Lord Farman adamı yakalayıp susturmaları için şövalyeleri gönderdi ama binlerce kişi çoktan kehanetlerini duymuştu. Vaiz, Güzel Ada'nın altındaki zindanlarda ölse de vaazları, cühelayı korkuyla doldurarak yayılmaya devam etti.

Lord Farman'ın makamının içinde bile Kraliçe Rhaena'ya düşman olanlar bulunuyordu, en başta da lord hazretlerinin varisi. Sör Franklyn, Tanrı Gözü'nün Altındaki Muharebe'de savaşıp yaralanmış, Prens Taçsız Aegon'ın hizmetinde kan dökmüştü. Dedesi de en büyük oğluyla beraber muharebede can vermişti ve naaşlarını Güzel Ada'ya geri getirmek ona düşmüştü. Ancak ona göre Rhaena Targaryen, Farman Hanesi'ne tattırdığı yaslar konusunda pek pişmanlık duymuyor, kendisine de pek minnettarlık göstermiyordu. Ayrıca kız kardeşi Elissa'yla olan dostluklarından da şikâyetçiydi; hayatını vahşi ve inatçı bir şekilde yaşaması konusunda kız kardeşini yüreklendirmek yerine, Sör Franklyn, kraliçenin kız kardeşine hanesine olan görevini yerine getirip uygun biriyle evlenmesini ve çocuk yapmasını tembihlemesi gerektiğini düşünüyordu. Dört Başlı Canavar bir şekilde Güzel Kale'deki kale hayatının merkezine geçerken lord babası ve kendisinin giderek daha da geri plana atılmasından hoşlanmıyordu. Bu konuda hakkı vardı. Batıtopraklarından ve ötesinden sayıları giderek artan asil lordlar Güzel Ada'ya geliyorlar ancak geldiklerinde küçük bir adanın lordu ve oğluyla değil, Batıdaki Kraliçe'yle görüşmek istiyorlardı, diye yazıyor Üstat Smike.

Asi kızı ve zayıf oğlu da dâhil tüm çocuklarını seven, onları sevdiği için Rhaena Targaryen'ı da seven, uysal ve yumuşak başlı bir

adam olan Marq Farman, Güzel Kale'yi yönettiği sürece bunların hiçbiri kraliçeyi ve dostlarını ilgilendirmiyordu. Ancak kraliçeyle Androw Farman'ın evliliklerinin ilk yıldönümü kutlamalarından iki hafta geçmeden Lord Farman altmış dört yaşında, masasında bir kılçıkla boğularak vefat etti. Vefatıyla birlikte Güzel Ada Lordu Sör Franklyn oldu.

Sör Franklyn zaman kaybetmedi. Babasının cenazesinden sonraki gün, Rhaena'yı büyük salonuna çağırıp (kendisi ona gitmeyi lütfetmemişti) adadan ayrılmasını buyurdu. "Burada istenmiyorsun," dedi ona. "Burada hoş karşılanmıyorsun. Ejderhanı da al yanına, dostlarını ve burada kalmak zorunda kalırsa şüphesiz pantolonuna işeyecek olan küçük kardeşimi de al. Ama sakın kız kardeşimi alayım deme. O burada kalıp seçeceğim bir erkekle evlenecek."

Üstat Smike'ın, Hisar'a yazdığı bir mektupta dediği gibi Franklyn Farman cesur davranmıştı. Ancak akılsız da davranmıştı ve o anda ölüme ne kadar yaklaştığının farkına varmış gibi görünmüyordu. "Gözlerindeki ateşi görebiliyordum," diye yazdı üstat, "ve bir anlığına Güzel Kale'nin yandığını, beyaz kulelerinin karardığını ve alevler pencereden pencereye atlar, ejderha etrafında dört dönerken denize battığını görebiliyordum."

Rhaena Targaryen ejderhanın soyundandı ve istenmediği yerde kalamayacak kadar gururluydu. Kocası ve dostlarına onu gemiyle takip etmelerini söyleyip o gece Rüyaateşi'nin sırtında Casterly Kayası'na doğru yola çıkarak Güzel Kale'yi terk etti. Öfkeyle kızaran Androw kardeşiyle teke tek dövüşmeyi önerdiğinde, kraliçe onu bundan hemen vazgeçirdi. "Seni parçalara ayırır, aşkım," dedi ona, "ve üçüncü defa dul kalırsam insanlar beni cadı ya da daha kötüsü ilan edip beni Westeros'tan kovarlar." Kocasına, Casterly Kayası Lordu Lyman Lannister'ın ona daha önce de kapılarını açtığını hatırlattı. Kraliçe Rhaena bir kez daha hoş karşılanacağından emindi.

Sonraki sabah Androw Farman, Samantha Stokeworth ve Alayne Royce yanlarında kraliçenin arkadaşı, hizmetçisi ve dalkavuğundan oluşan kırktan fazla kişiyle beraber peşinden yola çıktı zira Majesteleri, Batıdaki Kraliçe olarak yanında hatırı sayılır bir grup toplamıştı. Leydi Alyssa da onlarlaydı zira geride kalmayı planlamıyordu; gemisi *Bakirenin Keyfi* yolculuk için hazırlanmıştı.

Fakat kraliçenin maiyeti rıhtıma vardığında, Sör Franklyn'i onları beklerken buldular. Geri kalanları gidebilirdi, gitmeleri de iyi olurdu diye duyurdu Sör Franklyn ancak kız kardeşi evlenmek için Güzel Ada'da kalacaktı.

Fakat yeni lord yanında sadece altı adam getirmişti ve halkın kız kardeşine duyduğu sevgiyi hesap edememişti, özellikle de birçoğunun onu küçük bir kız olduğu zamanlardan beri tanıdığı denizcilerin, gemi ustalarının, balıkçıların, hamalların ve rıhtım mahallesinin diğer mensuplarının. Leydi Elissa kardeşine karşı çıkıp yolundan çekilmesini talep ederken etraflarında her an daha da sinirlenen bir kalabalık toplanmaya başladı. Ruh hallerinden bihaber olan lord hazretleri kız kardeşini tutmaya çalıştı... ve kalabalık ilerleyerek, daha kılıçlarını bile çekemeden askerlerini bastırdı. Adamlarından üçü rıhtımdan suya itilirken Lord Farman da yeni tutulmuş sazanlarla dolu bir gemiye atıldı. Elissa Farman ve kraliçenin kalan arkadaşları *Bakirenin Keyfi*'ne engelsiz binip Lannis Limanı'na doğru yelken açtılar.

Casterly Kayası Lordu Lyman Lannister, Zalim Maegor kellelerini talep ederken Rhaena ve kocası Taçsız Aegon'a başlarını sokacak bir yer vermişti. Piç oğlu Sör Tyler Tepe, Prens Aegon'la beraber Tanrı Gözü'nde dövüşmüştü. Eşi Tarbeck Hanesi'nden çetin Leydi Jocasta, Kaya'da kaldığı süre zarfında Rhaena'yla bir dostluk kurmuş ve hamile olduğunu ilk fark eden kişi olmuştu. Kraliçenin umduğu gibi ona bir kez daha kucak açtılar ve kraliçenin maiyetinin kalanı da Lannis Limanı'na geldiğinde, Lannisterlar onları da hoş karşıladılar. Şereflerine büyük bir ziyafet düzenlendi, Rüyaateşi'ne bütün bir ahır tahsis edildi ve Kraliçe Rhaena, kocası ve Dört Başlı Canavar'ın diğer üyelerine Kaya'nın derinliklerinde, tehlikeden uzak, bir dizi daire verildi. Orada bir ay boyunca kalıp Westeros'un en zengin hanesinin ev sahipliğinin tadını çıkardılar.

Ancak günler geçtikçe bu ev sahipliği Rhaena Targaryen'ı rahatsız eder noktaya geldi. Onlara gönderilen hizmetçilerin, yaptıkları her şeyi Lord ve Leydi Lannister'a aktaran casuslardan oluştuğu gün gibi ortadaydı. Kale septalarından biri Samantha Stokeworth'e, kraliçenin Androw Farman'la olan evliliğinde gerdeğe girilip girilmediğini, girildiyse buna tanık olan olup olmadığını sordu. Lord

Lyman'ın yakışıklı piç oğlu Sör Tyler Tepe, kendini Rhaena'ya sevdirmek için aklına gelen her şeyi yapar, Tanrı Gözü'nün Altındaki Muharebe'de yaptıklarını anlatıp "Aegon'ının hizmetinde" aldığı yaraları gösterirken bir yandan da Androw'la açık açık alay ediyordu. Lord Lyman'ın kendisi de kraliçenin Güzel Ada'dan yanında getirdiği üç ejderha yumurtasına uygunsuz bir ilgi gösteriyor, nasıl ve ne zaman içinden birer ejderha çıkacağını merak ediyordu. Karısı Leydi Jocasta, onunla baş başayken, Majesteleri olur da Lannister Hanesi'ne ev sahipliği için minnettarlığını göstermek isterse bir ya da daha fazla yumurtanın güzel bir hediye olabileceğini söylemişti. Bu plan da tutmayınca Lord Lyman doğrudan çok yüksek bir meblağa yumurtaları satın almayı teklif etti.

Kraliçe Rhaena o zaman Casterly Kayası Lordu'nun gözünün asil bir misafirden daha fazlasında olduğunu anladı. Samimiyet maskesinin altında, bu kadar azıyla yetinmeyecek kadar kurnaz ve hırslı biri vardı. Demir Taht'la muhtemelen Rhaena'yla piçi ya da öz oğullarından birini evlendirerek bir ittifak kurmak istiyordu; Lannisterları, Hightowerların, Baratheonların ve Velaryonların üzerine çıkarıp diyardaki iki numaralı hane olmalarını sağlayacak bir evlilik. Bir de *ejderha* istiyordu. Kendi ejderbinicileri olursa Lannisterlar, Targaryenların eşiti olacaklardı. Sam Stokeworth, "Onlar bir zamanlar krallardı," diye hatırlattı. "Gülümsüyor gülümsemesine ama Ateş Tarlası'nın öyküleriyle büyütülmüş; unutmayacaktır." Rhaena Targaryen da ailesinin tarihini biliyordu; Valyria'nın Özgür Halkı'nın hikâyesi, kan ve ateşle yazılmış. "Burada kalamayız," dedi sevgili dostlarına.

Şimdi Kraliçe Rhaena'yı bir süreliğine burada bırakıp tekrar batıya, naiple kralın aralarının açık olduğu Kral Toprakları ve Ejderha Kayası'na geri dönmeliyiz.

Kraliçe Alyssa ve Lord Rogar için kralın evliliği meselesi ne kadar can sıkıcı olursa olsun, naiplik sürecinde tek uğraştıkları şeyin bu olduğunu düşünmemek gerek. Para, daha doğrusu para sıkıntısı Taç'ın en önemli sorunuydu. Kral Maegor'un savaşları, kraliyet hazinesini tüketen, yıkıcı derecede pahalı olaylardı. Maegor'un hazine başı, hazineyi doldurabilmek için var olan vergileri artırmış ve yenilerini getirmişti ancak bu önlemler beklenenden daha az altın

getirmiş ve diyar lordlarının krala duyduğu nefreti derinleştirmekten başka bir işe yaramamıştı. Jaehaerys'in tahta çıkışıyla da durum daha iyiye gitmemişti. Genç prensin taç giyme töreniyle annesinin Altın Düğün'ü, onlara lordların ve halkın sevgisini kazandıran şahane olaylardı ama bunların hepsinin bir maliyeti vardı. Daha da büyük bir masraf onları bekliyordu; Lord Rogar, şehri ve krallığı Jaehaerys'e teslim etmeden önce Ejderha Çukuru'nun inşaatını tamamlamak istiyordu fakat hazinede yeterli para yoktu.

Pençe Adası Lordu Edwell Celtigar, Zalim Maegor'a zayıf bir El olmuştu. Naiplik döneminde kendisine ikinci bir şans verildiğinde, aynı derecede zayıf bir hazine başı olduğu da ortaya çıktı. Eşiti lordları kızdırmaktan çekinerek el altındaki Kral Toprakları halkına yeni vergiler getirmeye karar vermişti. Liman ücretleri üçe katlanmış, bazı malların hem şehre girerken hem de şehirden çıkarken vergilendirilmesi kararı alınmış ve hancılarla inşaatçılara yeni vergiler getirilmişti.

Bu önlemlerin hiçbiri hazineyi beklendiği gibi doldurmadı. Aksine inşaat durma noktasına geldi, hanlar boşaldı ve tüccarlar gemilerini Kral Toprakları'ndan Akıntı Taşı'na, Duskendale'e, Bakire Havuzu'na ve vergilerden kaçabilecekleri diğer limanlara götürdüğünde ticaret gözle görülür derecede azaldı. (Diyarın diğer büyük şehirleri olan Lannis Limanı ve Eski Şehir de Lord Celtigar'ın yeni vergilerinden nasibini almıştı fakat bu, o kadar da etkili olmamıştı çünkü Casterly Kayası ve Hightower bu vergileri toplamaya yeltenmedi.) Yeni vergiler Lord Celtigar'ın şehirde sevilmeyen biri haline gelmesine yaradı sadece. Lord Rogar ve Kraliçe Alyssa da kınamaların hedefi oldu. Başka bir kayıp da Ejderha Çukuru oldu; Taç'ın inşaatçılara ödeyecek parası kalmamıştı ve büyük kubbesinin çalışmaları sona erdi.

Ayrıca hem kuzeyde hem de güneyde fırtına bulutları toplanıyordu. Lord Rogar'ın Kral Toprakları'ndaki işlerle meşgul olmasını fırsat bilen Dornelulara cesaret gelmiş, hudutlara daha sık akın düzenlenmeye başlamışlardı, hatta fırtmatopraklarına bile bulaşıyorlardı. Kızıl Dağlar'da ortaya çıkan yeni bir Akbaba Kral'ın dedikoduları duyulmaya başlanmıştı ve Lord Rogar'ın kardeşleri Borys'le Garon, onu yakalayacak yeterli adama ve paraya sahip olmadıkları konusunda ısrarcıydılar.

Kuzey'de durum daha da kötüydü. Kışyarı Lordu Brandon Stark FS 49'da, Altın Düğün'den dönüşünden çok geçmeden ölmüştü; kuzeyliler, yolculuğun ondan çok şey götürdüğünü söylediler. Oğlu Walton yerine geçti ve FS 50'de, Kırağı Tepesi ile Samur Salonu'ndaki Gece Nöbetçileri arasında ani bir isyan patlak verince, kuvvetlerini toplayıp sadık nöbetçilerle isyanı bastırmak için Sur'a gitti.

Asiler, çocuk kralın merhametinden yararlanmış eski Fakir Dostlar ve Savaşçı'nın Oğulları'ydı ve başlarında, Jaehaerys için Maegor'a ihanet etmeden önce Kral Muhafızları'nda görev almış iki hain şövalye Sör Olyver Bracken ve Sör Raymund Mallery vardı. Gece Nöbetçileri'nin Lord Kumandanı bir hata yapıp Bracken ve Mallery'ye yıkılmakta olan iki kaleyi verip kaleleri tamir etmelerini emretmişti; iki adam aksine kaleleri kendi makamları haline getirip kendilerini birer lord ilan etmeye karar vermişlerdi.

İsyanları kısa süreli oldu. Gece Nöbetçileri'nin onda biri isyana katılırken, geri kalanları yeminlerine sadık kalmıştı. Kara kardeşler, Lord Stark ve sancaktarlarıyla buluştuktan sonra Kırağı Tepesi'ni geri alıp yeminbozanları astılar; bir tek Sör Olyver asılmadı, Lord Stark'ın meşhur kılıcı Buz'la kellesi alındı. Bu haber Samur Salonu'na ulaştığında, oradaki asiler yabanıllarla işbirliği yapma umuduyla Sur'un öte tarafına kaçtılar. Lord Walton peşlerinden gitti ama iki gün kuzeyde, perili ormanın karları arasında adamlarıyla birlikte devlerin tuzağına düştü. Walton Stark'ın iki devi öldürdükten sonra eyerinden indirilip parçalandığı kaydedilmiştir. Hayatta kalan adamları, onun parçalarını Kara Kale'ye taşıdılar.

Yabanıllar, Sör Raymund Mallery ve diğer firarilere de soğuk bir karşılama düzenledi. Asi olsun olmasın, özgür halkın kargalarla işi olmazdı. Sör Raymund'un kellesi yarım sene sonra Doğugözücüsü'ne teslim edildi. Adamlarının başına ne geldiği sorulduğunda yabanıl şefi gülüp, "Yedik onları," diye cevap verdi.

Brandon Stark'ın ikinci oğlu Alaric, Kışyarı Lordu oldu. Kuzey'i yirmi üç sene yönetecekti, maharetli olsa da sert bir adamdı... ancak uzun bir süre Kral Jaehaerys hakkında iyi düşünmeyecekti zira kardeşi Walton'ın ölümü için kralın merhametini suçluyordu ve sık sık Majesteleri'nin Maegor'un adamlarını Sur'a göndermek yerine kellelerini alması gerektiğini tekrarlayacaktı.

Kuzey'den çok uzakta, Kral Jaehaerys ve Kraliçe Alysanne, saraydan gönüllü sürgünlerine devam ediyorlardı ama boş durdukları söylenemezdi. Jaehaerys her sabahki antrenmanına Kral Muhafızları şövalyeleriyle devam ediyordu ve akşamlarını, kendi saltanatı için model olarak kullanmak istediği büyükbabası Fatih Aegon'ın saltanatının tarihçelerini inceleyerek geçiriyordu. Ejderha Kayası'nın üç üstadıyla kraliçe, bu çalışmalarında ona yardımcı oluyordu.

Günler geçtikçe, kralla görüşmek için daha fazla ziyaretçi Ejderha Kayası'na gelir olmuştu. İlk gelen Danseden Taş Lordu Massey oldu ama Akbaba Yuvası Lordu Staunton, Duskendale Lordu Darklyn ve Sivri Burun Lordu Bar Emmon da zaman kaybetmedi, onların da ardından Lord Harte, Rollingford, Mooton ve Stokeworth geldi. Kral Maegor düştüğünde intihar eden Lord Rosby'nin genç lord oğlu da gelmiş, boynu bükük, genç kralın affını dilemişti ve Jaehaerys bunu memnuniyetle bahşetmişti. Daemon Velaryon, Taç'ın lord amirali ve donanma başı olarak naiplerle birlikte Kral Toprakları'nda olsa da bu, Jaehaerys ve Alysanne'in ejderhalarıyla Akıntı Taşı'na uçup Daemon Velaryon'un oğulları Corwyn, Jorgen ve Victor eşliğinde tersaneleri gezmesine engel değildi. Bu görüşmelerin haberi Kral Toprakları'ndaki Lord Rogar'a ulaştığında Lord Rogar küplere bindi ve Lord Daemon'a, bu "yalaka lordların" çocuk krala yaltaklanmalarını engellemek için Velaryon filosunun kullanılıp kullanılamayacağını soracak kadar ileri gitti. Lord Velaryon'un cevabı kısa oldu. "Hayır," dedi. El bunu da bir saygısızlık olarak gördü.

Bir yandan da Kraliçe Alysanne'in yeni nedimeleri ve arkadaşları Ejderha Kayası'na yerleşmişlerdi ve annesinin, bu Bilge Kadınların kraliçeyi evliliğinin akılsızca ve yanlış olduğuna ikna etmeye dair planlarının suya düştüğü gerçeği çok geçmeden belli oldu. Ne dua ne vaazlar ne de *Yedi Köşeli Yıldız*'dan okunan pasajlar Alysanne Targaryen'ın kardeşiyle evlenmesinin, kardeşinin sırdaşı, dostu ve çocuklarının annesi olmasının tanrıların istediği şey olduğu inancını sarsamamıştı. Septa Ysabel, Leydi Lucinda ve diğerlerine, "Harika bir kral olacak," demişti, "ve ben de harika bir kraliçe olacağım." İnancına o kadar bağlı, geri kalan her şeyde de o kadar nazik, o kadar kibar ve sevgi doluydu ki septa ve diğer Bilge

Kadınlar onu kınayamayacaklarını fark edip her geçen daha çok onun tarafını tutar oldular.

Lord Rogar'ın Jaehaerys ve Alysanne'i ayırma planı da pek başarılı olmadı. Genç kral ve kraliçesi yaşamlarını birlikte geçireceklerdi ve hayatlarının ileriki bir kısmında meşhur kavgaları sonrası ayrılacak, sonrasında tekrar bir araya geleceklerse de hem Rahip Oswyck hem de Üstat Culiper, Ejderha Kayası'nda Jaehaerys reşitliğine ulaşmadan önce beraber geçirdikleri sürede birbirlerine tek bir sert sözcük bile söylemediklerini aktarmıştır.

Coryanne Wylde kralla yatmış mıydı? Buna kalkışmamış olma ihtimali var mıydı? Handaki görüşme hikâyesi bir kurgu muydu? Bunların hepsi muhtemel. *Genç Kızlar için bir Uyarı*'nın yazarı tam aksini istese de bu bednam metin burada daha da güvenilmez bir hal alıp her biri birbirinden daha edepsiz yarım düzine birbiriyle çelişen anlatı sunuyor.

Öykünün başrolündeki ahlaksız, Jaehaerys'in onu reddettiğini ya da onu yatak odasına çekme fırsatı bulamadığını itiraf etmeyecekti. Aksine karşımızda çeşit çeşit uçarı macera, gerçek bir pislik şöleni buluyoruz. *Bir Ahlaksızın Öyküsü*, Leydi Coryanne'in sadece kralla değil, Kral Muhafızları'nın yedi üyesiyle de yattığı konusunda ısrarcı. Majesteleri sözümona kendi şehvetini dindirdikten sonra Leydi Coryanne'i Çulluk Pate'e veriyor, Pate de onu sonra Sör Joffrey'ye gönderiyor ve bu böyle devam ediyor. *Asil ile Aşağılık* bu detaylara yer vermiyor ama Jaehaerys'in kızı yatağına almakla kalmadığı, Kraliçe Alysanne'i de onlarla oynaşması için yatağa çağırıp Lys'in meşhur genelevlerinden çıkma bir hikâye anlatıyor.

Daha makul bir hikâye ise *Bedenin Günahları*'nda anlatılıyor, bu kitapta Coryanne Wylde, Kral Jaehaerys'i koynuna alacak ama bir bakıyor ki, daha önce bir kızla birlikte olmamış o yaştaki çocuklarda olduğu gibi kralın eli ayağına dolanıyor, kendinden emin değil ve tez canlı. Ancak o güne dek Leydi Coryanne, Kraliçe Alysanne'e "sanki kendi kız kardeşiymişçesine" hayranlık ve saygı duymaya başlıyor ve Jaehaerys'e de kanı ısınmış. Kralın evliliğini bozmak yerine evliliği başarıya ulaşsın diye Majesteleri'ne bedensel zevk vermek ve almak üzerine bir ders vermeye karar veriyor ki günü geldiğinde genç karısıyla gerdeğe girmek konusunda başarısız olmasın.

Bu öykü de diğerleri kadar uydurma olabilir ama öykünün içindeki tatlılık, bazı âlimlerin bu öykünün gerçekleşmiş olabileceğine inanmalarına neden oldu. Ancak uçarı öyküler tarih değildir ve tarih bize *Genç Kızlar için bir Uyarı*'nın sözde yazarı Wyld Hanesi'nden Leydi Coryanne hakkında kesin tek bir şey söylüyor. FS 50'nin altıncı ayının on beşinci gününde, gecenin karanlığında kale muhafızlarının kumandanının küçük oğlu Sör Howard Bullock'la beraber Ejderha Kayası'ndan kaçtı. Evli bir adam olan Sör Howard, karısını geride bıraksa da karısının mücevherlerinin büyük kısmını yanında götürdü. Bir balıkçı teknesi onu ve Leydi Coryanne'i Akıntı Taşı'na taşıdı, oradan da bir gemiyle Özgür Şehir Pentos'a gittiler. Oradan, Sör Howard'ın tamamen yaratıcılıktan yoksun bir isme sahip olan Özgür Kumpanya isimli bir özgür kumpanyaya katıldığı İhtilaflı Topraklar'a geçtiler. Sör Howard üç sene sonra Myr'de savaşta değil, içtiği bir gecenin ardından atından düşerek ölecekti. Yalnız ve beş parasız kalan Coryanne Wylde, kitabında anlatılan bir sonraki zorluklara ve erotik maceralara atılacaktı. Ondan daha fazla bahsetmemize gerek yok.

Leydi Coryanne'in çaldığı mücevherler ve çaldığı herifle beraber kaçışının haberi Kızıl Kale'deki Lord Rogar'ın kulaklarına ulaştığında, Kraliçe Alyssa'nın planı gibi onun planının da başarısız olduğu gözler önüne serilecekti. Jaehaerys Targaryen ve Alysanne'in arasındaki bağı ne dindarlık ne de şehvet koparabilecekti.

Dahası kralın evliliğinin haberi yayılmaya başlamıştı. Kale kapısındaki çatışmaya çok fazla kişi tanık olmuştu ve daha sonrasında Ejderha Kayası'nı ziyaret eden lordlar, Alysanne'in kralın yanındaki varlığını ya da aralarındaki bariz sevgiyi fark etmişlerdi. Rogar Baratheon dil kesmekten bahsededursun, diyarda yayılan fısıltılara karşı çaresizdi... dar denizin ötesindekilere de. Pentos yargıçları ve Özgür Kumpanya'nın kiralık askerleri, şüphesiz Coryanne Wylde'ın anlattığı hikâyelerle keyifli zaman geçiriyorlardı.

Naip Kraliçe, en sonunda gerçeği kabullendiğinde konsey üyelerine, "Buraya kadar," dedi. "Buraya kadar ve bunun artık geri dönüşü yok, Yedi bizi korusun. Bununla yaşamalıyız ve tüm gücümüzle yaşanacaklardan onları korumalıyız." Zalim Maegor'a iki oğlunu kaybetmişti ve büyük kızıyla arası açıktı; son iki çocuklarından da sonsuza dek uzaklaşmayı kaldıramıyordu.

Rogar Baratheon ise yenilgiyi bu kadar rahat kabul edememişti ve karısının sözleri küplere binmesine neden oldu. Büyük Üstat Benifer, Rahip Mattheus, Lord Velaryon ve diğerlerinin önünde ona kötü sözler söyledi. "Acizsin," diye ilan etti, "ilk kocan kadar acizsin, oğlun kadar acizsin. Duygusallık bir annede kabul edilebilir ama bir naipte kabul edilemez ve bir kralda asla. Jaehaerys'i taçlandırarak aptallık ettik. Sadece kendini düşünüyor ve babasından da kötü bir kral olacak. Tanrılara şükür henüz çok geç değil. Hemen harekete geçip onu indirmeliyiz."

Bu sözler karşısında odaya bir sessizlik çöktü. Naip Kraliçe dehşetle lord kocasına baktı ve ardından kocasının bu sözleri gerçekten sarf ettiğinin kanıtı olarak yanaklarından akan sessiz gözyaşlarıyla ağlamaya başladı. Diğer lordlar ancak o zaman konuşmaya başladılar. "Sen aklını mı kaçırdın?" diye sordu Lord Velaryon. Şehir Muhafızları'nın Kumandanı Lord Corbray başını sallayıp, "Adamlarım buna göz yummazlar," dedi. Büyük Üstat Benifer, kanun başı Prentys Tully'yle göz göze geldi. Lord Tully, "O zaman Demir Taht'ı kendinize mi istiyorsunuz?" diye sordu.

Lord Rogar buna şiddetle karşı çıktı. "Asla. Sen beni bir işgalci mi sanıyorsun? Ben sadece Yedi Krallık'ın iyiliğini istiyorum. Jaehaerys'e zarar gelmesine lüzum yok. Onu Eski Şehir'e, Hisar'a gönderebiliriz. Okumayı seven bir çocuk, bir üstat zinciri ona yakışacaktır."

"O zaman Demir Taht'ta kim oturacak?" diye sordu Lord Celtigar.

"Prenses Aerea," diye hemen cevap verdi Lord Rogar. "Onda, Jaehaerys'in sahip olmadığı bir ateş var. Genç ama El olarak görevime devam eder, onu şekillendiririm, ona yol gösteririm ve öğrenmesi gereken her şeyi öğretirim. Onun taht üzerindeki iddiası daha güçlü, annesi ve babası Kral Aenys'in ilk ve ikinci çocuklarıydı, Jaehaerys ise dördüncü." Benifer, işte o zaman Lord Rogar'ın yumruğunu masaya indirdiğini söylüyor. "Annesi onu destekleyecektir. Kraliçe Rhaena. Ve Rhaena'nın bir *ejderhası* var."

Büyük Üstat Benifer daha sonra yaşananları kayıt altına almıştı. "Bir sessizlik çöktü ama herkesin dudaklarında aynı sözcükler vardı: 'Jaehaerys ve Alysanne'in de ejderhaları var.' Qarl Corbray, Tanrı Gözü Altındaki Muharebe'de savaşmış, ejderhanın ejderhayla sa-

vaşmasının korkunç manzarasına tanık olmuştu. Geri kalanlarımız içinde El'in ağzından çıkanlar, ejderlordunun ejderlorduyla üstünlük için savaştığı Kıyamet öncesi Eski Valyria'nın görüntülerini canlandırıyordu. Korkunç görüntülerdi bunlar."

Sessizliği bozan, gözyaşlarının arasında konuşan Kraliçe Alyssa oldu. "Ben Naip Kraliçe'yim," diye hatırlattı onlara. "Oğlum reşit olana dek hepiniz benim keyfime göre hizmet edeceksiniz. Buna Kral Eli de dahil." Lord kocasında döndüğünde, Benifer bize gözlerinin ejderha camı kadar sert ve karanlık olduğunu söylüyor. "Hizmetin beni artık mutlu etmiyor, Lord Rogar. Burayı terk edip Fırtına Sonu'na dönersen bu hainliğinden bir daha bahsetmeyiz."

Rogar Baratheon ona inanmaz gözlerle baktı. "Kadın. Sen *beni* kovabileceğini mi sanıyorsun? Hayır." Güldü. "*Hayır.*"

İşte o zaman Lord Corbray ayağa kalktı ve hanesinin gururu olan Meyus Leydi ismindeki Valyria çeliği kılıcını çekti. "Evet," deyip kılıcını masaya, ucu Lord Rogar'a doğru bakacak şekilde koydu. Lord hazretleri ancak o zaman fazla ileri gittiğini, odadaki her adama karşı yalnız durduğunu fark etti. En azından Benifer bize böyle anlatıyor.

Lord hazretleri başka bir şey söylemedi. Beti benzi atmış halde ayağa kalktı ve Kraliçe Alyssa'nın ona makamı adına verdiği altın broşu çıkarıp kraliçeye doğru fırlattı ve odayı terk etti. O gece, kardeşi Orryn'le birlikte Karasu Nehri'ni aşarak Kral Toprakları'dan ayrıldı. Kardeşi Ronnal, eve dönüş için şövalyelerini ve askerlerini toplarken orada altı gün bekledi.

Efsanelere göre Lord Rogar ordusunun gelişini, kendisinin ya da kardeşi Borys'in Coryanne Wylde'la buluştuğu o kayık limanının yanındaki handa beklemiş. Baratheon kardeşler ve askerleri Fırtına Sonu'na doğru yol aldıklarında, iki sene önce Maegor'u indirmek için yola çıktıkları sayının yarısı kadar adamları ya var ya yoktu. Görünüşe göre geri kalanları büyük şehrin sokaklarını, hanlarını ve cazibesini fırtınatopraklarının yağmurlu ormanlarına, yeşil tepelerine ve yosun kaplı kulübelerine tercih ediyordu. Lord Rogar öfkeyle, "Kral Toprakları'nın kerhanelerine ve birahanelerine kaybettiğim adamı ben savaşta kaybetmedim," diyecekti.

Kaybettiklerinden biri de Aerea Targaryen'dı. Lord Rogar'ın kovulduğu gece, Sör Ronnal Baratheon ve bir düzine adamı, onu da yanlarında götürmek üzere onun Kızıl Kale'deki odasına zorla girmişlerdi... ancak Kraliçe Alyssa'nın onlardan önce davrandığı ortaya çıkmıştı. Kız çoktan kaybolmuştu ve hizmetçiler nerede olduğunu bilmiyorlardı. Daha sonradan Lord Corbray'in, Naip Kraliçe'nin emriyle onu oradan götürdüğü öğrenilecekti. Halktan bir kızın paçavraları giydirilip saçları çamur rengine boyanan Prenses Aerea naiplik döneminin geri kalanını Kral Kapısı'nın yanındaki ahırda geçirecekti. Sekiz yaşındaydı ve atları çok seviyordu; yıllar sonra o günlerin ömrünün en mutlu günleri olduğunu söyleyecekti.

Ne yazık ki gelecek yıllar, Kraliçe Alyssa için mutlu günler getirmeyecekti. Kocasını Kral Eli makamından kovması, Lord Rogar'ın ona karşı duymuş olabileceği tüm sevgiyi yok etmişti; o günden itibaren evlilikleri yıkılmış bir kale, hayaletlerin musallat olduğu bir viraneye dönüşmüştü. Rahip Barth, kraliçenin hayatı üzerine yazarken, "Alyssa Velaryon kocasının ve iki büyük oğlunun ölümünü, beşikte can veren bir kızını, Zalim Maegor rejimi altında yıllar süren dehşeti ve kalan çocuklarıyla düştüğü ayrılığı atlatmıştı ama bunu atlatamayacaktı," diyor. "Bu onu mahvetti."

Büyük Üstat Benifer'in o döneme ait raporları da aynı şeyi söylüyor. Lord Rogar'ın gitmesiyle, Kraliçe Alyssa, kardeşi Daemon Velaryon'u Kral Eli ilan etti, oğlu Jaehaerys'e yaşananların bir kısmını (ama tamamını değil) anlatmak için Ejderha Kayası'na bir kuzgun gönderdi ve Maegor'un Malikânesi'ndeki odasına çekildi. Naipliğinin geri kalanında, Yedi Krallık'ın idaresini Lord Daemon'a bırakıp umumi yaşamdan çekildi.

Fırtına Sonu'na dönen Rogar Baratheon'ın yaptıklarının yanlış olduğunu fark ettiğini, hatalarından ders aldığını ve ıslah olduğunu söylemek güzel olurdu. Ne yazık ki bu, lord hazretlerinin doğasında yoktu. Pes etmeyi bilmeyen biriydi. Mağlubiyetin tadı, ağzına gelen kusmuk tadı gibiydi. Vücudunda can olduğu sürece savaş baltasını bırakmayacağıyla övünürdü... kralın evliliği meselesi de onun için bir savaşa dönüşmüştü, kazanmaya kararlı olduğu bir savaş. Elinde son bir koz kalmıştı ve onu kullanmaktan çekinmedi.

Böylece, Sör Orryn Baratheon bir düzine askerle ve elinde İnanç çırağı Rhaella Targaryen'ın derhal onlara verilmesini emreden Lord Rogar tarafından mühürlenmiş bir mektupla Yıldızlı Sept'e bağlı, baş manastırda belirdi. Sör Orryn, nedeni sorulduğunda, sadece Lord Rogar'ın kıza Fırtına Sonu'nda acilen ihtiyacı olduğunu söyleyecekti. Bu plan işe yarayabilirdi ama o gün baş manastırın kapısında çelikten bir omurgası ve doğuştan şüpheci biri olan Septa Karolyn bulunuyordu. Sör Orryn'i kızı çağırma bahanesiyle sakinleştirirken, kız yerine Yüce Rahip'e haber gönderdi. Hazretleri (belki de hem çocuk hem de diyar için bir lütuf olarak) o sırada uyuyordu ama kâhyası (dağıtılana kadar Savaşçı'nın Oğulları'nın bir kaptanı olan eski bir şövalye) uyanık ve şüpheciydi.

Baratheon askerleri, korkmuş bir kız yerine kendilerini kâhya Casper Straw'un komutasındaki silahlı otuz rahibin karşısında buldular. Sör Orryn kılıcını çektiğinde, Straw sakince ona Lord Hightower'ın kırk şövalyesinin yolda olduğunu söyledi (bu bir yalandı) ve bunu duyan Baratheonlar teslim oldu. Sorguya çekildiğinde Sör Orryn tüm planı açıkladı: Kızı Fırtına Sonu'na götürecek, orada Lord Rogar kıza zorla kendisinin Rhaella değil, aslında Prenses Aerea olduğunu itiraf ettirecekti. Ardından da onu kraliçe ilan edecekti.

Nazik olduğu kadar iradesiz de olan İnançlıların Babası, Orryn Baratheon'ın itirafını dinleyip onu affetti. Bu durum, olayı duyduğunda Lord Hightower'ın tutsak Baratheonları zindana atmasını ve yaşananların tamamını hem Kızıl Kale'ye hem de Ejderha Kayası'na anlatan birer kuzgun göndermesini engellemedi. Rahip Ay ve müritlerine karşı savaşa çıkmaktan çekindiği için hakkıyla Erteleyen Donnel diye anılan Donnel Hightower, Lord Rogar'ın öz kardeşini zindana atıp Fırtına Sonu'nu öfkelendirmekten çekinir görünmüyordu. Üstadı, eski El'in nasıl tepki vereceği konusunda endişelenirken, "Gelsin de onu serbest bırakmaya çalışsın," dedi. "Karısı onunla evlenip taşaklarını kesti, yakında da kral kellesini alacak."

Westeros'un öte ucunda, kardeşinin başarısızlığını ve tutsaklığını öğrenen Rogar Baratheon küplere bindi... ama korkulduğu gibi sancaktarlarını çağırmadı. Aksine bir ümitsizliğe saplandı. "Ben bittim," dedi üstadına kasvetle. "Tanrılar merhamet ederse Sur'a

giderim. Etmezse, çocuk kellemi alıp annesine hediye eder." Karılarından bir çocuğu olmadığından, üstadına bir vasiyet ve itiraf mektubu hazırlamasını emretti ve burada kardeşleri Borys, Garon ve Ronnal'ın bu yaşananlarda bir rolü olmadığını söyledi, en küçük kardeşi Orryn için merhamet diledi ve Sör Borys'i Fırtına Sonu'nun varisi ilan etti. "Yaptığım ve yapmaya çalıştığım her şey, diyarın ve Demir Taht'ın iyiliği içindi," diye bitirdi.

Lord hazretleri, kaderini öğrenmek için çok beklemeyecekti. Naiplik dönemi bitti bitecekti. Eski El ve Naip Kraliçe yaralı bir sessizlik içindeyken, Lord Daemon Velaryon ve kraliçenin konseyinin kalan üyeleri diyarı ellerinden geldiğince, Büyük Üstat Benifer'in sözleriyle, "az konuşup daha da az iş yaparak" yönettiler.

FS 50'nin dokuzuncu ayının yirminci gününde, Jaehaerys Targaryen on altıncı isim gününe ulaşıp reşit oldu. Yedi Krallık kanunlarına göre artık kendi krallığını bir Naip yardımı olmadan yönetecek yaşa gelmişti. Yedi Krallık'ın dört bir yanında hem lordlar hem de halk onun nasıl bir kral olacağını merakla bekliyorlardı.

Sınanma Zamanı

Diyar Sil Baştan

Kral I. Jaehaerys, Kral Toprakları'na, ejderhası Vermithor'un sırtında tek başına döndü. Kral Muhafızları'ndan beşi, kralın teşrifi için her şeyin yerli yerinde olduğundan emin olmak adına kraldan üç gün önce gelmişlerdi. Kraliçe Alysanne onunla beraber gelmedi. Evliliklerinin muamması ve kralın annesi Kraliçe Alyssa ile konseydeki lordlarla olan çalkantılı ilişkisi göz önüne alındığında, Kraliçe Alysanne'in bir süreliğine, Bilge Kadınlar ve Kral Muhafızları'nın kalanıyla beraber Ejderha Kayası'nda kalmasının iyi bir tedbir olacağı düşünülmüştü.

Büyük Üstat Benifer, bize, o günün pek de şenlikli bir gün olmadığını aktarıyor. Gökyüzü griydi ve sabahın büyük kısmında inatçı bir çisenti vardı. Benifer ve konseyin kalanı, Kızıl Kale'nin iç avlusunda, yağmura dayanmak için pelerin ve kapüşonlarını takmış halde kralın gelişini bekliyorlardı. Kalenin geri kalanında şövalyeler, kavalyeler, seyisler, çamaşırcı kadınlar ve onlarca diğer çalışan günlük işlerini yapıyor, ara ara da kafalarını kaldırıp gökyüzünü tarıyordu. Ve nihayet kanat sesleri duyulup doğu surunun üzerindeki bir muhafız, Vermithor'un bronz pullarını gördüğünde bir heyecan dalgası büyüdü de büyüdü, Kızıl Kale'nin duvarlarının

dışına taşıp Aegon'ın Yüksek Tepesi'nden indi, şehri boylu boyunca geçti ve kırsala yayıldı.

Jaehaerys hemen inmedi. Şehrin üzerinde, her seferinde daha da alçalarak üç sefer dönüp Kral Toprakları'ndaki tüm erkek, çocuk ve yalınayak kadınlara el sallama, haykırma ve hayran olma fırsatı tanıdı. Ancak ondan sonra Vermithor'u lordların beklediği Maegor'un Malikânesi'nin baktığı avluya indirdi.

Benifer, "Onu son gördüğümden beri değişmiş," diye yazıyor. "Ejderha Kayası'na uçan delikanlı gitmiş, yerine yetişkin bir erkek gelmişti. Birkaç santim uzamıştı ve göğsüyle kolları kalınlaşmıştı. Saçları omuzlarının üzerinde özgürce salınıyordu ve önceden temiz tıraşlı olan yanakları ve çenesini, ince, altın sarısı sakallar kaplamıştı. Kral gibi giyinmek yerine üzerinde tuz lekeli, ava çıkmaya ya da ata binmeye uygun deri kıyafetler vardı, korunma olarak da sadece deri bir zırh giymişti. Fakat kılıç kemerinde Karaateş asılıydı... büyükbabasının kılıcı, kralların kılıcı. Kınındayken bile bu kılıcı başka bir kılıçla karıştırmak mümkün değildi. O kılıcı gördüğümde ürperdim. Ejderha, dişleri arasından duman tüterek yere indiğinde, *Bu bir uyarı mı*? diye düşünmeden edemedim. Maegor öldüğünde, yerine gelecek kralın hükmünde başıma geleceklerden korkup Pentos'a kaçmıştım ve ıslak havada orada dikilirken, bir anlığına acaba geri dönerek aptallık mı etmiştim diye düşündüm."

Genç kral –artık bir çocuk değildi– çok geçmeden Büyük Üstat'ın endişelerini yatıştırdı. Vermithor'un sırtından incelikle inip gülümsedi. Lord Tully, "Sanki gökyüzü açılmış da güneş yüzünü göstermişti," diyor. Lordlar önünde eğildi, birkaçı dizleri üzerine çöktü. Şehrin dört bir yanında çanlar kutlama havasıyla çalmaya başlamıştı. Jaehaerys eldivenlerini çıkarıp kemerine soktu, ardından da, "Lordlarım. Yapacak çok işimiz var," dedi.

Kralı karşılamaya çıkmamış mühim biri vardı: Annesi Kraliçe Alyssa. Onu, kendisini kapattığı Maegor'un Malikânesi'nde bulmak Jaehaerys'e düştü. Ejderha Kayası'ndaki yüzleşmeden beri ilk kez yüz yüze gelen anneyle oğlu arasında nasıl bir diyalog geçtiğini kimse bilemez ancak kısa bir süre sonra kralın kolunda dışarı çıktığında kraliçenin yüzünün ağlamaktan kızarmış ve şişmiş olduğu aktarılmıştır. Naipliği sona ermiş Dul Kraliçe o akşamki karşılama

ziyafetinde ve sonraki günlerde gerçekleşen diğer saray etkinliklerine katıldı ancak konsey toplantılarında bir sandalyesi yoktu. Büyük Üstat Benifer, "Kraliçe hazretleri, diyara ve oğluna karşı görevlerini yerine getirmeye devam ediyordu," diye yazıyor, "ancak neşesi uçup gitmişti."

Genç kral saltanatına konseyini yenileyerek başladı. Kimi konsey üyelerinin görevine devam etmesine izin verip yeterli başarı gösterememiş diğerlerini gönderdi. Annesinin Kral Eli olarak atadığı Lord Daemon Velaryon'un görevini tasdikledi ve Lord Corbray'in Şehir Muhafızları Komutanlığı görevine devam etmesini istedi. Lord Tully'ye hizmetleri için teşekkür edildi, eşi Leydi Lucinda'yla tekrar bir araya getirilip evleri Nehirova'ya gönderildi. Jaehaerys onun yerine kanun başı olarak, Ejderha Kayası'nda huzuruna ilk çıkan lordlardan biri olan Danseden Taş Lordu Albin Massey'yi getirdi. Massey bundan henüz üç sene önce Hisar'da kendi üstat zincirini dövmekteyken, lord babası ve ağabeylerini ateşli bir hastalığa kaybetmişti. Yamulmuş bir omurga yüzünden topallayarak yürümeye mahkûmdu ancak, "Okurken ya da yazarken topallamıyorum," diye meşhur bir lafı vardı. Majesteleri, lord amiral ve donanma başı olarak, saraya her biri birer kavalye olan genç oğulları Robert, Rickard ve Ryam'la birlikte gelmiş olan Arbor Lordu Manfryd Redwyne'e yöneldi. Bu, amiralliğin Velaryon Hanesi'nden olmayan birine ilk kez verilişiydi.

Jaehaerys'in Edwell Celtigar'ı da hazine başı olarak konseyden gönderdiği haberi ilan edildiğinde bütün Kral Toprakları sevince boğuldu. Kralın onunla nezaketle konuştuğu ve hatta "ikisinin birer hazine" olduğunu bile söyleyerek kızlarının Ejderha Kayası'nda Kraliçe Alysanne'e olan sadık hizmetlerini övdüğü aktarılır. Kızları kraliçeyle kalacaktı ancak Lord Celtigar hemen Pençe Adası'na geri döndü. Onunla beraber vergileri de gitti, genç kralın saltanatının üçüncü gününde bir kraliyet hükmüyle her birinden vazgeçildi.

Lord Edwell'in yerine hazine başı olacak uygun kişiyi bulmak hiç de kolay olmadı. Birkaç danışmanı Kral Jaehaerys'e, sözümona Westeros'un en zengin lordu olan Lyman Lannister'ı ataması nasihatinde bulundular ama bu, Jaehaerys'in içine pek sinmedi. "Lord Lyman, Kızıl Kale'nin altında bir dağ altın bulmayacaksa, aradı-

ğımız çözümün o olduğunu düşünmüyorum," dedi Majesteleri. Donnel Hightower'ın bazı kuzenleri ve amcalarını da uzun bir süre göz önünde bulundurdu zira Eski Şehir'in zenginliği topraktan değil, ticaretten geliyordu ancak Erteleyen Donnel'in, Rahip Ay meselesindeki belirsiz sadakati onu endişelendiriyordu. Nihayetinde Jaehaerys çok daha beklenmedik bir karar verip hazine başını bulmak için dar denizin ötesine baktı.

Bir lord, bir şövalye, hatta bir yargıç bile olmayan Rego Draz bir tacir ve sarraf olup zamanında fakirlikten, Pentos'taki en zengin kişi haline gelmiş, ancak asil olmadığı için diğer Pentos'lular tarafından dışlanıp yargıçlar konseyinde ona yer verilmemişti. Dışlanıp durmaktan bıkan Draz, kralın çağrısını memnuniyetle kabul etmiş, ailesini, dostlarını ve büyük zenginliğini Westeros'a taşımıştı. Genç kral, konseydeki diğer lordlarla eşit hale getirmek için onu lord ilan etti. Gelgelelim toprak sahibi, yeminli askerleri ya da bir kalesi olmadığından saray soytarılarından biri ona "Hava Lordu" ismini takmıştı. Bu Pentos'lunun hoşuna gitmişti. "Havaya vergi koyabilsem kesin lord olurdum."

Jaehaerys ayrıca, ensest evliliklerine ve kralın evliliğine karşı esip gürleyen şu şişman ve öfkeli rahibi, Rahip Mattheus'u da gönderdi. Mattheus gönderilişini iyi karşılamadı. "İnanç, yanında bir rahip olmadan hükmedebileceğini düşünen krallara kuşkuyla bakacaktır," diye ilan etti. Jaehaerys'in cevabı hazırdı. "Rahip eksiğimiz olmayacak. Rahip Oswyck ve Septa Ysabel bizimle kalacak ve Yüksek Bahçe'den kütüphanemizi işletmek için gelen genç bir adam var. Adı Barth." Mattheus, Oswyck'in bunamış bir aptal, Ysabel'inse bir kadın olduğunu, şu Rahip Barth konusunda ise bir bilgisi olmadığını ilan ederek üstten bakmıştı. Kral, "Pek çok meselede bilginiz yok," diye cevaplamıştı. (Lord Massey'nin, kralın Rahip Mattheus'un yerine dengeyi sağlamak için üç kişiye ihtiyaç duyuyor olmasına üzerine söylediği meşhur lafı, gerçekten söylendiyse, büyük ihtimalle bu olaydan kısa süre sonra söylenmiş olmalı.)

Mattheus, dört gün sonra Eski Şehir'e gitmek üzere yola çıktı. Bir ata binemeyecek kadar şişman olan Mattheus, tekerlekli bir tahtırevanda, yanında altı muhafız ve bir düzine hizmetçiyle seyahat etti. Bir efsaneye göre, Acı Köprü üzerinden Mander'i geçerken

karşı yönden gelen Rahip Barth'ın yanından geçmiş. Barth tek başına, bir eşek üzerinde seyahat ediyormuş.

Genç kralın değişimleri konseydeki asillerden de ötesini kapsıyordu. Anahtar Taşıyıcı'yı, Kızıl Kale'nin baş kâhyası ve onun yardımcı kâhyalarını, Kral Toprakları'nın liman amirini (zamanla Eski Şehir'in, Bakire Havuzu'nun ve Duskendale'in liman amirlerini de), Kral Darphanesi Başkanını, Kral'ın Adaleti'ni, silah ustalarını, köpek ustasını, baş seyisi ve kale fare avcılarını dahi değiştirerek onlarca alt makamı da baştan yarattı. Dahası Kızıl Kale'nin altındaki zindanların temizlenip boşaltılmasını, kara hücrelerde bulunan tüm mahkûmların güneşe çıkarılmalarını, yıkanmalarını ve tekrar yargılanmalarını emretti. Bazılarının amcasının hapsettiği masum insanlar olduğundan endişeleniyordu. (Jaehaerys bu konuda maalesef haklı çıkmıştı ancak mahkûmların çoğu karanlıkta geçirdikleri yıllar nedeniyle akıl sağlıklarını yitirmişlerdi ve salınacak halde değillerdi.)

Ancak ve ancak tüm bunlar, kralın istediği şekilde gerçekleştirilip yeni adamları görevlerinin başına geçtikten sonra Jaehaerys, Büyük Üstat Benifer'e Fırtına Sonu'na bir kuzgun gönderip Lord Rogar Baratheon'ı şehre geri çağırmasını emretti.

Kralın mektubu Lord Rogar'la kardeşlerini birbirine düşürdü. Sık sık Baratheonların en dengesizi ve kavgacısı olarak gösterilen Sör Borys bu durumda en makul yaklaşıma sahipti. "Emrettiğini yaparsan çocuk senin kelleni alacak," dedi. "Sur'a git. Gece Bekçileri seni kabul eder." Küçük kardeşleri Garon ve Ronnal ise isyan etmeyi nasihat ettiler. Fırtına Sonu'nun sağlamlık konusunda diyardaki diğer kalelerden aşağı kalır yanı yoktu. Madem Jaehaerys onun kellesini istiyordu, o zaman gelsin alsın dediler. Lord Rogar buna sadece gülerek karşılık verdi. "Sağlam mı?" dedi. "Harrenhal sağlamdı. Hayır. Önce Jaehaerys'le görüşüp nedenlerimi açıklayacağım. İstersem yine karalara bürünürüm, bunu benden esirgemeyecektir." Sonraki sabah, yanına sadece onu çocukluğundan beri tanıyan en yaşlı altı şövalyesini alıp Kral Toprakları'na doğru yola çıktı.

Kral onu, tacı başında, Demir Taht'a oturmuş halde karşıladı. Konsey lordları da mevcuttu ve Kral Muhafızları'ndan Sör Joffrey Doggett ile Sör Lorence Roxton beyaz pelerinleri ve parlak zırhla-

rıyla tahtın ucunda dikiliyorlardı. Onların dışında taht odasında kimse yoktu. Büyük Üstat Benifer, kapılardan tahta doğru olan uzun mesafeyi aşarken, Lord Rogar'ın ayak seslerinin yankılandığını söylüyor. "Kral, lord hazretlerinin gururuna aşinaydı," diye yazıyor. "Majesteleri, tüm maiyetin önünde onu kendisini alçaltmaya zorlayarak daha fazla yaralamak istemiyordu."

Gelgelelim Lord Rogar kendini gerçekten alçalttı. Fırtına Sonu Lordu tek dizi üzerine çöktü, başını eğdi ve kılıcını tahtın önüne bıraktı. "Majesteleri," diye konuşmaya başladı, "emriniz üzerine geldim. Benimle istediğinizi yapabilirsiniz. Sizden tek istediğim, kardeşlerimi ve Baratheon Hanesi'ni bağışlamanız. Yaptığım her şeyi–"

"–diyarın iyiliği için yaptın." Jaehaerys, başka bir şey söylemesini engellemek için elini kaldırarak Lord Rogar'ı susturdu. "Ne yaptığını, ne söylediğini ve ne planladığını biliyorum. Bana ya da kraliçeme herhangi bir zarar vermek istemediğini söylediğinde sana inanıyorum... ve haksız değilsin, benden harika bir üstat olurdu. Ama daha da iyi bir kral olmayı umuyorum. Bizim düşman olduğumuzu söyleyenler var. Ben daha çok fikir ayrılığına düşmüş iki dost olarak görüyorum ikimizi. Annem, sığınmak için kapını çaldığında, kendini büyük bir riske atarak bizi yanına aldın. Bizi zincirleyip amcama hediye de edebilirdin. Bunun yerine kılıcını benim hizmetime sundun ve sancaklarını çağırdın. Bunları unutmadım.

"Sözler rüzgârdır," diye devam etti Jaehaerys. "Lord hazretleri... sevgili dostum... sen ihanetten bahis açtın ancak ihanet etmedin. Evliliğimi feshetmek istiyordun ancak bunu beceremedin. Demir Taht'a, benim yerime Prenses Aerea'yı oturtmayı önerdin ancak şu an Demir Taht'ta ben oturuyorum. Kardeşini, yeğenim Rhaella'yı baş manastırdan almak için gönderdin, doğru... ancak ne amaçla? Belki de tek istediğin, kendi çocuğun olmadığı için onu yetiştirmekti.

"İhanet cezalandırılmalıdır. Aptalca sözlerse ayrı bir mevzu. Eğer gerçekten gönlünden geçen Sur'a gitmekse seni durdurmayacağım. Gece Nöbetçileri'nin senin gibi güçlü adamlara ihtiyacı var. Ama burada, benim hizmetimde kalmanı yeğlerim. Senin yardımın olmasa şu an bu tahtta oturamazdım, bunu tüm diyar biliyor. Ve sana hâlâ ihtiyacım var. Diyarın sana ihtiyacı var. Ejderha öldüğünde ve babam

tacını taktığında, dört bir yanını sözde krallar ve asi lordlar çevirmişti. Aynısı, aynı nedenlerden ötürü benim de başıma gelebilir... benim kararlılığımı, azmimi, gücümü sınamak isteyebilirler. Annem, evliliğim duyurulduğunda dindar halkın bana karşı isyan edeceğine inanıyor. Belki de. Bu imtihanlarla başa çıkabilmek için yanımda iyi adamlara ihtiyacım var, benim için savaşacak, benim için ölecek savaşçılara... ve gerekirse kraliçe için de. Sen böyle bir adam mısın?"

Kralın sözleri karşısında dumura uğrayan Lord Rogar başını kaldırıp, "Öyleyim, Majesteleri," dedi, duyguyla kalınlaşmış bir sesle.

"O zaman suçlarını affedeceğim," dedi Kral Jaehaerys, "ama bazı şartlarım olacak." Şartlarını listelerken sesi ciddileşti. "Benim aleyhimde ya da kraliçem aleyhinde tek bir kelime etmeyeceksin. Bugünden itibaren kraliçemin, sesi en çok çıkan destekçisi olacaksın ve huzurunda onun aleyhinde tek bir kelime bile ettirmeyeceksin. Bunlar dışında, anneme saygısızlık edilmesine izin veremem, vermeyeceğim. Bir kez daha karı ve koca olarak yaşamaya başlayıp onu yanında Fırtına Sonu'na götüreceksin. Hem söylediklerinle hem de yaptıklarınla ona sadece saygı ve nezaket çerçevesinde yaklaşacaksın. Bu şartları kabul ediyor musun?"

"Memnuniyetle," dedi Lord Rogar. "İzninizle bir soru sorabilir miyim... Orryn ne olacak?"

Bu, kralı duraklattı. "Lord Hightower'a, kardeşin Sör Orryn'i ve onunla beraber Eski Şehir'e gidenleri salmasını emredeceğim," dedi Jaehaerys, "ancak cezasız kalmalarına izin veremem. Sur'dan dönüş yoktur, o yüzden Sur yerine her birini on yıllığına sürgüne göndereceğim. İhtilaflı Topraklar'da kılıçlarını satabilirler ya da Qarth'a gidip orada bir servet kazanabilirler, orası beni ilgilendirmez... hayatta kalırlarsa ve başka suç işlemezlerse, on yıl dolduğunda eve dönebilirler. Anlaştık mı?"

"Anlaştık," diye cevapladı Lord Rogar. "Majesteleri fazlasıyla adil." Ardından, gelecek bağlılığını sağlamak adına kralın kendisinden esir isteyip istemediğini sordu. Kardeşlerinin üçünün saraya gönderilebilecek yaşta çocukları olduğunu söyledi.

Buna cevap olarak Kral Jaehaerys, Demir Taht'tan indi ve Lord Rogar'dan kendisini takip etmesini istedi. Lord hazretlerini salondan çıkarıp Vermithor'un beslendiği iç avluya getirdi. Sabah

öğünü için bir boğa kesilmişti ve hayvan taşların üzerinde kararmış, dumanı tüter halde yatıyordu zira ejderhalar etlerini yemeden önce her zaman yakarlardı. Vermithor boğayı yiyor, her ısırığıyla kocaman et parçaları koparıyordu fakat kral yanında Lord Rogar'la ona yaklaştığında, ejderha kafasını kaldırıp eriyik bronz dolu kuyulara benzeyen gözlerini onlara dikti. Jaehaerys, haşmetli solucanın çenesinin altını kaşırken, "Her gün daha da büyüyor," dedi. "Yeğenleriniz sizde kalsın, lordum. Neden esire ihtiyaç duyayım ki? Bana söz verdiniz, bu benim için yeterli." Ancak Büyük Üstat Benifer kralın söylemediği sözleri de duymuştu. Majesteleri bunları dile getirmeden, *Ona bindiğim sürece fırtınatopraklarındaki her erkek, kadın ve çocuk benim esirim,* diyordu," diye yazıyor Benifer, "ve Lord Rogar onun vermek istediği mesajı aldı."

Böylece genç kralla eski El'i arasında barış sağlanmış oldu ve bu barış o gece, Lord Rogar'ın Kraliçe Alyssa'yla beraber, bir kez daha karı ve koca olarak oturduğu, toplanmış lord ve leydilerin huzurunda Kraliçe Alyssa'nın sağlığına kadeh kaldırıp ona sevgisini ve sadakatini sunduğu büyük bir ziyafetle tasdiklendi. Lord Rogar dört gün sonra Fırtına Sonu'na dönmek üzere yola çıktığında Kraliçe Alyssa da onunla beraber gitti, kral ormanını sağ salim aşmaları için Sör Çulluk Pate ve yüz asker de onlara eşlik etti.*

Kral Toprakları'nda, I. Jaehaerys Targaryen'ın uzun saltanatı nihayet gerçek anlamda başladı. Genç kral, Yedi Krallık'ın hükmünü eline aldığında ilgilenmesi gereken onlarca sorunla karşı karşıya kaldı ama özellikle ikisi diğerlerine nazaran daha ağır basıyordu:

* Sör Orryn Baratheon Westeros'a dönemedi. Eski Şehir'e onunla beraber gelmiş adamlarıyla birlikte Özgür Şehir Tyrosh'a geçtiler ve orada Sör Orryn, Yüksek Yargıç'a hizmet etmeye başladı. Bir sene sonra, ağabeyi Rogar'ın Demir Taht'la Özgür Şehir arasında bir ittifak oluşturmak için Kral Jaehaerys'le evlendirmeyi planladığı kızla, Yüksek Yargıç'ın kızıyla evlendi. Mavi-yeşil saçlı, balıketli ve çekici biri olan Sör Orryn'in karısı, çok geçmeden ona bir kız çocuk doğurdu ancak bu kızın gerçekten onun öz kızı olup olmadığı konusunda şüpheler bulunuyordu zira Özgür Şehirler'deki birçok kadın gibi Sör Orryn'in karısı da sevgisini saçmayı severdi. Babasının Yüksek Yargıç olarak süresi dolduğunda, Sör Orryn de pozisyonunu kaybetti ve Tyrosh'u terk edip Myr'e göçmek zorunda kaldı, orada da, adları çıkmış Bakirenin Askerleri isimli bir özgür kumpanyaya katıldı. Kısa süre sonra İhtilaflı Topraklar'da, Cesur Askerler'le yapılan bir muharebe sırasında hayatını kaybetti. Karısı ve kızına ne olduğuna dair bir bilgimiz yok.

Hazine boşalmıştı ve Taç'ın borçları artıyordu; ayrıca her geçen gün sır olmaktan daha da çıkan, şöminenin üzerine konmuş, patlamaya hazır bir kavanoz çılgın ateş gibi bekleyen "gizli" evliliği meselesi vardı. İki sorunun da bir an önce çözülmesi gerekiyordu.

Acil altın ihtiyacı, yeni hazine başı Rego Draz tarafından, Braavos'un Demir Bankası ve Tyrosh ile Myr'deki rakip müesseselerine ulaşıp bir değil, tam üç hatırı sayılır borç alarak çözüldü. Hava Lordu, bankaları birbirine düşürerek umulabilecek en iyi şartlara ulaşmayı başarmıştı. Altın akışının ânında gözlemlenebilen bir etkisi oldu; Ejderha Çukuru'nun inşaatı devam etmeye başladı ve bir kez daha Rhaenys Tepesi'ni inşaatçılardan ve taş ustalarından oluşan küçük bir ordu işgal etti.

Lord Rego ve kralı borç almanın elbette en fazla geçici bir tedbir olacağının farkındaydı; kanamayı yavaşlatmış olabilirlerdi ancak kan kaybetmeye devam ediyorlardı. Kanı tamamen durdurmak sadece vergilerle başarılabilirdi. Lord Celtigar'ın vergileri bu işi beceremezmişti; Jaehaerys liman ücretlerini yükseltmeyi ya da hancıların parasına göz dikmeyi düşünmüyordu. Ya da Maegor'un yaptığı gibi diyar lordlarından haraç kesmeye. Bunda aşırıya kaçılırsa lordlar isyan edebilirdi. "İsyanları bastırmak kadar pahalı bir şey yoktur," diye ilan etti kral. Lordlar ödeme yapacaklardı ama isteye isteye; satın almak istedikleri şeylere vergi getirecekti, denizin öte yakasından gelen kaliteli ve pahalı mallara. İnce ve kalın ipek vergilendirilecekti; zerbaf ve sırmalı kumaş; mücevher taşları; Myr dantelleriyle Myr goblenleri; Dorne şarapları (ama Arbor şarapları değil); Dorne çöl binekleri; Tyrosh, Lys ve Pentos zanaatkârlarının elinden çıkma yaldızlı miğferler ve işlenmiş zırhlar. En ağır vergilendirilecek olanlar da baharatlardı; karabiberler, karanfiller, safran, muskat, tarçın ve Yeşim Kapılar'ın ötesinden gelen diğer nadir baharatların, zaten altından pahalı olan fiyatları daha da artacaktı. "Beni zengin eden her şeyi vergilendiriyoruz," diye şakasını da yaptı Lord Rego.

"Bu vergiler tarafından boğulduğunu söyleyen kimse çıkmaz," diye açıkladı Jaehaerys, küçük konseye. "Bu vergilerden kaçınmak için insanın sadece karabiberinden, ipeğinden, incilerinden sakınması gerekir, böylece cebinden bunların vergisi çıkmaz. Bunları

isteyen insanlarsa aç bir şekilde bunları arzuluyorlar. Başka türlü güçlerini nasıl ispat edip dünyaya ne kadar zengin olduklarını gösterecekler? Biraz sızlanabilirler ama yine de ödeyeceklerdir."

Baharatları ve ipeği vergilendirmekle kalmadılar. Kral Jaehaerys yapı malzemeleri için de yeni bir kanun çıkardı. Yeni bir kale inşa etmek isteyen ya da var olan makamını genişletmek veyahut onarmak isteyen lordların da bu ayrıcalık için yüksek bir meblağ ödemesi gerekecekti. Majesteleri, Büyük Üstat Benifer'e, bu yeni verginin iki amacı olduğunu açıkladı. "Kalesi ne kadar büyük ve güçlü olursa, o lordun bana kafa tutma hevesi o kadar artar. Kara Harren'dan ders almışlardır diyorsun ama birçoğu tarihten bihaber. Bu vergi onları inşaatlardan caydıracak, yine de inşa edecek olanlar da kendi hazinelerini tüketirken bizimkini doldurabilir."

Taç'ın finans durumunu düzeltmek için elinden geleni yapan Majesteleri, dikkatini diğer büyük sorununa yöneltti. Nihayet kraliçesini çağırdı. Alysanne Targaryen ve ejderhası Gümüşkanat bu çağrıyı almalarının saati içinde Ejderha Kayası'ndan ayrıldılar; hemen hemen yarım senedir birbirlerinden ayrı kalmışlardı. Hane halkının kalanı da gemiyle onu takip etti. Artık Bit Çukuru'ndaki kör dilenciler bile Alysanne'le Jaehaerys'in evlendiğini biliyordu ama ikinci düğünleri için hazırlıklar yapılırken, adabımuaşerete uygun olsun diye kralla kraliçe bir ay boyunca ayrı yataklarda yattılar.

Altın Düğün ne kadar görkemli ve ne kadar popüler olsa da kral, sahip olmadığı parayı ikinci bir Altın Düğün'e harcamayı düşünmüyordu. Annesinin Lord Rogar'la evlenmesine kırk bin kişi tanıklık etmişti. Jaehaerys'in kız kardeşi Alysanne'i ikinci kez eş olarak almasını görmek için Kızıl Kale'ye bin kişi geldi. Bu sefer Demir Taht'ın altında onları karı koca ilan eden Rahip Barth oldu.

Bu kez nikâha tanıklık edenler arasında Lord Rogar Baratheon ile Dul Kraliçe Alyssa da vardı. Lord hazretlerinin kardeşleri Garon ve Ronnal'la birlikte, törene katılmak için Fırtına Sonu'ndan gelmişlerdi. Ancak asıl konuşulan başka bir davetli olmuştu: Batıdaki Kraliçe de gelmişti. Rüyaateşi'nin kanatlarına atlayan Rhaena Targaryen, kardeşlerinin nikâhına katılmaya gelmişti... ve de kızı Aerea'yı ziyaret etmeye.

Tören sona ererken şehir boyunca çanlar çalındı ve diyarın dört bir yanına "bu mutlu birlikteliğin" haberini salmak için kuzgunlar gönderildi. Kralın ikinci düğünü, ilkinden önemli bir noktada ayrılıyordu; sonrasında gerdek töreni gerçekleşecekti. Sonraki yıllarda, Kraliçe Alysanne bu konuda kendisinin ısrar ettiğini söyleyecekti; bekâretini kaybetmeye hazırdı ve "gerçekten" evli olup olmadıkları konusunda daha fazla sorgulanmak istemiyordu. İliklerine kadar sarhoş olan Lord Rogar onu soyup gelin yatağına taşıyan erkek grubunun bizzat başını çekiyordu, kraliçenin dostları Jennis Templeton, Rosamund Ball ve Prudence ile Prunella Celtigar da kralı soyan grubun içindeydi. Orada, Kral Toprakları'nda Kızıl Kale'nin içinde bulunan Maegor'un Malikânesi'ndeki sayvanlı yatakta, Jaehaerys Targaryen ile kız kardeşi Alysanne nihayet gerdeğe girip tanrıların ve insanların huzurunda birlikteliklerini gerçekleştirdiler.

Gizlilik nihayet sona erdiğine göre, kral ve maiyeti diyarın nasıl tepki vereceğini merakla bekliyordu. Jaehaerys, ağabeyi Aegon'ın evliliğine karşı ortaya çıkan şiddetli muhalefetin birkaç nedeni olduğu sonucuna varmıştı. Amcaları Maegor'un, hem Yüce Rahip'i hem de kendi kardeşi Kral Aenys'i karşısına alarak FS 39'da ikinci bir eş alması Demir Taht ile Yıldızlı Sept arasındaki narin anlayışı parçalamıştı, bu yüzden Aegon ile Rhaena'nın evlilikleri ikinci bir hakaret olarak görülmüştü. Peşinden gelen kınama, diyar boyunca harlanan bir ateş yakmış, krallarından çok tanrılardan korkan dindar lordlarla beraber Kılıçlar ve Yıldızlar ellerine meşalelerini almışlardı. Prens Aegon ve Prenses Rhaena halk arasında pek tanınmıyordu ve seyahatlerine ejderhaları olmadan çıkmışlardı (bunun büyük bir nedeni Aegon'ın henüz bir ejderbinicisi olmayışıydı), bu da nehirtopraklarında onlara saldırmaya çalışan güruha karşı onları neredeyse savunmasız bırakmıştı.

Bu şartlardan hiçbiri Jaehaerys ile Alysanne için geçerli değildi. Yıldızlı Sept'ten gelecek bir kınama olmayacaktı; En Mütedeyyinler arasında Targaryenların kardeş evliliği geleneğine hâlâ karşı çıkanlar olsa da Rahip Ay'ın "Yüce Yalaka" diye adlandırdığı mevcut Yüce Rahip, uyuyan ejderhaları uyandıracak birinden ziyade uysal ve ihtiyatlı biriydi. Kılıçlar ve Yıldızlar parçalanmış ve yasaklanmıştı; illa sorun çıkarmak istiyorlarsa, iki bin eski Fakir Dost'un siyahlara

bürünüp Gece Nöbetçileri'ne katıldığı Sur'da yeterli sayıya sahiptiler. Ve Kral Jaehaerys'in, ağabeyinin hatasını tekrarlamaya niyeti yoktu. O ve kraliçesi hükmettikleri toprakları görmek, ihtiyaçlarını bizzat gözlemlemek, lordlarıyla tanışıp onları tartmak, halka kendilerini göstermek ve onların şikâyetlerini dinlemek istiyorlardı... ama gittikleri yerlere ejderhalarıyla gideceklerdi.

Jaehaerys, tüm bu nedenlerden ötürü diyarın evliliğini kabul edeceğine inanıyordu... fakat o işini şansa bırakan biri değildi. Konseyine, "Sözler rüzgârdır," dedi, "ama rüzgârlar bir ateşi körükleyebilir. Babam ve amcam sözlere çelik ve ateşle saldırmaya kalktılar. Bizse sözlere sözle saldıracağız ve yangınları çıkmadan söndüreceğiz." Majesteleri, bunu dedikten sonra şövalyeler ve askerler yerine diyara vaizler gönderdi. "Gördüğün herkese Alysanne'in iyiliğinden, tatlı ve uysal tabiatından ve krallığımızın büyük küçük her mensubuna duyduğu sevgiden bahsedin," diye emretti kral.

Emriyle yedi kişi çıktı yola; üç erkek, dört kadın. Kılıç ve baltalar yerine, yanlarında sadece zekâları, cesaretleri ve dilleri vardı. Seyahatleri hakkında sayısız öykü anlatılacak, yaptıkları efsanelere dönüşecekti (efsanelerin huyudur ya, bu hikâyeler anlatıldıkça büyüyeceklerdi de). Yola çıktıklarında, yedi vaizden sadece bir tanesi halk tarafından tanınıyordu: Maegor'u Demir Taht'ta ölü bulan Kara Gelin, Kraliçe Elinor'dan başkası değildi bu. Kraliçe kıyafetlerini kuşanmış ve her geçen günle birlikte üzerindekiler daha da yıpranan Costayne Hanesi'nden Elinor, merhum kralın kötülüklerine ve haleflerinin iyiliklerine yaptığı tanıklıkları anlatarak Menzil'i gezecekti. Gelecek yıllarda, asilliği tamamen kenara bırakıp İnanç'a katılacak, nihayetinde Lannis Limanı'ndaki büyük ana manastırda Ana Elinor olacaktı.

Jaehaerys adına konuşmak üzere yola çıkan diğer altı vaizin isimleri de zamanla kraliçeninki kadar tanınır olacaktı. Üçü genç rahiplerdi; kurnaz Rahip Baldrick, âlim Rahip Rollo ve yıllar önce bacaklarını kaybetmiş, şimdi her yere bir tahtırevanda taşınması gereken ihtiyar Rahip Alfyn. Genç kralın seçtiği kadınların da aşağı kalır yanı yoktu. Septa Ysabel, Ejderha Kayası'nda hizmet verirken Kraliçe Alysanne'e ısınmıştı. Ufak tefek Septa Violante bir şifacı olarak tanınıyordu. Gittiği her yerde mucizeler gerçekleştirdiği

anlatılırdı. Vadi'den de, Martı Kasabası'nın limanındaki bir adada bulunan bir manastırda nesillerce yetim kızlara eğitim vermiş Ana Maris gelmişti.

Diyar boyunca yaptıkları seyahatlerde, Yedi Vaiz, Kraliçe Alysanne'den, onun dindarlığından, cömertliğinden ve ağabeyi olan kralına duyduğu sevgiden bahsediyorlardı... ama onlara *Yedi Köşeli Yıldız*'dan ya da eski Yüce Rahiplerin verdikleri vaazlardan pasajlarla meydan okuyan rahipler, dilenci kardeşler ve dindar şövalyeler için de bizzat Jaehaerys'in, Rahip Oswyck ve (özellikle de) Rahip Barth'ın yardımıyla hazırladığı bir cevapları vardı. Gelecek yıllarda, hem Hisar hem de Yıldızlı Sept buna İstisnacılık Öğretisi adını verecekti.

Ana ilkesi çok basitti. Yedi İnancı, evvel zamanın Andalos tepelerinde doğmuş, Andallarla beraber dar denizi aşmıştı. Kutsal metinde anlatılan ve İnançlıların Babası'na itaat eden rahip ile septaların öğrettiği Yedi kanunları, erkek kardeşin kız kardeşle, babanın kızıyla, annenin de oğluyla beraber olamayacağını, böyle birlikteliklerin meyvelerinin tanrıların gözünde menfur olduğunu ilan ediyordu. İstisnacılar bunların hepsini kabul ediyordu ama tek bir itirazları vardı: *Targaryenlar farklıydı*. Kökleri Andalos'a değil, farklı kanunların ve geleneklerin uygulandığı kadim Valyria'ya dayanıyordu. Onların diğer insanlar gibi olmadıklarını görmek için sadece onlara bakmanız yeterliydi: Gözleri, saçları, duruşları, hepsi bu farklılıkları göz önüne seriyordu. *Ve ejderhalara biniyorlardı*. Kıyamet, Valyria'ya geldiğinde, dünyadaki tüm insanlar içinden yüreklere korku salan bu yaratıkları evcilleştirme gücü, sadece onlara verilmişti.

Rahip Alfyn tahtırevanından, "Andalları, Valyrialıları ve İlk İnsanları tek bir tanrı yarattı," diye anlatırdı, "ancak hepimizi bir yaratmadı. İkisi de asil birer yaratık olan aslanı da öküzü de o yarattı ama birine verdiği yeteneği öbürüne vermedi ve aslan nasıl öküz olarak yaşayamazsa, öküz de aslan olarak yaşayamaz. Senin kız kardeşinle yatman büyük bir günahtır, sör... ama ne sen ejderhanın soyundan geliyorsun ne de ben geliyorum. Yaptıkları şey bugüne kadar hep yaptıkları bir şey ve bunu yargılamak bize düşmez."

Bir efsaneye göre, küçük bir köyde, kıvrak zekâlı Rahip Baldrick, bir zamanlar bir Fakir Dost olan iri kıyım bir gezgin şövalye tarafından durdurulmuş ve şövalye, "İyi tamam ama kız kardeşimi

sikmek istersem, bana izin veriyor musun?" diye sormuş. Rahip gülümsemiş ve demiş ki, "Ejderha Kayası'na git ve bir ejderha evcilleştir. Eğer bunu yapabilirsen, sör, seninle kız kardeşinin nikahını bizzat kıyarım."

Her tarih öğrencisinin yüzleşmesi gereken bir ikilem vardır. Geçmiş yıllarda yaşanmış şeylere baktığımızda, yaşanan şeyin nedenleri olarak bunun, bunun ve bunun gösterebileceğini söyleyebiliriz. Ancak yaşanmamış şeylere gözlerimizi diktiğimizde, elimizden tahmin yürütmekten başka bir şey gelmez. FS 51'de, diyarın, on sene önce Aegon ve Rhaena'ya karşı ayaklandıkları gibi Kral Jaehaerys ve Kraliçe Alysanne'e karşı ayaklanmadığını biliyoruz. Ancak bunun *sebebi* hakkında sarih bir bilgimiz yok. Şüphesiz Yüce Rahip'in sessizliği yeteri kadar duyulan bir açıklamaydı ve lordlar ile halk savaştan çekinir olmuştu... ama sözlerin, rüzgâr olsun olmasın, güçleri varsa, o zaman şüphesiz Yedi Vaiz de üzerlerine düşeni yapmışlardı.

Kral kraliçesiyle mutlu, diyar da evliliklerinden memnun olsa da Jaehaerys ileride sınanacağını öngördüğünde yanılmamıştı. Konseyi baştan kurduktan, Lord Rogar ve Kraliçe Alyssa'yı tekrar birleştirdikten ve Taç'ın hazinesini tekrar doldurmak için yeni vergiler koyduktan sonra, Jaehaerys şimdiye dek karşılaştığı en zorlu sınav olacak şeyle karşı karşıya kalacaktı: Ablası Rhaena.

Rhaena Targaryen ve gezici maiyeti, Lyman Lannister ve Casterly Kayası'ndan ayrıldıktan sonra Külizi'nden Marbrandleri, Castamere'den Reyneleri, Altın Diş'teki Leffordları, Yaya Durağı'ndaki Vanceleri ve nihayet Pembe Bakire'den Piperları ziyaret ederek bir nevi kendi kraliyet gezilerini gerçekleştirmişlerdi. Nereye gitse aynı sorunla karşılaşıyordu. Düğününden sonra kardeşiyle buluştuğunda ona, "Başta hepsi bana sıcak davranıyorlar," dedi, "ama bu sürmüyor. Ya hoş karşılanmıyorum ya da fazla hoş karşılanıyorum. Beni ve yanımdakileri bakmanın maliyetini mırıldanıp duruyorlar ama onları asıl heyecanlandıran Rüyaateşi. Kendi ejderhaları olsun istiyorlar. Onlara bunu vermeyeceğim ama nereye gideceğimi de bilmiyorum."

"Buraya gel," diye önerdi kral. "Saraya dön."

"Ve sonsuza dek gölgende mi kalayım? Benim kendime ait bir makama ihtiyacım var. Hiçbir lordun beni tehdit edemeyeceği, beni kovamayacağı ve korumam altına aldıklarımı korkutamayacağı bir yer. Bana toprak, asker ve bir kale lazım."

"Sana toprak bulabiliriz," dedi kral, "bir kale inşa edebiliriz."

"Tüm topraklar alınmış, tüm kaleler dolu," diye cevapladı Rhaena, "ama hak iddia edebileceğim bir kale var... seninkinden daha büyük bir iddia hem de, kardeşim. Ben ejderhanın soyundanım. Babamın makamını istiyorum, doğduğum yeri. Ejderha Kayası'nı istiyorum."

Kral Jaehaerys'in buna verebileceği bir cevabı yoktu, sadece bu meseleyi düşüneceğine söz verebildi. Konseyi, bu soru onlara sorulduğunda, Targaryen Hanesi'nin kadim makamının dul kalmış bir kraliçeye verilmesine toplu olarak karşı çıktı ama hiçbiri daha iyi bir çözüm de sunamadı.

Majesteleri, meseleyi enine boyuna düşündükten sonra, bir kez daha ablasıyla buluştu. "Sana, makamın olarak Ejderha Kayası'nı vereceğim," dedi ona, "çünkü ejderhanın soyu için daha uygun bir yer yok. Ama adayı ve kaleyi hakkın olarak değil, benim sana

hediyem olarak elinde tutacaksın. Büyükbabamız ateş ve kanla yedi krallığı tek bir krallığa çevirdi, sana kendine ait ayrı bir krallık vererek bu krallığı ikiye bölemem, bölmeyeceğim de. Sen hürmeten bir kraliçesin ama kral benim ve sözüm Eski Şehir'den Sur'a kadar her yerde geçer... Ejderha Kayası'nda da öyle. Bu konuda hemfikir miyiz, abla?"

"Şu demir makamın için kendi ailene diz çöktürecek kadar mı endişeleniyorsun, kardeşim?" diye cevap verdi Rhaena. "Pekâlâ. Bana Ejderha Kayası'nı ve bir şeyi daha ver ve seni daha fazla rahatsız etmeyeceğim."

"Bir şeyi daha mı?" diye sordu Jaehaerys.

"Aerea. Kızımı geri istiyorum."

"Oldu bil," dedi kral... belki biraz fazla çabuk cevap vermişti çünkü unutulmamalı ki sekiz yaşındaki Aerea Targaryen onun kabul ettiği halefi, Demir Taht'ın varisiydi. Ancak bu kararın sonuçları uzun yıllar boyunca bilinemeyecekti. Bu karar verildiğinde, Batıdaki Kraliçe bir anda Doğudaki Kraliçe oluverdi.

Jaehaerys ile Alysanne hükmetmeye alışırken yılın geri kalanında başka bir kriz ya da imtihanla karşı karşıya kalmadılar. Kraliçe, toplantılarına katılmaya başladığında küçük konseyin bazı üyeleri biraz şaşırdılarsa bile itirazlarını sadece kendi aralarında paylaştılar... ve çok geçmeden bunu bile yapmamaya başladılar zira genç kraliçe arif, okumuş ve zeki biri olduğunu gösterip herhangi bir tartışmada aranan bir ses haline geldi.

Amcası Maegor tacı ele geçirmeden önce Alysanne Targaryen'ın mutlu çocukluk anıları vardı. Babası Aenys'in saltanatı sırasında annesi Kraliçe Alyssa sarayı şarkı, eğlence ve güzellikle dolu şahane bir yere çevirmişti. Müzisyenler, oyuncular ve ozanlar, onun ve kralın lütfunu kazanmak için birbirleriyle yarışırlardı. Ziyafetlerinde Arbor'dan gelen şaraplar su gibi akar, Ejderha Kayası salonları ve avluları kahkahayla çınlar ve maiyetteki kadınlar inciler ve elmaslarla göz kamaştırırlardı. Maegor'un sarayı keyifsiz, karanlık bir yerdi ve naiplik döneminde de pek değişiklik olmamıştı. Çünkü Kral Aenys'in zamanının anıları, dulu için fazla acı verici gelirken, Lord Rogar bir asker bakışına sahipti ve bir keresinde oyuncuların maymunlardan bile daha işe yaramaz olduklarını söylemişti zira "hem oyuncular

hem de maymunlar hoplarlar, zıplarlar, takla atarlar ve ciyaklarlardı ama insan aç kaldığında en azından maymunu yiyebilirdi."

Öte yandan Kraliçe Alysanne, babasının sarayının kısa süreli coşkusuna özlem duyuyordu ve Kızıl Kale'yi daha önce olmadığı kadar parıltılı hale getirmeyi kendine görev edinip Özgür Şehirlerden goblenler ve halılar satın aldı ve kalenin salonlarıyla odalarını dekore etmek için freskler, heykeller ve döşemeler yaptırdı. Şehir Muhafızları, onun emriyle, Beyaz Pelerin Savaşı sırasında alaycı şarkılarıyla hem kralı hem de halkı eğlendiren Çalgıcı Tom'u bulana kadar Bit Çukuru'nun altını üstüne getirdi. Alysanne onu saray ozanı yaptı, böylece sonraki yıllarda bu makamı tutacak onlarca kişiden ilki o oldu. Eski Şehir'den bir arpçı, Braavos'tan bir oyuncu kumpanyası, Lys'ten dansçılar getirdi ve Kızıl Kale'ye ilk soytarısını verdi: Zevce denilen ve bir kadın gibi giyinen; küfürbaz, şok edici şeyler söyleyen "çocuklarım" dediği bir çift zekice oyulmuş kuklaları olmadan hiçbir yere gitmeyen şişman bir adam.

Tüm bunlar Kral Jaehaerys'i memnun ediyordu ama hiçbiri, Kraliçe Alysanne'in birkaç ay sonra ona verdiği hediye kadar mutlu etmedi onu: Alysanne hamileydi.

Kral I. Jaehaerys Saltanatı Sırasındaki Doğumlar, Ölümler ve İhanetler

I. Jaehaerys Targaryen, Demir Taht'ta oturan en yorulmak bilmez krallardan biriydi. Fatih Aegon'ın, halkın kral ve kraliçelerini zaman zaman görüp huzurlarında şikâyetlerini anlatabilmeleri gerektiği konusunda meşhur bir sözü vardır. Jaehaerys, FS 51'in sonlarına doğru ilk kraliyet seyahatini duyururken, "Beni görmelerini istiyorum," demişti. Gelecek yıllarda da daha pek çok kraliyet seyahatine çıkacaktı. Jaehaerys, uzun saltanatı süresince, Ejderha Kayası ve Kızıl Kale'de geçirdiği sürenin iki katını lordlara misafir olarak, bir ticaret kasabası ya da köyünde halkla buluşarak geçirecekti. Alysanne de sık sık onunla gidiyordu, gümüşi ejderhası Jaehaerys'in parlak bronz yaratığının yanında süzülüyordu.

Fatih Aegon yola çıkarken yanına sayıları bine varan şövalye, asker, seyis, aşçı ve diğer hizmetçileri almaya alışıktı. Şüphesiz ki akıllardan silinmeyecek bir görüntü olsa da kraliyet ziyaretleri tarafından şereflendirilen lordlar için birçok sorun ortaya çıkıyordu. Bu kadar çok insanı konaklatmak ve beslemek kolay olmuyordu ve kral ava çıkmak isterse komşu ormanlar insanla doluyordu. En varlıklı lordlar bile kral oradan ayrıldığında kendini fakirleşmiş

bulur, mahzenlerindeki şaraplar bitmiş, kilerleri boşalmış ve kadın hizmetçilerinin yarısı piç çocuklarla hamile kalmış olurdu.

Jaehaerys bunu farklı bir şekilde yapmaya kararlıydı. Seyahatlerinde yanında yüz kişiden fazlasını götürmeyecekti; yirmi şövalye, kalanı da askerler ve hizmetçiler. "Vermithor'a bindiğim sürece etrafımı kılıçlarla çevirmeme lüzum yok," dedi. Daha küçük bir grupla seyahat etmesi, Aegon'ı misafir edecek kadar büyük kalelere sahip olmayan daha küçük çaplı lordları ziyaret etmesine de olanak sağlıyordu. Amacı daha fazla yeri görmek ve daha fazla yerde görülmekti, ayrıca istenmeyen bir misafire dönüşmemek için her gittiği yerde daha kısa süre kalacaktı.

Kralın ilk gezisi, Kral Toprakları'nın kuzeyindeki kraliyet topraklarında başlayıp sadece Vadili Arrynlere kadar gidecek, mütevazı bir gezi olacaktı. Jaehaerys, Alysanne'i de yanında götürmek istiyordu ama Kraliçe hazretleri hamile olduğundan, yolculuklarının onu fazla yoracağından endişeleniyordu. Stokeworth ve Rosby'yle başlayıp sonra kuzey kıyı şeridini takip edip Duskendale'e geldiler. Orada kral, Lord Darklyn'in tersanelerini gezip öğleden sonrasını balık tutarken geçirirken kraliçe de, gelecekteki tüm kraliyet gezilerinin önemli bir parçası haline gelecek ilk kadın meclisi toplantısını gerçekleştirdi. Bu toplantılara sadece kadınlar ve kızlar alınırdı; soylu olsun olmasın, kadınlar buraya gelip genç kraliçeyle korkularını, endişelerini ve umutlarını paylaşmaya yüreklendiriliyordu.

Gezi, kral ve kraliçe iki haftalığına Lord ve Leydi Mooton'un misafiri olduktan sonra Yengeç Körfezi'ni gemiyle aşıp Wickenden, Martı Kasabası ve Vadi'ye geçmeyi planladıkları Bakire Havuzu'na gelene kadar kazasız belasız geçmişti. Bakire Havuzu kasabası, efsanelere göre Kahramanlar Çağı'nda Aptal Florian'ın, banyo yapan Jonquil'i ilk kez gördüğü tatlısu havuzuyla meşhurdu. Kendisinden önceki binlerce kadın gibi, Kraliçe Alysanne de, mucizevi iyileştirici özelliklere sahip olduğu söylenen Jonquil'in havuzunda banyo yapmak istemişti. Bakire Havuzu lordları bundan asırlar önce havuzun etrafına taştan, büyük bir hamam inşa ettirmişler, hamamı da bir kutsal kız kardeşler birliğine devretmişlerdi. Hamama erkeklerin girmesi yasaktı, o yüzden kraliçe kutsal sulara adım attığında yanında sadece nedimeleri, hizmetçileri ve septaları bulunuyordu

(çaylak olarak Septa Ysabel'in yanında hizmet vermiş Edyth ile Lyra kısa süre önce septa yeminlerini ederek İnanç'a kabul edilmişlerdi ve kraliçeye sadıktılar).

Küçük kraliçenin iyiliği, Yıldızlı Sept'in sessizliği ve Yedi Vaiz'in vaazları, İnançlıların büyük kısmının Jaehaerys ve Alysanne'e kanının ısınmasına neden olmuştu... ancak her zaman kalplerini açmayanlar olurdu ve Jonquil'in Havuzu'yla ilgilenen kız kardeşler arasında da kalbi nefretle sertleşmiş üç kadın bulunuyordu. Birbirlerine, eğer kraliçe kralın "menfurunu" taşırken kutsal sularına girerse, suların sonsuza dek kirleneceğini söylediler. Cüppelerine sakladıkları hançerlerle saldırıya geçtiklerinde, Kraliçe Alysanne daha yeni soyunmuştu.

Şükür ki saldırganlar savaşçı değillerdi ve kraliçenin dostlarının cesaretini hesap etmemişlerdi. Çıplak ve savunmasız olmalarına rağmen Bilge Kadınlar tereddüt etmediler, kendi vücutlarını saldırganlarla leydilerinin arasına siper ettiler. Septa Edyth'in yüzü kesildi, Prudence Celtigar omzundan bıçaklandı, Rosamund Ball ise karnından bıçaklanarak üç gün sonra hayatını kaybetti ama ölümcül hançerlerden biri bile kraliçeye dokunmadı. İçerideki karmaşanın bağırışları ve çığlıklarıyla Alysanne'in korumaları içeri koştu, zira tehlikenin içeriden gelebileceği akıllarına bile gelmeyen Sör Joffrey Doggett ile Sör Gyles Morrigen hamamın kapısında nöbet tutuyorlardı.

Kral Muhafızları, saldırganların hakkından gelerek ikisini hemen öldürürken bir tanesini sorgulamak için canlı yakaladılar. Sorgu sırasında, hançeri eline almaya cesareti olmasa da saldırıyı planlamaya yardımcı olan yarım düzine kız kardeş daha olduğu öğrenildi. Lord Mooton suçluları astı ve Kraliçe Alysanne müdahale etmeseydi masum olanları bile asacaktı.

Jaehaerys öfkeden kudurmuştu. Vadi'ye yapacakları gezi ertelendi; onun yerine Maegor'un Malikânesi'ndeki güvenli yuvalarına döndüler. Kraliçe Alysanne çocuğu doğana kadar kaleden dışarı çıkmayacaktı ama bu yaşadıkları onu korkutmuştu ve düşünmeye başladı. Majesteleri'ne, "Kendime ait bir korumaya ihtiyacım var," dedi. "Senin Yedilin sadık ve cesur adamlar ama nihayetinde onlar birer erkek ve giremeyecekleri yerler var." Kral buna karşı çıkamadı.

O gece Duskendale'e bir kuzgun uçtu ve beraberinde, yeni Lord Darklyn'in Beyaz Pelerin Savaşı sırasında kendine Kızıl Giyen Yılan diyen gizemli bir şövalye olarak kendini halka sevdiren piç kız kardeşi Jonquil Darke'ın saraya gelmesini buyuran bir emir getirdi. Hâlâ kızıllar içinde olan kadın, Kral Toprakları'na birkaç gün sonra ulaştı ve kraliçenin kalkanı olmayı kabul etti. Zamanla, leydisinin dibinden ayrılmadığı için diyarda Kızıl Gölge olarak bilinecekti.

Jaehaerys ile Alysanne, Bakire Havuzu'ndan dönüp kraliçenin yatak odasına kapanmasından çok geçmeden, Fırtına Sonu'ndan çok şahane ve bir o kadar da beklenmedik bir haber geldi. Kraliçe Alyssa hamileydi. Kırk dört yaşındaki Dul Kraliçe'nin doğurganlık yaşının geçtiği düşünülüyordu, o yüzden hamileliği bir mucize olarak görüldü. Eski Şehir'de, Yüce Rahip bunun tanrılardan gelen bir lütuf ve "Yukarıdaki Anne'den, çokça cefa çekmiş ve her şeye cesurca göğüs germiş bir anneye bir hediye" olduğunu ilan etti.

Neşeyle birlikte endişeler de vardı. Alyssa eskisi kadar sağlıklı değildi; Naip Kraliçe olarak geçirdiği dönem onu yıpratmıştı ve ikinci evliliği ona ümit ettiği mutluluğu getirmemişti. Bir çocuğu olacağı fikri ise Lord Rogar'ın kalbini yumuşattı ve öfkesini bir kenara bırakıp karısının yanında olabilmek için sadakatsizliklerine son verdi. Alyssa ise korkuyordu, Kral Aenys'e doğurduğu son çocuğu, beşiğinde can veren küçük kızı Vaella'yı düşünüyordu. Lord kocasına, "Bununla bir daha başa çıkamam," dedi. "Yüreğim paramparça olur." Fakat sonraki senenin başında doğan çocuk gürbüz ve sağlıklı olacaktı, "ağlaması Dorne'dan Sur'a kadar duyulabilen," kapkara saçlı, kocaman kızıl suratı olan bir oğlan. Alyssa'dan bir çocuk yapma umudunu uzun zaman önce yitirmiş olan Lord Rogar oğluna Boremund ismini verdi.

Tanrılar hem yas bahşederler hem de neşe. Annesinin doğumundan epey bir zaman önce, Kraliçe Alysanne'in de bir oğlu oldu; hem Fatih'i hem de kaybettiği ağabeyi taçsız prensi şereflendirmek adına Aegon ismini verdiği bir oğlan. Tüm diyar şükretti, en çok da Jaehaerys. Fakat genç prens erken doğmuştu. Küçük ve zayıf olan prens, doğumdan üç gün sonra öldü. Kraliçe Alysanne öyle yıkılmıştı ki üstatlar canına kıyacağından korkmaya başladılar. Bundan çok ama çok uzun yıllar sonra, kraliçe oğlunun ölümünden, ona

Bakire Havuzu'nda saldıran kadınların sorumlu olduğunu söyleyecekti. Jonquil'in Havuzu'nun şifalı sularında banyo yapmasına izin verselerdi, Prens Aegon yaşayacaktı, diyecekti.

Rhaena Targaryen'ın kendi küçük maiyetini kurduğu Ejderha Kayası'nda da huzursuzluk baş göstermişti. Ondan önce Jaehaerys'e yaptıkları gibi, komşu lordlar onu da ziyaret etmeye başlamışlardı ancak Doğudaki Kraliçe kardeşi gibi değildi. Ziyaretçilerinin çoğu hoş karşılanmazken, bazıları içeri bile alınmıyordu.

Kraliçe Rhaena'nın kızı Aerea'yla olan kavuşması da pek iyi gitmemişti. Prenses annesini hiç hatırlamıyordu, kraliçe de kızını tanımıyordu ve başkalarının çocuklarından da hoşlanmıyordu. Aerea, lordların, leydilerin ve uzak, tuhaf diyarların elçilerinin gelip gittiği, her sabah avlularda şövalyelerin antrenman yaptığı, geceleri ozanların, oyuncuların ve soytarıların cümbüş yaptığı ve duvarların hemen ötesindeki Kral Toprakları'nın tüm karmaşasının, renginin ve gürültüsünün yankılandığı Kızıl Kale'nin heyecanına bayılıyordu. Demir Taht'ın varisi olarak ona gösterilen ilgiyi de çok seviyordu. Büyük lordlar, cesur şövalyeler, hizmetçiler, çamaşırcı kadınlar ve seyisler, her biri onu övüyor, onu seviyor ve sevgilerine karşılık görmek istiyordu, ayrıca kalenin altını üstüne getiren hem asil hem de asil olmayan genç kızlardan oluşan bir grubun lideriydi.

Annesi, onu zorla Ejderha Kayası'na götürdüğünde tüm bunları kaybetmişti. Kral Toprakları'yla karşılaştırıldığında ada sıkıcı, uyuklayan ve sessiz bir yerdi. Kalede yaşıtı kız yoktu ve Aerea'nın duvarların aşağısındaki köydeki balıkçıların kızlarıyla oynaması yasaktı. Annesi ona yabancıydı, bazen sert bazense utangaç oluyor, sık sık düşüncelere dalıyordu ve etrafındaki kadınlar Aerea'ya pek ilgi göstermiyorlardı. Bu kadınlar arasında prensesin kanının ısındığı tek kişi, ona kendi çocukluk maceralarını anlatan ve bir gün ona yelken açmayı öğretme sözü veren Güzel Adalı Elissa Farman'dı. Leydi Elissa da Ejderha Kayası'nı Aerea'dan çok sevmiyordu; uçsuz bucaksız batı denizlerini özlüyor, sık sık onlara geri dönmekten bahsediyordu. Bundan bahis açıldığında Prenses Aerea, "Beni de yanında götür," diyordu, Elissa Farman da buna gülerek karşılık veriyordu.

Gelgelelim Ejderha Kayası'nda, Kral Toprakları'nda pek olmayan bir şey vardı: Ejderhalar. Ejderdağı'nın gölgesindeki büyük hisarda, ayın her dönüşünde yeni ejderhalar doğuyormuş gibi görünüyordu. Rüyaateşi'nin Güzel Ada'da yumurtladığı yumurtalar Ejderha Kayası'na geldiklerinde hep beraber çatlamışlardı ve Rhaena Targaryen, kızının onlarla tanışmasını sağladı. "Aralarından birini seç," diye nasihatte bulundu kraliçe, prensese, "günü geldiğinde uçacaksın." Avluda büyümüş ejderhalar ve duvarların ötesinde, kaleden kaçan, dağın öte tarafındaki gizli mağaraları yuvaları belleyen vahşi ejderhalar da vardı. Prenses Aerea, sarayda geçirdiği zamanlardan Vermithor ve Gümüşkanat'ı tanıyordu ama onlara çok yaklaşmasına izin verilmemişti. Buradayken ejderhaları istediği kadar ziyaret edebiliyordu; yeni doğanlar, genç ejderhalar, annesinin Rüyaateşi... ve de ejderhaların en haşmetlileri, devasa, kadim ve uyuyan ama uyanıp kanatlarını açtıklarında hâlâ dehşet saçan ejderhalar Balerion ve Vhagar.

Kızıl Kale'de Aerea atını, tazılarını ve arkadaşlarını seviyordu. Ejderha Kayası'nda, arkadaşı ejderhalar oldu... Elissa Farman dışındaki tek arkadaşı... ve birine binip uzaklara uçacağı günleri saymaya başladı.

Kral Jaehaerys, Martı Kasabası, Rüntaşı, Kızılhisar, Uzunyay Kalesi, Yürek Evi ve Ay Kapıları'nı ziyaret edip ardından Fetih zamanında Kraliçe Visenya'nın yaptığı gibi Dev Mızrağı'ndan Kartal Yuvası'na, Vermithor'un sırtında uçarak, Arryn Vadisi'ne yapacağı kraliyet gezisini nihayet FS 52'de gerçekleştirdi. Hepsi olmasa da gezinin bir kısmına Kraliçe Alysanne de eşlik etti; doğumdan ve peşinden gelen elemden sonra hâlâ gücünü tamamen toplayamamıştı. Yine de onun aracılığıyla, Leydi Prudence Celtigar'ın Martı Kasabası'ndan Lord Grafton'la nişanı ayarlandı. Ayrıca Majesteleri Kraliçe, Martı Kasabası'nda bir kadın meclisi toplantısı daha düzenledi, ikincisini de Ay Kapıları'nda gerçekleştirdi; buralarda duydukları ve öğrendikleri, Yedi Krallık yasalarını değiştirecekti.

İnsanlar günümüzde sık sık Kraliçe Alysanne'in yasalarından bahis açarlar ancak bu kullanım özensiz ve yanlıştır. Kraliçe hazretlerinin yasa koyma, yargıda bulunma, duyuru yapma ya da hüküm verme gücü yoktu. Ondan, Fatih'in kraliçeleri Rhaenys ve Visenya'dan

bahseder gibi bahsedemeyiz. Ancak genç kraliçe, Kral Jaehaerys üzerinde yadsınamaz bir nüfuza sahipti ve kraliçe konuştuğunda kral kulak kesilirdi... Arryn Vadisi'nden döndüklerinde olduğu gibi.

Alysanne bu kadın meclisi toplantılarında, Yedi Krallık'taki dulların çektikleri çileleri öğrenmişti. Özellikle barış dönemlerinde, bir erkeğin karısından daha uzun yaşaması nadir görülen bir durum değildi zira genç erkekler çoğunlukla savaş alanında ölürken, genç kadınlar doğum sırasında ölürdü. İster asil olsunlar ister olmasınlar, bu şekilde eşlerini kaybeden erkekler bir süre sonra ikinci bir eş alıyorlardı ve bu kadınların hanedeki varlıkları, ilk eşten doğan çocukların ağırına gidiyordu. Aralarında bir sevgi bağı gelişmemişse, erkeğin ölümüyle birlikte varisleri dulu evlerinden kovup onu yoksulluğa terk edebiliyorlardı; lordların durumundaysa, lordun varisleri dulun imtiyazlarını, gelirlerini ve hizmetçilerini elinden alıp onu bir misafire dönüştürebiliyorlardı.

Kral Jaehaerys, bu sıkıntılı durumu düzeltmek için, FS 52'de, en büyük oğlun (bir oğul yoksa o zaman en büyük kızın) miras hakkını tasdikleyip varisin, dul kalan kadının kocası ölmeden önceki şartlarda yaşamaya devam etmesi için gerekeni yapmasını zorunlu kılan Dul Kanunu'nu yürürlüğe soktu. İster ikinci ister üçüncü isterse de daha sonraki bir eş olsun, bir lordun dulu artık kaleden kovulamıyor ya da hizmetçileri, kıyafetleri ve gelirleri elinden alınamıyordu. Aynı kanunla beraber erkeklerin ilk eşlerinden doğan çocuklarının vesayet haklarını alıp bunu sonraki eşlerine ya da eşlerinin çocuklarına vermesi de yasaklanıyordu.

Kralın o yılki bir diğer uğraşı da inşaat oldu. Ejderha Çukuru'nun inşası devam ediyordu ve Jaehaerys kat edilen gelişmeyi gözleriyle görmek için sık sık inşaat alanını ziyaret ediyordu. Aegon'ın Yüksek Tepesi'nden Rhaenys Tepesi'ne doğru giderken, Majesteleri'nin gözüne şehrin içler acısı hali takıldı. Kral Toprakları çok hızlı büyümüş, evler, dükkânlar, viraneler ve sıçan çukurları sağanaktan sonraki mantarlar gibi bitmişti. Sokaklar sıkışık, karanlık ve kirliydi, binalarsa birbirine o kadar yakın inşa edilmişti ki biri, bir binanın penceresinden öbür binanın penceresine adım atabilirdi. Ara yollar, sarhoş yılanlar gibi dolambaçlıydı. Çamur, gübre ve insan dışkısı her yerdeydi.

Kral, konseyine, "İmkânın olsa şehri boşaltır, yıkar, baştan inşa ederdim," dedi. Buna gücü yetmediğinden ve böyle bir işin altından kalkılması için gereken para olmadığından, Jaehaerys elinden geleni yaptı. Sokaklar mümkün olan yerlerde genişletildi, düzleştirildi ve taş döşendi. Viranelerin en beterleri yıkıldı. Merkezi bir meydan için yer açıldı ve bu meydana ağaçlar dikildi, altına da pazarlar ve pasajlar inşa edildi. Bu meydandan başlayan mızrak kadar düz, uzun ve geniş sokaklar yapıldı: Kralın Yolu, Tanrılar Yolu, Kız Kardeşler Caddesi, Karasu Yolu (çok geçmeden halk buraya Çamurlu Yol demeye başlamıştı). Bunların hiçbiri bir gecede gerçekleşen şeyler değildi; çalışmalar yıllar, hatta on yıllarca sürecekti ancak tüm bunların başlangıcı FS 52'de kralın emriyle oldu.

Şehrin inşaatının masrafı öyle az buz değildi ve Taç'ın hazinesinin daha fazla zorlanmasına neden oldu. Bu sıkıntılar, Hava Lordu Rego Draz'in zamanla daha da sevilmeyen biri haline gelmesiyle gitgide kötüleşti. Pentos'lu hazine başı, kısa sürede tamamen başka nedenlerle de olsa selefi kadar nefret edilen bir adama dönüşmüştü. Yozlaşmış olduğu, kralın altınıyla kendi kesesini şişirdiği söyleniyordu, Lord Rego ise bunu alaya alıyordu. "Kraldan niye çalayım ki? Ondan iki kat zenginim ben." Yedi'ye tapmadığı için tanrıtanımaz olduğu söyleniyordu. Pentos'ta birçok tuhaf tanrıya tapılırdı ama Draz'in tek bir tanrıya taptığı bilinirdi; yarasa kafalı, karnı oldukça şişik, hamile bir kadın olan küçük bir hane putu. Bu konuda tek söylediği şey, "İhtiyacım olan tek tanrı bu," idi. Melez olduğu söylenirdi ve bunu inkâr da etmiyordu zira tüm Pentos'lular yarı Andal, yarı Valyria'lı olurdu ve soyları köleler, artık unutulmuş kadim halklarla da karışmıştı. İnsanların en çok ağırına giden de zenginliğiydi ve bunu gizlemek şöyle dursun, ipek cüppeleriyle, yakut yüzükleriyle ve varaklı tahtırevanıyla zenginliğini onların gözlerine sokuyordu.

Lord Rego Draz'in becerikli bir hazine başı olduğunu düşmanları bile inkâr edemiyordu ancak Ejderha Çukuru'nun tamamlanmasının ve Kral Toprakları'nın baştan inşaatının masraflarını karşılamak onun bile yeteneklerini zorluyordu. İpek, baharat ve inşaat vergileri bunları karşılamaya yetmiyordu, bu yüzden Lord Rego istemeye istemeye yeni bir vergi getirdi: Şehre giren ve çıkan

herkesten, şehir kapılarındaki muhafızlar tarafından toplanacak bir giriş ücreti. Atlar, katırlar, eşekler ve öküzler için de ek ücretler alınıyordu ve karavanlarla at arabalarının vergisi en ağırıydı. Her gün Kral Toprakları'na gelen ve giden trafik göz önüne alındığında, giriş vergisi oldukça kârlı olmuştu ve gereksinimi karşılamaya fazlasıyla yetiyordu... ama hakkındaki şikâyetler on kat arttığından bu Rego Draz'e yaramamıştı.

Uzun bir yaz mevsimi, bol hasatlar ve hem krallıkta hem de krallık dışında yaşanan barış ve refah, bu huzursuzluğu yumuşatmaya yetmişti ve yıl sona ererken, Kraliçe Alysanne krala harika bir haber verdi. Kraliçe hazretleri tekrar hamile kalmıştı. Bu sefer, hiçbir düşmanın yanına yaklaşamayacağına ant içti. Kraliçenin durumu bilinmeden önce ikinci bir kraliyet gezisinin planı ve duyurusu yapılmıştı bile. Jaehaerys hiç düşünmeden bebek doğana kadar eşinin yanında kalmaya karar verse de Alysanne bunu istemedi. Gitmelisin, diye ısrar etti.

Kral da gitti. Yeni yılla beraber kral bir kez daha Vermithor'un sırtında, bu sefer nehirtopraklarına doğru yola çıktı. Gezisi, dokuz yaşındaki Maegor Towers'ın yeni lordu olduğu Harrenhal'da konaklayarak başladı. Kral ve maiyeti, oradan, Nehirova'ya, Pelit Kalesi'ne, Pembe Bakire'ye, Atranta'ya ve Taşlı Sept'e gittiler. Kraliçenin ricasıyla, kendisinin yerine Nehirova ve Taşlı Sept'te kadın meclisi toplantıları yapmak üzere Jennis Templeton da kralla beraber seyahat etti. Alysanne ise Kızıl Kale'de kalıp kralın yokluğunda konsey toplantılarını yönetiyor ve Demir Taht'ın kaidesinin üzerindeki kadife bir koltukta gelenleri ağırlıyordu.

Kraliçe hazretlerinin karnı şişerken, Karasu Koyu'nun karşı kıyısında, Boğaz'ın orada başka bir kadın başka bir çocuk doğurdu ve doğum çok ses getirmese de bu çocuk ileride hem Westeros toprakları hem de ötesinde uzanan denizler için çok önemli bir rol oynayacaktı. Akıntı Taşı adasında, Daemon Velaryon'un en büyük oğlu, eşinin doğurduğu yakışıklı ve sağlıklı bir oğlan çocuğuyla ilk kez baba oldu. Bebeğe, ilk Kral Muhafızları'nda Lord Kumandan olarak asilce hizmet vermiş büyük büyük amcasının ismi olan Corlys ismi verildi ancak gelecek yıllarda Westeros halkı bu yeni Corlys'i daha çok Deniz Yılanı olarak tanıyacaktı.

Kraliçenin oğlu da günü geldiğinde doğdu. FS 53'ün yedinci ayında, bu sefer, Daenerys adını koyduğu, güçlü kuvvetli ve sağlıklı bir kız çocuğu dünyaya getirdi. Haberi aldığında, kral Taşlı Sept'teydi. Vakit kaybetmeden Vermithor'a binip Kral Toprakları'na geri döndü. Jaehaerys, Demir Taht'ta ondan sonra oturacak bir oğlan istese de kızını kucağına aldığı ilk andan itibaren kızının üzerine titrediği ortadaydı. Diyar da küçük prensese çok mutlu olmuştu... Ejderha Kayası dışında her yer.

Taçsız Aegon ile kız kardeşi Rhaena'nın kızı olan Aerea Targaryen on bir yaşındaydı ve kendini bildi bileli Demir Taht'ın varisi olmuştu (Prens Aegon'ın doğumundan ölüme kadar geçen üç günlük süreyi saymazsak). İnatçı, keskin dilli ve kanı kaynayan genç bir kız olan Aerea, sıradaki kraliçe olduğu için kendisine gösterilen ilgiden büyük keyif alıyordu ve yeni doğan prensesin kendi yerine geçmesinden hoşlanmamıştı.

Annesi Kraliçe Rhaena da muhtemelen aynı hisleri paylaşıyordu ancak dilini tutup en yakın sırdaşları da dahil kimseye bu konuda tek kelime etmedi. O sırada kendi hanesinde ayrı bir dert baş göstermişti zira Elissa Farman'la arası açılmıştı. Ağabeyi Lord Franklyn'in Güzel Ada'dan gelen gelirini kesmesiyle Elissa, Dul Kraliçe'den Akıntı Taşı tersanelerinde, Günbatımı Denizi'ne açılabilecek bir gemi yaptırmak için yeterli altın istedi. Rhaena bu isteğini reddetti. "Benden ayrılmanı kaldıramam," dedi fakat Leydi Elissa sadece, "*Hayır*," cevabını duydu.

Tarihin bize gösterdiği yolla ardımıza bakıp tüm felaket habercilerinin, gelecek zorlu günlerin işaretlerinin orada olduğunu görebiliriz ancak sona ermekte olan yılı gözden geçiren Yüce Meclis'teki yüce üstatlar bile bu işaretleri görememişlerdi. İçlerinden bir tanesi bile gelecek yılın, I. Jaehaerys Targaryen'ın uzun saltanatındaki en karanlık yıllardan biri olacağının farkına varmamıştı, bu yıl o kadar çok ölüm, ayrılık ve felaket görecekti ki hem üstatlar hem de halk ondan Yabancı'nın Yılı diye bahsedeceklerdi.

FS 54'ün ilk ölümü, yeni yıl kutlamalarından sadece birkaç gün sonra, Rahip Oswyck'in uykusunda vefat etmesiyle geldi. Yaşlı bir adamdı ve bir süredir sağlığı kötüye gidiyordu fakat vefatı sarayın tadını kaçırmaya yetti. Naip Kraliçe'nin, Kral Eli'nin ve İnanç'ın,

Jaehaerys ile Alysanne'in evliliklerine karşı olduğu bir zamanda, Oswyck nikâhlarını kıymayı kabul etmişti ve bu cesareti unutulmamıştı. Kralın isteğiyle, külleri, çok uzun süre sadakatle hizmet verdiği Ejderha Kayası'na saçıldı.

O an için neşeli bir haber gibi görünse de, bir sonraki darbe geldiğinde Kızıl Kale hâlâ yas tutuyordu. Fırtına Sonu'ndan gelen bir kuzgun inanılmaz bir mesaj taşıyordu: Kraliçe Alyssa, kırk altı yaşında tekrar hamile kalmıştı. Büyük Üstat Benifer, krala haberi verirken, "İkinci bir mucize," demişti. Oswyck'in ölümünden sonra onun sorumluluklarını üstlenen Rahip Barth duruma daha şüpheli yaklaşıyordu. Kraliçe hazretlerinin oğlu Boremund'un doğumundan sonra tam olarak iyileşmediğini hatırlattı; bir çocuğu doğuracak gücünün kalıp kalmadığını sorguladı. Fakat Rogar Baratheon ikinci bir oğul fikri karşısında havalara uçmuştu ve hiçbir sorun çıkacağını düşünmüyordu. Karısı bugüne kadar yedi çocuk doğurmuştu. Neden sekizincisini de doğuramayacaktı ki?

Ejderha Kayası'nda da başka türlü sorunlar baş gösteriyordu. Leydi Elissa ada hayatına daha fazla katlanamıyordu. Kraliçe Rhaena'ya, denizin onu çağırdığını söyledi; artık gitme vakti gelip çatmıştı. Duygularını göstermekten hoşlanmayan Doğudaki Kraliçe, bu haberi ifadesiz bir suratla karşıladı. "Senden kalmanı istedim," dedi. "Yalvarmayacağım. Gideceksen git." Prenses Aerea, annesinin aksine duygularını saklayamıyordu. Prenses, Leydi Elissa ona veda etmeye geldiğinde gözyaşlarına boğulup bacağına sarılmış, kalması için ya da giderken onu da yanında götürmesi için yalvarmıştı. "Seninle gelmek istiyorum," dedi Aerea, "denize açılıp maceralara atılmak istiyorum." Anlatılanlara göre, Leydi Elissa da ağlamıştı ancak prensesi nazikçe itmiş ve "Olmaz, çocuğum. Senin yerin burası," demiş.

Elissa Farman sonraki gün Akıntı Taşı'na doğru yola çıktı. Oradan gemiyle dar denizi aşıp Pentos'a gitti. Oradan da kara yoluyla, ünü tüm dünyaya yayılmış gemi ustalarının bulunduğu Braavos'a geçti fakat Rhaena Targaryen ve Prenses Aerea'nın, onun nereye gittiğinden haberleri yoktu. Kraliçe, onun Akıntı Taşı'ndan öteye gitmediğine inanıyordu. Ancak Leydi Elissa'nın kraliçeyle arasına mesafe koymak için iyi bir nedeni vardı. Gidişinden iki hafta son-

ra, hâlâ kale muhafızlarının komutanı olan Sör Merrell Bullock, Rhaena'nın önüne korkudan ödleri patlamış üç seyisi ve ejderha avlusu koruyucusunu getirdi. Üç ejderha yumurtası kayıptı ve günler süren aramaların sonucunda bulunamamışlardı. Ejderhalara yaklaşabilen herkesi sorguladıktan sonra, Sör Merrell yumurtaları Leydi Elissa'nın götürdüğüne ikna olmuştu.

Sevdiği bu kişinin ihaneti Rhaena Targaryen'ı yaraladıysa bile o, bunu iyi gizlemişti fakat öfkesini gizlemesi mümkün değildi. Sör Merrell'a başseyisleri ve seyisleri daha sert bir şekilde sorgulamasını emretti. Sorgudan bir cevap alınamadığında, onu görevinden alıp oğlu Sör Alyn ve şüpheli bulduğu bir düzine adamla birlikte Ejderha Kayası'ndan kovdu. Hatta kocası Androw Farman'ı huzuruna çağırıp ablasının suçuna dahil olup olmadığını öğrenmeyi talep edecek kadar ileri gitti. Androw'un inkârları onu daha öfkelendirdi ve bağrışmaları Ejderha Kayası'nın salonlarında yankılanacak kadar yükseldi. Akıntı Taşı'na adam gönderdiğinde, Leydi Elissa'nın Pentos'a yelken açtığını öğrendi. Pentos'a adam gönderdiğinde ise başka bir iz bulamadı.

Rhaena Targaryen, ancak tüm bunlardan sonra Rüyaateşi'ne binip Kızıl Kale'ye uçtu ve kardeşine yaşananları anlattı. "Elissa ejderhalardan hoşlanmazdı," dedi krala. "İstediği altındı, bir gemi inşa edecek kadar altın. Yumurtaları satacak. Onlarla–"

"–bir filo satın alabilirsin." Jaehaerys ablasını odasında, konuşulanlara tanıklık etsin diye yanında sadece Büyük Üstat Benifer'le birlikte ağırladı. "Yumurtalar çatlarsa, dünyada başka bir ejderlordu olacak, bizim hanemizden olmayan biri."

"Çatlamayabilirler," dedi Benifer. "Ejderha Kayası'ndan uzaktayken çatlamayabilirler. Isıdan... bazı ejderha yumurtalarının sadece kayaya dönüştüğü bilinir."

"O zaman Pentos'taki bir baharat tüccarı elinde fazlasıyla pahalı üç taşla kalakalır," dedi Jaehaerys. "Öte yandan... üç genç ejderhanın doğumu kolayca saklanabilecek bir şey değil. Yumurtalara sahip olanlar havasını atmak isteyecektir. Pentos'ta, Tyrosh'ta, Myr'de, tüm Özgür Şehirler'de gözlerimiz ve kulaklarımız olmalı. Ejderhalar hakkında haber getiren herkese ödül teklif et."

"Ne yapmayı planlıyorsun?" diye sordu ablası Rhaena.

"Yapmam gerekeni. Senin de yapman gerekeni. Bunu benim üzerime yıkacağını düşünme, sevgili ablam. Ejderha Kayası'nı istedin, sana orayı verdim ve sen de bu kadını oraya getirdin. Bu hırsızı."

I. Jaehaerys Targaryen'ın uzun saltanatı büyük ölçüde barışçıl geçti; savaşları da sayıca az ve kısa süreliydi. Ancak kimse Jaehaerys'i babası Aenys sanmasın. Onun bir zayıflığı, kararsız kalan bir yönü yoktu ve ablası Rhaena ile Büyük Üstat Benifer kralın söyledikleriyle bunu gördüler. "Ejderhalar buradan Yi Ti'ye kadar nerede ortaya çıkarsa bize iade edilmelerini talep edeceğiz. Bizden çalındılar, onlar bizim. Bu talebimiz reddedilirse, o zaman gidip onları kendi ellerimizle almamız gerekecek. Yapabilirsek geri alacağız, yapamazsak onları öldüreceğiz. Yumurtadan yeni çıkan hiçbir ejderha Vermithor ve Rüyaateşi'ne karşı koyamaz."

"Ve Gümüşkanat'a?" diye sordu Rhaena. "Kız kardeşimiz–"

"–bu olaya dahil değil. Onu riske atmayacağım."

Doğudaki Kraliçe o zaman gülümsedi. "O Rhaenys, bense Visenya'yım. Başka türlüsünü düşünemezdim."

Büyük Üstat Benifer, "Dar denizin ötesinde savaşa girmekten bahsediyorsunuz, Majesteleri," dedi. "Masrafı–"

"–ne yapıp edilip karşılanacaktır. Valyria'nın tekrar yükselmesine izin vermeyeceğim. Volantis'in triarklarının ejderhalarla neler yapabileceklerini bir düşünün. Dua edelim de o günleri görmeyelim." Majesteleri, bu lafını da söyleyerek toplantıyı bitirdi ve diğerlerine kayıp yumurtalardan kimseye bahsetmemelerini tembihledi. "Üçümüz dışında bunu kimse bilmemeli."

Fakat bu tür önlemler için geç kalınmıştı. Ejderha Kayası'nda, balıkçılar arasında bile hırsızlık bilinen bir hadiseydi. Bilindiği üzere balıkçılar başka adalara açılırlardı ve böyle böyle dedikodular yayıldı. Benifer, her limanda adamları olan Pentos'lu hazine başının aracılığıyla kralın emrettiği gibi dar denizin ötesine ulaştı... ejderha yumurtaları, ejderhalar ya da Elissa Farman hakkında verebilecekleri haberler karşılığında (Rego Draz'in deyimiyle) "kötü adamlara iyi ödemeler" yaptılar. Dedikoducular dan, muhbirlerden, saray mensuplarından ve fahişelerden oluşan küçük bir ordu yüzlerce rapor gönderdi, bunlardan yaklaşık yirmi tanesi Demir Taht'a

başka sebeplerle yararlı oldu... ama ejderha yumurtalarıyla ilgili her dedikodu asılsız çıktı.

Şimdi Leydi Elissa'nın Pentos'tan sonra Braavos'a gittiğini biliyoruz ama bunun öncesinde ismini değiştirmişti. Ağabeyi Lord Franklyn tarafından Güzel Ada'dan kovulup reddedildikten sonra kendine Alys Batıtepesi diye bir piç isim uydurdu. Bu isimle Braavos'un Denizlordu'yla bir görüşme ayarlamayı başardı. Denizlordu'nun hayvanat bahçesi meşhurdu ve ejderha yumurtalarını memnuniyetle satın aldı. Yumurtaların karşılığında aldığı altını Demir Banka'ya yatırdı ve bunu uzun yıllardır hayalini kurduğu gemisi *Güneş Kovalayan*'ı inşa ettirmek için kullandı.

Elbette bunların hiçbiri Westeros'ta bilinmiyordu ve çok geçmeden Kral Jaehaerys'e endişelenecek yeni bir şey çıktı. Eski Şehir'deki Yıldızlı Sept'te, Yüce Rahip yatak odasına çıkan merdivenleri tırmanırken düşmüştü. Merdivenlerin başına ulaşmadan hayatını kaybetmişti. Diyarın dört bir yanında çanlar kasvetli bir şarkı çaldılar. İnançlıların Babası, Yedi'ye dönmüştü.

Ancak kralın dua etmeye ya da yas tutmaya vakti olmadı. Hazretleri'nin cenaze töreni yapılır yapılmaz En Mütedeyyinler halefini seçmek için toplanacaklardı ve Jaehaerys, diyarın barışının, seçilecek yeni rahibin, selefinin politikalarını devam ettirmesine bağlı olduğunu biliyordu. Kralın kristal taç için kendi adayı vardı: Kızıl Kale'nin kütüphanesini yönetmek için gelen, sonrasında da kralın en güvendiği danışmanlarından biri olacak olan Rahip Barth. Barth'ın, Majesteleri'ni bu seçimin yanlışlığına ikna etmesi yarım geceyi buldu; fazla gençti, tanınmıyordu, fikirleri fazla uçuktu, En Mütedeyyinler'den biri bile değildi. Seçilme umudu yoktu. İnanç kardeşlerinin kabul edebileceği başka bir adaya ihtiyaçları vardı.

Ancak kral ve konseydeki lordların hemfikir olduğu bir konu mevcuttu; Rahip Mattheus'un seçilmemesini garantilemek için ellerinden geleni yapmaları lazımdı. Kral Toprakları'nda geçirdiği zaman yüzünden arkasında bir güvensizlik ortamı bırakmıştı ve Jaehaerys, Ejderha Kayası'nın kapısında ettiği lafları ne unutabiliyor ne de affedebiliyordu.

Rego Draz, doğru yere verilecek rüşvetlerin istenen sonuca ulaştırabileceğini söyledi. "Şu En Mütedeyyinler'e yeteri kadar al-

tın koklat, beni bile seçerler," diye eğlendi, "gerçi ben istemem." Daemon Velaryon ve Qarl Corbray bir güç gösterisi yapılması taraftarıydı, gerçi Lord Daemon filosunu göndermek isterken Lord Qarl da bir ordu önermişti. Beli bükük kanun başı Albin Massey, Rahip Mattheus'un başına, zamanında Aenys ve Maegor'a da çok sorun çıkaran Yüce Rahip'in başına gelen gelebilir mi acaba diye merak etti; ani, gizemli bir ölüm. Rahip Barth, Büyük Üstat Benifer ve Kraliçe Alysanne bu öneriler karşısında dehşete düşmüştü ve kral bunları düşünmeden reddetti. Bunların yerine, kraliçesiyle birlikte derhal Eski Şehir'e doğru yola çıkma kararı aldı. Hazretleri tanrıların sadık bir hizmetkârı ve Demir Taht'ın güvenilir bir dostu olmuştu, cenazesine katılmak için oraya gitmek en doğrusuydu.

Eski Şehir'e zamanında varmanın tek yolu ejderhayla gitmekti.

Konseydeki tüm lordlar, hatta Rahip Barth bile, kral ve kraliçenin Eski Şehir'e yalnız gidecek olmalarından endişelenmişti. Rahip Barth, "Kardeşlerim arasında hâlâ sizi sevmeyenler var, Majesteleri," dedi. Lord Daemon hemfikirdi ve Jaehaerys'e, Bakire Havuzu'nda kraliçenin başına gelenleri hatırlattı. Kral, Yüksek Kule'nin koruması altında olacağı konusunda ısrar ettiğinde, birbirlerine endişeli gözlerle baktılar. "Lord Donnel sinsi biri ve bir komplocu," dedi Manfryd Redwyne. "Ona güvenmiyorum. Siz de güvenmemelisiniz. Kendisi, hanesi ve Eski Şehir için en iyisi neyse onu yapar ve başkalarını, başka şeyleri umursamaz. Kralını bile."

"O zaman onu kralı için en iyi olan şeyin aynı zamanda kendisi, hanesi ve Eski Şehir için de en iyisi olduğuna ikna etmeliyim," dedi Jaehaerys. "Bunu yapabileceğime inanıyorum." Bu tartışmayı böyle sonlandırdı ve ejderhalarının getirilmesini emretti.

Kral Toprakları'ndan Eski Şehir'e uzanan yol, bir ejderha için bile uzundur. Kral ve kraliçe yol boyunca, biri Acı Köprü'de, diğeri Yüksek Bahçe'de olmak üzere iki kere mola verip geceyi orada geçirdiler ve lordlarıyla konuştular. Konseydeki lordlar yanlarına hiç olmadı biraz koruma almaları konusunda ısrar etmişlerdi. İki ejderhanın da taşıdıkları ağırlıkları dengelemek için Sör Joffrey Doggett, Alysanne'le, Kızıl Gölge Jonquil Darke ise Jaehaerys'le uçtu.

Vermithor ve Gümüşkanat'ın Eski Şehir'e beklenmedik gelişi binlerce insanın hayretler içinde sokağa dökülmesine neden oldu.

Geleceklerini önden haber vermemişlerdi ve şehirde, ejderhaların gelişinin ne anlama geldiğini merak edip korkan çok insan vardı... bunlar içinde, haberi aldığında beti benzi atan Rahip Mattheus'tan daha çok korkan olmamıştı herhalde. Jaehaerys, Vermithor'u Yıldızlı Sept'in önündeki mermer meydana indirdi ancak şehrin nefesini kesen, Gümüşkanat'la Yüksek Kule'nin tepesine ateş püskürtüp kanatlarıyla bu meşhur işaret kulesinin ateşlerini körükleyen kraliçe oldu.

Ziyaretlerinin sözde sebebi Yüce Rahip'in cenazesine katılmak olsa da kral ve kraliçe oraya vardığında Hazretleri çoktan Yıldızlı Sept'in altındaki mahzenmezara gömülmüştü. Jaehaerys yine de rahiplerden, üstatlardan ve halktan oluşan meydanda toplanmış büyük kalabalığa hitaben bir anma konuşması yaptı. Konuşmasının sonunda, kendisiyle kraliçesinin, yeni Yüce Rahip tarafından "kutsanmasını istemek için" seçim sonuçlanana kadar Eski Şehir'de kalacaklarını ilan etti. Yüce Üstat Goodwyn'in daha sonra yazacağı üzere, "Halk sevinmiş, üstatlar arifçe başlarını sallamış, rahipler ise birbirlerine bakıp ejderhaları düşünmüştü."

Jaehaerys ve Alysanne, Eski Şehir'de kaldıkları süre zarfında, Lord Donnel'in Yüksek Kale'nin en üst katındaki kendi odasında konakladılar; bu odadan, ayaklarının altına serilmiş Eski Şehir'in tamamını görebiliyorlardı. Görüşmeleri kapalı kapılar ardında, yanlarında bir üstat bile olmadan gerçekleştiği için ev sahipleriyle aralarında tam olarak nelerin geçtiğini bilmiyoruz. Fakat yıllar sonra Kral Jaehaerys, Rahip Barth'a yaşanan her şeyi anlatmış, Barth da tarihe geçsin diye bunları kaleme almıştı.

Eski Şehirli Hightowerlar kadim bir aileydi, güçlü, varlıklı, gururlu... ve kalabalık. Küçük oğulların, kardeşlerin, kuzenlerin ve piçlerin İnanç'a katılması uzun zamandır süregelen bir aile geleneğiydi ve birçoğu asırlar içerisinde burada yüksek mertebelere erişmişti. FS 54'te, Lord Donnel Hightower'ın İnanç'a katılmış bir küçük kardeşi, bir yeğeni ve altı kuzeni vardı; kardeşi, yeğeni ve iki kuzeni En Mütedeyyinler'in sırmalı kumaşını giyiyordu. Lord Donnel, onlardan birinin Yüce Rahip olmasını diliyordu.

Kral Jaehaerys, Hazretleri'nin hangi haneden olduğunu, hatta asil olup olmamasını bile umursamıyordu. Tek istediği şey yeni

Yüce Rahip'in bir İstisnacı olmasıydı. Targaryenların kardeş evliliği geleneği, Yıldızlı Sept tarafından bir daha sorgulanmamalıydı. Yeni İnançlıların Babası'nın İstisnacılık'ı İnanç'ın öğretilerinden biri haline getirmesini istiyordu. Majesteleri'nin Lord Donnel'in kardeşine ya da diğer akrabalarına bir itirazı olmasa da hiçbiri bu konu hakkında görüş bildirmemişti, o yüzden de...

Saatler süren bir tartışmanın ardından bir anlaşmaya varıldı ve bu anlaşma, Lord Donnel'in kralın irfanını övüp onu kardeşleri, amcaları, yeğenleri ve kuzenleriyle tanıştırdığı büyük bir ziyafetle taçlandırıldı. Şehrin öte tarafındaki Yıldızlı Sept'te, En Mütedeyyinler, aralarında Lord Hightower ile kralın muhbirlerinin bulunduğundan bihaber, yeni çobanlarını seçmek için toplanmışlardı. Dört kere oy kullanılması gerekti. Beklendiği gibi Rahip Mattheus ilk oylamada öndeydi ancak kristal tacı kazanmak için gerekli oya sahip değildi. Sonraki her oylamada Rahip Mattheus'un oy sayısı düşerken başkalarınınki yükseldi.

Dördüncü oylamada En Mütedeyyinler geleneğe bağlı kalmayıp kendilerine mensup olmayan birini seçtiler. Bu onur, Jaehaerys ve kraliçesi için tahtırevanıyla Menzil'i düzinelerce kez aşan Rahip Alfyn'e bahşedildi. Yedi Krallık'ın İstisnacılık konusunda Alfyn'den daha sadık bir şampiyonu yoktu fakat Alfyn, Yedi Vaiz'in hem en yaşlılarıydı hem de bacakları yoktu; Yabancı'nın onu çok geçmeden ziyaret edeceği düşünülüyordu. Bu gerçekleştiğinde, kral Lord Donnel'e bir sonraki Yüce Rahip'in kendi halefi olacağını garantiledi, elbette akrabaları Rahip Alfyn'in dönemi sırasında İstinacılardan yana olurlarsa.

Rahip Barth'ın kaydettiklerine itibar edecek olursak, böylece bir anlaşmaya varılmış oldu. En Mütedeyyinler'i bu kadar kolay manipüle olacak hale getiren yozlaşma Barth'ı üzse de kralın anlattıklarını sorgulamadı. "Yedi, dünyadaki Seslerini bizzat seçse daha iyi olurdu fakat tanrılar sessiz kaldığında, sesini duyuran lordlar ve krallar oluyor," diye yazdı ve hem Alfyn'in hem de ondan sonra Yüce Rahip olan Lord Donnel'in kardeşinin kristal tacı, Rahip Mattheus'tan daha çok hak ettiğini de ekledi.

Rahip Alfyn'in seçilmesine, haber ona ulaştığında Ashford'da bulunan Rahip Alfyn'den daha fazla şaşıran olmamıştı. Tahtıre-

vanla seyahat ettiğinden, Eski Şehir'e ulaşması iki haftadan uzun sürdü. Jaehaerys onun gelmesini beklerken Bandallon'ı, Üç Kule'yi, Yukarı Topraklar'ı ve Bal Kalesi'ni ziyaret etti. Hatta Vermithor'la Arbor'a gidip oranın en iyi şaraplarının tadına baktı. Kraliçe Alysanne ise Eski Şehir'de bekledi. Sessiz kız kardeşler dua ve tefekkür için onu manastırlarında bir gün misafir ettiler. Başka bir günü de şehrin hasta ve düşkünlerine bakan septalarla geçirdi. Çaylaklar arasında yeğeni Rhaella'yla tanıştı ve Kraliçe hazretleri onun hakkında "kekelemeye ve kızarmaya yatkın olsa da" zeki ve dindar bir genç kadın olduğunu ilan etti. Üç gününü kendini Hisar'ın büyük kütüphanesinde kaybederek geçirdi ve sadece Valyria'nın ejderha savaşları, iyileştirme sanatı ve Yaz Adaları'nın tanrıları üzerine verilen derslere katılmak için kütüphaneden ayrıldı.

Sonra da yüce üstatlarla kendi yemek salonlarında yemek yedi, hatta onlara ders bile verdi. "Kraliçe olmasaydım bir üstat olmak isterdim," dedi Yüce Meclis'e. "Okuma biliyorum, yazma biliyorum, düşünebiliyorum, kuzgunlardan korkmam... kandan da. Aynı şeyleri hisseden başka asil kızlar da var. Onları neden Hisar'ınıza almıyorsunuz? Başaramazlarsa, yeteri kadar zeki olmayan çocukları geri gönderdiğiniz gibi onları da geri gönderebilirsiniz. Kızlara bir şans tanısanız, kaç tanesinin bir zincir dövebileceği sizi şaşırtabilir." Kraliçeyi reddetmekten çekinen yüce üstatlar, kraliçenin söylediklerine gülümseyerek karşılık verdiler, kafalarını onaylar gibi salladılar ve Kraliçe Hazretleri'ne teklifini düşüneceklerini söylediler.

Yeni Yüce Rahip Eski Şehir'e ulaşıp, Yıldızlı Sept'te nöbetini tutup, dünyevi ismini ve tüm dünyevi bağlarını bir kenara bırakarak kutsanıp kendini Yedi'ye adadıktan sonra halka açık ciddi bir törenle Kral Jaehaerys ve Kraliçe Alysanne'i kutsadı. Bu sırada Kral Muhafızları ve kraliyet maiyeti, kral ve kraliçeye katılmıştı, o yüzden Majesteleri Dorne Hudutları ve fırtınatoprakları üzerinden dönmeye karar verdi. Boynuz Tepesi, Gece Şarkısı ve Kara Sığınak ziyaret edildi.

Kraliçe Alysanne özellikle sonuncusundan büyük keyif aldı. Kalesi, diyarın büyük kalelerinin yanında küçük ve mütevazı kalsa da Lord Dondarrion şahane bir ev sahibiydi; oğlu atlı mızrak dövüşünde olduğu kadar yüksek arp çalma konusunda da yetenekliydi

ve gece boyunca kraliyet çiftine talihsiz âşıkların ve kralların düşüşünün hüzünlü şarkılarıyla iyi vakit geçirtti. Kraliçe ondan o kadar çok hoşlanmıştı ki grup Kara Sığınak'ta planlanandan daha uzun süre kaldı. Fırtına Sonu'ndan kötü haberler taşıyan bir kuzgun geldiğinde hâlâ oradaydılar; anneleri Kraliçe Alyssa ölüm döşeğindeydi.

Kralı ve kraliçeyi annelerinin yanına en kısa sürede götürmek için Vermithor'la Gümüşkanat bir kez daha havalandılar. Kraliçe maiyetinin geri kalanı, Kral Muhafızları Lord Kumandanı Sör Gyles Morrigen komutası altında, Taşmiğfer, Karga Yuvası ve Akbaba Tüneği üzerinden kara yoluyla onları takip edecekti.

Baratheonların ulu kalesi Fırtına Sonu'nun tek bir kulesi vardı; devasa sinyal kulesi, Kahramanlar Çağı'nda fırtına tanrısının öfkesine karşı koymak üzere Durran Tanrıkederi tarafından dikilmişti. Alysanne ve Jaehaerys annelerini, bu kulenin tepesinde, sadece üstat hücresi ve kuzgun kümesinin altında, sidik kokan bir yatakta, kan ter içinde kalmış, şiş karnını saymazsak yaşlı bir kadın gibi bir deri bir kemik halde buldular. Onunla, her biri birbirinden asık suratlı bir üstat, bir ebe ve üç hizmetçi ilgileniyordu. Jaehaerys, Lord Rogar'ı odanın kapısının dışında, sarhoş ve bitik halde buldu. Kral neden eşinin yanında olmadığını öğrenmek istediğinde, Fırtına Sonu Lordu, "Yabancı odada. Kokusunu alabiliyorum," diye hırladı.

Üstat Kyrie, Kraliçe Alyssa'nın şu anki rahatının tatlıuyku katılmış bir kadeh şaraptan kaynaklandığını açıkladı; Alyssa saatler öncesinde acıyla kıvranıyordu. "Çığlıklar atıyordu," dedi hizmetçilerden biri. "Ona verdiğimiz yiyecekleri çıkarıyor ve çok acı içinde."

"Doğurmaya hazır değil," dedi Kraliçe Alysanne, gözyaşları içinde. "Henüz değil."

"Daha bir ayı var," diye onu doğruladı ebe. "Bu doğum sancısı değil, lordum. İçinde bir şeyler koparmış. Bebek ölüyor ya da yakında ölecek. Annesi çok yaşlı, ittirecek kuvveti yok ve bebek dönmüş... iyi değil. Sabah ilk ışıkta ikisi de gidici. Affınıza sığınarak söylüyorum."

Üstat Kyrie de bunu yalanlamadı. Haşhaş sütünün kraliçenin acısını dindireceğini söyledi ve güçlü bir haşhaş sütü hazırlamıştı... fakat haşhaş sütü, ona yardım edebileceği gibi onu öldürebilirdi de ama içindeki çocuğu kesinlikle öldürürdü. Jaehaerys ne yapılabile-

ceğini sorduğunda, üstat dedi ki, "Kraliçe için mi? Hiçbir şey. Onu kurtarmak için yapabileceğim bir şey yok. Ama bir ihtimal, ufak bir ihtimal çocuğu kurtarabilirim. Bunu yapmak için anneyi kesip açmam ve çocuğu rahminden almam gerek. Çocuk yaşayabilir de ölebilir de. Anne ölecek."

Söyledikleri Kraliçe Alysanne'i ağlatmaya başladı. Kral sadece, "Bu kadın benim annem ve bir kraliçe," dedi ciddi bir ses tonuyla. Tekrar dışarı çıktı, Rogar Baratheon'ı ayağa kaldırdı ve doğum odasına sokup üstattan az önce söylediklerini tekrar etmesini istedi. Kral Jaehaerys, Lord Rogar'a, "O senin eşin," diye hatırlattı. "Bu kararı vermek sana düşer."

Lord Rogar'ın eşine bakmaya cesaret edemediği söylenir. Aynı şekilde, kral onu kolundan tutup sarsana kadar konuşmayı da beceremediği. Lord Rogar sonunda, "Oğlumu kurtar," dedi üstada. Sonra da kolunu kurtarıp odayı terk etti. Üstat Kyrie başını öne eğip bıçakları getirmelerini istedi.

Günümüze kalan kaynakların çoğunda, üstat operasyonuna başlamadan önce, Kraliçe Alyssa'nın uykusundan uyandığı yazıyor. Acı çekiyor, vücudu kasılıyorsa da çocuklarının orada olduğunu gördüğünde sevincinden ağlamış. Alysanne ona ne olacağını anlattığında, Alyssa ona izin vermiş. "Bebeğimi kurtar," diye fısıldamış. "Ben gidip oğullarımı tekrar göreceğim. Kocakarı yolumu aydınlatacaktır." Kraliçenin son sözlerinin bu olduğuna inanmak güzel olurdu. Ne yazık ki diğer kaynaklar Kraliçe hazretlerinin, Üstat Kyrie karnını kesip açtığında uyanmadan hayatını kaybettiğini söylüyor. Tüm kaynaklar tek bir noktada birleşiyor: Bebeğin ilk ağlaması odayı doldurana dek, Alysanne başından sonuna kadar annesinin elini tutmuş.

Lord Rogar tanrılardan istediği ikinci oğluna kavuşamadı. Doğan çocuk bir kızdı, o kadar cılız ve güçsüzdü ki hem ebesi hem de üstadı kızın yaşayacağını düşünmemişti. Bu kız çocuğu, zaman geldiğinde birçoklarını şaşırtacağı gibi onları da şaşırtmayı başardı. Rogar Baratheon, günler sonra meseleyle ilgilenebilecek kadar ayıldığında, kızına Jocelyn ismini koydu.

Ancak öncesinde lord hazretlerinin daha kavgacı bir misafirle ilgilenmesi gerekecekti. Vermithor kıvrılmış yattığı avluda kafasını

kaldırıp Fırtına Sonu'nun yarısını uyandıracak şekilde kükrediğinde şafak yeni söküyordu ve Kraliçe Alyssa'nın naaşı henüz soğumamıştı bile. Gelen başka bir ejderhanın kokusunu almıştı. Saniyeler sonra, kızıl şafağa karşı çırptığı soluk mavi kanatlarındaki pulları gümüş gümüş parlayan Rüyaateşi avluya indi. Rhaena Targaryen anneyle arasını düzeltmeye gelmişti.

Geç kalmıştı; Kraliçe Alyssa ölmüştü. Kral ona annelerinin naaşına bakmasına gerek olmadığını söylese de Rhaena ısrar edip üstadın yaptıklarını görmek için annesinin üzerine örtülmüş çarşafı açtı. Uzun bir süre sonra dönüp erkek kardeşini yanağından öptü ve kız kardeşine sarıldı. Anlatıldığına göre iki kraliçe uzun süre sarıldılar fakat ebe, Rhaena'ya bebeği kucağına almak isteyip istemediğini sorduğunda, Rhaena reddetti. "Rogar nerede?" diye sordu.

Onu, kucağında küçük oğlu Boremund, etrafında da kardeşleri ve şövalyeleriyle birlikte büyük salonda buldu. Rhaena Targaryen hepsini geçtikten sonra onun tepesinde dikilip suratına hakaretler yağdırmaya başladı. "Kanı senin ellerinde," diye haykırdı ona. "Kanı senin sikinde. Çığlıklar içinde ölesin."

Bu suçlamalar karşısında Rogar Baratheon savunmaya geçti. "Sen neden bahsediyorsun, kadın? Bu tanrıların takdiri. Yabancı, hepimiz için gelecek. Bunun mesuliyeti neden bende? Ne yaptım ben?"

"Onu siktin. Sana bir oğul verdi, bununla yetinmeliydin. *Eşimi kurtar*, demeliydin ama senin gibi adamlar için eşleri nedir ki?" Rhaena uzanıp onu sakalından yakaladı ve suratını kendisine yaklaştırdı. "Bunu aklına kazı, lordum. Sakın ola bir daha evleneyim deme. Annemin sana doğurduğu çocuklara bak, kardeşlerime. Tüm ihtiyaçlarını karşıla. Bunu yaparsan seni kendi haline bırakırım. Başka bir zavallıyla evlenmeyi düşündüğünün fısıltısını bile duyarsam, Fırtına Sonu'nu Harrenhal'a çeviririm, hem de sen ve eşin de içindeyken."

Rhaena salonu hışımla terk edip avludaki ejderhasına döndüğünde Lord Rogar ve kardeşleri kahkahalara boğuldular. "Delirmiş bu," diye ilan etti Lord Rogar. "Beni korkuttuğunu mu sanıyor? Beni? Ben Zalim Maegor'dan korkmamışım, ondan mı korkacağım?" Ardından bir kadeh şarap içti, kâhyasını çağırıp eşinin cenazesi için hazırlıklara başlamasını emretti ve kızı şerefine dü-

zenlenecek ziyafete kral ve kraliçeyi davet etmesi için kardeşi Sör Garon'ı gönderdi.*

Fırtına Sonu'ndan Kral Toprakları'na dönen kral çok daha üzgündü. En Mütedeyyinler istediği Yüce Rahip'i seçmişlerdi, İstisnacılık Öğretisi İnanç'ın öğretilerinden biri haline gelecekti ve Kral, Eski Şehirli güçlü Hightower Hanesi'yle bir anlaşmaya varmıştı fakat bu zaferlerin her biri, annesinin ölümüyle lekelenmişti. Ancak Jaehaerys karanlık ruh hallerine düşecek biri değildi; uzun saltanatı boyunca birçok kez yapacağı üzere, üzüntülerini bir kenara bırakıp kendini diyarının yönetimine adadı.

Yaz yerini güze bırakmıştı ve Yedi Krallık'ın dört bir yanında ağaçlar yapraklarını döküyorlardı, Kızıl Dağlar'da yeni bir Akbaba Kral baş göstermişti, Üç Kız Kardeşler'de terleten hastalık görülmeye başlanmıştı ve Tyrosh'la Lys arasında çıkacak gibi görünen savaş şüphesiz Basamaktaşı'nı da içine alacak ve ticareti sekteye uğratacaktı. Bunların her biriyle baş edilmesi gerekiyordu ve o da tam olarak bunu yaptı.

Kraliçe Alysanne'in başa çıkma yöntemi daha farklıydı. Annesini kaybedince kurtuluşu kızında bulmuştu. Daha bir buçuk yaşında bile olmasa da Prenses Daenerys ilk isim günü bile gelmeden önce konuşmaya başlamıştı (bir yere kadar tabii) ve emeklemeyi, sendelemeyi, yürümeyi bir kenara bırakıp koşuyordu âdeta. Ebesi kraliçeye, "Buncağızın baya acelesi var," dedi. Küçük prenses mutlu bir çocuktu, sonsuz bir meraka sahip, kesinlikle korkusuz ve onu tanıyan herkes için bir sevinç kaynağıydı. Alysanne'i o kadar mutlu ediyordu ki Kraliçe hazretleri bir ara konsey toplantılarına katılmayı bırakmış, günlerini kızıyla oynayarak ve ona, bir zamanlar annesinin ona okuduğu masalları okuyarak geçirmeye başlamıştı. Krala, "O kadar zeki ki yakında o bana masal okuyacak," dedi. "Büyük bir kraliçe olacak, bundan eminim."

Ancak o acımasız FS 54 senesinde, Yabancı, Targaryen Hanesi'yle olan işini henüz bitirmemişti. Rhaena Targaryen, Fırtına Sonu'ndan dönüşünde, Karasu Koyu'nun karşı kıyısındaki Ejderha Kayası'nda kendisini bekleyen yeni dertler buldu. Daenerys'in Alysanne'e sağladığı neşe ve avuntunun aksine, öz kızı Aerea tam

* Lord Rogar bir daha evlenmedi.

bir dehşet saçmaya başlamış, septasının, annesinin ve üstatlarının lafını dinlemeyen, hizmetçilerine kötü davranan, ibadetten, derslerden ve yemeklerden izin almadan kaçan ve Rhaena'nın maiyetindeki erkek ve kadınları "Sör Aptal," "Lord Domuzsurat," ve "Leydi Osuruğubol" gibi hoş isimlerle çağırmaya başlayan inatçı bir yabaniye dönüşmüştü.

Majesteleri'nin kocası Androw Farman da sesini daha az çıkarsa ve göz göre göre ona karşı çıkmasa da bir o kadar sinirli haldeydi. Ejderha Kayası'na, Kraliçe Alyssa'nın ölüm döşeğinde olduğu haberi vardığında, Androw eşiyle birlikte Fırtına Sonu'na gideceğini ilan etmişti. Kocası olarak yerinin, eşine destek olmak için Rhaena'nın yanı olduğunu söylemişti. Gelgelelim kraliçe onu reddetmişti, hem de nazikçe değil. Kraliçe yola çıkmadan önce büyük bir kavga etmişler ve Majesteleri'nin, "Yanlış Farman kaçtı," dediği duyulmuştu. Hiçbir zaman tutku dolu olmayan evliliği, FS 54'te bir farsa dönüşmüştü. "Ve pek de eğlenceli değildi," diyor Leydi Alayne Royce.

Androw Farman, bundan beş sene önce Güzel Ada'da Rhaena'nın evlendiği on yedi yaşındaki delikanlı değildi artık. Yakışıklı genç, şişkin suratlı, yuvarlak omuzlu ve kilolu hale gelmişti. Başka erkekler tarafından hiçbir zaman saygı görmeyen Androw, Rhaena'nın batıdaki gezintilerinde kendini lord ev sahipleri tarafından unutulmuş ve göz ardı edilmiş halde bulmuştu. Ejderha Kayası'nda da işler farklı değildi. Eşi hâlâ bir kraliçeydi ama kimse Androw'un bir kral olduğunu, hatta bir eşlikçi lord olduğunu bile düşünmüyordu. Yemekler sırasında Kraliçe Rhaena'nın yanına otursa bile onun yatağını paylaşmıyordu. Bu şeref Rhaena'nın dostları ve gözdelerine aitti. Androw'un yatak odası Rhaena'nınkinden farklı bir kuledeydi. Kalede dolaşan fısıltılara göre, kraliçe ona ayrı yatmalarının daha iyi olacağını, böylece yatağını ısıtacak genç bir hizmetçi istediğinde fazla çaba sarf etmesine gerek kalmayacağını söylemişti. Böyle bir şey yaptığına dair hiçbir işaret bulunmuyor.

Geceleri olduğu gibi Androw'un gündüzleri de bomboş geçiyordu. Bir adada doğmuş, şimdi de bir başka adada yaşıyor olmasına rağmen Androw yelken açmaz, yüzmez ya da balık tutmazdı. Başarısız bir kavalye olan Androw'un kılıç, balta ya da mızrak kul-

lanmayı bildiği yoktu, o yüzden kale muhafızları her sabah avluda eğitim yaparlarken Androw yatağından çıkmazdı. Kitaplara bir ilgisi olabileceğini düşünen Üstat Culiper ona Ejderha Kayası'nın kütüphanesindeki hazineleriyle, Kral Jaehaerys'i büyüleyen ağır ciltler ve Eski Valyria dilindeki parşömenlerle cezbetmeye çalışınca kraliçenin eşinin okuma bilmediği ortaya çıkmıştı. Androw bir yere kadar makul bir biniciydi ve ara sıra atını eyerletip avluda dolaştığı oluyordu ama hiç kapıdan çıkıp Ejderdağı'nın kayalık patikalarını ya da adanın öte tarafını, hatta kalenin altındaki balıkçı köyü ve rıhtımı bile keşfe çıkmamıştı.

"Çok içiyor," diye yazmıştı Üstat Culiper, Hisar'a, "ve bazı günler Boyalı Masa Odası'ndan çıkmayıp bütün gün haritanın üzerindeki boyalı tahta askerleri oynattığı biliniyor. Kraliçe Rhaena'nın dostları, onun kendi Westeros fethini planladığı üzerine şakalar yapıyorlar. Kraliçenin hatırına onun yüzüne karşı dalga geçmiyorlar ama arkasından kıs kıs gülüyorlar. Şövalyeler ve askerler onunla hiç ilgilenmiyor, hizmetçiler bile sinirlenip sinirlenmemesini umursamayarak onun emirlerini keyiflerine göre yerine getiriyorlar. Çocuklar ise her zaman oldukları gibi acımasızlar, en acımasızları da Prenses Aerea. Bir keresinde başından aşağı bir lazımlık boşalttı, hem de Androw'un yaptığı bir şey yüzünden değil, sırf annesine kızgın olduğu için."

Androw Farman'ın Ejderha Kayası'ndaki mutsuzluğu, ablasının gidişinden sonra daha da arttı. Culiper'in gözlemlerine göre Leydi Elissa onun en yakın arkadaşıydı, belki de tek arkadaşıydı hatta gözyaşı dolu inkârlarına rağmen Rhaena ejderha yumurtaları meselesinde masum olduğuna inanmakta güçlük çekiyordu. Kraliçe, Sör Merrell Bullock'u görevinden aldıktan sonra Androw ondan kale muhafızlarının komutanı olarak Bullock'un yerine kendisini getirmesini istedi. Bu sırada Majesteleri dört nedimesiyle birlikte kahvaltı yapıyordu. Bu isteği karşısında nedimeler kahkahalara boğuldular, ardından kraliçe de gülmeye başladı. Rhaena, hırsızlığı Kral Jaehaerys'e haber vermek için Kral Toprakları'na uçtuğunda, Androw onunla gitmeyi teklif etti. Eşi onu küçümseyerek reddetti. "Ne yardımın dokunur ki? Ejderhadan düşmek dışında ne yapabilirsin?"

Kraliçe Rhaena'nın, Androw'un onunla birlikte Fırtına Sonu'na

gitme isteğini reddetmesi, Androw Farman'ın yaşadığı birçok rezilliğin sonuncusuydu. Rhaena, annesinin ölümünden sonra döndüğünde, Androw onu avutma şevkini tamamen kaybetmişti. Yemeklerde surat asarak oturuyor, onun dışında da kraliçenin yanına gitmiyordu. Onun surat asması Rhaena Targaryen'ın canını sıktıysa bile bunu dışarı yansıtmadı. Teselliyi nedimelerinde, Samantha Stokeworth ve Alayne Royce gibi eski dostlarıyla kuzeni Lianna Velaryon, Lord Staunton'ın güzel kızı Cassella ve genç Septa Maryam gibi yeni gözdelerinde buldu.

Onların sağladığı huzursa kısa sürede yok oldu. Güz, Westeros'un kalanında olduğu gibi Ejderha Kayası'na da gelmişti ve beraberinde kuzeyden esen soğuk rüzgârlarla güneyden, dar denizden gelen fırtınalar getirmişti. Yazın bile kasvetli bir mekân olan kadim hisarın üzerine bir karanlık çöktü; ejderhalar bile ıslaklığı hissediyorlardı. Yıl sona ererken hastalık Ejderha Kayası'nı vurdu.

Üstat Culiper bunun terleten hastalık olmadığını, titreten hastalık ya da gripul da olmadığını ilan etti. İlk belirti kanlı dışkıydı, peşinden de ağır mide sancıları geliyordu. Üstat, kraliçeye bu belirtilere sahip olan birçok hastalık olduğunu söyledi. Üstat Culiper, sorumlunun hangi hastalık olduğunu belirleme fırsatı bulamadı zira hastalığın ilk belirtilerini görmeye başlamasından iki gün sonra hayatını kaybetti. Onun yerine geçen Üstat Anselm sorumlunun ilerlemiş yaşı olduğunu düşündü. Culiper doksanlarına yaklaşmıştı ve elden ayaktan düşmeye başlamıştı.

Ancak hastalığın bir sonraki kurbanı Cassella Staunton olmuştu ve o henüz on dört yaşındaydı. Sonra Septa Maryam hastalandı, sonra Alayne Royce, hatta hayatında bir gün bile hasta olmamasıyla böbürlenen can dolu Sam Stokeworth bile hastalandı. Üçü de aynı gece, birkaç saat arayla öldüler.

Dostları ve sevgili nedimeleri teker teker ölse de Rhaena Targaryen'a bir şey olmamıştı. Üstat Anselm, onu kurtaranın Valyria kanı olabileceğini öne sürdü; normal insanları birkaç saat içerisinde öldüren hastalıklar ejderhanın kanma karşı güçsüz kalıyordu. Bu tuhaf salgın erkeklere de pek dokunmuyor gibiydi. Üstat Culiper dışında sadece kadınlar hastalanmıştı. Şövalyeler olsun, bulaşıkçılar olsun, seyisler olsun, ozanlar olsun, Ejderha Kayası erkekleri sağlıklıydılar.

Kraliçe Rhaena, Ejderha Kayası'nın kapılarının kapatılıp kilitlenmesini emretti. Hastalık henüz duvarların dışında görülmeye başlamadığından, halkı korumak için bunun böyle kalmasını istiyordu. Kral Toprakları'na haber gönderdiğinde, Jaehaerys hemen harekete geçti, birilerinin adadan kaçıp bu illeti adanın dışına yaymasını engellemek için Lord Velaryon'a kadırgalarını göndermesini emretti. Kral Eli emri yerine getirdi ama Ejderha Kayası'ndaki kadınlar arasında kendi küçük yeğeni de bulunduğundan bunu elemle yaptı.

Lianna Velaryon, amcasının kadırgaları Akıntı Taşı'ndan yola çıkarken öldü. Üstat Anselm onu kusturdu, kanattı, buza batırdı ama hiçbiri işe yaramadı. Rhaena Targaryen'ın kucağında, kraliçe acı gözyaşları dökerken titreye tireye can verdi.

Eşinin yüzündeki gözyaşlarını gören Androw Farman, "Onun için gözyaşı döküyorsun," dedi, "ben olsam benim için de gözyaşı döker miydin?" dedi. Sözleri kraliçenin öfkeden delirmesine neden oldu. Onu tokatlayan Rhaena yalnız kalmak istediğini söyleyerek ona oradan gitmesini emretti. "Yalnız kalacaksın," dedi Androw. "O sonuncuydu."

Yasa boğulmuş kraliçe, bu sözlerden sonra bile neler olduğunu anlamamıştı. Küçük konsey, Ejderha Kayası'ndaki ölümleri tartışmak için toplandığında şüphelerini ilk dile getiren kralın Pentos'lu hazine başı Rego Draz oldu. Üstat Anselm'in kayıtlarını okuyan Lord Rego kaşlarını çatıp, "Hastalık mı? Bu hastalık değil. Şiddetli karın ağrısı, bir gün içinde gelen ölüm... bu Lys'in gözyaşları," dedi.

"Zehir mi?" dedi Kral Jaehaerys şaşkınlıkla.

"Özgür Şehirlerde bu tarz şeyler hakkında daha bilgi sahibiyizdir," diye onu temin etti Draz. "Şüphesiz gözyaşları bu. İhtiyar üstat bunu çok geçmeden anlardı, o yüzden ilk onun ölmesi gerekiyordu. Ben olsam böyle yapardım. Böyle bir şey yapacağımdan değil. Zehir... onursuz bir davranıştır."

"Sadece kadınlar hastalandı," diye karşı çıktı Lord Velaryon.

"O zaman sadece kadınlar zehirlenmiş," dedi Rego Draz.

Rahip Barth ile Büyük Üstat Benifer, Lord Rego'nun söylediklerine katıldıklarında, kral Ejderha Kayası'na bir kuzgun gönderdi. Rhaena Targaryen, Kral'ın mesajını okuduğunda aklında hiçbir

şüphe kalmadı. Muhafızlarının kaptanını çağırıp kocasının bulunmasını ve ona getirilmesini emretti.

Androw Farman kendi yatak odasında değildi, kraliçenin odasında da değildi, büyük salonda, ahırlarda, septte ya da Aegon'ın Bahçesi'nde de değildi. Deniz Ejderhası Kulesi'nde, kuzgun kümesinin altındaki üstadın odasında, Üstat Anselm'i, omuzlarının arasına bir hançer saplanmış halde ölü buldular. Kapılar kapatılıp kilitlendiğine göre kaleden sadece ejderha sırtında kaçılabilirdi. "Benim solucan kılıklı kocamın bunu yapacak cesareti yok," diye ilan etti Rhaena.

Androw Farman nihayet, kucağında bir uzunkılıçla, Boyalı Masa Odası'nda bulundu. Zehirlemeleri inkâr etmeye yeltenmedi. Bunun yerine bununla böbürlendi. "Onlara birer kadeh şarap götürdüm ve içtiler. Bana *teşekkür* edip içtiler. Neden olmasın ki? Bir saki, bir hizmetçi, beni böyle görüyorlardı. Tatlı Androw. Soytarı Androw. Ejderhadan düşmek dışında başka ne yapabilirdim ki *ben*? Bence bir sürü şey yapabilirdim. Bir lord olabilirdim. Kanun çıkarabilir, arif olabilir, sana yardımcı olabilirdim. Dostlarını öldürdüğüm gibi kolaylıkla düşmanlarını da öldürebilirdim. *Sana çocuk verebilirdim.*"

Rhaena Targaryen ona cevap vermeye tenezzül etmedi. Muhafızlarına dönüp, "Onu yakalayıp hadım edin ama kanamasını durdurun. Çüküyle taşaklarının kızartılıp ona yedirilmesini istiyorum. Son lokmasına kadar yiyene dek ölmesine izin vermeyin," dedi.

Onu yakalamak için Boyalı Masa'nın etrafında hareket etmeye başladıklarında, Androw Farman, "Hayır," dedi. "Karım uçabiliyorsa ben de uçarım." Bunu dedikten sonra kılıcını en yakındaki adama doğru gelişigüzel salladı, arkasındaki pencereye geriledi ve pencereden atladı. Kısa bir uçuştu: Aşağı, ölümüne doğru. Sonrasında Rhaena Targaryen cesedini parçalatıp ejderhalarına yedirdi.

Onunkisi FS 54'ün son ölümüydü ama Yabancı'nın bu korkunç Yılı'nda başka talihsizlikler de yaşanacaktı. Bir su birikintisine atılan bir taşın dört bir yana dalgalar göndermesi gibi, Androw Farman'ın yaptığı kötülük de ejderhalar onun kızarmış, dumanı tüten cesedini yemeyi bitirdikten çok sonra bile başkalarının hayatlarını dalgalandırmaya devam edecekti.

İlk dalga, Lord Daemon Velaryon, Kral Eli makamından istifa etmek istediğini açıkladığında kralın küçük konseyinde hissedildi. Hatırlanacağı üzere Kraliçe Alyssa, Lord Daemon'ın kız kardeşiydi ve Ejderha Kayası'nda zehirlenen kadınlar arasında genç yeğeni Lianna da vardı. Lord Daemon'ın kararında, onun yerine lord amiral olarak gelen Lord Manfryd Redwyne'le olan rekabetinin de bir rol oynadığını öne sürenler olsa da bu uzun süre başarılı bir şekilde hizmet etmiş bir adamın adına leke sürmek olurdu. Lord hazretlerinin söylediklerini sorgulamayalım ve makamından ayrılmasının sebebinin ilerleyen yaşıyla kalan günlerini Akıntı Taşı'nda çocukları ve torunlarıyla geçirme dileği olduğunu kabul edelim.

Lord Daemon'ın halefi için Jaehaerys'in aklına ilk gelenler, konseyin diğer üyeleriydi. Albin Massey, Rego Draz ve Rahip Barth yetenekli kimseler olduklarını kanıtlamışlar, kralın güveni ve minnettarlığını kazanmışlardı. Ancak hiçbiri tam olarak uygun görünmüyordu. Rahip Barth'ın Demir Taht'tan ziyade Yıldızlı Sept'e sadık olduğundan şüpheleniliyordu. Dahası fazlasıyla alçak doğumluydu; diyarın büyük lordları, bir demircinin oğlunun kralın sesiyle konuşmasına asla izin vermezlerdi. Lord Rego tanrısız bir Pentos'luydu, makamı yükseltilmiş bir baharat tüccarıydı ve doğumu Rahip Barth'ınkinden bile alçaktı. Topallayan ve beli bükük olan Lord Albin cahil halka kötücül gelirdi. "Bana baktıklarında kötülük görüyorlar," dedi Massey krala. "Gölgelerdeyken size daha iyi hizmet ederim."

Rogar Baratheon'ı ya da Kral Maegor'un hayatta olan Ellerinden herhangi birini geri getirmek söz konusu bile olamazdı. Lord Tully'nin naiplik dönemindeki hizmeti pek iç açıcı değildi. Kartal Yuvası Lordu, Vadi'nin Koruyucusu Rodrik, amcası Lord Darnold ile babası Sör Rymond'ın, Ay Dağları'na kadar kovaladıkları yabanıl akıncılarının elinde can vermesinin ardından zamansızca lordluğa yükselmiş, on yaşındaki bir çocuktu. Jaehaerys kısa zaman önce Donnel Hightower'la bir anlaşmaya varmıştı ama ona da hâlâ pek güvenmiyordu; Lyman Lannister'a ne kadar güveniyorsa o kadar. Yüksek Bahçe Lordu Bertrand Tyrell'in bir ayyaş olduğu biliniyordu ve azgın piçleri Kral Toprakları'na salınırlarsa Taç'ın adını lekelerlerdi. Alaric Stark'ı Kışyarı'nda bırakmak en hayırlısıydı; her

açıdan inatçı bir adamdı, ciddi, merhametsiz ve tahammülsüz biri olarak konsey masasında rahatsız edici bir ortam oluştururdu. Kral Toprakları'na bir demirdoğumlu getirmek de düşünülemez bir şey oldurdu elbette.

Diyarın büyük lordlarının hiçbiri uygun bulunmayınca, Jaehaerys bu sefer gözlerini lordlarının sancaktarlarına çevirdi. Tecrübesi kralın gençliğini dengeleyecek, yaşça büyük birini bulmanın daha iyi olacağı düşünülüyordu. Konseyde birkaç feyzli adam bulunduğundan, askeri şanı Taç'ın düşmanlarını geri adım attıracak, savaşta pişmiş biri olması da isteniyordu. Bir düzine isim ortaya atılıp üzerine konuşulduktan sonra, nihayet kralın kardeşi Aegon'la Tanrı Gözü'nün altında savaşmış, Taş Köprü'de Oduncu Wat'le dövüşmüş ve Kral Aenys saltanatı sırasında Kızıl Harren'ı adalete teslim etmek için müteveffa Lord Stokeworth'le yola çıkmış olan nehirtopraklarından Pelit Kalesi Lordu Sör Myles Smallwood seçildi.

Haklı bir şekilde cesaretiyle tanınan Lord Myles, yüzünde ve vücudunda onlarca vahşi dövüşün yaralarını taşıyordu. Pelit Kalesi'nde hizmet etmiş Kral Muhafızları'ndan Sör Yabanarısı William tüm Yedi Krallık'ta daha iyi, daha sert ya da daha sadık bir lordun bulunmadığı üzerine yemin etti ve Lord Myles'ın lordu Prentys Tully'yle gözüpek Leydi Lucinda da Smallwood hakkında övgü dolu sözler söylediler. İkna olan Jaehaerys kararı onaylayıp bir kuzgun göndertti ve iki hafta içerisinde Lord Myles Kral Toprakları'na doğru yola çıkmıştı.

Kraliçe Alysanne, Kral Eli seçimine katılmadı. Kral ve konseyi seçim yapmaya çalışırken, Kraliçe hazretleri de ablasının yanında olup onu avutmak üzere Gümüşkanat'la Ejderha Kayası'na gittiği için Kral Toprakları'nda değildi.

Ancak Rhaena Targaryen kolay kolay avutulacak bir kadın değildi. Çok sayıda dostuyla nedimesini kaybetmek onu karanlık bir melankoliye sürüklemişti ve Androw Farman'ın isminin zikredilmesi bile kraliçenin öfke nöbetleri geçirmesine sebep oluyordu. Kardeşini ve yanında getirmiş olabileceği tüm teselliyi hoş karşılamak bir yana, Rhaena onu üç kez göndermeye çalışmış, bir keresinde kalenin yarısının gözünün önünde Kraliçe'ye bağıracak kadar ileri gitmişti. Kraliçe gitmeyi reddedince Rhaena odasına

çekilmiş ve kapısını kilitleyip sadece yemek yemek için odasından çıkar olmuştu... bunu da giderek daha az yapıyordu.

Kendi başına kalan Alysanne Targaryen, Ejderha Kayası'na biraz da olsa nizam getirmeye girişti. Yeni bir üstat çağrılıp getirildi, kale muhafızlarının başına geçmesi için yeni bir kaptan atandı. Rhaena'nın yasını tuttuğu Septa Maryam'ın yerine geçmesi için kraliçenin sevdiği Septa Edyth geldi.

Ablası tarafından reddedilen Alysanne ilgisini yeğenine çevirdi ama o tarafta da öfke ve retle karşılaştı. "Bana ne hepsi öldüyse? Yenilerini bulacaktır; her zaman yenilerini bulur," dedi Prenses Aerea, kraliçeye. Alysanne ona kendi kızlığından hikâyeler paylaşmaya çalışıp Rhaena'nın, "sanki öz annesiymiş gibi," beşiğine ejderha yumurtasını koymasını, ona sarılmasını ve ona bakmasını anlattığında, Aerea, "Bana ejderha yumurtası vermedi, beni postalayıp Güzel Ada'ya uçtu," diye karşılık verdi. Alysanne'in kendi kızına duyduğu sevgi de prensesi öfkelendiriyordu. "Neden o kraliçe olacakmış ki? Kraliçe o değil, ben olmalıyım." Bunları söyledikten sonra Aerea nihayet gözyaşlarına boğulmuş ve Alysanne'e onu da Kral Toprakları'na götürmesi için yalvarmıştı. "Leydi Elissa beni götüreceğini söyledi ama kendi gidip beni unuttu. Saraya, ozanlara, soytarılara, tüm lordlarla şövalyelere dönmek istiyorum. N'olur giderken beni de götür."

Kızın gözyaşları yüreğine dokunan Kraliçe Alysanne, annesiyle bu konuyu konuşacağına söz vermekten başka bir şey yapamadı. Fakat Rhaena yemek yemek için odasından çıktığında bu teklifi düşünmeksizin reddetti. "Senin her şeyin var, benimse hiçbir şeyim yok. Şimdi gelmiş kızımı da götürmekten bahsediyorsun. Hayır, onu götüremezsin. Zaten tahtıma oturuyorsunuz, bununla yetin." Rhaena o gece azarlamak için Prenses Aerea'yı odasına çağırdı ve anneyle kızının birbirlerine bağırışları Taş Davul'da yankılandı. O geceden sonra prenses, Kraliçe Alysanne'le konuşmayı kesti. Her dönemeçte yolu kesilen Kraliçe hazretleri nihayet Kral Toprakları'na, Kral Jaehaerys'in kollarına ve kızı Prenses Daenerys'in neşeli kahkahalarına döndü.

Yabancı'nm Yılı sona ererken, Ejderha Çukuru'nun inşaatı bitti bitecekti. Nihayet büyük kubbesi inşa edilen, devasa bronz kapıları asılan devasa yapı, Aegon'ın Yüksek Tepesi'ndeki Kızıl Kale'den

sonra, şehre Rhaenys Tepesi'nden bakan en büyük ikinci yapı olmuştu. Lord Redwyne, inşaatın bitişini ilan etmek ve yeni El'in gelişini kutlamak için krala Altın Düğün'den beri diyarın gördüğü en büyük ve en görkemli turnuvayı düzenlemeyi teklif etti. "Hüznümüzü ardımızda bırakıp yeni yıla şatafat ve kutlamayla girelim," dedi Redwyne. Güz hasatları bereketli geçmişti, Lord Rego'nun vergileri düzenli gelir getiriyordu, ticaret artmıştı; turnuvayı karşılamak bir sıkıntı teşkil etmeyecekti ve bu vesileyle Kral Toprakları'na binlerce ziyaretçi ve altın kesesi gelecekti. Konseyin geri kalanı da bu teklifi destekliyordu ve Kral Jaehaerys bir turnuvanın halka coşacak, "bize de derdimizi unutturacak" bir vesile olacağını kabul etti.

Tüm hazırlıklar, Rhaena Targaryen'ın Ejderha Kayası'ndan habersiz gelişiyle sekteye uğradı. "Bir şekilde ejderhalar binicilerinin ruh halini hissedip bunu yansıtıyor olmalılar," diye yazıyor Rahip Barth, "zira o gün Rüyaateşi bulutların arasından bir fırtına gibi indi ve Vermithor ile Gümüşkanat ayaklanıp onun gelişine karşı kükrediler, aynı şekilde buna tanık olup kükremeleri duyan bizler de ejderhaların birbirlerine ateş ve pençeyle saldırıp birbirlerini Tanrı Gözü'nde Balerion'ın Cıva'ya yaptığı gibi parçalayacaklarından korktuk."

Nihayetinde ejderhalar dövüşmedi ama Rhaena, Rüyaateşi'nden inerek Maegor'un Malikânesi'ne girip kardeşlerine seslenirken ejderhalar birbirlerine diş gösterip tıslıyorlardı. Rhaena'nın öfkesinin kaynağı kısa sürede öğrenildi. Prenses Aerea kaybolmuştu. Avlulara gizlice girip kendine bir ejderha seçerek şafak sökerken Ejderha Kayası'ndan kaçmıştı. Ve seçtiği ejderha öylesine bir ejderha değildi. "Balerion!" diye haykırdı Rhaena. "Deli çocuk Balerion'ı aldı. Yeni doğmuş bir ejderha değil, hayır, o gidip Kara Dehşet'i seçti. Maegor'un ejderhası, babasını öldüren yaratık. Beni üzmek için değilse neden onu seçsin? Ben ne doğurdum? Nasıl bir yaratık? Soruyorum size, ben ne doğurdum?"

"Küçük bir kız," dedi Kraliçe Alysanne, "o öfkeli bir küçük kız." Ama Rahip Barth ve Büyük Üstat Benifer'in bize aktardığına göre Rhaena onu duymuş gibi görünmüyordu. "Deli çocuğunun" nereye kaçmış olabileceğini öğrenmek istiyordu. İlk düşüncesi Kral Toprakları olmuştu, Aerea oraya dönmek için yanıp tutuşuyordu... ama burada değilse neredeydi?

"Sanıyorum ki yakında öğreniriz," dedi Kral Jaehaerys, her zamanki gibi sakin bir şekilde. "Balerion saklanamayacak ya da gözden kaçmayacak kadar büyük. Ve korkunç bir iştahı var." Daha sonra Büyük Üstat Benifer'e dönüp Yedi Krallık'taki tüm kalelere kuzgun gönderilmesini emretti. "Westeros'tan biri Balerion'ı ya da yeğenimi görürse hemen haberimin olmasını istiyorum."

Kuzgunlar uçtu ancak o gün Prenses Aerea'dan haber alınamadı, sonraki gün de, ondan sonraki gün de. Rhaena bir süre Kızıl Kale'de kaldı, bazen öfke nöbetlerine tutuluyor, bazen titremeye başlıyor, uyumak için tatlışarap içiyordu. Daenerys halasından o kadar korkmuştu ki onun yanına gider gitmez ağlamaya başlıyordu. Yedi günün sonunda Rhaena daha fazla oturup duramayacağını söyledi. "Onu bulmam gerek. Onu bulamasam da en azından aramam gerek." Bunu dedikten sonra Rüyaateşi'ne binip gitti.

O merhamet bilmez yılın kalan ufacık kısmında annesi ya da kızı ne görüldü ne de onlardan bir haber alındı.

Jaehaerys ve Alysanne

Zaferleri ve Trajedileri

Kral I. Targaryen'ın başarıları neredeyse listelenemeyecek kadar çoktur. Tarih üzerine çalışanların gözünde, bu başarıların en büyüğü, Jaehaerys'in Demir Taht'ta oturduğu süre boyunca yaşanan uzun barış ve refah dönemleri bulunuyor. Jaehaerys'in çatışmalardan tamamen kaçınabildiği söylenemez zira bu herhangi bir ölümlü kralın gücünün ötesinde bir şeydir ancak Jaehaerys'in girdiği savaşlar kısa, zaferle sonuçlanan ve çoğunluğu denizde ya da uzak diyarlarda yapılan savaşlar oldu. Rahip Barth, "Kendi lordlarına karşı savaşıp kendi krallığını yanmış, kana bulanmış ve cesetlerle bezeli halde bırakan bir kral başarısız bir kraldır," diye yazacaktı. "Majesteleri bundan çok daha arif biriydi."

Yüce Üstatlar tam sayılar hakkında birbirlerine muhalefet etseler de çoğu, Arabulucu'nun saltanatı sırasında Dorne'un kuzeyinde kalan Westeros nüfusu ikiye katlanırken Kral Toprakları nüfusunun dörde katlandığı konusunda hemfikir. Aynı ölçekte olmasa da Lannis Limanı, Martı Kasabası, Duskendale ve Beyaz Liman da büyüdü.

Savaşa giden erkek sayısı azaldıkça, evinde kalıp çiftçilik yapan erkek sayısı arttı. Saltanatı sırasında işlenen araziler arttığı için tahıl fiyatları giderek düştü. Kıyıdaki balıkçı köyleri daha zenginleşip denize daha fazla balıkçı teknesi açılmaya başladığında, balık

fiyatları dikkate değer biçimde düştü, balık halk için bile karşılanabilecek hale geldi. Menzil'den Boyun'a, her yere yeni bostanlar ekildi. Çiftçiler sürülerini büyüttükçe koyun ve sığır eti çoğaldı, yün daha kaliteli hâle geldi. Rüzgârın, hava koşullarının ve savaşların değişkenliği ve zaman zaman yarattıkları tahribata rağmen ticaret on katma çıktı. Zanaatkârlar da zenginleşti; nalbantlar ve demirciler, taş ustaları, marangozlar, değirmenciler, tabakçılar, dokumacılar, keçeciler, boyacılar, bira üreticileri, şarap üreticileri, kuyumcular ve gümüşçüler, fırıncılar, kasaplar ve peynirciler, o güne dek dar denizin batısında görülmemiş bir refah yaşamaya başladılar.

Elbette hem iyi hem de kötü seneler oluyordu ama Jaehaerys ve kraliçesinin hükmü altında, kötü senelerin kötülüğüne karşılık iyi senelerin iki katı iyi geçtiği doğrudur. Fırtınalar oldu elbette, uğursuz rüzgârlar ve acı kışlar geçti ama insanlar bugün Arabulucu'nun saltanatını düşündüğünde, akıllarına uzun süren bir yeşil ve sakin yaz mevsiminin gelmesi çok da zor değil.

Kral Toprakları'nın çanları Aegon'ın Fethi'nin 55. yılının gelişini ilan etmek için çaldığında, bunların neredeyse hiçbiri Jaehaerys için görülebilir şeyler değildi. Geçirdikleri acımasız yılın, Yabancı'nın Yılı'nın ardında bıraktığı yaralar hâlâ çok yeniydi... Prenses Aerea ile Balerion'ın nereye gittiğinin bilinmemesi ve Kraliçe Rhaena'nın da onların peşinden arayışa çıkmasıyla kral, kraliçe ve konsey gelecekte olabileceklerden endişeleniyorlardı.

Kardeşinin sarayından ayrılan Rhaena Targaryen, kaçak kızının ikiz kız kardeşinin yanına gitmiş olabileceğini umarak ilk olarak Eski Şehir'e uçtu. Lord Donnel ve Yüce Rahip onu nezaketle karşıladılar ancak ikisinin de ona bir yardımı dokunmadı. Kraliçe bir süreliğine ikizine bir o kadar benzeyen ama ondan bir o kadar da ayrılan kızı Rhaella'yı ziyaret edebildi ve biraz da olsa orada yaralarına merhem sürüldüğü umulabilir. Rhaena daha iyi bir anne olamadığı için pişmanlığını dile getirdiğinde, çırak Rhaella ona sarılıp, "Herhangi bir çocuğun isteyebileceği en iyi anneye sahibim, Yukarıdaki Anne'ye ve sen de ona şükretmelisin," dedi.

Eski Şehir'den ayrıldıktan sonra Rüyaateşi onu kuzeye, lordlarının geçmişte onu kabul ettiği kalelere, önce Yüksek Bahçe'ye, sonra da Crakehall ile Casterly Kayası'na götürdü. Rüyaateşi dışında

görülen hiçbir ejderha olmamıştı; Prenses Aerea hakkında tek bir fısıltı bile işitilmemişti. Oradan ayrılan Rhaena, bir kez daha Lord Franklyn Farman'la yüzleşmek için Güzel Ada'ya geri döndü. Geçen yıllar lord hazretlerinin kraliçeye ısınmasına yardımcı olmamıştı, ayrıca onunla konuşurken daha arif olmasını da sağlamamıştı. Lord Franklyn, "Leydi kız kardeşimin, senden kaçtıktan sonra görevlerini yerine getirmek için buraya geleceğini ummuştum," dedi, "ama ne ondan bir haber aldık ne de kızından. Prensesin nerede olduğunu bildiğimi söyleyemem ama Güzel Ada'nın kurtulduğu gibi, onun da senden kurtulması hayırlı olmuş. Olur da buraya gelirse, annesini gönderdiğimiz gibi onu da göndeririz."

Majesteleri Kraliçe, "Aerea'yı tanımıyorsun, orası belli," diye cevap verdi. "Olur da gerçekten yolu bu kıyılara düşerse, lordum, onun annesi kadar anlayışlı olmadığını görebilirsin. Ah, bir de Kara Dehşet'i 'göndermek' konusunda size başarılar dilerim. Balerion kardeşinizden büyük keyif aldı, şimdiye karnı acıkmıştır."

Tarih, Güzel Ada'dan sonra Rhaena Targaryen'ın izini kaybediyor. Yılın geri kalanında ne Kral Toprakları'na ya da Ejderha Kayası'na dönecek ne de Yedi Krallık'taki herhangi bir lordun makamına çıkacaktı. Rüyaateşi'nin höyüktoprakları ve Ateş Deresi'nin kıyılarına varacak kadar kuzeyde, Dorne'un Kızıl Dağları ve Torrentine'ın kanyonlarına varacak kadar güneyde görüldüğüne dair parça parça raporlar mevcut. Kalelerden ve şehirlerden uzak duran Rhaena'yla ejderhası, Parmaklar'ın, Ay Dağları'nın, Gazap Koyu'nun puslu yeşil ormanlarının, Kalkan Adaları'nın ve Arbor'ın üzerinden uçarken görülmüşlerdi... ancak hiçbir yerde insanlarla iletişim kurmaya çalışmadı. Bunun yerine yabancı, ıssız yerleri, rüzgâr yemiş bozkırları, yeşil çayırları ve kasvetli bataklıkları, uçurumları, kayalıkları ve dağ vadilerini tercih etti. Acaba hâlâ kızından bir iz mi arıyordu yoksa tek istediği biraz sükûnet miydi? Bunu hiçbir zaman öğrenemeyeceğiz.

Rhaena Targaryen'ın Kral Toprakları'ndan uzun süreliğine ayrılması ise iyi olmuştu zira kral ve konseyini sinirlendirmeye başlamıştı. Rhaena'nın Güzel Ada'da Lord Farman'la olan yüzleşmesinin kayıtları, hem kralı hem de lordlarını şaşkınlığa uğratmıştı. Lord Smallwood, "Bir lordla kendi salonunda böyle konuşacak

kadar delirdi mi?" dedi. "Bana kalsaydı onun dilini kestirirdim." Kral buna, "Bu kadar aptalca davranmayacağınızı umuyorum, lordum. Ne olursa olsun, Rhaena hâlâ hem ejderhanın kanıdır hem de çok sevdiğim ablamdır," diye cevap verdi. Majesteleri'nin Lord Smallwood'un söylemek istediği şeye karşı çıkmadığını, sadece sözlerinden hoşlanmadığını da belirtmek gerek.

Bunu en iyi Rahip Barth dile getiriyor. "Targaryenların güçleri, zamanında Harrenhal'u mahveden ve Ateş Tarlası'nda iki kralı yok eden korkunç canavarları ejderhalardan geliyor. Dedesi Aegon gibi, Kral Jaehaerys de bunun farkında; güç her zaman orada, bu güçle beraber tehdit de öyle. Ancak Majesteleri, Kraliçe Rhaena'nın henüz kavramadığı bir gerçeğin de farkında; bu tehdidin en etkili olduğu zamanlar dile getirilmediği zamanlardır. Diyar lordlarının her biri gururlu kimseler ve onları küçük düşürerek kazanılacak pek bir şey yok. Arif bir kral lordlarının şereflerine dokunmaz. Evet, onlara ejderhanı göster. Bunu unutmayacaklar. Açık açık salonlarını kül etmekten bahseder, akrabalarını ejderhalarına nasıl yedirdiğinle böbürlenirsen, sadece sana karşı olanları kızdırır ve kalplerini nefretle doldurursun."

Kraliçe Alysanne her gün yeğeni Aerea için dua ediyor ve çocuğun kaçışı için kendini suçluyordu... ama ablasını daha çok suçluyordu. Varisi olduğu yıllarda, kıza çok da vakit ayırmayan Jaehaerys şimdi bu ihmal yüzünden kendine kızıyordu ama onu asıl endişelendiren Balerion'dı çünkü on üç yaşındaki öfkeli bir kızın elinde bulunan böylesine güçlü bir yaratığın teşkil ettiği tehlikeyi çok iyi anlıyordu. Ne Rhaena Targaryen'ın nafile gezintileri ne de Büyük Üstat Benifer'in gönderdiği kuzgunlar prenses ya da ejderhası hakkında, her zamanki yalanlar, hatalar ve yanılsamalar dışında bir sonuç getirmişti. Günler geçip ay dönüp durdukça, kral yeğeninin ölümünden endişelenmeye başladı. Konseye, "Balerion inatçı bir yaratık ve ona bulaşılmaz," dedi. "Daha önce hiç uçmamışken, onun sırtına atlayıp onu havalandırmak... hem de kalenin etrafında bir tur atmak için değil, onu denizin ötesine uçurmak için... muhtemelen zavallı kızı sırtından atmıştır ve Aerea şimdi dar denizin dibinde yatıyordur."

Rahip Barth krala katılmıyordu. Ejderhaların doğalarında başıboşluk olmadığını söyledi. Çoğunlukla bir mağara, yıkık bir kale ya da bir dağ tepesi gibi korunaklı bir yer bulup orayı yuvaları yaparlar ve oradan sadece avlanmak için ayrılırlardı. Balerion, binicisiz kaldığında şüphesiz yuvasına geri dönerdi. Balerion'ın Westeros'ta görülmediği göz önüne alınırsa, Rahip Barth'ın çıkarımına göre, Prenses Aerea dar denizin doğusuna, Essos'un geniş yaylalarına gitmişti. Kraliçe de onunla hemfikirdi. "Kız ölseydi bunu bilirdim. Hâlâ hayatta. Bunu hissedebiliyorum."

Elissa Farman'ı ve çalıntı ejderha yumurtalarını aramakla meşgul olan Rego Draz'in tüm casusları ve muhbirlerine yeni bir vazife verildi: Prenses Aerea'yı ve Balerion'ı bulmak. Kısa sürede dar denizin her yanından raporlar gelmeye başladı. Ejderha yumurtaları raporları gibi bu raporların da çoğu işe yaramazdı; dedikodular, yalanlar ve bir ödül uğruna onları gördüğünü iddia edenler. Kimileri üçüncü ya da dördüncü elden bilgilerdi, kimileriyse öyle az ayrıntıya sahipti ki, "Bir ejderha görmüş olabilirim. Ya da kanatları olan, büyük bir şey," demekten öteye gidemiyordu.

En ilgi çekici raporlar Pentos'un kuzeyinden, çobanların av peşinde dolanan, bütün sürüleri midesine indirip geriye sadece kanlı kemiklerini bırakan bir canavardan korkuyla bahsettikleri Andalos tepelerinden gelmişti. Bu canavarla karşılaşan çobanlar da canlarını kurtaramıyorlardı zira bu canavarın iştahını koyunlar bastıramıyordu. Ancak gerçekten canavarla karşılaşanlar onu tanımlayacak kadar yaşamıyorlardı... ve anlatılanların hiçbirinde ateşten söz edilmiyordu, o yüzden Jaehaerys bunlardan Balerion'ın sorumlu olmadığı sonucunu çıkardı. Yine de bundan emin olmak ve yaratığı avlamak için dar denizden Pentos'a, başlarında kendi Kral Muhafızları'ndan Sör Yabanarısı William'ın bulunduğu bir düzine adam gönderdi.

Aynı dar denizin ötesinde, Braavos'un gemi ustaları, Kral Toprakları'nın haberi olmadan, Elissa Farman'ın çalıntı ejderha yumurtalarıyla satın aldığı, hayallerini süsleyen gemi *Güneş Kovalayan* üzerinde çalışmalarını bitirmişlerdi. Braavos limanından her gün yola çıkan kadırgaların aksine bu gemi kürekli değildi; bu, koylara, kuytulara ya da içkaranın sığ sularına değil, derin sulara uygun bir

gemiydi. Dört direkli gemide, Yaz Adaları'nın kuğu gemilerinde olduğu kadar yelken vardı ancak onlardan farklı olarak, daha geniş bir kemeresi ve daha uzun yolculuklar için yeterli erzak depolamasına izin verecek daha derin bir karinası bulunuyordu. Bir Braavos'lu ona Yi Ti'ye mi gideceğini sorduğunda, Leydi Elissa gülerek, "Gidebilirim... ama bildiğiniz yollardan değil," diye cevap verdi.

Yelken açmadan önceki gece Alys, Denizlordu'nun Sarayı'na çağrıldı ve Denizlordu ona yemekte ringa balığı, bira ve nasihat sundu. "Dikkatle yola çıkın, leydim," dedi ona, "ama yola çıkın. Dar denizin dört bir yanında sizi arayanlar var. Sorular soruluyor, mükâfatlar sunuluyor. Sizin Braavos'ta yakalanmanızı istemem. Biz Eski Valyria'dan kurtulmak için geldik buraya ve peşinizdeki Targaryenlar iliklerine kadar Valyrialı. Uzağa yelken açın. Ve çabuk yelken açın."

Alys Batıtepe olarak bilinen leydi, Braavos'un Titanı'nm yanında ayrılırken, Kral Toprakları'ndaki hayat eskisi gibi devam ediyordu. Kayıp yeğenini bulamayan Jaehaerys Targaryen, sıkıntılı zamanlarda yaptığı gibi kendini yine işine verdi. Kral, kalenin kütüphanesinin sükûnetinde, başarılarının en büyüğü olacak bir şey üzerinde çalışmaya başladı. Rahip Barth, Büyük Üstat Benifer, Lord Albin Massey ve Kraliçe Alysanne'in –Majesteleri bu dörtlüye "benim daha da küçük konseyim" diyordu– yardımıyla, Jaehaerys krallığın tüm kanunlarını toplamaya, organize ve reform etmeye başladı.

Fatih Aegon'ın zamanındaki Westeros, her birinin kendi kanunları, gelenekleri ve âdetleri olan sadece ismen değil, sayıca da yedi krallıktan oluşuyordu. O krallıkların içinde bile, mevkiden mevkiye ciddi farklılıklar görülebiliyordu. Lord Massey'nin yazacağı üzere, "Yedi krallıktan önce sekiz krallık vardı. Ondan önce dokuz, daha geriye baktığımızda on, on iki, otuz diye devam ediyor. Kahramanların Yüz Krallığı'ndan bahsediyoruz ama bir zamanlar doksan krallık varken, başka bir zaman yüz otuz iki krallık oluyordu, savaşlar kazanılıp kaybedildikçe ve çocuklar babalarını takip ettikçe bu sayısı durmaksızın değişiyordu."

Kanunlar da bir o kadar değişiyordu. Bu kral sertti, şu kral merhametliydi, bu kral yol göstermesi için *Yedi Köşeli Yıldız*'dan medet umuyordu, şu kral İlk İnsanlar'ın kadim kanunlarını takip

ediyordu, bu kral kafasına göre yönetirken şu kral da ayıkken ayrı, sarhoşken ayrı yönetiyordu. Binlerce yılın sonunda, sonuç hapis ve idam cezalarını verme yetkisine sahip olan her lordun (ve bu güçlere sahip olmayan bazı lordların da) huzurlarına getirilen her davada istedikleri hükmü verebilecekleri, birbirleriyle çelişen bir sürü teamülün bulunduğu karmakarışık bir şey olmuştu.

Karmaşıklık ve düzensizlik Jaehaerys Targaryen'ı öfkelendiriyordu ve "daha küçük konseyinin" yardımıyla "ahırı temizlemeye" soyundu. "Yedi Krallık'ın tek bir kralı var. Artık kanunlarının da bir olmasının zamanı geldi." Böylesine büyük bir işin bir ya da on yılda gerçekleştirilmesi mümkün değildi; var olan kanunları toplamak, organize etmek ve incelemek bile iki sene gerektirecekti ve peşlerinden gelen reformlar onlarca yıl devam edecekti. Ancak (nihayetinde, ortaya çıkan Kanunlar Kitabı'na diğer herkesten üç kat daha fazla katkıda bulunacak olan) Rahip Barth'ın Büyük Kanun Kitabı burada, FS 55'in güz yılında başladı.

Kralın çalışmaları yıllar boyu sürecekse de kraliçeninkiler dokuz ay sürdü. Aynı yılın başlarında, Kral Jaehaerys ile Westeros halkı, Kraliçe Alysanne'in bir kez daha hamile kaldığını öğrendiklerinde sevinçten havaya uçtular. Prenses Daenerys de çok mutlu olmuştu ancak annesine sert bir şekilde bir kız kardeş istediğini bildirmişti. "Şimdiden bir kraliçe gibi konuşuyorsun, emirler veriyorsun," dedi annesi gülerek.

Evlilikler uzun süredir Westeros'un büyük hanelerinin birbirleriyle bağlandıkları bir müesseseydi, işbirliği kurup çatışmaları sona erdirmenin güvenilir bir yoluydu. Daha önceleri Fatih'in eşlerinin yaptığı gibi, Alysanne Targaryen da birilerine eş bulmaktan büyük keyif alıyordu. FS 55'te, Ejderha Kayası'ndan beri hane halkında ona hizmet eden iki Bilge Kadın'a ayarladığı evliliklerle de büyük gurur duyuyordu: Leydi Jennis Templeton, Yukarı Topraklar'dan Lord Mullendore ile evlenecekken, Leydi Prunella Celtigar da Yıldız Kargı Lordu, Harap Kale Lordu ve Ak Koru Lordu Uther Pike'la evlenecekti. İkisi de bu leydiler için şahane eşler olarak görülüyorlardı ve bu, kraliçe için bir zaferdi.

Lord Redwyne'in, Ejderha Çukuru'nun inşaatının tamamlanması şerefine düzenlenmesini önerdiği turnuva nihayet sene orta-

sında gerçekleşti. Aslan Kapısı ile Kral Kapısı arasında kalan surların batısındaki topraklarda pistler kuruldu ve orada gerçekleşen mızrak dövüşlerinin harika olduğu aktarılır. Lord Redwyne'in en büyük oğlu Sör Robert, diyarın en iyilerine karşı mızraktaki hünerini gösterirken, kardeşi Rickard da kavalye turnuvasını kazanmış, orada bizzat kral tarafından şövalye ilan edilmişti ama şampiyonluk tacı, aşkın ve güzelliğin kraliçesi olarak Prenses Daenerys'i taçlandırarak hem halkın hem de kraliçenin gönlünü çelen Kara Sığınak'tan Sör Simon Dondarrion'a gitti.

Henüz Ejderha Çukuru'na yerleşen bir ejderha olmamıştı, bu yüzden Kral Toprakları'nın daha önce tanık olmadığı büyüklükte olacak turnuvanın yakın dövüşünün bu devasa binada gerçekleştirilmesine karar verildi. Turnuvaya, on bir takım olarak, yetmiş yedi şövalye katıldı. Rakipler dövüşe at üzerinde başladılar, atlarından düşürüldüklerinde kılıç, gürz, balta ve topuz kullanarak yakın dövüşle devam ettiler. Tek bir takım kaldığında, yarışmada kalan son takımın üyeleri geriye bir şampiyon kalana dek aralarında dövüştüler.

Katılımcılar sadece köreltilmiş turnuva silahları kullansalar da dövüşler zorlu ve kanlı geçmiş, halk da buna bayılmıştı. İki kişi hayatını kaybetti, kırktan fazlası da yaralandı. Kraliçe Alysanne akıllıca davranarak Jonquil Darke'ın ve Çalgıcı Tom'un turnuvaya katılmasını yasaklamıştı ama "Bira Fıçısı" bir kez daha halkın sağır eden alkışları arasında sahaya indi. O yenildiğinde, hane ismi ve domuz başından miğferiyle ona Domuz Harry adı takılan kavalye Sör Harys Hogg halkın yeni gözdesi oldu. Yakın dövüşe katılan diğer dikkat çeken isimler arasında Ejderha Kayası'nın eski kumandanlarından Sör Alyn Bullock, Rogar Baratheon'ın kardeşleri Sör Borys, Sör Garon ve Sör Ronnal, bednam bir gezgin şövalye olan Sör Kurnaz Guyle ve batıtopraklarının şampiyonu, Casterly Kayası'nın silah ustası Sör Alastor Reyne bulunuyordu. Ancak saatler süren kan ve metal sesinin ardından ayakta kalan son kişi, nehirtopraklarından gelen genç bir şövalye olan, Sör Lucamore Strong adındaki geniş omuzlu sarışın ve kaslı bir adam oldu.

Turnuvanın bitmesinden kısa süre sonra, Kraliçe Alysanne, doğumunu beklemek için Kral Toprakları'ndan Ejderha Kayası'na gitti. Kraliçe hazretleri, Prens Aegon'ı doğumundan üç gün sonra kaybet-

menin acısını hâlâ yüreğinde taşıyordu. Kraliçe kendini seyahatle yormak ya da saray hayatının talepleriyle boğmaktansa, ondan çok az şeyin beklendiği, hanesinin kadim makamının sükûnetini tercih etti. Septa Edyth ve Septa Lyra, Alysanne'in yanında kaldılar, onlara ek olarak kraliçeye nedimelik yapma şerefine erişmek için yarışan yüz genç kızdan bir düzinesi de yanlarındaydı. Bu şerefe nail olanlar içinde Rogar Baratheon'ın iki yeğeni ile Lord Arryn, Vance, Rowan, Royce ve Dondarion'ın kızlarıyla kız kardeşleri, hatta Kuzey'den bir kadın, Beyaz Liman'dan Lord Theomore'un kızı Mara Manderly vardı. Akşamlarını keyifli geçirmek için Kraliçe hazretleri yanında gözde soytarısı Zevce'yle kuklalarını da getirmişti.

Kraliçenin Ejderha Kayası'na çekilmesinden memnun olmayanlar da mevcuttu. Ada en iyi zamanlarında bile rutubetli ve kasvetli bir yerdi ve güz mevsiminde güçlü rüzgârlarıyla fırtınaları eksik olmazdı. Yakın zamanda yaşanan trajediler kalenin adını daha da lekelemişti ve Rhaena Targaryen'ın zehirlenmiş dostlarının hayaletlerinin kalenin salonlarına musallat olmasından korkanlar vardı. Kraliçe Alysanne bu endişeleri çocukça buldu. Şüphecilere, "Kral ve ben Ejderha Kayası'nda çok mutluyduk," dedi. "Çocuğumuzun doğması için daha iyi bir yer bilmiyorum."

FS 55'te, bu sefer batıtopraklarına yapılacak yeni bir kraliyet gezisi planlanmıştı. Prenses Daenerys'e hamileyken olduğu gibi, kraliçe yine kralın geziyi iptal etmesine ya da ertelemesine izin vermedi ve onu tek başına gönderdi. Vermithor'la birlikte Westeros'un ucuna, Altın Diş'e gittiler ve orada maiyeti krala yetişti. Majesteleri oradan Külizi'ni, Sarpkaya'yı, Kayce'yi, Castamere'i, Tarbeck Salonu'nu, Lannis Limanı'nı, Casterly Kayası'nı ve Crakehall'u ziyaret etti. Güzel Ada'nın listeye eklenmemesi dikkatlerden kaçmadı. Jaehaerys Targaryen, ablası Rhaena'nın aksine, tehdit savuran biri değildi ama mutsuzluğunu hissettirmenin başka yollarını biliyordu.

Kral, Kraliçe doğum yaptığında yanında olabilmek için doğumdan bir ay önce geldi. Çocuk, tam olarak üstatların doğacağını söylediği vakitte doğdu; sağlam uzuvlu ve sağlıklı, leylak kadar soluk gözleri olan bir oğlan. Çıktığında saçları da soluk renkteydi, eski zamanların Valyria'sında bile nadir görülen beyaz altın renginde parlıyordu. Jaehaerys ona Aemon ismini koydu. Prensi göğsüne

yaklaştırırken Alysanne, "Daenerys bana kızacak," dedi. "Açık açık bir kız kardeş istiyordu." Jaehaerys güldü ve "Bir sonraki sefer," dedi. Alysanne'in önerisiyle, o gece prensin beşiğine bir ejderha yumurtası koydu.

Jaehaerys ve Alysanne bir ay sonra Kral Toprakları'na döndüğünde, Prens Aemon'ın doğumunun haberiyle coşan binlerce kişiden oluşan kalabalık, Demir Taht'ın yeni varisini görebilme umuduyla Kızıl Kale'nin önünde toplandı. Tezahüratlarını ve haykırışlarını duyan kral nihayet kalenin ana kapısının siperlerine tırmanıp herkes görsün diye oğlunu havaya kaldırdı. Ondan sonra, anlatılanlara göre, öyle bir haykırış kopmuş ki dar denizin ötesinden bile duyulmuştu.

Yedi Krallık kutlama yaparken, krala, ablası Rhaena'nın bu sefer Gazap Koyu'nun kıyısındaki Estermont Adası'nda, Estermont Hanesi'nin kadim makamı Yeşil Kaya'da bir kez daha görüldüğü haberi ulaştı. Rhaena bir süre burada kalmaya karar verdi. Rhaena'nın ilk gözdelerinden kuzeni Larissa Velaryon'un, Tarth'ın Akşamyıldızı'nın ikinci oğluyla evlendiğini hatırlarsınız. Kocası ölmüş olsa da Leydi Larissa ona bir kız doğurmuştu ve o kız da yaşlı Lord Estermont'la evlenmişti. Dul kadın, Tarth'ta kalmak ya da Akıntı Taşı'na dönmek yerine düğünden sonra kızıyla beraber Yeşil Kaya'da kalmaya karar vermişti. Rhaena Targaryen'ı Estermont'a çekenin Leydi Larissa'nm varlığı olduğu su götürmez zira rutubetli, rüzgâr yiyen ve fakir adanın ilgi çekici başka hiçbir yönü yoktu. Kızı kaybolan, en yakın dostları ve gözdeleri ölmüş olan Rhaena'nın çocukluğundan bir arkadaşının tesellisini araması şaşırtıcı gelmeyecektir.

Eski bir diğer gözdesinin tam o sırada çok yakınından geçtiğini öğrenmek kraliçeyi şaşırtırdı (ve öfkelendirirdi). Alys Batıtepe ve *Güneş Kovalayan*'ı, erzak almak için Pentos'ta durduktan sonra Estermont'la arasında sadece dar denizin en dar kısmını alarak Tyrosh'a gitti. Basamaktaşı'nın korsan kaynayan sularından yapılacak bir yolculuk onları bekliyordu ve Leydi Alys, aklı başında birçok kaptanın yaptığı gibi açık denize sağ salim geçebilmek için arbaletçilerle kiralık askerler alıyordu. Ancak tanrılar kaprisleriyle Kraliçe Rhaena ile ona ihanet eden kişiyi birbirlerinden habersiz bıraktılar ve *Güneş Kovalayan,* Basamaktaşı'ndan başına bir şey

gelmeden geçip gitti. Alys Batıtepe kiraladığı askerleri Lys'te bırakıp temiz su ve erzak depoladıktan sonra batıya döndü ve Eski Şehir'e doğru yelken açtı.

FS 56'da kış Westeros'a geldi ve beraberinde Essos'tan üzücü haberler getirdi. Pentos'un kuzeyindeki tepelerde dolaşan dev yaratığı incelemeleri için Kral Jaehaerys'in gönderdiği adamlar ölmüştü. Kumandanları Sör Yabanarısı William, Pentos'ta, canavarın nerede olduğunu bildiğini iddia eden bir rehber tutmuştu. Ancak rehber onları bir tuzağa sürüklemiş ve Andalos'un Kadife Tepeleri civarında Sör William ve adamları eşkıyalar tarafından pusuya düşürülmüştü. İyi savaşmış olsalar da sayıca üstünlük eşkıyalardaydı ve nihayetinde bastırılmış ve öldürülmüşlerdi. Anlatılanlara göre en son Sör William ölmüştü. Kellesi, Lord Rego'nun Pentos'taki muhbirlerinden birine gönderilmişti.

Bu üzücü haberi duyan Rahip Barth, "Bir canavar yok," sonucuna ulaştı, "sadece koyun çalıp insanları korkutmak için hikâyeler yayan insanlar var." Kral Eli Myles Smallwood krala edilen bu hakaret için Pentos'u cezalandırmak konusunda nasihatte bulundu ama Jaehaerys birkaç haydudun suçları yüzünden bir şehre savaş açmaya yanaşmadı. Böylece bu olay kapandı ve Sör Yabanarısı William'ın yaptıkları Kral Muhafızları'nın Beyaz Kitabı'na işlendi. Jaehaerys, Sör Yabanarısı William'm yerini doldurmak için Ejderha Çukuru'ndaki büyük yakın dövüşün galibi Sör Lucamore Strong'a bir beyaz pelerin verdi.

Çok geçmeden Lord Rego'nun denizin öte yakasındaki muhbirlerinden başka haberler aldılar. Raporların birinde, Köle Körfezi'ndeki Astapor'un dövüş çukurlarında, bir ejderhanın görücüye çıkarıldığı, kanatları kesilmiş bu vahşi yaratığın, binlerce insan tezahürat ederek coşkuyla izlerken boğalara, mağara ayılarına ve ellerinde mızrakla balta olan köle gruplarına karşı dövüştürüldüğü anlatılıyordu. Rahip Barth bu raporu hemen reddetti. "Şüphesiz bir wyvern'dir," diye ilan etti. "Sothorys'in wyvernleri, ejderha görmemiş insanlar tarafından hep ejderha sanılırlar."

Kralın ve konseyin ilgisini çeken daha başka bir olay da iki hafta önce İhtilaflı Toprakları ele geçiren büyük yangındı. Güçlü rüzgârların körüklediği ve kuru çimenlerle beslenen bu yangın üç

gün üç gece sürmüş, yarım düzine köyü ve kendini bizzat Yüksek Yargıç'ın komutasındaki bir Tyrosh ordusuyla üzerlerine gelen yangın arasında bulan Maceracılar ismindeki bir özgür kumpanyayı telef etmişti. Özgür kumpanyanın çoğu canlı canlı yanmaktansa kendilerini Tyrosh'luların mızraklarına feda etmişlerdi. İçlerinden bir tanesi bile hayatta kalmamıştı.

Yangının kaynağı muammaydı. Sör Myles Smallwood, "Bir ejderha," diye ilan etti. "Başka ne olabilir ki?" Rego Draz ikna olmamıştı. "Düşen bir yıldırım," diye ortaya bir ihtimal attı. "Bir kamp ateşi. Elinde bir meşale, orospunun tekinin peşinde koşan bir sarhoş." Kral ona hak verdi. "Bu Balerion'ın işi olsaydı kesinlikle onu görenler olurdu."

Essos'taki yangınlar kendine Alys Batıtepe diyen Eski Şehir'deki kadının hiç dikkatini çekmemişti; onun gözleri ufkun öte yakasında, fırtınaların hüküm sürdüğü batı denizlerindeydi. *Güneş Kovalayan*, güzün son günlerinde limana yanaşmıştı ama Leydi Alys yelken açacak bir tayfa bulmaya çalışırken limandan bir türlü ayrılamamıştı. Sadece bir avuç cesur denizcinin denemeye cesaret ettiği bir şeyi, kimsenin hayal bile etmediği şehirler bulmak için günbatımının ötesine yelken açmayı teklif ediyordu ve korkup ona karşı isyan edecek ve gemisini geri döndürmeye zorlayacak bir tayfa istemiyordu. Ona, onun hayalini paylaşan adamlar lazımdı ve böyleleri Eski Şehir'de bile az bulunuyordu.

Şimdi olduğu gibi o zaman da cahil halk ve batıl inançlı denizciler, dünyanın düz olduğu ve batıda bir yerlerde sona erdiği inancına dört elle sarılmışlardı. Kimileri ateş duvarlarından ve kaynayan denizlerden bahsederken, kimileri sonsuza dek devam eden kara sislerden, kimileri de cehennem kapılarından söz açıyordu. Daha akıllı insanlar böyle olmadığını pekâlâ biliyordu. Gözleri olan herkesin görebileceği gibi güneş ve ay küreydiler; mantık o ki dünyanın da bir küre olması gerekirdi ve asırlarca süren çalışmalar, Yüce Meclis'teki yüce üstatları bunun su götürmez bir gerçek olduğu konusunda ikna etmişti. Valyria Özgür Halkı'nın ejderlordları da aynısına inanmışlardı, Qarth'tan Yi Ti'ye, oradan Leng adasına kadar birçok uzak diyarın bilgeleri de öyle.

Aynı fikir birliği dünyanın büyüklüğü konusunda sağlanamamıştı. Hisar'daki yüce üstatlar arasında bile büyük bir fikir ayrılığı

vardı bu konu üzerinde. Kimi üstatlar Günbatımı Denizi'nin hiçbir insanın geçemeyeceği kadar büyük olduğuna inanıyordu. Diğerleri için Yaz Denizi'nin Arbor'dan Büyük Moraq'a kadar uzandığı yerden daha büyük olamayacağını savunuyordu; yine de bu çok büyük bir mesafeydi elbette ama cesur bir kaptanın doğru bir gemiyle aşabileceği bir mesafeydi. Yi Ti ile Leng'in ipekleri ve baharatlarına giden bir batı rotası, o rotayı keşfeden kişiye akıl almaz bir zenginlik getirirdi... eğer dünyanın küresi bu okumuş insanların iddia ettiği kadar küçükse.

Alys Batıtepe o kadar küçük olduğuna inanmıyordu. Arkasında bıraktığı sayılı yazmalar, Elissa Farman'ın çocukluğunda bile dünyanın, "üstatların hayal ettiğinden çok daha büyük ve çok daha tuhaf olduğuna" inandığını gösteriyor. Tüccarların, batıya yelken açıp Ulthos ve Asshai'ye ulaşma hayalleri ona yetmiyordu. Onunkisi çok daha cüretkâr bir hayaldi. Westeros ile Essos ve Ulthos'un uzak batı kıyıları arasında keşfedilmeyi bekleyen başka kara parçalarının ve denizlerin olduğuna inanıyordu: başka bir Essos, başka bir Sothoryos, başka bir Westeros. Rüyalarını çağlayan nehirler, rüzgârlı çayırlar, omuzları bulutlara değen devasa dağlar, güneşin altındaki yemyeşil adalar, hiç kimsenin evcilleştirmediği tuhaf yaratıklar ve hiç kimsenin tatmadığı tuhaf meyveler ve tuhaf yıldızların altında parlayan altın şehirler süslüyordu.

Bu rüyalara sahip olan ilk insan o değildi. Fetih'ten binlerce yıl önce, Kış Kralları hâlâ Kuzey'e hükmederken, Gemici Brandon, Günbatımı Denizi'ni aşmak için bir filo inşa etmişti. O gemilerle batıya yelken açmış, bir daha da dönmemişti. Oğlu ve varisi başka bir Brandon gemilerin inşa edildiği tersaneleri yakmış, sonsuza dek Ateşe Veren Brandon olarak bilinir olmuştu. Binlerce yıl sonra, Büyük Wyk'ten yelken açan demir adalılar, bir fırtına yüzünden rotalarından sapıp bilinen kıyıların kuzeybatısında, sekiz günlük yelken uzaklığında bir grup kayalık adalara ulaşmışlardı. Kaptanları orada bir kule ve deniz feneri inşa ettirmiş, Farwynd ismini almış ve makamına Yalnız Işık adını vermişti. Torunları hâlâ o adada, her insan başına elli fok düşen kayalıklarda yaşamaya devam ediyordu. Diğer demirdoğumlular bile Farwyndlere deli gözüyle bakıyorlardı; kimileri onların selkie olduğunu söylüyordu.

Gemici Brandon ve ondan sonra yelken açan demirdoğumlular, canavar krakenlerin, deniz ejderhalarının ve soğuk gri sularda yüzen ada büyüklüğündeki deniz canavarlarının bulunduğu ve dondurucu sislerin denizde süzülen buzdan dağları gizlediği kuzey denizlerine yelken açmışlardı. Alys Batıtepe onların rotalarını izlemeyi düşünmüyordu. *Güneş Kovalayan*, güney rotasında yelken açıp sıcak mavi suları ve kendisini Günbatımı Denizi'nin ötesine taşıyacağını umduğu istikrarlı rüzgârları arayacaktı. Ama önce bir tayfa bulması gerekiyordu.

Kimileri ona gülerken kimileri de ona deli diyor ya da yüzüne hakaret ediyorlardı. "Tuhaf yaratıklar, ya," dedi bir rakip kaptan ona, "çok muhtemel, onlardan birinin karnında bulursun kendini." Denizlordu'nun ona çalıntı ejderha yumurtalarına karşılık ödediği altın, Braavos'un Demir Bankası'nda güvenle bekliyordu ve böyle bir zenginlikle Leydi Alys, diğer kaptanların verdiğinin üç katını vererek denizcilerin aklını çeliyordu.

Kaçınılmaz olarak Leydi Alys'in bu çabaları Yüksek Kule Lordu'nun kulağına gitti. Lord Donnel'in kendilerince isim yapmış torunları Eustace ve Norman, onu sorgulamaları için gönderildiler... ve de gerekli görürlerse onu tutuklamaları için. Bunun yerine iki adam da kendi gemilerini ve tayfalarını kadının idealine adayıp ona katıldılar. Bunun ardından denizciler Leydi Alys'in tayfasına katılmak için birbirleriyle yarışır oldular. Hightowerlar bir yere gidiyorsa orada kazanılacak zenginlikler var demekti. *Güneş Kovalayan* FS 56'nın üçüncü ayının yirmi üçüncü gününde yanında Sör Norman Hightower'ın *Güz Ayı* ile Sör Eustace Hightower'ın *Leydi Meredith*'i ile birlikte Fısıldayan Ses'ten açık denizlere inerek Eski Şehir'den ayrıldı.

Bir gün daha geç kalamazlardı... zira Alys Batıtepe ve tayfa arayışının haberleri nihayet Kral Toprakları'na ulaşmıştı. Kral Jaehaerys, bu ismi duyar duymaz onun Leydi Elissa'nın sahte ismi olduğunu anladı ve hemen Eski Şehir'deki Lord Donnel'e bu kadını tutuklayıp sorgu için Kızıl Kale'ye göndermesini emreden kuzgunlar gönderdi. Ancak kuşlar geç kalmıştı... ya da belki de bugün bile bazılarının öne sürdüğü gibi, Erteleyen Donnel tekrar işi geciktirmişti. Kralın öfkesini yatıştırmak için lord hazretleri en

hızlı gemilerinden bir düzinesini Alys Batıtepe ve torunlarını kovalamaları için göndermişti ama gemiler teker teker mağlup bir şekilde limana geri döndüler. Denizler uçsuz bucaksızdı ve gemiler küçüktü, rüzgâr yelkenlerini doldurduğunda, Lord Donnel'in gemileri *Güneş Kovalayan*'ın hızına yetişemiyordu.

Kaçışının haberi Kızıl Kale'ye vardığında, kral uzun bir süre Elissa Farman'ın peşinden bizzat gidip gitmemeyi düşündü. Hiçbir geminin, bir ejderhanın uçtuğu kadar hızlı ilerleyemediğini düşünüyordu; belki de Lord Hightower'ın gemileri onu bulamazken Vermithor bulabilirdi. Ancak bu fikir bile Kraliçe Alysanne'i korkutmaya yetti. Ejderhaların bile sonsuza dek havada kalamayacağını söyledi ve Günbatımı Denizi'ni gösteren eldeki haritaların hiçbirinde dinlenilebilecek adalar ya da kayalıklar görünmüyordu. Büyük Üstat Benifer ve Rahip Barth da ona arka çıktılar ve bu itirazlar karşısında Majesteleri istemeye istemeye bu fikirden vazgeçti.

FS 56'nın dördüncü ayının on üçüncü günü, şafak, doğudan gürleyerek esen bir rüzgârla birlikte soğuk ve gri söktü. Saray kayıtları, I. Jaehaerys Targaryen'ın günün ilk öğününü, Taç'ın aldığı borcun yıllık ödemesini tahsil etmek için gelen Braavos'un Demir Bankası elçisiyle yediğini söylüyor. Çekişmeli bir toplantı olmuştu. Kral hâlâ Elissa Farman'ı düşünüyordu ve *Güneş Kovalayan*'ın Braavos'ta inşa edildiğinden emindi. Majesteleri geminin inşaatının masraflarını Demir Banka'nın karşılayıp karşılamadığını ve çalıntı ejderha yumurtaları hakkında bir şey bilip bilmediklerini öğrenmeyi talep etti. Bankacı ise her şeyi reddetti.

Kızıl Kale'nin başka bir kısmında ise Kraliçe Alysanne sabahı çocuklarıyla geçiriyordu; Prenses Daenerys hâlâ küçük bir kız kardeş istese de kardeşi Aemon'a da nihayet kanı ısınmıştı. Rahip Barth kütüphanedeydi, Büyük Üstat Benifer ise kümesinde. Şehrin öte yakasında, Lord Corbray, Şehir Muhafızları'nın Batı Kışlası'nı ziyaret ederken Rego Draz, Ejderha Çukuru'nun aşağısındaki malikânesinde tartışmalı bir iffete sahip genç bir kadınla vakit geçiriyordu.

Sabah göğünde yankılanan borazanı duyduklarında ne yaptıklarını her biri uzun süre unutamayacaklardı. Kraliçe daha sonra, "O borazanın sesini soğuk bir bıçak gibi sırtımda hissettim," diyecekti, "ama neden böyle hissettim bilememiştim." Karasu Koyu'na

bakan tek bir gözcü kulesindeki muhafız, uzaktan gelen karanlık kanatları görmüş ve borazanı öttürmüştü. Kanatların büyüdüğünü gördüğünde borazanı bir kez daha, bulutlara karşı siyah gözüken ejderhayı gün gibi gördüğünde ise üçüncü sefer öttürmüştü.

Balerion, Kral Toprakları'na geri dönmüştü.

Kara Dehşet, şehrin göğünde son kez görüleli yıllar olmuştu ve bu görüntü, bir şekilde Zalim Maegor mezardan geri dönüp de tekrar ona mı binmeye başladı diye merak eden Kral Topraklıların yüreklerini dehşetle doldurdu. Ne yazık ki, ejderhanın boynuna sarılan kişi ölü bir kral değil, ölmek üzere olan bir çocuktu.

Maegor'un Malikânesi'nin iç bahçesine inmek için koca kanatlarıyla havayı tokatlayan Balerion'ın gölgesi, Kızıl Kale'nin avlularıyla salonlarının üzerine düştü. Ejderha yere dokunur dokunmaz, Prenses Aerea ejderhanın sırtından kayıp düştü. Sarayda geçirdiği süre zarfında onu iyi tanıyanlar bile kızı tanımakta güçlü çekiyordu. Üzerindeki kıyafeti, kollarına ve bacaklarına yapışmış paçavralardan oluşuyordu ve çıplak dense yeriydi. Saçları birbirine karışmış, düğüm olmuştu ve uzuvları çıra kadar inceydi. "Lütfen!" diye haykırdı, onun inişini gören şövalyelere, kavalyelere ve hizmetkârlara. Sonra, ona yardım için koşarlarken, "Bunu hiç," deyip yıkıldı.

Sör Lucamore Strong, Maegor'un Malikânesi'ni çevreleyen kuru hendeğin karşısındaki köprüde nöbet tutuyordu. Toplanan kalabalığı yarıp prensesi kucağına aldı ve kalenin öte tarafındaki Büyük Üstat Benifer'e taşıdı. Daha sonraları kendisini dinleyen herkese kızın ateşten yandığını, cildinin, sırlı zırhının içinden bile hissedilecek kadar sıcak olduğunu anlatacaktı. Şövalyenin dediğine göre gözleri de kanlanmıştı ve, "içinde bir şey vardı, kollarımda titreyip dönmesine neden olacak şekilde hareket eden bir şey." (Ancak bu hikâyeleri uzun süre anlatamadı. Ertesi gün Kral Jaehaerys onu huzuruna çağırtıp prenses hakkında daha fazla konuşmamasını emretti.)

Kral ve kraliçe hemen çağrıldı ama üstadın odasına geldiklerinde Benifer onları içeri almadı. Onlara, "Onu bu halde görmek istemezsiniz," dedi, "ve daha fazla yaklaşmanıza izin verirsem ihmalkâr davranmış olurum." Hizmetçileri de uzak tutmak için kapıya muhafızlar dikildi. Ölüm dualarını okumak için bir tek Rahip Barth'ın girmesine müsaade edildi. Benifer, kıza haşhaş sütü

verip ateşini düşürmek için onu buz dolu bir küvete sokarak hasta prenses için elinden geleni yaptı ama yaptıkları fayda etmedi. Yüzlerce kişi ona dua etmek için Kızıl Kale'nin septine doluşurken, Jaehaerys ve Alysanne üstadın kapısının önünde beklediler. Barth, Aerea Targaryen'ın öldüğünü bildirmek için dışarı çıktığında güneş batmış, yarasanın saati vurmuştu.

Baştan aşağı beyaz bir kumaşa sarılan prenses sonraki sabah gündoğumunda erkenden ateşe verildi. Lord Redwyne'in çocuklarına söylediğine göre, cenaze ateşini hazırlayan Büyük Üstat Benifer de yarı ölü gibiydi. Kral, yeğeninin yüksek ateşten öldüğünü ilan edip tüm diyarın onun için dua etmesini istedi. Kral Toprakları birkaç gün yas tuttuktan sonra hayat eski akışına döndü ve bu olay kapandı.

Ancak çözülmeyen bazı gizemler vardı. Olaydan asırlar sonrasında, şimdi bile gerçeğe dair daha fazla şey bilmiyoruz.

Bugüne kadar, Demir Taht'a Büyük Üstat makamında kırkın üzerinde kişi hizmet etti. Bu kişilerin günlükleri, mektupları, hesap defterleri, hatıratları ve saray takvimleri, şahit oldukları olaylar hakkında elimizde bulunan en değerli kaynaklar fakat üstatlardan hepsi notlarını aynı gayretle tutmadılar. Bazıları bize ciltlerce safsatadan oluşan mektuplar bırakıp örneğin kralın akşam yemeğinde ne yediğini (ve o yemeği beğenip beğenmediğini) not etmekten imtina etmezken bazıları da yılda yarım düzine mektuptan fazlasını kâğıda dökmüyordu. Bu bağlamda, Kral Jaehaerys'e ve ondan önce amcası Maegor'a hizmet ederken gördüğü, yaptığı ve tanık olduğu olayların ayrıntılı kayıtlarını tuttuğu günlük ve mektuplarıyla Benifer ilk sıralarda. Ancak Benifer'in yazılarında Aerea Targaryen ile çalıntı ejderhasının Kral Toprakları'na dönüşü ya da genç prensesin ölümü hakkında tek bir kelime bile geçmiyor. Şansımıza, Rahip Barth onun kadar ketum davranmadı ve şimdi onun kayıtlarına dönmemiz gerek.

Barth şöyle yazıyor: "Prensesin ölümünün üzerinden üç gün geçti ve gözüme uyku girmiyor. Bir daha uyuyabilir miyim onu bile bilmiyorum. Her zaman Ana'nın merhamet dolu olduğuna ve Yukarıdaki Baba'nın herkesi adil bir şekilde yargıladığına inanmışımdır... ama zavallı prensesimizin başına gelenlerde ne merhamet

olduğu söylenebilir ne de adalet. Tanrılar nasıl böylesine korkunç bir şeyin gerçekleşmesine izin verecek kadar kör ya da umursamaz olabilirler? Ya da bu evrende başka tanrılar da mı var, karşısında insanların krallarının ve insanların tanrılarının birer sinek gibi kaldığı, Kızıl R'hllor'un vaizlerinin bizi uyardığı kötücül tanrılar.

"Bilmiyorum. Bilmek de istemiyorum. Bu beni inançsız bir rahip yapacaksa, varsın yapsın. Büyük Üstat Benifer ve ben, o zavallıcık ölürken o odada gördüklerimizden ve yaşadıklarımızdan kimseye bahsetmeyeceğimize birbirimize söz verdik... ne krala ne kraliçeye ne annesine hatta ne de Hisar'ın yüce üstatlarına... ama bu anılar bana rahat vermiyor, o yüzden onları buraya dökeceğim. Kim bilir belki bu yazdıklarım keşfedilip okunduğunda, insanlar bu kötülüklere daha hâkim olmuş olurlar.

"Dünyaya Prenses Aerea'nın yüksek ateşten öldüğünü söyledik ve bu genel olarak doğru ama bu daha önce görmediğim, bir daha da görmemeyi umduğum bir ateşti. *Kızcağız yanıyordu.* Cildi kıpkırmızı kesilmişti ve ne kadar yandığını görmek için elimi alnına dayadığımda elimi kaynayan bir kazana sokmuş gibi hissettim. O kadar aç kalmış, o kadar çökmüştü ki kemiklerinin üzerinde eti kalmamıştı ama görebildiğimiz... bazı şişkinlikler oluyordu ve bunlar derisinin altında yükselip iniyorlardı, sanki... hayır, sanki değil çünkü bu gerçekti... içinde bir *şeyler* vardı, canlı şeyler, hareket edip dönenen, belki de bir çıkış yolu arayan ve kıza haşhaş sütünün bile rahatlık sağlayamadığı bir acı yaşatan şeyler. Annesi geldiğinde ona da söyleyeceğimiz gibi krala da Aerea'nın hiç konuşmadığını söyledik ama bu da yalandı. Çatlak ve kanayan dudaklarından bize fısıldadığı korkunç şeylerin bir kısmını yakında unutmak için dua ediyorum. Ölmek için ne kadar yalvardığını unutamam.

"Üstadın sanatları bu ateş için faydasızdı, elbette bu korku dolu şeye bu kadar gündelik bir isim verebilirsek. Bunu en basit, kızın içten piştiğini söyleyerek açıklayabilirim. Vücudu karardıkça karardı ve sonra çatlamaya başladı ta ki, Yedi korusun, ateşte pişirilmekten çatlamış bir domuza benzeyene kadar. İnce ince dumanlar ağzından, burnundan ve ayıptır söylemesi, aşağı dudaklarından yükselmeye başladı. İçindeki şeyler hareket etmeye devam etseler de artık konuşmayı kesmişti. Gözleri kafatasının içinde piştiler ve sonunda kaynayan suda uzun süre kalmış yumurtalar gibi patladılar.

"Bunun hayatımda görüp görebileceğim en iğrenç şey olduğunu düşünmüştüm ama çok geçmeden bu düşüncemde yanıldığımı anladım zira daha da korkunç şeyler beni bekliyordu. Bunu, Benifer'le birlikte kızcağızı küvete yerleştirip üzerini buzla kapladığımızda gördük. Soğuk suya dalmasıyla kalbi de durdu, kendimi böyle teselli ediyorum... eğer gerçekten böyleyse, bu onun için bir merhamet sayılabilir çünkü içindeki şeyler o zaman dışarı çıktılar...

"O şeyler... Anne bana merhamet etsin, onları nasıl anlatacağımı bilmiyorum... onlar... yüzleri olan solucanlar... elleri olan yılanlar... kıvranan, kaygan, vücudunu delerek çıktıklarında debelenen, katlanan, bükülen, dile getirilmeyecek şeyler. Kimileri serçe parmağımdan daha büyük değildi ama bir tanesi en az kolum kadar uzundu... ah, Savaşçı beni korusun, çıkardıkları o *sesler*...

"Ama öldüler. Bunu unutmamalıyım, buna tutunmalıyım. Ne olurlarsa olsun, onlar ateşin ve sıcağın yaratıklarıydı ve buzdan hiç hoşlanmadılar, hayır. Teker teker debelendiler, kıvrandılar ve Yedi'ye şükürler olsun, gözlerimin önünde öldüler. Onlara birer isim vermek istemiyorum... onlar korkunç şeylerdi."

Rahip Barth'ın yazdıklarının ilk kısmı burada bitiyor. Ama birkaç gün sonra geri dönüp şunları da yazıyor:

"Prenses Aerea öldü ama unutulmadı. İnançlılar onun tatlı ruhu için gündüz gece dua ediyorlar. Sept dışında aynı sorular herkesin dilindeydi. Prenses bir yıldan uzun süredir kayıptı? Nereye gitmiş olabilirdi? Başına ne gelmiş olabilirdi? Eve nasıl dönmüştü? Andalos'un Kadife Tepeleri'ne musallat olan yaratık Balerion mıydı? İhtilaflı Toprakları kasıp kavuran yangını onun alevleri mi çıkardı? Kara Dehşet, çukurdaki 'ejderha' olmak için Astapor'a kadar uçmuş olabilir mi? Hayır, hayır ve hayır. Bunlar masaldan ibaret.

"Bu desteksiz hikâyeleri bir kenara bırakırsak geriye bir gizem kalıyor ama. Aerea Targaryen, Ejderha Kayası'ndan kaçtıktan sonra nereye gitti? Kraliçe Rhaena'nın ilk düşüncesi, kızın Kral Toprakları'na uçtuğuydu; prenses saraya geri dönme isteğini açık açık söylemişti. Rhaena, bu düşüncesi yanlış çıkınca, Güzel Ada'ya ve Eski Şehir'e baktı. İkisi de bir yere kadar mantıklı ihtimallerdi ama Aerea bu iki yerde de değildi, Westeros'un hiçbir yerinde de yoktu. Diğerleri, bunlara ben ve kraliçe de dahiliz, buradan prensesin

batıya değil doğuya uçtuğunu ve Essos'ta bir yerlerde olduğu sonucunu çıkardı. Kız, Özgür Şehirlerin annesinin ulaşamayacağı yerler olduğunu düşünmüş olabilirdi ve Kraliçe Alysanne özellikle Aerea'nın Ejderha Kayası'ndan olduğu kadar annesinden de kaçtığına inanıyordu. Ancak Lord Rego'nun casusları ve muhbirleri dar denizin öte yakasında ondan en ufak bir iz bile bulamadılar... ejderhasından da öyle. Neden?

"Kesin bir kanıt öne süremeyecek olsam da bir cevap önerebilirim. Bana kalırsa hepimiz şimdiye dek yanlış soruyu soruyorduk. Aerea Targaryen, annesinin kalesinden kaçtığı sabahta hâlâ on üçüncü isim gününe erişmemişti. Ejderhalara yabancı olmasa da bir ejderhaya binmişliği yoktu... ve hiçbir zaman anlayamayacağımız sebeplerden ötürü, kendine alabileceği daha genç ve daha kolay kontrol edilebilir ejderhalar varken bineği olarak Balerion'ı seçmişti. Annesiyle olan çatışmalarının bir sonucu olarak, sadece Kraliçe Rhaena'nın Rüyaateşi'nden daha büyük ve daha korkutucu bir ejderha istemiş olabilir. Ya da babasını ve babasının ejderhasını öldürmüş olan yaratığı kontrolü altına almak istemiş de olabilir (öte yandan Prenses Aerea babasıyla hiç tanışmamıştı ve babası ile babasının ölümü hakkında neler hissettiğini bilmek zor.) Nedenleri ne olursa olsun, seçimini yapmıştı.

"Prenses, tam olarak annesinin şüphelendiği gibi, Kral Toprakları'na uçmayı planlamış olabilirdi. Aynı şekilde Eski Şehir'deki ikiz kız kardeşini görmeyi ya da bir zamanlar onu maceralarına götürmeye söz vermiş olan Leydi Elissa Farman'ı bulmaya gitmeyi de düşünmüş olabilirdi. Planları ne olursa olsun, bir şey fark etmemişlerdi. Bir ejderhanın sırtına atlamak başkaydı, özellikle de Kara Dehşet gibi yaşlı ve inatçı bir ejderhayı kendi iradene göre yönetebilmek başka. En başından beri, *Aerea, Balerion'ı nereye götürdü*? diye sorduk. Asıl sormamız gereken soru, *Balerion, Aerea'yı nereye götürdü?* olmalıydı.

"Mantıklı olan tek bir cevap var. Balerion'ın, Kral Aegon ve kız kardeşlerinin fetihte bindiği üç ejderha içinde en büyüğü ve en *yaşlısı* olduğunu unutmayın. Vhagar ve Meraxes, Ejderha Kayası'nda yumurtadan çıkmışlardı. Balerion, Sürgün Aenar'la Hayalperest Daenys'in adaya getirdiği beş ejderhadan en genciydi. Yaşlı

olan ejderhalar geçen yıllarda ölmüşlerdi ama Balerion yaşamaya devam etmiş, giderek daha büyük, daha vahşi ve daha inatçı bir ejderhaya dönüşmüştü. Bazı büyücülerle şaklabanların hikâyelerini bir kenara bırakırsak (ki öyle yapmalıyız), Balerion belki de Kıyamet öncesinde Valyria'yı görmüş, yaşayan son yaratık.

"Ve sırtına tutunan zavallıcağızı buraya getirdi. Buraya kendi isteğiyle gittiğini hiç sanmıyorum çünkü onu kontrol edebilecek ne bilgiye sahipti ne de iradeye.

"Valyria'da başına nelerin geldiğini hayal bile edemem. Bize döndüğündeki halini göz önüne alırsam bu konuda fikir bile yürütmek istemiyorum. Valyria'lılar ejderlordlarından çok daha fazlasıydılar. Kan büyüsü ve diğer karanlık sanatlara bulaşıp gömülü kalması gereken sırlar için dünyanın derinliklerine iniyorlardı ve yaratıklarla insanların vücutlarını birbirine bağlayıp korkunç, doğadışı ucubeler yaratıyorlardı. Valyria lanetli bir yer, herkes böyle düşünüyor ve en cesur denizciler bile onun dumanı tüten kemiklerinden uzak duruyor... ama orada şu an hiçbir şeyin yaşamadığını düşünürsek hata yapmış oluruz. Aerea Targaryen'ın içinde yaşadığını gördüğümüz şeyler yaşıyor orada... hayal bile edemeyeceğimiz başka bir sürü şeyle birlikte. Burada prensesin nasıl öldüğüne dair ayrıntılı notlar aldım ama bahsetmem gereken başka bir şey, çok daha korkutucu bir şey daha var.

"*Balerion'ın da yaraları vardı.* Kara Dehşet, o devasa yaratık, Westeros göğünde kanat çırpmış en korkutucu ejderha, Kral Toprakları'na hiç kimsenin daha önce görmediği ve sol yanında neredeyse üç metre uzanan, sıcak ve dumanı tüten kan damlalarının damlamaya devam ettiği, henüz tam iyileşmediği için hâlâ açık duran kızıl bir yarayla dönmüştü.

"Westeros lordları mağrur insanlardır ve İnanç'ın rahipleriyle Hisar'ın üstatları da kendilerince daha da gurur sahibidirler ama dünyanın doğası hakkında anlamadığımız, belki de hiçbir zaman anlayamayacağımız pek çok şey mevcut. Kim bilir belki de bu bir lütuftur. Baba'nın, inançlarını sınamak için insanları meraklı yarattığını savunanlar var. Benim baki günahlarımdan biri de ne zaman kapalı bir kapı görsem arkasında ne olduğunu görme arzumdur ama bazı kapıların kapalı kalması gerekir. Aerea Targaryen, böy-

le bir kapıdan içeri girdi." Rahip Barth'ın yazdıkları burada sona eriyor. Yazılarında bir daha Prenses Aerea'nın başına gelenlere değinmeyecekti ve bu yazdıkları bile neredeyse yüz sene boyunca unutulmak üzere mahrem evrakları arasında mühürlenecekti. Ancak tanık olduğu korkunçluklar rahip üzerinde büyük bir etki yaratıp "baki günahım" diye adlandırdığı bilgi arayışını harekete geçirdi. Barth bu yaşadıklarından sonra bir gün *Ejderhalar, Kanatsız Ejderhalar ve Wyvernler: Onların Gayritabii Tarihçeleri* isimli kitabını yazmasını sağlayacak araştırmalara başladı; bu Hisar'ın "provokatif ama güvenilmez" diye eleştireceği, sonraları da Kutsanmış Baelor'ın yok edilmesini emredeceği bir cilt.

Rahip Barth'ın şüphelerini kralla paylaşmış olması da muhtemel. Mevzu küçük konseyde hiç tartışılmasa da Jaehaerys aynı yılın ilerleyen aylarında, Valyria adalarını ziyaret ettiğinden ya da Tüten Deniz'de yelken açtığından şüphelenilen gemilerin Yedi Krallık'taki herhangi limana ya da rıhtıma yanaşmasını yasaklayan bir kraliyet fermanı çıkardı. Kralın kendi tebaası da cezası ölüm olacak şekilde Valyria'yı ziyaret etmekten men edilmişlerdi.

Bu olaydan kısa bir süre sonra Balerion, Ejderha Çukuru'nda yaşamaya başlayan ilk Targaryen ejderhası oldu. Tepenin içine doğru ilerleyen tuğladan tünelleri mağara sistemlerine benzetilmişti ve Ejderha Kayası'ndaki ejderha yuvalarının beş katı büyüklüğündeydi. Vermithor ile Gümüşkanat Kızıl Kale'de, binicilerinin yakınında kalırken üç genç ejderha daha Rhaenys Tepesi altındaki Kara Dehşet'e katılmıştı. Prenses Aerea'nın Balerion'la firarının aynısı tekrarlanmasın diye kral tüm ejderhaların, nerede yuva yapmış olurlarsa olsunlar gece gündüz koruma altında olacağını duyurdu. Bu amaç doğrultusunda yeni bir muhafız birliği kuruldu: Yetmiş yedi kişiden oluşan, parlak siyah zırh giyen, sırtlarına doğru azalarak inen bir dizi ejderha puluyla kaplı miğferler takan Ejderkorucuları.

Kızının ölümünün ardından Rhaena Targaryen'ın Estermont'tan dönüşü hakkında ne kadar az bahsedersek o kadar iyi. Kuzgun, Kraliçe hazretlerine ulaştığında, prenses çoktan hayatını kaybetmiş ve yakılmıştı. Rüyaateşi kızın annesini Kızıl Kale'ye getirdiğinde, annesine sadece külleri ve kemikleri kalmıştı. "Görünüşe göre her zaman geç kalmakla lanetlenmişim," dedi. Kral

ona kızının küllerinin Kral Aegon ve Targaryen Hanesi'nin diğer ölüleriyle birlikte Ejderha Kayası'na serpiştirilmesini teklif ettiğinde Rhaena reddetti. Majesteleri'ne, "Ejderha Kayası'ndan nefret ediyordu," diye hatırlattı. "Uçmak istiyordu." Bunu diyerek kızının küllerini Rüyaateşi'nin sırtında gökyüzüne çıkardı ve rüzgâra saçtı.

Melankoli dolu zamanlardı bunlar. Jaehaerys ablasına, istersе Ejderha Kayası'nın hâlâ onun olduğunu söyledi ama Rhaena bunu da reddetti. "Artık orada benim için keder ve hayaletlerden başka bir şey yok." Alysanne ona Yeşil Kaya'ya mı döneceğini sorduğunda Rhaena başını iki yana salladı. "Orada da bir hayalet var. Daha nazik bir hayalet ama aynı derecede üzücü." Kral ona sarayda kalmasını önerdi, hatta küçük konseyde bir koltuk bile teklif etti. Ablası buna gülerek cevap verdi. "Ah, kardeşim, tatlı adam, benim fikirlerimden hoşlanacağını sanmam." Sonra Kraliçe Alysanne ablasının ellerini tutup, "Hâlâ genç bir kadınsın. İstersen sana, seni bizim kadar sevip sayacak nazik bir lord bulalım. Başka çocukların olabilir," dedi. Bu, sadece Rhaena'nın hırlamasına neden oldu. Ellerini kraliçenin ellerinden kurtarıp, "Son kocamı ejderhama yedirdim. Bir tane daha koca bulursam bu gidişle onu da ben yiyeceğim," dedi.

Kral Jaehaerys'in en sonunda ablası Rhaena'yı yerleştirdiği yer belki de en akla gelmeyecek yerdi: Harrenhal. Zalim Maegor'a sadık kalan son lordlardan biri olan Jordan Towers kalp sıkışmasından ölmüştü ve Kara Harren'ın harabeleri, merhum kralın ismine sahip olan son yaşayan oğluna geçmişti. Tüm ağabeyleri Kral Maegor'un savaşlarında can veren Maegor Towers soyunun sonuncusuydu ve aynı zamanda hasta ve yoksuldu da. Towers, binlerce insanın yaşaması için inşa edilmiş kalede bir aşçı ve üç ihtiyar asker dışında yalnız yaşıyordu. Kral, "Kalenin beş devasa kulesi var," dedi, "ve Towers oğlanı sadece bir tanesinin bir kısmını kullanıyor. Diğer dördü senin olabilir." Rhaena bunu komik buldu. "Eminim bir tanesi yetecektir bana. Benim hane halkım onunkinden de küçük." Alysanne ona Harrenhal'ın da hayaletleri olduğunu hatırlattığında Rhaena sadece omuz silkti. "Onlar benim hayaletlerim değiller. Beni rahat bırakacaklardır."

Ve böylece, kale avlusunun karşısında, çocuklarının babasını öldüren kralın ismi takılmış hastalıklı bir çocuk Dehşet Kulesi'nde kendi hane halkıyla beraber yaşarken, bir kralın kızı, iki tanesinin eşi, bir üçüncüsünün de ablası olan Rhaena Targaryen ömrünün son yıllarını Harrenhal'ın münasip isimli Dul Kulesi'nde geçirdi. Anlatılanlara göre, ilginç bir şekilde, Rhaena ile Maegor Towers zamanla bir tür arkadaşlık bile kurmuşlardı. Maegor'un FS 61'deki ölümünden sonra, Rhaena onun hizmetçilerini kendi hane halkına katmış ve kendi ölümüne kadar onlara bakmaya devam etmişti.

Rhaena Targaryen FS 73'te, elli yaşında öldü. Kızı Aerea'nın ölümünden sonra Kral Toprakları'nı ya da Ejderha Kayası'nı bir daha ziyaret etmedi, diyarın yönetiminde de herhangi bir rol üstlenmedi ama artık Yıldızlı Sept'te bir septa olan hayattaki son kızı Rhaella'yı senede bir kez Eski Şehir'e uçarak ziyaret ediyordu. Altın ve gümüş saçları ölmeden önce beyaza dönmüştü ve nehirtoprakları halkı onun bir cadı olduğunu düşünerek ondan korkuyordu. O yıllarda, misafirperverlik umuduyla Harrenhal'ın kapısını çalanlara ekmek, tuz ve bir gecelik konaklama sağlanıyordu ama kraliçenin yanına çıkamıyorlardı. Şanslı olanlar onu kale surlarında ya da ejderhasıyla gelip giderken gördüklerinden bahsediyorlardı zira Rhaena en başta olduğu gibi, sonda da Rüyaateşi'yle uçmaya devam etti.

Öldüğünde, Kral Jaehaerys Harrenhal'da yakılmasını ve küllerinin oraya saçılmasını buyurdu. Majesteleri, ablasının cenazesinde, "Ağabeyim Aegon, amcamızın eliyle Tanrı Gözü'nün Altındaki Muharebe'de can verdi," diye konuştu. "Eşi, ablam Rhaena, savaş sırasında onunla değildi ama o gün o da öldü." Jaehaerys, Rhaena'nın ölümüyle birlikte, Harrenhal'u tüm toprakları ve gelirleriyle birlikte Kral Muhafızları'ndan Sör Lucamore Strong'un kardeşi ve kendi çapında meşhur bir şövalye olan Sör Bywin Strong'a bahşetti.

Ancak hikâyemizin on yıldan fazla ilerisine atladık zira Yabancı, Rhaena Targaryen'ı FS 73'e kadar ziyaret etmedi ve bundan önce Kral Toprakları'nda ve Westeros'un Yedi Krallık'mda iyisiyle kötüsüyle yaşanacak daha çok şey vardı.

FS 57'de, tanrılar onlara yeni bir oğul bahşettiklerinde Jaehaerys ile kraliçesi yine sevince boğuldular. İsmini, kendisi de bir ikinci oğul olan ve Fetih öncesinde Ejderha Kayası'nı yöneten

Targaryen lordlarından Baelon'a ithafen koydular. Doğduğunda ağabeyi Aemon'ın olduğundan daha küçük olsa da yeni bebek daha gürültücü ve açtı, ebeleri daha önce bu kadar sert bir şekilde meme emen bir bebek görmediklerinden şikâyet ediyorlardı. Doğumundan sadece iki gün önce baharın gelişini müjdeleyen beyaz kuzgunlar Hisar'dan uçurulmuştu, o yüzden Baelon'a hemen Bahar Prensi adı yakıştırıldı.

Kardeşleri doğduğunda Prens Aemon iki, Prenses Daenerys dört yaşındaydı. İkisi birbirine hiç benzemiyordu. Prenses gece gündüz Kızıl Kale'de oradan oraya hoplayan, en sevdiği oyuncağı haline gelen süpürgeden ejderhasıyla her yere "uçan" hareketli, kahkahası eksik olmayan bir kız çocuğuydu. Sürekli çamurlanan ve üzeriden çimen lekesi eksik olmayan kız, annesi ve hizmetçileri için bir kâbustu çünkü sürekli onu kaybedip duruyorlardı. Öte yandan Prens Aemon oldukça ciddi bir çocuktu, ihtiyatlı, özenli ve söz dinleyen. Okumayı henüz sökmemiş olsa da kendisine okunmasına bayılıyordu ve Kraliçe gülerek ağzından çıkan ilk kelimenin, "Neden?" olduğunu sürekli anlatırdı.

Çocuklar büyürken Büyük Üstat Benifer onları yakından izliyordu. Fatih'in çocukları Aenys ve Maegor'un arasındaki düşmanlığın ardında bıraktığı yaralar hâlâ o günleri görmüş lordların akıllarında tazeydi ve Benifer de bu iki oğlanın birbirlerinden nefret edip diyarı kana bulayacaklarından endişeleniyordu. Endişelenmesine hiç gerek yoktu. İkiz olsalar, Jaehaerys Targaryen'ın oğulları daha yakın olamazlardı. Yürüyecek kadar büyür büyümez, Baelon ağabeyi Aemon'ın peşinden ayrılmaz olmuş, yaptığı her şeyi kendisi de yapabilmek için elinden geleni ardına koymamıştı. Aemon'a silah eğitimi alacağı zaman ilk tahta kılıcını verdiklerinde, Baelon'ın henüz çok küçük olduğuna karar vermişlerdi ama bu onu durdurmamıştı. Bir sopadan kendi kılıcını yapmış ve kafasına göre avluya dalıp ağabeyine vurmaya başlayarak silah ustalarını kahkahalara boğmuştu.

Bundan sonra Baelon yatağı dâhil her yere sopa kılıcıyla giderek annesini ve hizmetçilerini çaresiz bıraktı. Benifer, Prens Aemon'ın ilk başlarda ejderhaların yanındayken çekingen davrandığını gözlemlemişti ancak Baelon öyle değildi, anlatıldığına

göre Ejderha Çukuru'na ilk adım attığında Balerion'ın burnuna vurmuştu. Ekşi Sam, "Bu çocuk ya çok cesur ya da deli," demişti ve o günden sonra Bahar Prensi'ne Cesur Baelon denmeye başlandı.

Genç prenslerin ablalarını çılgınlık derecesinde sevdikleri gün gibi ortadaydı ve Daenerys de çocukları çok seviyordu, "özellikle de onlara emirler yağdırmayı." Büyük Üstat Benifer başka bir şeye daha dikkat çekiyor. Jaehaerys üç çocuğunu da çok seviyordu ama Aemon'ın doğumundan sonra ondan varisi olarak bahsetmeye başlamış, Kraliçe Alysanne de bundan pek hoşlanmamıştı. Majesteleri'ne, "Daenerys yaşça daha büyük," diye hatırlatırdı. "Veraset sırasında birinci sırada; o kraliçe olmalı." Kral hiçbir zaman buna karşı çıkmıyor, cevap olarak sadece, "Olacak da, Aemon'la evlendiklerinde. Bizim yaptığımız gibi, beraber hükmedecekler," diyordu. Ama Benifer, mektuplarında dikkat çektiği gibi, kralın sözlerinin kraliçeyi tam olarak tatmin etmediğini görebiliyordu.

Bir kez daha FS 57'ye dönelim; bu yıl ayrıca Jaehaerys'in Lord Myles Smallwood'u Kral Eli makamından aldığı yıldı. Sadık ve iyi niyetli bir adam olmasına rağmen lord hazretleri küçük konseye uyum sağlayamamıştı. Kendisinin de sürekli dile getirdiği gibi; "Ben bir mindere değil, at sırtına oturmak için doğmuşum." Artık daha yaşlı ve daha arif bir kral olan Majesteleri konseye bu sefer elli isim üzerinde iki hafta vakit harcamaya niyeti olmadığını söyledi. Bu kez asıl istediği El'i seçecekti: Rahip Barth. Lord Corbray krala Barth'ın alçak doğumunu hatırlattığında Jaehaerys onun itirazlarını göz ardı etti. "Barth'ın babası kılıç dövüp atlara nal taktıysa ne olmuş? Nasıl bir şövalye kılıcına, bir at da nala ihtiyaç duyuyorsa, benim de Barth'a ihtiyacım var."

Yeni Kral Eli göreve gelişinden birkaç gün sonra, Denizlordu ve Demir Banka'yla görüşmek için gemilerle Braavos'a doğru yola çıktı. Yanında Sör Gyles Morrigen ve altı muhafız vardı ama görüşmelere sadece Rahip Barth katıldı. Görevinin amacı mühimdi: Savaş ya da barış. Barth, Denizlordu'na Jaehaerys'in Braavos şehrine büyük hayranlık duyduğunu iletti; bu yüzden, Özgür Şehir'in Valyria ve ejderlordlarıyla olan acı geçmişini göz önüne alarak bizzat gelmemişti. Ancak El'i bu gündemi tatlıya bağlayamazsa, Majesteleri'nin Vermithor'a binerek, Barth'ın tabiriyle "hararetli

müzakereler" için gelmekten başka seçeneği olmayacaktı. Denizlordu gündemin ne olduğunu sorduğunda rahip üzgünce gülümseyip, "Bunu böyle mi oynayacağız? Üç yumurtadan bahsediyoruz. Daha fazlasını söylememe gerek var mı?" dedi.

Denizlordu, "Hiçbir şeyi kabul ettiğim yok. Ancak bu üç yumurtaya sahip olsam bile bu ancak onları satın aldığımdan ötürü olabilir."

"Bir hırsızdan."

"Bu nasıl kanıtlanacak? Bu hırsız yakalanıp, yargılanıp suçlu bulundu mu? Braavos bir hukuk şehridir. Bu yumurtaların meşru sahibi kimdir? Bana mülkiyetinin delilini gösterebilir mi?"

"Majesteleri size ejderhalarının delilini gösterebilir."

Bu, Denizlordu'nu gülümsetti. "Üstü kapalı tehdit. Kralınız bu konuda çok becerikli. Babasından daha güçlü, amcasından daha akıllı. Evet, isterse Jaehaerys'in bize ne yapabileceğinin farkındayım. Braavos'luların hafızaları sağlamdır vardır ve eski zamanların ejderlordları hâlâ belleğimizde. Bizim de kralınıza yapabileceğimiz bazı şeyler var elbette. Bunları dile getireyim mi? Yoksa siz de üstü kapalı tehditleri mi tercih edersiniz?"

"Lord hazretleri nasıl arzu ederse."

"Pekâlâ. Kralınız şehrimi yakıp kül edebilir, bundan şüphem yok. On binlerce insan ejderaleviyle can verir. Erkekler, kadınlar ve çocuklar. Benim, Westeros'ta böyle bir yıkım yaratacak gücüm yok. Tutabileceğim kiralık askerler sizin şövalyeleriniz karşısında dağılırlar. Filolarım bir süreliğine denizde sizinkilere üstün gelebilir ama gemilerim tahtadan ve tahta yanar. Gelgelelim, bu şehirde belli başlı bir... lonca var diyelim... bu loncanın üyeleri meslekleri nde oldukça yeteneklidir. Kral Toprakları'nı yok edemez ya da sokaklarını cesetlerle tıkayamazlar. Ama bazı kişileri... öldürebilirler. Seçilen birkaç kişiyi."

"Majesteleri gece gündüz demeden Kral Muhafızları tarafından korunmaktadır."

"Şövalyeler, evet. Dışarıda sizi bekleyen adam gibi. Elbette hâlâ bekliyorsa. Size Sör Gyles'ın çoktan öldüğünü söylesem ne derdiniz?" Rahip Barth ayağa kalmaya yeltendiğinde Denizlordu elini sallayıp ona oturmasını söyledi. "Hayır, lütfen, endişelenmenize

gerek yok. Farz edelim diyorum. Bunu düşünmedim değil. Dediğim gibi, oldukça yeteneklidirler. Ama bunu yapsaydım siz de akılsızca davranırdınız ve birçok insan hayatını kaybederdi. Bunu arzulamıyorum. Tehditler beni rahatsız eder. Westeroslular savaşçı olabilirler ama Braavos'lular tüccardır. Biz de ticaret yapalım."

Rahip Barth yerine oturdu. "Ne teklif ediyorsunuz?"

"Bu yumurtalara sahip değilim elbette," dedi Denizlordu. "Bunun aksini kanıtlayamazsınız. Ancak onlara sahip olsaydım... yumurtalar çatlayana kadar elimde taş dışında hiçbir şey olmazdı. Kralınız bana hoş görünümlü üç taşı fazla mı görecek? Diyelim ki bende üç tane... civciv olsa... o zaman endişesine hak verirdim. Ama Jaehaerys'inize hayranlık besliyorum. Amcasına göre çok daha iyi bir kral ve Braavos onun mutsuz olmasını istemez. O yüzden taşlar yerine size... altın teklif edeyim."

Bununla birlikte asıl pazarlık başladı.

Bugün bile Rahip Barth'ın Denizlordu tarafından aptal yerine konduğunu, yüzüne yalan söylendiğini, oyuna getirilip rezil edildiğini ısrarla yineleyenler var. Bunun kanıtı olarak da Kral Toprakları'na tek bir ejderha yumurtasını bile geri alamadan gelmesini gösteriyorlar. Bu doğru.

Ancak geri getirdiği şeyin de değersiz olduğu söylenemez. Denizlordu'nun ricasıyla Braavos'un Demir Bankası, Demir Taht'ın aldığı kredinin ana borcunu sıfırladı. Tek bir celsede Taç'ın borcu yarısına inmişti. "Ve tüm bunun bedeli üç taştı," dedi Barth krala.

"Denizlordu onların taş olarak kalmasını ummalı," dedi Jaehaerys. "Olur da kulağıma... civcivlerin... cikciklemeleri gelirse, ilk onun sarayını yakarım."

Demir Banka'yla olan anlaşmanın, gelecek uzun yıllar boyunca diyar halkı üzerinde büyük bir etkisi olacaktı ancak etkisinin büyüklüğünü ilk bakışta görmek kolay değildi. Kralın zeki hazine başı Rego Draz, Rahip Barth'ın dönüşünden sonra Taç'ın borçlarını ve gelirlerini yakından inceledi ve eskiden Braavos'a gönderilen paranın şimdi rahatlıkla kralın uzun süredir yapmak istediği yerel bir projeye yönlendirilebileceğine karar verdi: Kral Toprakları'nı ıslah etmek.

Jaehaerys şehrin sokaklarını genişletip düzleştirmiş, eskiden çamur olan yollara kaldırım döşetmişti ama yapılacak hâlâ çok şey

vardı. Kral Toprakları şimdiki haliyle, dar denizin karşı kıyısındaki Özgür Şehirleri bırakın, Eski Şehir'le, hatta Lannis Limanı'yla bile boy ölçüşemezdi. Majesteleri bunun değişmesi gerektiğini düşünüyordu. Bu yüzden şehrin çerçöpünü ve dışkısını sokakların altından nehre taşıyacak bir dizi lağım ve kanalizasyon için planlar yaptırdı.

Rahip Barth kralın dikkatini çok daha önemli bir soruna çekti: Kral Toprakları'nın içme suyu, birçoklarının düşüncesine göre sadece atlara ve domuzlara uygundu. Nehir çamurluydu ve kralın yeni lağım sistemi kısa sürede suyu daha da içilmez hale getirecekti; Karasu Koyu'nun suları en iyi zamanlarda biraz acı, en kötüsünde ise tuzluydu. Kral ve maiyetiyle şehrin asilleri bira, likör ve şarap içerken çoğunlukla fakirlerin tek seçeneği bu pis suydu. Barth, bu soruna çözüm olarak, kimisi şehrin içinde, kimisiyse kuzeyde olacak şekilde şehrin duvarlarının dışında su kuyuları kazılmasını önerdi. Taze su, bir dizi cilalı boru ve tünel aracılığıyla şehre taşınacak, orada dört büyük sarnıçta depolanıp bazı meydan ve dörtyollardaki halka açık çeşmeler aracılığıyla sebil edilecekti.

Şüphesiz Barth'ın planı pahalıydı ve Rego Draz'le Kral Jaehaerys masrafı görünce duraksadılar... ta ki Kraliçe Alysanne bir sonraki konsey toplantısında onlara birer bardak nehir suyu ikram edip bunu içmelerini söyleyene kadar. Su içilmedi ama su kuyuları ve boru sistemi çok geçmeden konseyden onay aldı. İnşaatın tamamlanması on yıldan fazla sürecekti ama sonunda "kraliçenin çeşmeleri" Kral Topraklılara nesiller boyu temiz su sağladı.

Kral son gezisini yapalı yıllar olmuştu, o yüzden FS 58'de Jaehaerys ile Alysanne'in Kışyarı'na ve Kuzey'e ilk gezilerini yapmaları için planlar yapıldı. Elbette ejderhaları da yanlarında olacaktı ama Boyun'un ötesinde kat edilecek mesafeler uzundu ve yollar kötüydü, kral uçarak önden gidip maiyetinin ona yetişmesini beklemekten sıkılmıştı. Bu sefer Kral Muhafızları'nın, hizmetçilerinin ve maiyetinin önden gidip onun gelişi için hazırlık yapacağını duyurdu. Böylece Kral Toprakları'ndan üç gemi, kral ve kraliçenin ilk durakları olacak Beyaz Liman'a doğru yola çıktı.

Fakat tanrıların ve Özgür Şehirlerin farklı planları vardı. Kralın gemileri kuzeye doğru giderken Pentos ve Tyrosh'tan gelen elçiler Kızıl Kale'de Majesteleri'ni ziyaret etti. İki şehir üç senedir savaş

halindeydi ve artık barış yapmak istiyorlardı ama barış şartlarını nerede tartışacaklarına karar verememişlerdi. Bu çatışma dar denizdeki ticareti o kadar etkilemişti ki Kral Jaehaerys iki tarafa da bu düşmanlığı bitirmek için yardımlarını sunmuştu. Tyrosh Yüksek Yargıcı ile Pentos Prensi uzun tartışmalar sonucunda, eğer Jaehaerys iki taraf arasında aracı olup nihai anlaşmanın şartlarını garanti ederse anlaşmazlıklarını çözmek için Kral Toprakları'nda buluşmayı kabul etmişlerdi.

Bu, ne kralın ne de konseyinin reddetmeyi göze alabileceğini düşündüğü bir teklifti ancak Majesteleri'nin Kuzey'e yapmayı planladığı gezisini ertelemesi anlamına gelecekti ve aksiliğiyle meşhur Kışyarı Lordu'nun bunu bir hakaret olarak göreceğinden endişelenenler vardı. Çözüm, Kraliçe Alysanne'den geldi. Kral, Prens ve Yüksek Yargıç'a ev sahipliği yaparken geziye kendisi tek başına gidecekti. Barış anlaşması yapılır yapılmaz Jaehaerys de ona Kışyarı'nda katılabilirdi. Böyle karar verildi.

Kraliçe Alysanne'in seyahati, on binlerce kuzeylinin onu coşkuyla karşılayıp hem hayranlıkla hem de biraz dehşetle Gümüşkanat'ı seyrettikleri Beyaz Liman'da başladı. İlk kez bir ejderha görüyorlardı. Kalabalığın büyüklüğü lordlarını bile şaşkınlığa uğratmıştı. Theomore Manderly'nin, "Şehirde bu kadar kişinin yaşadığını bilmiyordum," dediği aktarılır. "Nereden çıktılar?"

Manderlyler, Kuzey'in büyük haneleri arasında eşsiz bir yere sahipti. Aslen asırlar önce Menzil'de yaşayan Manderlyler, rakipleri onları Mander'dan kovduklarında Beyaz Bıçak'ın ağzında kendilerine bir yer bulmuşlardı. Kışyarı'nm Starklarına güçlü bir sadakat duysalar da güneyden yanlarında tanrılarıyla gelmişlerdi ve hâlâ Yedi'ye tapıyor, şövalyelik geleneğini sürdürüyorlardı. Yedi Krallık'ı daha da birleştirmek konusunda her zaman hevesli olan Alysanne Targaryen, Lord Theomore'un meşhur geniş ailesini bir fırsat olarak görüp evlilikler ayarlamaya başladı. Oradan ayrıldığında iki nedimesi lord hazretlerinin küçük çocuklarıyla nişanlamıştı ve bir üçüncüsünü de bir yeğenle; lord hazretlerinin büyük kızı ve diğer üç kız yeğeni de kraliçeyle birlikte güneye seyahat etme ve oradaki uygun lordlar ile kralın maiyetinin şövalyeleriyle evlendirilmek üzere kraliçenin kendi maiyetine katılmıştı.

Lord Manderly, kraliçeyi hiçbir harcamadan kaçınmadan ağırladı. Karşılama ziyafetinde bütün bizonlar kızartıldı ve lord hazretlerinin kızı Jessamyn kraliçenin sakiliğini yaparak, bardağına kraliçenin o güne kadar içtiği tüm şaraplardan daha lezzetli olduğunu ilan ettiği sert kuzey birası doldurdu. Manderly ayrıca şövalyelerinin gücünü sergilemek için kraliçenin onuruna bir turnuva düzenledi. Dövüşçülerden birinin (bir şövalye değildi) bir kadın olduğu ortaya çıktı, Sur'un kuzeyinde izciler tarafından yakalanan ve yetiştirilmesi için Lord Manderly'nin hane şövalyelerine verilen bir yabanıl kızı. Kızın cüretinden büyük keyif alan Alysanne kendi yeminli kalkanı Jonquil Darke'ı öne sürdü ve kuzeyliler desteklerini haykırırken yabanılla Kızıl Gölge bir mızrak ve kılıç düellosuna giriştiler.

Birkaç gün sonra, kraliçe, Lord Manderly'nin kendi salonunda kadın meclisi toplantısını gerçekleştirdi; bu, Kuzey'de duyulmamış bir şeydi ve Kraliçe hazretleriyle düşüncelerini, endişelerini ve dertlerini paylaşmak için iki yüzden fazla kadın ve kız toplandı.

Beyaz Liman'dan ayrıldıktan sonra kraliçenin maiyeti gemilerle Beyaz Bıçak boyunca yol alıp ardından da kara yoluyla Kışyarı'na doğru yola çıkarken, Alysanne Gümüşkanat'la önden gitti. Beyaz Liman'daki karşılamanın sıcaklığı Kuzey Kralları'nın kadim makamında tekrarlanmadı, kraliçe ejderhasıyla kale kapılarının önüne indiğinde onu karşılamaya sadece Alaric Stark ve oğulları geldi. Lord Alaric, sert biri olarak nam salmıştı; insanlar onun çetin bir adam olduğunu söylerdi, aksi ve affetmez, neredeyse cimri denilebilecek kadar eli sıkı, şakadan anlamaz, keyifsiz ve mesafeli. Onun sancaktarı olan Theomore Manderly bile buna karşı çıkmamıştı; Stark'a Kuzey'de saygı duyulduğunu söylemişti ama sevilmiyordu. Lord Manderly'nin soytarısı bunu farklı bir şekilde ifade etmişti. "Bana kalırsa Lord Alaric on iki yaşından beri kenefe gitmemiş."

Kışyarı'ndaki karşılama, kraliçenin Stark Hanesi'nden ne bekleyeceği konusundaki endişelerini ortadan kaldırmaya pek yardımcı olmadı. Lord Alaric, diz çökmek için atından inmeden önce Majesteleri'nin kıyafetine bakıp, "Umarım yanınızda daha kalın bir şeyler getirmişsinizdir," demişti. Ardından da ejderhasını kalesinin içinde istemediğini dile getirmişti. "Harrenhal'u görmedim ama orada olanları duydum." Vardıklarında şövalyelerini ve nedimeleri-

ni de karşılayacaktı, "yolu bulabilirse kralı da öyle," ama burada çok uzun süre kalmalarını istemiyordu. "Burası Kuzey ve kış geliyor. Bin askeri uzun süre besleyemeyiz." Kraliçe ona bu rakamın sadece onda birinin geleceğini söylediğinde Lord Alaric homurdanıp, "Bu iyi. Daha azı daha da iyi olurdu," dedi. Korkulduğu üzere, Kral Jaehaerys'in kraliçeyle beraber gelmemesine bariz bir şekilde içerlemişti ve bir kraliçeye nasıl iyi vakit geçirtileceğini bilmediğini itiraf etti. "Balolar, piyesler ve danslar bekliyorsanız yanlış yere geldiniz."

Lord Alaric eşini üç yıl önce kaybetmişti. Kraliçe, Leydi Stark'la tanışma şerefine nail olmadığı için hüznünü dile getirdiğinde kuzeyli, "Ayı Adası'ndan bir Mormont'tu ve sizin tanımınıza göre bir leydi değildi ama on iki yaşındayken bir baltayla bir kurt sürüsünün arasına dalmış, ikisini öldürüp derilerinden kendine bir palto dikmişti. Bana iki de oğul verdi, bir de sizin güneyli leydileriniz kadar güzel bir kız," diye cevap verdi.

Kraliçe hazretleri, oğulları için güneyli büyük lordların kızlarıyla evlilikler ayarlamaktan mutluluk duyacağını söylediğinde Lord Stark onu kaba bir şekilde reddetti. Kraliçeye, "Biz Kuzey'de eski tanrılara taparız," dedi. "Oğullarım bir eş aldıklarında, bir güneyli septinde değil bir yürek ağacının önünde evlenecekler."

Gelgelelim Alysanne Targaryen kolay pes etmedi. Lord Alaric'e, güney lordlarının yeni tanrıları olduğu kadar eski tanrıları da onurlandırdıklarını anlattı; ziyaret ettiği kalelerin büyük kısmında bir septle beraber bir tanrı korusu da bulunuyordu. Ve kuzeyliler gibi, Yedi'yi hiç kabul etmemiş bazı haneler de vardı, başlarında nehirtopraklarındaki Blackwoodlar geliyordu, belki bir düzine daha böyle hane vardı. Alaric Stark kadar sert ve çetin bir lord bile Kraliçe Alysanne'in inatçı cazibesi karşısında çaresiz kalmıştı. Kraliçenin söylediklerini düşüneceğini ve mevzuyu çocuklarıyla konuşacağını söyledi.

Kraliçe orada ne kadar uzun kalırsa Lord Alaric de ona o kadar ısınıyordu ve zamanla Alysanne onun hakkında söylenen her şeyin tam anlamıyla doğru olmadığını öğrendi. Parasını dikkatli harcıyordu ama cimri değildi; şakadan anlamıyor değildi ama espri anlayışı bir bıçak kadar keskindi; oğullarıyla kızı ve Kışyarı halkı onu seviyor gibi görünüyordu. İlk soğukluk ortadan kalktığında,

lord hazretleri kraliçeyi mus ve yabandomuzu avlamaya götürdü, ona bir devin kemiklerini gösterdi ve mütevazı kale kütüphanesinde istediği gibi zaman geçirmesine müsaade etti. Tereddüt etse de Gümüşkanat'a bile yaklaştı. Onu tanıdıklarında, Kışyarı kadınları da kraliçenin cazibesine kapıldılar; Majesteleri özellikle Lord Alaric'in kızı Alarra'yla yakınlaştı. Kraliçenin maiyetinin geri kalanı patikasız bataklıklardan ve yaz karlarından bata çıka geçip kale kapılarında belirdiklerinde, kralın eksikliğine rağmen et ve likörün ardı arkası kesilmedi.

Bu sırada Kral Toprakları'nda işler yolunda gitmiyordu. İki Özgür Şehir arasındaki hırçınlık, Jaehaerys'in tahmin ettiğinden daha derin olduğundan barış müzakereleri beklenenden uzun sürüyordu. Majesteleri bir denge getirmeye çalıştığında, iki taraf da onu diğer tarafı kayırmakla suçluyordu. Prens ve Yüksek Yargıç pazarlık yaparken, askerleri arasında şehrin farklı yerlerinde, hanlarda, genelevlerde ve şarap evlerinde kavgalar çıkmaya başlamıştı. Pentos'lu bir muhafız pusuya düşürülüp öldürülmüştü ve üç gece sonra Yüksek Yargıç'ın kadırgası limanda ateşe verilmişti. Kralın yola çıkışı ertelenip duruyordu.

Kuzey'de, Kraliçe Alysanne beklemekten huysuzlanmaya başlamıştı ve bir süreliğine Kışyarı'ndan ayrılıp Kara Kale'deki Gece Nöbeti mensuplarını ziyaret etmeye karar verdi. Mesafe, ejderhayla bile az değildi; Kraliçe hazretleri yolu üzerindeki Son Ocak ve diğer küçük kalelerde durup lordlarını şaşırtırken, takipçilerinin bir kısmı da peşinden geliyordu (geri kalanı Kışyarı'nda kalmıştı).

Kraliçe hazretlerinin daha sonra Jaehaerys'e anlatacağı gibi, Sur'u yukarıdan ilk görüşü Alysanne'in nefesini kesti. Kraliçenin Kara Kale'de nasıl karşılanacağı üzerine bazı endişeler vardı zira kara kardeşlerin büyük kısmı, birlikleri dağıtılmadan önce Fakir Dostlar'a ve Savaşçı'nın Oğulları'na mensuptu ama Lord Alaric önden kraliçenin gelişini duyuran kuzgunlar göndermişti ve Gece Nöbeti'nin Lord Kumandanı Lothor Burley en iyi sekiz yüz adamını onu karşılamak için toplamıştı. O geceki ziyafette kara kardeşler kraliçeye mamut eti yedirip likörle koyu bira içirdiler.

Sonraki sabah şafak sökerken Lord Burley, Kraliçe hazretlerini Sur'un tepesine çıkardı. Aşağıdaki tekinsiz ormanın uzayıp giden

yeşilliğini gösterip, "Dünya burada sona eriyor," dedi kraliçeye. Burley, kraliçeye sunulan yiyecek ve içeceklerin kalitesi ve Kara Kale'deki konaklamanın ilkelliğinden mahcuptu. "Elimizden geleni yapıyoruz, Majesteleri," diye açıkladı Lord Kumandan, "ama yataklarımız sert, salonlarımız soğuk ve yiyeceklerimiz–"

"–doyurucu," diye tamamladı kraliçe. "Benim daha fazlasına ihtiyacım yok. Sizin yediklerinizi yemek beni memnun eder."

Gece Nöbeti askerleri, kraliçenin ejderhasını, Beyaz Liman halkı kadar şaşkınlıkla karşılamıştı ama kraliçe, Gümüşkanat'ın, "bu Sur'u sevmediğini," fark etmişti. Yaz mevsiminde olsalar ve Sur ağlıyor olsa da rüzgâr estiğinde buzun soğuğu hissediliyordu ve her esinti ejderhanın tıslayıp havayı ısırmasına neden oluyordu. Alysanne, Jaehaerys'e, "Gümüşkanat'ı Kara Kale üzerinde üç kere uçurmaya ve Sur'un öte tarafına götürmeye çalıştım," diye yazmıştı, "ama her seferinde tekrar güneye dönüp oraya gitmeyi reddetti. Daha önce hiç gitmek istediğim yere beni götürmediği olmamıştı. Tekrar yere indiğimde, kara kardeşler bir sıkıntı olduğunu anlamasın diye buna gülüp geçtim ama o zaman da canımı sıktı bu durum, hâlâ da sıkıyor."

Kraliçe, Kara Kale'de ilk kez yabanılları gördü. Yakın zamanda, Sur'a tırmanmaya çalışan bir akıncı grubu yakalanmış ve dövüşten sağ çıkan bir düzine derbeder yabanıl, kraliçe onları inceleyebilsin diye kafese kapatılmıştı. Kraliçe hazretleri onlara ne yapılacağını sorduğunda, Sur'un kuzeyine salınmadan önce kulaklarının kesileceğini öğrendi. "Bu üçü dışında hepsi," dedi eşlikçisi, kulaklarını çoktan kaybetmiş üç mahkûmu işaret ederek. "O üçünün kellesini alacağız. Daha önce bir kez yakalandılar." Kraliçeye, eğer diğerlerinin akılları varsa, kulaklarını kaybetmeyi bir ders olarak görüp Sur'un kendi taraflarında kalacaklarını söyledi. "Ama çoğu bu dersi almıyor," diye de ekledi.

Kardeşlerden üçü karalara bürünmeden önce ozandılar ve ona sırayla baladlar, savaş şarkıları ve müstehcen kışla şarkıları söyleyerek geceleri Majesteleri'ni eğlendirdiler. Lord Kumandan Burley kraliçeyi bizzat tekinsiz ormana götürdü (yanında yüz izciyle beraber). Alysanne, Sur boyundaki diğer kaleleri görmek istediğini söylediğinde, Baş Muhafız Benton Glover onu Sur'un tepesinden

batıya götürüp Kar Kapısı'ndan sonraki Gece Kalesi'ne götürdü ve geceyi orada geçirdiler. Kraliçe, bu yolculuğun çıktığı en nefes kesici yolculuk olduğunu düşündü, "soğuk olduğu kadar canlandırıcı da ama bazen rüzgâr o kadar sert esiyor ki bizi Sur'dan uçurup götürecek sandım." Gece Kalesi'ni keyifsiz ve meşum buldu. "O kadar büyük ki içindeki insanlar küçük kalıyorlar, yıkık bir salondaki fareler gibi," diye anlattı Jaehaerys'e, "ve orada bir karanlık var... havada bir tat... oradan ayrıldığıma memnun oldum."

Kraliçenin Kara Kale'de geçirdiği gün ve gecelerin böyle keyfi gezintilerden oluştuğu düşünülmesin. Lord Burley'ye, burada Demir Taht için bulunduğunu hatırlattı ve birçok akşamüzerini onunla ve subaylarıyla birlikte yabanılları, Sur'u ve Nöbet'in ihtiyaçlarını konuşarak geçirdi.

Alysanne sık sık, "Her şeyden öte, bir kraliçe dinlemesini bilmelidir," derdi. Kara Kale'de bu sözlerinin hakkını verdi. Dinledi, duydu ve yaptıklarıyla Gece Nöbeti askerlerinin sonsuz bağlılığını kazandı. Lord Burley'ye, Kar Kapısı ve Buzizi arasında bir kale ihtiyacını anladığını söyledi ama Gece Kalesi yıkık dökük tü, fazla büyüktü ve ısıtması şüphesiz çok masraflıydı. Nöbet'in burayı terk etmesi gerektiğini ve doğuda daha ufak bir kale inşa edilmesini söyledi. Lord Burley buna karşı çıkamadı... ama Gece Nöbeti'nin yeni kaleler inşa edecek paraya sahip olmadığını söyledi. Alysanne bu itirazı bekliyordu. Lord Kumandan'a kale masraflarını kendisinin karşılayacağını söyledi ve masraflar için mücevherlerini öne sürdü. "Yeteri kadar mücevherim var," dedi.

Yeni kalenin inşaatı sekiz sene sürecek ve Derin Göl ismini alacaktı. Ana salonunun önünde, bugün de hâlâ orada olan, Alysanne Targaryen'ın bir heykeli vardır. Kraliçenin istediği gibi, Gece Kalesi daha Derin Göl'ün inşaatı bitmeden terk edildi. Lord Kumandan Burley ayrıca, kraliçenin şerefine Kar Kapısı'nın adını Kraliçe Kapısı olarak değiştirdi.

Kraliçe Alysanne aynı zamanda Kuzeyli kadınları da dinlemek istiyordu. Lord Burley, Sur'da hiç kadın olmadığını açıkladığında, kraliçe ısrar etti... ve sonunda, hiç istemeye istemeye, Lord Burley onu Sur'un güneyindeki, kara kardeşlerin Köstebek Kasabası dedikleri bir köye götürdü. Lord hazretleri orada kadın bulabile-

ceğini söyledi, gerçi o kadınların çoğu fahişeler olacaktı. Gece Nöbeti askerlerinin evlenmediğini açıkladı ama erkekler yine erkekti ve bazıları belli ihtiyaçlar duyuyorlardı. Kraliçe Alysanne bunu umursamadığını söyledi, böylece Köstebek Kasabası'nın fahişeleri ve sürtükleriyle bir kadın meclisi toplantısı yaptı... ve orada, Yedi Krallık'ı sonsuza dek değiştirecek bazı hikâyeler dinledi.

Kral Toprakları'ndaysa, Tyrosh Yüksek Yargıç'ı, Pentos Prensi ve Westeros Kralı I. Jaehaerys nihayet "Sonsuz Barış Antlaşması"na mühürlerini vuruyorlardı. Bir anlaşmaya varılmış olması bile bir mucize olarak görülüyordu ve bu sonuç, eğer bir uzlaşmaya varılmazsa, Westeros'un da savaşa dâhil olabileceğine dair üstü kapalı bir tehdide borçluydu. (Antlaşmanın sonucu, pazarlıklardan daha da başarısız sayılabilirdi. Tyrosh'a dönerken Yüksek Yargıç'ın Kral Toprakları'nın "kanayan bir yara" olduğunu ve oraya bir şehir bile denemeyeceğini söylerken, Pentos'un yargıçları antlaşmanın şartlarından o kadar mutsuz olmuşlardı ki, şehrin âdetleri doğrultusunda prenslerini tuhaf tanrılarına kurban etmişlerdi.) Kral Jaehaerys, ancak bundan sonra Vermithor'la kuzeye uçmaya fırsat buldu. Yarım seneyi ayrı geçirdikten sonra kraliçesiyle Kışyarı'nda buluştu.

Kralın, Kışyarı ziyareti uğursuz bir şekilde başladı. Oraya geldiğinde, Alaric Stark, ağabeyinin mezarını göstermek için Majesteleri'ni kalenin altındaki mahzenmezara indirdi. "Walton burada karanlıkta sizin yüzünüzden yatıyor. Yıldızlar ve Kılıçlar, yedi tanrınızın artıkları, onlardan bize ne? Yine de onların yüzlercesini, binlercesini Sur'a gönderdiniz, o kadar çoklardı ki Gece Nöbeti onları beslemekte zorlandı... ve aralarındaki en kötüleri, bize gönderdiğiniz yeminbozanlar ayaklandığında, o isyanı bastırmak ağabeyimin canına mal oldu."

"Ağır bir bedel," diye hemfikir oldu kral, "ama niyetimiz bu değildi. Size pişmanlığımı ve minnetimi sunuyorum, lordum."

Lord Alaric kasvetli bir şekilde, "Ağabeyimi tercih ederim," diye cevapladı.

Lord Stark'la Kral Jaehaerys hiçbir zaman yakın arkadaş olmayacaklardı; Walton Stark'ın gölgesi son âna kadar aralarında kalacaktı. Ancak Kraliçe Alysanne'in arabulucuğuyla bir uzlaşmaya vardılar. Kraliçe, Brandon'ın Lütfu'nu, Mimar Brandon'ın Sur'a

onları desteklemek ve beslemek üzere bahşettiği Sur'un güneyindeki toprakları ziyaret etmişti. "Yeterli değil," dedi krala. "Toprak ince ve taşlı, tepelerde av yok. Nöbet'in para eksiği var ve kış geldiğinde yiyecek eksikleri de olacak." Sunduğu çözüm Yeni Lütuf'tu, Brandon'ın Lütfu'nun da güneyindeki bir parça toprak.

Bu fikir Lord Alaric'i memnun etmedi; Gece Nöbeti'nin güçlü bir destekçisi olsa da o toprakların şu anki sahibi olan lordların, bu toprakların onlardan izinsiz başka birine verilmesine karşı çıkacaklarını biliyordu. Kraliçe, "Onları ikna edeceğinizden şüphem yok, Lord Alaric," dedi. Ve her zamanki gibi yine ona hayır diyemeyen Alaric Stark nihayet evet, ikna edebileceğini kabul etti. Böylece Lütuf'un büyüklüğü tek hamlede iki katına çıktı.

Kraliçe Alysanne'le Kral Jaehaerys'in Kuzey'de geçirdikleri vakit hakkında söylenecek pek başka bir şey kalmadı. Kışyarı'nda iki hafta daha kaldıktan sonra Torrhen'in Kalesi'ne ve oradan da Barrowton'a geçtiler, oradan Lord Dustion onlara İlk Kral'ın höyüğünü gösterip şereflerine şöyle böyle bir turnuva düzenledi ama bu turnuva güneydeki turnuvalarla kıyaslandığında pek bir zayıf kalıyordu. Oradan, Vermithor ve Gümüşkanat, Jaehaerys ile Alysanne'i tekrar Kral Toprakları'na götürdü. Maiyetlerindeki kadınlar ve erkeklerin eve dönüşleri daha zorlu oldu, Barrowton'dan kara yoluyla Beyaz Liman'a döndüler, oradan da gemiye bindiler.

Diğerleri daha Beyaz Liman'a varmadan, Kral Jaehaerys, kraliçesinin bir ricasını dinlemek üzere Kızıl Kale'de konseyini topladı. Rahip Barth, Büyük Üstat Benifer ve diğerleri toplandığında, Alysanne onlara Sur'a yaptığı ziyaretten ve Köstebek Kasabası'ndaki fahişeler ve düşmüş kadınlarla geçirdiği günden bahsetti.

"Orada bir kız vardı," dedi kraliçe, "şu an karşınızda oturduğum yaştan daha büyük değildi. Güzel bir kızdı ama muhtemelen eskiden daha güzeldi. Babası bir demirciydi ve on dört yaşındaki bir bakireyken, babası onu çırağıyla evlendirdi. Kız çocuktan hoşlanıyordu, çocuk da ondan, bu yüzden ikisi de seve seve evlenmişti... ama yeminlerini eder etmez lordları askerleriyle birlikte ilk gece hakkı için üzerlerine çökmüştü. Kızı kulesine taşımış, orada keyfine bakmış, sonraki sabah da askerleri kızı kocasına geri götürmüştü.

"Ama kız bekâretini kaybetmişti, aynı zamanda çırak çocuk da ona duyduğu sevgiyi. Canından olacağından korktuğu için lorda

karşı elini kaldıramıyordu, o yüzden eşine karşı kaldırdı. Lordun çocuğunu taşıdığı belli olduğunda, döve döve o çocuğu düşürttü. O günden sonra ona 'orospu'dan başka bir şekilde hitap etmedi ve sonunda kız madem kendisine orospu deniliyor, o yüzden öyle yaşayacağım diyerek Köstebek Kasabası'na taşındı. Bugüne dek orada yaşamış, üzgün bir kızcağız, mahvolmuş... ama hâlâ başka köylerde başka bakireler evlendiriliyor ve diğer lordlar ilk gece haklarını arıyorlar.

"Onunkisi en korkunç öyküydü ama tek değil. Beyaz Liman'da, Köstebek Kasabası'ndan, Barrowton'da da başka kadınlar kendi ilk gecelerini anlattılar. Böyle olduğunu hiç bilmiyordum, lordlarım. Ah, gelenekten haberdardım elbette. Ejderha Kayası'nda bile, kendi hanemin erkeklerinin, Targaryenların, balıkçıların ve hizmetkârların eşleriyle beraber oldukları ve onlardan çocuk yaptıklarının hikâyeleri anlatılırdı..."

"Onlara ejderdölleri deniyor," dedi Jaehaerys gözle görülür bir iştahsızlıkla. "Övünülecek bir şey değil ama yaşanmış bir şey, belki de itiraf ettiğimizden çok daha fazla. Ama bu şekilde doğan çocuklara iyi bakılıyor. Orys Baratheon da bir ejderdölüydü, dedemizin bir piç kardeşiydi. Annesi ilk gece sırasında mı hamile bırakıldı bilemiyorum ama babası Lord Aerion'du, bu bilinen bir şey. Mükâfatlar verildi..."

"Mükâfatlar mı?" dedi kraliçe alay ederek. "Bu meselede onurlu hiçbir şey göremiyorum. Böyle şeylerin yüzlerce yıl önce olduğunu bildiğimi itiraf ediyorum ama bu âdetin günümüzde hâlâ bu kadar yaygın olduğunu hayal edemezdim. Belki de bilmek istemiyordum. Gözlerimi yummuştum ama Köstebek Kasabası'ndaki o zavallı kız gözlerimi açtı. *İlk gece hakkı.* Majesteleri, lordlarım, buna bir son vermenin zamanı geldi. Size yalvarıyorum."

Büyük Üstat Benifer, kraliçe konuşmasını bitirdikten sonra bir sessizlik çöktüğünü söylüyor. Küçük konseyin lordları sandalyelerinde rahatsızca kıpırdanıp birbirlerine bakışlar atmışlardı, en sonunda kral anlayışlı ama isteksizce konuşmuştu. Kraliçenin teklif ettiği şeyin zor olacağını söyledi Jaehaerys. Krallar, lordların kendi hakları olarak gördükleri şeyleri ellerinden aldığında lordlar sorun çıkarmaya başlarlardı. "Toprakları, altınları, hakları..."

"...eşleri?" diye bitirdi Alysanne. "Evlilik gecemizi hatırlıyorum, lordum. Eğer sen bir demirci olsan, ben de bir çamaşırcı ve bir lord gelip de biz yemin eder etmez bekâretimi bozsa, ne yapardın?"

"Onu öldürürdüm," dedi Jaehaerys, "ama ben bir demirci değilim."

"Eğer, dedim," diye ısrar etti Alysanne. "Bir demirci her halükârda bir erkektir, değil mi? Başka bir erkek eşine istediğini yaparken korkaklar dışında hangi erkek uysalca buna izin verir? Demircilerin lordları öldürmelerini istemeyiz herhalde." Büyük Üstat Benifer'e dönüp, "Gargon Qoherys'in nasıl öldüğünü biliyorum. Misafir Gargon. Merak ediyorum, böyle kaç tane olay yaşanmıştır?" dedi.

"Söylemek istediğimden daha fazla," diye kabul etti Benifer. "Başkaları da bunu yapar diye bunlardan pek bahsedilmez ama..."

"İlk gece, Kral'ın Barışı'nın ihlalidir," diye sonlandırdı kraliçe. "Sadece bakireye değil, kocasına da... ve lordun eşine de, onu unutmayın. Lordları bakirelerin bekâretini bozarken bu asil leydiler ne yapıyorlar? Dikiş mi dikiyorlar? Şarkı mı söylüyorlar? Dua mı ediyorlar? Ben onların yerinde olsam, lord kocamın atından düşüp boynunu kırması için dua ederdim."

Kral Jaehaerys buna gülümsedi ama giderek daha rahatsız olduğu her halinden belliydi. Tutkuyla olmasa da, "İlk gece hakkı kadim bir gelenektir," diye karşı çıktı, "bir lordun idam hakkı gibi. Boyun'un güneyinde nadir olarak kullanıldığını biliyorum ama kavgacı tebaam, bu bir lord imtiyazı olduğundan vazgeçmek istemeyeceklerdir. Haksız değilsin, aşkım ama bazen uyuyan ejderhayı uyandırmamak en iyisi."

"Uyuyan ejderha biziz," diye karşılık verdi kraliçe. "İlk geceleri seven lordlar ise birer köpek. Azgınlıklarını, sevgilerini daha yeni başka erkeklere adamış olan bakirelerden çıkarmaya ne hakları var? Kendi eşleri yok mu bunların? Topraklarında hiç mi fahişe yok? Ellerini kullanamıyorlar mı?"

Kanun başı Lord Albin Massey burada konuşmaya girdi. "İlk gece hakkı, azgınlıktan daha fazlasıdır, Majesteleri. Bu uygulama kadim bir âdettir, Andallardan, İnanç'tan eskidir. Şafak Çağı'na kadar gittiğinden şüphem yok. İlk İnsanlar vahşi bir ırktı ve Sur'un öte tarafındaki yabanıllar gibi sadece güçlüyü takip ederlerdi. Lord-

ları ve kralları birer savaşçıydı, kudretli erkekler ve kahramanlardı, çocuklarının da böyle olmasını isterlerdi. Bir savaş lordu, düğün gecesinde bir bakireye dölünü vermeyi seçerse... bu bir tür kutsama olarak görülürdü. Ve bu birliktelikten bir çocuk doğarsa, çok daha iyi sayılırdı. Koca böylece bir kahramanın oğlunu büyütme şerefine nail olduğunu söyleyebilirdi."

"Bu belki on bin yıl önce doğruydu," diye cevapladı kraliçe, "ama şimdi ilk gece hakkını arayan lordlar kahraman değiller. Kadınların onları nasıl anlattığını siz duymadınız. Ben duydum. Yaşlı erkekler, şişman erkekler, zalim erkekler, frengili gençler, tecavüzcüler, salya akıtanlar, yara kabuklarıyla, yara izleriyle, çıbanlarla kaplı erkekler, yarım senedir yıkanmamış lordlar, yağlı saçlı ve bitli erkekler. Kudretli adamlarınız bunlar işte. Kızları ben dinledim ve hiçbiri kutsanmış hissetmiyordu."

Büyük Üstat Benifer, "Andallar, Andalos'ta ilk gece hakkı diye bir şey bilmezdi," dedi. "Westeros'a gelip İlk İnsanlar'ın krallıklarını yıktıklarında, bu âdeti gördüler ve tanrıkoruları gibi bunu da olduğu gibi bırakmaya karar verdiler."

Şimdi krala hitap ederek Rahip Barth konuştu. "Lordum, açık sözlü olmam mazur görülürse, bu konuda Kraliçe hazretlerinin haklı olduğunu düşünüyorum. İlk İnsanlar bu gelenekte bir yarar görmüş olabilirler ama İlk İnsanlar aynı zamanda bronz kılıçlarla savaşıyor, büvet ağaçlarını kanla besliyorlardı. Biz o insanlar değiliz ve bu kötülüğe bir son vermenin zamanı geldi. Bu şövalyeliğin tüm ideallerine aykırı. Şövalyelerimiz bakirelerin masumiyetlerini korumaya ant içiyorlar... ancak sadece lordları bir tanesinin bekâretini bozmak isteyene kadar, belli ki. Evlilik andımızı, Baba ve Ana'nın huzurunda, Yabancı gelip bizi ayırana kadar birbirimize sadık kalacağımız üzerine içiyoruz ve *Yedi Köşeli Yıldız*'ın hiçbir yerinde lordların bundan muaf olduğu yazmıyor. Haksız değilsiniz, Majesteleri, bazı lordlar bu konuda homurdanacaklar, özellikle de Kuzey'de... ama kraliçenin dediği gibi, tüm bakireler bu yüzden bize minnettar olacak, tüm eşler, tüm babalar, tüm anneler. İnançlıların bundan hoşlanacağını biliyorum. Hazretleri bu konuda sesini yükseltecektir, bundan şüpheniz olmasın."

Barth konuşmayı bıraktığında, Jaehaerys Targaryen ellerini havaya kaldırdı. "Mağlup olduğumda anlarım. Pekâlâ. Varsın olsun."

Ve böylece halkın, Kraliçe Alysanne'in Kanunları ismini verdiği kanunların ikincisi yaratıldı: Lordların kadim ilk gece hakkının kaldırılması. Bundan böyle ister bir rahibin önünde evlensinler ister bir yürek ağacının önünde, bir gelinin bekâreti sadece kocasına ait olacaktı ve ister bir lord isterse bir çiftçi olsun, kim olursa olsun gelinle evlilik gecesinde ya da sonraki herhangi bir gecede yatan kişi tecavüz suçu işlemiş olacaktı.

Aegon'ın Fethi'nin 58. yılı sona ererken, Kral Jaehaerys taç giymesinin onuncu yıldönümünü Eski Şehir'deki Yıldızlı Sept'te kutladı. O gün Yüce Rahip'in taçlandırdığı yeniyetme çocuk gitmişti; yerine yirmi dört yaşında, iliğine kadar kral olan bu adam geçmişti. Majesteleri'nin saltanatının başındaki bir tutam sakalı ve bıyığı, içinde gümüşi kılların da bulunduğu yakışıklı bir altın rengi sakala dönüşmüştü. Kesilmemiş saçlarını, neredeyse beline kadar uzanan bir örgü halinde tutuyordu. İster dans pistinde olsun ister eğitim alanında, uzun boylu ve yakışıklı Jaehaerys, zarafetle hareket ediyordu. Gülümsemesinin Yedi Krallık'taki her genç kızın içini ısıtabileceği söylenirdi; kaşlarını çatması ise bir erkeğin kanını dondurabilirdi. Kız kardeşi ise, ondan da çok sevilen bir kraliçe olmuştu. Eski Şehir'den Sur'a, halk ona "İyi Yürekli Kraliçe Alysanne" diyordu. Tanrılar bu ikisine üç sağlıklı çocuk bahşetmişti, iki şahane genç prens ve diyarın sevgilisi olan bir prenses.

On yıllık saltanatlarında, kederi ve dehşeti, ihaneti ve çatışmayı ve sevdiklerinin ölümünü tatmışlardı ama fırtınalara göğüs germişler, trajediler atlatmışlar ve yaşadıkları her şeyden daha güçlü ve daha iyi halde çıkmışlardı. Başardıkları su götürmezdi; Yedi Krallık barış içerisindeydi ve insanların hatırladığından çok daha müreffehti.

Kutlama zamanıydı ve Kral Toprakları'nda kralın taç giymesinin yıldönümü şerefine düzenlenen bir turnuvayla kutladılar da. Prenses Daenerys ile Prens Aemon ve Baelon, anne ve babasıyla birlikte kraliyet tahtırevanını paylaşıp kalabalığın coşkusuyla mest oldular. Sahada, yarışmanın öne çıkan, Jaehaerys'in lord amirali ve donanma başı, Arbor'dan Lord Manfryd Redwyne'in en küçük oğlu Sör Ryam Redwyne'in görkemiydi. Sör Ryam, arka arkaya kargı dövüşlerinde, Ronnal Baratheon'ı, Arthor Oakheart'ı, Simon

Dondarrion'u, Harys Hogg'u (halk arasında Domuz Harry) ve Kral Muhafızları Lorence Loxton'la Lucamore Strong'u atlarından düşürmüştü. Yürekli genç, kraliyet tahtırevanına gelip aşk ve güzellik kraliçesi olarak İyi Yürekli Kraliçe Alysanne'i taçlandırdığında halk onayladıklarını haykırarak gösterdiler.

Ağaçların yaprakları kızıla, turuncuya ve altın rengine çalmaya başlamıştı ve saray leydileri de buna uygun elbiseler giydiler. Lord Rogar Baratheon turnuvadan sonra düzenlenen ziyafete çocukları Boremund ve Jocelyn'le katılmış ve kral ile kraliçe tarafından sıcak karşılanmıştı. Kutlamaya diyarın dört bir yanından lordlar katılmıştı; Casterly Kayası'ndan Lyman Lannister, Akıntı Taşı'ndan Daemon Velaryon, Nehirova'dan Prentys Tully, Vadi'den Rodrik Arryn, hatta askerleri bir zamanlar Rahip Ay'a eşlik eden Lord Rowan ve Oakheart. Kuzey'den Theomore Manderly geldi. Alaric Stark gelmedi ama oğulları geldi, yanlarında kızı Alarra kraliçe nedimesi olarak görevine başlamak için gelmişti. Yüce Rahip seyahat edemeyecek kadar hastaydı ama en yeni septasını, bir zamanlar Targaryen olan, hâlâ utangaç ama gülümseyen Rhaella'yı gönderdi. Onu gördüğünde kraliçenin mutluluk gözyaşları döktüğü anlatılır zira hem yüzü hem de vücudu kız kardeşi Aerea'nın aynısı, ancak büyümüş haliydi.

Sıcak kucaklaşmaların, gülümsemelerin, kaldırılan kadehlerin ve barışmaların, eski dostlukları canlandırmanın ve yeni dostlar edinmenin, kahkahaların ve öpücüklerin zamanıydı. İyi zamanlardı, altın bir güz, barış ve bolluk zamanı.

Ama kış geliyordu.

Uzun Saltanat

Jaehaerys ile Alysanne: Siyaset, Soy ve Sıkıntılar

Aegon'ın Fethi'nin 59. yılının yedinci gününde, yıpranmış bir gemi Fısıldayan Ses koyundan usul usul Eski Şehir limanına yanaştı. Yelkenleri yamalanmış, eskimiş ve deniz suyuyla lekelenmişti, boyası solmuş ve pul pul dökülmeye başlamıştı, direğinde salınan sancağı ise güneşe o kadar çok maruz kalmıştı ki neredeyse tanınmayacak haldeydi. Bu zavallı halde, ancak rıhtıma bağlandığında hangi gemi olduğu anlaşılabildi. Üç sene önce Eski Şehir'den Günbatımı Denizi'ni aşmak üzere yola çıkan *Leydi Meredith*'ti bu.

Tayfası gemiden inerken tüccarlardan, hamallardan, fahişelerden, denizcilerden ve hırsızlardan oluşan bir kalabalık ağızları açık onları seyrediyordu. Gemiden inen on kişiden dokuzu ya siyah deriliydi ya da kahverengi. Rıhtımları bir heyecan halidir aldı. *Leydi Meredith* gerçekten Günbatımı Denizi'ni aşmış mıydı? Uzak batının halkları da Yaz Adalılar gibi koyu benizli miydi?

Fısıltılar ancak Sör Eustace Hightower gözüktüğünde kesildi. Lord Donnel zayıflamış ve güneş altında yanmıştı, yelken açarken orada olmayan çizgiler artık yüzündeydi. Yanında Eski Şehirli tayfasından bir avuç vardı, yola çıkan tayfadan sadece bu kadarı geri gelebilmişti. Dedesinin gümrük memurlarından biri rıhtımda yanına gelip kısaca sorular sordu. *Leydi Meredith*'in tayfası sade-

ce Yaz Adalılar'a benzemekle kalmıyordu; gerçekten de, kaybettiği adamların yerine Sothoryos'ta kiraladığı ("korkunç fiyatlara," diye şikâyet etti Sör Eustace) Yaz Adalılardı bunlar. Kaptan, hamala ihtiyacı olacağını söyledi. Depolarında kıymetli mallar vardı... ama Günbatımı Denizi'nin ötesinden gelmiyordu bunlar. "O bir hayaldi," dedi Sör Eustace.

Çok geçmeden, Lord Donnel'in, ona Yüksek Kule'ye kadar eşlik etmekle görevlendirilmiş şövalyeleri geldi. Dedesinin yüksek salonunda, elinde bir kadeh şarapla, Sör Eustace Hightower başından geçenleri anlattı. O konuşurken Lord Donnel'in kâtipleri anlattıklarını yazıya döktüler ve günler içerisinde hikâyesi ulaklarla, ozanlarla ve kuzgunlarla Westeros'un dört bir yanına yayılmıştı.

Ser Eustace, yolculuğun olabilecek en güzel şekilde başladığını anlatıyordu. Arbor'u geçtikten sonra Leydi Batıtepe sıcak sulara ve uygun rüzgârlara ulaşmak için *Güneş Kovalayan*'ın rotasını güney-güney batı istikametine çevirmiş, *Leydi Meredith*'le *Güz Ayı* da onu takip etmişti. Rüzgâr, yelkenlerini doldurduğunda büyük Braavos gemisi çok hızlı ilerliyordu ve Hightowerlar ona yetişmekte güçlük çekiyordu. "Başlangıçta, Yedi yüzümüze güldü. Gündüzleri güneşi, geceleri ayı görebiliyorduk ve bir erkeğin ya da kadının isteyebileceği en tatlı rüzgâr esiyordu. Tamamıyla yalnız da değildik. Ara ara balıkçı teknelerini görüyorduk ve hatta bir keresinde sadece Ib'den gelen bir balina gemisi olabilecek siyah renkli büyük bir gemi gördük. Ve balıklar vardı, çok büyük miktarda balık... bazı yunuslar, daha önce bir gemi görmemiş gibi ilgiyle yanımızda yüzüyordu. Kendimizi çok şanslı hissettik."

Westeros'tan uzağa on iki günlük sorunsuz bir yolculuğun ardından *Güneş Kovalayan* ve iki yoldaşı, yaptıkları hesaplamalara göre, Yaz Adaları'na kadar güneye ve daha önce hiçbir geminin gitmediği kadar batıya gelmişlerdi... en azından böyle bir yolculuktan geri dönen herhangi bir geminin. Bu başarıyı kutlamak için *Leydi Meredith* ve *Güz Ayı*'nda Arbor altını fıçıları açılmıştı; *Güneş Kovalayan*'daki denizciler Lannis Limanı'ndan baharatlı bal şarabı içmişlerdi. Son dört gündür herhangi bir kuş görmediklerinden endişelenen olmuşsa da kimse bunun bahsini açmamıştı.

Rahipler bize tanrıların insanların kibrinden hoşlanmadığını öğretirler ve *Yedi Köşeli Yıldız*, düşüşten önce gururun geldiği

yazar. Alys Batıtepe ve Hightowerların fazla gürültülü ve fazla erkenden kutlama yaptıkları söylenebilir zira çok geçmeden bu şanlı yolculukta büyük terslikler yaşanmaya başladı. "Önce rüzgârı kaybettik," dedi Sör Eustace, dedesinin maiyetine. "Neredeyse iki haftalığına en ufak bir esinti bile olmadı ve gemiler onları ne kadar götürebildiysek o kadar ilerlediler. *Güz Ayı*'ndaki bir düzine et fıçısının kurtlandığı fark edildi. Kendi başına önemsiz bir şey ama yine de bir uğursuzluk. Rüzgâr bir akşamüzeri, gökyüzü kan kızılına döndüğünde geri geldi ama gökyüzünün aldığı renk adamların aralarında mırıldanmalarına neden oldu. Onlara bunun bizim için iyiye işaret olduğunu söylesem de bu yalandı. Şafak sökmeden gökyüzündeki yıldızlar kayboldu ve rüzgâr ulumaya başlayıp okyanus yükseldi."

Sör Eustace bunun ilk fırtına olduğunu söyledi. İki gün sonra bir başkası, daha sonra da üçüncü bir fırtına patlak vermişti ve her biri bir öncekinden daha kötüydü. "Dalgalar direklerimizin boyunu aştı, her yerde gök gürlüyor ve daha önce hiç görmediğim şekilde şimşek çakıyordu, gözlerimizi yakan büyük şimşekler. Bir tanesi *Güz Ayı*'na isabet etti ve direğini çanaklıktan güvertesine kadar yardı. Bu karmaşanın ortasında, tayfamdan biri denizden yükselen kollar gördüğünü haykırdı; bir kaptanın duymak isteyeceği son şey. Artık *Güneş Kovalayan*'ı da görmez olmuştuk ve geriye sadece leydimle *Ay* kalmıştı. Deniz, dalgaların her yükselişiyle güverteyi süpürüyor, adamlar gemiden atılıyor ve çaresizce halatlara tutunuyordu. *Güz Ayı*'nın battığını kendi gözlerimle gördüm. Bir an oradaydı, yanıyordu ve büyük zarar görmüştü ama hâlâ oradaydı. Sonra bir dalga yükselip onu yuttu ve göz açıp kapayıncaya kaybolmuştu. O kadardı, bir dalga, devasa bir dalga; tüm adamlarım *'Kraken, kraken!'* diye haykırıyordu ve ne desem onları ikna edemedim.

"O geceden nasıl sağ çıktık bilmiyorum ama bir şekilde kurtulduk. Sonraki sabah deniz sakinleşti, güneş parlamaya başladı ve su o kadar mavi ve masum görünüyordu ki kardeşimin denizin altında, tüm adamlarıyla birlikte ölü bir şekilde yüzdüğüne inanmazdınız. *Leydi Meredith* kötü durumdaydı, yelkenleri yırtılmış, direkleri parçalanmış ve tayfadan dokuz kişi kaybolmuştu. Kaybolanlar için dua edip elimizden geldiğince tamirata başladık...

ve o öğleden sonra çanaklıktan uzakta yelkenler göründü. *Güneş Kovalayan* bizi bulmak için geri dönüyordu."

Leydi Batıtepe fırtınadan sağ çıkmaktan fazlasını yapmıştı. Kara bulmuştu. *Güneş Kovalayan*'ı Hightowerlardan ayıran rüzgâr ve hırçın deniz, onu batıya götürmüştü ve şafak söktüğünde çanaklıktaki denizci, ufukta etrafında kuşların uçtuğu bir dağ zirvesi görmüştü. Leydi Alys oraya yönelmiş ve üç küçük adayla karşılaşmıştı. "İki yanında iki küçük tepe bulunan bir dağ," diye açıklamıştı. *Leydi Meredith* yelken açabilecek durumda değildi ama *Güneş Kovalayan*'dan gelen üç kayığın yardımıyla adaların güvenli kollarına ulaşmayı başarmıştı.

Yıpranmış iki gemi tamirat yapıp depolarını doldurarak bu adalarda iki haftadan fazla süre geçirdi. Leydi Alys muzafferdi; bilinen tüm toprakların batısında topraklar vardı, hiçbir haritada bulunmayan adalar. Üç tane ada olduğundan bunlara Aegon, Rhaenys ve Visenya isimlerini verdi. Bu adalarda yaşayan insanlar yoktu ama kaynaklar ve dereler boldu, o yüzden yolcular fıçılarını istedikleri kadar içilebilir suyla doldurabildiler. Yaban domuzları ve geyikler kadar büyük, hantal gri kertenkeleler de vardı ve ağaçların dalları yemişler ve meyvelerle bükülmüştü.

Bunların bir kısmının tadına baktıktan sonra Eustace Hightower daha ileriye gitmelerine gerek kalmadığını ilan etti. "Bu yeterli bir keşif," dedi. "Burada daha önce hiç tadına bakmadığım baharatlar var ve bu pembe meyveler... elimizde bir servet var şu an."

Alys Batıtepe ise ikna olmamıştı. Bu üç küçük adanın en büyüğü bile Ejderha Kayası'nın üçte biri kadardı, yani burası başlangıçtı. Asıl harikalar daha batıda yatıyordu. Ufkun hemen öte yanında başka bir Essos olabilirdi.

"Ya da bin fersahlık boş okyanus vardır," dedi Sör Eustace. Ama Leydi Alys tatlı sözler konuşarak, yalvararak ya da hikâyeler anlatarak onu ikna edemedi. "Ben istesem bile tayfam buna müsaade etmezdi," dedi Lord Donnel'e, Yüksek Kule'de. "Hepsi dev bir krakenin *Güz Ayı*'nı batırdığını gördüklerine ikna olmuş durumdaydı. Daha uzağa yelken açma emri verseydim beni denize atar, yeni bir kaptan seçerlerdi."

Böylece adalardan ayrılırlarken farklı yönlere gittiler. Alys Batıtepe ve *Güneş Kovalayan*'ı, güneşin peşinden batıya doğru giderken,

Leydi Meredith eve dönmek için doğuya yöneldi. Eustace Hightower'ın dönüş yolu da gelişi kadar tehlikeli geçmişti. Kardeşinin gemisini batıran fırtına kadar kötü olmasalar da başka fırtınalara da göğüs germeleri gerekmişti. Rüzgârlar onlara karşı esiyor, gemiyi çevirip duruyordu. Bu büyük gri kertenkelelerden üçünü gemiye almışlardı ve bir tanesi dümencilerden birini ısırmıştı, adamın bacağı yeşile dönmüş ve kesilmesi gerekmişti. Birkaç gün sonra, bir deniz canavarı sürüsüne rastlamışlardı. İçlerinden, bir gemiden daha geniş olan devasa beyaz bir tanesi, bilerek *Leydi Meredith*'e vurmuş ve güvertesini çatlatmıştı. Bundan sonra Sör Eustace, en yakındaki kara parçası olduğunu düşündüğü Yaz Adaları'na doğru rota değiştirmişti. Ancak tahmin ettiklerinden daha güneydeydiler ve adaları ıskalayıp kendilerini Sothoryos'ta bulmuşlardı.

Dedesine, "*Leydi Meredith*'i tekrar denize açılabilecek hâle getirmeye çalışarak," dedi, "bir seneyi orada geçirdik çünkü gemi sandığımızdan daha fazla hasar almıştı. Gerçi kazanılacak bir servet de vardı ve bunu da görmezden gelmedik. Zümrütler, altınlar, baharatlar vardı, hepsi ve daha fazlası. Tuhaf yaratıklar... insan gibi yürüyen maymunlar, maymun gibi haykıran insanlar, wyvernler, basiliskler, yüz farklı tür yılan. Hepsi de ölümcül. Adamlarımdan bazıları bir gecede yok oluverdi. Geride kalanlar da ölmeye başladı. Biri bir sinek tarafından ısırıldı, korkulacak bir şey değil, boynunda küçük bir ısırık. Üç gün sonra derisi soyulmaya ve kulaklarından, sikinden ve götünden kanamaya başladı. Tuzlu su içmek insanı delirtir, her denizci bilir bunu ama o yerdeki tatlı su bile güvenli değil. İçinde kurtçuklar var, gözle görülmeyecek kadar küçük kurtçuklar ve onları yuttuğunda midene yumurtluyorlar. Ve ateşler... adamlarımın yarısının çalışabildiği gün sayısı bir elin parmaklarını geçmez. Geçen Yaz Adalılar bizi görmeselerdi hepimiz muhtemelen orada ölürdük. O cehennemi, sandığımızdan daha iyi tanıyorlar galiba. Onların yardımıyla *Leydi Meredith*'i Uzun Ağaçlar Kasabası'na kadar getirebildim, oradan da eve döndüm."

Hikâyesi ve büyük macerası burada bitiyordu.

Farman Hanesi'nden Elissa olarak doğan Leydi Alys Batıtepe'nin maceralarının nasıl sonlandığını söyleyemeyiz. *Güneş Kovalayan*, Günbatımı Denizi'nin ötesindeki karaları aramak üzere batıda kayboldu ve bir daha görülmedi.

Yalnız...

FS 53'te Akıntı Taşı'nda doğan Corlys Velaryon, uzun yıllar sonra gemisi *Deniz Yılanı*'yla, Westeroslu birinin gittiğinden daha uzaklara gittiği dokuz büyük yolculuğa çıktı. Bu yolculukların ilkinde Yeşim Kapıları'nın ötesine Yi Ti'ye ve Leng adasına yelken açıp öyle çok baharat, ipek ve yeşimle döndü ki Velaryon Hanesi bir süreliğine Yedi Krallık'taki en zengin hane haline geldi. Sör Corlys ikinci yolculuğunda daha da doğuya yelken açıp dünyanın kıyısındaki gölge bağcılarının yaşadığı kara şehir Gölge'nin Yanındaki Asshai'ye ulaşan ilk Westeroslu olmuştur. Anlatılan hikâyelere kulak verecek olursak, orada aşkını ve tayfasının yarısını kaybetti... ve yine orada, Asshai'nin limanında, ancak *Güneş Kovalayan* olabileceğine dair yemin ettiği eski ve fazlaca yıpranmış bir gemi de gördü.

Ancak Corlys Velaryon, FS 59 yılında, denize açılma hayalleri kuran altı yaşındaki bir çocuktu, o yüzden onu bırakıp tekrar gökyüzünün kararttığı, rüzgârların çoğaldığı ve güzün sona ererek kışın Westeros'a geldiği o olaylı yıla geri dönelim.

O kışı sağ atlatan herkes, FS 59-60 kışının özellikle acımasız geçtiği konusunda hemfikirdi. Mahsullerin tarlalarda telef olmasıyla, derelerin donmasıyla ve Sur'un üzerinden dondurucu rüzgârların gelmesiyle birlikte ilk ve en çok etkilenen yer Kuzey oldu. Lord Alaric Stark her hasadın yarısının gelecek kışa hazırlık olarak depolanmasını emretse de her sancaktarı bu emrini yerine getirmemişti. Kilerler ve ambarlar boşaldığında kıtlık baş gösterdi ve ihtiyarlar, çocukları yaşayabilsinler diye, onlara veda edip kendilerini soğuğa teslim ettiler. Hasatlar nehirtopraklarında, batıtopraklarında, Vadi'de hatta Menzil'de bile dondu. Elinde yiyecek olanlar bunları saklamaya ve Yedi Krallık'ta ekmeğin fiyatı artmaya başladı. Etin fiyatı daha da hızlı arttı ve kasabalarla şehirlerde meyve sebze bulunmaz oldu.

Ardından Titreme hastalığı baş gösterdi ve Yabancı, Westeros'a geldi.

Üstatlar Titreme'den haberdardı. Bir asır önce de benzerini görmüşlerdi ve salgının ilerleyişi kitaplarına kaydedilmişti. Westeros'a denizin karşı kıyısından, Özgür Şehirlerin birinden, hatta daha uzak topraklardan geldiği düşünülüyordu. Liman şehirleri

ve kasabaları hastalığın dokunuşunu ilk ve en sert hisseden yerler olurdu. Halkın büyük kısmı hastalığın fareler tarafından taşındığına inanıyordu; Kral Toprakları'nın büyük, gözüpek, saldırgan tanıdık gri fareleri değil, rıhtımda gemilerin kargolarından sürü halinde fırlayıp gemilerin bağlandığı ipler üzerinden karaya çıkan küçük siyah fareler. Farelerin hastalıktaki rolü, Hisar'ı tatmin edecek şekilde ortaya konamasa da birdenbire Yedi Krallık'taki en görkemli kaleden en fakirane kulübeye kadar tüm evlere bir kedi alındı. O kış, Titreme sona ermeden, yavru kediler savaş atları kadar pahalanmıştı.

Hastalığın belirtileri iyi biliniyordu. Çok basit bir şekilde, bir ürpertiyle başlıyordu. Kurbanlar üşüdüklerinden yakınırlar, ateşe yeni odun atarlar, bir battaniyenin ya da kürklerinin altına girerlerdi. Kimileri sıcak bir tas çorba, sıcak şarap ya da ne akla hizmetse bira isterdi. Bu salgının ilerleyişini ne battaniyeler ne de çorbalar durdururdu. Çok geçmeden titreme başlardı; önce hafif bir titreme, bir ürperti ama giderek daha da kötüleşirdi. Kurbanın uzuvlarındaki tüyler diken diken olurdu. Daha sonra hasta kişi o kadar şiddetli titremeye başlardı ki dişleri birbirine çarpar, elleriyle ayakları kasılır ve seğirirdi. Kurbanın dudakları maviye dönüp kan öksürmeye başladığında, sonu yakın demekti. İlk ürperti hissedildikten sonra Titreme vakit kaybetmezdi. Ölüm bir gün içinde gelebilirdi ve beş hastadan sadece biri hastalığı üzerinden atardı.

Üstatlar tüm bunları biliyordu. Bilmedikleri şey Titreme'nin nereden geldiği, nasıl durdurulacağı ve nasıl tedavi edileceğiydi. Lapalar ve iksirler denendi. Acı hardal, ejder biberi ve dudakları uyuşturan yılan zehri karıştırılmış şaraplar tavsiye edildi. Hastalar, kimilerinin kaynama noktasına kadar ısıtıldığı sıcak su küvetlerine yatırıldı. Yeşil sebzelerin bir çare olduğu söylendi; sonra çiğ balığın; sonra da kırmızı etin, ne kadar kanlı o kadar iyi. Bazı şifacılar eti bir kenara bırakıp hastalarına kan içmelerini tavsiye etti. Yakılan çeşitli yaprakların dumanları içe çekildi. Bir lord, askerlerine, etrafına ateşler yakmalarını emredip kendini bir alev duvarıyla çevreledi.

FS 59 kışında, Titreme doğudan gelip Karasu Koyu'nu aşıp Karasu Nehri'ni takip etti. Kral Toprakları'ndan bile önce, kraliyet topraklarının açığındaki adalar ürpertiyi hissettiler. Maegor'un tek

seferlik El'i ve sevilmeyen hazine başı Edwell Celtigar ölen ilk lord oldu. Üç gün sonra oğlu ve varisi de onu takip etti. Uyku Kalesi'nde önce Lord Staunton, sonra da eşi öldü. Korkan çocukları kendilerini yatak odalarına kilitleyip kapılarını sürgülediler ama bu onları kurtarmadı. Ejderha Kayası'nda, kraliçenin gözdesi Septa Edyth can verdi. Akıntı Taşı'nda, Akıntı Lordu Daemon Velaryon ölüm döşeğindeyken iyileşti ama ikinci oğlu ve üç kızı vefat etti. Lord Bar Emmon, Lord Rosby, Bakire Havuzu'ndan Leydi Jirelle... çanlar hepsi için çaldı ve halktan birçok erkek ve kadın için de.

Yedi Krallık'ın dört bir yanında, hem asiller hem de sıradan halk hastalığa yakalanıyordu. Yaşlılarla çocuklar büyük risk altındaydı ama yetişkin erkek ve kadınlar da güvende değildi. Hastalığa kurban gidenler arasında en yüce lordlar, en soylu leydiler ve en mert şövalyeler de vardı. Lord Prentys Tully, Nehirova'da titreyerek can verdi, bir gün sonra da Leydi Lucinda onu takip etti. Casterly Kayası'nın büyük lordu Lyman Lannister, batıtopraklarından birkaç lordla beraber hastalığa kurban gitti; Külizi Lordu Marbrand, Tarbeck Salonu Lordu Tarbeck, Sarpkaya Lordu Westerling. Yüksek Bahçe'de Lord Tyrell hastalığa tutuldu ama iyileşti, ancak iyileşmesinden dört gün sonra sarhoşken atından düşerek can verdi. Titreme, Rogar Baratheon'a dokunmadı ve Kraliçe Alyssa'dan oğlu ve kızı hastalanıp iyileştiler ama kardeşi Sör Ronnal ve kardeşlerinden ikisinin eşleri öldü.

Büyük liman şehri Eski Şehir salgın tarafından bilhassa etkilendi ve nüfusunun dörtte birini kaybetti. Alys Batıtepe'nin, Günbatımı Denizi'nin ötesine çıktığı talihsiz seyahatten sağ dönen Eustace Hightower bir kez daha ölümü atlattı ama eşiyle çocukları onun kadar şanslı değildi. Dedesi, Yüksek Kule Lordu da öyle. Erteleyen Donnel ölümü erteleyemedi. Titreyerek can verdi. Yüce Rahip, En Mütedeyyinler'in kırkı ve Hisar'daki yüce üstatlar, üstatlar, yardımcılar ve çırakların üçte biri de öyle.

Diyarda hiçbir yer, FS 59'da Kral Toprakları'nın olduğu kadar hastalanmamıştı. Ölüler arasında Kral Muhafızları'ndan ikisi, Ekşi Tepeli ihtiyar Sör Sam ile iyi yürekli Sör Cesur Victor ve konsey lordlarından üçü Albin Massey, Qarl Corbray hatta Büyük Üstat Benifer vardı. Zalim Maegor üç selefinin kellesini aldıktan sonra

Kızıl Kale'ye gelen Benifer on beş yıl boyunca hem tehlike hem de bolluk zamanlarında hizmet etmişti. (Alaycı halefi, "Büyük bir cesaret ya da büyük bir aptallık göstergesi," diyecekti onun için. "Maegor beni üç gün yaşatmazdı.")

Canını kaybedenlerin her birinin yası tutulup eksikliği hissedilecekti ama ölümlerin sonrasında en şiddetli Qarl Corbray'in kaybı hissedilmişti. Komutanlarının ölümü ve Şehir Muhafızları'nın büyük kısmının hastalığa yakalanmasıyla birlikte Kral Toprakları sokakları kanunsuzluğa gömüldü. Dükkânlar yağmalandı, kadınlara tecavüz edildi ve erkekler sırf yanlış zamanda yanlış sokakta yürüdükleri için soyulup öldürüldü. Kral Jaehaerys düzeni sağlamak için kendi Kral Muhafızları'nı ve hane şövalyelerini gönderdi ama sayıca azlardı ve çok geçmeden onları geri çağırmaktan başka elinden bir şey gelmedi.

Bu kaos ortamında, Majesteleri başka bir lordunu daha kaybedecekti ama Titreme'ye değil, cahillik ve nefrete. Rego Draz, onun için yeterli yer olmasına ve kralın ona bunu defalarca teklif etmesine rağmen Kızıl Kale'ye taşınmamıştı. Pentos'lu, Ejderha Çukuru'nun inşa edildiği Rhaenys Tepesi'nin ayaklarının dibindeki İpek Caddesi'nde bulunan malikânesini tercih ediyordu. Oraya, sarayın huysuzluğunu çekmeden metreslerini getirebiliyordu. Demir Taht'a on yıllık hizmetinden sonra Lord Rego iyice şişmanlamıştı ve ata binmeyi bırakmıştı. Bunun yerine malikânesiyle saray arasında seyahat etmek için gösterişli bir varaklı tahtırevan kullanıyordu. Ne yazık ki şehrin en pis ve en kanunsuz bölgesi olan Bit Çukuru'nun kalbinden geçme hatasını yapmıştı.

O uğursuz günde, Bit Çukuru'nun nahoş sakinlerinden bir düzinesi kaçan bir domuz yavrusunu kovalarken, sokakta ilerleyen Lord Rego'ya rastladılar. Kimisi sarhoştu, her biri açtı –domuz yavrusu da kaçmıştı– ve Pentos'luyu karşılarında görmek içlerini öfkeyle doldurmuştu zira hepsi yükselen ekmek fiyatları için hazine başını sorumlu tutuyordu. Birinin kılıcı vardı. Üçününse bıçakları. Kalanlar ellerine taşlar ve sopalar alıp tahtırevanın çevresini sararak Lord Rego'nun hamillerini kaçırıp lord hazretlerinin yere yıkılmasına neden oldular. Olaya tanık olanlar, lord hazretlerinin hiçbirinin anlamadığı bir dilde yardım dilendiğini söylediler.

Lord hazretleri üzerine yağan darbelerden korunmak için ellerini havaya kaldırdığında her bir parmağındaki altınlar ve mücevherler parlayınca, saldırılar daha da vahşileşti. Kadının biri, "Pentos'lu bu. Titreme'yi buraya bu pislikler getirdi," diye bağırdı. Adamlardan biri kralın yeni döşenmiş kaldırım taşlarından birini söküp geriye sadece kan, kemik ve beyinden oluşan kırmızı bir karışım kalana dek Lord Rego'nun başına defalarca indirdi. Böylece Hava Lordu, kralın döşemesine bizzat yardım ettiği kaldırım taşlarından biriyle kafası parçalanarak can verdi. Saldırganlar yine de sakinleşmemişti. Kaçmadan önce üzerindeki kaliteli kumaştan kıyafetlerini almışlar ve yüzüklerini ele geçirmek için tüm parmaklarını kesmişlerdi.

Haber Kızıl Kale'ye ulaştığında, Kral Jaehaerys etrafı Kral Muhafızları'yla çevrilmiş halde cesedi bizzat almaya gitti. Majesteleri gördükleri karşısında o kadar öfkelenmişti ki Sör Joffrey Doggett daha sonrasında, "Kralın yüzüne baktığımda, bir anlığına amcasını görür gibi oldum," diyecekti. Sokakta, krallarını görmek ya da Pentos'lu sarrafın kanlı cesedini seyretmek için meraklı bir kalabalık toplanmıştı. Jaehaerys atını ileri çıkarıp onlara hitap etti. "Bunları yapan kişilerin isimlerini öğreneceğim. Şimdi konuşursanız mükâfatlandırılacaksınız. Dilinizi tutarsanız, onu kaybedersiniz." Seyircilerden birçoğu geriledi ama yalınayak küçük bir kız öne çıkıp bir isim ciyakladı.

Kral ona teşekkür edip ondan, şövalyelerine bu adamı nerede bulabileceklerini göstermesini istedi. Kız, Kral Muhafızları'nı bir şarap evine götürdü, burada kucağına bir fahişe oturtmuş, parmaklarına da Lord Rego'nun üç yüzüğünü takmış adam bulundu. İşkence altında diğer saldırganların da isimlerini verdi ve saldırganların hepsi yakalandı. İçlerinden biri eskiden bir Fakir Dost olduğunu iddia edip siyahlara bürünmek istediğini haykırdı. "Hayır," dedi Jaehaerys ona. "Gece Nöbeti onurlu insanlardan oluşur ve siz farelerden bile daha aşağılıksınız." Böylelerinin kılıçla ya da baltayla temiz bir ölümü de hak etmediklerini söyledi. Bunun yerine karınları deşilip Kızıl Kale'nin duvarlarından asıldılar ve bağırsakları dizlerine doğru sarkarken ölene kadar kıvranmaya bırakıldılar.

Katilleri krala veren kızın ise daha iyi bir sonu oldu. Kraliçe Alysanne onu elinden tutarak sıcak su dolu bir küvete götürüp iyice temizlenmesini sağladı. Kıyafetleri yakıldı, kafası tıraşlandı, sıcak ekmek ve pastırmayla beslendi. "İstersen, kalede senin için bir yer ayarlayabilirim," dedi Alysanne ona, kızın karnı doyurulduğunda. "Mutfaklarda ya da ahırlarda, sen karar ver. Baban var mı?" Kız çekingen bir şekilde başını sallayıp olduğunu söyledi. "Karnını yardıklarınızdan biriydi. Gözünde arpacık olan, frengili." Sonra da Kraliçe hazretlerine mutfaklarda çalışmak istediğini söyledi. "Ekmeği orada tutuyorlar çünkü."

Yıl sona erdi ve yeni bir yıl başladı ama Aegon'ın Fethi'nin 60. yılı Westeros'un hiçbir yerinde kutlamalarla karşılanmadı. Bir sene önce, çanlar yeni yılın gelişini haber verirken meydanlarda büyük şenlik ateşleri yakılmış ve insanlar içerek, kahkaha atarak bu şenlik ateşlerinin etrafında dans etmişlerdi. Bir sene sonra yakılan ateşler ise cesetleri yutuyordu ve çanlar ölüler için çalıyordu. Kral Toprakları'nın sokakları, özellikle de geceleri bomboştu, sokak araları kara gömülmüş haldeydi ve çatılardan mızrak kadar uzun buz sarkıtları sarkıyordu.

Aegon'ın Yüksek Tepesi'nde, Kral Jaehaerys Kızıl Kale'nin kapılarının kapatılıp sürgülenmesini emretti ve kale duvarlarındaki muhafızların sayısını iki katına çıkardı. Kraliçesi ve çocuklarıyla birlikte kale septinde günbatımı duasına katıldılar, Maegor'un Malikânesi'nde mütevazı bir akşam yemeği yediler ve yatmaya gittiler.

Kraliçe Alysanne, kızının kolunu hafifçe sarsmasıyla uyandığında baykuşun saatindeydiler. "Anne," dedi Prenses Daenerys, "üşüyorum."

Daha sonra yaşananların üzerinde çok durmaya gerek yok. Daenerys Targaryen diyarın sevgilisiydi ve birisi için yapılabilecek her şey onun için de yapıldı. Dualara, lapalara, sıcak çorbalara ve yakıcı banyolara, battaniyelere ve kürklere ve sıcak taşlara, ısırgan çayına başvuruldu. Prenses altı yaşındaydı ve yıllar önce sütten kesilmişti ama anne sütünün Titreme'yi tedavi ettiğine inananlar vardı, o yüzden bir sütanne çağırıldı. Üstatlar gelip gitti, rahipler ve septalar dua etti, kral derhal yüz fare yakalayıcısının işe alınmasını emredip gri ya da siyah, öldürülen her fare için bir gümüş geyik

teklif etti. Daenerys yavru kedisini istedi ve kedisi ona getirildi ama titremesi şiddetlendikçe hayvan korkup ellerini tırmıklayıp kaçtı. Şafağa yakın, Jaehaerys ayağa fırlayıp bir ejderha gerektiğini, kızının bir ejderhaya ihtiyaç duyduğunu haykırdı ve Ejderha Kayası'ndaki Ejderbakıcıları'na derhal yavru bir ejderhayı Kızıl Kale'ye getirmelerini emreden kuzgunlar gönderildi.

Bunların hiçbiri fayda etmedi. Annesini üşüdüğü için uyandırmasından bir buçuk gün sonra küçük prenses öldü. Kraliçe, kralın kollarına düştü ve öyle çok titriyordu ki onun da hastalığa yakalandığından korkanlar oldu. Jaehaerys kraliçeyi odasına götürdü ve uyumasına yardımcı olması için ona haşhaş sütü verdi. Bitkinlikten bayılma noktasında olsa da daha sonra avluya gidip Vermithor'u saldı ve Ejderbakıcıları'na yavru bir ejderhaya gerek kalmadığını söylemek için Ejderha Kayası'na uçtu. Kral Toprakları'na döndüğünde bir kadeh rüyaşarabı içip Rahip Barth'ı çağırdı. "Bu nasıl olabilir?" diye sordu. "O ne günah işledi? Tanrılar onu neden aldılar? *Bu nasıl olabilir?*" Ama arif Barth bile bu soruya cevap veremedi.

Kral ve kraliçe, Titreme'den bir çocuklarını kaybeden tek ebeveynler değillerdi; soylu olsun halktan olsun, binlercesi o kış aynı acıyı yaşamışlardı. Ancak Jaehaerys ve Alysanne için, sevgili kızlarının ölümü özellikle acı verici olmalıydı zira bu ölüm, İstisnacılık Öğretisi'ne büyük bir darbe vurmuştu. Prenses Targaryen, hem anne hem de baba tarafından Targaryen'dı, damarlarında Eski Valyria'nın kanı saf bir şekilde akıyordu ve Valyrialı olanlar, diğer insanlardan farklıydılar. Targaryenların mor gözleri, altın ve gümüş renginde saçları vardı, ejderhalarıyla gökyüzüne hükmediyorlardı, İnanç'ın öğretileri ile ensest yasakları onları bağlamıyordu... ve *hastalanmazlardı.*

Sürgün Aenar, Ejderha Kayası'na yerleştiğinden beri bu bilinirdi. Targaryenlar, frengiden ya da kanlı nezleden ölmezlerdi, kızamığa, karabacak ya da titreyen hastalığa yakalanmazlardı, solucankemiği, tıkanık ciğer, ekşimide ya da tanrıların kendilerince nedenlerle ölümlü erkek ve kadınlara layık gördüğü hastalık veya salgınlardan biri yüzünden can vermezlerdi. Ejderhanın damarlarında akan asil kanda ateş mevcuttu, böylesi vebaları yakan arındırıcı bir ateş. Ari soydan bir prensesin, halktan sıradan bir çocukmuş gibi titreye titreye ölmesi akıl almaz bir şeydi.

Ama Daenaerys ölmüştü.

Kızlarının yasını tutarlarken, Jaehaerys ve Alysanne aynı zamanda bu korkunç gerçeğin de farkına varıyor olmalıydılar. Belki de Targaryenlar, tanrılara sandıkları kadar yakın değillerdi. Belki de en nihayetinde onlar da sadece insandı.

Titreme salgını nihayet sona erdiğinde, Kral Jaehaerys kederli bir kalple işlerine geri döndü. İlk işi kasvetli bir mevzuydu: Kaybettiği dostlarının ve konsey üyelerinin yerlerine yenilerini getirmek. Lord Manfryd Redwyne'in büyük oğlu Sör Robert, Şehir Muhafızları'nın kumandanı yapıldı. Sör Gyles Morrigen, Kral Muhafızları'na katılmaları için iki iyi şövalye getirdi ve Majesteleri, Sör Ryam Redwyne ile Sör Robin Shaw'a beyaz pelerinlerini verdi. Kralın beli bükük yargıcı, işinin ehli Albin Massey'nin yeri kolay dolmayacaktı. Onun makamını doldurmak için kral Arryn Vadisi'ne ulaşıp Rodrick Arryn'i çağırdı; kral ve kraliçenin ilk kez on yaşındaki bir çocuk olarak tanıştıkları Kartal Yuvası'nın aklı başında genç Lordu.

Hisar, Benifer'in halefini çoktan göndermişti, sivri dilli Büyük Üstat Elysar. Başına geçirdiği zincirin eski sahibinden yirmi yaş küçük olan Elysar'ın paylaşma ihtiyacı hissetmediği bir düşüncesi yoktu. Yüce Meclis'in onu, ondan kurtulmak için Kral Toprakları'na gönderdiğini öne sürenler de vardı.

Jaehaerys en çok yeni hazine başını seçerken bekledi. Ne kadar sevilmese de Rego Draz çok yetenekliydi. Konseyine, "Böylesi adamları sokakta yatarken bulamayacağımızı söyleyesim var ama doğrusu, böyle bir adamı sokakta bulmak, bir kalede bulmaktan daha olası geliyor bana," dedi. Hava Lordu hiç evlenmemişti ama yaptığı işi dizinin dibinde öğrenen üç piç oğlu vardı. Kral onlardan birine ulaşmayı ne kadar istese de diyarın ikinci bir Pentos'luyu kabul etmeyeceğini biliyordu. "Bir lord olmalı," dedi karamsarca. Tanıdık isimler tekrar ortaya atıldı: Lannister, Velaryon, Hightower, çelikten olduğu kadar altından da inşa edilmiş haneler. "Hepsi fazlasıyla mağrur," dedi Jaehaerys.

Farklı bir ismi ortaya atan kişi Rahip Barth oldu. "Yüksek Bahçe'den Tyrellerin soyu kâhyalardan geliyor," diye hatırlattı krala, "ama Menzil, batıtopraklarından daha geniş ve farklı bir zenginliğe sahip, o yüzden genç Martyn Tyrell bu konseye yararlı bir katkı olabilir."

Lord Redwyne duyduklarına inanamıyordu. "Tyrellerin hepsi ayrı ahmak," dedi. "Kusura bakmayın, Majesteleri, onlar benim lordlarım, ama... Tyrellerin hepsi ayrı ahmak ve Lord Bertrand aynı zamanda bir ayyaştı da."

"Dediğiniz doğru olabilir," dedi Rahip Barth. "Ancak Lord Bertrand artık toprak altında ve ben oğlundan bahsediyorum. Martyn genç ve istekli ama zekâsı için kefil olamam. Öte yandan eşi bir Fossoway kızı, yürümeyi öğrendiğinden beri elma sayan Leydi Florence. Evlendiklerinden beri Yüksek Bahçe'nin defterlerini o tutuyor ve anlatılanlara göre Tyrell Hanesi'nin gelirlerini üçte biri kadar artırmış. Kocasını bu makama atarsak, onun da saraya geleceğinden şüphem yok."

"Alysanne bundan hoşlanırdı," dedi kral. "Zeki kadınlarla vakit geçirmeyi sever." Prenses Daenerys'in ölümünden beri kraliçe konseye katılmamıştı. Jaehaerys belki de böylece onun kendisine dönmesine yardımcı olacağını umuyordu. "Aziz rahibimiz bizi hiç yanlış yola sokmadı. Zeki eşi olan ahmağı deneyelim bakalım ve sadık halkımın bu sefer onu bir kaldırım taşıyla öldürmeyeceğini umalım."

Yedi alır, Yedi verir. Belki de Yukarıdaki Anne, yas tutan Kraliçe Alysanne'e bakıp kırık kalbine acımıştır. Prenses Daenerys'in ölümünün üzerinden iki ay geçmemişti ki Kraliçe hazretleri tekrar hamile olduğunu öğrendi. Kış, diyarı hâlâ soğuk avucunda tuttuğundan, kraliçe bir kez daha dikkatli davranmayı seçmiş ve doğum için Ejderha Kayası'na çekilmişti. FS 60'm son aylarında, kraliçenin beşinci çocuğu doğdu, annesinin adını verdiği bir kız. "Kraliçe hazretlerinin, hayatta olsa daha çok takdir edeceği bir onur," dedi yeni Büyük Üstat Elysar... ama kralın duyabileceği bir yerde değil.

Kış, kraliçenin doğum yapmasının üzerinden çok geçmeden sona erdi ve Alyssa da cıvıl cıvıl, sağlıklı bir çocuk olduğunu gösterdi. Bebekken müteveffa ablası Daenerys'e o kadar benziyordu ki kraliçe onu kucağına aldığında sık sık kaybettiği çocuğunu anımsayıp gözyaşı döküyordu. Gelgelelim prenses büyüdükçe bu benzerlik azaldı; uzun suratlı ve sıska Alyssa ablasının güzelliğinden nasibini almamıştı. Saçı, kadim ejderlordlarınm gümüşünden tek bir tel bile barındırmayan kirli sarı bir düğümdü ve biri mor, öbürü dikkat çekici bir yeşil tonda olan farklı renklerde gözlerle

doğmuştu. Kulakları fazla büyüktü, gülümsemesi yamuktu ve altı yaşındayken avluda oynarken yüzüne tahta kılıçla aldığı bir darbe burnunu kırmıştı. Burnu yamuk iyileşmişti ama Alyssa'nın umurunda değil gibiydi. O yaşa geldiğinde annesi, benzediği kardeşinin Daenerys değil Baelon olduğunu fark etmişti.

Baelon'ın bir zamanlar Aemon'ın peşinden ayrılmadığı gibi, Alyssa da Baelon'ın peşinden ayrılmıyordu. Bahar Prensi, "Bir köpek yavrusu gibi," diye şikâyet ediyordu ondan. Baelon, Aemon'dan iki yaş küçüktü, Alyssa ise ondan dört yaş... "Bir de kız," ki bu da durumu daha da kötü yapıyordu onun nezdinde. Fakat prenses bir kız çocuğu gibi davranmıyordu. Fırsat bulduğunda erkek kıyafetleri giyiyor, kızlarla vakit geçirmeyi sevmiyor, ata binmeyi, tırmanmayı ve tahta kılıçlarla dövüşmeyi dikiş dikmeye, okumaya ve şarkı söylemeye tercih ediyor ve lapa yemeyi reddediyordu.

Lord Rogar, saraya üç genç kız getirmek için Fırtına Sonu'ndan geldiğinde eski bir dost ve eski bir hısım FS 61'de Kral Toprakları'na dönmüş oldu. Kızlardan ikisi, eşi ve erkek çocuklarıyla birlikte titreye titreye can veren kardeşi Ronnal'ındı. Üçüncüsü ise lord hazretlerinin Kraliçe Alyssa'dan öz kızı Leydi Jocelyn'di. Yabancı'nın o korkunç Yılı'nda dünyaya gelen küçük cılız bebek ciddi çehreli, kocaman koyu gözlere sahip ve günah kadar kara saçlı uzun boylu genç bir kıza dönüşmüştü.

Fakat Rogar Baratheon'ın kendi saçları griye dönmüştü ve geçen yıllar Kral'ın eski Eli'ni yormuştu. Yüzü soluk ve çizgiliydi; o kadar kilo vermişti ki kıyafetleri sanki daha cüsseli biri için dikilmiş gibi vücuduna bol geliyordu. Demir Taht'ın önünde diz çöktüğünde, ayağa kalkmakta zorlanmış ve bir Kral Muhafızı'nın yardımına ihtiyaç duymuştu.

Lord Rogar, kral ve kraliçeye, onlardan bir iyilik istemek için geldiğini söyledi. Leydi Jocelyn yakında yedinci isim gününü kutlayacaktı. "Ana kucağı nedir bilmez. Kardeşlerimin eşleri ellerinden geldiği kadar ona baktılar ama onlar da anne, kendi çocuklarına daha fazla vakit ayırdılar ve şimdi ikisi de öldü. Eğer sizi memnun edecekse, Jocelyn'in ve kuzenlerinin burada, oğullarınızın ve kızlarınızın yanında yetişmeleri için onları kabul etmenizi diliyorum."

"Bundan büyük onur ve zevk duyarız," diye cevapladı Kraliçe Alysanne. "Jocelyn bizim kız kardeşimiz, bunu unutmadık. O bizim kanımızdan."

Lord Rogar omuzlarından bir yük kalkmış gibi göründü. "Oğluma da göz kulak olmanızı rica ediyorum. Boremund Fırtına Sonu'nda, kardeşim Garon'la beraber kalacak. İyi bir çocuk, güçlü kuvvetli ve zamanı geldiğinde iyi bir lord olacağından şüphem yok ama daha dokuz yaşında. Bildiğiniz üzere kardeşim Borys birkaç sene önce fırtınatopraklarını terk etti. Boremund'un doğumundan sonra huysuz ve öfkeli birine dönüştü ve aramız daha da bozuldu. Borys bir süreliğine Myr'deydi, sonra da Volantis'e gitti, tanrılar bilir ne yapıyordu... ama tekrar Westeros'a dönmüş, Kızıl Dağlar'a. Aldığım duyumlara göre Akbaba Kral'a katılmış ve kendi halkını yağmalıyormuş. Garon işinin ehli ve sadık biri ama hiçbir zaman Borys'le boy ölçüşemedi ve Boremund henüz bir çocuk. Ben gittiğimde onların ve fırtınatopraklarının başına geleceklerden korkuyorum."

Bunun duyan kral şaşırdı. "Gittiğinizde mi? Nereye gideceksiniz? Nereye gitmeyi planlıyorsunuz, lordum?"

Lord Rogar'ın cevaben yüzüne yerleşen gülümseme, eski vahşiliğini andırıyordu. "Dağlara, Majesteleri. Üstadım öldüğümü söylüyor. Ona inanıyorum. Titreme gelmeden önce bile acı çekiyordum. O zamandan beri kötüleştim. Bana haşhaş sütü içiriyor ve bunun faydası oluyor ama azar azar kullanıyorum. Şurada kalan ömrümü uyuyarak geçirmeyeceğim. Götümden kanayarak yatakta da ölmeyeceğim. Kardeşim Borys'i bulup hem onunla hem de şu Akbaba Kral'la işimi görmeyi planlıyorum. Garon bunun aptallık olduğunu düşünüyor. Haksız değil. Ama öldüğümde, elimde balta dudağımda küfürle ölmek isterim. İzniniz var mı, Majesteleri?"

Eski dostunun söyledikleriyle duygulanan Kral Jaehaerys ayağa kalkıp Demir Taht'tan inerek Lord Rogar'ın omzuna vurdu. "Kardeşin bir hain ve bu akbaba –ona kral demeyeceğim– hudutlarımızı yeteri kadar rahatsız etti. İznim var, lordum. Ve dahası, kılıcım da sizinle."

Kral sözünü tuttu. Yaşanan mücadele, tarihe Üçüncü Dorne Savaşı olarak geçse de bu isimlendirme biraz yanlış olur çünkü Dorne Prensi ordularını bu çatışmanın dışında tutmuştu. Zama-

ne halkı buna Lord Rogar'ın Savaşı diyordu ve bu isim çok daha münasip. Fırtına Sonu Lordu beş yüz askerle dağlara tırmanırken Jaehaerys Targaryen da Vermithor'un sırtında uçtu. "Kendisine akbaba diyor," dedi kral, "ama uçamıyor. Saklanıyor. Kendisine köstebek demeli." Kral haksız değildi. İlk Akbaba Kral ordulara hükmediyordu ve binlerce askerle savaşıyordu. İkincisi kendisi gibi hırsızlık ve tecavüzden hoşlanan birkaç yüz askeri olan küçük bir hanenin küçük bir lordu, kendisini olduğundan daha büyük sanan bir hayduttan fazlası değildi. Ancak dağları avucunun içi gibi biliyordu ve kovalandığında hemen kayboluyor, istediği zaman tekrar ortaya çıkıyordu. Onu kovalayan askerler bunu belli bir risk içinde yapıyorlardı zira pusu kurmada da yetenekliydi.

Gelgelelim numaralarının hiçbiri, onu gökyüzünden avlayan bir düşmana karşı koyamadı. Efsanelere göre Akbaba Kral'ın bulutlarda gizli, zapt edilemez bir dağ kalesi vardı. Jaehaerys gizli bir sığınak bulmadı, sadece oraya buraya saçılmış bir düzine ilkel kampla karşılaştı. Vermithor bunları teker teker yakarak Akbaba'ya geride sadece kül bıraktı. Dağa tırmanmakta olan Lord Rogar'ın kolonu çok geçmeden atlarını geri bırakıp yaya olarak keçi patikalarını yürümek, dik yamaçlara tırmanmak ve mağaraları aşmak zorunda kaldı, bu sırada gizli düşmanlar başlarına taş yağdırıyordu. Yine de cesaretleri kırılmadan yollarına devam ettiler. Fırtınatopraklılar doğudan gelirken, Kara Sığınak Lordu Simon Dondarrion, hudut şövalyelerinden oluşan küçük bir birliği kaçış yolunu kapatmak üzere batıdan dağlara sokuyordu. Avcılar birbirlerine doğru ilerlerken, Jaehaerys onları gökyüzünden seyrediyor, bir zamanlar Boyalı Masa Odası'ndaki oyuncak orduları yönettiği gibi onları yönetiyordu.

Sonunda düşmanlarını buldular. Borys Baratheon dağın gizli yollarını Dornelular gibi bilmediğinden ilk kıstırılan o oldu. Lord Rogar'ın adamları onunkileri çabucak yendiler ama kardeşler yüz yüze geldiklerinde Kral Jaehaerys gökyüzünden indi. Majesteleri eski Eli'ne, "Sizin akraba katili olarak anılmanıza izin vermeyeceğim, lordum," dedi. "Hain benimdir." Sör Borys buna gülerek karşılık verdi. Krala doğru hücum ederken, "Onu akraba katili yapmamak için beni kral katili yapmayı tercih ediyorsun!" diye haykırdı. Ama Jaehaerys'in elinde Karaateş vardı ve Ejderha Ka-

yası'nın avlusunda aldığı dersleri unutmamıştı. Borys Baratheon kralın ayaklarının dibinde, boynuna aldığı, neredeyse kellesini koparacak olan bir darbeyle can verdi.

Akbaba Kral'ın sırası, dolunayla beraber geldi. Sığınmayı planladığı kül olmuş sığınağında kıstırılan Akbaba Kral, kralın adamlarının üzerine mızraklar ve oklar yağdırarak sonuna kadar dövüştü. Dağ kralı zincire vurulmuş halde önlerine getirildiğinde Rogar Baratheon, Majesteleri'ne, "Bu seferki benim," dedi. Emriyle haydudun zincirleri çözüldü ve eline bir mızrakla bir kalkan verildi. Lord Rogar onunla baltasıyla yüzleşti. "Beni öldürürse salın onu."

Akbaba ne yazık ki bunu beceremedi. Rogar Baratheon bitkin, zayıf ve acı içinde olan Akbaba'nın saldırılarını küçümseyerek karşıladı, sonra da omzundan göbeğine kadar onu yardı.

Dövüş bittiğinde, Lord Rogar yorgun görünüyordu. Üzgün bir şekilde, "Görünüşe göre elimde baltamla ölmeyeceğim," dedi krala. Öyle ölmedi de. Fırtına Sonu Lordu, Kral'ın eski Eli ve Diyarın Lord Koruyucusu Rogar Baratheon, yarım sene sonra üstadı, rahibi, kardeşi Sör Garon ile oğlu ve varisi Boremund'un yanında hayata gözlerini yumdu.

Lord Rogar'ın Savaşı yarım seneden az sürdü ve FS 61'de başlayıp o yıl içerisinde sona erdi. Akbaba Kral'ın ölümüyle Dorne Hudutları'ndaki akınlar da oldukça azaldı. Seferin haberi Yedi Krallık'ta yayıldığında, en savaşçı lordlar bile genç krallarına ayrı bir saygı duymaya başladılar. Kalan şüpheler de ortadan kalkmıştı; Jaehaerys Targaryen, babası Aenys değildi. Kralın kendisi için savaş, bir iyileşme aracıydı. "Titreme'ye karşı çaresizdim," diye itiraf etti Rahip Barth'a. "Akbaba'ya karşı ise tekrar bir kral oldum."

FS 62'de, Kral Jaehaerys en büyük oğluna Ejderha Kayası Prensi unvanını bahşedip onu Demir Taht'ın tanınmış varisi ilan ettiğinde Yedi Krallık lordları oldukça sevindiler.

Prens Aemon yedi yaşındaydı ve mütevazı olduğu kadar uzun boylu ve yakışıklıydı da. Hâlâ her sabah Prens Baelon'la birlikte avluda antrenman yapıyordu; iki kardeş kolaylıkla arkadaş olmuşlardı ve eşittiler. Aemon daha uzun boylu ve güçlüyken, Baelon daha hızlı ve vahşiydi. Dövüşleri o kadar heyecanlı geçiyordu ki sık sık etraflarında bir kalabalık toplanıyordu. Hizmetkârlar ve çamaşırcı kadınlar, hane şövalyeleri ve kavalyeler, üstatlar, rahipler ve seyisler, hepsi avluda toplanıp prenslerden birini destekliyordu. Onları izlemeye gelenlerden biri de her geçen gün daha da uzayıp daha da güzelleşen müteveffa Kraliçe Alyssa'nın siyah saçlı kızı Jocelyn Baratheon'dı. Aemon'ın Ejderha Kayası Prensi olarak atanmasını müteakip düzenlenen ziyafette kraliçe, Leydi Jocelyn'i prensin yanına oturttu ve iki genç bütün akşam boyunca, geri kalan kimseyi dahil etmeden sohbet ederken ve gülerken görüldüler.

Aynı sene tanrılar Jaehaerys ile Alysanne'e bir çocuk daha bahşettiler, Maegelle adını koydukları bir kız çocuğu. Nazik, özverili, tatlı huylu ve fazlaca zeki olan kız, çok geçmeden, Prens Baelon'ın Prens Aemon'ın peşine takılması gibi ablası Alyssa'nın peşine takıldı ama bu durumdan o kadar da memnun olmadılar. Şimdi eteklerine "bir bebeğin" sarılmasına kızma sırası Alyssa'daydı. Ondan elinden geldiğince kaçıyordu ve Baelon onun bu öfkesinden büyük keyif alıyordu.

Şimdiye kadar Jaehaerys'in başardıklarının bir kısmından bahsettik. FS 62 sona ererken kral, gelecek yılı ve sonraki tüm yılları düşünerek Yedi Krallık'ı bütünüyle değiştirecek bir projenin plan-

larını yapmaya başladı. Kral Toprakları'na kaldırım taşları, sarnıçlar ve çeşmeler getirmişti. Şimdi gözlerini şehrin duvarlarının dışına, Dorne Hudutları'ndan Lütuf'a kadar uzanan tarlalara, tepelere ve bataklıklara çevirdi.

"Lordlarım," dedi konseye, "kraliçe ve ben gezilerimize çıktığımızda, Vermithor ve Gümüşkanat'ın sırtında gidiyoruz. Bulutlardan aşağı baktığımızda şehir ve kaleler, tepeler ve bataklıklar, nehirler, dereler ve göller görüyoruz. Ticaret kasabaları ve balıkçı köyleri, kadim ormanlar, dağlar, bozkırlar ve çayırlar, koyun sürüleri ve buğday tarlaları, eski savaş alanları, mahvolmuş kuleler, mezarlıklar ve septler görüyoruz. Yedi Krallık'ımızda görülecek daha çok şey var. Ben ne görmüyorum, biliyor musunuz?" Kral masayı sertçe tokatladı. "*Yol*, lordlarım. Yol görmüyorum. Yeteri kadar alçaktan uçarsam bazı patikalar görüyorum. Bazı hayvan patikaları görüyorum ve orada burada bazı yaya yolları oluyor. Ama doğru düzgün *yol* görmüyorum. Lordlarım, ben yol istiyorum!"

Fersahlarca yolun inşaatı Jaehaerys'in saltanatının kalanında ve halefinin saltanatı boyunca sürecekti ama bu inşaat, o gün Kızıl Kale'nin konsey salonunda başladı. Onun saltanatından önce Westeros'ta yol olmadığı düşünülmesin; birçoğu, İlk İnsanlar zamanını görmüş, binlerce yıllık olan birçok yol, diyarda oraya buraya gidiyordu. Ormanın çocuklarının bile, ağaçların altından bir yerlere gittiklerinde kullandıkları yolları vardı.

Ancak yolların mevcut halleri berbattı. Dar, çamurlu, delik ve yamuk yumuk olan bu yollar hiçbir plana veya amaca hizmet etmeden tepelerin arasından, ormanların içinden ve akıntıların üzerinden geçiyordu. Bu akıntıların ancak birkaçının üzerinde bir köprü bulunuyordu. Nehir kaleleri çoğunlukla karşıya geçme hakkı için para ya da iyilik isteyen askerler tarafından tutuluyordu. Yolların geçtiği topraklara hükmeden lordların bazıları bir yere kadar bu yolların bakımını üstleniyordu ama çoğu bunu bile yapmıyordu. Bir fırtınayla yollar kaybolabiliyordu. Hırsız şövalyeler ve haydutlar bu yolları kullananları hedef alıyordu. Maegor'dan önce Fakir Dostlar yolları kullanan halka biraz koruma sağlayabiliyordu (halkı kendileri soymadıkları zamanlarda tabii). Yıldızlar'ın yok edilmesinden sonra, diyarın yolları her zamankinden daha tehlikeli bir

hal almıştı. Büyük lordlar bile yanlarında korumalarıyla seyahat eder olmuştu.

Tüm bu sıkıntıları tek bir saltanat içerisinde çözüme kavuşturmak imkânsız olurdu ama Jaehaerys en azından ilk adımı atmaya kararlıydı. Kral Toprakları'nın bir şehir olarak çok yeni olduğunu hatırlamakta fayda var. Fatih Aegon ve kız kardeşleri Ejderha Kayası'ndan buraya gelmeden önce Karasu Nehri'nin Karasu Koyu'yla buluştuğu yerdeki üç tepenin üzerinde mütevazı bir balıkçı köyü bulunuyordu. Tahmin edebileceğiniz gibi, mütevazı balıkçı köylerinde başlayan ya da burada biten önemli yollar pek bulunmazdı. Aegon'ın Fethi'nden beri geçen altmış iki yıl içerisinde şehir hızla büyümüştü ve şehirle beraber birkaç kaba yol da ortaya çıkmıştı; kıyıyı Stokeworth, Rosby ve Duskendale'e kadar takip eden ya da tepeleri aşıp Bakire Havuzu'na ulaşan dar toprak patikalar. Bunların dışında hiçbir şey yoktu. Kralın makamını diyarın büyük kaleleri ve şehirlerine bağlayan hiçbir yol yoktu. Kral Toprakları bir liman şehriydi, oraya deniz yoluyla ulaşmak kara yoluyla ulaşmaktan daha kolaydı.

Jaehaerys işe buradan başlayacaktı. Nehrin güneyindeki orman kadim bir ormandı, ağaçları sıktı ve orman fazlasıyla büyümüştü; avlanmak için ideal, seyahat için kötüydü. Kral Toprakları'nı Fırtına Sonu'na bağlamak için ormanın içerisinden bir yol açılmasını emretti. Aynı yolun şehrin kuzeyine doğru da devam etmesi gerekiyordu, Karasu Nehri'nden Üç Dişli Mızrak ve ötesine, Yeşil Çatal'ı dümdüz takip ederek Boyun'a, sonra da Kuzey'in yolsuz yabanından Kışyarı'na ve Sur'a. Halk buna *kralyolu* adını koydu – Jaehaerys'in en uzun ve en masraflı yolu, ilk başlanan ve ilk tamamlanan yol.

Başka yollar da inşa edildi: gülyolu, okyanus yolu, nehir yolu, altınyolu. Bunlardan bazıları asırlardır daha ilkel bir şekilde zaten mevcuttu ama Jaehaerys çukurları doldurup çakıl taşı yayarak, akıntıların üzerine köprüler yaparak bu yolları sil baştan inşa etti. Yolların kimilerini de sıfırdan yapıldı. Tüm bunların masrafı göz ardı edilebilir değildi kesinlikle ama diyar varlıklıydı ve kralın yeni hazine başı –zeki eşi "elma sayıcının" yardım ve yataklık ettiği– Martyn Tyrell neredeyse Hava Lordu kadar başarılı olmuştu.

Uzun yıllar boyunca yollar fersah fersah uzadı. İhtiyar Kral'ın Eski Şehir'deki Hisar'a dikilen heykelinin altında, "Diyarı birleştirdi ve yedi krallığı bir yaptı," yazar.

Belki de Yedi de kralın yaptıklarından memnundu zira Jaehaerys'le Alysanne'e çocuklar bahşetmeye devam etti. FS 63'te, kral ve kraliçe üçüncü oğulları ve yedinci çocukları Vaegon'ın doğumunu kutladılar. Bir sene sonra Daella adında bir kızları daha oldu. Üç sene sonra kırmızı bir suratla ve ağlayarak Prenses Saera geldi dünyaya. FS 71'de, kraliçe onuncu çocukları ve altıncı kızları olan güzeller güzeli Viserra'yı doğurduğunda yeni bir prenses daha doğmuş oldu. On yıl içerisinde doğmuş olsalar da Jaehaerys ile Alysanne'in küçük çocukları kadar farklı dört kardeş hayal etmek zordu.

Prens Vaegon, ağabeylerinden gece ve gündüz gibi ayrılıyordu. Hiçbir zaman çok güçlü kuvvetli olmayan Prens Vaegon, ihtiyatlı gözlere sahip sakin bir çocuktu. Diğer çocuklar, hatta bazı lordlar bile onu somurtkan buluyordu. Bir korkak olmasa da kavalyelerin ve şövalye uşaklarının sert oyunlarından ya da babasının şövalyelerinin kahramanlıklarından keyif almıyordu. Avlu yerine kütüphaneyi tercih ediyor, sık sık orada kitap okurken bulunabiliyordu.

Prens Vaegon'dan sonraki en büyük çocuk olan Prenses Daella narin ve çekingendi. Çabucak korkan ve ağlamaya meyilli olan kız, ilk kelimesini neredeyse ikinci isim gününe kadar etmedi... ondan sonra da çoğu zaman nutku tutulurdu. Ablası Maegelle onun yol göstericisi oldu; annesine yani kraliçeye tapıyordu ama ablası Alyssa onu çok korkutuyordu ve yaşça büyük oğlanların yanında kıpkırmızı kesilip yüzünü saklıyordu.

Ondan üç yaş küçük Saera daha en başından zor bir çocuktu; şiddetli, talepkâr, laf dinlemez. İlk söylediği sözcük *hayır* olmuştu ve bunu sık sık, yüksek sesle tekrar ederdi. Dört yaşına kadar sütten kesilmeyi reddetmişti. Kalede koşturmaya başlamasına, kardeşleri Vaegon ve Daella'nın toplamından daha çok konuşmasına rağmen anne sütü istiyordu ve kraliçe bir sütanne daha gönderdiğinde sinir krizlerine girip çığlıklar atıyordu. "Yedi bizi kurtarsın," diye fısıldadı Alysanne bir gece krala, "ona baktığımda Aerea'yı görüyorum." Sert ve inatçı olan Saera Targaryen ilgiyle besleniyordu ve istediğini almadığında surat asıyordu.

Dördünün en genci olan Prenses Viserra'nın da kendine göre bir inatçılığı vardı ama hiçbir zaman çığlık atmaz, hele hiç ağlamazdı. Onun için *sinsi* denilebilirdi. Başka bir kelimeyle tanımlamak gerekirse bu *kibirli* olurdu. Viserra'nın güzel olduğu konusunda tüm erkekler hemfikirdi, koyu mor gözler ve hakiki bir Targaryen'ın gümüş-altın saçlarına sahipti ve kusursuz bir beyaz tene, güzel yüz hatlarına ve bu kadar genç birinde bir şekilde tuhaf ve rahatsız edici gelen bir zarafete sahipti. Kekeleyen genç bir seyis ona bir tanrıça olduğunu söylediğinde ona katıldığını söylemişti.

Zamanı geldiğinde, bu dört küçük prensle prensese ve anne babalarına çektirdiklerine geri döneceğiz ama şimdilik FS 68'e, Prenses Saera'nın doğumundan çok geçmeden kral ve kraliçenin en büyük oğlanları Ejderha Kayası Prensi Aemon'ın, Fırtına Sonu'ndan Jocelyn Baratheon'la nişanlandığını duyurdukları zamana dönelim. Prenses Daenerys'in trajik ölümünün ardından Aemon'ın kalan kız kardeşlerinin en büyüğü olan Prenses Alyssa'yla evlenmesi konusunda düşünceler olmuştu ama Kraliçe Alysanne bu düşüncelere net bir şekilde karşı çıkmıştı. "Alyssa, Baelon'la evlenecek," diye ilan etmişti. "Yürümeye başladığından beri onun peşinde Alyssa. O yaşta seninle benim olduğumuz kadar yakınlar."

İki yıl sonra FS 70'te, Aemon ile Jocelyn, görkemiyle Altın Düğün'le yarışan bir törenle evlendiler. On altı yaşındaki Leydi Jocelyn diyarın dillere destan güzellerinden biriydi; bir kuzgunun kanadı kadar siyah saçları beline kadar uzanan, uzun bacaklı, iri göğüslü bir genç kız. Prens Aemon ondan bir yaş küçüktü ama herkes yakışıklı bir çift oldukları konusunda hemfikirdi. Jocelyn, bir seksenlik boyuyla Westeros lordlarının büyük kısmına tepeden bakacaktı ama Ejderha Kayası Prensi ondan on santim daha uzundu. Sör Gyles Morrigen, siyah leydi ve solgun prensi yan yana gördüğünde, "İşte diyarın geleceği," dedi.

FS 72'de, genç Darklyn'in Theomore Manderly'nin bir kızıyla evlenmesi şerefine Duskendale'de bir turnuva düzenlendi. İki genç prens de, kız kardeşleri Alyssa'yla beraber düğüne teşrif ettiler ve prensler, kavalyelerin yakın dövüşüne katıldılar. Prens Aemon galip geldi ama kardeşini ucu ucuna yenmişti. Daha sonra yarışma pistinde de kendini gösterdi ve yeteneklerinin karşılığında şövalye

ilan edildi. On yedi yaşındaydı. Şövalye de olduğuna göre prens bir ejderbinici olmak için de vakit kaybetmedi ve Kral Toprakları'na dönüşünden çok geçmeden ilk kez gökyüzüne yükseldi. Bineği kan kırmızısı Caraxes'ti, Ejderha Çukuru'ndaki genç ejderhaların en vahşisi. Çukurun sakinlerini herkesten daha iyi tanıyan Ejderkorucuları ona Kan Solucanı adını takmışlardı.

FS 72'de, diyarın başka bir yerinde, Kışyarı Lordu Alaric Stark'ın ölümüyle Kuzey'de bir devir kapandı. Bir zamanlar övündüğü iki güçlü oğlu da ondan önce ölmüştü, o yüzden yerine torunu Edric geldi.

Saraydaki dedikoducular, Prens Aemon nereye gitse, Prens Aemon ne yapsa, Prens Baelon'ın da ondan çok geride kalmadığını sık sık dile getirirlerdi. Bu lafların hakikati FS 73'te, Cesur Baelon ağabeyinden sonra şövalye olduğunda kanıtlandı. Aemon on yedi yaşında şövalye ilan edilmişti, o yüzden Baelon'ın on altı yaşında şövalye olması gerekiyordu, bunun için de Lord Oakheart'ın oğlunun doğumunu yedi günlük kargı dövüşüyle kutladığı Menzil'deki Yaşlı Meşe'ye gitti. Kendine Gümüş Soytarı ismini takıp bir gizemli şövalye olarak katılan genç prens, Lord Rowan'ı, Sör Alyn Ashford'ı, Fossoway ikizlerinin ikisini ve Lord Oakheart'ın varisi Sör Denys'i atlarından atıp daha sonra Sör Rickard Redwyne'e karşı yenildi. Onu ayağa kaldırdıktan sonra, Sör Rickard onun miğferini çıkardı, diz çökmesini istedi ve onu oracıkta şövalye ilan etti.

Prens Baelon, o akşamki ziyafete katılacak kadar orada kalıp sonra hemen hedefini gerçekleştirip bir ejderbinicisi olmak üzere dörtnala Kral Toprakları'na döndü. Gölgede kalmayı sevmeyen prens binmek istediği ejderhayı çoktan seçmişti ve gidip onu aldı. Dul Kraliçe Visenya'nın yirmi dokuz yıl önceki ölümünden beri kimsenin binmediği devasa dişi ejderha Vhagar kanatlarını açtı, kükredi ve bir kez daha gökyüzüne yükselerek Bahar Prensi'ni ağabeyi Aemon ve Caraxes'e sürpriz yapmak için Karasu Koyu'nun karşı kıyısındaki Ejderha Kayası'na götürdü.

Kraliçe Alysanne FS 73'te, kızı Maegelle'in İnanç'a bir çırak olarak katılacağını duyururken, "Yukarıdaki Anne bana çok sayıda zeki ve güzel bebek bahşederek bana çok iyi davrandı," diye ilan etti. "Bir tanesini geri vermem doğru olur." Prenses Maegelle on yaşındaydı ve yeminini etmek için heyecanlıydı. Sessiz ve çalışkan

bir kız olan Maegelle'in her gece yatmadan önce *Yedi Köşeli Yıldız*'ı okuduğu söylenirdi.

Kızıl Kale'den bir çocuk ayrılmıştı ki bir yenisi geldi zira görünüşe göre Yukarıdaki Anne, Alysanne Targaryen'i kutsamaya devam ediyordu. FS 73'te on birinci çocuğunu, Fetih'ten önce Ejderha Kayası'na hükmeden en büyük Targaryen lordu olan Görkemli Gaemon'ın ismini verdikleri bir oğlan doğurdu. Ancak bu sefer çocuk, kraliçeyi bitkin düşüren ve üstatlarının kraliçenin sağlığından endişe etmelerine neden olan uzun ve zor bir doğumun ardından erken doğmuştu. Gaemon cılız da bir bebekti, on sene önce ağabeyi Vaegon'ın doğduğundaki halinin yarısı büyüklüğündeydi. Kraliçe bir zaman sonra iyileşti ama ne yazık ki bebeği için aynısı söz konusu olmadı. Prens Gaemon yeni yılın ilk günlerinde, daha üç aylık değilken öldü.

Her seferinde olduğu gibi çocuğunu kaybetmek kraliçeye ağır geldi ve Prens Gaemon'ın yaşamamasının bir şekilde kendi suçu olup olmadığını sorgulamaya başladı. Ejderha Kayası günlerinden beri sırdaşı olan Septa Lyra ona, bunun onun suçu olmadığını söyledi. Lyra ona, "Küçük prens şimdi Yukarıdaki Anne'nin yanında," dedi, "ve bu cefa ve acı dolu dünyada, bizim ona bakabileceğimizden çok daha iyi bakılacak ona."

Bu, Targaryen Hanesi'nin FS 73'te yaşadığı tek kayıp değildi. Bu senenin, Harrenhal'daki Kraliçe Rhaena'nın öldüğü yıl olduğunu da hatırlayacaksınız.

Yılın sonuna doğru, hem sarayı hem de şehri şoka uğratan, utanç verici bir gerçek ortaya çıktı. Halkın gözdelerinden biri, Kral Muhafızları'ndan cana yakın ve sevilen Sör Lucamore Strong'un, bir Beyaz Kılıç olarak ettiği yeminlere rağmen gizlice evlendiği ortaya çıktı. Daha da kötüsü, bir değil üç kişiyle evlenmiş, hepsini birbirinden gizlemiş ve bu üç kadından toplam on altı çocuk yapmıştı.

Bit Çukuru'nda ve orospularla pezevenklerin işlerini ifa ettikleri İpek Caddesi boyunca, alçak doğumlu ve daha alçak ahlaklı erkek ve kadınlar, kutsanmış bir şövalyenin düşüşünden kötücül bir zevk alıyorlar ve "Sör Uçkurugevşek Lucamore" hakkında müstehcen şakalar yapıyorlardı ama Kızıl Kale'den kahkaha sesleri yükseldiği yoktu. Jaehaerys ile Alysanne, Lucamore Strong'dan bilhassa seviyorlardı ve ikisini de aptal yerine koyduğunu öğrenmek onları incitmişti.

Kral Muhafızları'ndaki kardeşleri daha da öfkeliydi. Sör Lucamore'un suçlarını keşfedip bunu Kral Muhafızları'nın Lord Kumandanı'na ileten kişi Sör Ryan Redwyne'di ve Lord Kumandan da bunları krala sunmuştu. Yemin Kardeşleri adına konuşan Sör Gyles Morrigen, Strong'un savundukları şeyi lekelediğini söyleyip idam cezasına çarptırılmasını istedi.

Sör Lucamore, Demir Taht'ın önüne sürüklendiğinde dizleri üzerine çöktü, suçunu itiraf etti ve kraldan merhamet dilendi. Jaehaerys ona bu merhameti bahşedebilirdi ama suçlu şövalye yalvarışına, "eşlerimin ve çocuklarımın hatırına" lafını eklemek gibi büyük bir hata yapmıştı. Rahip Barth'ın dikkat çektiği gibi, suçlarını kralın suratına fırlatmakla eşdeğerdi bu.

Jaehaerys, "Ben, amcam Maegor'a karşı ayaklandığımda, onun Kral Muhafızları'ndan ikisi benim adıma savaşmak için onu terk etmişlerdi," diye cevapladı. "Ben kazandığımda beyaz pelerinlerini korumayı hatta lordluklarla ve sarayda daha yüksek mevkilerle mükâfatlandırılmayı bekliyor olabilirlerdi. Bense onları Sur'a gönderdim. Ne o zaman ne de şimdi, etrafımda yeminbozan birilerini istedim. Sör Lucamore, tanrıların ve insanların huzurunda beni ve ailemi hayatın pahasına korumak, bana itaat etmek, benim adıma savaşmak ve gerekirse benim adıma ölmek için kutsal bir yemin ettin. Ayrıca evlenmeyeceğine, çocuk yapmayacağına ve erdemli yaşayacağına dair de bir yemin ettin. İkinci andını bu kadar kolay bir şekilde kenara koyabiliyorsan, ilk andını yerine getireceğine nasıl inanabilirim?"

Sonra Kraliçe Alysanne konuştu ve, "Bir şövalye ve bir Kral Muhafızı olarak yeminlerinin içini boşalttın ancak bozduğun tek yemin bunlar değildi. Evlilik yeminlerine de leke sürdün, bir kez değil tam üç kez. Bu kadınların hiçbiri kanun önünde evli değil, o yüzden arkanda gördüğüm tüm çocuklar birer piç. Bu meseledeki asıl masumlar o çocuklar, sör. Eşlerinin birbirinden haberdar olmadığını söylediler ama her biri senin bir Beyaz Kılıç, Kral Muhafızları'nın bir şövalyesi olduğunu biliyor olmalılar. Bu durumda onlar da senin suçunu paylaşıyorlar, seni evlendirmesi için bulduğun sarhoş rahip de öyle. Onlar için merhamet düşünülebilir ama senin için... seni lordumun yakınında istemiyorum, sör."

Söylenecek başka bir şey yoktu. Sahte şövalyenin eşleri ve çocukları ağlar, lanetler okur ya da sessizce dikilirken, Jaehaerys, Sör Lucamore'un derhal hadım edilmesini, sonra da zincirlenip Sur'a gönderilmesini buyurdu. Majesteleri, "Gece Nöbeti de senden ant içmeni bekleyecek," diye uyardı. "Onları tutmaya bak, yoksa kaybedeceğin sonraki şey kellen olur."

Jaehaerys, üç aile meselesini ayarlamayı kraliçesine bıraktı. Alysanne, Sör Lucamore'un erkek çocuklarının isterlerse Sur'da babalarına katılabileceklerini söyledi. Yaşça en büyük ikisi bunu seçti. Eğer arzularlarsa, kızlar İnanç tarafından çırak olarak kabul edilecekti. Sadece bir tanesi bu yola girdi. Diğer çocuklar anneleriyle kalacaklardı. Eşlerden ilki, çocuklarıyla birlikte, yarım sene önce Harrenhal Lordu olan Lucamore'un kardeşi Bywin'in himayesine verildi. İkinci eş ve çocukları, Dalgalar Lordu Daemon Velaryon tarafından yetiştirilmek üzere Akıntı Taşı'na gideceklerdi. Çocukları en küçük olan (bir tanesi hâlâ memesindeydi) üçüncü eş, Garon Baratheon ve genç Lord Boremund tarafından yetiştirilmek üzere Fırtına Sonu'na gönderilecekti. Kraliçe, kendilerine Strong ismiyle hitap etmelerini yasakladı; bugünden sonra piç isimleri olan Nehir, Su ve Fırtına'yı kullanacaklardı. "Bu hediye için babanıza, o içi boş şövalyeye teşekkür edebilirsiniz."

Uçkurugevşek Lucamore'un Kral Muhafızları'na ve Taç'a sürdüğü leke, Jaehaerys ile Alysanne'in FS 73'te karşılaştıkları tek zorluk olmadı. Bir süreliğine ara verip yedinci ile sekizinci çocukları olan Prens Vaegon ile Prenses Daella meselesini masaya yatıralım.

Kraliçe, evlilik arabuluculuğu yapmaktan büyük gurur duyuyordu ve diyarın farklı uçlarındaki lordlarla leydileri evlendirdiği yüzlerce arabuluculuk yapmıştı ancak en küçük dört çocuğu için eş ararken yaşadığı zorluğu hiçbir yerde yaşamamıştı. Bu gayret ona yıllarca sıkıntı verecek, kendisiyle çocukları arasında sonu gelmez çatışmaların çıkmasına neden olacak (özellikle de kızlarıyla), kralıyla arasını açacak ve sonunda Kraliçe hazretlerine o kadar acı ve keder getirecekti ki Kraliçe bir süreliğine, evliliğinden feragat edip ömrünün kalanını sessiz kız kardeşlerle geçirmeyi bile düşünecekti.

Sıkıntılar, Vaegon ve Daella'yla başladı. Aralarında sadece bir yaş olan prens ve prenses bebekken eşleştirilmişlerdi ve kralla kra-

liçe büyüdüklerinde evleneceklerini varsaymıştı. Büyük kardeşleri Baelon ve Alyssa birbirlerinden ayrılmaz olmuşlardı ve evlilikleri için planlar yapılmaya başlanmıştı bile. Vaegon ve Daella da neden evlenmesinlerdi ki? Prens beş yaşındayken Kral Jaehaerys ona, "Küçük kız kardeşine iyi davran," demişti. "Bir gün o da senin Alysanne'in olacak."

Ancak çocuklar büyüdükçe, birbirleri için pek de uygun olmadıkları ortaya çıktı. Kraliçenin apaçık gördüğü üzere aralarında bir sıcaklık yoktu. Vaegon kız kardeşinin varlığına karşı çıkmıyordu ama yokluğunu da hiç aramıyordu. Daella da oyun oynamaktansa kitap okumayı tercih eden somurtkan ağabeyinden korkuyor gibi görünüyordu. Prens, prensesin aptal olduğunu düşünüyordu; prenses ise onun kaba olduğunu. Alysanne ona bu sorundan bahsettiğinde Jaehaerys, "Henüz çocuklar," dedi. "Zamanla birbirlerine ısınacaklardır." Ancak hiçbir zaman ısınmadılar. Hatta birbirlerinden daha az hoşlanmaya başladılar.

Dananın kuyruğu FS 73'te koptu. Kızıl Kale'ye yabancı olan kraliçenin nedimelerinden biri, ikisine şaka yollu ne zaman evleneceklerini sorduğunda, Prens Vaegon on, Prenses Daella dokuz yaşındaydı. Vaegon tokat yemiş gibi davranmıştı. "Onunla hiçbir zaman evlenmeyeceğim," demişti oğlan, saray maiyetinin yarısının önünde. "Zar zor okuyabiliyor. Aptal çocuklar yapmak isteyen bir lord bulsun kendine, onu ancak öyleleri alır."

Bekleneceği üzere Prenses Daella gözyaşlarına boğulup salondan kaçmış, annesi kraliçe de peşinden gitmişti. Vaegon'ın kafasından aşağı bir sürahi şarabı boşaltmak Vaegon'dan üç yaş büyük olan on üç yaşındaki ablası Alyssa'ya kalmıştı. Bu bile prensin geri adım atmasını sağlamamıştı. Üzerini değiştirmek için salondan ayrılmadan önce sadece, "Arbor altınını harcıyorsun," demişti.

Vaegon için başka bir gelin bulunması gerektiği artık kral ve kraliçe için gün gibi ortadaydı. Kısa süreliğine diğer küçük kızlarını düşündüler. FS 73'te Prenses Saera altı yaşında, Prenses Viserra sadece iki yaşındaydı. Alysanne krala, "Vaegon onlara bir kez bile dönüp bakmadı," dedi. "Onların var olduklarından haberdar mı onu bile bilmiyorum. Belki bir üstat onlardan bir kitapta bahsetseydi..."

"Büyük Üstat Elysar'a hemen kitabı yazmaya başlamasını söyleyeyim," diye şaka yaptı kral. Sonra da, "Daha on yaşında. Ne kızlar

onu görüyor ne de o kızları ama yakında bu değişecek. Yeterince yakışıklı ve bir Westeros prensi, Demir Taht veraset sırasında üçüncü. Birkaç seneye genç kızlar etrafında kelebekler gibi kanat çırpmaya ve onlardan yana baktığı anda kızarmaya başlayacaklar."

Kraliçe ikna olmamıştı. Yakışıklı, Prens Vaegon için biraz fazla cömert bir tanımdı; onda Targaryenların gümüş-altın saçları ve mor gözleri olsa da yüzü uzundu, on yaşında olmasına rağmen omuzları yuvarlaktı ve ağzında, yakın zamanda limon emmiş gibi buruşuk bir ifade vardı. Annesi olarak Kraliçe bu kusurları görmüyor olabilirdi ama kişiliğini görüyordu. "Vaegon'ın yanına gelen kelebeklere acırım. Muhtemelen onları bir kitapla ezer."

"Kütüphanede fazla zaman geçiriyor," dedi Jaehaerys. "Baelon'la konuşayım. Onu avluya çıkarıp eline bir kılıç, koluna bir kalkan tutuşturduk mu, aklı başına gelecektir."

Büyük Üstat Elysar, Majesteleri'nin gerçekten de Prens Baelon'la konuştuğunu ve Prens Baelon'ın babasının lafını dinleyerek Vaegon'ı avluya çıkarıp eline bir kılıç, koluna da bir kalkan tutuşturduğunu söylüyor. Bu aklını başına getirmedi. Vaegon bundan nefret etti. Perişan bir dövüşçüydü ve Cesur Baelon dair etrafındaki herkesi de kendisi gibi perişan etme konusunda yetenekliydi.

Baelon, kralın ısrarıyla bir sene boyunca bunu sürdürdü. Bahar Prensi, "Ne kadar antrenman yaparsa yapsın olduğu yerde saymaya devam ediyor," diye itirafta bulundu. Bir gün, belki de Vaegon'ı daha çok teşvik etmek için, bir erkeğin parıldayan zırhını kuşanmış olan ablası Alyssa'yı avluya çıkardı. Prenses, Arbor altını olayını unutmamıştı. Prenses Daella bir pencereden onları izlerken, Prenses Alyssa gülüp onunla alay ederek küçük kardeşinin etrafında dört döndü ve onu elli farklı şekilde rezil etti. Artık bu rezalete dayanamayan Vaegon silahını yere fırlatıp bir daha dönmemek üzere avluyu terk etti.

Zamanı geldiğinde Prens Vaegon'a ve kardeşi Daella'ya geri döneceğiz ama şimdi dikkatimizi neşeli bir olaya dönelim. FS 74'te, Prens Aemon'ın eşi Leydi Jocelyn ilk torunlarını kucaklarına verdiğinde, Kral Jaehaerys ile Kraliçe Alysanne bir kez daha tanrıların lütfunu hissettiler. Prenses Rhaenys yılın yedinci ayının

yedinci gününde doğmuştu ve rahipler bunun oldukça hayırlı bir tarih olduğunu söylediler. Büyükçe ve haşin olan kız, annesinden Baratheonların siyah saçlarını, babasından da Targaryenların soluk mor gözlerini almıştı. Ejderha Kayası Prensi'nin ilk doğan çocuğu olarak birçok kişi onu Demir Taht'ın babasından sonraki varisi olarak kutladı. Kraliçe Alysanne çocuğu kucağına ilk kez aldığı zaman ufaklığa, "müstakbel kraliçemiz," diye fısıldadığı duyuldu.

Diğer her şeyde olduğu gibi, çocuk yapmada da Cesur Baelon ağabeyinden çok geride kalmadı. FS 75'te, Bahar Prensi kız kardeşlerinin en büyüğü olan Prenses Alyssa'yla evlendiğinde, Kızıl Kale'de muazzam bir düğün daha düzenlendi. Gelin on beş yaşındaydı, damat on sekiz. Babaları ve annelerinin aksine Baelon'la Alyssa gerdeğe girmek için vakit kaybetmediler; düğünün peşinden gerçekleşen gerdek, daha sonraki günlerce birçok müstehcen şakaya sebebiyet verecekti zira genç gelinin zevk çığlıklarının Duskendale'den bile duyulduğu söyleniyordu. Daha çekingen bir kız çocuğu bundan utanabilirdi ama Alyssa Targaryen, övünmekten haz aldığı gibi, Kral Toprakları'ndaki herhangi bir kadın kadar azgındı. Gerdekten sonraki sabah, "Onu tutup üzerine bindim," diye ilan etti, "ve bu gece de aynısını yapacağım. Binmeye bayılıyorum."

Prensesin o sene edindiği tek binek cesur prensimizden ibaret değildi. Ağabeyleri gibi Alyssa Targaryen da bir an önce bir ejderbinicisi olmak istiyordu. Aemon on yedisinde uçmuştu, Baelon on altısında. Alyssa on beşinde uçmayı düşünüyordu. Ejderkoruculari'nın anlattığı hikâyelere bakılırsa Balerion'a binmesini zar zor engelleyebilmişlerdi. Ona, "O yaşlı ve yavaş, Prenses," demek zorunda kalmışlardı. "Şüphesiz siz daha hızlı bir binek istersiniz." Sonunda galip gelmişlerdi ve Prenses Alyssa gökyüzüne Meleys'le, daha önce hiç kimsenin binmediği şahane bir kırmızı renkli bir dişi ejderhayla tırmanmıştı. Prenses gülerek, "İkimiz de kızıl bakirelerdik," diye övünmüştü, "ama artık ikimize de binildi."

O günden sonra prenses Ejderha Çukuru'ndan çıkmaz oldu. Sık sık uçmanın dünyadaki en tatlı ikinci şey olduğunu söylerdi, dünyadaki en tatlı şeyse leydilerin huzurunda dile getirilemeyecek bir şeydi. Ejderkoruculari haksız değildi; Meleys, Westeros'un

gördüğü en hızlı ejderhalardan biriydi, kardeşleriyle uçtuğunda, Caraxes'le Vhagar'ı çok rahat geride bırakıyordu.

Bu sırada kardeşleri Vaegon'ın sıkıntısı, kraliçenin canını sıkmaya devam ediyordu. Kral kelebekler konusunda pek de haksız çıkmamıştı. Yıllar geçip Vaegon büyüdüğünde, saraydaki genç kızlar ona daha çok ilgi göstermeye başlamışlardı. Yaşı ile babası ve ağabeyleriyle yaptığı birkaç rahatsız edici konuşma, prense nezaketin temellerini öğretmişti ve kızların hiçbirini kitabıyla ezmemesi kraliçeyi rahatlatmıştı. Ama hiçbirine de ayrı bir ilgi göstermiyordu. Kitaplar hâlâ tek tutkusuydu: tarih, kartografi, matematik, dil. Edepten kopmaktan çekinmeyen Büyük Üstat Elysar, içindeki erkeklerle, hayvanlarla ve birbirleriyle münasebette bulunan çıplak kadınların çizimlerinin Vaegon'ın kadınlara ilgi duymasını tetikleyeceğini umarak prense erotik çizimlerle dolu bir kitap verdiğini itiraf etti. Prens kitabı almıştı ama davranışlarında herhangi bir değişiklik olmamıştı.

Reşit olmasına bir yıl kala, Prens Vaegon'ın FS 78'deki on beşinci isim gününde Jaehaerys ile Alysanne nihayet bariz çözümü Büyük Üstat'la konuştular. "Sence Vaegon, bir üstat olacak özelliklere sahip mi?"

Elysar açıkça, "Hayır," diye cevapladı. "Onu bir lordun çocuklarına okumayı, yazmayı ve toplama çıkarma yapmayı öğretirken hayal edebiliyor musunuz? Odasında bir kuzgun ya da herhangi bir tür kuş besliyor mu? Bir adamın parçalanmış bacağını kestiğini ya da bir bebek doğurttuğunu hayal edebiliyor musunuz? Bunların hepsi bir üstattan beklenen şeyler." Büyük Üstat bir anlığına sustu, sonra devam etti, "Vaegon'dan bir üstat olmaz... ama bir *yüce üstat* olacak yeteneklere sahip olabilir. Hisar, bilinen dünyadaki en büyük bilgi deposudur. Onu oraya gönderin. Belki de yolu kütüphaneye düşer. Ya öyle olur ya da kitaplar arasında yolunu öyle bir kaybeder ki bir daha onu düşünmenize gerek kalmaz."

Büyük Üstat'ın nasihatini dinlediler. Üç gün sonra Kral Jaehaerys, Prens Vaegon'ı odasına çağırıp iki hafta sonra Eski Şehir'e giden bir gemiye bineceğini haber verdi. Majesteleri, "Hisar senin sorumluluğunu üstlenecek," dedi. "Ne yapacağına karar vermek

sana düşüyor." Prens, her zaman olduğu gibi, kısa cevaplar verdi. "Peki, Baba. Olur." Daha sonrasında Jaehaerys kraliçeye, Vaegon'ın neredeyse gülümsediğini düşündüğünü söyleyecekti.

Prens Baelon'ın ise evlendiğinden beri yüzünden gülümsemesi eksik olmuyordu. Uçmadıkları zamanlarda Baelon ve Alyssa her ânı beraber geçiriyor, çoğunlukla da yatak odalarında oluyorlardı. Prens Baelon güçlü kuvvetli bir çocuktu zira gerdek geceleri Kızıl Kale'nin salonlarında yankılanan zevk çığlıkları sonraki yıllar boyunca birçok gece duyulmaya devam etti. Çok geçmeden de o çok beklenen şey gerçekleşti ve Alyssa Targaryen hamile kaldı. FS 77'de, cesur prensine, Viserys adını koydukları bir oğlan doğurdu. Rahip Barth bebeği, "gördüğü her bebekten daha çok gülen ve sütannesinin memelerini kurutan tombul ve güzel bir çocuk" olarak tanımladı. Ne kadar yapmaması için diretseler de annesi onu kundağa sarıp kundağı da göğsüne bağlayarak henüz dokuz günlükken onu Meleys'in sırtında uçurdu. Daha sonra, Viserys'in sürekli kıkırdadığını iddia etti.

Hamile kalıp çocuk doğurmak Prenses Alyssa gibi on yedi yaşındaki genç bir kadın için büyük bir neşe kaynağı olsa da annesi Kraliçe Alysanne gibi kırk yaşındaki bir kadın için tamamen başka bir meseleydi. Bu yüzden Kraliçe'nin bir kez daha hamile olduğu haberi geldiğinde hissedilen neşe pek de olması gerektiği gibi değildi. Prens Valerion FS 77'de, Alysanne'i yarım sene boyunca yatağa mahkûm eden bir doğum sürecinin ardından dünyaya geldi. Dört sene önce doğan ağabeyi Gaemon gibi o da ufak ve hastalıklı bir bebekti ve yaşamadı. Yarım düzine sütanne geldi ama bir fayda etmedi. Valerion, FS 78'de, ilk isim gününden iki hafta önce öldü. Kraliçe bunu teslimiyetle karşıladı. Krala, "Ben artık kırk iki yaşındayım," dedi. "Sana doğurduğum çocuklarla yetinsen iyi olur. Artık korkarım, bir anneden çok büyükanne olmaya daha uygunum."

Kral Jaehaerys bundan onun kadar emin değildi. Büyük Üstat Elysar'a, "Annemiz Kraliçe Alyssa, Jocelyn'i doğurduğunda kırk altı yaşındaydı," dedi. "Tanrıların bizimle işi bitmemiş olabilir."

Haksız değildi. Sonraki sene, Büyük Üstat, Kraliçe Alysanne'e bir kez daha hamile olduğunu söyleyerek kraliçeyi hem şaşırttı hem de umutsuzluğa düşürdü. Prenses Gael, kraliçe kırk dört ya-

şındayken, FS 80'de doğdu. Doğduğu mevsimin ardından (ve kimilerine göre, kraliçe artık çocuk doğurma yaşının kış mevsimine girdiğinden) "Kış Çocuğu" diye adlandırılan prenses ufak, solgun ve zayıftı ama Büyük Üstat Elysar, onun da ağabeyleri Gaemon ve Valerion'la aynı kaderi paylaşmaması için her türlü gayreti göstermeye hazırdı. Bebeği gece gündüz gözetim altında tutan Septa Lyra'nın yardımlarıyla Elysar, prensesin zorlu ilk yılını atlatmasına ve nihayet hayatta kalacak kadar güçlenmesine yardımcı oldu. Prenses, güçlü olmasa da en azından sağlıklı bir şekilde ilk isim gününe eriştiğinde, Kraliçe Alysanne tanrılara şükretti.

O sene ayrıca doğurduğu sekizinci çocuğu Prenses Daella için de nihayet bir evlilik ayarlamış olduğu için de şükrediyordu. Vaegon'a bir yer bulmalarından sonra sırada Daella vardı ama sulugöz prenses çok daha farklı türde bir sorun teşkil ediyordu. Kraliçe onu, "benim küçük çiçeğim," diye tanımlıyordu. Alysanne gibi Daella da ufacıktı –ayak parmaklarının üzerindeyken bir altmış oluyordu– ve onunla tanışanları, olduğundan daha küçük olduğuna inandıran bir çocuksuluğu vardı. Alysanne'in aksine, kraliçenin hiç olmadığı kadar narindi. Annesi her zaman korkusuzdu: Daella ise her zaman korkuyor gibi görünüyordu. Onu tırmalayana kadar çok sevdiği bir yavru kedisi vardı; sonra bir daha kedilerin yanına gitmez olmuştu. Ejderhalar onu dehşete düşürüyordu, Gümüşkanat bile. En hafif azarlamayla bile gözyaşlarına boğuluyordu. Daella bir keresinde, Kızıl Kale'nin salonlarında Yaz Adaları'ndan tüylü peleriniyle gelmiş bir prensle karşılaşmış ve dehşetengiz bir çığlık atmıştı. Siyah derisi yüzünden prensi bir iblis sanmıştı.

Ağabeyi Vaegon'ın söyledikleri ne kadar acımasızca olursa olsun, bunlar bazı gerçekleri de barındırıyorlardı. Daella zeki değildi, bunu septası bile itiraf ediyordu. Bir yerden sonra okumayı sökmüştü ama dura dura okuyor, okuduklarını da tamamen kavrayamıyordu. En basit duaları bile ezberlemekte güçlük çekiyordu. Tatlı bir sesi vardı ama şarkı söylemekten korkuyordu; sözleri hep karıştırıyordu. Çiçeklere bayılıyordu ama bahçelerden korkuyordu; bir keresinde neredeyse bir arı tarafından sokulmuştu.

Jaehaerys onun için Alysanne'den bile daha fazla üzülüyordu. "Bir oğlanla konuşamıyor bile. Nasıl evlenecek? Onu İnanç'a vere-

biliriz ama duaları bilmiyor ve septası, *Yedi Köşeli Yıldız*'ı sesli okuması istendiğinde ağlamaya başladığını söylüyor." Kraliçe hep kızını savunuyordu. "Daella tatlı, kibar ve narin biri. Çok hassas bir yüreği var. Bana biraz zaman ver, onu el üstünde tutacak bir lord bulacağım. Her Targaryen kılıç kuşanıp ejderhaya binecek diye bir şey yok."

Daella Targaryen, ilk âdetini görmesinden sonraki yıllarda beklenildiği üzere birçok genç lordun dikkatini çekti. Bir kralın kızıydı ve bakire olması onu daha da çekici kılıyordu. Annesi de, prensesin önüne münasip damat adayları koymak için elinden geleni yapıyordu.

Daella, on üç yaşındayken, Akıntı Lordu'nun torunu Corlys Velaryon'la tanışmak üzere Akıntı Taşı'na gönderilmişti. Daella'dan on yaş büyük olan geleceğin Deniz Yılanı çoktan tanınmış bir denizci ve kaptandı. Ancak Daella, Karasu Koyu'nu gemiyle geçerken onu deniz tutmuştu ve dönerken, "gemilerini benden daha çok seviyor," diye şikâyet etmişti. (Bu konuda haksız değildi.)

On dört yaşındayken, her biri onunla yaşıt, gelecek vadeden kavalyeler Denys Swann, Simon Staunton, Gerold Templeton ve Ellard Crane'le vakit geçiriyordu ama Staunton ona şarap içirmişti ve Crane ondan izin almadan dudaklarından öperek onu ağlatmıştı. Yıl sonunda Daella hepsinden nefret ettiğine karar vermişti.

On beşinde annesi onu nehirtopraklarındaki Kuzgunağaç'a götürdü (Daella atlardan korktuğu için tekerlekli tahtırevanla yolculuk etmişlerdi), orada Lord Blackwood, Kraliçe Alysanne'i hiçbir harcamadan kaçınmadan ağırlarken oğlu da prensesle vakit geçirmişti. Uzun boylu, zarif, kibar ve hoşsohbet olan Royce Blackwood yetenekli bir okçu, başarılı bir dövüşçü ve kendi bestesi balatlarla Daella'nın yüreğini parçalayan bir şarkıcıydı. Bir süreliğine evlenebilecekler gibi görünüyordu ve Kraliçe Alysanne'le Lord Blackwood düğün planları yapmaya bile başlamışlardı. Her şey, Daella Blackwoodların eski tanrılara taptığını ve evlilik yeminlerini bir büvet ağacının önünde etmesi gerekeceğini öğrendiğinde sarpa sardı. Annesine dehşete düşmüş halde, "*Tanrılara* inanmıyorlar," dedi. "*Cehenneme* giderim."

On altıncı isim günü hızla yaklaşıyordu ve çok yakında bir kadın olacaktı. Kraliçe Alysanne ne yapacağını bilmiyordu ve kralın

sabrı taşmaya başlamıştı. Kraliçeye, Aegon'ın Fethi'nin 80. yılının ilk gününde, Daella'nın sene sonuna kadar evlenmesini istediğini söyledi. "İsterse yüz tane adam bulup onları çıplak halde sıraya dizeyim ve içlerinden beğendiğini seçsin," dedi. "Bir lordla evlenmesini yeğlerim ama bir gezgin şövalye, bir tüccar ya da Domuzcuk Pate'i seçerse de olur, birisini seçtiği sürece kim olduğu artık umurumda değil.

"Yüz çıplak adam onu korkutur," dedi Alysanne keyifsizce.

"Yüz çıplak ördek de onu korkutur," diye karşılık verdi kral.

"Ya hiç evlenmezse?" diye sordu kraliçe. "Maegelle, İnanç'ın duaları ezberleyemeyen bir kızı istemeyeceğini söylüyor."

"Hâlâ sessiz kız kardeşler var," dedi Jaehaerys. "Onlara mı katılsın? Ona birini bul. Onun gibi nazik biri olsun. Onunla konuşurken ne sesini yükseltecek ne de ona karşı elini kaldıracak, onunla tatlı dille konuşacak, ona değerli olduğunu söyleyecek ve onu koruyacak birini... onu ejderhalara, atlara, arılara, yavru kedilere, çıbanlı erkek çocuklarına ve başka nelerden korkuyorsa onlara karşı koruyacak."

Kraliçe Alysanne, "Elimden geleni yapacağım, Majesteleri," diye söz verdi.

Nihayetinde, giyinik ya da çıplak, yüz adama gerek kalmadı. Kraliçe, Daella'ya nazikçe ama kesin bir dille kralın emrini açıkladı ve ondan her biri onunla evlenmek için birbirinden hevesli üç kişiden birini seçmesini istedi. Domuzcuk Pate'in onlardan biri olmadığını da söylemeliyiz; Alysanne'in seçtiği üç adam büyük lordlardı ya da büyük lordların oğullarıydı. Hangisiyle evlenirse evlensin, Daella zengin ve yüksek bir makamda olacaktı.

Boremund Baratheon adaylar arasındaki en korkutucusuydu. Yirmi sekiz yaşında olan Fırtına Sonu Lordu kaslı ve güçlüydü, gürleyen kahkahası, görkemli siyah sakalı ve yele gibi siyah gür saçlarıyla babasının tıpkısıydı. Lord Rogar'ın Kraliçe Alyssa'dan oğlu olarak Alysanne ve Jaehaerys'in kardeşiydi ve Daella, Jocelyn'in sarayda geçirdiği yıllardan Boremund'un kız kardeşini tanıyor ve seviyordu, bunun Boremund'un lehinde olduğu düşünülüyordu.

Casterly Kayası'nın ve barındırdığı tüm altınların varisi olan Sör Tymond Lannister, adaylar arasında en varlıklısıydı. Yirmi yaşında

olduğundan Daella'nın yaşına en yakın olan oydu ve diyardaki en yakışıklı erkeklerden biri olarak görülüyordu; sıska ve kıvrak, altın renkli bıyığı ve yine aynı renkte saçı olan, her zaman ipek ve saten giyen biriydi. Prenses Casterly Kayası'nda iyi korunacaktı; Westeros'ta daha korunaklı bir kale daha yoktu. Lannister altını ve Lannister yakışıklılığına karşı Sör Tymond'ın kendi namı vardı. Kadınlara fazlasıyla düşkün, şaraba daha da düşkün olduğu söylenirdi.

Bu üçünden sonuncusu ve birçoğu için en ihtimal dışı olan aday, Kartal Yuvası Lordu ve Vadi'nin Koruyucusu Rodrik Arryn'di. On yaşından beri bir lorddu, bu da onu bir adım öne çıkarıyordu; son yirmi senedir küçük konseyde lord hâkim ve kanun başı olarak görev alıyordu ve bu süreç içerisinde sarayda tanınan bir figür haline gelmiş, kral ve kraliçenin de sadık bir dostu olmuştu. Vadi'de işinin ehli bir lord olarak görülüyordu, kudret sahibi ama adil, cana yakın, eli açık hem halk hem de sancaktarları tarafından sevilen biriydi. Buna ek olarak Kral Toprakları'nda da kendine iyi bir ün yapmıştı; aklıselim, bilgili, keyifli biriydi ve konseyin önemli bir parçası olarak görülüyordu.

Ancak Lord Arryn adaylar arasındaki en yaşlısıydı; otuz altı yaşında, prensesten yirmi yaş daha büyüktü ve müteveffa ilk eşinden dört de çocuğu vardı. Kraliçe Alysanne, güdük, kelleşen ve göbekli Arryn'in genç kızların rüyalarında gördüğü biri olmadığını itiraf ediyordu, "Ama bu yanında olmasını isteyeceğin türden biri, nazik ve uysal bir adam ve küçük kızımızı yıllardır sevdiğini söylüyor. Onu koruyacağından eminim."

Belki de kraliçe dışında saraydaki her bir kadını şaşkınlığa uğratarak Prenses Daella kocası olarak Lord Rodrik'i seçti. Daella, Kraliçe Alysanne'e, "İyi ve bilge birine benziyor, aynı babam gibi," dedi, "ve dört çocuğu var. Onların yeni annesi olacağım!" Kraliçe'nin bu sözlere nasıl karşılık verdiği kayda geçmemiştir. Büyük Üstat Elysar'ın o gün hakkında aldığı notlar tek cümleden oluşuyordu, "*Tanrılar yardımcımız olsun.*"

Onlarınki uzun süreli bir nişan olmadı. Kralın istediği şekilde, Prenses Daella ve Lord Rodrik sene bitmeden evlenecekti. Ejderha Kayası septinde, sadece yakın dostların ve akrabaların katıldığı

küçük bir tören düzenlendi; büyük kalabalıklar prensesi rahatsız ediyordu. Bir gerdek gecesi de düzenlenmedi. "Ah, buna dayanamam, utançtan yerin dibine girerim," dedi prenses müstakbel kocasına ve Lord Rodrik bu isteğine saygı gösterdi.

Daha sonra Lord Arryn prensesini Kartal Yuvası'na götürdü. "Çocuklarımın yeni anneleriyle tanışmaları gerek ve Vadi'ye Daella'yı göstermek istiyorum. Hayat orada daha yavaş ve daha sakin. Bundan hoşlanacaktır. Size söz veriyorum, Majesteleri, orada güvende ve mutlu olacak."

Bir süreliğine öyle de oldu. Lord Rodrik'in ilk eşinden yaptığı çocukların en büyüğü olan kızı Elys, yeni üvey annesinden üç yaş büyüktü. İkisi ilk günden çatıştılar. Fakat Daella diğer üç küçük çocuğun üzerine titredi ve çocuklar da ona bayılıyorlardı. Sözünün eri Lord Rodrik de "benim biricik prensesim" dediği gelininin bir dediğini iki etmeyip onu koruyup kollayan nazik ve sevecen bir koca oldu. Daella'nın annesine gönderdiği mektuplarda (bunların çoğunu Lord Rodrik'in küçük kızı Amanda yazıyordu) ne kadar mutlu olduğundan, Vadi'nin ne kadar güzel bir yer olduğundan, lordunun tatlı çocuklarını ne kadar çok sevdiğinden ve Kartal Yuvası'ndaki herkesin ona ne kadar iyi davrandığından bahsediyordu.

Prens Aemon FS 81'de yirmi altıncı isim gününe erişti ve o zamana dek kendini hem savaş döneminde hem de barış döneminde kanıtlamıştı. Demir Taht'ın sıradaki varisi olarak, kralın konseyine dahil olup diyarın yönetiminde daha büyük bir role sahip olması, istenilen bir şeydi. Kral Jaehaerys, bunun ışığında prensi, Rodrik Arryn'in yerine hâkim ve kanun başı olarak atadı.

Prens Baelon, Prens Aemon'ın atamasının şerefine kadeh kaldırırken, "Yasa yapma işini sana bırakıyorum, ağabey," dedi. "Ben çocuk yapmayı tercih ederim." Bunu yaptı da, zira aynı yılın son aylarında Prenses Alyssa Bahar Prensi'ne Daemon ismini verdikleri ikinci bir oğul doğurdu. Her zamanki gibi dizginlenemeyen annesi, ağabeyi Viserys doğduğunda yaptığı gibi doğumunun daha ikinci haftası dolmadan bebeği Meleys'in sırtında gökyüzüne çıkardı.

Ancak Vadi'de kız kardeşi Daella iyi durumda değildi. Bir buçuk senelik evliliklerinin ardından Kızıl Kale'ye kuzgunla farklı bir

mesaj geldi. Mesaj kısacıktı ve Daella'nın kendi titrek el yazısıyla yazılmıştı. "Hamileyim," diyordu. "Anne, n'olur gel. Korkuyorum."

Bu kelimeleri okuduğunda Kraliçe Alysanne de korktu. Bir iki gün içerisinde Gümüşkanat'a bindi ve Kartal Yuvası'na ulaşmadan önce ilk Martı Kasabası'nda, sonra da Ay Kapıları'nda durarak Vadi'ye uçtu. FS 82'ydi ve Kraliçe Daella'nın doğum yapmasına üç ay kala oraya varmıştı.

Prenses, annesinin gelmesinden büyük memnuniyet duysa ve böyle "aptalca" bir mektup gönderdiği için özür dilese de hissettiği korku fark edilebiliyordu. Lord Rodrik, en ufak sebeplerle gözyaşlarına boğulduğunu, bazen hiçbir sebep yokken ağladığını söyledi. Kızı Elys ise bunun üzerinde durmayarak Kraliçe'ye, "Doğum yapan ilk kişi kendisiymiş gibi davranıyor," dedi ama Alysanne endişeliydi. Daella kırılgan biriydi ve karnı burnundaydı. Krala, "Bu kadar büyük bir karna kıyasla çok küçük bir kız," diye yazdı. "Onun yerinde olsam ben de korkardım."

Yatakta geçirdiği süre boyunca Kraliçe Alysanne prensesin yanında kalıp yatağının başında oturdu, geceleri ona kitap okudu ve korkularını teselli etti. Kızına elli kere, "Her şey güzel olacak," dedi. "Bir kızın olacak, bak görürsün. Bir kız. Eminim buna. Her şey güzel olacak."

Yarı yarıya haklıydı. Lord Rodrik'le Prenses Daella'nın kızı Aemma Arryn, uzun ve yorucu bir doğumun sonunda beklenenden iki hafta önce dünyaya geldi. Prenses gecenin yarısını, "Canım yanıyor," diye haykırarak geçirdi. "Çok canım yanıyor." Ama kızını kucağına verdiklerinde gülümsediği aktarılmaktadır.

Ancak her şey yolunda değildi. Doğumdan kısa süre sonra doğum ateşi baş gösterdi. Prenses Daella bebeğini emzirmeyi çok istese de sütü yoktu ve bir sütanne çağrıldı. Ateşi yükseldikçe üstadı ona bebeğini bile tutamayacağını söyleyince prenses gözyaşlarına boğuldu. Uykuya dalana kadar ağladı ama uykusunda delicesine tekmeler savuruyor, yatağında dönüp duruyor ve ateşi daha da yükseliyordu. Sabaha çıkmadı. On sekiz yaşındaydı.

Lord Rodrik de gözyaşlarına boğuldu ve kraliçeden yalvar yakar biricik prensesini Vadi'ye gömmek için izin istedi ama Alysanne

buna izin vermedi. "O ejderhanın soyundan. Yakılacak ve külleri Ejderha Kayası'nda, ablası Daenerys'in yanına serpilecek."

Daella'nın ölümü kraliçenin kalbini kırmıştı ve şimdi geriye baktığımızda, kralla kraliçenin arasındaki ilk çatlağın bu olduğunu görebiliyoruz. Tanrılar bizi avuçlarının içinde tutarlar ve can verip can almak onların takdiridir ama gurur sahibi olduğundan insan, suçu başkasında arar hep. Yas tutan Alysanne Targaryen kızının ölümünün sorumluları olarak kendisini, Lord Arryn'i ve Kartal Yuvası'nın üstatlarını görüyordu... ama en çok Jaehaerys'i suçladı. Daella'nın evlenmesi için, yıl sonuna kadar *birini seçmesi* için ısrar etmeseydi... kızlarının birkaç sene ya da on sene daha küçük bir kız olarak kalmasının ne zararı olurdu? Kral Toprakları'na döndüğünde Majesteleri'ne, "Bir çocuk doğuracak kadar büyük ya da güçlü değildi," dedi. "Onu zorla evlendirmemeliydik."

Kralın nasıl cevap verdiği kayıtlara geçmemiştir.

Aegon'ın Fethi'nin 83. yılı Dördüncü Dorne Savaşı'nın gerçekleştiği yıl olarak hatırlanır... Halk arasında daha iyi bilinen ismiyle Prens Morion'un Çılgınlığı ya da Yüz Mum Savaşı. İhtiyar Dorne Prensi ölmüş, Güneş Mızrak'ta yerine oğlu Morion Martell geçmişti. Düşüncesiz ve aptal bir delikanlı olan Prens Morion, babasının Lord Rogar'ın Savaşı sırasında Dorne ordularını evde tutup Akbaba Kralı'nı kaderine terk ederken Yedi Krallık şövalyelerinin de ellerini kollarını sallayarak Kızıl Dağlar'a girmesine izin veren korkaklığı yüzünden uzun süredir öfkeyle köpürüyordu. Dorne onuruna sürülen bu lekenin intikamını almak için prens kendi Yedi Krallık istilasını planlamıştı.

Prens Morion, Dorne'un, Demir Taht'ın toplayabileceği kuvvetlerle boy ölçüşemeyeceğini bildiğinden, Kral Jaehaerys'i gafil avlayıp fırtınatopraklarını Fırtına Sonu'na kadar, en azından Gazap Koyu'na kadar istila etmek istiyordu. Prens Geçidi yoluyla karadan saldırmak yerine denizden saldırmayı planlıyordu. Ordularını Hayalet Tepe ve Tor'da birleştirecek, orada gemilere bindirecek ve fırtınatopraklıları gafil avlamak için Dorne Denizi'ne yelken açacaktı. Mağlup da olsa ya da geri de püskürtülse önemli değildi... ama geri dönmeden önce yüz kasabayla yüz kaleyi ateşe vermeye ant içmişti,

böylece fırtınatopraklılar bir daha Kızıl Dağlar'a girmenin cezasız kalmayacağını bileceklerdi. (Bu planın çılgınlığı, Gazap Koyu'nda yüz kasabanın ya da yüz kalenin olmamasından anlaşılabilir, bu sayının üçte biri sayıda bile yoklar.)

Nymeria'nın, on bin gemisini ateşe vermesinden beri, Dorne denizde söz sahibi olmamıştı ama Prens Morion'un altını vardı ve Basamaktaşı korsanları, Myr'in kiralık gemileri ve Biber Kıyısı'nın korsan gemileri onunla bir ittifaka girdiler. Neredeyse bir yıl geç olsa da nihayet gemiler gelmeye başladı ve prens ve mızrakçılar gemilere bindiler. Morion küçüklüğünden beri Dorne'un eski görkeminin hikâyelerini dinleyerek büyümüştü ve birçok genç Dorne lordu gibi Cehennem Korusu'nda tutulan ejderha Meraxes'in güneşten lekelenmiş kemiklerini görmüştü. Bu yüzden filodaki her gemiye arbaletçiler alınmış, Meraxes'i indiren türden akrepler takılmıştı. Targaryenlar ona karşı ejderha göndermeye cüret ederlerse gökyüzünü oklarla dolduracak ve hepsini öldürecekti.

Prens Morion'un planlarının ahmaklığı konusunda ne desek az. İlk olarak, Demir Taht'ı gafil avlama planı gülünçtü. Jaehaerys'in hem Morion'un sarayında casusları hem de zeki Dorne lordları arasında dostları olmasının yanı sıra Basamaktaşı korsanları, Myr kiralık gemileri ve Biber Kıyısı'nın korsan gemileri sır saklama yetileriyle tanınmıyorlardı. Her şey el değiştiren birkaç altına bakmıştı. Morion yelken açtığında, kral onun saldırısından altı aydır haberdardı.

Fırtına Sonu Lordu Boremund Baratheon'a da haber salınmıştı ve kıyıya çıktıklarında Dornelulara kızıl bir karşılama yapmak için Gazap Koyu'nda bekliyordu. Buna fırsatı olmayacaktı. Jaehaerys Targaryen ve oğulları Aemon ile Baelon da bekliyordu ve Morion'un filosu Dorne Denizi'ni aşarken ejderhalar Vermithor, Caraxes ve Vhagar bulutlardan üzerlerine üşüştü. Bağırışlar duyuldu ve Dorne'lular havayı akrep oklarıyla doldurdu ama ejderhaya ateş etmek bir şeydi, onu öldürmek ayrı bir şey. Birkaç ok ejderhaların pullarından sekti ve bir tanesi Vhagar'ın kanadını deldi ama ejderhalar alçalıp büyük alev kütleleri üflerlerken, oklardan hiçbiri ejderhaların zayıf noktalarına isabet etmedi. Gemiler teker teker alev aldılar. Güneş battığında hâlâ yanıyorlardı, "denizde yüzen yüz mum gibi."

Yanmış cesetler yarım sene boyunca Gazap Koyu'na vuracaktı ama tek bir canlı Dornelu bile fırtınatopraklarına adım atmadı.

Dördüncü Dorne Savaşı tek bir gün içerisinde dövüşülüp kazanıldı. Basamaktaşı korsanları, Myr kiralık gemileri ve Biber Kıyısı korsan gemileri bir süreliğine çok sıkıntı çıkaramadılar ve Mara Martell, Dorne Prensesi oldu. Kral Toprakları'nda Kral Jaehaerys ve oğulları büyük bir coşkuyla karşılandılar. Fatih Aegon bile hiç kayıp vermeden bir savaş kazanmamıştı.

Prens Baelon'ın kutlayacak bir vesilesi daha vardı. Eşi Alyssa yine hamileydi. Ağabeyi Aemon'a, bu sefer bir kızı olması için dua ettiğini söyledi.

Prenses Alyssa FS 84'te tekrar doğum yaptı. Uzun ve zorlu bir doğumun ardından, Prens Baelon'a üçüncü bir oğul verdi, ona Fatih'in ismini verdiler. Prens, yatakta yatan karısına, "Bana Cesur Baelon diyorlar," dedi, "ama benden çok daha cesursun. Senin bu yaptığını yapmak yerine bir düzine savaşa katılmayı yeğlerim." Alyssa ona gülerek karşılık verdi. "Sen savaşlar içinsin, bense bunun. Viserys, Daemon ve Aegon, üç etti. Ayaklandığım gibi bir tane daha çocuk yapalım. Sana yirmi oğul doğurmak istiyorum. Kendi ordumuz olsun!"

Bu kısmet olmadı. Alyssa Targaryen'ın bir kadının vücuduna hapsolmuş bir savaşçı yüreği vardı ama gücünü toparlayamadı. Aegon'ın doğumundan sonra tamamen iyileşemedi ve seneyi çıkarmadan yirmi dört yaşında öldü. Prens Aegon da çok geçmeden onu takip etti. Annesinden yarım sene sonra, birinci isim gününü görmeden öldü. Oğlunun kaybıyla yüreği parçalanan Baelon, Alyssa'nın ona bıraktığı iki güçlü oğlunda, Viserys ve Daemon'da teselli buldu ve kırık burunlu, uyumsuz gözlü tatlı leydisinin anısını onurlandırmayı hiç bırakmadı.

Şimdi, korkarım, dikkatimizi Kral Jaehaerys'le Kraliçe Alysanne'in uzun saltanatlarının en can sıkıcı ve tatsız dönemlerinden birine çevirmemiz gerek: Dokuzuncu çocukları Prenses Saera meselesine.

Daella'dan üç sene sonra, FS 67'de doğan Saera'da ablasında eksik olan tüm cesaret vardı, bununla birlikte doymak bilmez bir açlık da... süt için, yiyecek için, ilgi için, övgü için. Bebekken ağlamaktan ziyade çığlık atardı ve Saera'nın kulak çınlatan çığlıkları Kızıl Kale'de her hizmetçinin korkulu rüyası haline gelmişti. Büyük

Üstat Elysar, FS 69'da, prenses henüz iki yaşındayken, "Canı ne çekerse onu istiyor ve bunu derhal istiyor," diye yazmıştı. "Büyüdüğünde Yedi bizi korusun. Ejderkoruculari o ejderhalara dikkat etseler iyi ederler." Bu lafının ne kadar isabetli olduğunu bilemezdi.

Rahip Barth, FS 79'da on iki yaşındaki prensesi gözlemlediğinde daha düşünceliydi. "Kralın kızı ve bunun farkında. Hizmetçiler her isteğini yerine getiriyorlar ama isteği kadar *hızlı* değil. Büyük lordlar ve yakışıklı şövalyeler ona her türlü hürmeti gösteriyor, saray leydileri ona saygıyla yaklaşıyor, yaşıtları kızlar onun arkadaşı olmak için birbirleriyle yarışıyor. Saera tüm bunları doğuştan hakkı olarak görüyor. Kralın ilk çocuğu ya da hatta tek çocuğu olsa mutlu olabilirdi. Ancak bunun yerine kralın dokuzuncu çocuğu ve ondan yaşça daha büyük ve daha çok sevilen altı canlı kardeşi var. Aemon kral olacak, Baelon da yüksek ihtimalle onun El'i olacak, Alyssa annelerinin olduğu her şey ve daha fazlası olabilir, Vaegon ondan çok daha bilgili, Maegelle ondan çok daha dindar ve Daella... Daella'nın teselliye ihtiyaç duymadığı bir gün geçiyor mu ki? Ve Daella pışpışlanırken kimse Saera'yla ilgilenmiyor. Ondan bahsederken, ne kadar güçlü bir çocuk, onun teselliye ihtiyacı yok, diyorlar. Korkarım bu konuda yanılıyorlar. Herkesin teselliye ihtiyacı vardır."

Bir zamanlar Aerea Targaryen'ın söz dinlemeyen vahşi ve inatçı bir kız olduğu düşünülüyordu ama Aerea'nın çocukluğu, Saera Targaryen'ınkinin yanında uslu kalıyordu. Masum şakalar, aşırıya kaçan haylazlıklar ve kötü niyetli davranışların arasında bazen gençlerin anlayamadığı bir sınır vardır ve prensesin bu sınırı bile isteye geçtiği şüphe götürmez. Kedilerden korktuğunu bildiği halde, sürekli Daella'nın yatak odasına kedi sokuyordu. Bir keresinde Daella'nın lazımlığını arılarla doldurmuştu. On yaşındayken Beyaz Kılıç Kulesi'ne gizlice girmiş, bulabildiği tüm beyaz pelerinleri çalmış ve hepsini pembeye boyamıştı. Yedi yaşında, kekler, turtalar ve başka şeyleri çalmak için mutfağa nasıl ve ne zaman girmesi gerektiğini öğrenmişti. On bir yaşına basmadan şarap ve bira çalmaya başlamıştı. On ikisinde, dua için septe çağrıldığında sık sık oraya sarhoş gider olmuştu.

Kralın yarım akıllı soytarısı Turp Tom birçok şakasının kurbanıydı ve diğerlerine de bilmeden alet oluyordu. Bir keresinde birçok

lordun ve leydinin katıldığı büyük bir ziyafette, Tom'u, gösterilerini çıplak yaparsa herkesin daha çok eğleneceğine ikna etmişti. Bu, pek hoş karşılanmamıştı. Daha sonrasında, çok daha zalim bir şakayla, ona eğer Demir Taht'a tırmanırsa kral olabileceğini söylemişti ama soytarı en iyi zamanında bile sakardı, vücudunun da titremelerle kasıldığı oluyordu ve taht kollarıyla bacaklarını parçaladı. Sonrasında septası onun için, "O kötü bir çocuk," dedi. On üç yaşına basmadan yarım düzine septa ve bir o kadar da hizmetçi değiştirmişti.

Prensesin erdemleri de yok değildi. Üstatları onun çok zeki olduğunu, kendi çapında ağabeyi Vaegon kadar zeki olduğunu söylüyordu. Kesinlikle güzeldi, Daella'dan daha uzun ve ondan çok daha az narindi ve ablası Alyssa kadar güçlü, çevik ve canlıydı. Çekici olmak istediğinde ona karşı koymak güçtü. Ağabeyleri Aemon ve Baelon, haylazlıklarından her zaman keyif alıyorlardı (ama en kötülerinden bihaberdiler) ve çok büyümeden Saera babasından istediği her şeyi almanın yolunu bulmuştu: bir yavru kedi, bir tazı, bir midilli, bir şahin, bir at (Jaehaerys sınırı fildе çekmişti). Ama Kraliçe Alysanne'i o kadar kolay kandıramıyordu ve Rahip Barth, kız kardeşlerinin hepsinin belli seviyelerde ondan hoşlanmadıklarını söylüyor.

Kızlık çağı geldi ve Saera ilk âdetini gördükten sonra tam olarak kendini gösterdi. Daella'yla yaşadıklarından sonra, kral ve kraliçe Saera'nın saraydaki delikanlılara ne çabuk ısındığını görerek rahatlamış olmalılar. On dördünde, krala Dorne Prensi'yle ya da Sur'un Ötesindeki Kral'la evlenebileceğini ve böylece "annesi gibi" bir kraliçe olabileceğini söyledi. O yıl Yaz Adaları'ndan bir tüccar saraya buyurdu. Onu gördüğünde Daella gibi çığlık atmak nereye, Saera onunla da evlenmek istediğini söyledi.

On beşinde böylesi fantezileri bir kenara bırakmıştı. Arzuladığı kadar kavalyeye, şövalyeye ve müstakbel lorda sahip olabilecekken neden uzak diyarların krallığının hayalini kursundu ki? Bir dediğini iki etmeyen düzinelercesi vardı ve çok geçmeden üç tanesi gözdesi haline gelmişti. Jonah Mooton, Bakire Havuzu'nun varisiydi; Kızıl Roy Connington, Akbaba Tüneği Lordu'nun on beş yaşındaki oğluydu ve İğne lakaplı Braxton Beesbury on dokuz yaşındaki bir şövalye, Menzil'deki en iyi kargıcı ve Bal Kalesi'nin varisiydi. Prensesin kız gözdeleri de vardı: Onunla yaşıt iki bakire

olan Perianne Moore ve Alys Turnberry en yakın arkadaşları olmuşlardı. Saera onlara Şeker Peri ve Tatlıyemiş diyordu. Bir yıldan uzun bir süre boyunca üç genç kızla üç genç lord, her ziyafet ve baloda dip dibeydi. Hep beraber ava ve doğancılığa da çıkıyorlardı ve bir keresinde Karasu Koyu'nda açılarak Ejderha Kayası'na bile gitmişlerdi. Üç lord meydanda at sürer ya da avluda antrenman yaparken üç genç kız onlara tezahürat yapmak için orada oluyordu.

Tüm zamanı, ziyarete gelen lordları ya da dar denizin karşısından gelen elçileri ağırlamakla, konsey toplantılarına katılmakla ya da yeni yol planları yapmakla geçen Kral Jaehaerys bu durumdan memnundu. Böylesi üç gelecek vadeden delikanlı varken, Saera'ya bir eş bulmak için diyarın altını üstüne getirmeye gerek kalmayacaktı. Kraliçe Alysanne bundan o kadar da emin değildi. Krala, "Saera zeki ama akıllı değil," dedi. Gördüğü kadarıyla Leydi Perianne ile Leydi Alys alımlı, akılsız ve aptallardı ve Connington'la Mooton tüyü bitmemiş oğlanlardı. "Ve şu İğne denen çocuğu gözüm tutmadı. Duyduğuma göre Menzil'de bir piçi varmış, Kral Toprakları'nda da öyle."

Jaehaerys yine de bu durumu kafasına takmıyordu. "Saera hiçbir zaman onlarla yalnız kalmıyor ki. Hizmetkârlar ve hizmetçiler, seyisler ve askerler, her zaman yanlarında birileri oluyor. Etraflarında bu kadar göz varken nasıl belalara bulaşabilirler ki?"

Bunun cevabı geldiğinde, bundan hiç hoşlanmadı.

Saera'nın şakalarından biri yıkımına sebep oldu. FS 84'te, ılık bir bahar gecesi, Mavi İnci ismindeki bir kerhaneden duyulan bağırışlar ve çığlıklar Şehir Muhafızları'ndan iki askerin dikkatini çekti. Çığlıklar, yarım düzine çıplak fahişenin oluşturduğu bir çemberde çaresizce bir oraya bir buraya koşup duran Turp Tom'dan geliyordu ve kerhane müşterileri gürültülü bir şekilde kahkahalar atıp fahişeleri yüreklendiriyorlardı. Her biri birbirinden daha sarhoş olan Jonah Mooton, Kızıl Roy Connington ve İğne Beesbury de bu müşterilerin arasındaydı. Kızıl Roy, Turp Tom'un biriyle yatmasının komik olacağını düşündüklerini itiraf etti. Sonra Jonah Mooton gülüp şakanın Saera'nın başının altından çıktığını ve onun ne kadar komik bir kız olduğunu söyledi.

Sefil soytarıyı kurtaran muhafızlar, onu Kızıl Kale'ye geri götürdüler. Üç lordu da kumandanları Sör Robert Redwyne'e teslim ettiler. Sör Robert, İğne'nin tehditlerini ve Connington'ın beceriksizce ona rüşvet vermeye çalışmasını takmayarak onları kralın huzuruna çıkardı.

Bu olay için Büyük Üstat Elysar, "Bir çıbanı sıkmak hiçbir zaman hoş bir iş değildir," diye yazıyor. "Ne kadar çok irin çıkacağını ya da ne kadar kötü kokacağını bilemezsiniz." Mavi İnci'den çıkan irin gerçekten de kötü kokacaktı.

Kral, Demir Taht'ın üzerinde onları huzuruna kabul ettiğinde, üç sarhoş lord bir miktar ayılmışlardı ve cesur davrandılar. Turp Tom'u kaleden çıkarıp Mavi İnci'ye götürdüklerini itiraf ettiler. Hiçbiri Prenses Saera'yla alakalı en ufak bir şey bile söylemedi. Majesteleri, Mooton'a prenses hakkında söylediğini tekrar etmesini emrettiğinde çocuk kızarıp bozardı, kekeledi ve muhafızların yanlış duyduğunu iddia etti. Nihayetinde Jaehaerys üç küçük lordun zindana atılmasını emretti. "Bırakın bu gece bir kara hücrede uyusunlar, sabaha farklı bir hikâye anlatırlar belki."

Leydi Perianne ile Leydi Alys'in de sorgulanmasını tavsiye eden, leydilerin üç lordla ne kadar yakın olduğunu bilen Kraliçe Alysanne'di. "Onlarla bırakın ben konuşayım, Majesteleri. Sizi tahtınızda onlara ters ters bakarken görürlerse bir daha tek bir kelime etmeyecek kadar korkabilirler."

Saat geç olmuştu ve kraliçenin muhafızları, iki kızı da Leydi Perianne'in odalarındaki bir yatakta beraber uyurken buldu. Kraliçe onları kendi odasına getirttirdi. Kızlara, üç lordun zindana atıldığını söyledi. Onlara katılmak istemiyorlarsa gerçeği söylerlerdi. Söylemesi gereken tek şey bu olmuştu. İtiraf etme hevesiyle Tatlıyemiş ile Şeker Peri birbirlerinin sözünü keserek konuşmaya başladılar. Çok geçmeden ikisi de gözyaşlarına boğulmuş, bağışlanma için yalvarıyorlardı. Kraliçe Alysanne tek bir kelime etmeden yalvarmalarını seyretti. Daha önce yüz kadın meclisi toplantısında yaptığı gibi onları dinledi. Kraliçe dinlemesini biliyordu.

Şeker Peri, başta sadece bir oyun olduğunu söyledi. "Saera, Alys'e nasıl öpüşüleceğini öğretiyordu, ben de bana da öğretir mi diye sordum. Oğlanlar her sabah dövüş eğitimi alıyorlar, biz ne-

den öpüşme eğitimi almayalım ki? Kızların yapmaları gereken şey budur, değil mi?" Alys Turnberry buna katıldı. "Öpüşmek hoştu," dedi, "ve biz de kıyafetlerimizi çıkarıp öpüşmeye başladık, bu da korkutucuydu ama heyecan vericiydi de. Sırayla birer oğlanmışız gibi davrandık. Kötü bir şey yapmaya çalışmıyorduk, sadece oyun oynuyorduk. Sonra Saera beni gerçek bir oğlanı öpmek için cesaretlendirdi, ben de Peri'ye aynısını yaptım, sonra ikimiz Saera'ya döndük ama o bize daha iyisini yapacağını, yetişkin bir erkeği, bir şövalyeyi öpeceğini söyledi. Roy, Jonah ve İğne'yle böyle başladı." Leydi Perianne araya girip daha sonrasında onları eğitenin İğne olduğunu söyledi. "İki piçi var," diye fısıldadı. "Biri Menzil'de, öbürü burada, İpek Caddesi'nde. Annesi Mavi İnci'deki fahişelerden biri."

Mavi İnci'nin bahsi sadece burada geçmişti. Büyük Üstat Elysar daha sonra, "İşe bakın ki iki aşüfte de Turp Tom'un başına gelenlerden habersizdi," diye yazacaktı, "ama kendi suçları olmayan başka bir sürü şeyden haberdarlardı."

Onları dinledikten sonra kraliçe, "Bunlar sırasında septalarınız neredeydi?" diye sordu. "Hizmetçileriniz neredeydi? Lordların da yanında birileri olmalı. Onların uşakları, askerleri, kavalyeleri ve hizmetkârları neredeydi?"

Bu soru Leydi Perianne'in aklını karıştırmıştı. "Onlara dışarıda beklemelerini söyledik," dedi, güneşin doğudan doğduğuna açıklarcasına bir ses tonuyla. "Hizmetçi onlar, dediklerimizi yapıyorlar. Bilenler de seslerini çıkarmamaları gerektiğinin farkındaydı. İğne, konuşurlarsa dillerini koparacağını söylemişti. Ve Saera septalardan daha zeki."

İşte burada Şeker Peri kendini kaybedip hıçkırarak ağlamaya ve elbisesini çekiştirmeye başladı. Kraliçeye pişman olduğunu söyledi, hiçbir zaman kötü biri olmak istememişti, İğne yaptırmıştı ona bunları ve Saera onun bir korkak olduğunu söylemişti, o da onlara göstermişti ama şimdi hamileydi ve babasının kim olduğunu bilmiyordu ve *ne yapacaktı şimdi*?

"Yapabileceğin tek şey gidip yatmak," dedi Kraliçe Alysanne ona. "Yarın sana bir septa göndereceğiz ve ona günahlarını anlatabilirsin. Yukarıdaki Anne seni affedecektir."

"Benim annem affetmeyecek," dedi Alys Turnberry ama kraliçenin emrettiği gibi gitti. Leydi Perianne ağlayan arkadaşını odasına götürdü.

Kraliçe öğrendiklerini anlattığında, Kral Jaehaerys kızların söyledikleri tek bir kelimeye bile itibar etmedi. Muhafızlar gönderildi ve sorgu için kavalyeler, uşaklar ve hizmetçiler Demir Taht'ın önüne sürüklendi. Cevaplar alındığında birçoğu efendilerinin yanına, zindanlara gönderildi. En sonuncuları da gönderildiğinde şafak sökmeye başlamıştı. Kral ve kraliçe ancak o zaman Prenses Saera'yı çağırttı.

Onu taht odasına götürmek için Kral Muhafızları'nın Lord Kumandanı ve Şehir Muhafızları'nın Kumandanı geldiğinde, prenses şüphesiz bir şeylerin ters gittiğini fark etmişti. Kral sizi Demir Taht'ta oturarak karşıladığında, bu hiçbir zaman iyiye işaret değildi. Onu getirdiklerinde büyük salon neredeyse boştu. Tanık olmaları için sadece Büyük Üstat Elysar ile Rahip Barth çağrılmıştı. Hisar ve Yıldızlı Sept'in sözcüleriydiler ve kral onların yol göstericiliğine ihtiyaç duyuyordu ama o gün, diğer lordların duymasına gerek olmayan bazı şeyler söylenebilirdi.

Kızıl Kale'de sır diye bir şey olmadığı, duvarlarda her şeyi duyan ve uyuyanların kulaklarına fısıldayan fareler olduğu rivayet edilir. Bu doğru olabilir zira Prenses Saera babasının huzuruna çıktığında Mavi İnci'de yaşananların hepsinden haberdardı ve hiç utanmış gibi görünmüyordu. "Onlara yapmalarını ben söyledim ama bunu yapacaklarını hiç düşünmemiştim," dedi pek üzerinde durmadan. "Turp'un fahişelerle dans etmesi kesin çok komiktir."

"Tom için öyle sayılmaz," dedi Kral Jaehaerys, Demir Taht'tan.

Prenses Saera omuz silkerek, "O bir soytarı," dedi. "Soytarılara gülünür, bunun ne sakıncası var? Turp ona gülmenizden hoşlanıyor."

"Zalimce bir şakaydı," dedi Kraliçe Alysanne, "ama şu an beni daha çok endişelendiren başka meseleler var. Senin... leydilerinle konuştum. Alys Turnberry'nin hamile olduğundan haberdar mısın?"

Prenses işte o zaman oraya Turp Tom'un hesabını vermek için değil, çok daha utanç verici günahlar için çağrıldığını fark etti. Bir anlığına Saera bir şey diyemedi ama sadece bir anlığına. Sonra nefesini tutup konuştu. "Benim Tatlıyemiş'im mi? Gerçekten mi?

O... ah, ne yaptı kendine? Ah, benim tatlı küçük aptalım." Rahip Barth'ın kayıtlarına inanacak olursak bu sırada yanağından bir damla gözyaşı akmış.

Annesi buna kanmamıştı. "Onun ne yaptığını sen çok ama çok iyi biliyorsun. Şimdiye dek yaptıklarını. Bundan sonra bize doğruları söyleyeceksin, evladım." Prenses babasına baktığında, orada da bir teselli bulamadı. "Bize tekrar yalan söylersen senin için çok kötü olur," dedi Kral Jaehaerys kızına. "Üç lordunun zindanlarda olduklarını bilmen gerek ve söyleyeceklerin senin bu geceyi nerede geçireceğini belirleyecek."

Saera burada kendini kaybetti ve kelimeler ardı ardına ağzından öyle bir döküldü ki prenses nefes nefese kaldı. Rahip Barth, "Bir saat içerisinde inkârdan başlayıp ciddiye almamaya, kusur aramaya, pişman olduğunu söylemeye, suçlamaya, gerekçelendirmeye, başkaldırmaya kadar gitti ve aralarda ya kıkırdamak için ya da ağlamak için molalar verdi," diye yazıyor. "Böyle bir şey yapmamıştı, yalan söylüyorlardı, böyle bir şey yaşanmamıştı, buna nasıl inanabilirlerdi, sadece bir oyundu, sadece bir şakaydı, bunu kim söylemişti, o olay öyle olmamıştı, herkes öpüşmeyi severdi, pişmandı, her şeyi Peri başlatmıştı, çok eğlenceliydi, kimsenin canı yanmamıştı, kimse ona öpüşmenin kötü olduğunu söylememişti, Baelon eskiden Alyssa'yı sürekli öperdi, bir kere başladı mı nasıl duracağını bilememişti, İğne'den korkuyordu, Yukarıdaki Anne onu affetmişti, tüm kızlar yapıyordu bunu, ilk seferinde sarhoştu, bunu yapmayı hiç istememişti, erkekler bunu istiyordu, Maegelle tanrıların tüm günahları affettiğini söylemişti, Jonah onu sevdiğini söylemişti, tanrılar onu güzel yaratmıştı, bu onun suçu değildi, bundan sonra uslu olacaktı, bunlar hiç yaşanmamış gibi olacaktı, Kızıl Roy Connington'la evlenecekti, onu affetmek zorundaydılar, bir daha bir erkeği öpmeyecek ve diğer hiçbir şeyi yapmayacaktı, hamile kalan o değildi, o onların kızıydı, o onların küçük kızıydı, o bir prensesti, kraliçe olsa istediğini yapabilirdi, ona niye inanmıyorlardı, onu hiç sevmemişlerdi, onlardan nefret ediyordu, onu istedikleri kadar kırbaçlayabilirlerdi ama hiçbir zaman onların kölesi olmayacaktı. Bu kız benim nefesimi kesti. Diyarda böylesine

bir performans sergileyecek tek bir aktör olmamıştır ama sonunda yorulmuştu, korkuyordu ve maskesi kaymıştı."

Prensesin söyleyecekleri sona erdiğinde kral, "Ne yaptın sen?" dedi. "Yedi bizi kurtarsın, *ne yaptın sen*? O oğlanlardan birine bekâretini mi verdin. Gerçeği söyle bana."

"Gerçeği mi?" dedi Saera. İşte bu anda, bu kelimeyle Saera'nın horgörüsü kendini gösterdi. "Hayır. Üçüne de verdim. Üçü de kendilerinin ilkim olduğunu düşünüyor. Oğlanlar nasıl da aptallar."

Jaehaerys konuşamayacak kadar dehşete düşmüştü ama kraliçe soğukkanlılığını koruyordu. "Görüyorum ki kendinle oldukça gurur duyuyorsun. Neredeyse on yedi yaşında, yetişkin bir kadın. Eminim çok zeki olduğunu düşünüyorsundur ama zeki olmak ayrı bir şey, aklı başında olmak ayrı. Şimdi ne olacağını düşünüyorsun, Saera?"

"Evleneceğim," dedi prenses. "Neden evlenmeyeyim ki? Sen de benim yaşımda evlenmiştin. Evlenip gerdeğe gireceğim ama kiminle? Jonah ve Roy beni seviyorlar, ikisinden biriyle evlenebilirim ama ikisi de daha yeni yetmeler. İğne beni sevmiyor ama beni güldürebiliyor, bazen de çığlık attırıyor. Üçüyle de evlenebilirim aslında, neden olmasın ki? Neden tek bir kocayla yetineyim? Fatih'in iki eşi vardı, Maegor'unsa yedi sekiz tane."

Fazla ileri gitmişti. Jaehaerys ayağa kalkıp Demir Taht'tan indi, yüzünden öfke okunuyordu. "Kendini Maegor'la mı karşılaştırıyorsun? Olmak istediğin kişi bu mu?" Majesteleri yeteri kadar dinlemişti. "Onu yatak odasına geri götürün," dedi muhafızlarına, "ve ben onu çağırana kadar onu orada tutun."

Prenses babasının sözlerini duyduğunda, "Baba, Baba!" diye haykırarak ona doğru koştu ama Jaehaerys ona sırtını dönmüştü ve Gyles Morrigen onu kolundan yakalayıp oradan uzaklaştırdı. Rızayla oradan ayrılmayacaktı, o yüzden muhafızlar ağlayan, haykıran ve babasına seslenen Saera'yı oradan sürükleyerek götürmek zorunda kaldı.

Rahip Barth, Prenses Saera ona emredileni yapsa ve odasında usluca bekleyip günahları üzerine tefekkür ederek ve bağışlanma dileyerek beklese Prenses Saera'nın bağışlanabileceğini ve tekrar eski itibarına dönebileceğini söylüyor. Jaehaerys ve Alysanne sonraki günü Barth ve Büyük Üstat Elysar'la oturup bu yedi günah-

kârla, özellikle de prensesle ne yapacaklarını konuştular. Utancı çok derinden hissettiği ve Saera'nın, Jaehaerys'in amcasının eşleri hakkındaki alaycı sözlerini unutamadığı için kral öfkeli ve sertti. Birden fazla kere, "O artık benim kızım değil," demişti.

Fakat Kraliçe Alysanne bu kadar sert olmaya razı değildi. "O *bizim* kızımız," dedi krala. "Evet, cezalandırılmalı ama o hâlâ küçük bir çocuk ve günahın olduğu yerde kefaret de vardır. Lordum, aşkım, amcanla beraber dövüşen lordlarla barış sağladın, Rahip Ay'la beraber yola düşenleri affettin, İnanç'la ve bizi ayırıp tahtına Aerea'yı oturtmak isteyen Lord Rogar'la barıştın, herhalde kendi öz kızınla uzlaşmanın bir yolunu da bulursun."

Rahip Barth, Kraliçe hazretlerinin sözlerinin uysal ve nazik olduğunu ve Jaehaerys'in bunlara kulak vermeye başladığını söylüyor. Alysanne inatçıydı, ısrarcıydı ve tartışmanın başında birbirlerinden ne kadar uzakta olurlarsa olsunlar, kralı kendi görüşüne ikna etme konusunda yetenekliydi. Zamanla, Jaehaerys'in Saera konusundaki düşüncelerini de yumuşatabilirdi.

O zamana sahip olmayacaktı. O gece Prenses Saera kaderini tayin etti. Emredildiği gibi odasında beklemek yerine tuvalete gittiğinde ortadan kayboldu, bir temizlikçinin kıyafetlerine büründü, ahırdan bir at çaldı ve kaleden kaçtı. Şehrin yarısını aşmayı, Rhaenys Tepesi'ne kadar gitmeyi başardı ama Ejderha Çukuru'na girmeye çalışırken Ejderkorucuları tarafından keşfedilip yakalandı ve Kızıl Kale'ye geri teslim edildi.

Alysanne bunları duyduğunda gözyaşlarına boğuldu zira artık durumun umutsuz olduğunu anlamıştı. Jeaherys bir kaya kadar sertti. Tek dediği, "Ejderha'ya binen Saera," oldu. "Acaba Balerion'ı da almaya çalışır mıydı?" Bu sefer prensesin odasına dönmesine izin verilmedi. Onun yerine bir kule hücresine hapsedildi ve Jonquil Darke başında gece gündüz, tuvalette bile nöbet tutmaya başladı.

Onun günahkâr kız kardeşleri için acele evlilikler ayarlandı. Hamile olmayan Perianne Moore, Jonah Mooton'la evlendirildi. "Onun düşüşünde bir rol oynadın, onun kefaretinin de bir parçası olabilirsin," dedi kral, genç lorda. Evlilik başarılı olmuştu ve zamanla bu ikili Bakire Havuzu lordu ve leydisi oldu. Hamile olan Alys Turnberry ise daha zor durum teşkil ediyordu zira Kızıl Roy

Connington onunla evlenmeyi reddetmişti. "İğne'nin piçi benim oğlummuş gibi davranmayacağım, onu Akbaba Tüneği'nin varisi de yapmayacağım," dedi krala, cüretle. Bunun yerine Tatlıyemiş (parlak kızıl saçlı bir kız çocuğu) doğurmak için, Vadi'ye, Martı Kasabası limanındaki, lordların öz kızlarını yetiştirilsinler diye gönderdikleri bir manastıra gönderildi. Daha sonra da Parmaklar'ın açığındaki bir ada olan Çakıl Taşı'nın Lordu Dunstan Pryor'la evlendirildi.

Connington'a Gece Nöbeti'nde bir ömür ile sürgünde on yıl arasında bir seçim yapması söylendi. Kimseyi şaşırtmayarak sürgünü seçti ve dar denizi aşıp Pentos'a gitti, oradan da Myr'e geçip oradaki kiralık askerlerle ve diğer aşağılık insanlarla işbirliği yaptı. Westeros'a dönebilmesine sadece altı ay kala, bir Myr kumarhanesinde bir fahişe tarafından bıçaklanarak öldürüldü.

En sert ceza İğne denilen gururlu genç şövalye Braxton Beesbury için ayrılmıştı. "Seni hadım ettirip Sur'a gönderebilirim," dedi Jaehaerys ona. "Ser Lucamore'u böyle cezalandırmıştım ve o senden çok daha iyi bir adamdı. Babanın topraklarını ve kalesini alabilirim ama bu adil olmaz. Ağabeylerinin de olmadığı gibi, onun da bu meselede bir sorumluluğu yok. Kızım hakkında hikâyeler anlatmana izin veremeyiz ve o yüzden dilini keseceğiz. Sanırım burnunu da keseceğiz ki bir daha genç kızların aklına kolaylıkla giremeyesin. Kılıç ve kargıdaki yeteneklerinden fazlasıyla övünç duyuyorsun o yüzden bunu da elinden alacağız. Kollarını ve bacaklarını kıracağız ve üstatlarım onların yamuk iyileştiklerinden emin olacak. Zavallı hayatının kalanını bir kötürüm olarak yaşayacaksın. Ya da..."

"Ya da?" dedi Beesbury, bir tebeşir kadar beyaz bir yüzle. "Bir seçim hakkım mı var?"

"Suçlanan her şövalyenin bir seçim hakkı vardır," diye hatırlattı ona kral. "Masumiyetini bedenini tehlikeye atarak kanıtlayabilirsin."

"O zaman dövüşle yargılanmayı seçiyorum," dedi İğne. Hakkındaki tüm kaynaklara göre kibirli bir gençti ve dövüş yeteneklerine güveniyordu. Demir Taht'ın ardında beyaz pelerinleri ve parlayan zırhlarıyla dikilen yedi Kral Muhafızı'na bakıp, "Bu ihtiyarlardan hangisiyle dövüşmemi isteyeceksiniz?" diye sordu.

"Bu ihtiyarla," diye duyurdu Jaehaerys Targaryen. "Baştan çıkarıp kızının bekâretini aldığın ihtiyarla."

Sonraki sabah şafakta buluştular. Bal Kalesi'nin varisi on dokuz yaşındaydı, kralsa kırk dokuz olsa da hâlâ ihtiyarlıktan uzaktı. Beesbury, belki de kralın böyle bir silaha karşı savunmaya daha az alışık olacağını düşünüp silahı olarak bir gürz seçmişti. Kralın elinde Karaateş vardı. İki adam da zırhlarını kuşanmıştı ve kalkan taşıyorlardı. Dövüş başladığında, İğne gençliğin hızı ve kuvvetiyle onu bastırmak için dikenli topuzu havada dans ettirip şakıtarak Majesteleri'ne hızla saldırdı. Jaehaerys, genç adam kendini yorarken sadece savunma yapmayı göze alarak tüm darbeleri kalkanıyla karşıladı. Çok geçmeden Braxton Beesbury'nin kolunu bile kaldırmakta zorlandığı bir zaman geldi, kral işte o zaman saldırıya geçti. En iyi zincir zırhlar bile Valyrian çeliğini karşılamakta zorlanırdı ve Jaehaerys tüm zayıf noktaların yerlerini biliyordu. İğne nihayet yere yığıldığında yarım düzine yerinden kanıyordu. Jaehaerys, İğne'nin parçalanmış kalkanını kenara tekmeledi, miğferinin siperliğini açtı, Karaateş'in ucunu gözüne yerleştirdi ve derine kadar soktu.

Kraliçe Alysanne düelloyu seyretmeye gelmedi. Krala, onun ölme ihtimaline katlanamadığını söyledi. Prenses Saera hücresinin penceresinden seyretti. Muhafızı Jonquil Darke, onun başını çevirmediğinden emin oldu.

İki hafta sonra, Jaehaerys ile Alysanne bir kızlarını daha İnanç'a teslim ettiler. Daha on yedinci isim gününü görmemiş Prenses Saera, Kral Toprakları'ndan, onun eğitimini üstlenecek olan ablası Septa Maegelle'in bulunduğu Eski Şehir'e doğru yola çıktı. Onun, sessiz kız kardeşlerin yanında bir çaylak olacağı duyuruldu.

Kralın aklından geçenleri çoğu insandan daha iyi bilen Rahip Barth daha sonraları bunun bir ders olması için böyle bir karar verildiğini söyleyecekti. Kimse, özellikle de kızın babası, Saera'nın ablası Maegelle'e benzediğini düşünmüyordu. Ne bir sessiz kız kardeş ne de bir septa olacaktı ama cezalandırılması gerekliydi ve birkaç yıllık sessiz duanın, sert disiplinin ve tefekkürün ona iyi geleceği, ona kefaret yolunu göstereceği umuluyordu.

Ancak Saera Targaryen'ın yürümeyi seçtiği yol bu olmadı. Prenses sessizliğe, soğuk duşlara, kaşındıran sert cüppelere, etsiz öğünlere dayandı. Kafasının tıraş edilmesini, at kılından fırçalarla fırçalanmayı ve söz dinlemediğinde değneği de kabul etti. Tüm

bunları bir buçuk yıl boyunca çekti... ama FS 85'te fırsatını bulduğunda bunu kaçırmayıp gecenin köründe manastırdan kaçarak rıhtıma indi. Kaçışı sırasında ondan yaşça büyük bir kız kardeşle karşılaştığında kadını merdivenlerden aşağı itti ve üzerinden atlayıp dışarı çıktı.

Kaçışının haberi Kral Toprakları'na ulaştığında Saera'nın Eski Şehir'de bir yerlerde gizleneceği düşünüldü ama Lord Hightower'ın askerleri şehri kapı kapı aradılar ve ondan hiçbir iz bulamadılar. Daha sonra belki de babasından bağışlanma dilenmek için Kızıl Kale'ye geleceği düşünüldü. Oraya da gelmeyince kral onun eski arkadaşlarının kapısını çalıp çalmayacağını merak etti o yüzden de Jonah Mooton'la eşi Perianne'e Bakire Havuzu'nda onu beklemeleri söylendi. Gerçek, ancak bir yıl sonra, eski prenses, hâlâ çaylak kıyafetleri giyer halde bir Lys haz bahçesinde görüldüğünde ortaya çıktı. Kraliçe Alysanne bu haberi gözyaşlarıyla karşıladı. "Kızımızı bir fahişeye çevirmişler," dedi. Kral da, "O hep öyleydi," diyerek yanıtladı.

Jaehaerys Targaryen ellinci isim gününü FS 84'te kutladı. Yıllar onu yıpratmıştı ve onu yakından tanıyanlar, kızı Saera onu küçük düşürüp kaçtığından beri eskisi gibi olmadığını söylüyorlardı. Kilo kaybetmişti, neredeyse bir deri bir kemik kalmıştı ve artık sakalında ve saçlarında altından çok gri görünüyordu. İlk defa insanlar ona "Arabulucu" yerine "İhtiyar Kral" diyorlardı. Yaşadıkları tüm kayıpların etkilediği Alysanne diyarın yönetiminden giderek çekilmeye başladı ve konsey toplantılarına pek katılmaz oldu ama Jaehaerys'in yanında hâlâ sadık Rahip Barth'ı ve oğulları vardı. İki oğluna, "Eğer bir savaş daha çıkarsa," dedi, "bunu siz ikiniz dövüşeceksiniz. Benim bitirecek yollarım var."

Büyük Üstat Elysar daha sonraları her zamanki ince üslubuyla, "Yollar konusunda, kızlarından daha başarılıydı," diye yazacaktı.

FS 86'da, Kraliçe Alysanne, on beş yaşındaki kızı Viserra'nın Beyaz Liman'ın cevval ihtiyar lordu Theomore Manderly'yle olan nişanını duyurdu. Kral, bu evliliğin Kuzey'in büyük hanelerinden biriyle Demir Taht'ı birleştirerek diyarı tek bir parça haline getirme konusunda çok faydalı olacağını ilan etti. Lord Theomore gençliğinde bir savaşçı olarak ünlenmişti ve Beyaz Liman'ı zenginleştirerek hünerli bir lord olduğunu da göstermişti. Kraliçe Alysanne

de, Kuzey'e yaptıkları ilk ziyaret sırasında ona gösterdiği sıcak karşılamayı hatırladığından ondan hoşlanıyordu.

Ancak Lord hazretleri dört eş kaybetmişti, yiğit bir dövüşçü olmaya devam etse de iyice şişmanlamıştı ve bu da, onu Prenses Viserra'ya beğendirmek konusunda pek yardımcı olmuyordu. Onun kafasında başka biri vardı. Küçük bir kızken bile Viserra kraliçenin kızları arasında en güzeliydi. Büyük lordlar, meşhur şövalyeler ve tüyü bitmemiş oğlanlar tüm hayatı boyunca onun etrafında dört dönmüş, gürleyen bir ateşe dönüşene kadar kibrini beslemişlerdi. Hayatta en zevk aldığı şey oğlanları birbirleriyle yarıştırmak, onları aptal aptal yarışmalar yapmaya ikna etmekti. Bir mızrak dövüşünde onun beğenisini kazanmak isteyen ona hayran kavalyelerin Karasu Koyu'nu yüzerek geçmelerini, El Kulesi'ne tırmanmalarını ve kümesteki tüm kuzgunları salmalarını sağlamıştı. Bir keresinde altı oğlanı Ejderha Çukuru'na götürmüş, kafasını bir ejderhanın ağzına koyana bekâretini vereceğini söylemişti ama o gün tanrılar merhametliydi ve Ejderkorucuları buna bir son vermişti.

Kraliçe Alysanne hiçbir kavalyenin Viserra'yı kazanamayacağını biliyordu; ne onun kalbini ne de kesinlikle onun bekâretini. Ablası Saera'nın yürüdüğü yoldan yürümeyecek kadar kurnaz bir çocuktu. Kraliçe, Jaehaerys'e, "Öpüşme oyunlarıyla ya da oğlanlarla bir ilgisi yok," dedi. "Onlarla, eskiden köpek yavrularıyla oynadığı gibi oynuyor ama nasıl bir köpekle yatmazsa, onlarla da yatmaz. Viserra'mızın hedefi çok daha büyük. Baelon'ın etrafında nasıl dolandığını gördüm. İstediği koca o ama sevdiği için değil. Kraliçe olmak istiyor."

Yirmi dokuz yaşındaki Prens Baelon, on beş yaşındaki Viserra'dan on dört yaş büyüktü ama daha yaşlı lordların daha genç kızlarla evlendikleri olmuştu. Prenses Alyssa öleli iki yıl olmuştu fakat Baelon başka bir kadına ilgi göstermemişti. Viserra, en yakın arkadaşı sersem Beatrice Butterwell'e, "Bir kız kardeşiyle evlendi zaten, neden bir başkasıyla evlenmesin?" demişti. "Ben Alyssa'dan *çok daha* güzelim, onu gördün. Onun *kırık bir burnu* vardı."

Prenses, ağabeyiyle evlenmeye ne kadar niyetliyse, kraliçe de bunu engellemeye o kadar kararlıydı. Buna cevabı Lord Manderly ve Beyaz Liman olmuştu. "Theomore iyi bir adam," dedi kraliçe

kızına, "nazik bir yüreğe sahip ve aklı başında, arif bir adam. Halkı onu çok seviyor."

Prenses ikna olmamıştı. "Ondan o kadar hoşlanıyorsan, anne, o zaman git onunla sen evlen," deyip şikâyet etmek için babasına koştu. Jaehaerys de ona bir çıkış kapısı sunmadı. Ona, "Bu, iyi bir eşleşme," dedikten sonra Kuzey'i Demir Taht'a yaklaştırmanın önemini açıkladı. Zaten her halükârda evliliklerin kraliçenin işi olduğunu söyledi; bu meselelere hiçbir zaman bulaşmıyordu.

Saray dedikodularına kulak verecek olursak, eli kolu bağlanan Viserra kendini kurtarması için Baelon'a gitmişti. Bir gece Baelon'ın muhafızlarını atlatıp ağabeyinin odasına girmiş ve üzerini çıkarıp onu beklerken prensin şarabından da nasiplenmişti. Prens Baelon nihayet odasına döndüğünde onu yatağında çıplak halde bulmuştu ve onu odasına geri göndermişti. Prenses o kadar ayakta duramıyordu ki odasına geri dönebilmek için iki hizmetçinin ve Kral Muhafızları'ndan bir şövalyenin yardımına ihtiyaç duymuştu.

Kraliçe Alysanne ile on beşindeki inatçı kızı arasındaki irade savaşının nihayetinde nasıl çözülebileceği hiçbir zaman bilinmeyecek. Baelon'ın odasında yaşananlardan kısa süre sonra, kraliçe, Viserra'nın Kral Toprakları'ndan gidişi için hazırlık yaparken prenses, başını belaya sokmasını engellesinler diye odasının başında bekleyen muhafızları atlatmak için bir hizmetçiyle kıyafetlerini değiştirdi ve "donmaya gitmeden önce kahkaha dolu son bir gece" için Kızıl Kale'den kaçtı.

Yanındakilerin hepsi erkekti, iki küçük müstakbel lord ile dört genç şövalye, her biri birbirinden çaylaktı ve Viserra'nın gözüne girmek istiyorlardı. İçlerinden biri prensese şehrin daha önce hiç görmediği yerlerini göstermeyi teklif etti: Bit Çukuru'nun otçuları ve sıçan çukurları, Suyılanı Sokağı ile Nehir Mahallesi boyunca uzanan, hizmetçi kadınların masaların üzerinde dans ettikleri hanlar, İpek Caddesi'ndeki kerhaneler. Bira, bal likörü ve şarap, gece boyunca aktı ve Viserra bunlardan bol bol içti.

Bir vakit, gece yarısına doğru, prenses ve yanındakiler (şövalyelerden birkaçı içtiklerinden düzgün düşünemiyorlardı) kaleye kadar yarışmaya karar verdiler. Şehrin sokaklarında, Kral Toprakları sakin-

lerinin ezilmemek için sağa sola kaçışmalarını gerektiren çılgın bir yarış başladı. Yarışçılar Aegon'ın Yüksek Tepesi'ne ulaşıp Viserra'nın binek atı yandaşlarından birinin atıyla çarpışana kadar kahkaha geceyi dolduruyordu ve keyifler yerindeydi. Şövalyenin kısrağı dengesini kaybedip yere yıkıldı ve şövalyenin ayağı kısrağın altında kalarak kırıldı. Prenses eyerinden baş üzeri duvara fırladı. Boynu kırılmıştı.

Gecenin en karanlık olduğu kurt saatiydi ve kral ile kraliçeyi uyandırıp kızlarının Aegon'ın Yüksek Tepesi'nin dibindeki bir sokakta ölü bulunduğunu haber vermek Kral Muhafızları'ndan Sör Ryam Redwyne'e düştü.

Aralarındaki farklara rağmen Prenses Viserra'nın kaybı kraliçeyi mahvetti. Beş sene içerisinde tanrılar ondan kızlarının üçünü almıştı: FS 82'de Daella, FS 84'te Alyssa, FS 87'de Viserra. Prens Baelon da perişan olmuş, kız kardeşini yatağında çıplak bulduğu gece onunla daha nazik konuşup konuşmaması gerektiğini düşünmüştü. O ve Aemon, Aemon'ın eşi Leydi Jocelyn ve kızları Rhaenys'le birlikte kral ve kraliçeye yas döneminde teselli olmuşlarsa da Alysanne avuntuyu hayatta kalan kızlarında aradı.

Yirmi beş yaşında ve bir septa olan Maegelle, senenin geri kalanını annesiyle geçirmek için septten ayrıldı ve yedi yaşındaki tatlı, çekingen Prenses Gael kraliçenin kesintisiz gölgesi ve desteği haline geldi, geceleri onunla yatmaya bile başladı. Kraliçe onların varlıklarından güç aldı... ama bu durumda bile, aklı giderek yanında olmayan kızına gidiyordu. Jaehaerys bunu yasaklamış olsa da Alysanne onun sözüne karşı çıkıp gizlice dar denizin ötesindeki yolunu kaybetmiş kızını seyretsinler diye casuslar göndermişti. Raporlarından Saera'nın hâlâ Lys'te, hâlâ haz bahçesinde olduğunu biliyordu. Artık yirmi yaşında olan Saera sık sık ziyaretçilerini İnanç'm çaylak kıyafetleri içinde eğlendiriyordu; görünüşe göre, bu masumiyet sahte olsa bile iffet yemini etmiş masum genç kızları kirletmekten zevk alan birçok Lys'li erkek vardı.

Nihayet Prenses Viserra'nın kaybının yası, kraliçeyi Jaehaerys'le Saera hakkında bir kez daha konuşmaya itti. Bağışlanmanın faziletleri ve zamanın iyileştirici özellikleri hakkında konuşması için yanında Rahip Barth'ı da getirdi. Kraliçe hazretleri, ancak Barth konuşmayı bitirdiğinde Saera'nın adını andı. "Lütfen," diye yalvar-

dı krala, "onu eve getirmenin zamanı geldi. Şüphesiz yeteri kadar ceza çekti. O bizim kızımız."

Jaehaerys ikna olmuyordu. "O Lys'li bir fahişe," diye cevap verdi Majesteleri. "Sarayımın yarısı için bacaklarını açtı, yaşlı bir kadını merdivenlerden yuvarladı ve bir ejderha çalmaya çalıştı. Daha başka ne yapması gerekiyor? Lys'e nasıl gittiği konusunu hiç düşündün mü? Yanında hiç para yoktu. Gemi ücretini nasıl ödediğini sanıyorsun?"

Kraliçe bu sözlerin sertliği karşısında yüzünü buruşturdu ama yine de geri adım atmadı. "Saera'yı onun hatırı için eve getirmeyeceksen, benim hatırım için getir. Ona ihtiyacım var."

"Senin ona, bir Dorne'lunun bir çıngıraklı yılana ihtiyacı olduğu kadar ihtiyacın var," dedi Jaehaerys. "Kusura bakma. Kral Toprakları'nda yeteri kadar fahişe var. Onun adını bir daha duymak istemiyorum." Bu sözleri söyleyip ayağa kalktı ama kapıya geldiğinde durup başını geriye çevirdi. "Çocukluğumuzdan beri beraberiz. Sen beni ne kadar iyi tanıyorsan, ben de seni o kadar iyi tanıyorum. Şu anda onu geri getirmek için benim iznime ihtiyacın olmadığını, Gümüşkanat'a binip Lys'e kendi başına uçabileceğini düşünüyorsun. O zaman ne yapacaksın, haz bahçesinde onu ziyaret mi edeceksin? Kollarına atlayıp senden bağışlanma dileyeceğini mi hayal ediyorsun? Seni tokatlamazsa iyidir. Peki fahişelerinden birini alıp götürmeye kalkarsan Lys'liler ne yapacaklardır? Onlar için değerli o. Bir Targaryen prensesiyle yatmak ne kadar tutuyordur sence? En iyi durumda senden fidye isterler. En kötüsünde seni de tutmaya karar verebilirler. O zaman ne yapacaksın, Gümüşkanat'a şehirlerini yakıp yıkmasını mı haykıracaksın? Onu serbest bırakabilirler mi diye Aemon ile Baelon'ı bir orduyla göndermemi mi istiyorsun? Onu geri istiyorsun, evet, seni anlıyorum, ona ihtiyacın var... ama onun ne sana ne bana ne de Westeros'a ihtiyacı var. O öldü. Göm onu."

Kraliçe Alysanne, Lys'e uçmadı ama o gün ona söylediği sözler yüzünden kralı da hiçbir zaman affetmedi. Bir süredir, kral ve kraliçenin gelecek sene beraber katılacağı, yirmi yıldır ilk kez batıtopraklarını ziyaret edecekleri bir kraliyet gezisinin planları yapılıyordu. Kraliçe, aralarının açılmasından kısa süre sonra Jaehaerys'e tek başına gitmesini söyledi. O ise yalnız başına, ölü

kızlarının yasını tutmak için Ejderha Kayası'na gidecekti.

Ve böylece FS 88'de, Jaehaerys Targaryen tek başına Casterly Kayası'nı ve batının diğer büyük hisarları ziyaret etti. Sevilmeyen Lord Franklyn bu dünyadan göçtüğünden, bu sefer Güzel Ada'yı bile ziyaret etti. Kral planlanandan daha uzun süre seyahat etti; teftiş edeceği yollar vardı ve birçok küçük kasaba ve kaleye de ufak lordlarla toprak sahibi şövalyeleri sevindiren planlanmamış ziyaretlerde bulunuyordu. Bazı kalelerde Prens Aemon, diğerlerinde ise Prens Baelon ona katıldı ama ikisi de kralı Kızıl Kale'ye dönmeye ikna edemedi. Majesteleri onlara, "Krallığımı görüp tebaamı dinlemeyeli çok uzun zaman oldu," dedi. "Kral Toprakları sizin ve annenizin elinde sıkıntı görmeyecektir."

Kral, batıtopraklıların misafirperverliğinin sonuna geldiğinde, Kral Toprakları'na dönmeyip Vermithor'un sırtında doğrudan Menzil'e, Crakehall'dan Yaşlı Meşe'ye uçarak, ilk kraliyet seyahati sona ererken bir ikincisine başladı. Bu sırada artık kraliçenin yokluğu dikkat çekmeye başlamıştı ve Majesteleri ziyafetlerde kendini sık sık kıvrak bir bakirenin ya da eli yüzü düzgün bir dulun yanında otururken bulmaya, ava çıktıklarında da onlarla beraber çıkmaya başlamıştı ama onların hiçbirine ilgi göstermiyordu. Bandallon'da, Lord Blackbar'ın en küçük kızı Majesteleri'nin kucağına oturup ona bir üzüm yedirmeye yeltenecek kadar ileri gidince Majesteleri kızın elini kenara itip, "Kusura bakma ama benim bir kraliçe var ve metreslerle işim olmaz," dedi.

Kral, FS 89'un tamamını hareket halinde geçirdi. Yüksek Bahçe'de, yanına Kızıl Kraliçe Meleys'in sırtında gelen torunu Prenses Rhaenys bir süreliğine ona katıldı. Beraber, kralın daha önce hiç gitmediği Kalkan Adaları'nı ziyaret ettiler. Jaehaerys dört Kalkan'a da özellikle indi. Yeşilkalkan'daki Lord Chester'ın salonunda Prenses Rhaenys ona evlilik planlarından bahsetti ve kralın olurunu aldı. Kral ona, "Daha iyi bir adam seçemezdin," dedi.

Seyahati, nihayet kızı Septa Maegelle'i ziyaret ettiği, Yüce Rahip tarafından kutsandığı, Yüce Meclis'in düzenlediği bir ziyafete katıldığı ve Lord Hightower'ın Majesteleri'nin onuruna düzenlediği bir turnuvayı seyrettiği Eski Şehir'de son buldu. Turnuvanın şampiyonu yine Sör Ryam Redwyne oldu.

Zamane üstatları kral ve kraliçe arasındaki bu soğukluğa Büyük Anlaşmazlık adını vermişlerdi. Geçen zaman ve öncekisi kadar sert bir ikinci tartışmayla buna yeni bir isim vermeleri gerekti: İlk Tartışma. Bugün de bu olay bu isimle bilinir. Zamanı geldiğinde İkinci Tartışma'dan da bahsedeceğiz.

Anlaşmazlık'ı sonlandıran Septa Maegelle oldu. "Aptallık ediyorsun, baba," dedi ona. "Rhaenys seneye evlenecek ve bunun büyük bir gün olması gerek. Hepimizin katılmamızı bekleyecekler, senin de annemin de. Yüce üstatların sana Arabulucu dediklerini duydum. Annemle aranızı bulmanın zamanı geldi."

Bu azar gereken etkiyi yaratmıştı. Kral Jaehaerys, iki hafta sonra nihayet Kral Toprakları'na döndü, Kraliçe Alysanne de Ejderha Kayası'ndaki gönüllü sürgününü sona erdirdi. Aralarında hangi sözlerin sarf edildiğini hiçbir zaman bilemeyeceğiz ama bir süreliğine eskisi kadar yakındılar.

Aegon'ın Fethi'nin 90. yılında, en büyük torunları Prenses Rhaenys'in Akıntı Taşı'ndan Dalgalar Lordu Corlys Velaryon'la olan evliliği kutlanırken, kral ve kraliçe de iyi anlaştıkları son günleri yaşıyorlardı.

Otuz yedi yaşındaki Deniz Yılanı, çoktan Westeros'un gördüğü en büyük denizci olarak anılıyordu ama dokuz büyük deniz yolculuğunun ardından artık evlenip bir aile kurmak için evine dönmüştü. Prensese, "Beni ancak denizden sen koparabilirdin," dedi. "Senin için dünyanın sonundan döndüm."

On altı yaşındaki Rhaenys korkusuz bir güzellikti ve bir denizciden aşağı kalır yanı yoktu. On üç yaşından beri bir ejderbinicisi olan Rhaenys düğüne, bir zamanlar teyzesi Alyssa'nın bindiği haşmetli dişi kızıl ejderha Kızıl Kraliçe Meleys'in sırtında gelmek konusunda ısrar etmişti. Sör Corlys'e, "Dünyanın sonuna beraber gidebiliriz," dedi. "Ama ben uçtuğum için oraya senden önce varırım."

Kraliçe Alysanne, ömrünün kalan yıllarında, yüzünde hüzünlü bir tebessümle, "Güzel bir gündü," diyecekti. O yıl elli dört yaşındaydı ve ne yazık ki pek iyi günü kalmamıştı geriye.

Targaryen Hanesi ya da Yedi Krallık'ın bekasıyla ilintili olmadığı sürece, Essos'un Özgür Şehirleri'nin sonu gelmeyen savaşlarını, entrikalarını ve düşmanlıklarını kayda almak bu tarihçenin kapsa-

mı dışında kalıyor. Ancak böyle bir olay FS 91-92 yıllarında, Myr Kıyımı denen dönemde gerçekleşti. Sizi ayrıntılarla boğmaya gerek yok. İşin özü, Myr'de iki düşman grup egemenlik için ihtilafa girişmişti. Bir taraf galip gelene kadar suikastlar, isyanlar, zehirlemeler, tecavüzler, idamlar, işkenceler ve deniz savaşları meydana gelmişti. Şehirden kovulan mağlup taraf, başta Basamaktaşı'na yerleşmeye çalışmış ama Tyrosh'un Yüksek Yargıç'ı korsan krallarıyla bir ittifaka girip onları oradan da kovmuştu. Çaresiz Myr'liler de bir sonraki durakları olarak Tarth adasını seçmişler ve buraya indiklerinde Akşam Yıldızı'nı hazırlıksız yakalamışlardı. Kısa sürede adanın doğu tarafının tamamını ele geçirmişlerdi.

Bu sırada artık Myr'lilerin de korsandan pek farkı kalmamıştı, perperişan bir haydut sürüsünden ibaretlerdi. Ne kral ne de konsey onları denize dökmenin çok zor olacağını düşünmüyordu. Saldırıyı Prens Aemon'm yönetmesinde karar kılındı. Myr'liler biraz deniz kuvvetine sahipti, o yüzden önce, Akşam Yıldızı'nın askerlerine katılmak üzere, fırtınatopraklılarını denizden taşıyan Lord Boremund'u korumak için, Deniz Yılanı'nın Velaryon filosunu güneye getirmesi gerekecekti. Toplu kuvvetlerinin Tarth'ı, Myr'li korsanların elinden almaya fazlasıyla yeteceğini düşünüyorlardı. Beklenmedik sorunlar çıkarsa Prens Aemon'ın Caraxes'i vardı. "Yakmayı seviyor," dedi prens.

Lord Corlys ile filosu FS 92'nin üçüncü ayının dokuzuncu gününde, Akıntı Taşı'ndan yelken açtı. Prens Aemon da onlardan birkaç saat sonra, Leydi Jocelyn ve kızları Rhaenys'le vedalaştıktan sonra onları takip etti. Prenses hamile olduğunu yeni öğrenmişti, yoksa o da Meleys'in sırtında eşiyle beraber giderdi. "Savaşa mı?" diye sordu prens. "Ben buna müsaade edermişim gibi? Senin kendi savaşın var. Eminim Lord Corlys bir oğlan isteyecektir, ben de bir erkek torun istiyorum."

Bu, kızına söyleyeceği son sözler oldu. Caraxes hızla Deniz Yılanı'nı ve filosunu geride bırakıp gökyüzünden Tarth'a indi. Tarth'ın Akşam Yıldızı Lord Cameron adanın merkezini kaplayan dağın omurgasına çekilmiş, aşağıdaki Myr'lilerin hareketlerini gözleyebileceği gizli bir vadide kamp kurmuştu. Prens Aemon onunla orada

buluştu ve Caraxes yarım düzine keçiyi mideye indirirken ikisi beraber plan yaptılar.

Fakat Akşam Yıldızı'nın kampı umduğu kadar saklı değildi ve ejderhanın ateşinden çıkan duman, dağda gizlice hareket eden bir çift Myr'li izcinin dikkatini çekmişti. İçlerinden biri, alacakaranlıkta Prens Aemon'la konuşup kampı arşınlayan Akşam Yıldızı'nı tanımıştı. Myr askerleri vasat denizcilerden ve cılız askerlerden oluşuyordu; tercih ettikleri silahlar kama, hançer ve arbaletti, mümkünse zehirli olanlarından. Şimdi de Myr'li izcilerden biri saklandığı kayanın arkasında arbaletini kurdu. Kayanın arkasından çıkan izci, yüz metre aşağıdaki Akşam Yıldızı'na nişan alıp oku saldı. Alacakaranlık ve mesafe, iyi nişan almasını engellemişti ve ok Lord Cameron'ı ıskaladı... onun yerine, yanında duran Prens Aemon'a isabet etti.

Demir ok, prensin boğazını parçaladı ve okun başı ensesinden çıktı. Ejderha Kayası Prensi dizleri üzerine çöktü ve boğazındaki oku çekip çıkarmak istermişçesine oku kavradı ama gücü kalmamıştı. Aemon Targaryen kendi kanında boğularak, konuşmaya çalışırken can verdi. Otuz yedi yaşındaydı.

Buraya aktardığım kelimeler, Yedi Krallık'ı sarıp sarmalayan yası, Kral Jaehaerys ile Kraliçe Alysanne'in hissettiği acıyı, Leydi Jocelyn'in boş yatağı ve acı gözyaşlarını, Prenses Rhaenys'in taşıdığı çocuğu babasının hiçbir zaman kucağına alamayacağını bilerek ağlayışını size nasıl anlatabilir ki? Prens Baelon'ın öfkesini ve Vhagar'ın sırtında, intikam çığlıklarıyla Tarth'a nasıl çöktüğünü anlatması daha kolay. Dokuz sene önce Prens Morion'un gemileri nasıl yandıysa, Myr'li gemileri de öyle yandılar ve Akşam Yıldızı'yla Lord Boremund dağlardan üzerlerine hücum ettiğinde kaçacak hiçbir yerleri kalmamıştı. Binlercesi oracıkta katledilip sahilde çürümeye bırakıldı; sahile vuran dalgalar günler boyu pembeye çaldı.

Cesur Baelon, elinde Kara Kız Kardeş'le, katliamda üzerine düşeni yaptı. Kral Toprakları'na kardeşinin cesediyle döndüğünde, halk sokağa dökülüp adını haykırarak onu bir kahraman ilan etti. Ama annesini gördüğünde annesinin onu kucaklamasına izin verip ağlamaya başladığı anlatılır. "Onlardan binlercesini öldürdüm,"

dedi, "ama bu onu geri getirmeyecek." Kraliçe de onun saçlarını okşayıp, "Biliyorum, biliyorum," dedi.

Sonraki yıllarda mevsimler gelip geçti. Sıcak ve ılık günler yaşandı, denizden tuzlu rüzgârların estiği günler; ilkbaharda çiçek açan tarlalar oldu, bereketli hasatlar, güzün altın akşamüzerleri; diyarın dört bir yanında yollar daha ileriye ulaştılar ve yaşlı derelerin üzerine genç köprüler inşa edildi. Görülebildiği kadarıyla kral bunların hiçbirinden keyif almıyordu artık. İçkiyi fazla kaçırdığı bir gece, "Benim için hep kış artık," dedi Rahip Barth'a. Aemon'ın ölümünden beri, uykuya dalmasına yardımcı olsun diye her gece bir bardak olsun üç bardak olsun ballı likör içer olmuştu.

FS 93'te, Prens Baelon'ın on altı yaşındaki oğlu Viserys, Ejderha Çukuru'na girip Balerion'ı kendisine aldı. Yaşlı ejderha nihayet büyümeyi bırakmıştı ama miskin ve ağır hareket ediyordu, kalkması zaman alıyordu ve Viserys onu uçurduğunda zorluk çekmişti. Genç prens yere inmeden önce şehrin üzerinde üç tur attı. Sonrasında babasına, aslında Ejderha Kayası'na uçmak istediğini ama Kara Dehşet'in bu yolculuğu tamamlayacak mecali olduğunu düşünmediğini söyledi.

Bir sene geçmeden Balerion öldü. Rahip Barth, "Valyria'yı tüm haşmetiyle gören son canlı yaratık," diye yazdı onun hakkında. Barth da dört sene sonra, FS 98'de öldü. Ondan yarım sene önce de Büyük Üstat Elysar ölmüştü. FS 89'da Lord Redwyne öldü, oğlu Sör Robert da çok geçmeden onu takip etti. Yerlerine yeni adamlar geçti ama Jaehaerys artık gerçekten İhtiyar Kral ismini hak ediyordu ve bazen konsey odasına girdiğinde, "Kim bu adamlar? Tanıyor muyum onları?" diye düşünür olmuştu.

Majesteleri yaşamının sonuna dek Prens Aemon'ın yasını tuttu ama İhtiyar Kral, FS 92'deki Aemon'ın ölümünün Valyria efsanelerindeki cehennem borazanları gibi, onları duyan herkesi ölüm ve yıkıma boğacağını hayal bile edemezdi.

Alysanne Targaryen'ın son yılları kederli ve yalnız yıllardı. İyi Yürekli Kraliçe Alysanne gençliğinde, soylu olsun halk olsun, tebaasını çok sevmişti. Kadın meclisi toplantılarını çok sevmişti; dinlemeyi, öğrenmeyi ve diyarı daha müşfik bir yere dönüştürmek için elinden geleni yapmayı. Yedi Krallık'ın, o güne kadar ya da o gün-

den sonra hiçbir kraliçenin görmediği kadar yerini ziyaret etmişti, yüz farklı kalede gecelemiş, yüz farklı lordu büyülemiş, yüz farklı evlilik ayarlamıştı. Müziği çok sevmişti, dans etmeyi çok sevmişti, okumayı çok sevmişti. Ve, ah, uçmayı ne çok sevmişti. Gümüşkanat onu Eski Şehir'e, Sur'a ve ikisinin arasında kalan binlerce farklı yere taşımıştı ve Alysanne oraları çok az kişinin gördüğü şekilde, bulutların üzerinden görmüştü.

Sevdiği tüm bu şeyler ömrünün son on yılında elinden alınmıştı. "Amcam Maegor zalimdi," derdi Alysanne, "ama zaman daha zalimdir." Doğumdan, seyahatten ve yastan yıpranan Alysanne, Aemon'ın ölümünden sonra zayıflayıp güçten düştü. Tepeleri tırmanmakta zorluk çekmeye başladı ve FS 95'te yılankavi basamakları tırmanırken düşüp kalçasını kırdı. Sonrasında bir bastonla yürümeye başladı. Kulakları da duymamaya başladı. Artık müzik dinleyemiyordu ve kralla beraber konsey toplantılarına katıldığında söylenenlerin yarısını kaçırıyordu. Uçamayacak kadar sarsaktı. Gümüşkanat onu son kez gökyüzüne FS 93'te taşıdı. Yere inip ejderhasının sırtından zorlanarak indiğinde kraliçe gözyaşı döktü.

Bunların da ötesinde, çocuklarını sevmişti. Büyük Üstat Benifer, Titreme onu öldürmeden önce, hiçbir annenin çocuklarını onun kadar sevmediğini söylemişti kraliçeye. Ömrünün son günlerinde, Kraliçe Alysanne onun bu sözlerini düşünür buldu kendini. "Onun yanıldığını düşünüyorum," diye yazdı, "zira şüphesiz Yukarıdaki Anne çocuklarımı benden çok seviyordu. O kadar çocuğumu benden aldı ki."

Oğlu Valerion'ın cenaze ateşinde, "Hiçbir anne oğlunu yakmak zorunda kalmamalı," demişti ama Kral Jaehaerys'e doğurduğu on üç çocuktan sadece üçü ondan uzun yaşayacaktı; Aegon, Gaemon ve Valerion beşikte ölmüşlerdi. Daenerys altı yaşında Titreme'den ölmüştü. Prens Aemon'ı bir arbalet öldürmüştü. Alyssa ve Daella doğum yüzünden ölmüşlerdi, Viserra sokakta sarhoş halde. Nazik ruhlu Septa Maegelle, FS 96'da kolları ve bacakları gripuldan taşa dönmüş halde öldü, zira son yıllarını bu korkunç hastalığa tutulmuşlarla ilgilenerek geçirmişti.

Bunların en üzücüsü, Kraliçe Alysanne kırk dört yaşındayken ve artık çocuk doğuramayacağı düşünüldüğü yaşlardayken, FS 80'de

doğan Kış Çocuğu Prenses Gael'in kaybıydı. Yumuşak başlı ama zayıf ve biraz da aklı evvel bir kız olan Prenses Gael, diğer çocukları büyüyüp gittikten sonra bile kraliçeyle beraber kalmıştı ama FS 99'da saraydan kaybolmuş ve kısa süre sonra yaz ateşinden öldüğü duyurulmuştu. Hikâyenin aslı ancak iki ebeveyni de öldükten sonra ortaya çıkmıştı. Gezgin bir şarkıcı tarafından baştan çıkarılıp terk edilen prensesin doğumda ölen bir oğlu olmuştu ve sonra, bu yasla başa çıkamayıp Karasu Koyu'nun sularına yürümüş ve boğulmuştu.

Alysanne'in bu kaybı atlatamadığını söyleyenler mevcut zira hayatının son günlerinde Kış Çocuğu onun dostu olmuştu. Saera, Volantis'te bir yerlerdeydi (birkaç yıl önce Lys'ten ayrılmıştı, bednam ama zengin bir kadın olarak) ama Jaehaerys için ölmüştü ve Alysanne'in zaman zaman gizlice gönderdiği mektupların hiçbirine cevap yazmamıştı. Vaegon, Hisar'da bir yüce üstattı. Soğuk ve mesafeli çocuk, büyüdüğünde soğuk ve mesafeli bir adam olmuştu. Bir erkek evladın görevi olduğu üzere mektup yazıyordu. Sözcükleri vazifeşinastı ama hiçbir sıcaklık barındırmıyorlardı ve Alysanne onun yüzünü görmeyeli yıllar olmuştu.

Sona kadar yanında, bir tek Cesur Baelon kalmıştı. Bahar Prensi onu elinden geldiğince sık sık ziyaret ediyordu ve her seferinde onu gülümsetmeyi başarıyordu ama Baelon, Ejderha Kayası Prensi ve Kral Eli'ydi, sürekli bir yerlere gidip gelmesi, konseyde babasının yanında oturması, lordlarla görüşmesi gerekiyordu. Son kez görüştüklerinde, Alysanne ona, "Büyük bir kral olacaksın, babandan bile büyük," demişti. Bilmiyordu. Nereden bilsindi ki?

Prenses Gael'in ölümünün ardından, Kral Toprakları ve Kızıl Kale, Alysanne için katlanılmaz hale gelmişti. Eskiden olduğu gibi kralın görevlerinde ona yardımcı olamıyordu ve saray, Alysanne'in ismini hatırlamakta zorluk çektiği yabancılarla doluydu. Huzur bulmak için, ilk ve ikinci evlilikleri arasındaki sürede, Jaehaerys'le hayatının en mutlu günlerini geçirdiği Ejderha Kayası'na döndü son kez. Fırsat buldukça İhtiyar Kral da ona katılıyordu. Bir keresinde, "Nasıl oluyor da sen hâlâ İyi Yürekli Kraliçe'yken ben İhtiyar Kral oluyorum?" diye sormuştu ona. Alysanne gülmüştü. "Ben de yaşlıyım ama hâlâ senden gencim."

Alysanne Targaryen, Aegon'ın Fethi'nden bir asır sonra, FS 100'ün yedinci ayının ilk gününde Ejderha Kayası'nda öldü. Altmış dört yaşındaydı.

Ejderha'nın Vârisleri

Veraset Sorunu

Savaşın tohumları genellikle barış zamanlarında ekilir. Westeros'ta hep böyle olagelmiştir. FS 129-131 yılları arasında, Demir Taht'ı ele geçirmek için gerçekleşen Ejderhaların Dansı olarak bilinen kanlı savaşın kökleri yarım asır öncesine, Fatih'in torunları arasındaki en uzun ve en barış dolu saltanata sahip olan, Arabulucu I. Jaehaerys Targaryen'ın saltanatına kadar uzanır.

İhtiyar Kral ile İyi Yürekli Kraliçe Alysanne, kraliçenin FS 100'deki ölümüne dek (Birinci ve İkinci Tartışma olarak bilinen iki ayrılık dönemi dışında) beraber hüküm sürdüler ve on üç çocukları oldu. Bunlardan dördü –iki oğulları, iki kızları– büyüdü, evlendi ve çocuk sahibi oldu. Ne daha önce ne de daha sonra Yedi Krallık bu kadar çok sayıda Targaryen prensiyle kutsandı (bazı görüşlere kulak asarsak, lanetlendi). İhtiyar Kral'ın ve sevgili kraliçesinin birlikteliğinden öyle bir talep ve hak karmaşası ortaya çıktı ki birçok üstat Ejderhaların Dansı'nın ya da benzer bir çatışmanın kaçınılmaz olduğunu düşünüyordu.

Bu, Jaehaerys'in saltanatının ilk yarısında beklenen bir şey değildi zira Prens Aemon ile Prens Baelon, Majesteleri için meşhur "vâris ve yedeği" lafını karşılıyordu ve diyar nadiren daha yetenekli iki prensle kutsanmıştı. Aemon FS 72'de, yedi yaşında

resmi olarak Ejderha Kayası Prensi ve Demir Taht'ın vârisi ilan edildi. On yedisinde şövalye, yirmisinde turnuva şampiyonu ilan edildikten sonra yirmi altısında babasının hâkimi ve kanun başı oldu. Ancak babasının El'i olarak görev almadı hiç, ki bu da bu makamda, İhtiyar Kral'ın en güvenilir dostu ve "uğraşılarımın yoldaşı" olarak gördüğü Rahip Barth bulunduğu içindi. Baelon Targaryen'ın de ağabeyinden aşağı kalır yanı yoktu. Küçük prens on altısında şövalye ilan edildi ve on sekiz yaşında evlendi. Aemon'la arasında sağlıklı bir rekabet bulunsa da ikisinin arasındaki sevgiden şüphe duyacak tek bir kişiyi bulamazsınız. Veraset kaya gibi sağlam görünüyordu.

Ancak FS 92'de, Ejderha Kayası Prensi Aemon, Tarth'ta, yanındaki adama nişanlanan bir Myr'li arbaletinin okuyla öldüğünde kaya çatlamaya başladı. Kral ve kraliçe onun kaybının yasını tuttular, diyar da onlarla beraber yas tuttu ancak kimse derhal Tarth'a gidip Myr'lileri denize dökerek ağabeyinin intikamını alan Prens Baelon kadar kederli değildi. Kral Toprakları'na dönüşünde Baelon coşkulu kalabalık tarafından bir kahraman ilan edildi ve kendisini Ejderha Kayası Prensi ve Demir Taht'ın vârisi ilan eden babası kral tarafından kucaklandı. Bu, halk tarafından beğenilen bir karardı. Halk Cesur Baelon'ı seviyordu ve diyarın lordları onu ağabeyinin bariz halefi olarak görüyordu.

Fakat Prens Aemon'ın bir çocuğu vardı: FS 74'te doğan ve zeki, becerikli ve güzel bir genç kadına dönüşen kızı Rhaenys. FS 90'da, on altı yaşındayken, kralın amirali ve donanma başı, Dalgalar Lordu, birçok gemisi arasındaki en meşhurunun adıyla Deniz Yılanı diye çağrılan, Velaryon Hanesi'nden Corlys'le evlenmişti. Dahası, babası öldüğünde Prenses Rhaenys hamileydi. Kral Jaehaerys, Ejderha Kayası'nı Prens Baelon'a vererek sadece Rhaenys'i değil, ayrıca henüz doğmamış (muhtemel) oğlunu da göz ardı ediyordu.

Kralın kararı, yerleşmiş sisteme uygundu. Yedi Krallık'ın ilk Lordu Fatih Aegon olmuştu, ondan iki yaş büyük olan ablası Visenya değil. Jaehaerys de işgalci amcası Maegor'dan sonra Demir Taht'a çıkmıştı ve doğum sırası göz önüne alınsaydı ablası Rhaena'nın hakkı öne geçerdi. Jaehaerys kararını düşünüp taşınarak verdi; bu meseleyi küçük konseyiyle tartıştığı bilinmektedir. Şüphesiz, her önemli meselede olduğu gibi Rahip Barth'a danıştı ve Büyük Üstat Elysar'ın görüşlerine önem verdi. Hepsi aynı şekilde düşünüyordu. Otuz beş yaşındaki tecrübeli bir şövalye olan Baelon, on sekiz yaşındaki Prenses Rhaenys'ten ya da onun doğmamış bebeğinden (Prens Baelon'ın zaten Viserys ve Daemon isminde iki oğlu varken Prenses Rhaenys'in bebeğinin erkek mi, kız mı olacağı bile belli değildi) çok daha uygundu yönetime. Halkın Cesur Baelon'a duyduğu sevgi de bu kararda bir rol oynadı.

Farklı düşünenler de vardı. İlk karşı çıkan bizzat Rhaenys oldu. Bir eli şişik karnında, krala, "Oğlumun hakkını elinden alıyorsun," dedi. Kocası Corlys Velaryon o kadar öfkelendi ki amiralliği ve küçük konseydeki koltuğunu bırakıp karısını da alarak Akıntı Taşı'na geri döndü. Rhaenys'in annesi Baratheon Hanesi'nden Leydi Jocelyn de öfkelenmişti, onun dişli kardeşi Fırtına Sonu Lordu Boremund da öyle.

En büyük muhalif de uzun yıllar eşinin Yedi Krallık'ı yönetmesine yardımcı olan ve şimdi de kızının sırf cinsiyeti yüzünden göz ardı edildiğini gören İyi Yürekli Kraliçe Alysanne'di. Krala, "Bir yöneticinin iyi bir akla ve sahici bir yüreğe sahip olması gerek," lafını söyledi. "Siki olması gerekli değil. Eğer Majesteleri gerçekten kadınların aklının yönetime yetmediğini düşünüyorsa, o zaman

belli ki bana da ihtiyacın yok." Böylece Kraliçe Alysanne ejderhası Gümüşkanat'ın sırtında Kral Toprakları'ndan ayrılıp Ejderha Kayası'na gitti. O ve Kral Jaehaerys iki sene boyunca ayrı kaldılar, bu ayrılık tarihçelere İkinci Tartışma olarak geçti.

İhtiyar Kral ve İyi Yürekli Kraliçe FS 94'te, kızları Septa Maegelle'in arabuluculuğuyla tekrar barıştılar ama veraset konusunda hiçbir zaman anlaşamadılar. Kraliçe FS 100'de, altmış dört yaşında bir hastalıktan öldüğünde hâlâ torunu Rhaenys'in ve çocuklarının haklarının ellerinden alındığı konusunda ısrarcıydı. "Karındaki çocuğun," birçok tartışmanın konusu olan doğmamış çocuğun, FS 93'te doğduğunda bir kız olduğu anlaşıldı. Annesi ona Laena ismini koydu. Rhaenys sonraki sene ona Laenor isminde bir erkek kardeş doğurdu. O sıralarda Prens Baelon da artık meşru veliaht olarak yerleşmişti ancak Velaryon Hanesi ile Baratheon Hanesi genç Laenor'un Demir Taht üzerindeki hakkının daha meşru olduğu inancındaydı ve Laenor'un ablası Laena ile annesi Rhaenys'in haklarını savunanlar bile vardı.

Ömrünün son günlerinde, önceki sayfalarda hikâye ettiğimiz üzere, tanrılar Kraliçe Alysanne'e iyi davranmadı. Ancak aynı yıllarda acıların yanında neşe de bildi Kraliçe hazretleri, başta torunlarının doğumu olmak üzere. Düğünler de oldu. FS 93'te Prens Baelon'ın en büyük oğlu Viserys'in, müteveffa Prenses Daella'nın on bir yaşındaki çocuğu Arryn Hanesi'nden Leydi Aemma'yla (gerdeğe iki sene sonra, gelin âdet görmeye başladığında girdiler) olan düğününe katıldı. 97'de, İyi Yürekli Kraliçe, Baelon'ın ikinci oğlu Daemon'ın Vadi'deki kadim Rüntaşı kalesinin vârisi olan Royce Hanesi'nden Leydi Rhea'yla evlenmesine tanık oldu.

Kral Toprakları'nda, FS 98'te, Kral Jaehaerys'in saltanatının ellinci senesini kutlamak üzere düzenlenen büyük turnuva da şüphesiz kraliçeyi mutlu etmiştir zira ziyafetlere ve kutlamalara katılmak için hayatta kalan çocuklarının büyük kısmı, torunları ve büyük torunları toplanmıştı. Valyria Kıyameti'nden beri bu kadar ejderhanın bir arada görülmediği anlatılır. Kral Muhafızları şövalyeleri Sör Ryam Redwyne ile Sör Clement Crabb'in Kral Jaehaerys tarafından ortak şampiyonlar ilan edilmeden önce bir-

birlerine karşı otuz mızrak kırdıkları son atlı mızrak dövüşü, Westeros'un gördüğü en iyi mızrak dövüşü ilan edildi.

Ancak turnuvadan iki hafta sonra, kırk bir sene boyunca hakkıyla Kral Eli görevini yerine getiren kralın eski dostu Rahip Barth uykusunda acı çekmeden öldü. Jaehaerys onun yerine Kral Muhafızları'nın Lord Komutanı'nı seçti ama Sör Redwyne ne yazık ki Rahip Barth değildi ve kargıyla olan şüphe götürmez yeteneği El'ken pek işine yaramadı. Büyük Üstat Allar, "Bazı sorunlar, onlara bir sopayla vurularak çözülemez," yorumunu yaptı. Majesteleri, bu makamdaki bir senelik hizmetinden sonra, onu görevden almaktan başka çözüm bulamadı. Onun yerini alması için oğlu Baelon'ı seçti ve FS 99'da, Ejderha Kayası Prensi aynı zamanda Kral Eli de oldu. Görevini övgüyle yerine getirdi; Rahip Barth gibi âlimliği olmasa da prens çevresini sadık yardımcılar ve danışmanlarla çevirecek kadar insan sarrafıydı. Lordlar da halk da, Baelon Targaryen Demir Taht'a oturduğunda diyarın iyi bir şekilde yönetileceği konusunda hemfikirdi.

Bu gerçekleşmedi. FS 101'de, Prens Baelon kral ormanlarında avlanırken karnındaki bir acıdan şikâyet etmeye başladı. Acı, şehre döndüğünde daha da kötüleşti. Karnı şişip sertleşti ve acı yüzünden yataklara düştü. Allar felç geçirip öldükten sonra Hisar'dan gelen yeni Büyük Üstat Runciter prensin ateşini düşürmeyi başardı ve acısını dindirmek için ona haşhaş sütü verdi ama prensin durumu giderek kötüleşti. Hastalığının beşinci gününde, Prens Baelon El Kulesi'ndeki yatak odasında, başucunda elini tutan babası varken hayata gözlerini yumdu. Büyük Üstat Runciter, cesedini açtıktan sonra ölüm nedenini karın patlaması olarak belirledi.

Tüm Yedi Krallık, Cesur Baelon için gözyaşı döktü ama kimse Kral Jaehaerys'ten çok etkilenmemişti. Bu sefer oğlunun cenaze ateşini yaktığında, kral, sevgili eşinin tesellisinden de mahrumdu. İhtiyar Kral hiçbir zaman bu kadar yalnız kalmamıştı. Veraset bir kez daha şüpheye düştüğünden, Majesteleri bir kez daha can sıkıcı bir çıkmazla karşı karşıyaydı. İki meşru vâris de ölüp yakıldığı için Demir Taht'ın açık bir vârisi kalmamıştı... ama bu, hak talep edenler yok demek değildi.

Baelon'ın, kız kardeşi Alyssa'dan üç oğlu olmuştu. İkisi, Viserys ile Daemon, hâlâ hayattaydı. Baelon, Demir Taht'a otursaydı, onun vârisinin Viserys olacağı şüphe götürmezdi ama veliaht prensin kırk yaşındaki trajik ölümü veraseti karmaşıklaştırdı. Prenses Rhaenys ile kızı Laena Velaryon'un talepleri bir kez daha dile getirildi ve cinsiyetleri yüzünden bir kez göz ardı edilseler bile, Rhaenys'in oğlu Laenor'un böyle bir engeli bulunmuyordu. Laenor Velaryon erkekti ve Jaehaerys'in büyük oğlunun soyundan geldiğini ileri sürebilirdi, öte yandan Baelon'ın oğulları küçük oğuldan geliyordu.

Dahası Kral Jaehaerys'in hayatta olan bir oğlu daha vardı: Hisar'daki bir yüce üstat olan, sarı altından yüzük, sopa ve maskenin sahibi Vaegon. Tarihe Ejderhasız Vaegon olarak geçen Vaegon'ın varlığı Yedi Krallık tarafından büyük ölçüde unutulmuştu. Daha henüz kırk yaşında olsa da, Vaegon soluk tenli ve zayıftı, simyaya, astronomiye, cebre ve diğer büyülü sanatlara kendini adamış kitabi biriydi. Çocukken bile çok sevilmezdi. Onu, Demir Taht'a oturmaya uygun bir aday olarak gören çok az kişi vardı.

Ancak İhtiyar Kral, Yüce Üstat Vaegon'ı Kral Toprakları'na çağırdı. Aralarında ne geçtiği konusunda farklı görüşler bulunuyor. Kimileri kralın Vaegon'a tahtı teklif ettiğini ve olumsuz cevap aldığını söylüyor. Diğerleri ise kralın sadece ona danışmak istediğini ileri sürüyor. Saraya, bir yandan Corlys Velaryon'un, oğlu Laenor'un "haklarını savunmak" için Akıntı Taşı'nda gemi ve asker topladığı, öte yandan da fevri ve kavgacı yirmi yaşındaki Daemon Targaryen'ın ağabeyi Viserys adına bir ordu kurduğuna dair raporlar gelmişti. İhtiyar Kral vârisi olarak kimi seçerse seçsin veraset namına şiddetli bir savaş çıkması yüksek ihtimaldi. Majesteleri'nin, Yüce Üstat Vaegon tarafından öne sürülen çözümü kabul etmesi de şüphesiz bu yüzdendir.

Kral Jaehaerys veraset meselesini konuşmak, tartışmak ve nihayetinde bu konuda bir karara varmak adına bir Büyük Konsey düzenleme niyetini duyurdu. Westeros'un tüm büyük ve küçük lordları davetliydi, onlarla birlikte Eski Şehir'in Hisar'ından üstatlar ve İnanç adına konuşmak için septa ve rahipler de öyle. Majesteleri, taht üzerinde hak iddia edenlerin gelmesini ve toplan-

mış lordlar önünde gerekçelerini açıklamalarını istiyordu. Konsey kimi seçerse seçsin, bu kararı kabul edecekti.

Konseyin diyarın en büyük kalesi olan Harrenhal'da düzenlenmesine karar verildi. Daha önce böyle bir konsey toplanmadığı için kimse kaç lordun geleceğini bilmiyordu ama en azından beş yüz lord ve maiyetleri için yer hazırlamanın iyi bir tedbir olacağı düşünüldü. Binden fazla lord katıldı. Toplanmaları yarım sene sürdü (konsey dağılırken bile gelenler vardı). Harrenhal bile bu kadar insana ev sahipliği yapamıyordu zira her lord yanında şövalyelerinden, yaverlerinden, seyislerinden, aşçılarından ve hizmetkârlarından oluşan bir maiyetle geliyordu. Casterly Kayası Lordu Tymond Lannister yanında üç yüz asker getirdi. Ondan aşağı kalmak istemeyen Yüksek Bahçe Lordu Matthos Tyrell beş yüz asker getirdi.

Lordlar, Dorne Hudutları'ndan Sur'un gölgesine, Üç Kız Kardeşler'den Demir Adalar'a kadar, diyarın dört bir yanından geldiler. Tarth'ın Akşam Yıldızı oradaydı ve de Yalnız Gece Lordu. Kışyarı'ndan Lord Ellard Stark geldi, Nehirova'dan Lord Grover Tully, Vadi'den Kartal Yuvası Leydisi Jeyne Arryn'in naibi ve koruyucusu Yorbert Royce. Dornelulardan bile gelenler vardı; Dorne Prensi gözlemci olarak kızını ve yirmi Dorne'lu şövalyeyi Harrenhal'a gönderdi. Eski Şehir'den Yüce Rahip toplantıyı kutsamaya geldi. Tüccarlar ve zanaatkârların yüzlercesi Harrenhal'a çöktü. Gezgin şövalyeler ve kiralık süvariler iş bulmaya geldiler, yankesiciler paranın izini takip ettiler, yaşlı kadınlar ve genç kızlar koca bulmaya geldiler. Hırsızlar ve fahişeler, çamaşırcı kadınlar ve kamp takipçileri, şarkıcılar ve kuklacılar, hepsi doğudan, batıdan, kuzeyden ve güneyden geldiler. Harrenhal'ın surlarının dışında ve gölün kıyısında her yöne fersahlarca uzanan bir çadır şehir kuruldu. Bir süreliğine Harrenhal diyardaki en büyük dördüncü şehir haline geldi; ondan büyük sadece Eski Şehir, Kral Toprakları ve Lannis Limanı vardı.

Toplanan lordlar tam on dört taht iddiasını dikkate alıp gözden geçirdi. Essos'tan, her biri farklı babaya sahip, Kral Jaehaerys'in kızı Saera'dan torunları olan üç rakip geldi. Birinin, tıpkı dedesinin gençliğine benzediği söyleniyordu. Eski Volantis'in

triarkının piçi olan bir başkası yanında çantalar dolusu altın ve bir cüce fil getirmişti. Nispeten fakir lordlara dağıttığı mükâfatlar şüphesiz iddiasına yardımcı olmuştur. Filin pek işe yaradığı söylenemez. (Prenses Saera hâlâ Volantis'te hayattaydı ve sadece otuz dört yaşındaydı; kendi iddiası şüphesiz piç oğullarının iddiasından üstündü ama bunun peşine düşmemeyi tercih etti. Westeros'a dönmek gibi bir niyeti olup olmadığı sorulduğunda, "Benim burada kendi krallığım var," dedi.) Bir başka aday da Fetih'ten önceki Ejderha Kayası Lordları'nın en haşmetlisi olan Görkemli Gaemon'ın soyundan geldiğini ve Gaemon'ın küçük bir lordla evlenen genç kızının yedinci nesil torunu olduğunu gösteren tomar tomar parşömen çıkardı. Ayrıca Zalim Maegor'un piç oğlu olduğunu öne süren iriyarı, kızıl saçlı bir asker de vardı. Kanıt olarak da annesini getirmişti, yaşlı bir hancı olan kadın zamanında Maegor tarafından tecavüz edildiğini söylemişti. (Lordlar tecavüz konusunda inanmaya hazırdılar ama tecavüzden bir çocuk doğduğuna değil.)

Büyük Konsey on üç gün boyunca müzakere etti. Dokuz ufak rakibin güçsüz iddiası gözden geçirilip reddedildi (bunlardan biri, kendini Kral Jaehaerys'in öz oğlu olarak tanıtan bir gezgin şövalye, kral onun yalancı olduğunu gösterdiğinde yakalanıp hapse atıldı). Yüce Üstat Vaegon yeminleri yüzünden, Prenses Rhaenys ile kızı da cinsiyetleri yüzünden reddedilince geriye en çok destek alan iki rakip kaldı: Prens Baelon ile Prenses Alyssa'nın en büyük oğulları Viserys Targaryen ile Prenses Rhaenys'in oğlu, Prens Aemon'ın torunu Laenor Velaryon. Viserys, İhtiyar Kral'ın torunuydu, Laenor ise büyük torunu. Atalık ilkesi Laenor'un lehineydi, yakınlık ilkesi Viserys'in. Viserys aynı zamanda Balerion'a binen son Targaryen'dı... ancak Kara Dehşet'in FS 94'teki ölümünden sonra başka bir ejderhaya binmemişti, öte yandan oğlan Laenor gri ve beyaz renkli, Denizdumanı adındaki harika genç ejderhasına henüz hiç binmemişti.

Fakat Viserys'in iddiası babasından geliyordu, Laenor'unki ise annesinden ve birçok lord erkek soyunun, kadın soyundan önce gelmesi gerektiğini düşünüyordu. Dahası Viserys yirmi dört yaşındaydı, Laenor ise sadece yedi. Tüm bu nedenlerden dola-

yı, Laenor'un iddiası rakibininkine göre daha zayıf bulunuyordu ama oğlanın annesi ve babası öyle güçlü ve nüfuzlu kişilerdi ki bu iddia da tamamen reddedilemiyordu.

Burası, Laenor'un babası, Dalgalar Lordu, Akıntı Taşı Efendisi, şarkılarda ve öykülerde Deniz Yılanı olarak anılan, şüphesiz çağının en olağanüstü kişilerinden biri olan Velaryon Hanesi'nden Corlys hakkında birkaç şey söylemek için iyi bir yer olabilir. Önemli bir Valyrian soyuna sahip bir asil hane olan Velaryonlar, aile tarihçelerine inanılacak olursa, Westeros'a Targaryenlardan bile önce gelmiş ve taşlı ve dumanı tüten komşu ada Ejderha Kayası'ndan ziyade Boğaz'daki alçak rakımlı bereketli Akıntı Taşı adasına (adı, günlük akıntıların kıyısına vurduğu yaloslardan gelir) yerleşmişlerdi. Ejderbinicileri olmasalar da Velaryonlar asırlar boyunca Targaryenların en eski ve en yakın müttefikleri oldular. Onların meskeni gökyüzü değil, denizlerdi. Fetih sırasında, Aegon'ın askerlerini Karasu Koyu boyunca Velaryon gemileri taşımıştı ve o gemiler daha sonra kraliyet filosunun büyük kısmını oluşturmuşlardı. Targaryen saltanatının ilk asrı boyunca, küçük konseyde donanma başı olarak o kadar çok Dalgalar Lordu görev almıştı ki bu makam neredeyse kalıtsal olarak görülmeye başlanmıştı.

Böyle ataların yanında bile Corlys Velaryon bir baş üstün duruyordu, yerinde duramadığı kadar zeki, hırslı olduğu kadar da maceracı biriydi. Denizatının (Velaryon Hanesi'nin mührü) oğullarının gençken denizcilik hayatını tatmaları bir gelenekti ama ne ondan önce ne de ondan sonra hiçbir Velaryon, ileride Deniz Yılanı olarak tanınacak oğlan kadar hevesle gemi hayatına atılmamıştır. Dar denizi ilk kez altı yaşında, bir amcasıyla beraber Pentos'a yelken açarak geçti. Sonrasında Corlys her sene böyle yolculuklar yaptı. Bu yolculukları bir yolcu olarak da yapmadı; direklere tırmandı, düğümler attı, güverteleri sildi, kürek çekti, sızıntıları tıkadı, yelken açıp indirdi, çanaklıkta gözcülük yaptı, dümen tutmayı öğrendi. Kaptanları onun kadar denizciliğe yatkın birini daha önce görmediklerini söylediler.

On altı yaşında, *Sazan Kraliçesi* ismindeki bir balıkçı teknesinin kaptanı olarak onu Akıntı Taşı'ndan Ejderha Kayası'na götürüp geri getirdi. Sonraki yıllarda gemileri büyüdü ve hızlandı,

yolculukları da daha uzun ve daha tehlikeli hale geldi. Gemilerini Westeros'un altından geçirerek Eski Şehir'i, Lannis Limanı'nı ve Pyke'taki Lord Limanı'nı ziyaret etti. Lys'e, Tyrosh'a, Pentos'a ve Myr'e yelken açtı. *Yaz Bakiresi*'ni Volantis ve Yaz Adaları'na götürdü, *Buz Kurdu*'nu kuzeye doğru Braavos'a, Kıyıdaki Doğugözcüsü'ne ve Çetinocak'a götürüp ardından Lorath ve Ibben Limanı'na gitmek için dümenini Titreyen Deniz'e döndürdü. Sonraki bir yolculuğunda, Westeros'un üzerinde olduğu iddia edilen bir geçidi bulmak için *Buz Kurdu*'nu bir kez daha kuzeye götürdü ama sadece donmuş denizler ve dağ kadar büyük buzdağları buldu.

En meşhur yolculuklarını kendi tasarladığı ve inşa ettiği gemisi *Deniz Yılanı*'yla yaptı. Eski Şehirli ve Arborlu tüccarlar baharat, ipek ve diğer hazineler için sık sık Qarth'a kadar yelken açarlardı ama Corlys Velaryon ile *Deniz Yılanı* daha ötesine, Yeşim Kapılar'dan geçip Yi Ti'ye ve Leng adasına ilk gidenler oldular ve öyle yüklü bir ipek ve baharat kargosuyla döndüler ki tek seferde Velaryon Hanesi'nin zenginliğini ikiye katladılar. *Deniz Yılanı*'yla ikinci yolculuğunda daha da uzağa, Gölge'nin Yanındaki Asshai'ye kadar yelken açtı; üçüncü yolculuğunda Titreyen Deniz'i deneyip Bin Adalar arasında yolunu bulan ilk Westeroslu oldu ve N'ghai ile Mossovy'nin kasvetli, soğuk kıyılarını ziyaret etti.

Deniz Yılanı nihayetinde dokuz deniz yolculuğu yaptı. Sör Corlys, dokuzuncu yolcuğu sırasında *Deniz Yılanı*'nı, kargosunda, yirmi gemi daha satın alıp her birini safran, karabiber, muskat, fil ve en kaliteli ipeklerle ağzına kadar doldurmaya yetecek kadar altınla Qarth'a götürdü. Filodan sadece on dört gemi sağ salim Akıntı Taşı'na varabildi ve fillerin her biri denizdeyken telef olmuştu ama bu yolculuğun getirdiği kâr öylesine büyüktü ki kısa bir süreliğine de olsa Velaryonlar Hightowerları ve Lannisterları bile zenginlikte geçerek Yedi Krallık'ın en varlıklı ailesi haline geldiler.

Dedesi seksen sekiz yaşında öldüğünde ve *Deniz Yılanı* yeni Akıntılar Lordu olduğunda, Sör Corlys bu zenginliği akıllıca kullandı. Velaryon Hanesi'nin meskeni Akıntı Taşı Kalesi'ydi; karanlık, karamsar, sürekli nemli ve sık sık sular altında kalan bir yer. Lord Corlys adanın öte ucunda yeni bir kale inşa ettirdi. Yüksek Dalga Kalesi, Kartal Yuvası'yla aynı soluk taştan inşa edildi, ince

kulelerinin tepelerine güneşte parlayan dövülmüş gümüşten çatılar yapıldı. Sabah ve akşam medcezirleri sırasında kalenin etrafı denizle çevriliyordu ve Akıntı Taşı'na sadece bir köprüyle ulaşılabiliyordu. Lord Corlys, bu yeni kaleye kadim Yalos Tahtı'nı (efsanelere göre, Merling Kralı'nm bir hediyesiydi) taşıttı.

Deniz Yılanı gemiler de inşa ettirdi. İhtiyar Kral'a donanma başı olarak hizmet verdiği süre zarfında kraliyet filosunu üçe katlandı. O makamdan ayrıldıktan sonra bile buna devam edip bu sefer savaş gemileri yerine ticaret gemileri inşa etti. Akıntı Taşı Kalesi'nin tuz lekeli, koyu duvarlarının altındaki üç mütevazı balıkçı köyü büyüyüp birleşerek Gövde Kasabası adında canlı bir kasabaya dönüştü, ismi de kalenin altında her zaman görülebilen dizi dizi gemi gövdelerinden geliyordu. Adanın diğer ucunda, Yüksek Dalga'nın yakınında, başka bir köy, rıhtımları ve limanları Özgür Şehirlerden ve ötesinden gelen gemilerle dolan, Baharat Kasabası denen bir kasabaya dönüşmüştü. Boğaz'ın karşı tarafında bulunan Akıntı Taşı, dar denize Duskandale'in ya da Kral Toprakları'nın olduğundan daha yakındı, bu nedenle çok geçmeden Baharat Kasabası o limanlara giden ticaretin büyük kısmını ele geçirdi ve Velaryon Hanesi daha da zengin ve güçlü hale geldi.

Lord Corlys büyük hedefleri olan biriydi. *Deniz Yılanı*'yla yaptığı dokuz yolculuk boyunca hep daha ileriye, daha önce kimsenin gitmediği yerlere gitmeyi ve haritaların ötesinde neler olduğunu görmeyi istemişti. Ömrü boyunca birçok şeyi başarmış olsa da, onu yakından tanıyanlar, kolay kolay tatmin olan biri olmadığını söyleyebilirlerdi. İhtiyar Kral'ın en büyük oğlu ve vârisinin kızı Rhaenys Targaryen onun için mükemmel bir eş olmuştu, diyarda bulunan kadınlardan çok daha azimli, güzel ve gururlu bir kadındı, hem de bir ejderbinicisiydi. Lord Corlys, oğullarının ve kızlarının uçacağını umuyordu ve bir gün birisi Demir Taht'ta oturacaktı.

Prens Aemon ölüp Kral Jaehaerys Aemon'ın kızı Rhaenys yerine Aemon'ın kardeşi Bahar Prensi Baelon'ı seçtiğinde, Deniz Yılanı'nın öfkelenmesi kimseyi şaşırtmayacaktır. Ancak şimdi çark bir kez daha dönmüştü ve yanlış düzeltilebilirdi. Böylece Lord Corlys ve eşi Prenses Rhaenys, oğulları Laenor'ın Demir Taht'ın meşru vârisi olarak tanınmasını sağlamak için yanlarında Velar-

yon Hanesi'nin tüm varlığı ve nüfuzunu getirerek Harrenhal'a gelmişlerdi. Bu çabalarına destek verenler arasında (Rhaenys'in büyük amcası ve Laenor oğlanının büyük büyük amcası) Fırtına Sonu Lordu Boremund Baratheon, Kışyarı Lordu Stark, Beyaz Liman Lordu Manderly, Barrowton Lordu Dustin, Kuzgunağaç Lordu Blackwood, Keskin Burun Lordu Bar Emmon, Pençe Adası Lordu Celtigar ve daha birçokları bulunuyordu.

Sayıları yeterli değildi. Lord ve Leydi Velaryon, oğulları için belagatli ve elleri açık davransalar da Büyük Konsey'in kararı hemen hemen hiçbir zaman şüpheye mal vermemişti. Toplanan lordlar büyük bir farkla Demir Taht'ın vârisi olarak Viserys Targaryen'ı seçtiler. Oyları sayan üstatlar oyların sayılarını açıklamasalar da daha sonları oyların yirmiye bir olduğu söylenecekti.

Kral Jaehaerys konseye katılmadı fakat lordların kararı ona ulaştığında, Majestleri lordlara hizmetleri için teşekkür edip torunu Viserys'e minnetle Ejderha Kayası Prensi unvanını bahşetti. Fırtına Sonu ve Akıntı Taşı da istemeyerek de olsa bu kararı kabul ettiler; oy farkı o kadar büyüktü ki Laenor'ın babası ve annesi bunu değiştirmeye güçlerinin yetemeyeceğini anlamışlardı. Birçoğu için, FS 101'in Büyük Konseyi veraset konusunda demir bir emsal teşkil etti: Veraset sırasında önde olsun olmasın, Westeros'un Demir Tahtı bir kadına ya da bir kadının erkek soyuna geçmeyecekti.

Kral Jaehaerys'in saltanatının son yılları hakkında söylenecek çok bir şey kalmadı. Prens Baelon babasına Kral Eli ve Ejderha Kayası Prensi olarak hizmet etmişti ama ölümünün ardından Majesteleri bu unvanları paylaştırmayı seçti. Yeni El'i olarak Eski Şehir'den Lord Hightower'ın küçük kardeşi Sör Otto Hightower'ı çağırdı. Sör Otto saraya eşi ve çocuklarıyla geldi ve Kral Jaehaerys'in son yıllarında ona sadık bir şekilde hizmet verdi. İhtiyar Kral'ın gücü ve aklı yitmeye başladığında, zamanının büyük kısmını yatağında geçirir oldu. Sör Otto'nun büyümüş de küçülmüş on beş yaşındaki kızı Alicent sürekli onun yanındaydı, Majesteleri'ne yemeklerini getiriyor, ona kitap okuyor ve banyo yapıp kıyafetlerini giymesine yardımcı oluyordu. İhtiyar Kral onu sık sık kızlarından biriyle karıştırıyor, ona kızlarının isimleriyle hitap edi-

yordu; son günlerinde, Alicent'in dar denizin ötesinden ona geri dönen kızı Saera olduğuna inanmaya başlamıştı.

FS 103 yılında, Leydi Alicent ona Rahip Barth'ın *Gayritabi Tarih* kitabını okurken Kral I. Jaehaerys Targaryen yatağında vefat etti. Majesteleri altmış dokuz yaşındaydı ve on dört yaşında Demir Taht'a oturduğundan beri Yedi Krallık'a hükmediyordu. Naaşı Ejderha Çukuru'nda yakıldı, külleri Ejderha Kayası'nda İyi Yürekli Kraliçe Alysanne'in küllerinin yanına serpiştirildi. Westeros'un tamamı yas tuttu. Hükmünün erişmediği Dorne'da bile erkekler gözyaşı döktü, kadınlar ağıt yaktı.

İsteği ve 101 senesinin Büyük Konseyi'nin kararınca, torunu Viserys, Kral I. Viserys Targaryen olarak Demir Taht'a oturdu. Kral Viserys taç giydiğinde yirmi altı yaşındaydı. On yıldır kuzeni Arryn Hanesi'nden Leydi Aemma'yla evliydi; Leydi Aemma, annesi müteveffa Prenses Daella (ö. FS 82) üzerinden İhtiyar Kral ve İyi Yürekli Kraliçe'nin torunuydu. Leydi Aemma evliliği süresince birkaç kez düşük yapmış (bazı üstatlar erken yaşta gerdeğe girdiğini düşünüyordu), bir oğlunu da beşikte kaybetmişti ama sağlıklı bir kız çocuğunu, Rhaenyra'yı da (d. FS 97) doğurmuştu. Yeni kral ve kraliçesi hayattaki tek çocukları kızlarının üzerine düşüyordu.

Birçokları Kral I. Viserys'in saltanatı Westeros'taki Targaryen gücünün zirvesi olarak görmektedir. Şüphesiz, ejderhanın soyundan geldiğini iddia eden lord ve prenslerin sayısı hiçbir zaman olmadığı kadar yüksekti. Targaryenler erkek kardeşi kız kardeşle, amcayı yeğenle ve fırsat olduğunda kuzeni kuzenle evlendirme geleneklerini devam ettirseler de asil ailenin dışından önemli evlilikler de yaşanmıştı ve bunlar ufuktaki savaşta önemli birer rol oynayacaklardı. Ayrıca hiç olmadığı kadar çok sayıda ejderha da vardı artık ve bazı dişi ejderhalar düzenli aralıklarla yumurtlamaya devam ediyorlardı. Yumurtaların her biri çatlamıyordu ama çoğu da çatlıyordu ve Prenses Rhaena'nın yıllar, yılar önce başlattığı geleneği devam ettiren anne ve babalar yeni doğanlarının beşiklerine bir ejderha yumurtası bırakıyorlardı; yumurtaları çatlayan çocukların ejderhalarıyla bir ilişki kurup ejderbinicileri olmaları kaçınılmazdı.

I. Viserys Targaryen'ın cömert, cana yakın bir huyu vardı ve hem lordlar hem de halk tarafından seviliyordu. Tahta çıktığında halkın ona verdiği isimle, Genç Kral'ın saltanatı barışçıl ve müreffehti. Majesteleri'nin eli açıklığı dillere destandı ve Kızıl Kale şarkının ve şatafatın bol olduğu bir yer haline gelmişti. Kral Viserys ile Kraliçe Aemma birçok ziyafet ve turnuva düzenlemiş, gözdelerine altın, makam ve unvan bahşetmişti.

Tüm neşenin merkezinde, herkesin sevip hoşlandığı, saray ozanlarının "Diyarın Sevgilisi" diye bahsettikleri küçük kız, kral ve kraliçenin hayattaki tek çocukları Prenses Rhaenyra vardı. Babası Demir Taht'a çıktığında henüz altı yaşında olmasına rağmen, Rhaenyra Targaryen büyümüş de küçülmüş bir çocuktu; zekiydi, cesurdu ve sadece ejderin soyundan gelen birinin sahip olabileceği bir güzelliğe sahipti. Yedi yaşında bir ejderbinici olup eski Valyria'da tapılan bir tanrıçanın adını vererek Syrax dediği genç ejderhasıyla uçtu. Prenses sekiz yaşında sakilik yapmaya başladı... ama babası, krala. Böylece Kral Viserys yemek masasında, turnuvalarda ve sarayda yanında kızı olmadan görünmez olmuştu.

Bu sırada, idarenin sıkıcı kısımları kralın küçük konseyi ve El'ine bırakılmıştı. Sör Otto Hightower, dedesine olduğu gibi toru-

nuna da hizmet ederek bu makamdaki görevine devam ediyordu; kimse onun yetenekli olduğunu reddetmiyordu ama onu gururlu, haşin ve kendini beğenmiş bulanlar da yok değildi. Bu görevi sürdürdükçe, Sör Otto'nun daha buyurgan biri haline geldiği aktarılır ve birçok büyük lord ve prens onun bu tavırlarına kızıp onun Demir Taht'a olan erişimini kıskanmaya başlamıştı.

El'in en büyük rakiplerinden biri de kralın hırslı, fevri ve dengesiz küçük kardeşi Daemon Targaryen'dı. Hiddetli olduğu kadar alımlı da olan Prens Daemon on altı yaşında şövalye ilan edilmişti ve yiğitliği karşılığında İhtiyar Kral ona Kara Kız Kardeş'i bahşetmişti. İhtiyar Kral'ın saltanatı sırasında, FS 97'de Rüntaşı Leydisi'yle evlenmiş olsa da evlilikleri mutlu değildi. Prens Daemon, Arryn Vadisi'ni sıkıcı buluyordu ("Vadi'de, erkekler koyun sikiyorlar," diye yazmıştı. "Ne yapsınlar? Koyunları, kadınlarından daha güzel.") ve çok geçmeden leydi eşinden nefret etmeye başlayıp ona, Royce Hanesi'nin lordlarının giydiği rünik bronz zırh yüzünden "bronz orospum" diye hitap etmeye başlamıştı. Prens, ağabeyinin Demir Taht'a çıkmasından sonra evliliğinin feshedilmesi için krala başvurdu. Viserys bu isteğini geri çevirdi ama Daemon'ın saraya dönüp 103-104 yılları arasında hazine başı olarak, 104'ün kalan yarısında da kanun başı olarak görev yaptığı küçük konseye katılmasına müsaade etti.

Ancak idare, bu savaşçı prensi sıkıyordu. Kral Viserys onu Şehir Muhafızları'nın Kumandanı ilan ettiğinde daha başarılı oldu. Şehir muhafızlarının silah sıkıntısı çektiğini ve üzerlerinde paçavralar olduğunu gördüğünde, Daemon her birine bir hançer, kısa kılıç ve değnek verdi, onları siyah zincir zırhla (subaylarını da göğüs zırhıyla) giydirdi ve omuzlarına, gururla taşıyacakları uzun altın rengi pelerinler taktı. O zamandan beri, Şehir Muhafızları askerlerine "altın pelerinliler" denir.

Prens Daemon hevesle altın pelerinlilerin işine adadı kendini ve sık sık adamlarıyla beraber Kral Toprakları sokaklarını gezdiği görülebilirdi. Şehre nizam getirdiği şüphe götürmezdi ama onun disiplini acımasız bir disiplindi. Yankesicilerin ellerini kesmekten, tecavüzcüleri hadım etmekten ve hırsızların burunlarını yarmaktan büyük zevk alıyordu ve kumandan olarak ilk senesinde sokak

kavgalarında üç kişiyi öldürmüştü. Çok geçmeden prens Kral Toprakları'nın aşağılık yerlerinde bilinen biri haline gelmişti. Şarap evlerinde (oralarda bedavaya içiyordu) ve kumarhanelerde (oralardan her zaman girdiğinden daha fazla parayla ayrılıyordu) sık sık görülürdü. Şehrin kerhanelerindeki sayısız fahişenin tadına bakmış olmasına rağmen ve bakirelerin bekâretini almak konusunda ayrı bir tercihi olsa da Lys'li bir dansçı kız çok geçmeden gözdesi haline gelmişti. Kız kendisine Mysaria diyordu ama rakipleri ve düşmanları ona Beyaz Yılan Sefalet diyorlardı.

Kral Viserys'in yaşayan bir oğlu olmadığından, Daemon kendisini Demir Taht'ın meşru vârisi olarak görüyordu ve Ejderha Kayası Prensi unvanını istiyordu ama Majesteleri ona bunu bahşetmiyordu... gelgelelim FS 105 senesi sona ererken dostları ona Şehrin Prensi derken halk da onu Bit Çukuru Lordu olarak görüyordu. Kral, Daemon'ın onu takip etmesini istemese de küçük kardeşini seviyordu ve birçok suçunu affetmekten geri kalmıyordu.

Prenses Rhaenyra da amcasına çok düşkündü zira Daemon ona sürekli ilgi gösteriyordu. Ne zaman ejderhasıyla dar denizi aşsa, dönerken yanında Rhaenyra için egzotik bir hediye getiriyordu. Kral zamanla yumuşamış ve kilo almıştı. Balerion'ın ölümünün ardından ikinci bir ejderha seçmemişti ve kargı dövüşlerinden, avlanmaktan ya da yakın dövüşten pek hoşlanmazdı; öte yandan bunlar Prens Daemon'ın kendini gösterdiği şeylerdi ve o, ağabeyinde olmayan her şeye sahip gibi görünüyordu: kaslı ve ciddi, şöhretli bir savaşçı, yakışıklı, cesur ve oldukça tehlikeli.

Bu noktada, kullandığımız kaynaklar hakkında bir çift söz söylememiz gerek zira sonraki yıllarda yaşananların çoğu kapalı kapıların ardında, merdivenlerin, konsey odalarının ve yatak odalarının mahreminde yaşandı ve bunların tamamı muhtemelen hiçbir zaman açığa çıkmayacaktır. Elbette elimizde Büyük Üstat Runciter ile haleflerinin bıraktığı tarihçeler var, ayrıca saray kayıtlarına, tüm kraliyet fermanlarına da sahibiz ancak bunlar, hikâyenin sadece küçük bir kısmı ediyor. Geri kalanı için on yıllar sonra o zamanın olaylarında rol oynamış kişilerin çocukları ve torunlarının yazdıklarına; atalarının tanık oldukları olayları aktaran lord ve şövalyelere,

gençliklerinde gördükleri skandalları anımsayan yaşlı hizmetkârların üçüncü elden hikâyelerine başvurmak durumundayız. Bunlar şüphesiz işimize çok yarasalar da yaşananlar ve yaşananların kâğıda dökülmesi arasında uzun bir süre geçtiğinden, bu kayıtlarda kaçınılmaz bir şekilde birçok çelişki ve karmaşa mevcuttur. Ayrıca bu kayıtlar her zaman birbirlerini tutmamaktadırlar.

Ne yazık ki, bu durumda, günümüze kalan birinci elden iki kayıt için de geçerlidir. Hizmetinin büyük kısmını Kızıl Kale'nin kraliyet septinde gerçekleştiren ve daha sonrasında En Mütedeyinler'e katılan Rahip Eustace bu dönemin en ayrıntılı kayıtlarını tutmuştur. Kral Viserys ve kraliçelerinin bir sırdaşı ve rahibi olan Eustace yaşananların büyük kısmına hakim olabileceği bir mevkideydi. *İsminin Birincisi Kral Viserys ve Saltanatı Sonrası Gerçekleşen Ejderhaların Dansı* kitabının büyük kısmı ciddi ve sıkıcı bir tarih kitabı olsa da Eustace en şoke edici ve müstehcen dedikodular ile suçlamaları da kaydetmekten geri kalmamıştı.

Elimizde, Eustace'ı dengeleyecek olan, çeşitli dönemlerde Kral Viserys için, Prenses Rhaenyra için ve hem İkinci hem de Üçüncü Aegon için şaklabanlık yapmış olan saray soytarının anlattıklarından oluşan (tabii ki ismini yazmamış olan bir kâtibin yardımıyla kaleme alınmış) *Mantar'ın Tanıklığı* isimli kitap bulunuyor. Devasa kafalı (ve iddialarına göre çok daha büyük bir alete) sahip, doksan santimlik bir cüce olan Mantar'ın aklı evvel olduğu düşünülüyordu, bu sebeple krallar, lordlar ve prensler sırlarını ondan saklamak için bir çaba gösterme gereği duymuyorlardı. Rahip Eustace yatak odalarının ve kerhanelerin sırlarını hevessiz, kınayıcı bir tonla kayda geçirirken, Mantar aynılarını büyük keyifle anlatıyor ve *Tanıklığı*'nda müstehcen öyküler ve dedikodular dışında çok az şeyden bahsedip bıçaklamalar, zehirlemeler, ihanetler, baştan çıkarmalar ve ahlaksızlıkları arka arkaya anlatmaktan geri kalmıyor. Bunun ne kadarına itibar edilebileceği dürüst tarihçilerin cevabını veremeyeceği bir soru gelgelelim Kral Kutsanmış Baelor'ın Mantar'ın tarihçesinin her bir kopyasının yakılmasını istemiş olduğunu da belirtmek gerek. Şükürler olsun ki bu kitabın birkaç kopyası ateşlerden kurtulmuştur.

Rahip Eustace ile Mantar'ın detaylar üzerinde fikir birliğine varamadığı yerler bulunmaktadır ve kimi yerlerde anlattıkları birbirleriyle ve Büyük Üstat Runciter ile haleflerinin tarihçeleri ile saray kayıtlarıyla çelişmektedir. Öte yandan anlattıkları hikâyelerde, normalde içinden çıkılamayan olayları aydınlatan ayrıntılar bulunuyor ve daha sonraları anlatılanlar, bu hikâyelerde az da olsa bir gerçeklik payı olduğunu gösteriyor. Bu hikâyelerin hangi kısımlarına itibar edip hangi kısımlarına şüpheyle yaklaşılacağı, öğrencilerin kendilerinin karar vermesi gereken bir şey.

Mantar'ın, Rahip Eustace'ın, Büyük Üstat Runciter'ın ve diğer tüm kaynakların hemfikir olduğu bir nokta var ama: Kral Eli Sör Otto Hightower, kralın kardeşinden hiç hoşlanmıyordu. Viserys'in Prens Daemon'ı önce hazine başı makamından, ardından da kanun başı makamından almasını sağlayan Sör Otto olmuştu ancak çok geçmeden bu kararlarından pişman oldu. Daemon, Şe-

hir Muhafızları'nın Kumandanı olarak emrindeki iki bin adamla her zamankinden daha büyük güç sahibi olmuştu. El, ağabeyi Eski Şehir Lordu'na, "Prens Daemon'ın Demir Taht'a oturmasına kesinlikle izin verilmemeli," diye yazdı. "İkinci bir Zalim Maegor ya da daha kötüsüne dönüşür." Sör Otto'nun (o sırada) istediği şey Prenses Rhaenyra'nın babasından sonra tahta oturmasıydı. "Bit Çukuru Lordu'ndansa Diyar'ın Sevgilisi daha iyi olur," diye yazdı. Bu konuda onun fikirlerini paylaşanlar da vardı. Ancak bu grubun karşısında büyük bir engel mevcuttu. 101'in Büyük Konsey'inin emsaline itibar edilecekse, taht üzerinde hak iddia eden bir kadından ziyade bir erkeğin iddiası geçerli sayılacaktı. Kralın öz bir oğlu olmadığı sürece, Baelon'ın FS 92'de Rhaenys'in önünde olması gibi, tahta kralın kızından önce kralın erkek kardeşi otururdu.

Kralın kendi görüşlerine gelirsek, tüm kayıtlar, kralın ihtilaftan nefret ettiğini yazıyor. Kardeşinin kusurlarının farkında olsa da, Daemon'ın bir zamanlar olduğu özgür ruhlu, maceracı hali hâlâ hatırındaydı. Sık sık kızın, hayatının en büyük neşe kaynağı olduğunu tekrarlasa da nihayetinde kardeş kardeşti. Ara sıra Prens Daemon'la Sör Otto'nun arasını düzeltmeye yeltendiyse de iki adam arasındaki husumet, sarayda takındıkları yalancı gülümsemelerin altında sonu gelmeksizin kaynıyordu. Bu konu sorulduğunda, Kral Viserys sadece kraliçesinin yakında ona bir oğlan doğuracağından emin olduğunu söylüyordu. Ve FS 105'te saraya ve küçük konseyine Kraliçe Aemma'nın bir kez daha hamile olduğunu duyurdu.

O mukadder yılda, Sör Criston Cole, efsanevi Sör Ryam Redwyne'in ölümüyle açılan boşluğu doldurmak üzere Kral Muhafızları'na atandı. Kara Sığınak'tan Lord Dondarrion'ın hizmetindeki bir kâhyanın oğlu olan Sör Criston, yirmi üç yaşındaki yakışıklı bir genç şövalyeydi. Kral Viserys'in taç giymesinin şerefine Bakire Havuzu'nda düzenlenen yakın dövüşü kazanmasıyla Sarayın dikkatini çekmişti. Sör Criston, dövüşün son anlarında, Prens Daemon'ın elindeki Kara Kız Kardeş'i çivili gürzüyle düşürerek Majesteleri'nin beğenisini kazanmış ve prensi öfkeden kudurtmuştu. Daha sonrasında, yedi yaşındaki Prenses Rhaeny-

ra'ya galibiyet tacını vermiş, kargı dövüşlerinde onun kurdelesini takabilmek için ona yalvarmıştı. Yarışma pistinde Prens Daemon'ı bir kez daha mağlup etmiş, meşhur Cargyll ikizleri, Kral Muhafızları'ndan Sör Arrys ile Sör Erryk'i atlarından atmış ancak en sonunda Lord Lymond Mallister'a yenilmişti.

Cole, soluk yeşil gözleri, kömür karası saçları ve cana yakınlığıyla kısa sürede saraydaki kadınların gözdesi haline gelmişti... bunların arasında Rhaenyra Targaryen da vardı. "Beyaz şövalyem" dediği şövalyenin cazibesine öyle kapılmıştı ki Rhaenyra babasına Sör Cole'u kendi kişisel korumasını yapması için yalvarmıştı. Majesteleri onun bu isteğini yerine getirdi, diğer birçok isteğini yerine getirdiği gibi. O günden sonra Sör Criston pistlerde hep onun kurdelesini taktı ve ziyafetler ve eğlencelerde hep onun yanında bulundu.

Kral Viserys, Sör Criston'ın beyaz pelerini takmasından kısa süre sonra Harrenhal Lordu Lyonel Strong'u, küçük konseye kanun başı olarak katılması için davet etti. Kelleşen ve cüsseli bir adam olan Lord Strong'un bir dövüşçü olarak şöhreti vardı. Sükûnetini ve yavaş konuşmasını bir aptallık göstergesi sananlar onun akılsız biri olduğunu düşünürdü. Gelgelelim gerçeğin bununla uzaktan yakından alakası yoktu. Lord Lyonel gençliğinde Hisar'da eğitim görmüş, bir üstat hayatının ona uygun olmayacağına karar verdiğinde üstat zincirinin altı halkasını çoktan dövmüştü. Okuma yazma bilen âlim biriydi, Yedi Krallık kanunlarına dair bilgisi genişti. Üç kere evlenmiş, üç kere eşini kaybetmiş olan Harrenhal Lordu saraya yanında iki bakire kızını ve iki oğlunu getirdi. Kızlar Prenses Rhaenyra'nın nedimeleri olurken, Kemikkıran olarak bilinen büyük oğlu Sör Harwin Strong altın pelerinlilerin bir kaptanı yapıldı. Küçük oğlu Yumruayak Larys de kralın işkencecilerine katıldı.

Kraliçe Aemma, Maegor'un Malikânesi'nde, Viserys Targaryen'ın uzun süredir istediği erkek çocuğu doğururken öldüğünde, FS 105'in ikinci yarısında Kral Toprakları'ndaki durum bu şekildeydi. Oğlan (adı Baelon'dı, kralın babasının adı verilmişti) sadece bir gün yaşayıp kralı ve sarayı kedere boğdu... buna Prens Daemon dahil değildi; o, İpek Caddesi'ndeki bir kerhanede, asil

yaltakçılarıyla beraber "tek günlük vâris" hakkında şakalar yaparken görülmüştü. Bunun haberi kralın kulağında gittiğinde (efsanelere göre Daemon'ı ispiyonlayan kişi o sırada Daemon'ın kucağında oturan fahişeydi ama kanıtlar bu kişinin aslında Daemon'ın beraber içtiği kişilerden biri, altın pelerinlilerin yükselmek için fırsat kollayan bir kaptanı olduğuna işaret ediyor) Viserys küplere bindi. Nankör kardeşi ve onun hırsları nihayet Majesteleri'nin canına tak etmişti.

Kral, eşinin ve oğlunun yasını tuttuktan sonra uzun süredir bir sorun olan veraset sorununu çözmek için hızla bir adım attı. Viserys, 92'de Kral Jaehaerys'in ve 101'de Büyük Konsey'in emsallerini hiçe sayarak kızı Rhaenyra'yı meşru vârisi ve Ejderha Kayası Prensesi ilan etti. Kral Toprakları'nda düzenlenen gösterişli bir törende yüzlerce lord, Demir Taht'ın önünde, babasının aşağısında oturan Diyarın Sevgilisi'ne bağlılıklarını sunup onun veraset hakkını koruyacaklarına onurları üzerine yemin ettiler.

Ancak Prens Daemon onların arasında değildi. Kralın verdiği karara öfkelenen prens Şehir Muhafızları'ndan istifa edip Kral Toprakları'nı terk etti. Önce, metresi Mysaria'yı da yanına alarak, halkın Kan Solucanı ismini verdiği sıska kızıl ejderha Caraxes'in sırtında Ejderha Kayası'na gitti. Yarım seneyi orada geçirdi, bu sırada Mysaria'yı da hamile bıraktı.

Prens Daemon, metresinin hamile olduğunu öğrendiğinde ona bir ejderha yumurtası hediye etti ancak bu konuda da fazla ileri gitmiş, ağabeyini öfkelendirmişti. Kral Viserys ona yumurtayı geri almasını, fahişesini yollamasını ve meşru karısına geri dönmesini emretti, aksi takdirde bir hain ilan edilecekti. Prens mutsuzca bu emre uyup Mysaria'yı (yumurta olmadan) Lys'e geri gönderirken kendisi de Vadi'deki Rüntaşı'na uçup "bronz orospusunun" nahoş kollarına geri döndü. Fakat Mysaria dar denizdeki bir fırtına sırasında çocuğunu kaybetmişti. Bu haber Prens Daemon'a ulaştığında, Daemon yas tutmadı ancak kalbi ağabeyi krala karşı sertleşti. Bundan sonra bir daha ne zaman Kral Viserys'ten bahsetse bunu nefretle yapacaktı ve tüm gününü veraset konusunda düşüncelere dalarak geçiriyordu.

Prenses Rhaenyra babasının halefi olarak seçilmiş olsa da Genç Kral henüz daha otuz yaşında bile olmadığından, hem sarayda hem de sarayın dışında Viserys'in tekrar evlenip bir erkek çocuk sahibi olacağını uman kişilerin sayısı oldukça fazlaydı. Majesteleri'ne evlenmesi için nasihat eden ilk kişi Büyük Üstat Runciter oldu, hatta müsanip bir kişiyi bile önerdi: On iki yaşına yeni basmış olan Leydi Laena Velaryon. Âdet görmeye yeni başlamış ateşli bir bakire olan Leydi Laena annesinden hakiki bir Targaryen güzelliğini, babası Deniz Yılanı'ndan da cesur, maceracı ruhunu almıştı. Lord Corlys'in denize açılmayı sevmesi gibi o da uçmayı seviyordu ve ejderhası olarak Kara Dehşet'in FS 94'teki ölümünün ardından, Targaryen ejderhalarının en yaşlısı ve en büyüğü olan haşmetli Vhagar'ı seçmişti. Runciter, bu kızla evlenerek kralın Demir Taht ile Akıntı Taşı arasındaki çatlağı giderebileceğini söyledi. Ve Laena'dan da harika bir kraliçe olurdu.

I. Viserys Targaryen inatçı bir kral değildi, bunu belirtmek gerek; her zaman cana yakın ve insanları mutlu etmekten hoşlanan kral, etrafındaki insanların nasihatlerine büyük önem verir, çoğunlukla onların dediklerini gerçekleştirirdi. Ancak Majesteleri bu sefer kendi istediğini yapacaktı ve ona ne kadar karşı çıkılırsa çıkılsın yolundan dönmeyecekti. Evet, tekrar evlenecekti... ama on iki yaşındaki bir kız çocuğuyla evlenmeyecekti ve bunu krallığı için yapmayacaktı. Onun aklında başka bir kadın vardı. Kral Eli'nin on sekiz yaşındaki zeki ve tatlı kızı, Kral Jaehaerys ölüm döşeğindeyken ona kitap okuyan Hightower Hanesi'nden Leydi Alicent'le evlenme niyetini duyurdu.

Eski Şehirli Hightowerlar kadim ve soylu bir haneydi ve ari bir soya sahiplerdi; kralın seçtiği geline itiraz edilmesi mümkün değildi. Bu durumda bile El'in haddini aştığı, kızını saraya sırf bu yüzden getirdiği konusunda mırıldananlar mevcuttu. Leydi Alicent'in iffetinden şüphe edenler, Kraliçe Aemma'nın ölümünden önce de Kral Viserys'i koynuna aldığını söyleyenler bile vardı. (Bu iftiralar hiçbir zaman kanıtlanmasa da Mantar da *Tanıklığı*'nda bunlardan bahis açıyor, hatta Leydi Alicent'in yatak odasında İhtiyar Kral'a sadece kitap okumadığını söyleyecek kadar da ileri gidiyor.) Vadi'de, Prens Daemon'ın ona bu haberi getiren hizmet-

kârı ölümüne kırbaçladığı söylenir. Akıntı Taşı'ndaki Deniz Yılanı da bu haberden memnun olmamıştı. Eşinin daha öncesinde FS 92'de İhtiyar Kral tarafından, oğlu Laenor'ın da Büyük Konsey tarafından hor görülmesi gibi kızı Laena da hor görülmüş, Velaryon Hanesi bir kez daha es geçilmişti. Bu konuda canı sıkılmayan tek kişi Leydi Laena gibi görünüyordu. Yüksek Dalga üstadı, Hisar'a, "Leydi hazretleri oğlanlardan çok uçmaya ilgi gösteriyor," diye yazmıştı.

Kral Viserys FS 106'da Alicent Hightower'la evlendiğinde, Velaryon Hanesi'nin noksanlığı gözlerden kaçmadı. Ziyafette Prenses Rhaenyra üvey annesine şarap doldurdu ve Kraliçe Alicent onu öpüp "kızım" diye seslendi. Prenses, kralı soyup yatak odasına gönderen kadınlardan biriydi ayrıca. O gece Kızıl Kale'de kahkaha ve aşk hüküm sürüyordu... öte yandan Karasu Koyu'nun karşı kıyısında, Deniz Yılanı Lord Corlys, kralın kardeşi Prens Daemon'ı bir savaş konseyi için kabul etmişti. Arryn Vadisi, Rüntaşı ve leydi eşi, prensin sabrını tüketmişti. Dalgalar Lordu'na, "Kara Kız Kardeş koyun öldürmekten daha asil işler için dövüldü," dediği söylenir. "Kan hasreti çekiyor." Ancak prensin aklından geçen şey isyan değildi; güç kazanmak için yeni bir yol bulmuştu kendine.

Dorne ile Essos'un İhtilaflı Toprakları arasında kalan bir kayalık ada zinciri olan Basamaktaşı uzun süredir haydutların, sürgünlerin ve korsanların meskeni olagelmişti. Adaların kendisinin herhangi bir değeri bulunmuyordu ama bulundukları mevkide dar denizden geçen deniz yollarını kontrol ediyorlardı ve bu sulardan geçen ticaret gemileri sık sık bu adalarda yaşayanların saldırısına uğruyordu. Yine de bu yağma asırlardır küçük bir baş ağrısı olmaktan öteye geçmemişti.

Ancak on yıl önce, Lys, Myr ve Tyrosh Özgür Şehirleri, Volantis ile beraber savaşmak için eski düşmanlıklarını bir kenara bırakmışlardı. Volantis'lileri Sınır Savaşı'nda mağlup ettikten sonra bu üç muzaffer şehir "sonsuz bir ittifaka" imza attığında yeni bir güç ortaya çıkmıştı: Westeros'ta bilindiği ismiyle Üç Kız Krallığı (zira Özgür Şehirler kendilerini kadim Valyria'nın birer kızı olarak görürlerdi) ya da daha kaba ismiyle, Üç Fahişe Krallığı (ona krallık dense de bir krallığı yoktu ve otuz üç yargıç tarafından yö-

netiliyorlardı) denen Triarşi. Volantis barış bayrağı çekip İhtilaflı Topraklardan çekildikten sonra Üç Kız gözlerini batıya çevirmiş ve yüzlerce esir korsanı, gelen medcezirle boğmak için ıslak kumlara kazıkladığı için Craghas Yengeçbesleyen lakabını almış olan Myr'li prens amiral Craghas Drahat komutasındaki birleşik orduları ve filolarıyla Basamaktaşı'nı ele geçirdiler.

Basamaktaşı'nın Üç Kız Krallığı tarafından fethi, başta Westeros lordları tarafından memnuniyetle karşılandı. Karmaşanın yerini nizam almıştı ve Üç Kız, sularından geçen gemilerden bir ücret talep ederse bu da korsanlardan kurtulmanın küçük bir bedeli olurdu sadece.

Gelgelelim, Craghas Yengeçbesleyen ile fetihdaşlarının açgözlülükleri çok geçmeden nefret edilmeye başlanmalarına sebep oldu; geçiş ücreti tekrar tekrar yükseltildi ve öyle pahalı bir hâle geldi ki bir zamanlar bu ücreti memnuniyetle ödeyen tacirler, zamanında korsanlara yaptıkları gibi Triarşi'nin kadırgalarına görünmeden geçmeye çalışır oldular. İnsanlar, Drahar ile Lys'li ve Tyrosh'lu dostlarının, hangisinin en açgözlü olduğu konusunda yarışır hâle geldiğinden şikâyetçiydi. En çok da Lys'lilerden şikâyetçilerdi zira geçen gemilerden sadece para almakla kalmıyorlar, zevk bahçelerinde ve kerhanelerinde çalıştırmak üzere kadınları, genç kızları ve yakışıklı oğlan çocuklarını da alıyorlardı. (Bu şekilde köle edilenler arasında, Taşmiğfer Lordu'nun on beş yaşındaki yeğeni Leydi Johanna Swann da bulunuyordu. Cimriliğiyle meşhur amcası kızın fidyesini ödemeyi reddedince kızı bir kerhaneye satmışlar, kız da orada Kara Kuğu ismiyle ve Lys'in asıl yöneticisi olarak tanınacak olan meşhur bir fahişeye dönüşecekti. Her halükarda, Leydi Johanna Swann'ın öyküsü ne kadar ilginç olsa da bu kitaba konu ettiğimiz tarihçenin kapsamına girmiyor.)

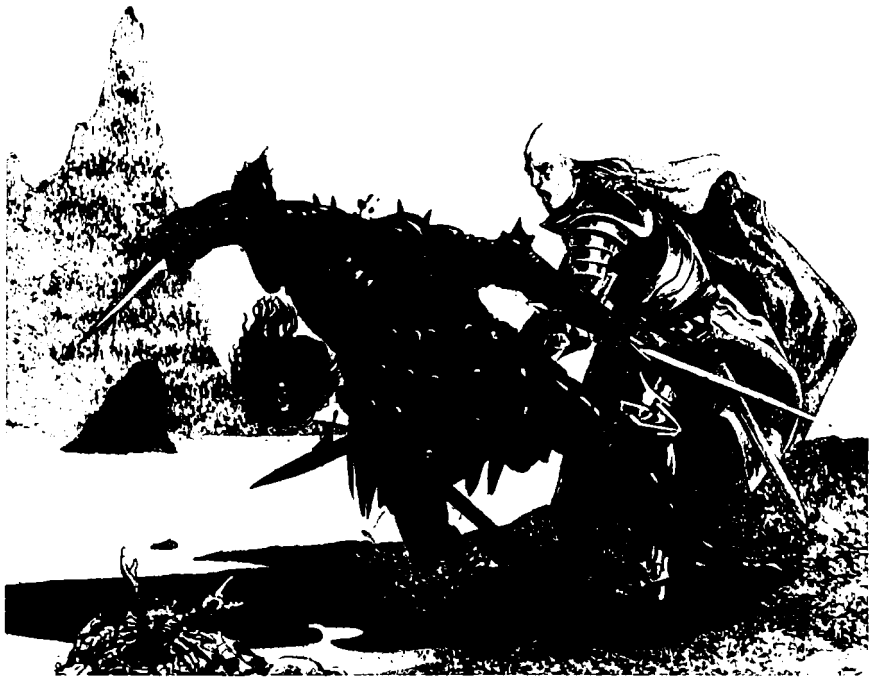
Westeros lordları arasında, bu haraçlardan en çok zarar gören kişi, filoları onu Yedi Krallık'taki en zengin ve nüfuzlu adamlardan biri yapan Dalgalar Lordu Corlys Velaryon'du. Deniz Yılanı, Triarşi'nin Basamaktaşı üzerindeki hükmünü sonlandırmaya kararlıydı ve savaştan kazanacağı altın ile namın peşinde olan Daemon Velaryon onun için ideal bir ortaktı. Kralın düğününe gitmeyip Akıntı Taşı adasındaki Yüksek Dalga kalesinde plan yaptılar. Lord

Velaryon filoya komuta edecekken, Prens Daemon'da orduya komuta edecekti. Üç Kız'ın kuvvetleri karşısında sayıca azdılar... ama prens Kan Solucanı isimli ejderhası Caraxes'in alevleriyle de savaşa katılacaktı.

Daemon Targaryen ile Corlys Velaryon'un Basamaktaşı'nda verdikleri savaşları anlatmak gibi bir amacımız yok. Dövüşün FS 106'da başladığını söylemek kâfidir. Prens Daemon yurtsuz maceracılar ile ikinci oğullardan oluşan bir ordu kurmakta zorlanmadı ve çatışmanın ilk iki yılında bir sürü zafer kazandı. FS 108'de, nihayet Craghas Yengeçbesleyen'le yüzleştiğinde, onu Kara Kız Kardeş'le tek başına mağlup edip kellesini aldı.

Baş belası kardeşinden kurtulduğu için şüphesiz mutlu olan Kral Viserys onun bu çabalarını sık sık gönderdiği altınlarla destekliyordu ve FS 109'da geldiğimizde, Daemon Targaryen ile kiralık askerler ve canilerden oluşan ordusu iki ada dışında Basamaktaşı'nı tamamen ele geçirmiş, Deniz Yılanı'nın filoları da aradaki sulardaki kontrolü sağlamıştı. Prens Daemon, zaferin sağladığı bir boşlukta kendini Basamaktaşı'nın ve Dar Deniz'in Kralı ilan etmiş, Lord Corlys de onun başına bir taç yerleştirmişti... ama "krallıklarının" sağlam olduğu pek söylenemezdi. Üç Kız Krallığı ertesi sene, şüphesiz tarihçelerdeki en ilgi çekici ve anlı şanlı kalpazanlardan biri olan Racallio Ryndoon isimli Tyrosh'lu kurnaz kaptanın komutasında yeni bir işgalci kuvvet gönderdi ve Dorne'da Triarşi'nin yanında savaşa dahil oldu. Savaş kaldığı yerden devam etti.

Basamaktaşı kan ve ateşe boğulsa da Kral Viserys ve sarayı sükûnet içindeydi. Majesteleri'nin, "Bırakın Daemon savaşıyla ilgilensin," dediği aktarılır, "sorun çıkarmaz böylece." Viserys barışçıl bir adamdı ve bu yıllarda Kral Toprakları, yeni doğan her bir Targaryen çocuğunu müjdeleyen oyuncular ve ozanlarla, sonu gelmez ziyafetler, balolar ve turnuvalarla dolmuştu. Kraliçe Alicent çok geçmeden güzel olduğu kadar doğurgan olduğunu da kanıtlamıştı. FS 107'de krala Aegon adını verdikleri sağlıklı bir oğlan çocuğu doğurdu. İki sene sonra, krala Helaena isminde bir kız doğurdu; FS 110'da, ağabeyinin yarısı büyüklüğünde ama ondan iki kat daha fena olan ikinci oğulları Aemond'u dünyaya getirdi.

Ancak Prenses Rhaenyra, babası misafir kabul ettiğinde Demir Taht'ın yanında oturmaya devam ediyordu ve Majesteleri onu küçük konsey toplantılarına getirmeye de başlamıştı. Prensesin sevgisini kazanmak için birçok lord ve şövalye olsa da prensesin gözü Kral Muhafızları'nın genç şampiyonu ve koruması Sör Criston Cole'daydı. Kraliçe Alicent bir gün sarayda, "Ser Criston prensesi düşmanlarından koruyor, peki prensesi Sör Criston'dan kim koruyor?" diye sordu. Kraliçe hazretleri ile üvey kızı arasındaki sıcaklık kısa sürmüştü zira ikisi de diyarın ilk leydisi olmak istiyorlardı... ve kraliçe krala iki erkek vâris doğurmuş olsa da Viserys veraset sıralamasını değiştirmemişti. Ejderha Kayası Prensesi'ni meşru vârisi olarak saymaya devam ediyordu ve Westeros lordlarının yarısı onun haklarını korumaya yemin etmişti. "101'in Büyük Konseyi'nin kararı ne olacak?" diye soranlar, sorularının sağır kulaklarda yittiğini görmüştü. Kral Viserys'e göre bu sorun çoktan çözülmüştü; Majesteleri'nin üzerine tekrar düşünmek istediği bir mesele değildi.

Yine de sorular sorulmaya devam ediliyordu; Kraliçe Alicent de onlardan biriydi. Kraliçe Alicent'in sesi en çok çıkan destekçisi

babası Kral Eli Sör Otto Hightower'dı. Bu konuda fazla ısrarcı olunca, FS 109'da Viserys Sör Otto'yu Kral Eli makamından aldı ve yerine Harrenhal'ın usturuplu Lordu Lyonel Strong'u getirdi. "Bu El beni sindirmeye çalışmayacak," diye duyurdu Majesteleri.

Sör Otto Eski Şehir'e döndükten sonra bile, sarayda bir "kraliçenin partisi" kalmıştı; Kraliçe Alicent'e dostça yaklaşan ve kraliçenin oğullarının haklarını destekleyen güçlü lordlardan oluşan bir grup. Onların karşısında, "prensesin partisi" vardı. Kral Viserys hem karısını hem de kızını seviyordu ve çatışmadan da kavgadan da nefret ediyordu. Tüm zamanını kadınları arasındaki barışı sağlayarak ve ikisini de hediyeler, altın ve onurla mutlu ederek geçiriyordu. O hayatta olmaya, hükmetmeye ve dengeyi korumaya devam ettikçe, turnuvalar ve ziyafetler eskisi gibi yapıldılar ve diyara barış hakim oldu... gerçi bir partinin ejderhaları, öteki partinin ejderhalarının yanından ne zaman geçse birbirlerini ısırmaya ve birbirlerine ateş püskürtmeye çalıştıklarının farkında olan ileri görüşlü kimseler de yok değildi.

FS 111'de, kralın Kraliçe Alicent'le evliliğin beşinci yıldönümünü kutlamak için Kral Toprakları'nda büyük bir turnuva düzenlendi. Kraliçe açılış ziyafetine yeşil bir elbise giyerken prenses de Targaryenların kırmızı ve siyahını kuşanmış olarak katılmıştı. Bu dikkatlerden kaçmadı ve bundan sonra kraliçenin partisiyle prensesin partisinden sırasıyla "yeşiller" ve "siyahlar" olarak bahsedilmeye başlandı. Turnuvada, Prenses Rhaenyra'nın nişanını taşıyan Sör Criston Cole'un kraliçenin, içinde iki kuzeni ve en geç kardeşi Sör Gwayne Hightower'ın da bulunduğu şampiyonlarını atlarından düşürmesiyle siyahlar galip geldi.

Gelgelelim ne yeşil ne de siyah giyinen, aksine altın ve gümüş renk kuşanmış biri daha vardı. Prens Daemon nihayet saraya geri dönmüştü. Başında bir taçla ve kendine Dar Deniz Kralı diyen Prens Daemon, önceden haber vermeden ejderhasının sırtında Kral Toprakları'na gelmiş, yere inmeden önce turnuva alanının üzerinde üç tur atmıştı... nihayet toprağa ayak bastığında da ağabeyinin önünde eğilip sevgisi ve sadakatinin kanıtı olarak ona tacını sunmuştu. Viserys tacını ona verip onu hoş karşılamış ve Bahar Prensi'nin çocuklarının bir araya gelmesi lordlar ile halkın

kulakları sağır eden haykırışlarıyla kutlanmıştı. Sesi en çok çıkanlardan biri, en sevdiği amcasının dönmüş olmasına çok mutlu olan ve biraz kalması için ona yalvaran Prenses Rhaenyra olmuştu.

Bu kadarından haberdarız. Daha sonra yaşananlar hakkında bilgi almak için daha şaibeli kaynaklarımıza başvurmak durumundayız. Prens Daemon, Kral Toprakları'nda yarım sene kaldı, bu kadarı şüphe götürmez. Büyük Üstat Runciter'a göre, küçük konseydeki görevine devam bile etti ama ne sürgün ne de yaşı onun doğasını değiştirmişti. Daemon çok geçmeden altın pelerinliler arasındaki eski dostlarıyla tekrar vakit geçirmeye başlamış, İpek Caddesi'ndeki, sevilen bir müşteri olduğu müesseselere geri dönmüştü. Kraliçe Alicent'e bulunduğu mevki uyarınca gereken tüm saygıyı göstermiş olsa da aralarında herhangi bir sıcaklık yoktu ve prensin, onu veraset sırasında daha da aşağıya iten yeğenleri Aegon ile Aemond'a karşı da özellikle soğuk davrandığını söyleyenler vardı.

Öte yandan Prenses Rhaenyra'yla olan ilişkisi bambaşkaydı. Daemon, ona seyahatlerini ve savaşlarını anlatıp onu büyüleyerek onunla bol bol vakit geçiriyordu. Ona inciler, ipekler, kitaplar, bir zamanlar Leng İmparatoriçesi'ne ait olduğu söylenen yeşim bir taç hediye etmişti, şiirler okuyor, onunla yemek yiyor, doğancılı-

ğa çıkıyor, Kraliçe Alicent ile çocuklarına yaltaklanan "yalakalarla", yeşillerle dalga geçip onu eğlendiriyordu. Güzelliğini övüyor, onu Yedi Krallık'taki en güzel kız ilan ediyordu. Amca ve yeğeni, Syrax'la Caraxes'i Ejderha Kayası'na kadar yarıştırarak neredeyse her gün beraber uçmaya başlamıştı.

Burada kaynaklarımız ayrılıyor. Büyük Üstat Runciter kardeşlerin tekrar kavga ettiğini ve Prens Daemon'ın Kral Toprakları'ndan ayrılıp Basamaktaşı'na ve savaşlarına geri döndüğünü yazıyor sadece. Bu kavganın sebebi konusunda herhangi bir şey söylemiyor. Kraliçe Alicent'in ısrarıyla Viserys'in kardeşini gönderdiğini söyleyenler de var. Ancak Rahip Eustace ile Mantar farklı bir hikâye anlatıyorlar... daha doğrusu, farklı iki hikâye anlatıyorlar. Aralarında daha az müstehcen olan hikâyeyi anlatan Eustace, Prens Daemon'm yeğenini baştan çıkardığını ve onun bekâretini bozduğunu yazıyor. Sevgililer, Kral Muhafızları'ndan Sör Arryk Cargyll tarafından yatakta basılıp kralın huzuruna çıkarıldıklarında, Rhaenyra amcasına âşık olduğu konusunda ısrar edip babasından amcasıyla evlenmek için izin istemişti. Ancak Kral Viserys buna karşı çıkmıştı ve kızına, Prens Daemon'ın zaten bir eşi olduğunu hatırlatmıştı. Öfkeyle kızını odasına yollamış, kardeşine de oradan ayrılmasını söylemişti ve ikisine de bundan kimseye bahsetmemeleri emrini vermişti.

Mantar'ın anlattığı hikâye ise, *Tanıklığı*'ndaki diğer hikâyelerde olduğu gibi çok daha sapkın. Cücenin anlattıklarına göre, prensesin asıl istediği kişi Prens Daemon değil, Sör Criston Cole'du ancak Sör Criston hakiki bir şövalyeydi, asildi, erdemliydi ve yeminlerine sadıktı; gece gündüz prensesin yanında olsa da onu ne bir kez bile öpmüş ne de ona âşık olduğunu ilan etmişti. Daemon yeğenine, "O sana baktığında şu an olduğun kadını değil, bir zamanlar olduğun küçük kızı görüyor," demişti, "ama sana, onun seni bir kadın olarak görmesini öğretebilirim."

Mantar'ın anlattıklarına inanacak olursak, prensese öpüşme dersleri vererek başlamıştı buna. Ardından Prens, yeğenine hangi dokunuşlarla bir erkeğe en çok zevk vereceğini göstermişti; bunun, kimi zaman Mantar'ı ve onun sözgelimi devasa aletini kapsadığı da olmuştu. Daemon kıza işveli bir şekilde soyunmayı

göstermiş, memelerini daha büyük ve daha hassas hâle getirmek için onları emmiş ve ejderhasıyla onu Karasu Koyu'ndaki ıssız kayalıklardan birine götürüp orada bütün günü çıplak geçirerek, prensesin ağzıyla bir erkeği zevke getirmeyi deneye deneye öğrenmesine olanak sağlamıştı. Geceleri prensese uşak kıyafetleri giydirip onu saraydan çıkarıyor ve sevişmekte olan erkek ile kadınları gözlemleyebilsin ve Kral Toprakları'nın fahişelerinden bu "kadın sanatlarından" daha fazlasını öğrenebilsin diye onu gizlice İpek Caddesi'ne götürüyordu.

Mantar bu derslerin ne kadar sürdüğünü söylemiyor ancak Rahip Eustace'ın aksine, Prenses Rhaenyra bekâretini sevdiceğine saklamak istediği için hâlâ bir bakire olduğu konusunda ısrarcı. Nihayet, öğrendiği her şeyi kullanıp beyaz şövalyesine gittiğinde, Criston dehşete düşmüş ve onu reddetmişti. Tüm hikâyesi, Mantar sayesinde ortaya çıkmıştı. Prens Daemon bunları teyit edene dek Kral Viserys duyduklarının tek kelimesine bile inanmamıştı. Ağabeyine, "Kızı benimle evlendir," dediği rivayet edilir. "Bundan sonra onunla kim evlenir ki?" Bunun yerine Kral Viserys onu tekrar sürgüne göndermiş, olur da Yedi Krallık'a tekrar ayak basarsa onu idam ettireceğini söylemişti. (Kral Eli Lord Strong, prensin hemen ihanet suçuyla idam edilmesini salık vermişti ama Rahip Eustace, Majesteleri'ne, akraba katillerinin lanetleneceklerini hatırlatmıştı.)

Bu olayların sonrasında, kesinliğinden şüphe etmediğimiz şeyler şunlar. Daemon Targaryen, Basamaktaşı'na dönüp o çorak toprakları için verdiği mücadeleye kaldığı yerde devam etti. FS 112'de hem Büyük Üstat Runciter hem de Sör Harrold Westerling öldü. Sör Harrold'ın yerine Kral Muhafızları'nın Lord Kumandanlığına Sör Criston Cole getirilirken, Hisar'daki yüce üstatlar da Büyük Üstat zincirini ve görevlerini devralması için Üstat Mellos'u gönderdiler. Bunlar dışında, iki yıl boyunca Kral Toprakları eski sükûnetine geri döndü... ta ki FS 113'te, Prenses Rhaenyra on altı yaşına basıp Ejderha Kayası'nın başına geçip evlenene kadar.

Masumiyetinin sorgulanmasından çok öncesinde bile, Rhaenyra için uygun bir eş bulma sorunu Kral Viserys'i ve konseyini meşgul etmişti. Bir alevin etrafına üşüşen güveler gibi, onun sevgisini kazanmak isteyen büyük lordlar ve yakışıklı şövalyeler onun

etrafında dört dönüyordu. 112'de Rhaenyra Üç Dişli Mızrak'ı ziyaret ettiğinde, Lord Bracken ile Lord Blackwood'un oğulları onun için bir düello yapmış, Frey Hanesi'nin küçük oğullarından biri de açık açık ona evlenme teklif edecek kadar ileri gitmişti (ona daha sonra Ahmak Frey denir oldu). Batıda, Casterly Kayası'ndaki bir ziyafet sırasında Sör Jason Lannister ile ikizi Sör Tyland onun için yarıştılar. Nehirova'dan Lord Tully'nin, Yüksek Bahçe'den Lord Tyrell'in, Eski Meşe'den Lord Oakheart'ın ve Boynuz Tepesi'nden Lord Tarly'nin çocukları prensesi ziyarete gittiler, El'in en büyük oğlu Sör Harwin Strong da öyle. Kemikkıran, böyle deniyordu ona, Harrenhal'ın vârisiydi ve Yedi Krallık'taki en güçlü adam olduğu söyleniyordu. Viserys, Rhaenyra'yı Dorne Prensi'yle evlendirip Dorne'luları diyara dahil etmekten bile bahsediyordu.

Kraliçe Alicent'in de kendi adayı vardı: Rhaenyra'nın üvey kardeşi, Kraliçe Alicent'in en büyük oğlu Prens Aegon. Gelgelelim Aegon henüz bir çocuktu ve prenses ondan on yaş büyüktü. Dahası iki üvey kardeş geçimsizdi. Kraliçe, "Onları evlendirerek bir araya getirmek için başka bir sebep daha," diyerek fikrini savundu. Viserys bu konuda onunla aynı fikirde değildi. Lord Strong'a, "Çocuk Alicent'in soyundan," dedi. "Onu tahta geçirmek istiyor."

Kral ve küçük konseyi nihayetinde en iyi adayın Rhaenyra'nın kuzeni Laenor Velaryon olduğu konusunda anlaştı. 101'in Büyük Konseyi onun taht iddiasını kabul etmemiş olsa da Velaryon oğlanı hâlâ Prens Aemon Targaryen'ın bir torunu ve İhtiyar Kral'ın büyük büyük torunuydu. Böylesi bir evlilik asil soyu birleştirip güçlendirir, Deniz Yılanı ile kudretli filosunun dostluğunu Demir Taht'a geri kazandırırdı.

Tek bir sorun vardı: Laenor Velaryon on dokuz yaşına basmıştı ancak kadınlara hiç ilgi gösterdiği olmamıştı. Bunun yerine etrafını yakışıklı kavalyelerle doldurmuştu ve vaktini onlarla geçirmeyi sevdiği konuşuluyordu. Ancak Büyük Üstat Mellos bu endişeye ağırlık vermedi. "Ne olmuş?" dedi. "Ben de balığın tadını sevmiyorum ama önüme konulduğunda yiyorum." Böylece bu evliliğe karar verildi.

Gelgelelim kral ve konseyi prensese danışmamışlardı ve Rhaenyra'nın da babası gibi kiminle evlenmek istediğine dair güçlü

fikirleri vardı. Prenses, Laenor Velaryon'u tanıyordu ve onun gelini olmak gibi bir niyeti yoktu. Krala, "Üvey kardeşimi tercih ederim," dedi. (Prenses, Kraliçe Alicent'in çocuklarından bahsederken kardeşim değil, üvey kardeşim demeye hep dikkat ederdi.) Ve Majesteleri onu ikna etmeye çalışmış, ona yalvarmış, ona bağırmış ve ona nankör bir kız olduğunu söylemişse de kralın hiçbir sözü prensesin fikrini değiştirmedi... ta ki kral veraset meselesinden bahis açana kadar. Viserys, kralın verdiği kararı yine kralın bozabileceğini söyledi. Emrettiği üzere evlenmezse onun yerine vârisi olarak üvey kardeşi Aegon'ı yapacaktı. Bunu duyan prensesin inadı kırıldı. Rahip Eustace, prensesin babasının ayaklarına kapandığını ve ondan af dilediğini söylüyor, Mantar ise babasının yüzüne tükürdüğünü ancak sonuçta ikisi de prensesin evlenmeyi kabul ettiği konusunda birleşiyorlar.

Burada yine kaynaklarımız farklı hikâyeler anlatıyor. Rahip Eustace, Sör Criston Cole'un o gece prensese olan aşkını ilan etmek için gizlice prensesin yatak odasına girdiğini aktarıyor. Rhaenyra'ya rıhtımda bekleyen bir gemisi olduğunu söylemiş ve onunla beraber dar denizin karşısına kaçması için ona yalvarmıştı. Babasının kanunlarının dokunamadığı ve kimsenin Sör Criston'ın Kral Muhafızları yeminini bozmasını umursamayacağı Tyrosh'ta ya da Eski Volantis'te evlenebilirlerdi. Kılıç ve gürz kullanmadaki becerisi sayesinde bir tüccar prensin hizmetine girebileceğinden şüphesi yoktu. Fakat Rhaenyra onu reddetmişti. Rhaenyra ejderin soyundandı ve sıradan bir kiralık askerin karısı olmaktan daha fazlasını hak ediyordu. Ve Sör Crisron Kral Muhafızları yeminlerini bu kadar rahat bir kenara bırakabiliyorsa, o zaman evlilik yeminlerine neden daha sadık kalacaktı ki?

Mantar'ın bir anlattığıysa çok farklı. Onun versiyonunda, öbür türlüsünden ziyade, Prenses Rhaenyra Sör Criston'a gitmişti. Sör Criston'ı Beyaz Kılıç Kulesi'nde yalnız başına bulmuş, kapıyı sürgülemiş ve pelerinini çıkarıp karşısında soyunmuştu. Ona, "Bekâretimi senin için sakladım," demişti. "Onu, sana olan aşkımın bir kanıtı olarak sen boz. Nişanlım için bunun hiçbir değeri yok ve belki de benim bir bakire olmadığımı öğrendiğinde beni reddeder."

Ancak tüm güzelliğine rağmen prensesin yakarışları boşa gitmişti zira Sör Criston şerefli biriydi ve yeminlerinden dönmeyecekti. Rhaenyra'nın, amcası Daemon'dan öğrendiği sanatları kullanmasına rağmen Cole'un aklma girememişti. Reddedilen ve öfkeden kuduran prenses tekrar giyinmiş ve geceye karışmıştı... ve burada şehrin bağırsaklarındaki bir cümbüş gecesinden dönmekte olan Sör Harwin Strong'la karşılaşmıştı. Kemikkıran prensesi arzuluyordu ve Sör Criston'ın ahlakından yoksundu. Yani Rhaenyra'nın bekâretini bozan, kendi erkekliğinin kılıcını onun kadınlığının kanına bulayan Sör Harwin Strong olmuştu... bunu Mantar böyle anlatıyor ve güneş doğarken onları yatakta bulduğunu iddia ediyor.

Bu olayların hangi versiyonu doğru olursa olsun ve diğerini reddeden ister prenses ister şövalye olsun, o günden itibaren Sör Criston Cole'un Prenses Rhaenyra'ya duyduğu tüm sevgi nefret ve tiksinmeye dönüştü ve prensesin yanından ayrılmayan dostu ve şampiyonu, prensesin en büyük düşmanlarından biri oldu.

Bundan kısa süre sonra da Rhaenyra yanında nedimeleri (bunlardan ikisi El'in kızları ve Sör Harwin'in kız kardeşleriydi), soytarı Mantar ve yeni şampiyonu Kemikkıran'la beraber Deniz Yılanı'yla Akıntı Taşı'na doğru yola çıktı. FS 114'te, Ejderha Kayası Prensesi Rhaenyra Targaryen, Sör Laenor Velaryon'la evlendi (Laenor Velaryon, evli bir prensin aynı zamanda bir şövalye olması daha yakışık alacağı düşünüldüğünden düğünden iki hafta önce şövalye ilan edilmişti). Gelin on yedi, damat yirmi yaşındaydı ve onları gören herkes birbirine yakışan bir çift olduklarını düşünüyordu. Düğün yedi gün süren ziyafetler ve uzun yılların en büyük turnuvasıyla kutlandı. Yarışmacılar arasında Kraliçe Alicent'in kardeşleri, Kral Muhafızları'nın Yeminli Kardeşleri'nden beşi, Kemikkıran ve damadın gözdesi Öpücük Şövalyesi olarak tanınan Sör Joffrey Lonmouth vardı. Rhaenyra kolbağını Sör Harwin'e hediye ettiğinde yeni kocası neşeyle gülüp kendi kolbağını Sör Joffrey'ye verdi.

Rhaenyra'yla ayrılık yaşayan Criston Cole da Kraliçe Alicent'in tarafına geçmişti. Kraliçe Alicent'in renklerini giyen Kral Muhafızları'nın Lord Komutanı kara bir öfkeyle dövüşüp tüm rakiplerini mağlup etti. Kemikkıran'ın köprücük kemiğini kırıp bir dirse-

ğini çatlattı (Mantar bundan sonra ona "Kırıkkemik" diye hitap etmeye başladı) fakat onun öfkesini asıl tadan Öpücük Şövalyesi oldu. Cole'un kullanmayı en sevdiği silahı çivili gürzdü ve Sör Laenor'ın şampiyonun üzerine yağan darbeler onun miğferini çatlatıp bilincini yitirerek çamura yığılmasına neden oldu. Sahadan kanlar içinde götürülen Sör Joffrey altı gün sonra bilinci bir daha açılmadan hayatını kaybetti. Mantar, Sör Laenor'ın o altı günün her bir saatini onun yatağının başucunda geçirdiğini ve Yabancı onu aldığında acı acı ağladığını aktarıyor.

Kral Viserys de fazlasıyla öfkeliydi; mutlu bir kutlama yerini yas ve çatışmaya bırakmıştı. Ancak Kraliçe Alicent'in onun bu memnuniyetsizliğini paylaşmadığı söyleniyordu; çok geçmeden Sör Criston Cole'un kendisinin kişisel koruması yapılmasını istedi. Kralın eşiyle kralın kızı arasındaki soğukluğu gözü olan herkes görüyordu; Özgür Şehirler'den gelen elçiler bile Pentos'a, Braavos'a ve Eski Volantis'e yazdıkları mektuplarda bundan bahsetmişlerdi.

Bu olayların ardından Sör Laenor Akıntı Taşı'na geri döndü ve birçok kişi gerdeğin gerçekleşip gerçekleşmediğini bile bilmiyordu. Prenses ise dostları ve destekçileriyle birlikte sarayda kaldı. Sör Criston Cole tamamen kraliçenin tarafına, yeşillere geçtiği için bu bahsi geçen destekçilerin arasında bulunmuyordu ama yeri hemen doldurulmuş, devasa ve yiğit Kemikkıran (Mantar'ın deyimiyle Kırıkkemik) ziyafetlerde, balolarda ve avlarda Rhaenyra'nın yanından ayrılmayarak siyahlar arasında önde gelen biri haline geldi. Rhaenyra'nın kocası buna karşı çıkmadı. Sör Laenor, Yüksek Dalga'nın konforunu tercih ediyordu ve çok geçmeden bir hane şövalyesi olan Sör Qarl Correy onun yeni gözdesi oldu.

Kendisinin teşrifi beklenilen önemli saray etkinliklerinde eşinin yanında bulunsa da Sör Laenor günlerinin çoğunu prensesten uzakta geçiriyordu. Rahip Eustace en fazla on kere aynı yatakta yattıklarını söylüyor. Mantar da bunu söylüyor ama sık sık o yatağa Qarl Correy'nin de alındığını ekliyor; bize, prensesin iki erkeğin beraber olmasını izlemekten hoşlandığını aktarıyor, zaman zaman zevklerine prensesi de dahil ediyorlarmış. Ancak Mantar'ın kendi kendiyle çeliştiği yerler de var zira *Tanıklığı*'nın başka kısımlarında

kocası sevgilisiyleyken, prensesin de onları yalnız bırakıp Harwin Strong'un kucağında teselli bulduğunu söylüyor.

Bu hikâyelerin gerçekliği tartışılsa da, çok geçmeden prensesin hamile kaldığı açıklandı. FS 114'ün son günlerinde doğan gürbüz oğlanın kahverengi saçları, kahverengi gözleri ve küçük bir burnu vardı. (Sör Laenor'ın ise karga burnu ve Valyria kanını ortaya koyan gümüşi beyaz saçı ve mor gözleri vardı.) Laenor'ın, çocuğa Joffrey ismini koyma isteği babası Lord Corlys tarafından reddedildi. Bunun yerine çocuğa geleneksel bir Velaryon ismi verildi: Jacaerys (arkadaşları ve kardeşleri ona Jace derdi).

Saray, prensesin oğlunun doğumunu kutlarken Kraliçe Alicent de bir doğum daha yapıp krala üçüncü oğlunu verdi, Daeron... onun renkleri, Jace'inkilerin aksine, ejder kanını gözler önüne seriyordu. Bir kraliyet emriyle, bebekler Jacaerys Velaryon ile Dae-

ron Targaryen, sütten kesilene kadar aynı süt anneyi paylaştılar. Kralın, onları süt kardeşler olarak yetiştirerek iki oğlan arasında ileride husumet yaşanmasını engellemek istediği aktarılır. Bu doğruysa, ne yazık ki umutları boşa çıkacaktı.

Bir yıl sonra FS 115'te, trajik bir kaza yaşandı, krallıkların geleceğini değiştiren türden bir kaza: Rüntaşı'nın "bronz orospusu" Leydi Rhea Royce doğancılık sırasında atından düşüp kafasını bir taşa çarptı. Ayağa kalkacak kadar kendini iyi hissedene dek dokuz günü yatakta geçirdi... ancak ayağa kalkmasından bir saat geçmeden yere yığılıp öldü. Hemen Fırtına Sonu'na bir kuzgun gönderildi, Lord Baratheon'da, Prens Daeron'ın hâlâ Triarşi ile Dorne müttefiklerinin askerlerine karşı bir avuç krallığını savunmaya çalıştığı Kantaşı'na gemiyle bir ulak gönderdi. Daemon derhal uçarak Vadi'ye döndü. "Eşimi gömmek için geldim," dese de eşinin topraklarına, kalelerine ve gelirlerine el koymak için gelmiş olması daha muhtemeldi. Bu konuda başarılı olamadı; Rüntaşı, Leydi Rhea'nın yeğenine geçti ve Daemon, Kartal Yuvası'nda hakkını aramaya çalıştığında da ona bir hakkı olmadığı söylendi, dahası Leydi Jeyne ona artık Vadi'de hoş karşılanmadığını söyledi.

Daha sonra uçarak Basamaktaşı'na dönmekte olan Prens Daemon, fetihdaşı Deniz Yılanı ve onun eşi Prenses Rhaenys'e bir ziyarette bulunmak üzere Akıntı Taşı'na indi. Yüksek Dalga, kralın kardeşinin kapıdan çevrilmeyeceğinden emin olduğu sayılı yerlerdendi. Orada, Lord Corlys'in kızı, yirmi iki yaşında, uzun boylu, sıska ve beline kadar düşen gümüş-altın lüle saçları olan (Mantar bile onun güzelliğinden etkilenmiş, onun için, "kardeşi kadar güzel neredeyse," demişti) güzeller güzeli Laena'ya göz koydu. Laena, on iki yaşındayken Braavos'un Denizlordu'nun bir oğluyla nişanlandırılmıştı... ama evlilik gerçekleşmeden oğlanın babası ölmüştü ve çok geçmeden oğlanın da ahmak ve serseri ortaya çıkmış, ailesinin zenginliğini ve gücünü tükettikten sonra soluğu Akıntı Taşı'nda almıştı. Bu utançtan sıyrılmanın nazik bir yöntemini bulamayan ama düğünü yapmayı da istemeyen Lord Corlys sürekli evliliği erteleyip durmuştu.

Ozanlara kalsa, Prens Daemon Laena'ya âşık olmuştu. Daha şüpheci olanlar, prensin düşüşünü durduracak bir yol bulduğunu

düşünüyordu. Bir zamanlar kardeşinin vârisiyken, şimdi veraset sıralamasında çok ama çok aşağılara düşmüş, ne yeşiller ne de siyahlardan onu benimseyen olmuştu... ama Velaryon Hanesi bu iki tarafın da karşısında durabilecek kadar nüfuzluydu. Basamaktaşı'ndan bıkmış ve "bronz orospusundan" kurtulmuş olan Daemon Targaryen, Lord Corlys'e kızıyla evlenmek istediğini söyledi.

Sürgündeki Braavos'lu nişanlı bu konuda bir engeldi ama bu çok uzun sürmedi; Daemon onunla öyle bir alay etti ki oğlanın onurunu çelikle savunmaktan başka bir çaresi kaldı. Elinde Kara Kız Kardeş'le, prens çocuğu hemen biçti, iki hafta sonra da Basamaktaşı'ndaki zorlama krallığını terk edip Leydi Laena Velaryon'la evlendi. (Bu vahşi kiralık asker "krallığının" kısa ve kanlı tarihi sona erene kadar beş kişi daha Dar Deniz Kralı oldu.)

Prens Daemon, ağabeyinin bu evliliği duyduğunda bundan hoşlanmayacağını biliyordu. Prens ve yeni gelini ihtiyatlı davranıp düğünlerinin ardından ejderhalarının sırtında Westeros'tan uzağa, dar denizin ötesine gittiler. O dumanı tüten çorak toprakların üzerindeki lanete meydan okuyup eski Özgür Halk'ın ejderlordlarının sırlarını ortaya çıkarmak adına Valyria'ya uçtuklarını söyleyenler de vardı. Mantar da *Tanıklığı*'nda böyle anlatıyor ama gerçeğin bu kadar romantik olmadığına dair yeterli kanıtımız mevcut. Prens Daemon ile Leydi Laena önce Pentos'a uçup orada şehrin prensi tarafından misafir edildiler. Pentos'lu, Triarşi'nin güneydeki artan gücünden korkmaya başlamıştı ve Daemon'ı Üç Kız'a karşı değerli bir müttefik olarak görüyordu. Oradan sonra, İhtilaflı Topraklar üzerinden uçup Eski Volantis'e geldiler ve burada da sıcak karşılandılar. Ardından Qohor ve Norvos'u ziyaret etmek için Rhoyne'a uçtular. Westeros'un dertlerinden çok uzaktaki o şehirlerdeki karşılanmaları daha az coşkulu oldu. Ama gittikleri diğer her yerde Vhagar ve Caraxes'i görebilmek için büyük kalabalıklar toplandı.

Leydi Laena hamile olduğunu öğrendiğinde ejderbinicileri tekrar Pentos'taydılar. Daha fazla uçuşu göze almayıp, Prens Daemon ile eşi çocuk doğana kadar, Pentos'lu bir yargıcın şehir dışındaki duvarlarla çevrili malikânesinde konuk oldular.

Bu sırada, FS 115'in son aylarında, Prenses Rhaenyra ikinci bir oğul daha doğurdu. Çocuğa Lucerys (kısaca Luke) adı konuldu. Rahip Eustace, doğum sırasında prensesin yanında hem Sör Laenor'ın hem de Sör Harwin'in olduğunu söyledi. Ağabeyi Jace gibi Luke'un da, Targaryen prenslerinin aksine kahverengi gözleri ve gür kahverengi saçları vardı ama gürbüz ve iştahlı bir çocuktu ve ne zaman saraya gelse Kral Viserys çocukla vakit geçirmekten büyük keyif alıyordu.

Kraliçe, kralla aynı hisleri paylaşmıyordu. Mantar'ın aktardığına göre, Kraliçe Alicent, Sör Laenor'a, "Denemeye devam et," demişti, "er ya da geç, sana benzeyen bir tane yaparsın." Böylece yeşillerle siyahlar arasındaki gerginlik, artık kraliçeyle prensesin aynı odada olmaya bile tahammül edemedikleri bir noktaya geldi. Bundan sonra Kraliçe Alicent günlerini Kızıl Kale'de geçirirken, prenses de yanında leydileri, Mantar ve şampiyonu Sör Harwin Strong'la beraber Ejderha Kayası'nda kalıyordu. Kocası Sör Laenor'ın da "sık sık" ziyaretine geldiği söylenir.

FS 116'da, Pentos Özgür Şehri'nde Leydi Laena, Prens Daemon'ın ilk öz çocukları olan ikiz kızları dünyaya getirdi. Prens Daemon kızlarına (babasının) Baela ve (annesinin) Rhaena isimlerini verdi. Bebekler ufak tefek ve cılızdı ama ikisi de güzeldi, gümüş-beyaz saçlara ve mor gözlere sahipti. Daemon önden iki ejderhayla beraber uçtuktan sonra, kızlar altı aylıkken annesi onları gemiyle Akıntı Taşı'na getirdi. Prens Daemon, Yüksek Akıntı'dan kardeşine bir kuzgun gönderip, yeğenlerinin doğumunu haber verdi ve kızları saraya getirip onunla tanıştırmak için kraldan izin istedi. El'i ve küçük konseyi buna şiddetle karşı çıksalar da Viserys bu izni verdi zira kral hâlâ gençliğinde ona yoldaş olmuş kardeşini seviyordu. Büyük Üstat Mellos'a, "Daemon artık bir baba," dedi. "Değişecektir." Böylece Baelon Targaryen'ın çocukları ikinciye barıştılar.

FS 117'de, Ejderha Kayası'nda, Prenses Rhaenyra bir oğlan daha doğurdu. Sör Laenor'ın nihayet çocuğa müteveffa dostu Sör Joffrey Lonmouth'ın ismini vermesine müsaade edildi. Joffrey Velaryon, ağabeyleri kadar gürbüz, kırmızı suratlı ve sağlıklıydı ve yine ağabeyleri gibi, sarayda bazı kimselerin "halka yaraşır" diye

tanımladığı kahverengi gözlere, kahverengi saçlara ve yüz hatlarına sahipti. Dedikodular dolaşmaya başladı. Yeşiller arasında, Rhaenyra'nın çocuklarının babasının kocası Laenor değil, Harwin Strong olduğuna inanılıyordu. Mantar bunu düpedüz söylerken, Büyük Üstat Mellos bunu sadece ima ediyor, Rahip Eustace ise bu dedikodulardan sadece onların gerçekliğini olmadığını söyleyecek kadar bahis açıyordu.

Bu iddiaların gerçekliği ne olursa olsun, Kral Viserys hâlâ kendisinden sonra tahta kızının, ondan sonra da onun oğullarının geçmesini istiyordu. Bir kraliyet kararıyla, Velaryon oğlanlarının her birinin beşiklerine bir ejderha yumurtası bırakıldı. Rhaenyra'nın çocuklarının babasının kimliğinden şüphelenenler o yumurtaların hiçbir zaman çatlamayacağını fısıldasalar da üç genç ejderhanın doğumu bu fısıltıların bir gerçekliği olmadığını gösterdi. Genç ejderhalara Vermax, Arrax ve Tyraxes isimleri verildi. Ve Rahip Eustace, Majesteleri'nin bir keresinde Demir Taht'ta otururken Jace'i dizine oturttuğunu ve "Bir gün bu tahta sen oturacaksın, evlat," dediğini aktarır.

Doğumlar prensesi yıpratmıştı; hamilelikleri sırasında aldığı kiloları hiçbir zaman veremedi ve en küçük çocuğu doğduğunda artık şişmanlamış, henüz yirmi yaşında olsa da kızlık çağının güzelliğinin yerinde yeller esmeye başlamıştı. Mantar'a göre, bu sadece, prensesin otuz yaşında hâlâ sıska ve güzel olan Kraliçe Alicent'e duyduğu öfkeyi artırdı.

Arif insanlar, babaların günahlarının cezasını çocuklarının çektiğini söyler; annelerin günahlarının cezasını da onlar çekerler. Kraliçe Alicent ile Prenses Rhaenyra'nın arasındaki husumet çocuklarına da geçti ve kraliçenin üç oğlu Prens Aegon, Aemond ve Daeron, kendi hakları olarak gördükleri şeyi –Demir Taht'ı– çaldıklarını düşündükleri Velaryon yeğenlerinden nefret ederek büyüdüler. Altı oğlan da aynı ziyafetlere, baloları ve kutlamalara katılsalar da ve bazen aynı avluda aynı silah ustalarıyla antrenman yapıp aynı üstatlardan ders alsalar da tüm bunlar onları birer kardeş yapmaktan ziyade birbirlerine duydukları nefreti körüklemekten başka bir işe yaramadı.

Prenses Rhaenyra, üvey annesi Kraliçe Alicent'ten hoşlanmasa da yengesi Leydi Laena'dan giderek daha hoşlanıyordu. Akıntı Taşı ve Ejderha Kayası bu kadar yakın oldukları için Daemon ile Laena sık sık prensesi ziyarete geliyor, prenses de onları ziyarete gidiyordu. Birçok sefer beraber uçmuşlardı ve prensesin dişi ejderhası Syrax birçok yumurta yumurtlamıştı. FS 118'de, Kral Viserys'in izniyle, Rhaenyra en büyük iki oğlunu Prens Daemon ile Leydi Laena'nın kızlarıyla nişanlandırdığını duyurdu. Jacaerys dört, Lucerys üç, ikizler de iki yaşındaydı. Ve FS 119'da, Laena tekrar hamile kaldığında, Rhaenyra Akıntı Taşı'na uçarak onun doğumuna yardımcı oldu.

O lanetli yıl FS 120'nin, Kızıl Bahar Yılı'nın üçüncü gününde prenses yengesinin yanındaydı. Bir gün ve bir gece süren doğum Laena Velaryon'u zayıflatmış ama nihayet Prens Daemon'ın çok istediği oğlunu doğurmuştu – ama çocuk çarpık ve canavarsıydı ve bir saat içinde öldü. Annesi de ondan sonra çok yaşamadı. Bu zorlu doğum Leydi Laena'yı güçsüz kılmıştı ve yas da onu daha çok zayıflatıp doğum ateşine karşı koymasını engellemişti. Akıntı Taşı'nın genç üstadının tüm çabalarına rağmen durumu giderek ağırlaşınca, Prens Daemon Ejderha Kayası'na uçup Prenses Rhaenyra'nın, bir şifacı olarak ün salmış daha yaşlı ve daha tecrübeli üstadını getirdi. Ne yazık ki Üstat Gerardys geç kalmıştı. Üç gün süren sanrıların ardından Leydi Laena bu ölümlü bedenden göçtü. Daha yirmi yedi yaşındaydı. Ömrünün son saatinde, ölmeden önce Vhagar'la son bir kez uçmak için, başında dua eden septaları ittirerek odadan çıktığı anlatılır. Ancak kulenin basamaklarında güçten düşmüş, orada yere yığılıp hayatını kaybetmişti. Kocası Prens Daemon onu yatağına geri taşımıştı. Mantar, daha sonrasında Prenses Rhaenyra'nın onunla beraber Laena'nm cesedinin yanında bekleyip onu teselli ettiğini anlatıyor.

Leydi Laena'nm ölümü FS 120'nin ilk trajedisiydi ama sonuncusu olmayacaktı. Zira bu yıl, Yedi Krallık'ın başına bela olan birçok uzun süreli gerginlik ve kıskançlığın kaynama noktasına ulaşacağı, birçok kişinin ağıt yakıp yas tutarak kıyafetlerini yırtacağı bir yıl olacaktı... en çok da Deniz Yılanı Lord Corlys Velaryon ile soylu eşi, bir kraliçe olması gereken Prenses Rhaenys için.

Yabancı bir kez daha onları ziyaret edip oğullarını yanında götürdüğünde, Dalgalar Lordu ile leydisi daha kızlarının yasını tutuyordu. Prenses Rhaenyra'nın kocası ve çocuklarının kabul edilen babası Sör Laenor Velaryon Baharat Kasabası'ndaki bir karnavaldayken arkadaşı ve yoldaşı Sör Qarl Correy tarafından öldürüldü. Karnavaldaki tüccarlar, oğlunun cesedini almaya gelen Lord Velaryon'a, iki adamın kılıçlarını çekmeden önce gürültülü bir şekilde kavga ettiğini söylediler. Rıhtımda onu bekleyen bir gemi olduğunu söyleyenler de vardı. Sör Qarl Correy bir daha görülmedi.

Bu cinayetin gerekçeleri bugün de bir gizemdir. Büyük Üstat Mellos sadece Sör Laenor'ın bir kavganın sonucunda hane şövalyelerinden biri tarafından öldürüldüğünü yazıyor. Rahip Eustace ise bize katilin ismini ve cinayetin sebebi olarak kıskançlığı veriyor; Laenor Velaryon, Sör Qarl'ın dostluğundan usanmaya başlamış ve on altı yaşındaki yakışıklı bir kavalye onun gözdesi haline gelmişti. Her zaman olduğu gibi Mantar en kötücül teoriyi öne sürüyor ve Prenses Rhaenyra'nın kocasını öldürmesi için Qarl Correy'yi tutanın Prens Daemon olduğunu, kaçabilsin diye Qarl Correy'ye bir gemi ayarladığını, daha sonra da onun boğazını kesip onu denize attığını söylüyor. Alçak doğumlu bir hane şövalyesi olan Correy'nin bir lordun zevklerine ancak bir köylünün cüzdanına sahip olduğu ve büyük miktarda kumar oynadığı bilinmektedir, bu da soytarının teorisini destekleyen bir ayrıntı. Deniz Yılanı, ona Sör Qarl Correy'nin nerede olduğunu söyleyecek ya da katilden bir babanın intikamını alacak kişiye on bin altın ejderha ödülü vereceğini duyursa da Mantar'ın anlattıklarını destekleyen hiçbir kanıt ortaya çıkmamıştır.

O dehşet dolu yılda yaşanacak son trajedi ne yazık ki bu değildi. Bir sonraki trajedi, Sör Laenor'ın cenazesinin ardından Yüksek Akıntı'da, cenaze ateşine katılmak üzere ejderhalarının sırtında Akıntı Taşı'na gelen kral ve sarayı oradayken gerçekleşti. (Buraya o kadar çok ejderha gelmişti ki Rahip Eustace, Akıntı Taşı'nın yeni bir Valyria olduğunu yazmıştı.)

Çocukların acımasızlığı bilinir. Prens Aegon Targaryen on üç, Prenses Helaena on bir, Prens Aemond on ve Prens Daeron altı

yaşındaydı. Hem Aegon hem de Helaena ejderbinicileriydiler. Helaena, bir zamanlar Zalim Maegor'un "Kara Gelini" Rhaena'nın bindiği dişi ejder Rüyaalevi'ne binerken, ağabeyi Aegon da doğmuş en güzel ejderha olarak bilinen Sunfyre'a biniyordu. Henüz ona binmese de, Prens Daeron'ın da Tessarion ismindeki mavi bir dişi ejderhası vardı. Bir tek ortanca oğlan Prens Aemond'un bir ejderhası yoktu ve Majesteleri, cenazenin ardından Ejderha Kayası'na gidip bunu gidermeyi planlıyordu. Ejderdağı'nın altında bir sürü ejderha yumurtası ile birkaç genç ejderha vardı. "Oğlan yeterince cesursa," Prens Aemond içlerinden istediğini alabilirdi.

On yaşındayken bile Aemond Targaryen gözüpek bir çocuktu. Kralın esprisi çocuğun kanına dokunmuştu ve Ejderha Kayası'na kadar beklememeye karar verdi. Neden ufak tefek bir genç ejderha ya da aptal bir yumurta istesindi ki? Burada, Yüksek Akıntı'da ona layık bir ejderha vardı zaten: Dünyadaki ejderhalar arasındaki en yaşlısı, en büyüğü ve en korkuncu, Vhagar.

Targaryen Hanesi'nin bir oğlanı için bile, bir ejderhaya yaklaşmanın tehlikeli yanları vardır, hele de sürücüsünü yeni kaybetmiş, yaşlı, huysuz bir ejderhaya. Aemond, annesiyle babasının Vhagar'a binmesi bir kenara onun yanına yaklaşmasına bile izin vermeyeceklerini biliyordu. O yüzden şafakta, onlar hâlâ uyurken yatağından çıkıp Vhagar ile diğer ejderhaların beslenip tutulduğu dış avluya gitti. Prens, Vhagar'a gizlice binmeyi umuyordu ama ejderhaya yaklaşırken bir oğlan çocuğunun sesi duyuldu. "Ondan uzak dur!"

Bu ses, yeğenlerinin en genci, üç yaşındaki Joffrey Velaryon'a aitti. Erken kalkmayı seven Joff, kendi genç ejderhası Tyraxes'i görmek için gizlice yatağından çıkmıştı. Çocuğun insanları uyandıracağından korkan Prens Aemond, ona sessiz olmasını haykırıp sonra da onu ejderha boklarının üzerine itti. Joff haykırarak ağlamaya başlayınca, Aemond da aceleyle Vhagar'ın sırtına atladı. Daha sonrasında, yakalanmaktan öyle o kadar çok korktuğu için canlı canlı yakılıp yenilmekten korkmayı unuttuğunu söyleyecekti.

Buna ister cesaret deyin, ister delilik deyin, ister talih deyin, ister tanrıların takdiri deyin ya da ister ejderhaların kaprisi deyin. Böyle bir yaratığın zihninden geçenleri kim bilebilir ki? Ancak şunu biliyoruz: Vhagar kükredi, ayağa kalktı ve sertçe silkelen-

di... ardından dişleriyle zincirini koparıp havalandı. Böylece oğlan prens Aemond Targaryen, yere inmeden önce Yüksek Akıntı'nın kulelerinin etrafını iki kez turladıktan sonra yere inerek bir ejder-binicisi oldu.

Ama indiğinde, Rhaenyra'nın oğulları onu bekliyordu.

Aemond uçarken Joffrey koşup ağabeylerini çağırmıştı ve hem Jace hem de Luke gelmişti. Velaryon prensleri Aemond'dan küçüktü –Jace altı, Luke beş, Joff da sadece üç yaşındaydı– ama üç kişiydiler ve antrenman avlusundan aldıkları tahta kılıçlarla gelmişlerdi. Onun üzerine öfkeyle saldırdılar. Aemond onlara karşılık vererek Luke'un burnunu bir yumrukla kırdı, ardından Joff'un elinden tahta kılıcı alıp kılıcı Jace'in kafasında kırıp onun dizleri üzerine çökmesine neden oldu. Küçük çocuklar yaralanmış halde gerileyip ondan kaçmaya çalışırken prens gülerek ve onlara "Stronglar" diyerek onlarla dalga geçmeye başladı. Jace bu hakareti anlayacak kadar büyüktü. Bir kez daha Aemond'a saldırdı ama yaşça büyük olan çocuk onu dövmeye başladı... ta ki Luke, ağabeyine yardım etmek için hançerini çekip Aemond'un yüzüne savurana kadar sağ gözünü çıkarana kadar. Seyisler gelip çocukları ayırdığında, prens yerde acıyla debelenirken Vhagar da kükrüyordu.

Bu olayın sonrasında, Kral Viserys, farklı taraftaki çocukların birbirlerinden samimi bir şekilde özür dilemesini isteyerek aralarını bulmaya çalıştı ama bu, annelerinin öfkesini dindirmedi. Kraliçe Alicent, Aemond'un gözüne karşılık Lucerys Velaryon'un gözlerinden birinin çıkarılmasını talep etti. Prenses Rhaenyra ise bunu kabul etmiyor, asıl Prens Aemond'un "sertçe" sorgulanıp oğullarına "Stronglar" demeyi nereden öğrendiğinin ortaya çıkarılması gerektiğini savunuyordu. Onlara böyle hitap etmek onların piç olduğunu ve veraset hakları olmadığını söylemekle eşti... ve kendisinin de ihanetten suçlu olduğu anlamına geliyordu. Kral bunu öğrenmek istediğinde, Prens Aemond ona, onların Stronglar olduğunu söyleyenin ağabeyi Aegon olduğunu söyledi; Prens Aegon da sadece, "Bunu *herkes* biliyor. Onları bakmanız yeterli," dedi.

Kral Viserys nihayet sorgulamayı bitirip daha fazla dinlemek istemediğini ilan etti. Kimsenin gözü çıkarılmayacak, dedi... ancak her kim –"erkek ya da kadın ya da çocuk, soylu ya da halktan ya da bir kraliyet ailesi mensubu"– gelir de bir kez daha torunlarıyla "Stronglar" diye dalga geçerse, dilleri sıcak penselerle kesilecekti. Majesteleri ayrıca eşi ve kızına öpüşüp birbirlerine sevgi sözcükleri söylemelerini emretti. Ancak sahte gülümsemeleri ve boş lafları kral dışında kimseyi kandırmıyordu. Çocuklara gelince, Prens Aemond o gün için, bir göz kaybederken bir ejderha kazandığını ve bunun adil bir değiş tokuş olduğunu söyledi.

Başka çatışmaların çıkmasını engellemek ve bu "korkunç dedikodular ile aşağılık iftiralara" son vermek adına, Kral Viserys Kraliçe Alicent ile oğullarının kendisiyle beraber saraya dönmesini, Prenses Rhaenyra'nın da oğullarıyla beraber Ejderha Kayası'ndan çıkmamasını emretti. Bundan sonra Kemikkıran, Harrenhal'a geri dönerken Kral Muhafızları'ndan Sör Erryk Cargyll prensesin yeminli kalkanı olacaktı.

Rahip Eustace, bu emirlerin kimseyi memnun etmediğini yazıyor. Mantar bu konuda aynı fikirde değil: Bu emirleri beğenen tek bir kişi vardı, Ejderha Kayası ile Akıntı Taşı birbirlerine yakın olduğundan, bu yakınlık Daemon Targaryen'a, kralın haberi olmadan Prenses Rhaenyra'yı teselli etmeye olanak sağlayacaktı.

Kral I. Viserys dokuz yıl daha hükmedecek olsa da, Ejderhaların Dansı'nın kanlı tohumları çoktan dikilmişti ve FS 120, bu tohumların sürgün verdiği yıldı. O yıl hayatını kaybedecek bir sonraki kişiler yaşlı Stronglardı. Harrenhal Lordu ve Kral Eli Lyonel Strong, oğlu ve vârisi Sör Harwin'e göl kenarındaki yarı harabe kalelerine dönerken eşlik etmişti. Oraya varmalarının üzerinden çok geçmeden, uyudukları kulede bir yangın çıkmış, hem baba hem de oğul, uşaklarından üçü ve bir düzine hizmetçileriyle birlikte yangında hayatını kaybetti.

Yangının sebebi hiçbir zaman belirlenemedi. Bunun basit bir talihsizlik olduğunu ya da Kara Harren'ın makamının lanetli olup orada oturan herkese kötü talih getirdiğini düşünenler vardı. Birçokları da bunun bir kundaklama olduğunu düşünüyordu. Mantar, bunun arkasında Deniz Yılanı olduğunu, oğlunu boynuzlayan adamdan intikam aldığını öne sürüyor. Daha mantıklı bir açıklamayı ise, Prenses Rhaenyra'nın sevdiği bir rakibini ortadan kaldıran Prens Daemon'dan şüphelenen Rahip Eustace yapıyor. Yangından Yumruayak Larys'in sorumlu olduğunu düşünen başkaları da mevcut; hem babasının hem de ağabeyinin ölümüyle Larys Strong, Harrenhal Lordu oldu. En rahatsız edici olasılığı ise büyük Üstat Mellos ortaya atıyor ve bu emri bizzat kralın vermiş olabileceğinden bahsediyor. Viserys, Rhaenyra'nın çocuklarının babasının kim olduğuna dair dedikodulara inandıysa, kızının şerefine leke süren adamı, olur da kızının çocuklarının piçliğine ortaya koyar diye ortadan kaldırmak istemiş olabilir. Bu durum böyleyse, Lyonel Strong'un ölümü talihsiz bir kazaydı zira lord hazretlerinin oğluyla beraber Harrenhal'a dönme kararı öngörülemezdi.

Lord Strong Kral Eli'ydi ve Viserys onun gücü ile tavsiyelerine bel bağlar olmuştu. Majesteleri kırk üç yaşına basmıştı ve iyice şişmanlamıştı. Artık bir genç adamın kuvvetine sahip değildi ve gutu, ağrıyan eklemleri, sırt ağrısı ve ara sıra yaşadığı, onu nefessiz bırakan bir göğüs darlığı vardı. Diyarın yönetimi zorlu bir işti; kralın, bu yükü paylaşabileceği güçlü, becerikli bir El'e ihtiyacı vardı. Kısa bir süreliğine Prenses Rhaenyra'yı çağırmayı düşündü. Ondan sonra Demir Taht'a geçmesini istediği kızıyla diyarı yönetmeyecekti de kiminle yönetecekti? Ama bu, prenses ve oğullarını

Kral Toprakları'na geri getirmek demekti ve kraliçeyle oğullarıyla yeni çatışmalar kaçınılmaz olurdu. Bir süre kardeşini de düşündü ama sonra Prens Daemon'ın küçük konseydeki diğer görevlerinin nasıl geçtiğini hatırladı. Büyük Üstat Mellos daha genç birini seçmesini nasihat edip birkaç isim öne sürdü ama Majesteleri aşinalığı tercih edip kraliçenin babası, hem Viserys hem de İhtiyar Kral için Kral Eli görevini yürütmüş olan Sör Otto Hightower'ı saraya geri çağırdı.

Sör Otto, El makamındaki görevine başlamak için Kızıl Kale'ye henüz gelmişti ki saraya, Rhaenyra'nın amcası Daemon Targaryen'la evlendiği haberi geldi. Prenses yirmi üç, Prens Daemon otuz dokuz yaşındaydı.

Kral, maiyeti ve halk bu haberi öfkeyle karşıladı. Ne Daemon'ın karısı ne de Rhaenyra'nın kocası öleli bir sene olmuştu; Majesteleri öfkeyle, bu kadar kısa sürede evlenmenin, onların anılarına hakaret olduğunu ilan etti. Evlilik, hızla ve gizlilik içerisinde, Ejderha Kayası'nda gerçekleşmişti. Rahip Eustace, Rhaenyra'nın babasının bu evliliğe onay vermeyeceğini bildiğinden babası evliliği engellemeyesin diye çabucak evlendiğini öne sürüyor. Mantar ise başka bir nedenden bahsediyor: Prenses bir kez daha hamileydi ve dünyaya bir piç getirmek istemiyordu.

Ve böylece FS 120 başladığı gibi sona erdi, doğum yapan bir kadınla. Prenses Rhaenyra'nın hamileliğinin sonucu, Leydi Laena'nındakinden daha mutlu olmuştu. Yıl sona ererken, prenses ufak ama güçlü kuvvetli, koru mor renk gözleri ve soluk gümüşsü saçları olan bir prens dünyaya getirdi. Ona Aegon ismini verdi. Prens Daemon'ın nihayet yaşayan bir oğlu olmuştu... ve bu prens, kardeşlerinin aksine açık açık bir *Targaryen*'dı.

Ancak Kral Toprakları'nda, Kraliçe Alicent bebeğe Aegon ismini verdiklerini öğrendiğinde küplere bindi zira bunun kendi oğlu Aegon'a bir hakaret olarak konulduğunu düşünüyordu... ki *Mantar'ın Tanıklığı*'na bakarsak, gerçekten de böyleydi.*

FS 122 yılının, Targaryen Hanesi için mutlu bir yıl olması ge-

* Bu noktada, iki prensi karıştırmamak adına, Kraliçe Alicent'in oğlundan Büyük Aegon, Prenses Rhaenyra'nın oğlundan Küçük Aegon diye bahsedeceğiz.

rekirdi. Prenses Rhaenyra bir kez daha doğum yapıp amcası Daemon'a, Viserys adını koydukları bir oğlan daha doğurdu. Çocuk Aegon'ın ve Velaryon kardeşlerinden daha küçük ve güçsüzdü ama onlara göre çok daha hızlı büyüdü... gerçi beşiğine bırakılan ejderha yumurtası hiçbir zaman çatlamadı. Yeşiller bunu uğursuz bir alamet olarak görüp bunu açık açık dile getirmekten çekinmediler.

Bu yılın ilerleyen aylarında, Kral Toprakları'nda bir düğün de gerçekleşti. Targaryen Hanesi'nin kadim geleneği olduğundan, Kral Viserys oğlu Büyük Aegon'ı, kızı Helaena'yla evlendirdi. Damat on beş yaşındaydı; Rahip Eustace, oğlanın tembel ve asık suratlı olduğunu ama fazlasıyla iştahlı olduğunu, masayı silip süpürebildiğini, bira ve tatlışarap içmekten, elinin uzanabileceği yere gelen tüm hizmetçi kızları çimdiklemeyi sevdiğini aktarıyor. Kız kardeşi, gelini ise on üç yaşındaydı. Daha tombul ve birçok Targaryen'dan daha az dikkat çekici bir görünüşe sahip olan Helaena hoş, mutlu bir kızdı ve herkesa ondan iyi bir anne olacağını düşünüyordu.

Oldu da, hem de çabucak. FS 123'te, evliliklerinin üzerinden henüz bir yıl bile geçmemişken, on dört yaşındaki prenses Jaehaerys ismini verdiği bir oğlan ve Jaehaera ismini verdiği bir kız çocuğu olmak üzere ikizler doğurdu. Saraydaki yeşiller, Prens Aegon'ın artık vârislerinin olduğunu ilan etti. İki çocuğun da beşiklerine birer ejderha yumurtası konuldu ve çok geçmeden yumurtalardan iki ejderha çıktı. Ancak yeni ikizler çok iyi değillerdi. Jaehaera ufacıktı ve yavaş gelişiyordu. Ağlamıyordu, gülümsemiyordu, bir bebekten yapmasını beklediğiniz hiçbir şeyi yapmıyordu. Daha büyükçe ve daha sağlıklı olan erkek kardeşi de, bir Targaryen prensinden beklenenden daha kusurluydu; hem sol elinde hem de her iki ayağında altı parmağı vardı.

Bir eş ve iki çocuk, Prens Büyük Aegon'ın iştahını karşılamaya yetmedi. Mantar'ın dediklerine kulak asarsak, ikizlerle aynı yıl iki piçi de dünyaya gelmişti: İpek Caddesi'nde bekâretini açık artırmayla satın aldığı bir kızdan bir piç oğlan ve annesinin hizmetçilerinden birinden bir piç kız. FS 127'de, Prenses Helaena, bir ejderha yumurtası verilen ve Maelor adı koyulan ikinci bir oğul doğurdu.

Kraliçe Alicent'in diğer oğulları da büyüyordu. Gözünü kaybetmiş olmasına rağmen, Prens Aemond, Sör Criston Cole'un yanında becerikli ve tehlikeli bir kılıç dövüşçüsü haline gelmişti ama hâlâ vahşi ve inatçı bir çocuktu, çabuk öfkelenen ve affetmeyen bir çocuk. Küçük kardeşi Prens Daeron, kraliçenin çocukları arasındaki en popüler olandı, nazik olduğu kadar zekiydi ve kardeşler arasındaki en yakışıklısıydı. FS 126'da, on iki yaşına girdiğinde, Lord Hightower'a sakilik ve kavalyelik yapmak üzere Eski Şehir'e gönderilmişti.

Aynı sene, Karasu Koyu'nun karşısında, Deniz Yılanı ateşle yataklara düştü. Etrafında üstatlarıyla yatarken, hastalığa yenik düşerse Dalgalar Lordu ve Akıntı Taşı Efendisi olarak onun yerine kimin geleceği sorusu baş gösterdi. Öz oğullarından ikisinin ölmesiyle, kanuna göre toprakları ve unvanları en büyük torunu Jacaerys'e geçecekti... ama Jace aynı zamanda, annesinden sonra Demir Taht'a geçeceğinden, Prenses Rhaenyra ondan ikinci oğlu Lucerys'i vârisi yapmasını istedi. Lord Corlys'in yarım düzine yeğeni de vardı ve yeğenlerinin en büyüğü Sör Vaemond Velaryon, kanunen bu hakların kendisine geçmesi gerektiğini savundu... ve Rhaenyra'nın oğullarının Harwin Strong'un piçleri olduğunu söyledi. Prenses bu iftiraya karşılık vermede gecikmedi. Sör VAemond'u yakalatmak için Prens Daemon'ı gönderdi, onun kellesini aldırdı ve cesedini ejderhası Syrax'a yedirdi.

Ancak bu bile bu meseleyi sonlandırmadı. Sör Vaemond'un küçük kuzenleri, onun eşi ve çocuklarıyla birlikte kral ve kraliçe önünde haklarını aramak için Kral Toprakları'na kaçtılar. Kral Viserys fazlasıyla şişmanlamış ve kırmızı suratlı hâle gelmişti ve Demir Taht'a tırmanacak gücü bile zor buluyordu. Majesteleri onları sessizce dinledi, ardından da her birinin dilinin kesilmesini emretti. Onlar sürüklenerek oradan götürülürken, "Sizi uyarmıştım," dedi. "Bu yalanlara müsamaha göstermeyeceğim."

Ancak Demir Taht'tan inerken Majesteleri sendeleyip dengeyi kurmak için tahta tutundu ve tahttaki kılıçlardan biriyle sol eline kemiğine kadar kesti. Büyük Üstat Mellos yarayı kaynatılmış şarapla yıkayıp elini şifalı merhemli bezlerle sarmış olsa da kısa sürede kralda ateş baş gösterdi ve birçok kişi kralın ölmesinden korktu. Bunu engelleyen Ejderha Kayası'ndan gelen Prenses Rha-

enyra oldu zira yanında kendi şifacısı Üstat Gerardys'i de getirmişti ve üstat hemen harekete geçip Majesteleri'nin iki parmağını keserek onun hayatını kurtardı.

Bu kaza onu çok zayıflatmış olsa da Kral Viserys diyarı hükmetmeye geri döndü. İyileşmesini kutlamak adına FS 127'nin ilk gününde bir ziyafet düzenlendi. Prenses ve kraliçeye, tüm çocuklarıyla beraber katılmaları emri verildi. Bir dostluk göstergesi olarak iki kadın da birbirlerinin renklerini kuşandı ve kralı çok memnun eden birçok sevgi ilanı edildi. Prens Daemon, Sör Otto Hightower şerefine kadeh kaldırıp El olarak sadık hizmetinden dolayı ona teşekkür etti. Sör Otto da prensin cesaretinden bahsederken Alicent'in çocuklarıyla Rhaenyra'nın çocukları birbirlerini öpücüklerle karşılayıp aynı masada yemek yediler. En azından saray kayıtları böyle söylüyor.

Ancak gecenin ilerleyen saatlerinde, Kral Viserys gittikten sonra (zira Majesteleri hâlâ çok çabuk yoruluyordu) Tekgöz Aemond'un, Velaryon yeğenleri için kadeh kaldırdığı ve onların kahverengi saçlarını, kahverengi gözlerini ve... kuvvetlerini alaylı bir şekilde övdüğünü anlatıyor Mantar. "Yeğenlerim kadar güçlü kuvvetli kimseyi tanımadım hayatımda," diye bitirdi konuşmasını. "O yüzden bu üç güçlü oğlan için içelim." Soytarı, daha sonrasında da Jacaerys karısı Helaena'yı dansa kaldırmaya çalıştığında Büyük Aegon'ın öfkelendiğini anlatıyor. Öfkeli laflar edildi ve Kral Muhafızları araya girmese iki prens dövüşebilirdi. Kral Viserys'in bu olaylardan haberdar olup olmadığını bilmiyoruz ama Prenses Rhaenyra ile oğulları sonraki sabah Ejderha Kayası'na geri döndü.

Parmaklarını kaybettikten sonra I. Viserys bir daha Demir Taht'a oturmadı. Taht odasına gitmeye bırakıp kişisel odalarında toplantı yapmaya, ardından da diyarı doğrudan yatak odasından idare etmeye başladı; bu sırada yanında üstatları, rahipleri ve onu güldürebilen tek insan olan sadık soytarısı Mantar (kendisi böyle diyor) oluyordu.

Bundan kısa bir süre sonra, bir gece Büyük Üstat Mellos yılankavi merdivenleri tırmanırken düştüğünde, ölüm bir kez daha sarayı ziyaret etti. Siyahlar ve yeşiller arasında bir sürtüşme ol-

duğunda sakin ve orta bir yol öneren, konseyin düzenleyici bir sesiydi. Ancak kralın, "sadık dostum" dediği adamın ölümü bu iki taraf arasında yeni bir çatışmaya neden olması kralı üzdü.

Prenses Rhaenyra, Mellos'un yerine, Ejderha Kayası'nda ona uzun yıllardır hizmet eden Üstat Gerardys'in gelmesini istiyordu; Viserys elini kestiğinde kralın hayatını kurtaranın Üstat Gerardys'in şifa yetenekleri olduğunu ileri sürdü. Kraliçe Alicent ise prenses ve üstadının Majesteleri yok yere ampute ettiğini düşünüyordu. "İşe burunlarını sokmasalardı" şüphesi Büyük Üstat Mellos hem kralı hem de kralın parmaklarını kurtarabilirdi. Şu anda Yüksek Kule'de hizmet veren Üstat Alfador'un bu makama getirilmesini istiyordu. Etrafı sarılan Viserys ikisini de seçmeyip prenses ve kraliçeye bu seçimin kendisinde olmadığını hatırlattı. Büyük Üstat'ı, Eski Şehir'deki Hisar seçiyordu, Taç değil. Ve zamanı geldiğinde, Hisar bu zinciri aralarından biri olan Yüce Üstat Orwyle'a bahşetti.

Yeni Büyük Üstat saraya geldiğinde Kral Viserys eski gücüne kavuşur gibi olmuştu. Rahip Eustace bize bunun dua sonucu olduğunu söylüyor ama çoğunluk bunun, Orwyle'ın iksirlerinin Mellos'un tercih ettiği sülüklerden daha etkili olduğuna inanıyordu. Ancak bu iyileşme kısa süreli olmuştu ve gut, göğüs ağrıları ve nefes darlığı kralı rahatsız etmeye devam etti. Saltanatının son yıllarında, sağlığını kaybettikçe, Viserys diyarın idaresini giderek El'e ve küçük konseye bırakmaya başladı. FS 129'un büyük olaylarında büyük rol oynayacaklarından, bu yılın arifesinde küçük konseyin üyelerine bakmamız iyi olabilir.

Kral Eli, kraliçenin babası ve Eski Şehir Lordu'nun amcası Sör Otto Hightower'dı. Büyük Üstat Orwyle konseyin en yeni üyesiydi ve ne siyahları ne de yeşilleri tuttuğu düşünülüyordu. Ancak Kral Muhafızları'nın Lord Kumandanı Sör Criston Cole'du ve o, Rhaenyra'nın büyük bir düşmanıydı. İhtiyar Lord Lyman Beesbury hazine başıydı ve İhtiyar Kral'ın saltanatından beri bu görevdeydi. Konseyin en gençleri lord amiral ve donanma başı olan, Casterly Kayası Lordu'nun kardeşi Sör Tyland Lannister ile Lord İşkenceci ve fısıltı başı Harrenhal Lordu Larys Strong'tu. Kanun başı, halk arasında "Demirsopa" olarak bilinen Lord Jasper Wylde da konseyin son üyesiydi. (Rahip Eustace, Lord Wylde'a böyle

denmesinin sebebinin kanun meselelerindeki aman vermez tavrı olduğunu söylüyordu. Ancak Mantar, Lord Wylde'a Demirsopa isminin, aletinin sertliği yüzünden verildiğini söylüyordu zira son karısı bitkinlikten ölene kadar Lord Wylde dört karısından yirmi dokuz çocuk yapmıştı.)

Yedi Krallık, Aegon'ın Fethi'nin 129. yılını şenlik ateşleri, ziyafetler ve içki cümbüşleriyle kutlarken, Kral I. Viserys Targaryen daha da elden ayaktan düşüyordu. Göğüs ağrıları öyle şiddetlenmişti ki artık basamak tırmanamaz hâle gelmişti ve Kızıl Kale'de bir sandalye üzerinde taşınmaya başlamıştı. Senenin ikinci ayında, Majesteleri tüm iştahını kaybetmiş, idare edebilecek gücü kendinde bulduğu günlerde de diyarı yatağından idare eder olmuştu. Çoğu zaman idareyi El'i, Sör Otto Hightower'a bırakıyordu. Bu sırada, Ejderha Kayası'nda da Prenses Rhaenyra tekrar hamileydi. O da yataklara düşmüştü.

FS 129'un üçüncü ayının üçüncü gününde, Prenses Helaena üç çocuğunu kralı ziyaret etmeleri için kralın yatak odasına getirdi. İkizler Jaehaerys ve Jaehaera altı yaşında, kardeşleri Maelor ise sadece iki yaşındaydı. Majesteleri bebeğe oynaması için parmağındaki inci yüzüklerden birini verdi ve ikizlere büyük büyük dedelerinin yabanıllardan, devlerden ve warglardan oluşan büyük bir orduyu yenmek için Sur'un öte tarafına ejderhasıyla uçmasının hikâyesini anlatıyordu. Çocuklar bu hikâyeye defalarda duymuş olsalar da dikkatle dinliyorlardı. Ardından kral yorgunluk ve göğsünün sıkışmasını öne sürerek onları gönderdi. Sonra Targaryen Hanesi'nden İsminin Birincisi, Andalların, Rhoynar'ın ve İlk İnsanların Kralı, Yedi Krallık Lordu ve Diyarın Koruyucusu Viserys gözlerini kapatıp uyudu.

Bir daha uyanmadı. Elli iki yaşındaydı ve Westeros'un büyük kısmını yirmi altı sene boyunca yönetmişti.

Ardından fırtına koptu ve ejderhalar dans etti.

Ejderhaların Ölümü

Siyahlar ve Yeşiller

Ejderhaların Dansı, FS 129-131 yıllarında Westeros Demir Tahtı uğruna gerçekleşen vahşi ve ucunun değdiği herkese hasar veren, Targaryen Hanesi'ne dahil iki rakip birlik arasında vuku bulan mücadeleye verilen süslü bir isimdir. Bu dönemin karanlık, çalkantılı, kanlı olaylarını "dans" olarak nitelemek, bize fazlasıyla uygunsuz geliyor. Hiç şüphe yok ki ifadenin kaynağı bir ozan. "Ejderhaların Ölümü" ismen çok daha uygun olsa da gelenekler, zaman ve Büyük Üstat Munkun, tarihin sayfalarında bu daha şiirsel kullanımı işledi, bu yüzden biz de diğerlerinin dansına eşlik etmeliyiz.

Kral I. Viserys Targaryen'ın ölümünden sonra Demir Taht'ta hak iddia eden iki önemli kişi vardı: ilk evliliğinden hayatta kalan tek kızı Rhaenyra ve ikinci karısından olma en büyük oğlu Aegon. Rekabetlerinin getirdiği kaos ve katliamın ortasında, diğer sözde krallar da hak iddia edecek olsalar da iki hafta ya da bir ay dönümü içerisinde, sahneye çıkmış oyuncular gibi yükselmeleriyle düşmeleri bir olacaklardı.

Dans, Yedi Krallık'ı iki tarafa böldü; lordlar, şövalyeler ve halk bir ya da diğer tarafa desteklerini ilan ettiler ve birbirlerine karşı silah kuşandılar. Hatta Targaryen Hanesi bile, tarafların her birinin hısım, akraba ve çocuklarının kavgaya karışmasıyla bölündü.

İki yıl süren mücadele boyunca, Westeros'un büyük lordları, sancaktarları, şövalyeleri ve halkı, birlikte korkunç bir süreçten geçti. Hanedanlık hayatta kalmasına rağmen, savaşın sonunda Targaryen iktidarı çok zayıflamıştı ve dünyadaki son ejderhalar da sayıca çok azalmıştı.

Dans, Yedi Krallık'ın uzun tarihinde benzeri görülmemiş bir savaştı. Ordular birbiri üzerine yürüyüp muharebe meydanlarında acımasızca savaşsa da katliamların çoğu su üzerinde gerçekleşti ve... bilhassa... gökyüzünde; ejderhalar diş, pençe ve alevle başka ejderhalarla savaşırken. Gizliliğin, cinayetin ve ihanetin de kendini gösterdiği bir savaştı; gölgelerde ve merdivenlerde, konseylerde ve kalelerde, bıçakla, yalanlarla ve zehirlerle yapılan bir savaştı.

Uzun süren bu çatışma, FS 129'un üçüncü ayının üçüncü gününde, keyifsiz, yatalak kral, I. Viserys Targaryen'ın Kral Toprakları'ndaki Kırmızı Kale'de kestirmek için gözlerini kapaması ve bir daha açmaması üzerine patlak verdi. Vücudu yarasa saatinde bir hizmetli tarafından bulundu, bu saatlerde kralın bir fincan baharatlı şarap içmesi alışkanlıktı. Hizmetçi, odası kralın katının altında bulunan Kraliçe Alicent'i bilgilendirmek için koştu.

Birkaç yıl sonra bu olaylar hakkında yazan Rahip Eustace, hizmetkârın, bu kötü haberi doğrudan kraliçeye ve toplu bir yaygara koparmadan, yalnızca ona ilettiğini belirtti. Eustace, bunun tamamen tesadüfî olduğuna inanmıyor; Kral'ın ölümünün bir süredir beklendiğini ileri sürüyor ve Kraliçe Alicent ile yeşiller olarak bilinen hısımının, Viserys'in tüm korumaları ve hizmetçileriyle gün geldiğinde ne yapacaklarını öğretmek için özenle ilgilenildiğini söylüyor.

(Cüce Mantar ise Kraliçe Alicent'in, Kral Viserys'in baharatlı şarabına bir tutam zehir koyup kaçınılmaz olanı hızlandırdığına dair daha meşum bir fikir ortaya atıyor. Mantar'ın, kralın öldüğü gece Kral Topraklar'ında olmadığı, Ejderha Kayası'nda Prenses Rhaenyra'nın hizmetinde olduğu belirtilmelidir.)

Kraliçe Alicent, Kral Muhafızları'nın Komutanı Sör Criston Cole ile birlikte hemen kralın yatak odasına gitti. Viserys'in öldüğünü doğruladıktan sonra, Kraliçe hazretleri kralın odasının mühürlenmesini ve koruma altına alınmasını emretti. Kralın cesedini bulan hizmetkâr ise dedikoduyu yaymadığından emin olmak için

gözaltına alındı. Sör Criston, Beyaz Kılıç Kulesi'ne döndü ve kralın küçük konseyinin üyelerini çağırmak için Kral Muhafızı kardeşlerini yolladı. Vakit, baykuşun vaktiydi.

Şimdi olduğu gibi o günlerde de, Kral Muhafızları'nın Yeminli Kardeşliği sadakatini kanıtlamış, kralın kendisi ile hısımlarını korumak ve hayatlarını onlara adamak için yemin etmiş, kahramanlıkları su götürmez yedi şövalyeden oluşuyordu. Beyaz pelerinlerin sadece beşi Viserys'in ölümü sırasında Kral Toprakları'ndaydı; Sör Criston, Sör Arryk Cargyll, Sör Rickard Thorne, Sör Steffon Darklyn ve Sör Willis Fell. Sör Erryk Cargyll (Sör Arryk'in ikizi) ve Sör Lorent Marbrand, Ejderha Kayası'nda Prenses Rhaenyra ile birlikte, silah kardeşlerinin küçük konsey üyelerini yataklarından kaldırmak için geceye karıştıklarından habersiz ve konudan uzak haldeydiler.

Konsey, kraliçenin Maegor'un Malikânesi'ndeki odasında toplandı. O gece ne söylendiğine ve yapıldığına dair pek çok rivayet günümüze ulaştı. Bunların en ayrıntılı ve güveniliri, Büyük Üstat Munkun'un yazdığı *Ejderhaların Dansı, Gerçek Bir Anlatım*'dır. Munkun'un ayrıntılı tarihi bir nesil sonrasına kadar yazılmamış olsa da üstatların yıllıkları, hatıratları, hizmetlilerin kayıtları ve o dönemin mühim olaylarına tanıklık etmiş yüz kırk yedi tanık ile yapılan görüşme de dahil olmak üzere birçok farklı türde belgeyle dikkat çekti; konsey içinde konuşulanlarla ilgili ifadeler ise Büyük Üstat Orwyle'ın infazından önce kaydedilen itiraflarına dayanır. Anlattıkları söylentiler, dedikodular ve aile efsanelerinden türetilen Mantar ve Rahip Eustace'ın aksine Büyük Üstat, toplantıda hazır bulundu ve konseyin müzakerelerinin ve kararlarının bir parçası oldu... ancak bunları yazdığı zamanda şu göz önünde bulundurulmalıdır ki, Orwyle'ın en çok arzu ettiği şey kendini lehte göstermek ve bu duruma müteakip tüm suçlamalardan kendini korumaktı. Munkun'un *Gerçek Anlatım*'ı bu yüzden selefini belki de oldukça lehte resmediyor.

Lord kocasının cesedi soğuyunca Kraliçe'nin odasında yapılan toplantıda Kraliçe Alicent'ın kendisi; Kral Eli, babası Sör Otto Hightower; Kral Muhafızları Lord Kumandanı Sör Criston Cole; Büyük Üstat Orwyle; seksen yaşındaki hazine başı Lord Lyman Beesbury; Casterly Kayası Lordu'nun erkek kardeşi, donanma başı

Sör Tyland Lannister; Harrenhal Lordu, Larys Yumruayak olarak bilinen, fısıltıların başı Larys Strong; ve Demirsopa denen, kanun başı Lord Jasper Wylde. Büyük Üstat Munkun, bu toplantıdan, namıdiğer "yeşil konsey"den *Gerçek Anlatım*'ında bahsediyor.

Büyük Üstat Orwyle, bir kralın ölümünde yapılması gereken alışılmış gelenekleri ve usulleri gözden geçirerek toplantıyı başlattı. Dedi ki, "Rahip Eustace, nihai töreni yapmak ve kralın ruhu için dua etmek üzere çağrılmalıdır. Babasının Prenses Rhaenyra'ya bilgi vermesi için derhal Ejderha Kayası'na bir kuzgunun gönderilmesi gerekir. Belki de Majesteleri, bu üzücü haberi başsağlığı dilekleriyle yumuşatmak için mesajı kendi yazmak ister? Bir kralın ölümünü duyurmak için çanlar her zaman çalınır, birileri bu görevi yerine getirmeli ve tabii ki Kraliçe Rhaenyra'nın taç giyme törenine hazırlıklarımızı yapmaya başlamalıyız—"

Sör Otto Hightower sözünü kesti. "Bunların hepsi beklemek zorunda," dedi, "veraset sorunu çözülene dek." Kral Eli olarak,

kralın yokluğunda kralın sesi ile konuşma ve hatta Demir Taht'a bile oturma yetkisine sahipti. Viserys ona Yedi Krallık'a hükmetme yetkisi vermişti ve "yeni kralımız tacını takana kadar" bu kural devam edecekti.

"Yeni *kraliçemiz* tacını takana kadar," dedi biri. Büyük Üstat Munkun'un yazdıklarına göre bu sözler Orwyle'e aittir; sessizce söylenmişlerdir ve ufak bir itirazdan daha fazlası değildir. Ancak Mantar ve Rahip Eustace, asabi ses tonuyla bunu söyleyenin Lord Beesbury olduğu konusunda ısrar ediyorlar.

"Kral," diye ısrar etti Kraliçe Alicent. "Demir Taht, usulen, Majesteleri'nin en büyük oğluna geçmeli."

Büyük Üstat Munkun, müteakip tartışmaların şafak vaktine dek sürdüğünü söylüyor. Mantar ve Rahip Eustace bu konuda hemfikir. Yazdıklarında, yalnızca Lord Beesbury, Prenses Rhaenyra adına konuşuyor. Kral Viserys'e ve saltanatının büyük çoğunluğunda dedesi Yaşlı Kral Jaehaerys'e hizmet vermiş eski hazine başı, konseye Rhaenyra'nın erkek kardeşlerinden daha büyük olduğunu ve daha fazla Targaryen kanına sahip olduğunu, müteveffa kralın halefi olarak prensesi seçtiğini, Kraliçe Alicent ve yeşillerinin defalarca yalvarmalarına rağmen halefini değiştirmeyi reddettiğini, yüzlerce lord ve toprak sahibi şövalyenin FS 105'te prensesin önünde eğildiğini ve onun taht üzerindeki hakkını savunmaya yemin ettiklerini hatırlattı. (Büyük Üstat Orwyle'ın yazdıklarının farklı olduğu tek yer, bu görüşlerin çoğunun Beesbury'den ziyade kendi ağzından çıktığını söylemesindedir ancak daha sonraki olaylar ileride de göreceğimiz gibi bunun böyle olmadığını göstermektedir.)

Ancak bu sözler taşa dönmüş kulaklardan sekti. Sör Tyland, Prenses Rhaenyra'nın halefiyetini savunmak için yemin eden lordların çoğunun uzun süre önce öldüğünü belirtti. "Yirmi dört yıl oldu," dedi. "Ben şahsen böyle bir yemin etmedim. O zamanlar daha çocuktum." Kanun başı Demirsopa, 101'in Büyük Konsey'den ve Yaşlı Kral'ın 92'de Rhaenys'in yerine Baelon'u seçtiğinden bahsetti, ardından da Fatih Aegon ile kız kardeşlerine ve kutsal Andal geleneğinde bir erkek çocuğun bir kız çocuğundan taht sırasında daha önde olduğuna dair uzun uzun bir nutuk çekti. Sör Otto, onlara Rhaenyra'nın kocasının Prens Daemon'dan

başkası olmadığını ve "hepsinin onun doğasını bildiğini" hatırlattı. "Yanlış anlaşılmasın, eğer Rhaenyra Demir Taht'a otururşa, bizi yöneten Bit Çukuru Lordu olacak; Maegor'un kadar acımasız ve taviz vermez bir kral. İlk kesilen benim kellem olacaktır, bundan şüphem yok ama senin kraliçen, benim kızım da çok geçmeden bizi takip eder."

Kraliçe Alicent onun ardından konuştu. "Çocuklarımın da gözünün yaşına bakmazlar," dedi. "Aegon ve erkek kardeşleri kralın öz oğulları, prensesin piçlerinden daha fazla hakları var o tahtta. Daemon hepsini öldürmek için bir bahane bulacaktır. Helaena ve çocuklarını bile. Stronglardan biri, Aemond'un gözünü çıkardı, sakın unutmayın. O bir çocuktu, evet, ama çocuk insanların başıydı ve piçler doğaları gereği canavardır."

Sör Criston Cole konuştu. Eğer prenses hüküm sürerse, diye hatırlattı onlara, Jacaerys Velaryon da onun ardından tahta geçer. "Demir Taht'a bir piç oturursak eğer, Yedi bu diyara merhamet etsin." Rhaenyra'nın ahlaksızlıklarından ve kocasının rezilliğinden bahsetti. "Kızıl Kale'yi bir geneleve çevirecekler. Bir erkeğin ne kızı ne de karısı güvende olacak. Oğlanlar bile... Laenor'un ne olduğunu biliyoruz."

Lord Larys Strong'un bu tartışma sırasında tek kelime ettiğine dair bir kayıt yok ancak bu olağandışı bir şey değildi. Gerektiğinde konuşkan biri olmasına rağmen fısıltılar başı sözlerini cimri birinin para saklaması gibi istiflerdi, konuşmayı değil dinlemeyi yeğlerdi.

"Bunu yaparsak," Büyük Üstat Orwyle, *Gerçek Anlatım*'a göre konseyi uyardı, "kesinlikle savaş çıkar. Prenses öyle uysalca kenara çekilmeyecek, ayrıca ejderhaları var."

"Arkadaşlar," dedi Lord Beesbury. "Onurlu erkekler, kendisine ve ettikleri yemini unutmayacaklar. Ben ihtiyar bir adamım ama sizin burada durup prensesin tacını çalma komplolarınıza pabuç bırakacak kadar da ihtiyar değilim." Ve bunu söyledikten sonra, gitmek üzere ayağa kalktı.

Bundan sonra gerçekleşen olaylarda kaynaklarımız farklılık gösteriyor.

Büyük Üstat Orwyle, Lord Beesbury'nin, Sör Otto Hightower'ın kapıdaki komutası tarafından yakalandığını ve zindanla-

ra götürüldüğünü söylüyor. Siyah bir hücreyle kapatılıp yargılanmayı beklerken zaman içerisinde donup ölecekti.

Rahip Eustace farklı anlatıyor. Yazdıklarında, Sör Criston Cole'un Lord Beesbury'yi yerine oturttuğunu ve boğazını bir hançerle kestiğini söylüyor. Mantar, Sör Criston'u lord hazretlerinin ölümüyle de suçluyor ancak onun versiyonunda Cole, ihtiyar adamı yakasının arkasından tutarak yakalamış ve aşağıdaki kuru hendekte bulunan demir kazıkların üzerinde ölmesi için onu pencereden fırlatmış.

Her üç kayıt da bir konuda hemfikirdir: Ejderhaların Dansı'nda ilk dökülen kan, Yedi Krallık'ın hazine başı ve hazine lordu Lord Lyman Beesbury'ye aitti.

Lord Beesbury'nin ölümünden sonra başka bir çatlak ses duyulmadı. Gecenin geri kalanı, yeni kralın taç giyme töreni için planlar yapmakla (hızlıca yapılması gerektiğine herkes hemfikirdi) ve Prenses Rhaenyra'nın Kral Aegon'ın halefliğini reddetmesi durumunda olası müttefiklerin ve potansiyel düşmanların listelerini çıkarmakla harcandı. Prensesin, Ejderha Kayası'nda sıkışık ve doğum yapmak üzere olmasından dolayı Kraliçe Alicent'in yeşilleri bir avantaj sağladı; Rhaenyra kralın ölümünden ne kadar habersiz kalırsa, o kadar yavaş hareket edecekti. Kraliçe Alicent'in (Mantar'a göre), "Belki fahişe doğumda ölür," dediği söylenir.

O gece hiç kuzgun uçmadı. Çanlar çalmadı. Kralın göçtüğünü bilen hizmetliler zindanlara gönderildi. Sör Criston Cole, saraydaki siyahları, Prenses Rhaenyra'yı desteklemeye meyilli olan lordları ve şövalyeleri gözaltına almakla görevlendirildi. Sör Otto Hightower, "Direnmedikleri sürece onlara şiddet uygulamayın," dedi. "Diz çöken ve Kral Aegon'a bağlılık yemini edenler, elimizden hiçbir zarar görmeyecekler."

"Peki ya çökmeyenler?" diye sordu Büyük Üstat Orwyle.

"Hainlerdir," dedi Demirsopa, "ve bir hainin hak ettiği ölümle yüzleşmeliler," dedi.

Fısıltılar başı Lord Larys Strong, o an ilk ve son kez konuştu. "Yemin edecek ilk biz olalım," dedi, "aramızda hain olmasın diye." Hançerini çıkaran Yumruayak avucunun içini kesti. "Kan yemini," dedi şevkle, "hepimizi bir araya getirmesi için, ölüme giden

kardeşleri." Böylece komplocuların her biri avuçlarını kesti ve birbirleriyle el sıkıştı, kardeşlik yemini etti. Aralarında yalnız Kraliçe Alicent, kadınlığı nedeniyle yemin etmedi.

Kraliçe Alicent, oğulları Aegon ve Aemond'u konseye getirmeleri için Kral Muhafızları'nı göndermeden önce şafak, şehrin üzerinde söküyordu. (Çocuklarının en küçüğü ve en yakışıklısı Prens Daeron, Lord Hightower'ın yaveri olarak Eski Şehir'deydi.)

On dokuz yaşındaki Tek Gözlü Prens Aemond, kalenin bahçesindeki sabah antrenmanı için cephanelikte zırhlarını kuşanıyordu. "Aegon kral mı oldu?" diye sordu Sör Willis Fell'e, "yoksa yaşlı fahişenin önünde diz çöküp amcığını mı öpeceğiz?" Prenses Helaena, Kral Muhafızları yanına geldiğinde çocukları ile kahvaltı yapmak üzereydi... ama kardeşi ve kocası Prens Aegon'ın nerede olduğunu sorulduğunda, sadece "Yatağımda olmadığından emin olabilirsiniz. Battaniyelerin altını aramaktan çekinmeyin," dedi.

Prens Aegon, "alemdeydi" diyor yarım ağızla Munkun, *Gerçek Anlatım*'ında. *Mantar'ın Tanıklığı*'nda iddia edildiğine göre, Sör Criston genç kralı sarhoş ve çıplak halde Bit Çukuru'ndaki bir sıçan çukurunda bulmuş, burada iki tane sokak çocuğu prensin keyfi için sivriltilmiş dişleriyle birbirlerini ısırıyor ve parçalıyor, bu sırada on iki yaşından büyük olmayan bir kız da uzvunu ağzıyla tatmin ediyormuş. Mantar'ın Mantar'lığını sergilediği bu çirkin görüntüyü bir kenara bırakalım ve bunun yerine Rahip Eustace'ın kelimelerine kulak verelim.

Aziz Rahip, Prens Aegon'ın, bulunduğunda bir hatunla ile olduğunu kabul etmesine rağmen, kızın varlıklı bir tüccarın kızı olduğu ve gayet iyi muamele gördüğü konusunda ısrarcı. Üstelik, ilk başta prens, annesinin planlarının bir parçası olmayı reddetti. Eustace'ın kayıtlarına göre, "Kız kardeşim vâris, ben değilim," diyor. "Ne tür bir erkek kardeş, kız kardeşinin doğuştan kazandığı hakkını çalar?" Ancak ve ancak Sör Criston, prensesin tacı giymek için onu ve kardeşlerini idam edeceğini söylediğinde Aegon duraksayıp ikna oluyor. "Herhangi bir öz Targaryen henüz hayattayken, hiçbir Strong, Demir Taht'a oturmayı ümit edemez," diyor Cole. "Rhaenyra kendisinden sonra piçlerinin hükmetmesini istiyorsa, kellenizi almaktan başka çaresi yok." Sadece ama sadece

bu sözün Aegon'ın küçük konseyin kendisine sunduğu tacı kabul etmeye ikna ettiğinde ısrar ediyor nazik Rahipimiz.

Kral Muhafızları şövalyeleri Kraliçe Alicent'in oğullarının peşinde koşarken, diğer ulaklar da Şehir Muhafızları Komutanı'nı ve yüzbaşılarını (her biri şehir kapılarından birinde komuta eden yedi kişiyi) Kızıl Kale'ye çağırdı. Beşi sorgulandıktan sonra Prens Aegon'ın davasına olumlu yaklaştığına karar verildi. Diğer ikisi, komutanlarıyla birlikte, güvenilmez olarak addedildi ve zincire vuruldu. "Sadık beşli"nin en korkutucusu olan Sör Luthor Largent, altın pelerinlilerin yeni komutanı oldu. Neredeyse iki metre boyunda, kaslı bir adamın olan Largent'ın bir keresinde tek bir yumrukla bir savaş atı öldürdüğü söyleniyordu. Bununla birlikte, sağduyulu bir adam olan Sör Otto, kendi oğlu Sör Gwayne Hightower'ı (kraliçenin erkek kardeşi) Largent'ın sağ kolu olarak atadı ve herhangi bir sadakatsizlik belirtisine karşı, gözlerini Sör Luthor'un üzerinden ayırmamasını emretti.

Sör Tyland Lannister, müteveffa Lord Beesbury'nin yerine hazine başı seçildi ve hemen kraliyet hazinesini ele geçirmek için harekete geçti. Taç'ın altınları dört bölüme ayrılmıştı. Bir kısmı güvende olması için Braavos'un Demir Bankası'nın korunmasına emanet edilmişti, bir kısmı ise Casterly Kayası'ndaki sağlam koruma altına gönderilmişti, Eski Şehir'e ise üçüncü kısım gönderilmişti. Geriye kalan servet de rüşvet vermek, hediyeler almak ve gerekirse asker kiralamak için duruyordu. Sör Tyland'ın yerine donanma başı getirmek için Sör Otto, gözünü Demir Adalar'a çevirdi ve Pyke'ın on altı yaşındaki, kana susamış ve cüretkâr Akıncı Lordu, Kızıl Kraken, Lord Dalton Greyjoy'a bir kuzgun yolladı ve ona sadakati karşılığında amirallik ile konseyde bir koltuk teklif etti.

Bir gün geçti, sonra bir gün daha. Ne Rahiplar ne de sessiz kız kardeşler Kral Viserys'in yattığı, şiştiği ve çürüdüğü yatak odasına çağrıldı. Çanlar çalmadı. Kuzgunlar uçtu, ama Ejderha Kayası'na gitmedi. Bunun yerine Eski Şehir'e, Casterly Kayası'na, Nehirova'ya, Yüksek Bahçe'ye ve Kraliçe Alicent'in oğluna olumlu yaklaşabileceğini düşündüğü diğer pek çok lord ve şövalyeye uçtular.

101'in Büyük Konsey'in yıllıkları ortaya konup incelendi, hangi lordların Viserys'in ve hangilerinin Rhaenys, Laena veya

Laenor'un lehine konuştuğu kaydedildi. Toplanan lordlar, kadın hükümdara karşı erkek hükümdarı yirmiye karşı birle tercih etti ancak muhalifler de vardı ve aynı hanelerin büyük ihtimalle Prenses Rhaenyra'ya destek vermeleri meselenin savaşla sonuçlanmasına neden olacaktı. Prenses, Deniz Yılanı ile filosuna sahip olacaktı, diye yargıda bulundu Sör Otto ve belki de doğu kıyılarının diğer lordlarına da: Lordlar Bar Emmon, Massey, Celtigar ve Crabb büyük ihtimalle; belki de Tarth'ın Akşam Yıldızı bile. Velaryonları saymazsak kalanlar pek güçlü sayılmazlardı. Kuzeyliler daha büyük bir endişe kaynağıydı: Lord Stark'ın sancaktarları Barrowton'lu Dustin ve Beyaz Limanlı Manderly'nin söylediklerileyle Kışyarı, Harrenhal'da Rhaenys lehine tavır almıştı. Arryn Hanesi'ne de güvenilemezdi çünkü Kartal Yuvası halihazırda bir kadın tarafından yönetiliyordu ve Prenses Rhaenyra görmezden gelinirse Vadi'nin Bakiresi Leydi Jeyne'in kendi hakları da sorgulanmaya açık hale gelirdi.

En büyük tehlike Fırtına Sonu olarak görülüyordu çünkü Baratheon Hanesi her zaman Prenses Rhaenys'in ve çocuklarının davalarını desteklemekteydi. Yaşlı Lord Boremund ölmüş olmasına rağmen, oğlu Borros, babasından bile daha güçlü biriydi ve düşük fırtına lordları o ne nereye giderse peşinden takip ederlerdi. Kraliçe Alicent, "Öyleyse onların yolunu kralımıza çıkarmalıyız," dedi. Bunun üzerine ikinci oğlunu çağırttı.

Böylece, o gün Fırtına Sonu için havalan şey bir kuzgun olmadı, onun yerine Westeros ejderhalarının en yaşlısı ve en büyüğü olan Vhagar kanat çırptı. Sırtında ise eksik gözünün yerine bir safir olan Prens Aemond Targaryen vardı. Dedesi Sör Otto, ona uçmadan önce, "Amacın, Lord Baratheon'ın kızlarından birinin rızasını elde etmek," dedi. "Dördünden herhangi biri olur. Kur yap ve onunla evlen, böylece Lord Borros da fırtınatopraklarını kardeşine teslim etsin. Başarısız—"

"Başarısız olmayacağım," Prens Aemond kızardı. "Aegon, Fırtına Sonu'nu, ben de bu kızı alacağım."

Prens Aemond havalandığında, ölü kralın yatak odasından gelen kötü kokular Maegor'un Malikânesi'ne kadar ulaşmıştı ve meseleyle ilgili birçok tuhaf dedikodu ve söylenti saray ve kaleye

yayılmıştı. Kızıl Kale'nin altındaki zindanlar o kadar çok sadakati sorgulanan kişiyi yutmuştu ki, Yüce Rahip bile bu kayıpları merak etmeye başlamıştı ve bu kayıplardan bazılarını soruşturmak için Eski Şehir'in Yıldızlı Sept'inden haber göndermişti. Sör Otto Hightower, her zaman El'lik zamanında olduğu gibi muntazam çalıştığından hazırlıklar için daha fazla zaman istedi ancak Kraliçe Alicent daha fazla geciktiremeyeceklerini biliyordu. Prens Aegon gizlilikten bıkmıştı. "Ben kral mıyım, değil mi?" diye sordu annesine. "Eğer kral ben isem, o zaman beni taçlandır."

Çanlar, FS 129'un üçüncü ayının onuncu günü çalmaya başladı ve bir saltanatın sonunun geldiğini duyurdu. Büyük Üstat Orwyle'ın kuzgunlarını göndermesine nihayet izin verildi ve siyah kuşların yüzlercesi havalanıp Aegon'ın tahta geçişini diyarın her köşesine duyurdu. Sessiz kız kardeşler cesedi yakmaya hazırlamak için çağırtıldı ve biniciler dört bir tarafa dağılıp Kral Toprakları ahalisine göz yaşları içinde, "Kral Viserys öldü, çok yaşa Kral Aegon," diyerek haberi duyurdu. Ağlamaları duyan Munkun, bazıları sevinirken bazıları ağladı ama halkın çoğu sessizlikle bakakaldı, şaşkın ve ürkeklerdi, şimdi de, "Yaşasın kraliçemiz," diye bir başka ses yükseliyor, diye yazıyor.

Bu sırada, taç giyme töreni için aceleyle hazırlıklar yapıldı. Tören alanı olarak Ejderha Çukuru seçildi. Haşmetli kubbesi altında seksen bin kişinin oturabileceği kadar taş bank vardı ve çukurun kalın duvarları, güçlü çatısı ve yükselen bronz kapıları hainlerin töreni bozma girişimlerine karşın burayı savunulabilir kılıyordu.

Belirlenen gün Sör Criston Cole, Fatih Aegon'ın demir ve yakut tacını, Kral Viserys ile Kraliçe Alicent'in en büyük oğlunun başına taktı, onu İsminin İkincisi, Andalların, Rhoynar'ın ve İlk İnsanları Kralı, Yedi Krallık'ın Lordu ve Diyarın Koruyucusu Targaryen Hanesi'nden Aegon ilan etti. Annesi, halkın sevgilisi Kraliçe Alicent de kendi tacını kızı, Aegon'ın karısı ve kız kardeşi Helaena'nın başına taktı. Yanaklarından öptükten sonra, anne kızının önünde diz çöktü ve başını eğip, "Kraliçem," dedi.

Taç törenini kaç kişinin görmeye geldiği bir anlaşmazlık konusu. Orwyle'dan faydalanan Büyük Üstat Munkun, bize halktan yüz binden fazla kişinin Ejderha Çukuru'na sığıştığını, tezahürat-

larının duvarları salladığını söylerken Mantar ise taş bankların yarısının dolu olduğunu söylüyor. Eski Şehir'deki Yüce Rahip, Kral Toprakları'na seyahat edemeyecek kadar yaşlı ve güçsüz halde olduğu için, Kral Aegon'a kutsal yağları sürmek ve onu tanrının yedi ismi adına kutsamak Rahip Eustace'a düştü.

Katılımda bulunanlardan ve gözü diğerlerinden daha keskin olan birkaçı, yeni kralın huzurunda şimdiye kadar hep olduğu gibi beş değil, dört beyaz pelerin olduğunu fark etmiş olabilirler. II. Aegon ilk asker kaybını Kral Muhafızları'ndan Sör Steffon Darklyn'in seyisi, iki hizmetkârı ve dört muhafızı ile şehirden kaçtığı gece yaşadı. Karanlığın örtüsü altında, onları Ejderha Kayası'na götürmek için bekleyen bir balıkçı kayığına çıkan bir kapıdan ayrıldılar. Yanlarında da çalıntı bir taç vardı: Farklı renklerden yedi taşla süslenmiş, altın sarısı renkte. Bu Kral Viserys'in ve ondan

da önce Yaşlı Kral Jaehaerys'in taktığı taçtı. Prens Aegon, adaşı Fatih'in demir ve yakut tacını takmaya karar verdiğinde, Kraliçe Alicent Viserys'in tacının kilitlenmesini emretti ancak bunlar görevlendirilen hizmetli onu çalıp kaçtı.

Taç giyme töreninden sonra, geride kalan Kral Muhafızları, Aegon'a, parıltılı altın pulları ve soluk pembe kanat zarlarıyla muhteşem bir yaratık olan bineğine kadar eşlik etti. Altın şafağın bu ejderhasına verilen isim "Güneşateşi"ydi. Munkun bize, kralın, Kızıl Kale'nin duvarlarının içine inmeden önce şehrin etrafında üç kez tur attığını söylüyor. Sör Arryk Cargyll, Majesteleri'ni meşa ateşiyle aydınlatılmış taht odasına götürdü ve II. Aegon da burada binlerce lord ve şövalyenin önünde Demir Taht'ın basamaklarını adımladı. Haykırışlar salonda inledi.

Ejderha Kayası'nda mutluluk nidaları yoktu. Bunun yerine, Deniz Ejderhası Kulesi'nin salonları ve merdiven boşluklarında çığlıklar yankılanıyordu zira kraliçenin odasında Rhaenyra Targaryen, doğum sancılarının üçüncü gününde kasılıp titriyordu. Bebek bir ay dönümü kadarlık bir süre daha doğmayacaktı ancak Kral Toprakları'ndan gelen haberler prensesin kopkoyu bir öfke duymasına sebep olmuş ve hiddeti sanki doğumu hızlandırmıştı zira içindeki bebek de sanki sinirliydi ve dışarı çıkmak için mücadele ediyordu. Prensesin ağzından doğum sancıları boyunca küfür eksik olmadı, tanrıların öfkeleriyle erkek kardeşlerine ve onların annesine yani kraliçeye ah ediyor ve ölmelerine izin vermeden önce onlara yapacağı işkenceleri ayrıntılarıyla avazı çıktığı kadar bağırıyordu. İçindeki çocuğa da küfür ettiğini, Üstat Gerardys ve ebesi onu sakinleştirmeye çalışırken prensesin şişmiş karnını tırmaladığını ve *"Canavar, canavar, çık dışarı, çık, ÇIK!"* diye bağırdığını anlatıyor Mantar bize.

Bebek nihayet çıktığında, gerçekten de bir canavar olduğunu kanıtladı: Göğsünde kalbi olması gereken yerde bir delik bulunan, eğri büğrü ve şekli bozuk, kısa ve pullu bir kuyruğa sahip, ölü doğan bir kız. Ya da Mantar'ın tasvirine göre böyle. Cücenin bize anlattığına göre ufaklığı yakmak için avluya taşıyan kişi kendisiymiş. Prenses Rhaenyra ertesi gün, afyon sütünün acısını hafifletirken ölü kızın isminin Visenya olduğunu duyurdu. "Benim tek kızımdı

ve onu öldürdüler. Tacımı çaldılar, kızımı öldürdüler ve bunun hesabını verecekler."

Ve böylece Dans başladı; prenses kendi konseyini topladı. Kral Toprakları'nın "yeşil konseyine" karşı Ejderha Kayası'nda toplanan bu meclise "siyah konsey" adı takılıyor *Gerçek Anlatım*'da. Amcası ve kocası Prens Daemon ile onun güvenilir danışmanı Üstat Gerardys arasında oturan Rhaenyra bu oturuma bizzat başkanlık yaptı. Üç oğlu da yanındaydı ancak hiçbiri erkeklik çağına ulaşmamıştı (Jace on dört, Luke on üç, Joffrey on bir yaşındaydı). İki Kral Muhafızı onlarlaydı: Sör Arryk'in ikizi Sör Erryk Cargyll ve batılı Sör Lorent Marbrand.

Otuz şövalye, yüz arbaletçi ve üç yüz silahlı asker Ejderha Kayası'nın geri kalan garnizonunu oluşturuyordu. Bu kadar kişi böylesine güçlü bir kale için her zaman yeterli görülmüştür. "Bir fetih aracı olarak ordumuz, arzulanandan çok uzakta," dedi Prens Daemon.

Ejderha Kayası'nda bir düzine düşük lord, sancaktar ve tebaa da siyah konseyde mevcuttu: Pençe Adası'ndan Celtigar, Uyku Kalesi'nden Staunton, Danseden Taş'tan Massey, Sivri Burun'dan Bar Emmon ve Duskendale'den Darklyn. Fakat gücünü prensesinkine katan en büyük lord, Akıntı Taşı'ndan Corlys Velaryon'du. Deniz Yılanı yaşlanmasına rağmen hayata "batık bir geminin enkazına yapışan boğulan bir denizci gibi" tutunduğunu söylemeyi severdi, "Belki de Yedi son bir dövüş için beni sağ bırakmıştır." Lord Corlys'in yanında karısı, elli beş yaşındaki Prenses Rhaenys de geldi, yüzü ince ve çizgiliydi, siyah saçları beyaz doluydu, yine de yirmi iki yaşındaymış gibi acımasız ve korkusuzdu. "Taçsız Kraliçe" diyor Mantar ona. ("Viserys'in sahip olup da onun olmadığı ne vardı? Küçük bir zeker mi? Kral olmak için gereken tek şey bu mu? O zaman bırakalım da Mantar yönetsin. Benim zekerim onunkinin üç katıdır.")

Siyah konseyde oturanlar kendilerine sadıklar diyordu ancak Kral II. Aegon'ın onları hain olarak adlandıracağında adları kadar eminlerdi. Her biri zaten Kral Toprakları'ndan çağrılmıştı ve Kızıl Kale'de yeni krala sadakat yemin etmeleri bekleniyordu. Tüm bu kalabalığın gücünün toplamı, Hightowers'ın tek başına ortaya koyacağı güçle bile baş edemezdi. Aegon'ın yeşilleri başka avantajların da tadını çıkarıyordu. Eski Şehir, Kral Toprakları ve Lannis

Limanı, diyardaki en büyük ve en zengin şehirlerdi; üçü de yeşillere aitti. Meşruiyetin görünür tüm sembolleri Aegon'a aitti. Demir Taht'a oturuyordu. Kızıl Kale'de yaşıyordu. Fatih'in tacını takıyordu, Fatih'in kılıcını kullanıyordu ve on binlerce kişinin gözü önünde İnanç tarafından kutsanmıştı. Büyük Üstat Orwyle onun konseyindeydi ve Kral Muhafızı Lord Kumandanı, tacı onun asil başına takmıştı. Ve erkekti, bu da onu birçoğunun gözünde meşru kral, kız kardeşini ise gaspçı kılıyordu.

Bunlara karşın, Rhaenyra'nın avantajları çok azdı. Bazı yaşlı lordlar, babası tarafından Ejderha Kayası Prensesi yapıldığı ve babasının vârisi olarak adlandırıldığında ettikleri yeminlere sadıktı. Bir zamanlar hem asiller hem de halk tarafından eşit biçimde seviliyordu ve kendisine Diyarın Sevgilisi deniyordu. Birçok genç lord ve soylu şövalye zamanında onun tarafını tutmuştu... ne kadarının hâlâ onun için savaşacağı kimsenin cevaplayamayacağı bir soruydu zira o artık evli bir kadındı ve altı doğumdan sonra vücudu yaşlanmış ve kalınlaşmıştı. Kardeşi, babalarının hazinesini yağmalamış olmasına rağmen Velaryon'un serveti prensesin emrine amadeydi ve Deniz Yılanı'nın filoları ona denizde üstünlük sağlıyordu. Ve Basamaktaşı'nda eğitilip olgunlaşmış eşi Prens Daemon ise bütün düşmanlarından daha fazla savaş tecrübesine sahipti. Sonuncu fakat bir o kadar önemli olan ise Rhaenyra'nın ejderhalarının olmasıydı.

"Aegon'ın da var," diye belirtti Üstat Gerardys.

"Bizde daha çok var," dedi hepsinden daha uzun süredir ejderbinicisi olan Taçsız Kraliçe Prenses Rhaenys. "Ve bizimkiler daha büyük ve daha güçlü, Vhagar hariç. Ejderhalar en iyi burada, Ejderha Kayası'nda büyür." Konseyde sayım yaptı. Kral Aegon'da Güneşateşi vardı. Muazzam bir yaratıktı ama henüz gençti. Tek Gözlü Aemond, Vhagar'a biniyordu ve Kraliçe Visenya'nın bineğinin getireceği tehlikeler azımsanamazdı. Kraliçe Helaena'nın bineği ise, bir zamanlar Yaşlı Kral'ın kız kardeşi Rhaena'yı bulutların arasından taşıyan dişi ejderha Rüyaateşi'ydi. Prens Daeron'ın ejderhası Tessarion'du, kanatları kobalt kadar karaydı ve pençeleri, sorgucu ve karnı dövülmüş bakır kadar parlaktı. "Dövüşecek kadar büyük dört ejderha eder," dedi Rhaenys. Kraliçe Helaena'nın ikiz-

lerinin de kendi ejderhaları vardı ancak yavrudan öte değillerdi; gaspçının en küçük oğlu Maelor'un ise sadece bir yumurtası vardı.

Buna karşı, Prens Daemon'da Caraxes ve Prenses Rhaenyra'da Syrax vardı, ikisi de hem kocaman hem de korkunç yaratıklardı. Caraxes bilhassa korkutucuydu ve Basamaktaşı'ndan sonra kan ve ateşe hiç de yabancı değildi. Rhaenyra'nın Laenor Velaryon'dan olma üç oğlu da ejderbinicisiydi; Vermax, Arrax ve Tyraxes serpiliyor ve her yıl büyüyorlardı. Rhaenyra'nın Prens Daemon'dan olma iki oğlunun büyüğü olan Küçük Aegon, genç ejderha Fırtınabulutu'na sözünü dinletmişti ama ona henüz binmemişti; küçük kardeşi Viserys ise her yere yumurtasıyla gidiyordu. Rhaenys'in kendi dişi ejderhası Kızıl Kraliçe Meleys tembelleşmişti ama uyandığında korkutuculuğunu gözler önüne seriyordu. Prens Daemon'ın Laena Velaryon'dan olma ikizleri de yakında ejderbinicileri olacaktı. Baela'nın ejderhası, narin soluk yeşil renkteki Aydansçısı, kızı sırtına alacak büyüklüğe gelmek üzereydi... ve kız kardeşi Rhaena'nın yumurtası çatladıktan saatler sonra içindeki zayıf şey ölmesine rağmen Syrax çok geçmeden yine kuluçkaya yatmıştı. Yumurtalarından biri Rhaena'ya verildi ve kızın söylene göre kız her gece onunla yatıyordu ve kız kardeşininkine denk bir ejderha çıkması için dua ediyordu.

Dahası, altı ejderha daha, kale üzerindeki Ejderha Dağı'nın dumanlı mağaralarını mesken tutmuştu. İyi Kraliçe Alysanne'in eski bineği Gümüşkanat; Sör Laenor Velaryon'un gururu ve tutkusu olan soluk gri canavar Denizsisi; Kralı Jaehaerys'in ölümünden bu yana kimsenin binmediği, yaşlı Vermithor bunlar arasındaydı. Ve dağın ardında, ölü ya da diri hiçbir insan tarafından sahiplenilmeyen ve binilmeyen üç vahşi ejderha vardı. Halk onlara Koyunçalan, Gri Hayalet ve Yamyam adını vermişti. "Gümüşkanat, Vermithor ve Denizsisi'ne hükmedecek biniciler bulun, böylece Aegon'ın dört ejderhasına karşı bizde dokuz tane olur. Soylarının vahşilerini binip de uçurursak sayımız on ikiye ulaşır, hem de Fırtınabulutu olmadan," diye dikkat çekti Prenses Rhaenys. "Bu savaşı işte böyle kazanacağız."

Lordlar Celtigar ve Staunton buna katıldı. Fatih Aegon ve kız kardeşleri, şövalyelerin ve orduların ateş ve kana karşı dayanama-

dıklarını kanıtlamıştı. Celtigar, prensesi vakit kaybetmeden Kral Toprakları'na doğru uçmaya ve şehri kül ile kemikten ibaret kılma teklifinde bulundu. "Peki bu bizim ne işimize yarayacak, lordum?" diye sordu Deniz Yılanı. "Biz bu şehre hükmetmek istiyoruz, küle çevirmek değil."

"İş bu noktaya asla gelmeyecek," dedi Celtigar. "Gaspçının bize kendi ejderhalarıyla karşı koymaktan başka seçeneği yok. Bizdeki dokuzlu kesinlikle ondaki dörtlüyü ezecektir."

"Ne pahasına?" diye merak etti Prenses Rhaenyra. "Oğullarım bu ejderhalardan üçüne biniyor olacak, hatırlatırım. Ve dokuza karşı dört de olmayacak. Ben bir süre daha uçabilecek kadar güçlü olmayacağım. Ve kim Gümüşkanat, Vermithor ve Denizsisi'ne binecek? Sen mi, lordum? Ben öyle düşünmüyorum. Beşe karşı dört olacak ve onların dörtlüsünden biri de Vhagar olacak. Burada avantaj söz konusu değil."

Şaşırtıcı bir şekilde, Prens Daemon karısı ile hemfikirdi. "Basamaktaşı'nda düşmanlarım Caraxes'in kanatlarını görünce ya da kükremesini duyunca kaçmayı ve saklanmayı öğrendi... ama kendi ejderhaları yoktu. Bir insanın ejderha avcısı olması kolay bir şey değil. Ancak ejderhalar, ejderhaları öldürebilir ve öldürmüşlerdir de. Valyria'nın tarihini inceleyen herhangi bir üstat size bunu söyleyebilir. Başka seçeneğim olmadıkça ejderhalarımızı gaspçının karşısına çıkarmayacağım. Onları kullanmanın başka yolları var, daha iyi yolları." Ardından prens siyah konsey önünde kendi stratejilerini anlattı. Rhaenyra, Aegon'a cevaben kendi taç giyme törenini yapmalıydı. Daha sonra da Yedi Krallık'ın lordlarına gerçek kraliçelerine bağlılık yemini etmeleri için çağrıda bulunacakları kuzgunları gönderirlerdi.

"Cenk etmeden önce bu savaşı kelimelerle vermeliyiz," dedi prens. Daemon, mühim hanelerin lordlarının zaferde önemli bir rol oynadığında ısrar eti; sancaktarları ve tebaası onlar nere giderlerse peşlerinden gelirlerdi. Gaspçı Aegon, Casterly Kayası'ndan Lannisterların sadakatini kazanmıştı; Yüksek Bahçe Lordu Tyrell, kundakta, mızırdanan bir çocuktu ve naiplik görevini yerine getiren annesi Menzil'i, kudretli sancaktarları Hightowerlarla ittifaka

sokmak isterdi... ancak diyarın geri kalan büyük lordları henüz bağlılıklarını ilan etmemişti.

Prenses Rhaenys, "Fırtına Sonu yanımızda olacak," dedi. Kendisi anne tarafından onların kanını taşıyordu ve müteveffa Lord Boremund arkadaşların her zaman en sadığıydı.

Prens Daemon'ın, Vadi'nin Hanımı'nın Kartal Yuvası'nı da yanlarında getirmesini umut etmesi için iyi bir sebebi vardı. Aegon kesinlikle Pyke'nin desteğini isteyeceğini söyledi; yalnızca Demir Adalar'ın desteğiyle bile Aegon, Velaryon Hanesi'ni denizde alt etmeyi umabilirdi. Fakat demiradamlar herkesin bildiği üzere kaypaktı ve Dalton Greyjoy kanı ve savaşı severdi; prensesi desteklemesi için kolaylıkla ikna edilebilirdi.

Konsey, Kuzey'in savaşta bir etkisi olamayacak kadar uzakta olduğunu yargısına vardı; Starklar sancaklarını toplayıp güneye doğru yürümeye başladığında savaş pekâlâ sona ermiş olabilirdi. Geriye yalnızca kavgaya düşkünlükleriyle tanınan Nehirova'dan Tully Hanesi ve orada hüküm süren nehirlordları topluluğu kalıyordu, en azından ismen. "Nehirtopraklarında dostlarımız var," dedi prens, "ancak hepsi henüz hangi renkten taraf olduklarını göstermeye cesaret edemedi. Toplanabilecekleri bir yere, anakarada oldukça kalabalık bir topluluğu barındırabilecek kadar büyük alana ve gaspçının bize karşı gönderebileceği güçlere karşı koyabilecek kadar güçlü bir kaleye ihtiyacımız var." Lordlara bir harita gösterdi. "İşte. Harrenhal."

Ve böylece karar verildi. Prens Daemon, Caraxes'e binerek Harrenhal'a gerçekleştirilecek saldırıyı komuta edecekti. Prenses Rhaenyra gücünü kazanıncaya kadar Ejderha Kayası'nda kalacaktı. Velaryon filosu, gemilerin Karasu Körfezi'ne girmesini veya oradan çıkmasını engellemek için Ejderha Kayası ve Akıntı Taşı'ndan yola çıkıp Boğaz'ı kapatacaktı. Prens Daemon, "Kral Toprakları'nı fırtınaya maruz bırakacak kadar güçlü değiliz," dedi, "düşmanlarımızın Ejderha Kayası'nı ele geçirmeyi umacağından daha fazla değil. Ancak Aegon toy bir oğlan ve toy oğlanlar kolayca kışkırtılabilir. Belki onu acele bir saldırıya yönlendirebiliriz." Deniz Yılanı filoya komuta ederken, Prenses Rhaenys, düşmanlarının ejderhalarla gemilerine saldırmasını engellemek için tepeye

uçacaktı. Bu arada kuzgunlar, lordlarının sadakatini sağlamak için Nehirova, Kartal Yuvası, Pyke ve Fırtına Sonu'na yollanacaklardı.

Daha sonra kraliçenin en büyük oğlu Jacaerys konuştu. "Bu mesajları iletenler *biz* olmalıyız," dedi. "Ejderhalar, lordları kuzgunlardan daha hızlı bir ikna edecektir." Erkek kardeşi Lucerys bu fikre katıldı, kendisinin ve Jace'in erkek olduğu ya da erkekliğe dert etmeyecek kadar yakın oldukları konusunda ısrar etti. "Amcam bize Stronglar diyor ama lordlar bizi ejderha sırtında gördüklerinde bunun yalan olduğunu anlayacaklar. Çünkü sadece *Targaryenler* ejderhaya biner." Mantar, bize Deniz Yılanı'nın bu konu üzerine homurdandığını, üç oğlanın Velaryon olduğunda ısrarcı davrandığını, yine de bunları dile dökerken sesinde bir gurur tınısıyla gülümsediğini söylüyor. Genç Joffrey bile lafa karışıp kendi ejderhası Tyraxes'e binerek kardeşlerine katılmayı önerdi.

Prenses Rhaenyra buna izin vermedi; Joff sadece on bir yaşındaydı. Ancak Jacaerys on dört, Lucerys ise on üçtü; uzun zamandır yaver olarak görev yapan, silah kullanmada yetenekli, cesur ve yakışıklı delikanlılardı. "Giderseniz, şövalye olarak değil, ulak olarak gidersiniz," dedi. "Hiçbir kavgada yer almayacaksınız." Her iki oğlan da *Yedi Köşeli Yıldız*'ın bir nüshasının üzerine yemin edene dek, Majesteleri onları elçileri olarak kullanmaya razı olmazdı. Jace, çocuklar arasında en büyük olduğu için daha uzun, daha tehlikeli olan görevi onun üstlenmesine karar verildi, önce Vadi'nin Hanımı ile görüşmek için Kartal Yuvası'na, ardından da Lord Manderly'yi ikna etmek için Beyaz Liman'a ve son olarak Lord Stark'la buluşmak için Kışyarı'na uçacaktı. Luke'un görevi ise daha kısa ve daha güvenli olacaktı; Fırtına Sonu'na uçacaktı, orada Borros Baratheon'un kendisine sıcak bir karşılama yapması bekleniyordu.

Ertesi gün hızlı bir taç giyme töreni düzenlendi. Müteveffa Aegon'ın Kral Muhafızları'ndan Sör Steffon Darklyn'in gelişi, özellikle de kendisinin ve sadık olanların ("dönek pelerinler" adını takmıştı Sör Otto onlara ve yakalayana ödül vadetmişti) Arabulucu Jaehaerys'in çalınan tacını getirmesi, Ejderha Kayası'nda çok neşeli bir hava yaratmıştı. Prens Daemon Targaryen, Eski Kral'ın tacını karısının başına koyarken ve onu İsminin İlki, Andalların, Rhoynar'ın ve İlk İnsanların Kraliçesi, Targaryen Hanesi'nden

Rhaenyra ilan ederken üç yüz çift göz ona bakıyordu. Prens, Diyarın Koruyucusu unvanını kendisine aldı ve Rhaenyra en büyük oğlu, Ejderha Kayası Prensi Jacaerys'i Demir Taht'ın vârisi ilan etti.

Kraliçe olarak ilk icraatı Sör Otto Hightower ve Kraliçe Alicent'i hain ve asi ilan etmek oldu. "Erkek kardeşlerime ve tatlı kız kardeşim Helaena'ya gelince," diye açıkladı, "kötü insanlar konseyi tarafından yanıltıldılar. Bırakalım da Ejderha Kayası'na gelsinler, diz çöksünler ve affıma sığınsınlar, ben de seve seve hayatlarını bağışlayayım ve onlara kalbimde tekrar yer açayım çünkü onlar kendi kanımdan ve hiçbir erkek ya da kadın akrabakatili olarak lanetlenmesin."

Rhaenyra'nın taç giyme haberi, ertesi gün Kızıl Kale'ye ulaştı ve Aegon'ın büyük memnuniyetsizliğiyle karşılaştı. "Kız kardeşim ve dayım ihanetlerin en büyüğünden suçludur," dedi genç kral. "Onların bulunmasını istiyorum, tutuklanmalarını istiyorum ve ölmelerini istiyorum."

Yeşil konseydeki soğukkanlılar görüşme talebindeydi. Büyük Üstat Orwyle, "Prensese davasının umutsuz olduğu gösterilmeli," dedi. "Kardeş, kardeşle savaşmamalı. Beni ona gönder, böylece konuşup dostane bir anlaşmaya varabiliriz."

Aegon bunu duymazdan geldi. Rahip Eustace, bize Majesteleri'nin Büyük Üstat'ı sadakatsizlikle suçladığını ve onu "siyah arkadaşlarıyla birlikte" siyah bir hücreye atmaktan bahsettiğini söylüyor. Fakat iki kraliçenin –annesi Kraliçe Alicent ve karısı Kraliçe Helaena– Orwyle'ın önerisi lehine konuşması üzerine, sert kral isteksizce izin verdi. Böylece Büyük Üstat Orwyle, içlerinde Kral Muhafızları'ndan Sör Arryk Cargyll, altın pelerinlilerden Sör Gwayne Hightower ile Eustace'ın da dahil olduğu bir kâtip ve rahipler grubuna da öncülük ederek bir barış sancağı altında Karasu Körfezi'ne gönderildi.

Kral'ın sunduğu şartlar cömertti, diyor Munkun *Gerçek Anlatım*'ında. Eğer prenses onu kral olarak kabul ederse ve Demir Taht'ın önünde diz çökerse, II. Aegon onun Ejderha Kayası'na sahip olmaya devam etmesine onay çıkaracak, ölümünden sonra da ada ve kalenin oğlu Jacaerys'e geçmesine izin verecekti. İkinci oğlu Lucerys, Akıntı Taşı'nın ve Velaryon Hanesi'nin arazileri ile

mülkiyetinin meşru vârisi sayılacak; Prens Daemon'dan olan çocukları Küçük Aegon ve Viserys, konseyde şereflendirilecek ve ilk çocuk kralın yaveri ikinci ise onun sakisi olacak. Asıl krallarına karşı onunla komplo kuran lordlar ve şövalyeler de affedileceklerdi.

Rhaenyra bu şartları soğuk bir sessizlikte dinledi, sonra Orwyle'a babası Kral Viserys'i hatırlayıp hatırlamadığını sordu. "Tabii ki, Majesteleri," diye cevapladı üstat. "Belki bize onun vârisi ve halefi olarak kimi seçtiğini söyleyebilirsin," dedi kraliçe, başında tacıyla. "Sizi, Majesteleri," diye yanıtladı Orwyle. Ve Rhaenyra başını sallayıp ve şöyle dedi: "Kendi ağzınızla benim meşru kraliçeniz olduğumu kabul ediyorsunuz. Öyleyse neden haksız talip kardeşime hizmet ediyorsun?"

Munkun bize Orwyle'ın Andal kanununa 101'in Büyük Konsey'e değinerek uzun ve bilge bir cevap verdiğini söylüyor. Mantar ise kekelediğini ve mesanesindekileri salıverdiğini iddia ediyor. Hangisi doğru olursa olsun, üstadın cevabı Prenses Rhaenyra'yı tatmin etmedi.

"Bir Büyük Üstat yasayı bilmeli ve ona hizmet etmeli," dedi Rhaenyra, Orwyle'a. "Sen Büyük Üstat değilsin ve taktığın o zincire sadece utanç ve şerefsizlik getiriyorsun." Orwyle açıkça karşı çıkınca Rhaenyra'nın şövalyeleri makam zincirini boynundan çıkarıp prenses zinciri kendi adamına, "diyarın ve yasalarının gerçek ve sadık bir hizmetkârı" olan Üstat Gerardys'e verirken onu dizlerinin üzerine çökmeye zorladılar. Orwyle ve diğer elçilerini geri gönderirken, Rhaenyra, "Kardeşime tahtımı alacağımı söyle, eğer ki tahtı alamazsam kellesini alacağım," dedi.

Dans'tan uzun süre sonra, şarkıcı Tarth'lı Luceon, bugün hâlâ söylenen "Elveda, Kardeşim" adında hüzünlü bir balad besteledi. Şarkı, Orwyle'ın heyetini Kral Toprakları'na geri götürecek olan gemiye binelerken, Sör Arryk Cargyll ile ikizi Sör Erryk arasındaki nihai buluşmayı dile getiriyor. Sör Arryk kılıcını Aegon'ın, Sör Erryk ise Rhaenyra'nın uğruna adamıştı. Şarkıda, her bir kardeş diğerini taraf değiştirmeye ikna etmeye çalışır; başarısız olduklarında ise bir sonraki görüşmeleri sırasında birbirlerine düşman olacaklarını bildiklerinden sevgi ve ayrılık beyanlarını paylaşırlar. Böyle bir vedanın gerçekten de o gün Ejderha Kayası'nda ger-

çekleşmiş olması mümkün; ancak kaynaklarımızın hiçbiri bundan söz etmiyor.

II. Aegon yirmi iki yaşındaydı, çabuk öfkelenir yavaş affeder-derdi. Rhaenyra'nın, şartlarını kabul etmeyi reddetmesi onu kızdırdı. "Ona şerefli bir barış teklif ettim, fahişe de geldi, suratıma tükürdü," dedi. "Bundan sonra olacaklar onun sorumluluğundadır."

Bundan sonra savaş geldi.

Ejderhaların Ölümü

Oğula Oğul

Aegon, Ejderha Çukuru'nda kral, Rhaenyra ise Ejderha Kayası'nda kraliçe ilan edilmişti. Uzlaşma konusundaki tüm çabalar başarısız olurken Ejderhaların Dansı artık ciddi ciddi başlamıştı.

Akıntı Taşı'nda, Deniz Yılanı'nın gemileri, Boğaz'ı kapatmak için Gövde ve Baharat Kasabası'ndan yola çıkarak Kral Toprakları'yla yapılacak ticaretin önünü kapadı. Çok geçmeden Jacaerys Velaryon ejderhası Vermax'ın üzerinde kuzeye, kardeşi Lucerys Arrax'la güneye uçarlarken, Prens Daemon da Caraxes'le Üç Dişli Mızrak'a uçtu.

Gelin önce Harrenhal'a bakalım.

Harren'ın büyük ahmaklığının büyük kısmı yıkılmış olsa da kalenin yükselen perde duvarları onu hâlâ nehirtopraklarındaki herhangi bir kale kadar heybetli kılıyordu... ama Ejderha Aegon gökten saldırılara karşı savunmasız olduğunu kanıtlamıştı. Lordu Larys Strong Kral Toprakları'ndaydı, kalede çok az asker mevcuttu. Kara Harren'ın kaderindeki acıyı çekmek istemeyen yaşlı kale muhafızı Sör Simon Strong (müteveffa Lord Lyonel'ın amcası, Lord Larys'in büyük amcası) Caraxes, Kralateşi Kulesi'nin tepesini aydınlattığında sancaklarını indirmekte vakit kaybetmedi.

Kaleye ek olarak, Prens Daemon bir saldırıyla Strong Hanesi'nin önemsiz sayılmayacak zenginliğini ve aralarında Sör Simon ile torunlarının da bulunduğu bir düzine mühim rehineyi ele geçirmişti. Kale halkı da onun tutsağı oldu, aralarında Alys Nehir adında bir sütanne de vardı.

Kimdi bu kadın? Munkun, iksir ve büyü ile uğraşan bir hizmetkâr olduğunu söylüyor. Bir orman cadısı olduğunu iddia ediyor Rahip Eustace. Gençliğini korumak için bakirelerin kanında banyo yapan kötü niyetli bir büyücü olduğuna inanmamızı istiyor Mantar. İsminden piç olduğu anlaşılıyor... ama biz babasının hakkında az bilgiye ve annesinin hakkında daha da azına sahibiz. Munkun ve Eustace bize Lord Lyonel Strong'un deneyimsiz gençliğinde, oğulları Harwin (Kemikkıran) ve Larys'e (Yumruayak) doğal bir kız kardeşi yaptığını söyler. Ancak Mantar, kadının çok daha yaşlı olduğunu, her iki çocuğa hatta belki de bir nesil öncesinde babalarına sütannelik yaptığı konusunda ısrarcı.

Her ne kadar kendi çocukları ölü doğmuş olsalar da, Alys Nehir'in memelerinden bolca akan süt, Harrenhal'daki diğer kadınlardan doğan sayısız bebeği besledi. Aslında, iblislerle yatan, kendisine verdikleri bilginin ödemesi olarak ölen çocukları getiren bir cadı mıydı? Eustace'ın inandığı gibi aklıevvel bir pasaklı mıydı? Yoksa insanları kendine, bedenine ve ruhuna bağlamak için zehirlerini ve iksirlerini kullanan bir ahlaksız mı?

Alys Nehir, Ejderhaların Dansı sırasında en az kırk yaşlarındaydı; Mantar'a kalsa daha da yaşlıydı. Her biri yaşından daha genç göründüğü konusunda hemfikir ancak bunun sıradan bir olay olup olmadığı ya da karanlık sanat yöntemleriyle elde edilip edilmediği konusunda insanlar tartışmaya devam etmektedir. Güçleri ne olursa olsun, Daemon Targaryen'ın onlara karşı bağışık olduğu barizdi çünkü prens, Harrenhal'ı elinde tutarken bu sözde büyücüden çok az laf çıkıyordu.

Kara Harren'ın koltuğunun ani ve kansız düşüşü, Kraliçe Rhaenyra ve siyahları için büyük bir zaferdi. Prens Daemon'ın savaş kahramanlığına ve Kan Solucanı Caraxes'in kudretine dair bariz bir hatırlatma olarak görüldü ve kraliçeye, Westeros'un kalbinde destekçilerinin toplanabileceği bir kale verdi... ve Rhaenyra'nın Üç

Dişli Mızrak tarafından sulanan çok sayıda kalesi vardı. Prens Daemon, silah çağrısını yaptığında askerler bütün nehirler boyunca hareketlendi; babası tarafından çok sevilen Diyarın Sevgilisi'ni ve onun gençliğinde nehirtopraklarından geçerken nasıl gülümseyip insanları etkilediğini unutmamış şövalyeler, eli silah tutanlar ve mütevazı köylülerdi bunlar. Yüzlerce ve ardından binlerce kişi kılıç kemerlerini sıktı ve zırhlarını kuşandı ya da bir yaba yahut mala ve kaba bir tahtadan kalkan kapıp Viserys'in küçük kızı için savaşmak üzere Harrenhal'ın yolunu tuttular.

Kaybedecek daha çok şeyleri olan Üç Dişli Mızrak lordları hareket etmek için çok acele etmediler ancak çok geçmeden onlar da güçlerini kraliçeninkine katmaya başladılar. İkizler'den Sör Forrest Frey geldi, bir zamanlar Rhaenyra'ya evlenmek için yalvaran, artık en ihtişamlı şövalyelerden biri haline gelen "Ahmak Frey"'in ta kendisiydi bu. Bir zamanlar Rhaenyra'nın uğrunda bir düelloyu kaybeden Lord Samwell Blackwood, sancaklarını Kuzgunağaç'ta yükseltti. (Bu düelloyu kazanan Sör Amos Bracken, Bracken Hanesi'nin Aegon'ı desteklediğini ilan edildiğinde lord babasını takip etti.) Bakire Havuzu'dan Mootonlar, Pembe Bakire Kalesi'nden Piperlar, Harroway'den Rootlar, Darry'den Darryler, Deniz Muhafızı'ndan Malissterlar ve Yaya Durağı'ndan Vanceler, Rhaenyra'ya desteklerini ilan etti. (Atranta'daki Vanceler diğer yolu seçti ve genç krala bağlılıklarını duyurdu.) Yaşlanmış Pembe Bakire Lordu Petyr Piper, "Kılıcıma onun yoluna adadım. Artık daha yaşlıyım ama söylediklerimi unutacak kadar da yaşlı değilim ve gelin görün ki hâlâ kılıcım kuşanık," dediğinde pek çok kişi adına konuşmuştu.

Üç Dişli Mızrak'ın Yüce Lordu Grover Tully, 101'in Büyük Konseyi'nde Prens Viserys'in lehine konuştuğunda bile yaşlı bir adamdı; artık göçmek üzere olsa da inatçılığından hiçbir şey kaybetmemişti. 101'de erkek talibin haklarını desteklemekteydi ve yıllar görüşlerini değiştirmemişti. Lord Grover, Nehirova'nın genç Kral Aegon için savaşmasında ısrar etti. Yine de böyle bir karar çıkmadı. Yaşlı lord yatalak kaldı ve çok uzun bir ömrü kalmadı, diye ilan etti Nehirova'nın üstadı. "Geri kalanımızın da onunla birlikte ölmemesini tercih ederim," dedi torunu Sör Elmo Tully. Nehirova'nın ejderha ateşine karşı savunması yok, diye dikkat

çekti oğullarına ve bu savaştaki her iki taraf da ejderhalara biniyor. Ve böylece Lord Grover ölüm döşeğinden sarsılmış ve solup giderken, Nehirova kapılarını kapattı, duvarlarına askerler yerleştirdi ve sessizliğini korudu.

Bu arada, Jacaerys Velaryon'un, annesi için Arryn Vadisi'nin desteğini kazanmak için genç ejderhası Vermax üzerinde Kartal Yuvası'na iniş yaptığı doğu yönünde çok farklı bir hikâye peyda oluyordu. Vadi'nin Hanımı Leydi Jeyne Arryn, otuz beş yaşındaydı ve prensten yirmi yaş büyüktü. Hiçbir zaman evlenmemiş olan Leydi Jeyne, tepelerdeki Taş Kargalar'ın elinde babasının ve ağabeylerinin ölmesinden bu yana, üç yaşından beri Vadi'de hüküm sürüyordu.

Mantar bize bu ünlü hanımın aslında erkeklere karşı doymak bilmez bir iştaha sahip asil bir fahişe olduğunu söyler ve Vadi'nin sadakatini eğer Prens Jacaerys onu diliyle doruk noktasına getirebilirse kazanacağına dair müstehcen bir hikâye anlatır. Rahip Eustace ise Jeyne Arryn'in diğer kadınların yakın arkadaşlığını tercih ettiği konusundaki yaygın söylentiyi tekrarlasa da ekleme yapıp bunun doğru olmadığını söylüyor. Bu meselede, Yüce Üstat Munkun'un *Gerçek Anlatım*'ına minnettar olmalıyız zira kendisini yatak odasından ziyade Kartal Yuvası Yüksek Salonu ile sınırlar.

Leydi Jeyne, Prens Jacaerys'e, "Üç kez kendi soyum beni yerimden etmeye çalıştı," dedi. "Kuzenim Sör Arnold, kadınların yönetemeyecek kadar yumuşak olduklarını söyledi. Eğer ona sormak istersen kendisini gök hücrelerimden birinde tutuyorum. Prens Daemon'ınız ilk karısını çok acımasızca kullandı, doğru... ama annenin eş seçimindeki ağız tadı zayıf olmasına rağmen kendisi meşru kraliçemizdir ve ayrıca benim kanımdan, anne tarafından bir Arryn'dir. Bu erkek dünyasında, biz kadınlar bir araya gelmeliyiz. Vadi ve şövalyeleri onun yanında yer alacak... eğer Majesteleri bir ricama karşılık verirse." Prens ne olabileceğini sorduğunda ise cevapladı: "Ejderhalar. Ordulardan korkmuyorum. Birçoğu ve daha fazlası Kanlı Kapı'mda telef oldular ve Kartal Yuvası'nın geçilmez olduğu biliniyor. Ama Kraliçe Visenya'nın Fetih sırasında yaptığı gibi sende buraya gökten indin ama sana karşı koyacak bir gücüm yok. Kendimi güçsüz hissetmekten hoşlanmam. Bana ejderbinicisi gönderin."

Prens kabul etti, Leydi Jeyne onun önünde diz çöktü, savaşçılarına da diz çökmeleri için talimat verdi ve hepsi tüm kılıçlarını onun hizmetine sundu.

Ardından Jacaerys, Parmaklar'ın kuzeyinde ve Isırık'ın sularının üzerinde yükseldi. Lord Borrell ve Lord Sunderland'in kendisine itaat ettiği ve ona Üç Kız Kardeş'in desteğini sunduğu Sisterton'ı kısaca aydınlattı ve ardından Lord Desmond Manderly'nin onunla Merman'ın Salonu'nda buluştuğu Beyaz Liman'a uçtu.

Burada prens daha uyanık pazarlıkçıyla karşı karşıya kaldı. "Beyaz Liman, annenizin kötü durumundan rahatsızlık duymuyor değil," dedi Manderly. "Benim kendi atalarım, düşmanlarımız bizi bu soğuk kuzey kıyılarında sürgüne gönderdiğinde doğuştan gelen haklarından mahrum kaldılar. İhtiyar Kral bizi uzun zaman önce ziyaret ettiğinde, bize yapılan yanlışlıktan bahsetti ve tazminat sözü verdi. Bunun üzerine Majesteleri, bize kızı Prenses Viserra'yı evlenmeleri için büyük büyükbabama teklif etti, böylece iki hane bir olacaktı ancak kız öldü ve söz unutuldu."

Prens Jacaerys, kendisine ne sorulacağını biliyordu. Beyaz Liman'dan ayrılmadan önce, Lord Manderly'nin en küçük kızının, savaş bittikten sonra prensin kardeşi Joffrey'yle evlendirilmesi şart koşulan bir sözleşme hazırlandı ve imzalandı.

Sonunda Vermax, Jacaerys Velaryon'u, zorlu genç lord Cregan Stark ile görüşmek üzere Kışyarı'na taşıdı.

Zaman içerisinde Cregan Stark, Kuzey'in İhtiyarı olarak bilinecekti, ancak Kışyarı Lordu, Prens Jacaerys FS 129 yılında kendisine geldiğinde yirmi bir yaşındaydı. Cregan, on üç yaşındayken babası Lord Rickon'un ölümü üzerine, FS 121'de lord olmuştu. Erginliği sırasında, amcası Bennard naip olarak Kuzey'i yönetmişti ancak FS 124'te Cregan on altı yaşına girdi ve gördü ki amcası iktidardan vazgeçmeye pek hevesli değildi. İkisi arasındaki ilişkiler gerildi, genç lord, babasının erkek kardeşi tarafından kendisine verilen sınırlar altında sindirildi. Nihayetinde, FS 126 yılında Cregan Stark ayaklandı, Bennard'ı ve üç oğlunu hapsedip Kuzey'in yönetimini kendi ellerine aldı. Çok geçmeden çocukluğundan beri sevdiği bir arkadaşı olan Arra Norrey ile evlendi ama gelin görün ki FS 128'de bir erkek çocuğa, bir vârise doğum

yaparken hayatını kaybetti, Cregan bu oğlana babası Rickon'un ismini verdi.

Ejderha Kayası Prensi Kışyarı'na geldiğinde sonbahar gelmiş de geçiyordu. Karlar yere düşmüştü, kuzeyden soğuk bir rüzgâr uluyordu ve Lord Stark önümüzdeki kış için yaptığı hazırlığının ortasındaydı fakat Jacaerys'e sıcak bir karşılama yaptı. Kar, buz ve soğuğun Vermax'i huysuzlandırdığı söylenir, bu yüzden prens kuzeyliler arasında çok fazla vakit geçiremedi ancak bu geçici ikametten pek çok ilginç ortaya hikâye çıktı.

Munkun'un *Gerçek Anlatım*'ı, Cregan ve Jacaerys'in birbirlerine kanlarının ısındığını söylüyor çünkü çocuk prens, Kışyarı Lordu'na on yıl önce ölen kendi küçük erkek kardeşinin hatırlatmış. Birlikte içtiler, birlikte avlandılar, birlikte eğitildiler ve kanla mühürlenmiş bir kardeşlik yemini ettiler. Bu, Rahip Eustace'ın prensin ziyaretinin çoğunu Lord Cregan'ı sahte tanrılardan vazgeçirmeye ve Yedi'nin yolunu kabul etmesi için ikna etmeye çalışmasına harcadığını anlattığı versiyonundan daha güvenilir gözüküyor.

Gelin diğer tarihçelerin ihmal ettiği hikâyeleri bulmak için Mantar'a dönelim, tabii ki bizi hayal kırıklığına uğratmıyor. Yazdıklarında genç bir kızı ya da kendi deyimiyle "kurt kız"ı tanıtıyor bize, Sara Kar adında. Müteveffa Lord Rickon Stark'ın piç kızı olan bu yaratığa abayı yakan Prens Jacaerys, bir geceyi onunla geçirdi. Misafirinin piç kız kardeşinin bekâretini aldığını öğrenince, Lord Cregan öfkelendi ve yalnızca Sara Kar, prensin onu karısı olarak aldığını söylediğinde yumuşadı. Yeminlerini Kışyarı'nın kendi tanrıkorusundaki bir yürek ağacının önünde ettiler, ne var ki ondan sonra eski tanrıların bakışları altında, karların arasında kürkle sarılmış halde Sara kendisini prense bahşetti.

Bu her ne kadar büyüleyici bir hikâye olsa da Mantar'ın anlattığı pek çok masalda olduğu gibi, tarihsel gerçekliğin bir parçası olmaktan ziyade bir aptalın hararetli hayal gücünün parçası gibi görünüyor. Jacaerys Velaryon, kendisi dört kuzeni iki yaşında olduğundan beri kuzeni Baela'yla nişanlıydı ve karakterinden bildiğimiz kadarıyla yarı vahşi, pasaklı bir kuzeyli piçin belli belirsiz erdemini korumak için böyle ciddi bir anlaşmayı bozması hiç de mümkün görünmüyor. Eğer gerçekten orada bir Sara Kar yaşadıy-

sa ve gerçekten de Ejderha Kayası Prensi onunla haylazlık ettiyse, bu geçmişte diğer prenslerin yaptıklarından ve gelecekte de yapacaklarından farklı bir şey değildir, ama evlilikten mevzubahsi büsbütün saçmalıktır.

(Mantar ayrıca Vermax'in Kışyarı'nda ejderha yumurtası kuluçkası bıraktığını iddia ediyor ki bu da eşit derecede saçmadır. Canlı bir ejderhanın cinsiyetini belirlemek bile imkânsız bir görev olmakla birlikte, hiçbir kaynak, Vermax'in tek bir yumurta bile yumurtladığından söz etmiyor, bu yüzden onun erkek olduğu varsayılmalı. Rahip Barth'ın ejderhaların gerektiğinde cinsiyet değiştirdiği, "alev gibi değişken" oldukları yönündeki spekülasyonları da dikkate alınmayacak kadar saçmadır.)

Bildiğimiz şu: Cregan Stark ve Jacaerys Velaryon bir anlaşmaya vardılar ve Büyük Üstat Munkun'un *Gerçek Anlatım*'ında "Buz ve Ateş Paktı" dediği anlaşmayı imzalayıp mühürlediler. Diğer paktlar gibi bu da evlilikle mühürlenecekti. Lord Cregan'ın oğlu Rickon bir yaşındaydı. Prens Jacaerys, henüz evlenmemişti ve çocuğu yoktu ancak annesi Demir Taht'a oturduğunda kendi çocuklarına babalık yapacağı öngörülüyordu. Pakt uyarınca, prensin doğan ilk kızı, Lord Cregan'ın vârisi ile evlenecek kadar büyüyene dek Kışyarı'nda yetiştirilmek üzere yedi yaşında kuzeye gönderilecek.

Ejderha Kayası Prensi ejderhasını soğuk sonbahar gökyüzüne havalandırdığında, üç güçlü lordu ve onların tüm sancaktarlarını annesi için ikna ettiğini bilerek yaptı bunu. On beşinci isim günü hâlâ yarım yıl uzakta olmasına rağmen Prens Jacaerys kendinin bir erkek ve Demir Taht'a layık bir vâris olduğunu kanıtlamıştı.

Kardeşinin "daha kısa, daha güvenli" uçuşu da bu kadar yolunda gitmiş olsaydı, daha çok kan dökülmesi ve keder de önlenmiş olabilirdi.

Fırtına Sonu'nda Lucerys Velaryon'un başına gelen trajedi kesinlikle planlanmamıştı, bu konuda tüm kaynaklarımız aynı fikirde. Ejderhaların Dansı'ndaki ilk savaşlar, tehdit ve vaatlerle, kararnamelerle ve sıkıntılarla, tüy ve kuzgunlarla verilmişti. Yeşil Konsey'de Lord Beesbury'nin öldürülmesi henüz herkesçe bilinmiyordu; çoğu, bir zindanda çürüdüğüne inanıyordu. Sarayda muhtelif tanıdık yüzler artık görülmüyor olsa da, kale kapılarının

üzerinde de görünen herhangi bir kelle yoktu ve pek çok kişi hâlâ veraset sorununun barışçıl bir şekilde çözülebileceğini umuyordu.

Yabancı'nın ise başka planları vardı. Ejderha Arrax'in Lucerys Velaryon'u fırtına toplanmadan önce kale bahçesinin güvenliğine getirmek için acele etmesi sonucunda orada, oraya onlardan önce varmış Aemond Targaryen'ı bulmasını ve iki küçük prensin Fırtına Sonu'nda bir araya gelmesini sağlayan kötü şansın arkasındaki el, kuşkusuz ki onunkiydi.

Borros Baratheon, babasından çok farklı bir karaktere sahipti. Rahip Eustace, "Lord Boremund kayaydı; sert, güçlü ve hareketsiz," diye yazıyor. "Lord Borros öfkelenen, uluyan ve sağa sola esen rüzgârdı." Prens Aemond yola çıktığında ne tür bir karşılamanın onu beklediğinden emin değildi ancak Fırtına Sonu onu şölenlerle, avlarla ve düellolarla selamladı.

Lord Borros, bu meselede üzerine düşeni yapmaya fazlasıyla istekli olduğunu kanıtladı. Prens, "Dört kızım var" dedi. "İstediğiniz birini seçin. Cass, en yaşlısı, ilk çiçek açan o olacak ama Floris daha güzel. İstediğin zeki bir eşse, Maris var."

Lord hazretleri Aemond'a Rhaenyra'nın Baratheon Hanesi'ni çok uzun süredir cepte diye düşündüğünü söylemişti. "Evet, Prenses Rhaenys benim akrabam, benim tanımadığım büyük teyzelerimden biri onun babasıyla evliydi, ama ikisi de öldü ve Rhaenyra... bir Rhaenys değil o, değil mi?" Kadınlara karşı bir düşmanlığı olmayan Lord Borros konuşmaya devam etti; kızlarını sevdiğini söyledi, bir kız çocuğu değerli bir şeydi... ama bir *oğul*, ahhh... tanrılar ona kendi kanından bir oğul verirse, Fırtına Sonu kız kardeşlerine değil, ona geçerdi. "Neden Demir Taht için de farklı olsun ki?" Yani gerçekleşecek kraliyet evliliğiyle... Rhaenyra'nın davası darbe almıştı, Fırtına Sonu'nu kaybettiğini öğrendiğinde bunu anlamıştı, kardeşi ona gelip... erkek kardeşinin önünde diz çök, evet, en iyisi bu, kızları bazen birbirleriyle kavga ederdi, kızların yaptığı gibi, ama o sonrasında hep barıştıklarını görmüştü...

Kızı Prens Aemond'un nihai olarak hangi kızda karar kıldığına dair bir kaydımız yok (Mantar, bize dördünü de öptüğünü, "dudaklarının nektarının tadına baktığını" söylese de), ama Maris olmadığını biliyoruz. Munkun, Prens ve Lord Borros'un ta-

rih ve çeyiz konusunda pazarlık ettiğini ve sabah olunca Lucerys Velaryon'un geldiğini yazıyor. İlk geldiğini hisseden Vhagar oldu. Kalenin güçlü perde duvarlarının siperlerinden yürüyen muhafızlar, Durran'ın Başkaldırısı'nın temellerini sarsan bir kükreme ile ayıldıklarında ani bir dehşetle mızraklarına yapıştı. Arrax'ın bile bu sesten dolayı önce bir ürktüğü ve Luke'u devirmeye çalışırken Luke'un onun bağlarını çözüp onu serbest bıraktığı söylenir.

Mantar bizi, şimşeklerin doğuda çaktığına, şiddetli bir yağmur yağdığına ve Lucerys ejderhasının sırtına atladığında annesinin mesajını avucunun içinde tuttuğuna ikna ediyor. Vhagar'ın burada olmasının ne anlama geldiğini kesinlikle biliyordu, bu nedenle Aemond Targaryen, onunla Yuvarlak Salon'da, Lord Borros'un, dört kızının, rahibin, üstadın, onlarca şövalyenin ve muhafızların gözleri önünde karşılaştıklarında bu durum onu şaşırtmadı. (Karşılaşmaya tanık olanlar arasında, Dorne Hudutlarındaki Taşmiğfer Lordu'nun ikinci oğlu Sör Byron Swann vardı, daha sonra Dans'ta kendisine ait küçük bir rolü olacaktı.) Yani burada bir kez olsun güvenmemiz gereken kişiler sadece Büyük Üstat Munkun, Mantar ve Rahip Eustace değil. Hiçbiri Fırtına Sonu'nda değildi, ancak birçok kişi oradaydı, bu sebeptendir ki birinci ağızdan bir kanıta ulaşmakta sıkıntı çekmiyoruz.

Prens Aemond, "Bu sefil yaratığa bakın, lordum" dedi. "Küçük Luke Strong, piç." Sonra devam etti, "Sırılsıklamsın, piç. Yağmur mu yağıyor yoksa korkudan altına mı işedin?"

Lucerys Velaryon sözlerini yalnızca Lord Baratheon'a yöneltti. "Lord Borros, size kraliçe annemden bir mesaj getirdim."

"Ejderha Kayası fahişesi demek istiyor." Prens Aemond öne çıktı ve Lucerys'in elinden mektubu koparmak için yollandı ancak Lord Borros emir verdi ve şövalyeleri araya girerek küçük prensleri ayırdı. Biri Rhaenyra'nın mektubunu, lord hazretlerinin üzerinde oturduğu eski fırtına krallarının tahtının olduğu yükseltiye götürdü.

Borros Baratheon'ın o anda ne hissettiğini kimse tam olarak bilemez. Orada bulunanların aktardıkları belirgin biçimde birbirlerinden farklı. Bazıları, sanki nikahlı karısı onu başka bir kadınla yatakta basmışçasına kızardığını ve utandığını söylüyor. Diğerleri ise Borros'un o andan keyif aldığını iletiyor çünkü hem kral hem

de kraliçenin onun desteğini istemesi onun gururunu okşamış. Mantar (ki orada değildi) sarhoş olduğunu söylüyor. Rahip Eustace (ki orada değildi) korktuğunu söylüyor.

Yine de tüm tanıklar, Lord Borros'un söylediği ve yaptığı şey konusunda hemfikir. Kelimelerle arası hiçbir zaman iyi olmayan lord, kraliçenin mektubunu üstadına verdi, üstat mührü kırdı ve mesajı lordunun kulağına fısıldadı. Lord Borros'un yüzünü çatık kaşları ele geçirdi. Sakalını sıvazladı, Lucerys Velaryon'a kaşlarını çattı ve "Peki ya annenin teklifi kabul edersem, kızlarımdan hangisiyle *evleneceksin*, evlat?" Dört kızına baktı. "Birini seç."

Prens Lucerys utanmakla yetindi. "Lordum, evlenebilir durumda değilim," diye yanıtladı. "Ben, kuzenim Rhaena'yla nişanlıyım."

"Ben de öyle düşünmüştüm," dedi Lord Borros. "Eve git, yavrucuk ve kaltağa; yani o annene, Fırtına Sonu Lordu'nun düşmanlarına karşı koyması gerektiği anda ıslık çalıp çağırabileceği bir köpek olmadığını söyle." Ve Prens Lucerys Yuvarlak Salon'dan ayrılmak üzere döndü.

Fakat Prens Aemond kılıcını çekti ve "Dur, Strong. Önce bana olan borcunu öde." Sonra göz bandını koparttı ve altındaki safiri göstermek için yere fırlattı. "Aynen o zamanki gibi bir bıçağın var. Gözünü oy ve ben de gitmene izin vereyim. Bir tanesi iş görür. Seni kör etmem."

Prens Lucerys annesine verdiği sözü hatırladı. "Seninle savaşmayacağım. Buraya bir elçi olarak geldim, şövalye olarak değil."

Prens Aemond, "Buraya bir ödlek ve hain olarak geldin," dedi. "Ya gözünü ya canını alacağım, Strong."

Bunun üzerine Lord Borros huzursuzlandı. "Burada değil," diye homurdandı. "Bir elçi olarak geldi. Çatımın altında kan dökülmesini istemiyorum." Bu yüzden muhafızlar küçük prenslerin arasına girdi ve Lucerys Velaryon'a Yuvarlak Salon'dan, ejderhası Arrax'ın yağmurda altında sahibinin dönmesini beklediği kale bahçesine kadar eşlik ettiler.

Ve mesele bu şekilde kapanabilirdi, eğer ki Maris denen kız olmasaydı. Lord Borros'un ikinci kızı, kız kardeşlerinden daha az dikkat çekeni, Aemond'a onu tercih etmediği için kızmıştı. "Gözlerinden biri miydi, yoksa taşaklarından biri mi?" diye sordu Maris,

Prens'e, bal gibi tatlı bir tonlamayla. "Kardeşimi seçtiğin için *çok* mutluyum. Bütün parçalarıyla eksiksiz bir koca istiyorum ben."

Aemond Targaryen'ın ağzı öfkeyle büküldü ve bir kez daha Lord Borros'a döndü ve ondan ayrılmak üzere izin istedi. Fırtına Sonu Lordu omuz silkti ve cevap verdi: "Çatımın altında değilken ne yapmanız gerektiğini söylemek bana düşmez." Prens Aemond kapıya doğru koşunca şövalyeleri bir bir kenara çekildi.

Dışarda fırtına şiddetliydi. Gök gürültüsü tüm kaleyi sarsıyordu, yağmur kör edici bir yoğunlukta yağıyordu ve zaman zaman büyük mavi-beyaz şimşekler dünyayı gün gibi aydınlatırmışçasına çakıyordu. Bir ejderha için bile uçulamayacak kadar kötü bir hava vardı ve Prens Aemond, Vhagar'a binip peşinden gittiğinde Arrax havada kalmakta zorlanıyordu. Gökyüzü sakin olsaydı, Prens Lucerys onu kovalayandan daha hızlı uçabilirdi çünkü Arrax daha genç ve daha süratliydi... ama gün "Prens Aemond'un yüreği kadar karaydı," diyor Mantar ve böylece ejderhalar Gemikıran Koyu'nun üzerinde karşılaştılar. Kale duvarlarındaki gözcüler, uzaklardan alev patlamaları gördü ve bir çığlığın gök gürültüsünü bastırdığını duydu. Sonra iki canavar birbirine kilitlendi ve etraflarında şimşekler çatırdadı. Yüzlerce savaştan daha da güçlenerek hayatta kalmayı başarmış Vhagar, düşmanının beş katı büyüklüğündeydi. Bir kavga olacaksa, uzun sürmesi mümkün değildi.

Arrax düştü, paramparçaydı, körfezin fırtınaya karışan suları tarafından yutulacaktı. Başı ve boynu, yengeçlere ve martılara bir ziyafet vermek üzere üç gün sonra Fırtına Sonu'nun altındaki kayalıklara vurdu. Mantar, Prens Lucerys'in cesedinin de kıyıya vurduğunu, Prens Aemond'un gözlerini oyduğunu ve deniz yosunlarından bir yatakta Leydi Maris'e bu gözleri sunduğunu söylüyor bize, ancak bu yorum abartılı görünüyor. Bazıları Vhagar'ın Lucerys'i ejderhanın sırtından kaptığını ve onu yuttuğunu söylüyor. Prensin düşüşte hayatta kaldığı, güvenli bir şekilde yüzdüğü ancak günlerinin geri kalanını sıradan bir balıkçı olarak geçirdiğini ve kim olduğunu hatırlamadığı bile iddia ediliyor.

Gerçek Anlatım, tüm bu hikâyelere hak ettikleri saygıyı gösteriyor... yani hiç. Lucerys Velaryon'un ejderhasıyla öldüğünde Mun-

kun ısrarcı. Bu şüphesiz ki doğru. Prens on üç yaşındaydı. Cesedi asla bulunamadı. Ve ölümüyle birlikte, kuzgunlarla elçilerle ve evlilik anlaşmalarıyla yapılan savaş sona erdi, ateş ve kan savaşı ciddi biçimde başladı.

Bundan böyle düşmanlarınca Akrabakatili Aemond olarak bilinen Aemond Targaryen, Kral Toprakları'na geri döndü; kardeşi Aegon için Fırtına Sonu'nun desteğini ve Kraliçe Rhaenyra'nın hiç dinmeyen düşmanlığını kazanmıştı. Bir kahraman gibi karşılanmayı hayal ettiyse, yanılmıştı. Kraliçe Alicent ne yaptığını duyunca yüzü kireç kesildi, ağlayarak, "Anne hepimize merhamet etsin," dedi. Sör Otto da memnun değildi. "Sadece bir gözünü kaybettin," dedi. "Nasıl bu kadar kör olabilirsin?" Ancak kralın kendisi onların endişelerini paylaşmadı. II. Aegon, Prens Aemond'u büyük bir şölenle karşıladı, onu "ejderhanın gerçek kanı" olarak selamladı ve "iyi bir başlangıç" yaptığını açıkladı.

Ejderha Kayası'nda, Kraliçe Rhaenyra, Luke'un ölümünü öğrenince çöktü. Luke'un küçük kardeşi Joffrey (Jace hâlâ kuzeydeki görevindeydi), Prens Aemond ve Lord Borros'a karşı korkunç bir intikam yemini etti. Sadece Deniz Yılanı ve Prenses Rhaenys'in müdahalesi çocuğun bir anda kendi ejderhasına binmesini engelledi. (Mantar bize kendisinin de bir rol oynadığını söylüyor.) Siyah konsey nasıl karşılık vereceklerini düşünmek için oturdukları sırada Harrenhal'dan bir kuzgun geldi. Prens Daemon, "Göze göz, oğula oğul," yazmıştı. "Lucerys'in intikamı alınacak."

Unutulmasın: Gençliğinde, Daemon Targaryen "Şehrin Prensi"ydi; yüzüne ve kahkahasına Bit Çukuru'ndaki her yankesici, fahişe ve kumarbaz aşinaydı. Prensin, Kral Toprakları'nın alçak yerlerinde hâlâ dostları ve altın pelerinliler arasında da takipçileri vardı. Kral Aegon, El veya Dul Kraliçe'nin bilmediği müttefikleri vardı sarayda, hatta yeşil konseyde bile... ve bir de tamamen güvendiği özel bir arkadaşı, Kızıl Kale'nin gölgelerine açılan şarap mahzenlerini ve sıçan çukurlarını bir zamanlar Daemon'ın bildiği kadar iyi bilen, şehrin gölgelerinde rahatça ilerleyen bir aracısı vardı. Bu soluk yabancıya, korkunç intikam planını hayata geçirmek için gizlilikle ulaştı.

Bit Çukuru kerhaneleri arasında, Prens Daemon'ın aracısı uygun kişiler buldu. Biri bir zamanlar Şehir Muhafızları'nda çavuştu; iri ve acımasız, sarhoşken öfkeye kapılıp bir fahişeyi öldüresiye dövdüğü için altın pelerini kaybetmişti. Diğeri Kızıl Kale'de bir sıçan avcısıydı. Gerçek isimleri tarihe geçmedi. Kan ve Peynir olarak hatırlanırlar.

"Peynir, Kırmızı Kale'yi kendi sikinin şeklinden daha iyi tanıyordu," der Mantar. Zalim Maegor'un inşa ettiği gizli kapılar ve gizli tüneller, fare avcısına tanıdıktı. Unutulmuş bir geçit kullanarak Peynir, Kan'ı kalenin kalbine götürdü, herhangi bir muhafız tarafından görülmediler. Bazıları hedeflerinin kralın kendisi olduğunu söylüyor ama Aegon'a nereye giderse gitsin Kral Muhafızları eşlik ediyordu ve hatta Peynir bile Maegor'un Malikânesi'nin o korkunç demir sivri telleriyle hendek üzerinde duran asma köprü dışında içeri girip çıkılabilecek başka bir yol bilmiyordu.

El'in Kulesi'nde güvenlik daha azdı. İki adam duvarlardan süzüldü, kule kapılarına gönderilen mızrakçıları atlattılar. Sör Otto'nun odaları, onların ilgisini çekmiyordu. Bunun yerine, kızının bir kat alttaki odalarına girdiler. Kraliçe Alicent, oğlu Aegon Maegor'un Malikânesi'ne kendi kraliçesiyle taşındığında Kral Viserys'in ölümünden sonra orada ikamet etmeye başlamıştı. İçeri girdikten sonra, Peynir Dul Kraliçe'yi bağlayıp ağzını tıkadı. Sonra beklemeye başladılar çünkü çocukların yatmadan önce her akşam büyükannelerini görmek üzere Kraliçe Helaena tarafından buraya getirilmelerinin bir alışkanlık olduğunu biliyorlardı.

Tehlikenin farkında olmayan kraliçe, üç çocuğunun eşliğinde, akşam karanlığında kaleye çökerken kendini gösterdi. Jaehaerys ve Jaehaera altı, Maelor iki yaşındaydı. Dairelere girerken, Helaena küçüğün elini tutuyordu ve annesinin ismini sesleniyordu. Kan kapıyı kapattı ve kraliçenin gardiyanını katletti, Peynir ortaya çıkıp Maelor'u kaptı. "Çığlık atarsanız hepiniz ölürsünüz," dedi Kan, Majesteleri'ne. Kraliçe Helaena sakinliğini korudu, diye anlatılır. "Siz kimsiniz?" diye sordu ikisine. "Borç tahsildarları," dedi, Peynir. "Bir göze göz, bir oğula oğul. Biz sadece bir tanesini istiyoz, durumu eşitlemek için. Gerisini incitmicez, saçlarına bile zarar vermicez. Hangisini kaybetmek istiyonuz, Majesteleri?

Ne demek istediğini anladıktan sonra Kraliçe Helaena onun yerine kendisini öldürmeleri için yalvardı. Kan, "Bir eş oğul değildir," dedi. "Bir oğlan olmalı." Peynir, Kraliçe'yi, Kan sıkılıp da küçük kızına tecavüz etmeden önce bir seçim yapması için uyardı. "Seç," dedi, "yoksa hepsini öldürürüz." Dizlerinin üstünde, ağlayan Helaena en küçük olan Maelor'un adını verdi. Belki de çocuğun anlayamayacak kadar küçük olduğunu düşündü, ya da belki de büyük oğlan Jaehaerys'in, Kral Aegon'ın ilk oğlu ve Demir Taht'ın vârisi olduğu için. "Bunu duydun mu, küçük çocuk?" diye Peynir, Maelor'a fısıldadı. "Annen ölmeni istiyo'." Sonra Kan'a sırıttı ve öfkeli kılıç ustası Prens Jaehaerys'i katletti, çocuğun kafasını tek bir darbeyle bedeninden ayırmıştı. Kraliçe çığlık atmaya başladı.

Söylemesi garip ama fare avcısı ve kasap sözlerine sadıktı. Kraliçe Helaena'ya veya hayatta kalan çocuklarına zarar vermediler, aksine prensin kellesi ellerinde kaçtılar. Bir mırıldanma ve çığlık yükseldi ancak Peynir, muhafızların bilmediği gizli geçit yollarını biliyordu ve katiller kaçmayı başardı. İki gün sonra Kan, Tanrıların Kapısı'nda Kral Toprakları'ndan ayrılmaya çalışırken eyer çuvallarından birinde Prens Jaehaerys'in kellesi gizlenmiş halde yakalandı. İşkence altında, ödülünü Prens Daemon'dan almak için Harrenhal'a götürdüğünü itiraf etti. Ayrıca, onları işe aldığını iddia ettiği fahişenin tarifini de verdi: konuşmasından anlaşılacağı üzere yabancı, pelerinli ve kapüşonlu, çok soluk ve yaşlı bir kadın. Diğer fahişeler ona Sefalet diyordu.

On üç günlük işkence sonrasında Kan'ın ölmesine izin verildi. Kraliçe Alicent, Larys Yumruayak'a onun gerçek adını öğrenmesini emretti, böylece karısının ve çocuklarının kanında banyo yapabilirdi, ancak kaynaklarımız bunun gerçekleşip gerçekleşmediğine dair bir bilgiye sahip değil. Sör Luthor Largent ve onun altın pelerinleri, İpek Sokağı'nı aşağıdan yukarıya aradı, Kral Toprakları'ndaki her fahişeyi sorguya çekti ancak Peynir veya Beyaz Solucan'ın izine hiç rastlanmadı. Kral II. Aegon, kederi ve öfkesinden tüm kentin fare avcılarının bulunmasını ve asılmasını emretti ve bu yapıldı. (Sör Otto Hightower onlarını yerini almak üzere Kızıl Kale'ye yüz kedi getirdi.)

Kan ve Peynir hayatını bağışlamış olsa da, Kraliçe Helaena'nın bu kaçınılmaz alacakaranlıkta hayatta kaldığı söylenemez. Daha sonra yemek yemez, banyo yapmaz ve odalarını terk etmez oldu ve ölmesi için adını verdiği oğlu Maelor'a bakmaya katlanamadı. Kralın, çocuğu ondan alıp, annesi Dul Kraliçe Alicent'e verip onu kendi çocuğu gibi yetiştirmesini istemekten başka çaresi kalmadı. Aegon ve karısı bu olaydan sonra hep farklı yataklarda uyudular ve Kraliçe Helaena gitgide daha da delirdi ve bu sırada kral da öfkelendi, içti ve yine öfkelendi.

Ejderhaların Ölümü

Kızıl Ejderha ve Altın Ejderha

Ejderhaların Dansı, Fırtınatopraklarında Lucerys

Velaryon'un ölümünden ve Prens Jaehaerys'in Kızıl Kale'de annesinin gözleri önünde öldürülmesinden sonra yeni bir sürece girdi. Hem siyahlar hem de yeşiller için, kan kanı intikam ise intikamı getirdi. Ve diyarın dört bir yanında, lordlar sancaklarını çağırdı, ordular toplandı ve ilerlemeye başladı.

Nehirtopraklarında, Kuzgunağaç'tan süvariler yola çıktı ve Rhaenyra'nın sancaklarını* taşıyorlardı, Bracken Hanesi topraklarından geçip ekinleri yaktılar, koyun ve sığırları kovaladılar, köyleri yağmaladılar ve denk geldikleri her septi yok ettiler (Blackwoodlar Boyun'un güneyinde hâlâ eski tanrıların yolunu izleyen son hanelerden biriydi).

Brackenlar, karşılık vermek için güçlü bir kuvvet topladığında, Lord Samwell Blackwood, onları bir nehir değirmeni altında kamp

* Başlangıçta, Demir Taht'ta hak iddia eden her iki taraf da siyah başlı kırmızı Targaryen Hanesi'nin üç başlı ejderhasını kullanıyordu ancak FS 129'un sona ermesinin ardından, hem Aegon hem de Rhaenyra, kendi taraftarlarını düşmanlarından ayırt etmek için farklılıklar getirdi. Kral, ejderhası Güneşateşi'nin parlak altın pullarını göstermek için sancaklarında ejderhanın rengini kırmızıdan altın rengine çevirdi; kraliçe ise Targaryen armasını leydi annesinin ve ilk kocasının onuruna sırasıyla Arryn Hanesi ve Velaryon Hanesi'nin armalarıyla birleştirdi.

yaparken habersiz yakalayarak akınlarını şaşırttı. Ardından çıkan kavgada, değirmen ateşe verildi ve insanlar alevlerin kırmızı ışığı altında saatlerce savaşıp öldüler. Taş Çit'teki orduya liderlik eden Sör Amos Bracken, Lord Blackwood'u tek bir hamlede katletti fakat yürekağacından yapılma bir ok miğferindeki göz yarığını buldu ve kafatasının derinliklerine kadar ilerleyip onu öldürdü. Söylenene göre oku gönderen Lord Samwell'in on altı yaşındaki kız kardeşi, daha sonra Kara Aly olarak anılacak Alysanne'di ancak bunun gerçek mi yoksa bir aile efsanesi mi olduğu bilinmiyor.

Yanan Değirmen Muharebesi olarak bilinen olayda her iki taraf da keder dolu kayıplar verdiler... ve Brackenlar nihayet Sör Amos'un piç üvey kardeşi Sör Raylon Nehir'in emri altında kendi topraklarına döndüklerinde Taş Çit'in onların yokluğunda ele geçirildiği gerçeğiyle karşılaştılar. Prens Daemon'ın sürdüğü Caraxes; Darry, Root, Piper ve Frey'den oluşan güçlü bir orduyla, Bracken Hanesi'nin gücünün çok fazla olmadığı bir zamanda, ani bir saldırı ile kaleyi ele geçirmişti. Lord Humfrey Bracken ve kalan çocukları, üçüncü karısı ve alçak odalığıyla birlikte esir alındı. Zarar görmeyi göze almaktansa, Sör Raylon boyun eğdi. Bracken Hanesi böylelikle yenilmiş ve mağlup olmuşken, Aegon'ın nehirtopraklarındaki destekçilerinin sonuncusu can damarını yitirdi ve kılıçlarını bıraktı.

Ancak yeşil konseyin boş oturduğu düşünülmemelidir. Sör Otto Hightower da meşguldü, lordların desteklerini kazanıyor, kiralık asker kiralıyor, Kral Toprakları'nın savunmasını güçlendiriyordu ve muhtemel ittifakları titizlikle arıyordu. Büyük Üstat Orwyle'ın barışı reddetmesinin ardından El, çabalarını artırdı, Kışyarı ve Kartal Yuvası'na, Nehirova'ya, Beyaz Liman'a, Martı Kasabası'na, Acı Köprü'ye, Güzel Ada'ya ve diğer elli kadar kaleye kuzgun gönderdi. Ulaklar gece boyunca dizginlerine sımsıkı sarılıp, lordlarını ve leydilerini Kral Aegon'a sadakat göstermek üzere kaleye çağırmak için dörtnala ilerlediler. Sör Otto, bir zamanlar Prens Daemon'a karşı Basamaktaşı'nda savaşan prens Qoren Martell'in hüküm sürdüğü Dorne'a da ulaştı, ancak Prens Qoren teklifini reddetti. "Dorne daha önce ejderhalarla dans etti," dedi. "Akreplerle yatarım daha iyi."

Oysa Sör Otto, çabalarını eylemsizlik ve temkinini de korkaklık olarak algılayan kralının güvenini kaybediyordu. Aegon bir gün

El Kulesi'ne girdiğinde Sör Otto'yu başka bir mektup yazarken görünce vurup mürekkep hokkasını büyükbabasının kucağına devirdiğini ve "Tahtlar kılıçla kazanılır, tüyle değil. Mürekkep değil, kan dökün," dediğini anlatıyor Rahip Eustace bize.

Munkun'un söylediğine göre Harrenhal'ın Prens Daemon'a kaybedilmesi, Majesteleri için büyük şok olmuş. O âna kadar, II. Aegon üvey kız kardeşinin nedeninin umutsuz olduğuna inanmıştı. Harrenhal, Majesteleri'ni ilk kez savunmasız bırakmıştı. Yanan Değirmen ve Taş Çit'teki müteakip yenilgiler daha da büyük bir darbe oldu ve kralın içinde bulunduğu durumun göründüğünden daha tehlikeli olduğunu fark etmesini sağladı. Bu korkular, yeşillerin kendilerini en güçlü olduğuna inandığı sırada kuzgunların Menzil'den dönmesiyle birlikte derinleşti. Hightower Hanesi ve Eski Şehir sağlam bir şekilde Kral Aegon'ın arkasındaydılar ve Majesteleri Arbor'a da sahipti... ama güneyde başka yerlerde, diğer lordlar Rhaenyra'ya bağlılıklarını ilan ediyorlardı, aralarında Üç Kule Lordu Costayne, Yukarı Topraklar Lordu Mullendore, Boynuz Tepeli Lord Tarly, Altınkorulu Lord Rowan ve Grikalkanlı Lord Grimm de vardı.

Bu hainler arasında en çok ses çıkaranı, büyükbabasının yani pek çoğunun zindana atıldığını düşündüğü eski hazine başının serbest bırakılmasını talep eden Lord Lyman'ın vârisi Sör Alan Beesbury'ydi. Kendi sancaktarlarından, kale muhafızlarından, hizmetkârlarından böyle bir yaygarayla karşı karşıya olan ve çocuğun naiplik görevini üstlenen genç Yüksek Bahçe Lordu Tyrell'in annesi aniden Kral Aegon'a olan desteği üzerine biraz daha kafa yordu ve Tyrell Hanesi'nin bu mücadelenin bir parçası olmayacağına karar verdi. Rahip Eustace bize, Kral Aegon'ın korkularını güçlü şarapla boğmaya başladığını söylüyor. Sör Otto, yeğeni Lord Ormund Hightower'a, Menzil'deki bu rahatsız edici isyanları bastırmak için Eski Şehir'in gücünü kullanmasını yalvarırcasına istedi.

Diğer darbeler de peşi sıra geldi: Vadi, Beyaz Liman, Kışyarı. Blackwoodlar ve diğer nehir lordları Harrenhal'a doğru Prens Daemon'ın sancaklarıyla yürüdü. Deniz Yılanı'nın filosu Karasu Körfezi'ni kapattı ve her sabah Kral Aegon kendisine sızlanan tüccarlarla yüzleşmek zorunda kaldı. Majesteleri'nin şikâyetlere karşılık bir

kadeh daha güçlü şarap dışında bir cevabı yoktu. "Bir şeyler yap," diye emretti Sör Otto'ya.

El, bir şeylerin yapıldığını temin etti; Velaryon ablukasını kırmak için bir plan yapmıştı. Rhaenyra'nın davasının temel dayanak noktalarından biri eşiydi ancak Prens Daemon bir o kadar da önemli bir zayıflığıydı. Prens, maceraları boyunca dosttan çok düşman edinmişti. Bu düşmanların ilklerinden olan Sör Otto Hightower, dar denizden Prens'in düşmanlarından biri olan Üç Kız Krallığı'na ulaştı.

Kraliyet filosu kendi başına, Deniz Yılanı'nın Boğaz üzerindeki gücüyle baş etmekten acizdi ve Kral Aegon'ın Pyke'tan Dalton Greyjoy'a olan hakaretleri şu âna dek Demir Adalar'ı kendi tarafına çekme konusunda yardım sağlamamıştı. Ancak, Tyrosh, Lys ve Myr'in bir araya gelen filoları Velaryonlar için denk hatta daha güçlü bir eşleşme olurdu. Sör Otto, Deniz Yılanı'nın Boğazı'nı temizleyip deniz yolunu bir kez daha açacağının haberini, Kral Toprakları'nda münhasır ticaret hakları isteyen idarecilere verdi. Yemeğin lezzetini daha da artırmak için de Demir Taht'ın bu adalar üzerinde hak sahibi olmamasına rağmen Üç Kız'a Basamaktaşı'nı bırakacağının sözünü verdi.

Ancak Triarşi'nin hareket etme konusunda hiçbir zaman hızlı olmamıştı. Gerçek bir kralın bulunmayışı, bu üç başlı "krallıktaki" bütün önemli kararların Yüksek Kurul tarafından alınmasına sebep oluyordu. Her şehirden on bir idarecinin üyeliğini oluşturduğu ve her birinin kendi dirayet, kiyaset ve ehemmiyetini göstermeye ve kendi şehri için mümkün olan her istifadeyi kazanmaya niyetli olduğu bir birlikti bu. Elli yıl sonra Üç Kız Krallığı'nın nihai tarihini yazan Büyük Üstat Greydon, onu "her biri kendi yönüne çeken otuz üç at" olarak nitelendirdi. Savaş, barış ve ittifak gibi hızlı karar verilmesi gereken meseleler bile bitmeyen tartışmalara sebep olurdu... ve Konsey, Sör Otto'nun elçilerinin geldiği sırada, oturumda bile değildi.

Gecikme genç kralın hoşuna gitmedi zira II. Aegon, büyükbabasının kaçamak hamlelerine karşı tahammülünü yitiriyordu. Annesi, Dul Kraliçe Alicent, Sör Otto'nun lehine konuşsa da Majesteleri bu sözler üzerine sağıra yattı. Sör Otto'yu taht odasına çağırdığında,

makam zincirini boynundan kopardı ve onu Sör Criston Cole'a attı. "Yeni El'im çelik bir yumruk," dedi. "Mektup yazmakla işimiz bitti."

Sör Criston, cesaretini kanıtlama konusunda zaman kaybetmedi. Aegon'a "Bir dilencinin sadaka dilenmesi gibi lordlarınızdan destek dilemek size düşmez," dedi. "Siz Westeros'un meşru kralısınız ve bunu inkâr edenler haindir. İhanetin bedelini öğrenme vakitleri geldi de geçti."

Bu bedeli ödeyen ilk kişi, Kızıl Kale'nin altındaki zindanlarda kaybolan esir lordlardı; bir zamanlar Prenses Rhaenyra'nın haklarını savunmaya yemin eden ve inatla Kral Aegon'a diz çökmeyi reddeden insanlar. Birer birer kale avlusuna götürüldüler; Kral'ın Adaleti onları baltasıyla bekliyordu. Majesteleri herkese sadakat yemini etmesi için son bir şans verdi; sadece Lord Butterwell, Lord Stokeworth ve Lord Rosby bunu seçti. Lord Hayford, Lord Merryweather, Lord Harte, Lord Buckler, Lord Caswell ve Leydi Fell'e göre yeminleri hayatlarından daha değerliydi ve sırayla sekiz mülkü şövalye, onlarca görevlileri ve hizmetlileriyle birlikte her birinin kellesi tek tek kesildi. Kelleri şehrin kapılarının üzerindeki sivri uçlara takıldı.

Kral Aegon ayrıca Ejderha Kayası'na yapılacak bir saldırı ile Kan ve Peynir'in gerçekleştirdiği vâris cinayetinin intikamını almak istiyordu; adadaki kaleye, ejderha sırtında inip üvey kız kardeşini ve "piç oğullarını" ya ele geçirecek ya da öldürecekti. Yeşil Konsey onu caydırmak için çok uğraştı. Sör Criston Cole farklı bir fikir ortaya attı. Sahte prenses, Prens Jaehaerys'i öldürmek için gizlilik ve ihanetten faydalanmıştı, Cole da aynı şeyi yapmaları için kraldan izin istedi. "Prenses'e kendi kanlı parasıyla geri ödeme yapacağız," dedi krala. Kral Muhafızlarının Lord Kumandanı'nın, kralın intikamını almak üzere seçtiği kişi, Yeminli Kardeşi Sör Arryk Cargyll'di.

Sör Arryk, Kral Viserys döneminde sık sık ziyaret edilen Targaryen Hanesi'nin kadim meskenine fazlasıyla aşinaydı. Balıkçıların çoğu hâlâ Karasu Körfezi'nin sularına ağ atıyordu; Cargyll'i kalenin altındaki balıkçı köyüne götürmek oldukça kolay olurdu. Oradan kraliçeye giden yolu kendi açabilirdi. Ayrıca Sör Arryk ve kardeşi Sör Erryk, her bakımdan birbirlerinin aynı olan ikizlerdi; Kral Muhafızları'ndaki arkadaşları bile, Mantar ve Rahip Eustace'ın da

iddia ettiği gibi, ikisini birbirlerinden ayıramazdı. Sör Criston, beyazlara büründüğünde Sör Arryk'in Ejderha Kayası'nda serbestçe hareket edebileceğini öne sürdü; ona rasgelen herhangi bir muhafız, kesinlikle erkek kardeşi ile onu karıştırırdı.

Sör Arryk bu görevi mutlulukla karşılamadı. Nitekim, Rahip Eustace bize, dertlenmiş şövalyenin, Yukarıdaki Annemizden af dilemek üzere dua etmek için yelken açacağı gece Kızıl Kale'de kendisini ziyaret ettiğini söylüyor. Yine de Kral ve kumandana itaat etmeye yeminli bir Kral Muhafızı olarak, sıradan bir balıkçıya ait tuz lekeli kıyafetlerle Ejderha Kayası'na gidip onları onurlandırmaktan başka çaresi yoktu.

Sör Arryk'in görevinin asıl amacı bir ihtilaf konusu olmaya devam ediyor. Büyük Üstat Munkun, Cargyll'e Rhaenyra'yı öldürme ve isyanı tek celsede çözme emri verildiğini söylerken Mantar ise II. Aegon'ın öldürülen oğlunun kanını temizlemek üzere prensesin oğullarının, piç yeğenleri Jacaerys ve Joffrey "Strong"un, Cargyll'in hedefi olduğu konusunda ısrarcı.

Sör Arryk bir engelle karşılaşmadan karaya çıktı, zırhıyla beyaz pelerini taktı ve Criston Cole'un planladığı gibi ikiz kardeşi kılığında kaleye girmekte zorlanmadı. Ancak, Ejderha Kayası'nın tam kalbinde, kraliyet dairelerine ilerlerken tanrılar, onu ve orada olmasının ne anlama geldiğini bilen kardeşi Sör Erryk'le yüz yüze getirdi. Şarkıcılar bize, Sör Erryk'in kılıcını çekerken, "Seni seviyorum, kardeşim," dediğini, Sör Arryk'in de, "Ben de seni, kardeşim," diye cevapladığını söylüyor.

Büyük Üstat Munkun, ikizlerin yaklaşık bir saat kadar savaştığını söylüyor; çeliğin çelikle çarpışma sesi kraliçenin sarayının yarısını uyandırdı ancak seyirciler çaresizce bekleyip izliyorlardı çünkü hiç kimse hangi kardeşin hangisi olduğunu ayırt edemiyordu. Sonunda, ölümcül yaralar alan Sör Arryk ve Sör Erryk, yanaklarından süzülen gözyaşlarıyla birbirlerinin kollarında öldüler.

Mantar'ın yazdıkları daha kısa, daha keskin ve tamamen daha acıklı. Mücadele sadece birkaç dakika sürdü, diye yazıyor soytarımız. Kardeşler birbirlerine sevgi sözcükleri söylememişlerdi; iki Cargyll de diğerini çarpıştırdıkları sırada bir hain olarak kınadı. Spiral basamaklarda ikizinin üzerinde duran Sör Erryk, ilk ölümcül

darbeyi indirdi, kılıcını aşağı doğru keskin biçimde indirip kardeşinin kılıç kolunu omzundan neredeyse kopardı ancak düştüğü sırada Sör Arryk eliyle beyaz pelerini kavradı ve bir hançeri kardeşinin karnının derinliklerine sokabilecek kadar onu kendisine yaklaştırdı. Sör Arryk, ilk muhafızlar gelmeden ölmüştü ancak Sör Erryk'in bağırsak yarasından ölmesi korkunç acı çığlıkları ve hain kardeşine ettiği küfürler içinde tam dört gün sürdü.

Belli nedenlerden dolayı, şarkıcılar ve hikâye anlatıcıları Munkun'un söylediği anlatıya daha yoğun bir ilgi göstermiştir. Üstatların ve diğer âlimlerin hangi versiyonun daha muhtemel olduğuna dair kendi kararlarını vermeleri gerekir. Rahip Eustace'ın konuyla ilgili söylediği tek şey, Cargyll ikizlerinin birbirlerini katlettikleri ve üzerine daha konuşulacak bir şey olmadığıdır.

Kral Toprakları'nda ise Kral Aegon'ın fısıltı başı, Yumruayak Larys Strong, Ejderha Kayası'nda Kraliçe Rhaenyra'nın taç törenine katılmak ve siyah konseyde yer almak için toplanan tüm lordların bir listesini çıkarmıştı. Lord Celtigar ve Velaryon'un meskenleri adalardaydı ve II. Aegon'ın denizde gücü olmadığı için öfkesinin erişemeyeceği yerdeydiler. Ancak toprakları anakarada olan lordlar böyle bir korumadan yoksundu.

Yüzlerce şövalye, beş yüz kraliyet askeri ve üç katları kadar sayıda sağlam kiralık askerler ile güçlendirdiği ordusuyla Sör Criston, lordları yakın zamanda kraliçeye olan bağlılıklarını reddeden Rosby ve Stokeworth'a yürüdü ve güçlerini kendininkine ekleyerek bağlılıklarını kanıtlamalarını emretti. Böylece, Cole'un güruhu surlarla çevrili liman kasabası Duskendale'e ilerledi ve savunmacıları şaşırttı. Kasaba yağmalandı, limandaki gemiler ateşe verildi, Lord Darklyn'in kellesi alındı. Hane şövalyeleri ve garnizonu kılıçlarını Kral Aegon'a adamak ya da lordlarının kaderini paylaşmak arasında bir seçim yapmaya zorlandı. Çoğu ilk seçeneği tercih etti.

Uyku Kalesi, Sör Criston'ın bir sonraki hedefi oldu. Geldikleri hakkında uyarılan Lord Staunton kapılarını kapattı ve saldırganlara meydan okudu. Surlarının ardında lord yalnızca tarlalarının, ormanlarının ve köylerinin yakıldığına ve koyunlarmın, sığırlarının ve halkının kılıçtan geçirildiğine seyirci kalabiliyordu. Kalenin için-

deki malzemeler azalmaya başladığında, Ejderha Kayası'na yardım istemek üzere bir kuzgun gönderdi.

Kuş Rhaenyra ve siyahlara, Sör Erryk'e yas tutulduğu ve "Gaspçı Aegon'ın" son saldırılarına nasıl bir cevap verileceği meselesi konuşurken geldi. Hayatına (ya da oğullarının hayatına) kasteden bu girişimle sarsılmış olsa da kraliçe hâlâ Kral Toprakları'na saldırmakta isteksizdi. Munkun (unutulmasın ki bunları yıllar sonra yazdı), bunun arkasında yatan sebebin akraba katili olma korkusu olduğunu söyler. Zalim Maegor, kendi yeğeni Aegon'ı öldürmüş ve bu olaydan sonra, çalınan tahtın üzerinde kan kaybından hayatını kaybedene dek lanetlenmişti. Rahip Eustace, Rhaenyra'nın, kalan oğullarının hayatlarını riske atmakta isteksiz hale getiren "bir annenin kalbine" sahip olduğunu iddia ediyor. Bu konseylerde mevcut bulunan tek kişi Mantar'dı ve soytarı, Rhaenyra'nın oğlu Lucerys'in ölümünden dolayı fazlasıyla kederli olduğu, savaş konseyinden kendisini azat ettiği ve emir verme işini Deniz Yılanı ile karısı Prenses Rhaenys'e bıraktığı konusunda ısrarcı.

Burada Mantar'ın versiyonu en muhtemeli görünüyor çünkü biliyoruz ki, Lord Staunton yardım talebini gönderdikten dokuz gün sonra, denizin dibinde deri kanatların sesi duyuldu ve ejderha Meleys, Uyku Kalesi'nin üzerinde kendini gösterdi. Onu kaplayan kırmızı pullardan dolayı Kızıl Kraliçe lakabını almıştı. Kanatlarının zarları pembe, sorgucu, boynuzları ve pençeleri bakır kadar parlaktı. Ve sırtında da güneşte parlayan çelik ve bakır zırhıyla Taçsız Kraliçe Rhaenys Targaryen duruyordu.

Sör Criston Cole dehşete düşmedi. Aegon'ın El'i bunun gerçekleşeceğine inanıyordu, buna güveniyordu. Davullar bir emri duyurdu, oklar ve kargaşayla havayı dolduran hem uzunyaylı hem de arbaletli okçular ileri doğru atıldı. Bir zamanlar Dorne'da Meraxes'i düşüren türdeki akrepler, demir oklarını fırlatmak üzere yukarı doğru kilitlendi. Meleys'e birkaç tanesi isabet etti ancak oklar onu kızdırmaktan başka bir işe yaramadı. Aşağı doğru süzülürken sağa ve sola ateş püskürdü. Atların yeleleri, derileri ve koşumları alevler içinde kalırken, şövalyeler eyerlerinde yandı. Askerler mızraklarını düşürüp dağıldı. Bazıları kalkanlarının arkasına saklanmaya çalıştı ancak ne meşe ne de demir ejderhanın nefesine dayanabildi.

Sör Criston beyaz atının üzerine oturuyordu ve duman ile alevin içinden, "Biniciye nişan al," dedi. Meleys kükredi, burnundan bir duman kıvrılıyordu, ateş dilleri etrafını sararken bir aygır onun çenesini tekmeliyordu.

Sonra cevaben bir kükreme geldi. İki kanatlı şekil daha ortaya çıktı: Kral, Altın Güneşateşi'ne, kardeşi Aemond ise Vhagar'a biniyordu. Criston Cole tuzağını kurmuştu ve Rhaenys de yemi yemek üzere gelmişti. Artık dişler onun etrafında kapandı.

Prenses Rhaenys kaçmaya kalkışmadı. Sevinçli bir çığlık ve kırbacının şaklamasıyla Meleys'i düşmana doğru uçurdu. Tek başına Vhagar'a karşı bir şansı olabilirdi ama Vhagar ve Güneşateşi'ne karşı yazgısı belliydi. Ejderhalar şiddetli bir şekilde çarpıştı ve ateş topları patlayıp yayıldı, öylesine parlaktılar ki insanlar daha sonra gökyüzünün güneşlerle dolu olduğuna yemin etti. Kızıl Meleys'in çeneleri, Güneşateşi'nin altın boynunu bir anlığına ısırdı, ta ki Vhagar üzerlerine düşene dek. Her üç canavar da yere doğru dönerek düşmeye başladı. Yere o kadar sert vurdular ki yarım fersah uzaklıktaki Uyku Kalesi'nin kale burçlarından taşlar yuvarlandı.

Ejderlere en yakın olanlar hikâyeyi anlatacak kadar yaşamadılar. Uzaktakiler de alev ve dumandan ötürü göremediler. Ateşlerin sönmesine daha saatler vardı. Ancak bu küllerden sadece Vhagar zarar görmeden ayağa kalktı. Meleys öldü, düşüşten dolayı kemikleri kırıldı ve yere düşünce paramparça oldu. Ve görkemli altın canavar Güneşateşi'nin bir kanadının yarısı vücudundan ayrılmıştı, ejderhanın soylu binicisi ise kırılmış kaburgalar, kırılmış bir kalça ve vücudunun yarısını kaplayan yanıklardan mustaripti. Sol kolu ise en kötüsüydü. Ejderha ateşi o kadar sıcaktı ki kralın zırhı eriyip etine yapışmıştı.

Rhaenys Targaryen olduğuna inanılan bir ceset, daha sonra ejderhasının ölüsünün yanında bulundu ancak o kadar kararmıştı ki kimse onun olduğundan emin olamazdı. Leydi Jocelyn Baratheon ve Prens Aemon Targaryen'ın sevgili kızı, Lord Corlys Velaryon'un sadık karısı, anne ve büyükanne Taçsız Kraliçe, kan ve ateş arasında can verdi. Elli beş yaşındaydı.

Sekiz yüz şövalye, kavalye ve halktan kişi o gün hayatını kaybetti. Prens Aemond ve Sör Criston Cole, Uyku Kalesi'ni alıp gar-

nizonunu ölüme mahkûm ettikten sonra yüz kişi daha can verdi. Lord Staunton'ın kellesi Kral Toprakları'na geri taşındı ve Eski Kapı'nın üstüne yerleştirildi... ancak kentte kalabalıkların sesini susturan şey, bir arabayla çekilen ejderha Meleys'in başıydı. Rahip Eustace bize, Dul Kraliçe Alicent şehir kapılarının kapatılmasını ve sürgülenmesini emredinceye kadar yüzlerce kişinin Kral Toprakları'ndan ayrıldığını söylüyor.

Kral II. Aegon ölmedi fakat bazıları yanıklarının sebep olduğu acılar yüzünden ölmek için dua ettiğini söyledi. Yaralarına bakmak için Kral Toprakları'na kapalı bir tahtırevanda geri taşınan Majesteleri, yılın geri kalanında yatağından kalkmadı. Rahipler onun için dua etti, üstatlar ona iksir ve haşhaş sütü ile destek verdi ama Aegon her on saatin dokuzunda uyudu, tekrar uyumadan önce biraz beslenmeye yetecek kadar uyanık kaldı sadece. Hiç kimsenin istirahatini bozmasına izin vermedi, annesi Dul Kraliçe ve El'i Sör Criston Cole hariç. Karısı hiçbir zaman böyle bir girişimde bulunmadı, Helaena kaybı yüzünden kendi kederi ve deliliğinde kaybolalı çok olmuştu.

Kralın ejderhası Güneşateşi, hareket ettirilemeyecek kadar büyük ve ağırdı, yaralı kanadıyla uçamıyordu, Uyku Kalesi'nin ardındaki tarlalarda kaldı, koca bir solucan gibi küller arasında süründü. İlk günlerde ölenlerin yanmış leşleriyle beslendi. Bunlar gidince, Sör Criston orada onu korumaları için bıraktığı askerler ejderhaya buzağı ve koyun getirdi.

Kral Eli, Prens Aemond'a "Kardeşiniz tacı yeniden takacak kadar güçlü olana dek, diyarı siz yönetmelisiniz," dedi. Eustace, Sör Criston'ın bunu iki kez söylemesine gerek kalmadığını yazıyor. Ve böylece tek gözlü Akraba Katili Aemond, Fatih Aegon'ın demir ve yakuttan tacını taktı. Prens, "Bana, ona yakıştığından daha çok yakışıyor," dedi. Yine de Aemond kralın unvanını üstlenmedi fakat kendisini Diyarın Koruyucusu ve Prens Naip ilan etti. Sör Criston Cole, Kral Eli olarak kaldı.

Bu arada, Jacaerys Velaryon'un kuzeye uçuşunda ektiği tohumlar meyve vermeye başladı ve insanlar Beyaz Liman, Kışyarı, Barrowton, Sisterton, Martı Kasabası ve Ay Kapıları'nda toplanmaya başladılar. Harrenhal'da Prens Daemon'la bir araya gelen nehir

lordları güçlerini birleştirirse, Kral Toprakları'nın güçlü surlarının bile buna dayanamayabileceği konusunda Sör Criston, yeni Prens Naip'i uyardı.

Güneyden gelen haberler de meşumdu. Amcasının müdahalelerine itaat eden Lord Ormund Hightower, Eski Şehir'den bin şövalye, bin okçu, üç bin asker ve sayısız destekçi, kiralık asker, beleşçi ve ayaktakımıyla yola çıkmıştı ama karşısında Sör Alan Beesbury ile Lord Alan Tarly'yi buldu. Daha az sayıda adama komuta etmelerine rağmen iki Alan gece gündüz demeden onu saldırılarıyla taciz etti, kamplarına baskınlar yaptı, izcilerini öldürdü, yürüyüş hattını ateşe verdi. Daha güneyde, Lord Costayne, Hightower'ın yük trenine saldırmak için Üç Kule'den yola çıktı. Daha da kötüsü, raporlar, kendi büyüklüğüne eşit bir ordunun, Altınkoru Lordu Thaddeus Rowan'ın önderliğinde Mander'a indiğini iddia ediyordu. Bu nedenle Lord Ormund, Kral Toprakları'nın desteği olmadan devam edemeyeceğine karar vermişti. "Ejderhalarınıza ihtiyacımız var," diye yazdı.

Bir savaşçı olarak kendi cesaretinden ve ejderhası Vhagar'ın gücünden inanılmaz derecede emin olan Aemond savaşı düşmana götürmeye istekliydi. "Ejderha Kayası'ndaki fahişe bir tehdit değil," dedi. "Rowan ve Menzil'deki bu hainler ne kadar tehditse, o da o kadar tehdit. Tehlike benim amcam. Daemon ölünce kız kardeşimizin sancaklarını dalgalandıran bütün bu aptallar kalelerine geri dönecek ve bir daha bizi rahatsız etmeyecek."

Karasu Körfezi'nin doğusunda, Kraliçe Rhaenyra da çok kötü durumdaydı. Hamilelik, doğum ve ölü doğum yüzünden çoktan çökmüş bir kadına oğlu Lucerys'in ölümü, büyük bir darbe oldu. Prenses Rhaenys'in ölüm haberi Ejderha Kayası'na ulaşınca eşinin ölümü için onu suçlayan Lord Velaryon ile kraliçe arasında kızgın sözler sarf edildi. "Sen olmalıydın," diye bağırdı Deniz Yılanı, Majesteleri'ne. "Staunton sana haber gönderdi, ama karşılık vermeyi karıma bıraktın ve oğullarının ona katılmasını yasakladın." Tüm kale, prensler Jace ve Joff'un Prenses Rhaenys ile birlikte kendi ejderhalarıyla Uyku Kalesi'ne uçmaya istekli olduğunu biliyordu.

Mantar *Tanıklık*'ında, "Majesteleri'nin yüreğini yalnızca ben ferahlatabilirim," diyor. "Bu karanlık saatte, soytarı asasını ve sivri

şapkayı bir kenara koyup kraliçenin danışmanı oldum ve tüm bilgeliğim ile şefkatimi onunla paylaştım. Herkesten habersizce, onları yöneten soytarının ta kendisi; rengârenk giysiler içinde görünmez bir kral."

Bunlar küçük bir adam için büyük iddialar ve diğer tarihçiler hiçbiri tarafından kaleme alınmayan gerçeklerden daha fazlası değil. Majesteleri yalnız olmaktan uzaktı. Sağ olan dört oğlu onunlaydı. "Gücüm ve tesellim," diyordu kraliçe onlara. Genç Aeger ve Viserys, Prens Daemon'ın oğullarıydı ve sırasıyla dokuz ile yedi yaşlarındaydı. Prens Joffrey on bir yaşındaydı... ama Ejderha Kayası Prensi Jacaerys on beşinci isim gününün eşiğindeydi.

FS 129'un sonlarında, ön plana çıkan Jace'ti. Vadi'nin Bakiresi'ne verdiği sözleri dikkate alarak Prens Joffrey'ye Tyraxes ile Martı Kasabası'na uçmasını emretti. Munkun, Jace'in erkek kardeşini savaştan uzak tutma arzusunun bu kararında önemli bir yer tuttuğunu öne sürüyor. Bu, savaşta kendini kanıtlamaya kararlı olan Joffrey'nin hoşuna gitmedi. Vadi'yi, Kral Aegon'ın ejderhalarına karşı savunmak için gönderildiği söylendiğinde, gönülsüzce gitmeye razı oldu sadece. Laena Velaryon'un Prens Daemon'dan olma kızı on üç yaşındaki Rhaena, ona eşlik etmek üzere seçildi. Doğduğu şehirden dolayı Pentos'lu Rhaena olarak biliniyordu ve bir ejderbinicisi değil, yumurtadan yeni çıkmış ejderhası birkaç sene önce ölmüştü ama Vadi'ye yanında üç ejderha yumurtası getirmişti ve çatlamaları için her gece dua ediyordu

Leydi Rhaena'nın ikizi Baela, Ejderha Kayası'nda kaldı. Uzun süredir Prens Jacaerys'le nişanlıydı, onu terk etmeyi reddetti, kendi ejderhasıyla onun yanında dövüşmek konusunda ısrar etti... Aydansçısı ağırlığını kaldıramayacak kadar küçüktü. Baela ayrıca, Jace ile hemen evlenme niyetini açıklasa da, hiç düğün yapılmadı. Munkun, prensin savaş sona erene kadar evlenmek istemediğini söylerken Mantar, Jacaerys'in Kışyarı'ndan gizemli bir piç kızı olan Sara Kar ile halihazırda evli olduğunu iddia ediyor.

Ejderha Kayası Prensi ayrıca dokuz ve yedi yaşlarındaki erkek kardeşleri Küçük Aegon ve Viserys'in güvenliğine de dikkat ediyordu. Babaları Prens Daemon, ziyaretleri sırasında Özgür Şehir Pentos'tan birçok arkadaş edinmişti, bu sebepten Jacaerys, Rhaenyra

Demir Taht'a sağ salim oturana dek iki çocuğu yetiştirmelerini istemek için o şehrin prensine dar denizin üzerinden ulaştı. FS 129'un zor günlerinde, genç prensler Essos'a yelken açmak için *Umursamaz* adlı –Aegon Fırtınabulutu ile, Viserys de yumurtasını tutarak– gemiye bindi. Deniz Yılanı, Pentos'a güvenli bir şekilde ulaştıklarını görmek için savaş gemilerinden yedi tanesini eşlikçi olarak gönderdi.

Prens Jacaerys, kısa bir süre sonra Dalgalar Lordu'nu Kraliçe'nin El'i ilan ederek yeniden devreye soktu. O ve Lord Corlys birlikte, Kral Toprakları'na bir saldırı planı yapmaya başladılar.

Güneşateşi, Uyku Kalesi yakınlarında yaralı bir vaziyetteydi ve uçamıyordu ve Tessarion da Prens Daeron'la birlikte Eski Şehir'deydi, Kral Toprakları'nı savunmak için geride sadece iki olgun ejderha kalmıştı... ve Rüyaateşi'nin binicisi Kraliçe Helaena günlerini karanlıkta ağlayarak geçirdiği için kesinlikle bir tehdit sayılmazdı. Geriye yalnızca Vhagar'ı kalıyordu. Hiçbir ejderha, Vhagar'ın haşmeti ya da vahşiliğiyle aşık atamazdı ancak Jace, Vermax, Syrax ve Caraxes ile Kral Toprakları'na inmeyi başarırsa, "o ihtiyar, kadayıf olmuş orospu"nun bile onlara dayanamayacağına inanıyordu.

Mantar o kadar emin değildi. "Üç birden büyüktür," dediğini iddia ediyor cüce, Ejderha Kayası Prensi'ne, "ancak dört de üçten büyüktür ve altı ise dörtten büyüktür, bir aptal bile bunu bilir." Jace, Fırtınabulutu'na hiç binilmediğine, Aydansçısı'nın henüz yeni doğduğuna, Tyraxes'in Prens Joffrey ile Vadi'de çok uzakta olduğuna dikkat çekti ve Mantar'ın daha fazla ejderhayı nerden bulmayı düşündüğünü öğrenmeyi talep etti, cüce de bize güldüğünü ve şöyle dediğini söylüyor, "Çarşafların altında ve odun yığınlarının içinde, siz Targaryenlar gümüş tohumlarınızı nerede attırdıysanız orada."

Targaryen Hanesi, iki yüz yıldan fazla bir süredir Ejderha Kayası'nı yönetiyordu; Lord Aenar Targaryen ejderhalarıyla ilk kez Valyria'dan geldiğinden beri. Her zaman kardeşi kardeşle, kuzeni kuzenle evlendirmek gelenekleri olsa da, deli kan sıcak akıyordu ve evin erkeklerinin, Ejderha Dağı'nın altındaki köylerde yaşayan halkın, çiftçilerin ve balıkçıların kızlarında (hatta karılarında) zevklerini aradıkları hane içerisinde bilinmiyor değildi. Gerçekten, Kral Jaehaerys saltanatına kadar eski ilk gece hakkı, Ejderha Kayası'nda olduğu kadar Yedi

Krallık'ta başka herhangi bir yerinde bu kadar sık kullanılmamıştı ve İyi Kraliçe Alysanne bunu duyduğunda şoke olmuştu.

İlk gece hakkı başka yerlerde çok kötü karşılansa da Kraliçe Alysanne'in kadınlar meclisinde öğrendiği üzere, Targaryen erkeklerinin tanrılara sıradan halktan daha yakın olduğu göz önünde bulundurularak, Ejderha Kayası'nda bu tür duygular yumuşatılmıştı. Burada, düğün gecelerinde kutsanan gelinler kıskanılırdı ve böylesi birlikteliklerden doğan çocuklar, her şeyden daha değerliydi çünkü Ejderha Kayası Lordları, böyle doğumları altın ve ipek gibi değerli hediyeleri anneye armağan ederek kutlardı. Bu mutlu piçlerin "ejderhadölünden doğdukları" söylendi ve zamanla sadece "döl" olarak bilinir hale geldiler. İlk gece hakkının sona ermesinden sonra bile, bazı Targaryenler hancıların kızları ve balıkçıların eşleriyle oynaşmaya devam etti ve bu yüzden döller ve döllerin oğullarından Ejderha Kayası'nda bol miktarda bulunurdu.

Prens Jacaerys, soytarısının sözleri üzerine hedefini oraya yöneltti ve bir ejderhaya binebilecek herhangi bir insana toprak ve zenginlik verileceğini, şövalye unvanıyla onurlandırılacağına yemin etti. Oğulları soylu olacaktı, kızları lordlarla evlenecekti ve hatta kendileri de Ejderha Kayası Prensi yanında, taklitçi II. Aegon Targaryen ve hain destekçilerine karşı savaşma onuruna erişecekti.

Prens'in çağrısına cevap olarak gelenlerin hepsi döl değildi, döllerin oğulları ve torunları bile değildi. Kraliçenin kendi hane şövalyelerinden birkaçı kendilerini ejderhabinicisi olarak öne attı ve bunlar arasında Kraliçe Muhafızları'ların Lord Kumandanı Sör Steffon Darklyn'in yanı sıra, kavalyeler, bulaşıkçılar, denizciler, silahlı askerler, oyuncular ve iki hizmetçi kız da vardı. "Döllerin Ekilmesi," adını verir Munkun, ortaya çıkan zafer ve trajedilere (Mantar'ın değil, Jacaerys'e fikri kendisinin verdiğini söyleyerek). Diğerleri ise "Kızıl Ekilme"yi tercih eder.

Bu muhtemel ejderhabinicilerin en ihtimal dışı olanı Mantar'dı, *Tanıklık*'ında, efendisi olmayan ejderhalar arasında en uysalı olduğu düşünülen ihtiyar Gümüşkanat'a binme girişiminden bahsediyor. Cücenin daha eğlenceli hikâyelerinden birinde Mantar, Ejderha Kayası avlusunda boydan boya kıyafetinin kış tarafının yanmasıyla koşar ve alevleri söndürmek için kuyuya atladığında neredeyse bo-

ğulur. Pek ihtimal dahilinde değil... ama normal şartlarda korkunç olan bir meseleden gülünç bir hikâye çıkarmayı başarıyor.

Ejderhalar at değildir. İnsanları kolayca sırtlarına almazlar ve sinirlendiklerinde veya tehdit edildiklerinde saldırırlar. Munkun'un *Gerçek Anlatım*'ı bize ekilme sırasında on altı erkeğin hayatını kaybettiğini söylüyor. Bu sayının üç katı kadar da yanan veya sakatlanan mevcut. Steffon Darklyn, ejderha Denizsisi'ne binmeye çalışırken ölesiye yandı. Lord Gormon Massey, Vermithor'a yaklaşırken aynı kaderi paylaştı. Saçları ve gözleri Zalim Maegor'un bir oğlunun soyundan gelme iddiasına olan Gümüş Denys adında bir adamın bir kolu, Koyunçalan tarafından parçalandı. Oğulları yaradan akan kanı durdurmak için uğraşırken, Yamyam onlara doğru süzüldü, onları Koyunçalan'dan uzaklaştırdı ve baba ile oğulları bir lokmada yuttu.

Yine de Denizsisi, Vermithor ve Gümüşkanat insanlara alışkındı ve varlıklarına hoşgörülü davranıyorlardı. Bir kere binildiklerinde, yeni binicileri kabul etmeleri daha kolay oluyordu. İhtiyar Kral'ın ejderhası olan Vermithor, bir demirci piçine, Hugh Çekiç ya da Sağlam Hugh adındaki iri bir adama boyun eğerken, soluk saçlı olan ve (saçlarından dolayı) Ulf Beyaz ya da (çok içtiğinden dolayı) Ayyaş Ulf olarak bilinen bir asker de İyi Kraliçe Alysanne'in sevgilisi Gümüşkanat'a bindi. Ve bir zamanlar Laenor Velaryon'un bindiği Denizsisi ise kökenleri tarihçiler arasında bugün bile tartışılan bir mesele olarak kalan Gövde'li Addam olarak bilinen on beş yaşındaki bir çocuğu sırtına aldı.

Addam ve kardeşi Alyn (bir yaş küçük), bir gemi inşaatçısının genç ve güzel kızı olan Marilda'nın çocuklarıydı. Babasının tersanelerinde tanıdık bir sima olan kız daha çok Fare olarak biliniyordu, çünkü "küçük, hızlı ve her zaman ayak altındaydı." FS 114'te Addam'ı doğururken hâlâ on altı yaşındaydı ve Alyn 115'te doğduğunda ise on sekiz yaşında ya var ya yoktu. Anneleri kadar küçük ve hızlı olan Gövde'li bu piçlerin hem gümüş saçları hem de mor gözleri vardı ve kısa süre sonra "kanlarında deniz tuzu" olduğunu da gösterdiler, büyükbabalarının tersanesinde büyüdüler ve daha sekiz yaşına gelmeden miço olarak denize açıldılar. Addam on ve Alyn dokuz yaşındayken anneleri, kendi babasının ölümü üzerine

kalan arazileri miras aldı, onları sattı ve gelen parayı da denize açılmak için kullandı; *Fare* adında bir ticaret gemisinin sahibesi olarak. Hünerli bir tüccar ve cüretkâr bir kaptandı, FS 130'a gelindiğinde Gövde'li Marilda'nın yedi gemisi vardı ve piç oğulları daima bu gemilerden birinde çalışıyordu.

Addam ve Alyn'e bakan herhangi biri onların ejderhadölü olduğunu yadsıyamazdı ancak anneleri kararlı bir şekilde babalarının ismini vermeyi reddediyordu. Sadece Prens Jacaerys'in yeni ejderhabinicisi çağrısı yapması üzerine Marilda nihayet sessizliğini bozdu ve onların Sör Laenor Velaryon'un öz oğulları olduğunu iddia etti.

Ona benziyorlardı, bu doğruydu ve Sör Laenor'un zaman zaman Hull'daki tersaneyi ziyaret ettiği biliniyordu. Bununla birlikte, Ejderha Kayası ve Akıntıtaşı'ndaki birçok kişi, Marilda'nın iddiasına kuşkuyla bakıyordu çünkü Laenor Velaryon'un kadınlara olan ilgisinin azlığı hatırlanıyordu. Ancak hiçbiri ona yalancı demeye cesaret edemedi, çünkü... Prens Jacaerys'e ekilme için çocukları getiren Laenor'un kendi babası Lord Corlys'ti. Tüm çocuklarından daha çok yaşayıp yeğenlerinin ve kuzenlerinin ihanetine maruz kalan Deniz Yılanı, bu yeni torunları kabul etmeye istekli görünüyordu. Gövde'li Addam'ın, Sör Laenor'un ejderhası Denizsisi'ne binmesi, annesinin iddialarının gerçekliğini kanıtlıyor gibiydi.

Bu nedenle, Büyük Üstat Munkun ve Rahip Eustace'ın onların Sör Leanor'un kanından olduğunu öne sürmesi bizi şaşırtmamalı... ama tabii ki Mantar her zaman olduğu gibi bu duruma muhalif. Soytarı, *Tanıklık*'ında, "küçük farelerin" babasının Deniz Yılanı'nın oğlu değil, Deniz Yılanı'nın kendisi olduğu fikrini ileri sürüyor. Lord Corlys'in, Sör Laenor'un erotik yatkınlıklarını paylaşmadığına dikkat çekiyor ve Hull tersanelerinin onun için ikinci bir ev olduğunu ve oğlunun ona kıyasla oraları daha az ziyaret ettiğini söylüyor. Karısı Prenses Rhaenys'in, birçok Targaryen gibi hararetli mizaca sahip olduğunu söyleyen Mantar, lord kocasının yarısı yaşında bir kızdan ve gemi inşaatçısının kızından olma piçlere babalık yapacak olmasını anlayışla karşılamayacağını da sözlerine ekliyor. Bu nedenle lord hazretleri, Alyn'in doğumundan sonra Fare ile "tersane teşebbüslerini" temkinli bir şekilde sona erdirdi ve oğullarını saraydan uzak tutmasını emretti. Ancak ve ancak Pren-

ses Rhaenys'in ölümünden sonra Lord Corlys sonunda piçlerini güvenli bir şekilde öne çıkarabildi.

Bu örnekte, kabul etmek gerekir ki, soytarının anlattığı hikâye rahip ve üstadın versiyonlardan daha muhtemel görünüyor. Kraliçe Rhaenyra'nın sarayında çok ama çok daha fazlası kesinlikle bu durumdan şüphe etmiştir. Eğer öyleyse de, dillerini tuttular. Gövde'li Addam'ın, Denizsisi'ni uçurarak kendisini ispatlamasından kısa bir süre sonra, Lord Corlys, Addam'ın ve kardeşinin piçlik damgalarını kaldırmak için Kraliçe Rhaenyra'dan ricada bulunacak kadar ileri gitti. Prens Jacaerys de bu konuda sesini çıkarınca kraliçe kabul etti. Ejderhadölü ve piç Gövde'li Addam, Akıntıtaşı'nın vârisi Addam Velaryon oldu.

Ancak bu, Kızıl Ekilme'ye bir son yazmadı. Daha fazlası ve daha kötüsü henüz gelmemişti, Yedi Krallık yakında korkunç sonuçlarla yüzleşecekti.

Ejderha Kayası'nın üç vahşi ejderhası, daha önce binicileri tanıyan ejderhalara göre daha zor sakinleştirildi, ancak hepsine aynı girişimlerde bulunuldu. İhtiyar Kral hâlâ gençken yumurtadan çıkan, dikkat çekici biçimde çirkin bir "çamurlu kahverengi"nde bir ejderha olan Koyunçalan koyun etine düşkündü, Akıntıtaşı'ndan Ağırsu'ya kadar akın edip çoban sürülerini yiyordu. Kendisini etkilemediği sürece çobanlara nadiren zarar verdi, ancak ara sıra çoban köpeği yuttuğu biliniyordu. Boz Hayalet, Ejderha Dağı'nın doğu tarafındaki bir delikte yaşıyordu, balıkları tercih ediyordu ve çoğunlukla, dar denizden aşağıya süzülüyor ve avını sudan yakalıyordu. Solgun gri-beyaz renkteki canavar sabah sisi rengindeydi, yıllarca insanlardan ve çalışanlardan kaçınan oldukça utangaç bir ejderhaydı.

Yabani ejderlerin en büyüğü ve en yaşlısı Yamyam'dı, ona bu isim verilmişti çünkü ölü ejderlerin cesetleri ile besleniyordu ve Ejderha Kayası'nın kuluçkahanelerinin üzerine yenidoğan yavruları ve yumurtaları almak için indiği biliniyordu. Halktan bazılarının iddialarına göre, balmumu yeşili gözlü, kömür siyahı Yamyam, Ejderha Kayası'na Targaryenlar gelmeden önce iniş yapmıştı. (Büyük Üstat Munkun ve Rahip Eustace bu öyküyü pek mümkün bulmuyor. Keza ben de.) Muhtemel ejderhaterbiyecileri bir kez binmek için ona düzinelerce girişimde bulunmuştu; mağarası kemiklerle doluydu.

Ejderhadöllerinin hiçbiri Yamyam'ı rahatsız edecek kadar aptal değildi (buna cesaret edenlerin hiçbiri macerasını anlatmak üzere geri dönmedi). Bazıları Gri Hayalet'i aradı ama onu bulamadı, çünkü o her zaman bulması zor bir yaratıktı. Koyunçalan'ın saklandığı yerden çıkarmanın daha kolay olduğu ortaya çıktı, vahşi, sinirli yaratık üç kale ejderhasının toplamından daha fazla tohum öldürmeyi başardı. Onu terbiye etmeyi ümit eden (Boz Hayalet arayışı sonuçsuz kalmıştı) Gövde'li Alyn'di. Koyunçalan ona ait olmayacaktı. Pelerinin alev alması üzerine ejderhanın mağarasından tökezleyerek çıktığında bunu fark edip hızlıca hayatını kurtaran kardeşi olacaktı. Denizsisi vahşi ejderhayı uzaklaştırırken Addam da alevleri peleriniyle söndürdü. Alyn Velaryon, uzun ömrünün sonuna kadar sırtında ve bacaklarında karşılaşmanın izlerini taşıyacaktı. Ancak yaşadığı için kendini şanslı saydı. Koyunçalan'ın sırtına binmek isteyen diğer döl ve arayıcıların çoğunun yolculuğu Koyunçalan'ın karnında sona ermişti.

Nihayetinde, kahverengi ejderha, ona atlı yaşında "küçük kahverengi bir kız" tarafından kurnazlık ve ısrarla dize getirildi, Koyunçalan onu kabullenmeyi ve beklemeyi öğrenene kadar kız her sabah taze kesilmiş bir koyunu ona götürmüştü. Munkun bu beklenmedik ejderhabinicisinin adının Nettles olduğunu belirtiyor. Mantar bize kızın bir liman fahişesinden doğma, Netty adında ne idüğü belirsiz bir piç olduğunu söylüyor. Adı her ne olursa olsun, siyah saçlı, kahverengi gözlü, kahverengi tenli kız sıska, ağzı bozuk, korkusuzdu... ve ejderha Koyunçalan'ın ilk ve son binicisi oldu.

Böylece Prens Jacaerys hedefine ulaştı. Ölümlere ve acılara sebep oldu, geride dullar ile öldükleri güne kadar yara izlerini taşıyacak olan yanmış adamlar kaldı ama sonunda dört yeni ejderhabinicisi bulundu. FS 129 sona ererken, prens Kral Toprakları'na karşı uçmaya hazırlandı. Saldırı için seçtiği tarih, yeni yılın ilk dolunayıydı.

Oysa insanın planları tanrıların oyuncağıdır. Jace planlarını belirlese bile, doğudan yeni bir tehdit yaklaşıyordu. Otto Hightower'ın planları meyvelerini vermişti; Tyrosh'taki toplantıda, Triarşi Yüksek Konseyi, ittifak teklifini kabul etmişti. Dokuz savaş gemisi Üç Kız'ın sancaklarının altındaki Basamaktaşı'ndan hızla ilerleyerek, Boğaz'a ulaşmak için küreklerini çekiyorlardı... ve şans ile tanrıların yapacağı şu işe bakın ki, Pentos gemisi *Umursamaz*, iki Targaryen prensini taşıyordu ve onları doğruca onların dişlerine götürüyordu.

Gemiyi korumak için gönderilen eşlikçiler ya battı ya da ele geçirildi; *Umursamaz* ele geçirildi. Hikâye Ejderha Kayası'na ancak Prens Aegon umutsuzca ejderhası Fırtınabulutu'nun boynuna yapışmış halde indiğinde ulaştı. Çocuk dehşetle bembeyaz kesilmişti, Mantar bize bir yaprak gibi titrediğini ve çiş koktuğunu söylüyor. Sadece dokuz yaşındaydı, daha önce hiç uçmamıştı... ve bir daha asla uçmayacaktı çünkü Fırtınabulutu *Umursamaz*'dan kaçarken karnına gömülmüş sayısız ok ve boynuna saplanmış demir akrep okuyla korkunç bir şekilde yaralanmıştı. Bir saat içinde öldü, sıcak kan siyah renkte akarken tısladı ve yaralarında dumanlar tüttü.

Aegon'ın küçük kardeşi Prens Viserys'in gemilerden kaçma şansı yoktu. Zeki bir çocuktu, ejderhasının yumurtasını sakladı ve dağınık, tuz lekeli giysilere büründü, sıradan bir miçodan daha

fazlası değilmiş gibi davrandı ama geminin gerçek miçolarından biri ona ihanet etti ve esir düştü. Munkun, yakaladığı kişinin kim olduğunu ilk anlayanın bir Tyroshi kaptanı olduğunu söylüyor ancak filonun amirali, Lys'li Sharako Lohar, kısa süre içinde ödülünü onun elinden aldı.

Lys'li amiral, filosunu saldırı için böldü. Bir kısmı Boğaz'a Ejderha Kayası'nın güneyinden, diğeri ise kuzeyinden girecekti. Aegon'ın Fethi'nin 130. yılının, beşinci gününün sabahının erken saatlerinde savaş patlak verdi. Sharako'nun savaş gemileri, arkalarında yükselen güneşle ilerledi. Parlama sayesinde gizlendiklerinden, Lord Velaryon'un kadırgalarının birçoğunu fark edilmeden, bazılarına vurarak, diğerlerine ise halatlar ve kancalarla çıkarma yaparak aldı. Ejderha Kayası'nı sorunsuzca terk eden güney filosu, Akıntıtaşı kıyılarına iniş yaptı, Baharat Kasabası'na adamlar indirdi ve onları karşılamak için karşılarına çıkan gemileri ateşe vermek üzere limana ateş gemileri gönderdi. Baharat Kasabası sabahın ortasına doğru yanarken, Myrish ve Tyroshi birlikleri Yüksek Dalga kapılarına dayandı.

Prens Jacaerys, Vermax'la Lys'li kadırgalarından oluşan bir hattın üzerine iniş yapınca, karşılık olarak bir mızrak ve ok yağmuru yağdı. Triarşi denizcileri, ejderhalarla daha önce Basamaktaşı'nda Prens Daemon'a karşı savaşırken karşı karşıya kalmışlardı. Hiçbir erkek onların cesaretine suç atamaz; ejderha ateşine ellerindeki silahlarla karşılık vermeye hazırdılar. Kaptanları ve kumandanları onlara, "Biniciyi öldürün, ejderha kaçacaktır," demişti. Bir gemi ateş aldı, sonra bir başkası. Özgür Şehirler'in adamları hâlâ savaşmaya devam ediyordu... ta ki bir çığlık yankılanana ve gökyüzüne baktıklarında daha fazla kanatlı figürün Ejderha Dağı tarafından onlara doğru geldikleri görene dek.

Bir ejderhayla yüzleşmek başka şeydir, beşiyle yüzleşmek başka. Gümüşkanat, Koyunçalan, Denizsisi ve Vermithor onların üzerine indiklerinde, Triarşi'nin adamları cesaretlerinin kendilerini terk ettiğini hissetti. Savaş gemilerinden oluşan hat hepsi birbiri ardına dönünce paramparça oldu. Ejderhalar yıldırım gibi düştü, her biri bir diğerinden daha parlak olan ateş topları, mavi ve turuncu, kırmızı ve altın renkler püskürdü. Gemi bir bir paramparça oldu ve

alevler tarafından yutuldu. Çığlık atan adamlar denize atladı, yanıyorlardı. Upuzun, siyah duman sütunları sudan yükseldi. Hepsi kaybolmuş gibiydi... hepsi *kaybolmuştu*...

Ejderhanın nasıl ve niçin düştüğü ile ilgili birkaç farklı hikâye anlatıldı. Bazıları bir arbaletçinin gözüne demir bir ok sapladığını iddia etti ancak bu versiyon Meraxes'in uzun süre önce Dorne'daki alınyazısına benziyor. Bir başka rivayet ise bize, Myr'li kadırgalarından birinin çanaklığında duran bir denizcinin, Vermax filoyu yakarken ona savura savura bir kanca fırlattığını söylüyor. Sivri uçlarından biri iki pul arasında destek alacak yer buldu ve ejderhanın kendi sürati yüzünden daha da derinlere battı. Denizci, zincirinin kendi ucunu direğe bağladı ve geminin ağırlığı ile Vermax'ın kanatlarının gücü, ejderhanın karnında uzun bir yara izi açtı. Ejderhanın öfke çığlığı, savaşın gürültüsüne rağmen Baharat Kasabası'ndan bile duyuldu. Uçuşu şiddetli bir şekilde sona erdi, Vermax tüterek ve çığlık atarak düştü ve suyu pençelemeye başladı. Kurtulanlar, kalkmak için uğraştığını ancak buna karşılık yanan bir kadırgaya bodoslama çarptığını söyledi. Tahta parçalandı, direk düştü ve nafile çabalayan ejderha gemi teçhizatına dolandı. Geminin kıçı yukarı kalkıp battığında, Vermax da onunla birlikte battı.

Jacaerys Velaryon'un rasgele atladığı ve birkaç kalp atışlığı bir süre için tütmekte olan bir parça gemi enkazına sarıldığı söyleniyor, ta ki en yakın Myr'li gemisinden bazı arbaletçiler kendisine ok atmaya başlayıncaya dek. Prens bir kere vuruldu, sonra bir daha. Giderek daha fazla Myr'li arbalet atmaya başladı. Nihayet bir ok boynuna saplandı ve Jace deniz tarafından yutuldu.

Boğaz'daki Muharebe, Ejderha Kayası'nın kuzeyinde ve güneyinde geceye karıştı ve tarihin en kanlı deniz savaşları arasında katıldı. Sharako Lohar, Basamaktaşı'ndan doksan Myr'li, Lys'li ve Tyrosh'lu savaş gemisinden oluşan bir filo almıştı; yirmi sekiz tanesi eve dönebilecek haldeydi ve yalnızca üç tanesinin mürettebatı Lys'lilerden oluşuyordu. Akıbetinde, Myr ve Tyrosh'un dulları, amirali kendi filosuna dokunmazken onlarınkini yıkıma götürmekle suçladı, bu kavganın başlangıcı iki yıl sonra Triarşi'nin sonunu getirecekti, üç şehir birbirlerine Kızların Savaşı'nda düşman olacaktı. Ancak bu, bu hikâyenin kapsamı dışındadır.

Saldırganlar Ejderha Kayası'na uğramasa da, eski Targaryen kalesinin saldırılamayacak kadar kuvvetli olduğuna hiç şüphe yoktu, Akıntıtaşı'na büyük bir zarar verdiler. Baharat Kasabası acımasızca yağmalandı, erkeklerin, kadınların ve çocukların bedenleri sokaklarda parçalandı ve martılar, sıçanlar ve leş kargaları için yem olarak bırakıldı, binaları yakıldı. Kasaba asla yeniden inşa edilmeyecekti. Yüksek Dalga da ateşe verildi. Deniz Yılanı'nın doğudan getirdiği tüm hazineler ateşler içinde kayboldu, hizmetkârları alevlerden kaçmaya çalışırken öldürüldü. Velaryon filosu, gücünün neredeyse üçte birini kaybetti. Binlerce kişi öldü. Ancak bu kayıpların hiçbiri Ejderha Kayası Prensi ve Demir Taht'ın vârisi Jacaerys Velaryon'unki kadar derinden hissedilmedi.

Rhaenyra'nın en küçük oğlu da kaybolmuş gibiydi. Savaşın kargaşasında, hayatta kalanların hiçbiri, Prens Viserys'in hangi gemide bulunduğunu kesin olarak bilmiyordu. İki taraftaki insanlar da öldüğünü, boğulduğunu, yakıldığını veya katledildiğini varsayıyordu. Ve kardeşi Küçük Aegon her ne kadar kaçtı ve yaşadıysa da bütün yaşam sevincini kaybetmişti; Fırtınabulutu'nun sırtına atlayıp küçük kardeşini düşmana bıraktığı için kendisini asla affetmedi. Deniz Yılanı kazandığı zafer için tebrik edildiğinde, ihtiyar adamın, "Eğer bu zaferse, dua edelim de bir daha asla kazanmayayım," dediği aktarılır.

Mantar bize, o gece Ejderha Kayası'nda kalenin altındaki bir meyhanede katliamın şerefine içen iki adam olduğunu söylüyor: Vermithor ve Gümüşkanat'i savaşa taşıyan ve bundan böbürlenecek biçimde hayatta kalmayı başaran ejderhabinicileri Hugh Çekiç ve Ulf Beyaz. "Biz artık şövalyeyiz, hakikaten," diye açıkladı Sağlam Hugh. Ulf da güldü ve cevap verdi, "Tüküreyim böyle işe. Biz lord olmalıyız."

Nettles bu kutlamaları paylaşmadı. Diğerleriyle uçtu, cesurca savaştı, diğerlerinin de yaptığı gibi yaktı ve öldürdü ama Ejderha Kayası'na döndüğünde yüzü dumandan siyah ve gözyaşlarından çizgi çizgiydi. Ve yakın zamana kadar Gövde'li Addam olan Addam Velaryon, savaştan sonra Deniz Yılanı'nı arayıp buldu; birbirleriyle ne konuştuklarını Mantar bile söylemiyor.

İki hafta sonra, Menzil'de Ormund Hightower kendini iki ordu arasına sıkışmış halde buldu. Altınkoru Lordu Thaddeus Rowan

ve Acı Köprü Piç'i Tom Çiçek, atlı şövalyelerden oluşan büyük bir orduyla kuzeydoğudan ilerlerken Sör Alan Beesbury, Lord Alan Tarly ve Lord Owen Costayne onun Eski Şehir'e geri çekilmesini engellemek için güçlerini birleştirmişlerdi. Ordular, Balşarabı nehri kıyısında etrafında kapanıp, hem önden hem de arkadan aynı anda saldırınca Lord Hightower hattının parçalandığını gördü. Yenilginin eli kulağında gibiydi... ta ki bir gölge savaş meydanını üzerinde kendini gösterip korkunç bir kükreme tepeden duyulana ve çeliğin çelikle çarpışma sesini kesene dek. Bir ejderha gelmişti.

Ejderha Tessarion namıdiğer Mavi Kraliçe, kobalt ve bakır renkteydi. Sırtında, Kraliçe Alicent'in üç oğlunun en küçüğü, Lord Ormund'un kavalyesi, bir zamanlar Prens Jacaerys'in süt kardeşi olan nazik ve yumuşak başlı delikanlı, 15 yaşındaki Daeron Targaryen vardı.

Prens Daeron ve ejderhasının gelişi savaşın gidişatını tersine çevirdi. Artık, Lord Ormund'un adamları saldırıyordu, düşmanlarına lanet okuyorlardı ve kraliçenin adamları kaçıyordu. Günün sonunda Lord Rowan, ordusundan geri kalanlar ile kuzeye çekiliyordu, Tom Çiçek ise öldü ve sazlar arasında yakıldı, iki Alan da esir alındı ve Lord Costayne de Cesur Jon Roxton'un kara kılıcı Yetim Bırakan'ın verdiği bir yaradan dolayı ölüyordu. Katledilenlerin cesetleriyle kurtlar ve kuzgunlar beslendi, Ormund Hightower, Prens Daeron'a öküz ve güçlü şaraptan bir ziyafet çekti ve onu tarihsel önem taşıyan Valyria uzunkılıcı Teyakkuz ile şövalye ilan etti ve ona, "Sör Cüretkâr Daeron" adını verdi. Prens, tevazuyla karşılık verdi, "Lordumun bunları söylemesi büyük nezaket ama zafer Tessarion'undur."

Ejderha Kayası'nda, Balşarabı'ndaki felaketten haberdar olunca siyah konseye umutsuzluk ve yenilgi havası hâkim oldu. Lord Bar Emmon, II. Aegon'a diz çökmelerinin zamanının belki de geldiğini söyleyecek kadar ileri gitti. Ancak kraliçe umutsuzluğa hiç kapılmamıştı. Sadece tanrılar, erkeklerin kalbinden neler geçtiğini bilir ama kadınları anlamak mümkün değildir. Bir oğlunun kaybından dolayı çöken Rhaenyra Targaryen, ikincisinin kaybından sonra yeni bir güç bulmuş gibiydi. Jace'in ölümü onu sertleştirdi, korkularını yok etti, sadece öfkesini ve nefretini bıraktı geride. Hâlâ kardeşinden daha fazla ejderhaya sahip olan Majesteleri, artık ne

pahasına olursa olsun onları kullanmaya kararlıydı. Aegon'a ve onu destekleyenlerin üzerine ateş ve ölüm yağdıracaktı, öyle söyledi siyah konseye ve onu Demir Taht'tan ya indirecekti ya da bunu denerken ölecekti.

Benzer bir çözüm, kardeşi Aegon yataktan çıkamadığı sırada onun adına hükmeden Aemond Targaryen'ın gönlünden de geçiyordu. Kız kardeşi Rhaenyra'yı hakir gören Tekgözlü Aemond, amcası Prens Daemon'ı ve Harrenhal'da topladığı büyük orduyu çok daha önemli bir tehdit olarak görüyordu. Sancaktarlarını ve konseyini toplayan prens, savaşı amcasına götürme ve isyankâr nehir lordlarını cezalandırma niyetini açıkladı.

Nehirtopraklarına hem doğudan hem de batıdan saldırmayı teklif etti ve böylece Üç Başlı Mızrak Lordu'nu aynı anda iki cephede savaşmaya zorlayacaktı. Jason Lannister batı tepelerinde müthiş bir ordu topladı; bin tane zırhlı şövalye ve yedi katı kadar okçu ve asker. Sör Criston Cole, Kral Toprakları'ndan Vhagar üzerindeki Prens Aemond'un eşliğiyle yola çıkarken, kendisi de yüksek bir mevziden inip Kırmızı Çatal'ı ateş ve kılıçla geçmek için izin istedi. İki ordu, "Üç Başlı Mızrak'ın hainlerini" aralarında ezmek için Harrenhal'da birleşeceklerdi. Ve eğer amcası kale surlarının üzerinde karşısına çıkarsa, ki kesin çıkardı, Vhagar, Caraxes'i yenerdi ve Prens Aemond da Prens Daemon'ın kellesi ile şehre dönerdi.

Yeşil meclis üyelerinin tamamı, Prens'in bu cesur tutumunu desteklemedi. Aemond, Sör Tylaнd Lannister ile El Sör Criston Cole'un desteğini aldı, ancak Büyük Üstat Orwyle, onu Fırtına'nın Sonu'na haber göndermesi ve Baratheon'un gücünü saldırıya geçmeden önce kendi safına eklemesi konusunda uyardı ve Demirsopa Lord Jasper Wylde ise Lord Hightower ile Prens Daeron'ı güneyden çağırması gerektiğini "iki ejderha birinden daha iyidir" fikrine dayandırarak belirtti. Dul Kraliçe de oğluna tembihte bulundu ve kardeşi kral ile ejderhası Altın Güneşateşi'nin iyileşmesini beklemesi gerektiği ve böylece onların da saldırıya katılabileceği konusunda onu uyardı.

Ancak Prens Aemond'un bu tür gecikmelere karnı toktu. Kardeşlerine veya ejderhalarına ihtiyaç duymadığını belirtti; Aegon çok ağır yaralıydı, Daeron ise çok küçüktü. Evet, Caraxes korkunç

bir canavardı, vahşi ve kurnazdı ve savaşta tecrübeliydi... ama Vhagar daha yaşlı, daha sert ve iki kat daha büyüktü. Rahip Eustace bize Akraba Katili'nin bunun onun zaferi olması gerektiğine karar verdiğini söylüyor; zaferini kardeşleriyle veya başka bir adamla paylaşmak istemiyordu.

II. Aegon, kılıcını tekrar almak için yatağından kalkıncaya kadar bu karara karşı çıkılmazdı zira naiplik ve hakimiyet Aemond'a aitti. Kararı uyarınca, prens iki hafta içinde Tanrılar Kapısı'ndan çıktı, dört bin kişilik sağlam bir ordunun başındaydı. "Harrenhal on altı günlük yürüme mesafesi," diye ilan etti. "On yedinci günde, Kara Harren'ın salonunda ziyafet çekeceğiz, amcamın kafası da mızrağımdan aşağıya bakıyor olacak." Ve diyarın diğer tarafında, emirlere amade olan Casterly Kayası Lordu Jason Lannister, batı tepelerinden aşağı, tüm gücüyle Kırmızı Çatal'a ve nehirtoprak-larının kalbine indi. Üç Başlı Mızrak Lordlarının, dönüp onunla karşılaşmaktan başka çaresi yoktu.

Daemon Targaryen çok yaşlıydı ve dört duvar arasında sakin sakin oturmasını engelleyecek kadar çok savaş görmüştü, o duvarlar Harrenhal'ınkiler kadar büyük olsa bile. Prens'in, Kral Toprakları'nda hâlâ arkadaşları vardı ve Aemond'un yola çıkmasından çok daha önce yeğeninin planlarının dedikoduları ona ulaşmıştı. Aemond ve Sör Criston Cole'un Kral Toprakları'nı terk ettiği söylendiğinde, Prens Daemon'ın güldüğü ve "Geç bile kaldılar," dediği söylenir zira bu anı uzun zamandır bekliyordu. Harrenhal'ın eğri büğrü kulelerinden bir kuzgun sürüsü havalandı.

Kırmızı Çatalda, Lord Jason Lannister kendisini Pembebakire Lordu yaşlı Petyr Piper ve Yaya Durağı Lordu Tristan Vance ile karşı karşıya buldu. Batılılar düşmanlarından sayıca üstün olsa da, nehir lordları mekânı daha iyi tanıyordu. Lannisterlar üç kez geçişi zorlamaya çalıştı ve üçünde de geri püskürtüldüler; son teşebbüste Lord Jason, kır saçlı kavalye Uzunyapraklı Pate'nin elinden ölümcül bir yara aldı. (Lord Piper bizzat, adamı sonrasında şövalye ilan etti ve ona Aslankatili Uzunyaprak adını verdi.) Ancak, Dördüncü Lannister saldırısı nehir geçidini aşmayı başardı; bu kez ölen Lord Vance oldu, batı ordusunun komutasındaki Sör Adrian Tarbeck tarafından katledildi. Tarbeck ve yüzlerce şövalye ağır zırhlarından

kurtuldu ve nehirdeki akıntının tersine, savaşın kaynağına doğru yüzüp Lord Vance'in birliklerini arkadan yakalamak üzere çembere aldılar. Nehir lordlarının safları paramparça oldu ve batılılardan binlercesi Kırmızı Çatal'da yüzmeye başladı.

Bu arada, Lord Jason ve onun sancaktarlarının öldüğünden habersiz, Demir Adalar'dan uzun gemi filoları, Lannisterların sahip olduğu kıyılara çıktı, başlarında Pyke'lı Dalton Greyjoy vardı. Demir Taht'ta hak iddia eden iki tarafın da desteğini istediği Kızıl Kraken seçimini yapmıştı. Demiradamları, Leydi Johanna kapıları sürgülettikten sonra Casterly Kayası'nı aşmayı ümit edemiyorlardı ancak limandaki gemilerin dörtte üçünü ele geçirdiler, geri kalanını batırdılar, ardından şehri yağmalamak üzere Lannis Limanı'nın duvarları üzerine çullandılar, sayısız servet ve Lord Jason'ın favori metresi ve öz kızlarının da dahil olduğu, altı yüzden fazla kadın ve kız çocuğuyla ayrıldılar.

Diyarın başka bir yerinde Lord Walys Mooton, Pençe Adası'ndan Celtigarlar ile Çatlakpençe Burnu'ndan yarı vahşi Crabblar ve Brunelara katılmak için Bakire Havuzu'ndan yüz şövalyeyle yola çıktı. Çam ormanları ve sisle örtülen tepeler sayesinde Uyku Kalesi'ne hızla ilerlediler, ani ortaya çıkışları garnizonu şaşırttı. Kaleyi yeniden ele geçirdikten sonra, Lord Mooton, en cesur adamlarını kalenin batısındaki kül alanına, ejderha Güneşateşi'nin canını almak üzere götürdü.

Olası ejderha avcıları, ejderhayı beslemek, ona hizmet etmek ve onu korumak için orada bulunan muhafız birliğini kolayca püskürttü ancak Güneşateşi kendisinin beklenenden daha zorlu olduğunu kanıtladı. Ejderhalar yerdeyken garip yaratıklardır ve yırtık sol kanadı, devasa altın solucanın havalanmasını engelliyordu. Saldırganlar, canavarı ölüme yakın halde bulmayı bekliyordu. Bunun yerine onu uyurken buldular, ancak kılıçların çarpışması ve atların gürültüsü kısa bir süre sonra onu uyandırdı ve ilk aldığı mızrak darbesi öfkelenmesine yol açtı. Çamurla kayganlaşmış, sayısız koyun kemiği arasında duran Güneşateşi, yılan gibi sarmal ve kıvrık haldeydi, kuyruğunu kamçı gibi savuruyordu ve uçmaya çabalarken saldırganlarına altından alevler gönderiyordu. Üç kez yükseldi ve üç kez tekrar yere düştü. Mooton'ın adamları onu kı-

lıçlar, mızraklar ve baltalarla çevreledi, ona çok ağır yaralar verdi... ancak her darbe yalnızca onu daha fazla kızdırıyor gibiydi. Hayatta kalanlar kaçmadan önce ölülerin sayısı üç haneye ulaşmıştı.

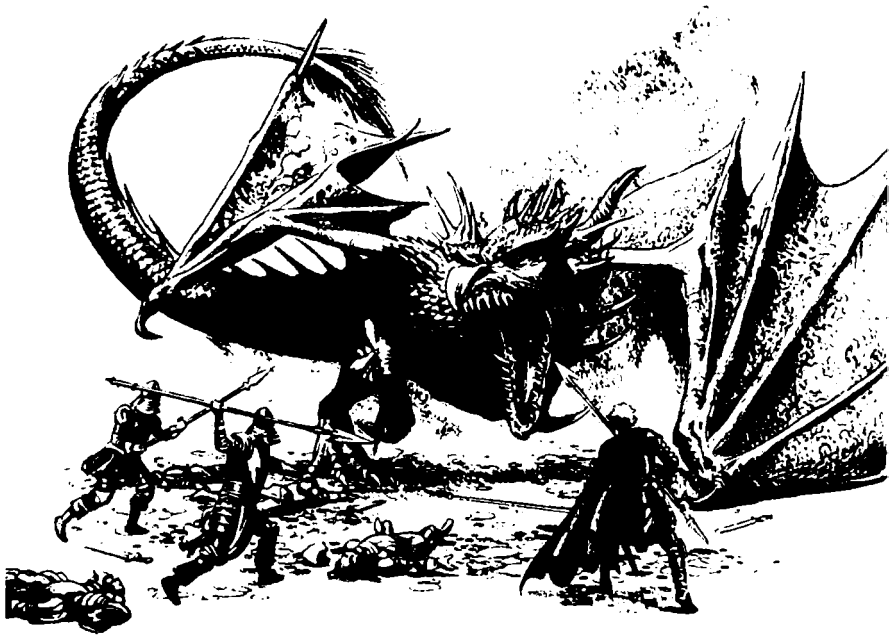
Ölenler arasında Bakire Havuzu Lordu Walys Mooton da vardı. Vücudu iki hafta sonra erkek kardeşi Manfryd tarafından bulunduğunda geriye kurtçuklarla dolu yanmış et ve erimiş zırhtan başka bir şey kalmamıştı. Yine de cesur adamların cesetleri ile yanmış ve şişmiş at cesetleri ile dolu olan o kül sahasının hiçbir yerinde, Lord Manfryd, Kral Aegon'ın ejderhasını bulamadı. Güneşateşi gitmişti. Ortada iz de yoktu, ejderhanın kendisini sürükleyip uçurmuş olduğu kesindi. Altın Güneşateşi tekrar kanatlanmıştı, öyle görünüyordu... ama nereye gitmişti, yaşayan hiç kimse bunu bilemezdi.

Bu arada, Prens Daemon Targaryen ejderhası Caraxes'in kanatlarındayken kendini güneye doğru hızlandırdı. Sör Criston'ın ilerleme hattından çok uzakta olan Tanrı Gözü'nün batı kıyısında, düşman ordudan kaçıp Karasu'yu geçtikten sonra Kral Toprakları'na giden nehri takip ederek doğuya döndü. Ejderha Kayası'nda Rhaenyra Targaryen, parıldayan siyah pullardan takım giydi, Syrax'a bindi ve yağmur fırtınası Karasu Körfezi'nin sularına kamçılarken havalandı. Şehrin yukarısında, kraliçe ve eşlikçisi prens bir araya gelip Aegon'ın Yüksek Tepesi üzerinde halka çizdi.

Gördükleri buluşma aşağıdaki şehir sokaklarında dehşete neden oldu, çünkü halk hayal ettikleri saldırının sonunda vaktinin geldiğini fark etmekte gecikmedi. Prens Aemond ve Sör Criston, Harrenhal'ı almaya karar verdiklerinde Kral Toprakları'nı savunmadan yoksun bırakmıştı... ve Akraba Katili de o korkunç canavar Vhagar'ı almıştı, geride kraliçenin ejderhalarıyla karşılaşmak üzere yalnızca Rüyaateşi ve için bir avuç dolusu ejderha yavrusu kalmıştı. Genç ejderhalara daha önce binilmemişti ve Rüyaateşi'nin binicisi Kraliçe Helaena çökmüş bir kadındı; şehir ejderhasız kalmış denebilirdi.

Halktan binlerce kişi kırsal kesimde güvenli yerler bulmak için çocuklarını ve eşyalarını yüklenip şehir kapılarından çıktı. Diğerleri evlerinin altına çukurlar ve tüneller kazdı, bu siyah ve rutubetli çukurlar, şehir yanarken saklanmayı umdukları yerlerdi (Büyük Üstat Munkun, Kral Toprakları'ndaki gizli geçitlerin ve gizli yolların bu zamana tarihlendiğini söylüyor). Bit Çukuru'nda isyan patlak verdi.

Deniz Yılanı'nın gemilerinin doğuda Karasu Körfezi'nden nehre doğru ilerlediği görülünce, şehirdeki her bir septten çanlar çalmaya başladı ve çeteler geçtikleri her sokağı yağmaladı. Altın pelerinliler huzuru sağlayana kadar düzinelerce insan öldü.

Hem Lord Koruyucu hem Kral Eli orada olmadığından ve de Kral Aegon'ın kendisi de yanmış vaziyette yatalak olduğundan ve haşhaş rüyalarında kaybolduğundan, şehrin savunmasını sağlamak, annesi Dul Kraliçe'ye düştü. Kraliçe Alicent ipleri eline aldı, kale ve şehir kapılarını kapattırdı, altın pelerinlileri surlara yolladı ve Prens Aemond'u bulup onu geri getirmeleri için süratli atlara binen biniciler gönderdi.

Ayrıca, Büyük Üstat Orwyle'ın "tüm sadık lordlara" kuzgunlar göndermesini emretti ve onları gerçek krallarını savunmaya çağırdı. Orwyle odasına geri döndüğünde, onu bekleyen dört altın

pelerinliyle karşılaştı. Bir adam çığlıklarını bastırırken diğerleri de onu dövüp bağladı. Büyük Üstat, kafasının üzerine geçirilmiş bir çuvalla, siyah hücrelere kadar götürüldü.

Kraliçe Alicent'in binicileri, kapılardan daha öteye gitmedi, daha fazla altın pelerinli onları orada gözaltına aldı. Majesteleri'nin bilmediği şuydu ki, Kral Aegon'a olan bağlılıkları için seçilmiş, kapıları kumanda eden yedi kaptan, Caraxes, Kızıl Kale'nin üstünde gökyüzünde göründüğü anda ya tutuklandı ya da öldürüldü... zira Şehir Muhafızları'ndaki askerler bir zamanlar onları kumanda etmiş Şehir Prensi Daemon Targaryen'ı hâlâ seviyordu.

Kraliçe Alicent'in kardeşi, altın pelerinlilerin komutasında ikinci sırada olan Sör Gwayne Hightower, uyarıda bulunmak amacıyla ahırlara koştu; kumandanı Luthor Largent'ın önünde yakalandı, silahsızlandırıldı ve sürüklendi. Hightower onu bir dönek olarak kınadığında, Sör Luthor güldü. "Bize bu pelerinleri Daemon verdi," dedi, "ve hangi yöne döndürdüğünün bir önemi yok, onlar altın." Sonra kılıcını Sör Gwayne'in karnına soktu ve Deniz Yılanı'nın gemilerinden gelen adamlar girebilsin diye şehir kapılarının açılmasını emretti.

Surlarının tüm gücüne rağmen Kral Toprakları bir günden daha kısa bir sürede düştü. Nehir Kapısı'nda kısa ve kanlı bir kavga yaşandı; on üç Hightower şövalyesi ve yüz silahlı asker, altın pelerinlileri yaklaşık sekiz saat boyunca kentin içinden ve dışından uzakta tuttular ama kahramanlıkları boşunaydı çünkü Rhaenyra'nın askerleri, diğer altı kapıdan hiçbir direnişle karşılaşmadan içeri girdiler. Kraliçenin ejderhalarının yukarıda görülmesi, karşı tarafın yüreğine korku saldı ve Kral Aegon'ın geriye kalan sadıkları ya saklandı ya kaçtı ya da diz çöktü.

Ejderhalar bir bir iniş yaptılar. Koyunçalan, Visenya'nın Tepesi'nin zirvesini aydınlattı, Gümüşkanat ve Vermithor ise Ejderha Çukuru'nun dışındaki Rhaenys Tepesi'ndeydi. Prens Daemon, Caraxes'i dış avluya indirmeden önce Kızıl Kale'nin kulelerini arasında daire çizdi. Sadece muhafızların kendisine zarar vermeyeceğinden emin olduktan sonra karısı kraliçenin, Syrax'ın sırtında aşağı inmesini işaret etti. Addam Velaryon havada kaldı, Denizsisi'ni şehir duvarları etrafında uçurdu, ejderhasının geniş ve deri

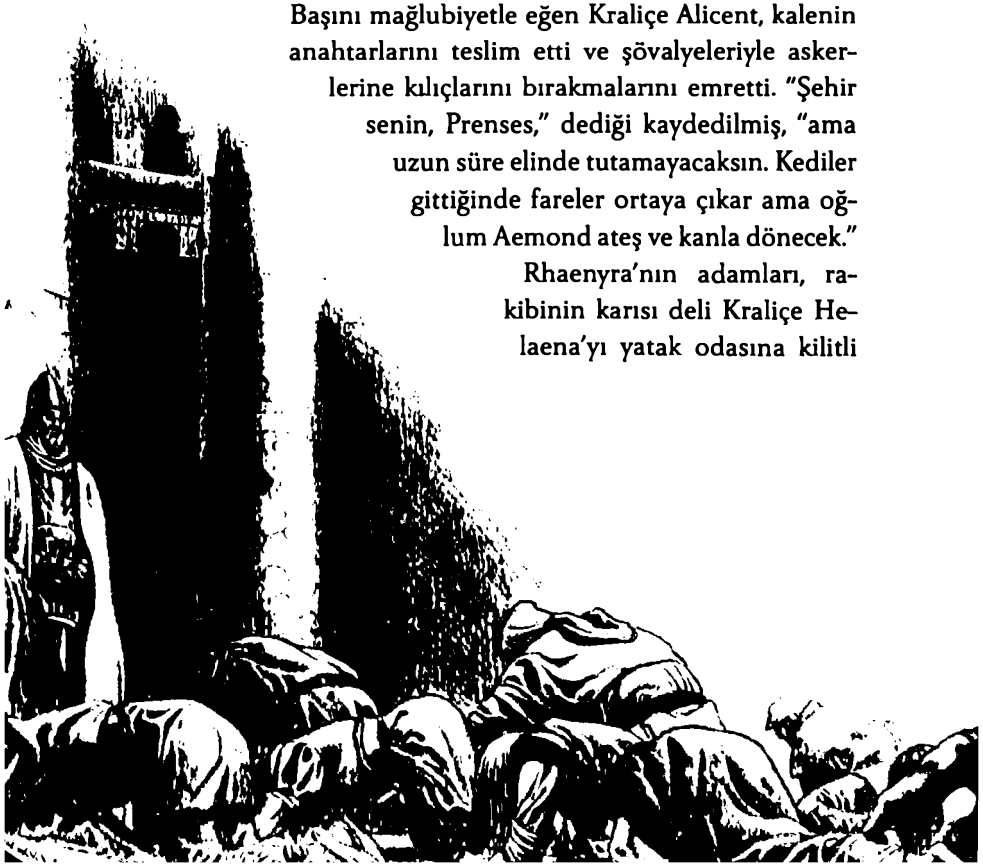

kanatlarının çırpması, aşağıdakilere karşı her türlü çatışmaya ateşle karşılık verileceği mesajını iletti.

Direncin ümitsiz olduğunu görünce, Dul Kraliçe Alicent, Maegor'un Malikânesi'nden babası Sör Otto Hightower, Sör Tyland Lannister ve Demirsopa Lord Jasper Wylde ile birlikte dışarı çıktı (Lord Larys Strong yanlarında değildi. Fısıltı başı bir şekilde ortadan kaybolmanın bir yolunu bulmuştu). Müteakip olaylara tanıklık eden Rahip Eustace, Kraliçe Alicent'in üvey kızıyla bir anlaşmaya varmaya çalıştığını söyledi. "İhtiyar Kral'ın döneminde olduğu gibi, birlikte büyük bir konsey toplayalım," dedi Dul Kraliçe, "ve veraset sorununu diyarın lordları önünde masaya yatıralım."

Ancak Kraliçe Rhaenyra, öneriyi reddetti. "Sen, beni Mantar'la mı karıştırdı?" diye sordu. "İkimiz de bu konseyin nasıl yönetileceğini biliyoruz." Sonra da üvey annesine seçme şansı sundu: Ya teslim ol ya da yan.

Başını mağlubiyetle eğen Kraliçe Alicent, kalenin anahtarlarını teslim etti ve şövalyeleriyle askerlerine kılıçlarını bırakmalarını emretti. "Şehir senin, Prenses," dediği kaydedilmiş, "ama uzun süre elinde tutamayacaksın. Kediler gittiğinde fareler ortaya çıkar ama oğlum Aemond ateş ve kanla dönecek." Rhaenyra'nın adamları, rakibinin karısı deli Kraliçe Helaena'yı yatak odasına kilitli

halde buldular... ama kralın odasının kapısını kırdıklarında, yalnızca "yatağını boş, lazımlığını dolu" vaziyette buldular. II. Aegon kaçmıştı. Kral Muhafızları'ndan Willis Fell ve Rickard Thorne ile birlikte çocukları, altı yaşındaki Prenses Jaehaera ve iki yaşındaki Prens Maelor da öyle. Dul Kraliçe bile nereye gittiklerini biliyor gibi görünmüyordu ve Luthor Largent, şehir kapılarından hiçbirinin geçmediğine dair yemin etti.

Bununla birlikte, Demir Taht'ı gizlice götürmenin bir yolu yoktu. Kraliçe Rhaenyra da babasının koltuğunu alana kadar uyuyamazdı. Böylece, meşaleler taht odasında yakıldı, kraliçe demir basamaklara tırmandı ve ondan önce Kral Viserys'in, ondan önce İhtiyar Kral'ın ve çok daha eskiden de Maegor, Aenys ve Aegon'ın oturduğu yere oturdu. Sert suratlıydı, zırhı hâlâ üzerindeydi, Kızıl Kale'deki her kadın ve erkek öne çıkarak önünde diz çöktüğünde, affedilmek için yalvardığında, hayatları ve kılıçları üzerine yemin ettiğinde ve kraliçelerini onurlandırdıklarında hep yüksekte oturdu.

Rahip Eustace bize törenin gece boyunca devam ettiğini söylüyor. Rhaenyra Targaryen'ın kalkıp da merdivenlerden aşağı indiği sırada şafak vakti geçmişti. "Lord kocası Prens Daemon, salondan ona eşlik ederken, Majesteleri'nin bacaklarında ve sol avucunun içinde kesikler görüldü," diye yazıyor Eustace. "İlerledikçe kan damlaları yere damladı ve âlimler birbirlerine baktı ancak hiçbiri gerçeği yüksek sesle söylemeye cesaret edemedi: Demir Taht onu reddetmişti ve onun üzerinde geçireceği günler sayılıydı."

Ejderhaların Ölümü

Muzaffer Rhaenyra

Kral Toprakları Rhaenyra Targaryen'ın olduğu sırada dahi ejderhaları, Prens Aemond ve Sör Criston Cole, Harrenhal'a ilerlerken, Adrian Tarbeck'in yönetimindeki Lannister ordusu doğuya doğru ilerliyordu.

Pelit Kalesi'nde, Lord Joseth Smallwood, Lord Piper'a ve mağlup ordudan geride kalanlara katılmak için yola çıktığında batılılar göz ucuyla kontrol edildi, ancak Piper, çıkan savaşta öldü (en sevdiği torununun başını mızrağın üzerinde görünce kalbinin durup öldüğünü söylüyor Mantar) ve Smallwood kalenin içine çekildi. İkinci savaş, üç gün sonra, nehirtopraklıların Sör Harry Penny adında bir gezgin şövalyenin kumandası altında toplanmalarıyla gerçekleşti. Bu olası kahraman kısa süre sonra, Adrian Tarbeck'i öldürürdüğü sırada öldü. Lanetler bir kez daha hüküm sürdü, nehirtopraklılar kaçarken katledildiler. Batılı ordu, Harrenhal'a yürüyüşe devam ettiğinde, çok yaralandığı için tahtırevanından komuta eden ihtiyar Lord Humfrey Lefford'un emrindeydi.

Çok az kişi Lord Lefford'un yakın zaman sert bir sınamayla karşı karşıya kalacağından şüpheleniyordu, çünkü yeni toplanmış bir düşman ordusu, kuzeyden aşağıya iniyordu: Kraliçe Rhaenyra'nın sancaklarını taşıyan, iki bin vahşi kuzeyli. Başlarında Barrowton Lordu Roderick Dustin vardı, yaşlı ve şerefli bir savaşçı olan Ro-

derick'e, Geçkin Roddy derlerdi. Ordu, eski zırhlar ve pejmürde deriler içindeki kır sakallılardan oluşuyordu herbiri tecrübeli bir savaşçıydı, herbiri atlıydı. Kendilerine Kış Kurtları adını vermişlerdi. Lord Saberick, İkizler'de, Leydi Sabitha Frey onları selamlamak için dışarı çıktığı sırada, "Ejderha kraliçe için ölmeye geldik," dedi.

Bu arada, çamurlu yollar ve yağmur fırtınası Aemond'un ilerlemesini yavaşlattı çünkü ordusu uzun bir yük trenine sahipti ve büyük ölçüde yayaydı. Sör Criston'ın öncü kuvveti, Sör Oswald Wode ile Darry ve Roote lordlarıyla göl kıyısındaki kısa ve sert bir savaşı verdi, başka bir muhalefetle karşılaşmadı. Yürüyüşün on dokuzuncu gününden sonra Harrenhal'a ulaştılar... ve Prens Daemon ile tüm halkı ile birlikte ayrılmış vaziyette, kale kapılarını açık buldular.

Prens Aemond, amcasının Caraxes'e saldırmaya çalışabileceğini düşünerek, yürüyüş boyunca Vhagar'ı ana birlikle tutmuştu. Cole'dan bir gün sonra Harrenhal'a ulaştı ve o gece büyük bir zafer kutlaması yaptı; Aemond, Daemon ve "nehrin pisliği"nin yüzleşmektense kaçtığını iddia etti. Kral Toprakları'nın düştüğü haberi ona ulaştığında afalladı, prens kendini aptaldan da aptal hissetti. Öfkesi, karşısında durulamayacak kadar korkunçtu.

İlk acı çeken kişi Sör Simon Strong oldu. Prens Aemond'un böyle tiplere hiçbir sevgisi yoktu ve kale muhafızının Harrenhal'ı Daemon Targaryen'a vakit kaybetmeden olduğunu düşünüp yaşlı adamın bir hain olduğuna kendini ikna etti. Sör Simon masumiyetini yineledi, Taç'ın gerçek ve sadık bir hizmetçisi olduğunu vurguladı. Büyük yeğeni Larys Strong'un, Harrenhal Lordu ve Kral Aegon'ın fısıltı ustası olduğunu Naip Prens'e hatırlattı. Bu inkârlar Aemond'un şüphelerini alevlendirmekten başka işe yaramadı. Yumruayak da bir haindi, diye karar verdi. Kral Toprakları'nın en savunmasız olduğu zamanı Daemon ve Rhaenyra başka nasıl bilebilirdi? Küçük konseyden biri onlara haber yollamıştı... ve Larys Yumruayak Kemikkıran'ın erkek kardeşiydi, haliyle Rhaenyra'nın piçlerinin amcasıydı.

Aemond, Sör Simon'a kılıç verilmesini emretti. "Doğru konuşup konuşmadığına tanrılar karar versin," dedi. "Masumsan, Savaşçı beni yenmen için sana güç verecek." Müteakip düello tamamen

tek taraflıydı, tüm kanıtlar aynı yönde; Prens yaşlı adamı parçalara ayırdı, sonra cesedini Vhagar'a verdi. Sör Simon'ın torunları da ondan daha uzun yaşamadı. Birer birer, damarlarında Strong kanı bulunan her erkek ve çocuk sürüklenip kafalarından yapılan yığın üç metre yüksekliğine duruncaya kadar katledildiler.

Böylelikle, kadim soyları İlk İnsanlara kadar uzanan soylu ve savaşçı aile Strong Hanesi'nin soyu, Harrenhal'daki salonda kurudu. Hiçbir öz Strong sağ kalmadı, keza piçler de... garip bir şekilde... Alys Nehir hariç. Sütanne, yaşının iki katı olmasına rağmen (üç, Mantar'a güvenirsek), Prens Aemond onu Harrenhal'ı aldıktan hemen sonra kalenin birçok güzel hizmetçisi dahil diğer kadınlarına tercih ettiği için savaş ödülü olarak yatağına götürmüştü

Harnhal'ın batısında, Lannister ordusu ilerledikçe nehirtopraklarında mücadele devam etti. Kumandanları Lord Lefford'un yaşı ve düşkünlüğü yürüyüşlerini yavaşlatmıştı, ancak Tanrı Gözü'nün batı kıyılarına yaklaşırken, yollarında yeni ve kocaman bir orduyla karşılaştılar.

Geçkin Roddy ve Kış Kurtları, Geçit'in Lordu Forrest Frey ve Kuzgunağaç Okçusu olarak bilinen Kızıl Robb'un ordularına katıldı. Kuzeyliler iki bin kişiydi, Frey de iki yüz süvari ve üç katı kadar da yaya askere sahipti, Nehir ise savaş üç yüz okçuyu getirmişti. Ve Lord Lefford'un güneyden daha fazla düşman geldiği bir sırada önündeki düşmanla yüzleşecek kadar adamı yoktu; güneyden Lordlar Bigglestone, Chambers ve Perryn ile önceki savaşlardan geride kalanlardan oluşan ordusuyla Aslankatili Uzunyaprak geliyordu.

Bu iki düşman arasında sıkışan Lefford, birinden birine arkasını dönme korkusu yüzünden ikisine karşı da hamle yapmakta tereddüt etti. Onun yerine sırtını göle verdi, siper kazdı ve Harrenhal'daki Prens Aemond'a yardımlarını iletecek kuzgunlar gönderdi. Bir düzine kuş kanatlandıysa da hiçbiri prense ulaşmadı; Tüm Westeros'taki en iyi okçu olduğu söylenen Kızıl Robb Nehir, onları havada avladı.

Sör Garibald Gray liderliğinde Lord Jon Charlton ve yeni Kuzgunağaç Lordu on bir yaşındaki Benjicot Blackwood'un da aralarında olduğu daha fazla nehirtopraklı ertesi gün geldi. Bu yeni desteklerle birlikte daha da kuvvetlenen Kraliçenin adamları,

saldırı zamanın geldiğine karar verdiler. "Ejderhalar gelmeden önce bu aslanlara bir son vermek en iyisi," dedi Geçkin Roddy.

Ejderhaların Dansı'nın en kanlı kara savaşı ertesi gün güneşin doğmasıyla başladı. Hisar'ın yıllıklarında, Göl Kıyısı Savaşı olarak bilinse de bunu anlatacak kadar uzun yaşayan insanlara göre adı her zaman Balık Yemi oldu.

Üç taraftan saldırıya uğrayan batılılar adım adım Tanrı Gözü'nün sularına doğru çekildi. Orada yüzlerce kişi öldü, sazlıklarda savaşırken can verdi; kaçmaya çalıştıklarında yüzlercesi daha boğuldu. Akşam karanlığı çöktüğünde iki bin kişi ölmüştü, aralarında Lord Frey, Lord Lefford, Lord Bigglestone, Lord Charlton, Lord Swyft, Lord Reyne, Sör Clarent Crakehall ve Lannis Limanıpiçi Sör Emory Tepe gibi birçok önemli kişi vardı. Lannister ordusu darmadağın edildi ve katledildi, ancak öyle bir bedelin karşısında Kuzgunağaç'ın genç Lordu Ben Blackwood ölü yığınlarını görünce ağladı. En ağır kayıpları kuzeyliler verdi çünkü Kış Kurtları saldırıyı kumanda etme onuruna nail oldular ve Lannister mızraklarının saflarına beş kez saldırdılar. Lord Dustin ile güneye gelen erkeklerin üçte ikisinden fazlası öldü veya yaralandı.

Mücadele diyarın başka bir yerinde de devam etse de, bu çatışmalar Tanrı Gözü'ndeki büyük savaştan çok daha küçüktü. Menzil'de, Lord Hightower ve eşlikçisi Prens Cüretkâr Daeron, zafer kazanmaya, rakiplerini teslim olmaya zorlayarak devam etti ve Altınkorulu Rowan, Eski Meşe'den Oakheartlar ve Kalkan Adaları'nın lordları bunlar arasındaydı zira hiçbiri Mavi Kraliçe Tessarion ile yüz yüze gelmeye cesaret edemedi. Lord Borros Baratheon sancakları topladı ve Kral Toprakları'na ilerlemek niyetindeydi, Fırtına Sonu'nda altı bine yakın adam topladı... yalnızca onları dağlara doğru yönlendirmek amacı güdüyordu. Lord, bunu meşru kılmak için fırtınatopraklarındaki Dorne'lu saldırıları bahanesini kullandı ancak birçok kişi, fikir değişikliğinin sebebinin Dorne'lular değil, ileride oldukları fısıldanan ejderhalar olduğunu söyledi. Günbatımı Denizi'nde, Kızıl Kraken'ın uzun gemileri Güzel Ada'ya indi, adanın bir ucundan diğerine ilerleyince, Lord Farman surları ardına sığındı ve asla gelmeyecek için yazılar yolladı.

Harrenhal'da Aemond Targaryen ve Criston Cole, kraliçenin saldırılarına en iyi nasıl cevap verebileceklerini tartıştılar. Her ne kadar Kara Harren fırtına tarafından alınamayacak kadar güçlüyse de, nehir lordları Vhagar'ın korkusundan dolayı kuşatma yapmaya cesaret edemedi, kralın adamlarının yiyecek ve yemleri azalıyordu, askerleri ve atları açlık ile hastalıklara yenik düşüyordu. Sadece kararmış tarlalar ve yakılan köyler kaldı kalenin devasa duvarlarının görüş alanı içinde ve yiyecek götürmek için harekete geçen ekipler bir daha geri dönmedi. Sör Criston, Aegon'ın desteğinin en kuvvetli olduğu güneye geri çekilme çağrısında bulundu, ancak prens "Sadece bir namert, hainlerden kaçar" diyerek bunu reddetti. Kral Toprakları ve Demir Taht'ın kaybı onu öfkelendirmişti ama Balık Yemi'nin haberi Harrenhal'a ulaştığında Lord Koruyucu neredeyse haberi veren kavalyeyi boğuyordu. Sadece yatak arkadaşı Alys Nehir'in şefaati sayesinde çocuğun hayatı kurtulmuştu. Prens Aemond, Kral Toprakları'na derhal saldırı yapılmasını istiyordu. Kraliçe'nin ejderhalarının hiçbirinin Vhagar'a denk olmadığı konusunda ısrarcıydı.

Sör Criston bunun aptallık olduğunu söyledi. "Altıya karşı bir aptallara göre bir savaştır, Prens'im," dedi. Güneye inmelerine izin verin, diye fikir beyan etti bir kez daha ve güçlerini Lord Hightower'ınkine katsınlar. Prens Aemond, kardeşi Daeron ve ejderhasıyla tekrar bir araya gelebilirdi. Kral Aegon, Rhaenyra'nın hamlelerinden kaçmıştı, bunu biliyorlardı, kesinlikle Güneşateşi'ni geri alacak ve kardeşlerine katılacaktı. Belki şehirdeki arkadaşları da Kraliçe Helaena'yı kurtarmanın bir yolunu bulabilirdi, böylece Rüyaateşi'ni savaşa götürebilirdi. Bunlardan biri Vhagar'sa eğer dört ejderha, altıya karşı galip gelebilirdi.

Prens Aemond bu "açgözlü fikri" düşünmeyi reddetti. Kardeşinin naibi olarak, El'e itaat edilmesini emredebilirdi ama yapmadı. Munkun, bunun yaşlı adama duyduğu saygısı nedeniyle olduğunu söylerken, Mantar, iki erkeğin sütanne Alys Nehir'e duydukları tutkuları yüzünden rakip olduklarını, kadının da bir zamanlar aşk iksirleriyle uğraştığının unutulmaması gerektiğini öne sürüyor. Rahip Eustace, kısmen cüceye hak veriyor ancak Nehir'e kendini kaptıranın sadece Aemond olduğunu ve onu terk etme düşüncesine dayanamayacağını söylüyor.

Sebep ne olursa olsun, Sör Criston ve Prens Aemond yollarını ayırmaya karar verdiler. Cole ordunun komutasını aldı ve onları Ormund Hightower ve Prens Daeron'a katılmaları için güneye yönlendirirdi, ancak Naip Prens onlara eşlik etmedi. Bunun yerine, kendi savaşını savaşmak, hainlere havadan ateş yağdırmak istiyordu. Er ya da geç, "orospu kraliçe" onu durdurmak için bir ya da iki tane ejderha gönderirdi ve Vhagar da onları yok ederdi. Aemond, "*Tüm* ejderhalarını göndermeye cesaret edemiyor," dedi. "Bu, Kral Toprakları'nı çıplak ve savunmasız bırakır. Syrax'ı da kalan son tatlı çocuğunu da riske atmaz. Rhaenyra kendisine kraliçe diyebilir, ancak o bir kadının vücuduna, bir kadının zayıf kalbine ve bir annenin korkularına sahip."

Ve böylelikle Kral Yapan ve Akraba Katili ayrıldılar, her birinin kendi kaderini çizerken Kızıl Kale'de Kraliçe Rhaenyra Targaryen, arkadaşlarını ödüllendirmek ve üvey kardeşine hizmet edenlere vahşi cezalar vermek için kolları sıvadı. Altın pelerinlilerin kumandanı Sör Luthor Largent'a soylu unvanı verildi. Sör Lorent Marbrand, Kraliçe Muhafızları'nın Lord Kumandanı oldu ve yanına hizmet edecek altı değerli şövalye seçmekle yetkilendirildi. Büyük Üstat Orwyle zindanlara gönderildi ve Majesteleri, Hisar'a "sadık hizmetkâr" Gerardys'in bundan böyle "tek gerçek Büyük Üstat" olduğunu bilgilendiren bir mektup yazdı. Artık Orwyle'ı yutan aynı zindanlarda hayatta kalan siyah lordlar ve şövalyeler serbest kaldı, topraklar, rütbeler ve onurlarla ödüllendirildi.

"Kendisi II. Aegon olarak tanıtan gaspçı"nın yakalanmasına yardımcı olacak bilgiler için büyük ödüller verildi; kızı Jaehaera; oğlu Maelor; "sahte şövalyeler" Willis Fell ve Rickard Thorne; ve Yumruayak Larys Strong için de. Bu, istenen sonucu veremediğinde, Majesteleri, ondan kaçan "hainler ve kötüler"in peşinde koşmak için "şövalye engizitörler" denen ekipleri gönderdi ve onlara yardım ettiği tespit edilen herhangi bir adamı cezalandırmalarını söyledi.

Kraliçe Alicent, altın zincirlerle el ve ayak bileğinden bağlandı ancak üvey kızı, "onu bir zamanlar seven babası uğruna" hayatını bağışladı. Kendi babası o kadar şanslı değildi. El olarak üç krala hizmet eden Sör Otto Hightower, başı kesilen ilk haindi. Demirsopa onu takip etti ve o sırada bile hâlâ bir kralın oğlunun kızından önde

gelmesi gerektiğinde ısrar ediyor. Taç'ın hazinesinin bir kısmını geri kazanmak umuduyla, Sör Tyland Lannister işkencecilere verildi.

Zindanlardan kaçmak için yeşile dönen siyahlar Lord Rosby ve Stokeworth tekrar siyaha dönmeye çalıştı ancak kraliçe sadakatsiz arkadaşların düşmanlardan daha kötü olduğunu söyledi ve "yalan söyleyen dillerinin" infazlarından önce koparılmasını emretti. Ancak ölümleri, halefiyet konusunda onu rahatsız edici bir sorunla bıraktı. Gerçek olduğu üzere, "inançsız arkadaşlar"ın her biri ardında bir kız çocuğu bıraktı; Rosby'ninki on iki, Stokeworth'un altı yaşında bir kızı vardı. Prens Daemon, ilkinin, demircinin oğlu Sağlam Hugh ile (kendisine Hugh Çekiç adını vermişti), ikincisinin de Ayyaş Ulf ile (artık sadece Ulf Beyaz) evlenmesini önerdi, böylece topraklarını siyah tutarlardı ve dölleri de savaşta yer aldıkları için ödüllendirirlerdi.

Ancak Kraliçe'nin El'i buna karşı çıktı çünkü her iki kızın da küçük erkek kardeşleri vardı. Deniz Yılanı, Rhaenyra'nın Demir Taht ile ilgili iddiasının hususi bir vaka olduğunda ısrar etmişti; babası onu vârisi olarak *adlandırmıştı*. Lord Rosby ve Stokeworth böyle bir şey yapmamıştı. Oğullarını kızlarının karşısında küçümsemek, yüzyıllarca süren kanuna ve emsallere ters düşerdi ve Westeros'taki diğer lordlar da kendi haklarının ablalarınınki karşısında göz ardı edilmesi üzerine, hak iddia etme durumlarını sorgulamaya başlardı.

Munkun, Prens Daemon'dan ziyade Lord Corlys'in lehine karar vermesini sağlayan şeyin buna benzer lordların desteğini kaybetmekten korktuğu olduğunu söylüyor *Gerçek Anlatım*'ında. Rosby ve Stokeworth Hanelerinin toprakları, kaleleri ve hazineleri, idam edilen iki lordun oğullarına verilirken, Hugh Çekiç ve Ulf Beyaz şövalye ilan edildi, Akıntıtaşı adasında küçük arazilerle ödüllendirildi.

Mantar, Çekiç'in İpek Sokağı'ndaki bir genelevde kraliçenin şövalyelerinden birini iki adam genç bir kızın bekâreti üzerine tartışırken onu öldüresiye döverek kutlama yaptığını, Beyaz'ın ise Bit Çukuru'nun sokaklarında sarhoş bir şekilde altın mahmuzları dışında çırılçıplak at sürdüğünü söylüyor. Bunlar Mantar'ın anlatmayı sevdiği türden hikâyeler ve gerçeklikleri kesin olarak tespit edilemiyor... ama şüphesiz ki Kral Toprakları halkı, çok geçmeden kraliçenin bu yeni şövalyelerinin her ikisini de yaka silkmeye başlayacaktı.

Daha da az sevilse bile, tabii böyle bir şey mümkünse, Majesteleri hazine lord ve hazine başı olarak uzun süredir destekçisi olan Pençe Adası Lordu Bartimos Celtigar'ı seçti. Lord Celtigar görev için çok uygun görünüyordu: Kraliçeye verdiği desteğe sadıktı ve hiç geri adım atmadı; boyun eğmez, rüşvet yemez ve maharetli biri olduğu konusunda herkes hemfikirdi, hem de çok zengindi. Rhaenyra'nın böyle bir adama ihtiyacı vardı çünkü kendisinin paraya ihtiyacı vardı. Taç, Kral Viserys'in tahta geçmesi üzerine altınla dolmuş olmasına rağmen, II. Aegon tacıyla birlikte hazineyi de götürmüştü ve hazine başı Tyland Lannister, eski kralın servetinin dörtte üçünü "koruma amacıyla" gemilerle yollamıştı. Kral Aegon, Kral Toprakları'nda tutulan kısmın her bir kuruşunu harcadı ve şehri aldığında kız kardeşi için geriye yalnızca boş tonozlar bıraktı. Viserys'in hazinesinin geri kalanı, Eski Şehir'de Hightowerlara, Casterly Kayası'ndan Lannisterlara ve Braavos'un Demir Bankası'na emanet edildi ve kraliçenin eline geçmekten çok uzaktaydı.

Lord Celtigar derhal sorunu çözmek için harekete geçti; bunu yapmak için de atası Lord Edwell'in bir zamanlar I. Jaehaerys'in emri sırasında çıkardığı ve kendi adını verdiği vergileri geri getirdi ve birçok yeni vergi daha topladı. Şarap ve bira vergileri ikiye katlandı, liman ücretleri üçe katlandı. Surların içindeki her dükkân sahibi, kapılarını açık tutma hakkı için bir ücret ödedi. Han sahipleri, hanlarındaki her yatak için bir gümüş ödemek zorundaydı. Hava Lordu'nun bir zamanlar dayattığı giriş ve çıkış ücretleri geri getirildi ve üçe katlandı. Mülkiyet vergisi artırıldı; konaklarındaki zengin tüccarlar ya da deliklerindeki dilenciler... ne kadar toprağa sahip olduklarına bağlı olarak, hepsi ödeme yapmak zorundaydı. Halk birbirine, "Fahişeler bile güvende değil," dedi. "Önce amcık vergisi, sonra da kuyruk vergisi gelecek. Fareler de paylarına düşeni ödemek zorundalar."

Lord Celtigar'ın hamlelerinin ağırlığı aslen tüccarlara darbe vurdu. Velaryon filosu Boğaz'ı kapattığında, Kral Toprakları'nda birçok gemi tuzağa düştü. Kraliçenin yeni hazine başı artık, yelkenlerini doldurmalarına izin vermeden önce, bunlar üzerindeki ağır ücretleri yükseltti. Bazı kaptanlar gerekli vergileri ve tarife-

leri çoktan ödediklerini söyleyerek protesto ettiler ve hatta kanıt olarak belgeler getirdiler ancak Lord Celtigar iddialarını reddetti. "Gaspçıya para ödemiş olmanız ihanet ettiğinize dair kanıttan başka bir şey değildir," dedi. "Zarif kraliçemize borçlu olduğunuzu değiştirmez." Ödeme yapmayı reddeden veya paraları olmayanlar, gemilerini ve yüklerini sattılar.

İdamlar bile para kaynağı oldu. Bundan böyle Celtigar, Ejderha Çukuru içinde başları kestirecekti; hainler, isyancılar ve katiller burada ölecek ve cesetleri kraliçenin ejderhalarına yedirilecekti. Kötü adamları bekleyen kadere tanıklık etmeye herkes davetliydi ancak her birinin izlemek üzere kapılarda üç kuruş ödemesi gerekiyordu.

Böylece Kraliçe Rhaenyra hazinesini ağır bir bedel karşılığında tazeledi. Ne Aegon ne de kardeşi Aemond... şehir halkı tarafından hiçbir zaman sevilmemişti ve birçok Kraltopraklı kraliçenin dönüşünü memnuniyetle karşıladı... ama sevgi ve nefret aynı madalyonun iki yüzüydü ve taze kesilmiş kelleler şehir kapılarının üstündeki mızraklarda her gün görünmeye başlarken vergiler de giderek sertleşti. Bir zamanlar Diyarın Sevgilisi olarak sevdikleri kız, açgözlü ve kindar bir kadına dönüşmüştü, ondan çok daha önce hükümsüren bir kral kadar zalim bir kraliçe olduğunu söyledi insanlar. Rhaenyra "Kral Maegor'un memelisi" dendi nükteyle, yüzlerce yıl sonra bile "Maegor'un Memeleri" bir küfür olarak Kraltopraklılar arasında kullanılıyor.

En az altı ejderha tarafından savunulan, şehir, kale ve tahta sahip olan Rhaenyra, oğullarını getirtecek kadar güvende hissetti. Bir düzine gemi Ejderha Kayası'ndan yelken açtı; kraliçenin leydilerini, "sevgili soytarısı" Mantar'ı ve oğlu Küçük Aegon'ı taşıyorlardı. Rhaenyra, çocuğu sakisi yaptı, bu sayede asla ondan uzak kalmayacaktı. Laenor Velaryon'la birlikte Kraliçe'nin üç oğlunun sonuncusu Prens Joffrey de ejderha Tyraxes ile birlikte, Martı Kasabası'dan yola çıkan bir başka filodaydı. (Prens Daemon'ın kızı Rhaena, Leydi Arryn'in yardımcısı olarak Vadi'de kaldı. İkizi, ejderhabinicisi Baela, günlerini Akıntıtaşı ve Ejderha Kayası arasında geçirdi.) Majesteleri, Joffrey'nin Ejderha Kayası Prensi ve Demir Taht'ın vârisi olarak anılması için resmi işlemler başlatmaya ve cömert bir kutlama planları yapmaya başladı.

Beyaz Solucan bile saraya geldi; Lys'li fahişe Mysaria gölgeler-

den çıkarak Kızıl Kale'de ortaya çıktı. Kraliçenin küçük konseyine hiçbir zaman resmen hiç oturmamış olmasına rağmen şimdi Leydi Sefalet olarak bilinen kadın, her genelevde ve meyhanedeki göz ve kulaklarıyla, Kral Toprakları'ndaki her yatak odalarında duyduklarıyla kraliçenin gayri resmi fısıltı başı oldu. Yıllar kıvrak ve çabuk olan bedenini kalınlaştırmış olmasına rağmen, Prens Daemon onun yanında kaldı ve her akşam... Kraliçe Rhaenyra onu yanma çağırdı. "Daemon'ın açlıklarını nerede yatıştıracaksa yatıştırsın," dedi, "biz de aynı şeyi yapacağız." (Rahip Eustace'ın söylediğine Majesteleri kendi açlığını büyük oranda tatlı etler, kekler ve turtası ile yatıştırmış zira Rhaenyra, Kral Toprakları'ndaki günlerinde gitgide kilo almış.)

Zaferin tokluğuyla, Rhaenyra Targaryen ona kalan günlerin ne kadar sayılı olduğunu fark etmedi. Oysa ne zaman Demir Taht'a otursa, acımasız bıçaklar yüzünden ellerinden, kollarından ve bacaklarından taze kan akardı ve bu herkesin okuyabildiği bir işaretti. Rahip Eustace, kraliçenin çöküşünün, Mander'ın kuzey kıyısında, Acı Köprü kasabasındaki Domuz Kafası adı verilen bir handa başladığını iddia ediyor.

Ormund Hightower'ın Uzunmasa'yı otuz fersah kadar güneybatıdan kuşatmasıyla, Acı Köprü, ilerleyen ordudan kaçan kadın ve erkeklerle dolup taşmaya başlamıştı. Nehrin güneyinde, geceleri evsiz adamların yaktığı ateşler görülebiliyordu, septte de yüzlerce vardı. Her han doluydu, hatta Domuz başı bile. Yani kuzeyli, değnek taşıyan bir adam sırtında küçük bir çocuk ile göründüğünde, hancının ona verecek yeri yoktu... gezgin, çantasından gümüş para çıkarana kadar. Bunun üzerine hancı, oğlunun ve kendisinin ahırlarında yatmasına izin verdi. Gezgin eşyalarını ve pelerinini çıkarıp atları tımarlamak ve taramak için çalışmayı kabul etti.

Hancıların, toprak sahiplerinin ve bu türden kişilerin para hırsları meşhurdur. Ben Buttercakes adındaki Domuz Başı'nın sahibi alçak, o paranın geldiği yerde dahası olup olmadığını merak etti. Gezgin ter attığında Buttercakes, susuzluğunu gidermesi için ona bir bira teklif etti. Adam, hancıya Domuz Başı'nın ortak salonunda eşlik etti; ev sahibinin bizim sadece Sinsi olarak bildiğimiz ahırda çalışan çocuğa gümüş araması için talimat verdiğinden şüphele-

niyordu. Sinsi para bulamadı, ancak bulduğu şey çok daha değerliydi... karlı bir satenle çevrilmiş, gümüş yeşili ve soluk yeşil renkte bir ejderha yumurtasına sarılmış, beyaz yünlü bir pelerin. Gezginin "oğlu", Kral II. Aegon'ın küçük oğlu Maelor Targaryen'dı ve gezgin de Kral Muhafızları'ndan onun yeminli kalkanı ve koruyucusu olan Sör Rickard Thorne'du.

Ben Buttercakes aldatılmaktan mutlu olmadı. Sinsi elinde pelerin ve yumurtayla ortak salona girip bulduklarını gösterdi, gezgin maşrapasında kalanları hancının yüzüne fırlattı, uzun kılıcını kınından çekti ve Buttercakes'i boynundan kasıklarına kadar yardı. Diğer içki içenlerden birkaçı kılıçlarını ve hançerlerini çekti, ancak hiçbiri şövalye değildi ve Sör Rickard onları keserek yolunu açtı. Çalınan hazineleri geride bırakıp, "oğlunu" kaldırdı, ahırlara gitti, bir at çaldı ve Mander'ın güney cephesine gitmek üzere handan fırladı. Bu kadar ilerlemişti ve kesinlikle güvenliğin, Lord Hightower'ın Uzunmasası'nın surlarının altında, otuz fersah kadar uzakta olduğunu biliyordu.

Otuz fersah otuz bin de olabilirdi, heyhat, Mander'ın karşısındaki yol kapalıydı ve Acı Köprü de Kraliçe Rhaenyra'ya aitti. Bir nida ve haykırış geldi. Diğer insanlar, "Cinayet, ihanet, cinayet," diye bağırarak Rickard Thorne'un peşinde atlar takip ediyorlardı.

Bağırmaları duyunca, köprünün dibindeki muhafızlar Sör Rickard'ı durdurdu. Durmak yerine onları aşağı sürmeye çalıştı. Bir adam atının kuyruğunu kavradığında, Thorne onun kolunu omzundan kopardı ve sürmeye devam etti. Ancak güney yakasında da muhafızlar vardı ve ona karşı bir duvar kurdular. Her iki taraftan da insanlar yaklaşıyordu, kırmızı yüzlülerdi ve bağırarak, kılıç ve baltaları sallıyorlardı, Thorne sağa sola döndü ve çalıntı atla safla arasında bir yol aradı. Prens Maelor çığlık attı, ona sarıldı.

Nihayetinde onu indiren bir arbaletti. Bir ok koluna saplandı, diğeri boğazına. Sör Rickard eyerden yuvarlandı ve dudaklarından köpüren kanla son sözlerini söyleyerek köprüde öldü. Sonunda, savunmak için yemin ettiği çocuğa sarıldı, Willow Pound-Stone adlı bir çamaşırcı kadın, ağlayan prensi adamın kollarından aldı.

Şövalyeyi öldürüp çocuğu ele geçirdikten sonra, çete ödülü ile ne yapacağını bilmiyordu. Kraliçe Rhaenyra büyük bir ödül teklif

etmişti, bazıları hatırladı, ama Kral Toprakları çok uzaktaydı. Lord Hightower'ın ordusu daha yakındı. Belki daha da fazla öderdi. Birisi ödülün aynı olup olmadığını sorduğunda çocuğun hayatta mı yoksa ölü mü olduğunu sorması üzerine, Willow Pound-Stone Maelor'u daha sıkı tuttu ve kimsenin yeni oğluna zarar vermeyeceğini söyledi. (Mantar bize kadının yaklaşık iki yüz kilo ağırlığında, aklı evvel biri olduğunu söylüyor.) Sonra Sinsi, efendisinin kanıyla kaplı kalabalığın arasından atlayarak, lordunun kanı üzerine ilan etti. Prens onundu, yumurtayı bulan kişi oydu. Oku Sör Rickard Thorne'ı öldüren arbaletçi de bir iddiada bulundu. Ve böylece şövalyenin cesedinin üzerinde bağırdılar ve tartıştılar.

Köprüde o kadar çok kişi olduğundan, Maelor Targaryen'a ne olduğuna dair çok farklı kayıtlarımız olması şaşırtıcı değil. Mantar bize Willow Pound-Stone'un çocuğu sımsıkı tuttuğunu ve sırtını kırarak ölümüne ezdiğini söylüyor. Ancak Rahip Eustace, Willow'dan pek bahsetmiyor. Kasabanın kasabı, prensi baltayla altı parçaya bölmüş, böylece onu isteyen herkes bir parça alabilmiş. Büyük Üstat Munkun'ın *Gerçek Anlatım*'ı, çocuğun çete tarafından uzuv uzuv parçalandığını, ancak isimlerinin olmadığını söylüyor.

Kesin olarak bildiğimiz tek şey Leydi Caswell ve şövalyelerinin çeteyi kovalamak için göründüğü sırada prensin ölü olduğu. Leydi bu manzara karşısında bembeyaz kesildi, diyor Mantar ve leydinin dediklerini ekliyor, "Tanrılar hepimizi bunun için lanetleyecek." Emriyle Sinsi ve Willow Pound-Stone eski köprünün ortasında asıldı, onların yanında Rickard'ın handan çaldığı atın sahibi de vardı, Thorne'un kaçmasına yardım ettiği (yanlış biçimde) varsayılmıştı. Sör Rickard'ın cesedi, beyaz pelerinine sarılmış halde, Prens Maelor'un başı ile birlikte Kral Toprakları'na olan Leydi Caswell tarafından geri gönderildi. Uzunmasa'daki Lord Hightower'a ejderha yumurtası gönderilen, değerini anlayacağı umuluyordu.

Kraliçeyi çokça seven Mantar, Rhaenyra'nın Maelor'un küçük başını gördüğü sırada Demir Taht'ta otururken ağladığını söyledi. Onu çok sevemeyen Rahip Eustace, gülümsediğini ve başının yanmasını emrettiğini söyledi, "çünkü ejderhanın kanındandı." Çocuğun ölümüyle ilgili hiçbir açıklama yapılmadıysa da şehirde ölüm haberi yayılmıştı. Ve çok geçmeden bir başka hikâye daha

ortaya çıktı; Kraliçe Rhaenyra'nın prensin kafasını annesi Kraliçe Helaena'ya teslim ettiğini iddia eden bir hikâye. Hikâyenin hakikati olmamasına rağmen rivayet çok geçmeden Kral Toprakları'ndaki her dudaktan anlatılmaya başlanmıştı. Mantar bunun Yumruayak'ın bir çalışması olduğunu söylüyor. "Fısıltı toplayan bir adam, onları yayabilir de."

Surların ötesinde, Yedi Krallık boyunca savaş devam etti. Güzelkale Dalton Greyjoy'a düştü ve bununla birlikte Güzel Ada'nın bu demirdoğumlulara karşı son direnişi oldu. Kızıl Kraken, Lord Farman'ın kızlarından dördünü odalığı olarak aldı ve beşincisini ("çirkin olanı") erkek kardeşi Veron'a verdi. Menzil'de Leydi Merryweather, Lord Ormund Hightower'a Uzunmasa'yı teslim etti; sözüne sadık olan lord, ona ve yanındakilere zarar vermedi ama yine de kalesini kurutana kadar yağmaladı.

Leydi Caswell kalesinin surlarında göründüğü zaman, Leydi Merryweather'ın sahip olduğu şartların aynısını istedi, Hightower bunun cevabını Prens Daeron'ın vermesini istedi: "Yeğenim Maelor'la aynı şartlara sahip olacaksınız." Leydi yalnızca Acı Köprü'nün yağmalandığına şahit oldu. Domuz Başı ateşe verilen ilk bina oldu. Hanlar, lonca salonları, depolar, evler... ejderhanın kudretli alevleri hepsini tüketiyordu. Sept bile yandı, içinde hâlâ yüzlerce yaralı vardı. Mander'ı bağlaması gerektiğinden yalnızca köprüye el değmedi. Savaşmaya ya da kaçmaya çalıştıklarında kasaba halkı ya boğulmak için nehre sürüldü ya da kılıçtan geçirildi.

Leydi Caswell surlarından seyretti, sonra kapılarının açılmasını emretti. "Bir ejderhaya karşı kale tutulamaz," dedi garnizonuna. Lord Hightower içeri girince, onu boynunda bir ilmikle kapıcı evinin üstünde dururken buldu. "Çocuklarıma merhamet et, lordum," diye yalvardı, kendini asmak için yere atlamadan önce. Belki de bu, Lord Ormund'u etkiledi, çünkü leydinin genç oğulları ve kızları bağışlandı ve zincirlerle Eski Şehir'a gönderildi. Kale garnizonunun adamları kılıç dışında merhamet görmediler.

Nehirtopraklarında Sör Criston Cole, Harrenhal'ı terk etti, Tanrı Gözü'nün batı kıyısından güneye çark etti, arkasında üç bin altı yüz adam vardı (ölüm, hastalık ve firarlar, Kral Toprakları'ndan

yola çıkan birliği) azaltmıştı. Prens Aemond çoktan ayrılmıştı ve Vhagar'ı uçuruyordu.

Şato, Leydi Sabitha Frey'in gelip de ele geçirmek için aşağıya inmesine kadar sadece üç gün boş kaldı. İçeride sadece Prens Aemond'un yatağını Harrenhal'da geçirdiği günlerde ısıtan ve şimdi de çocuğunu taşıdığını iddia eden sütanne ve cadı Alys Nehir'i buldu. Kadın, "Ejderin piçini içimde taşıyorum," dedi, bir eli şişmiş karnında, tanrıkorusunda çıplak dururken. "Ateşlerinin rahmimi yaladığını hissedebiliyorum."

Aemond Targaryen tarafından tutuşturulan tek ateş onun bebeği değildi. Artık şatoya veya orduya bağlı olmayan tek gözlü prens, istediği yere uçmakta özgürdü. Darry Hanesi, Prens'in ismini öğrenen ilk yer oldu. Mahsuller alevlendikçe hasadı getiren erkekler yandı ya da kaçtı ve Darry Kalesi bir ateş fırtınasında yok oldu. Leydi Darry ve küçük çocukları, koruma altındaki tonozlara sığınarak hayatta kaldılar ancak lord kocası ve vârisi, onlarca yeminli kılıçlı ve okçuyla beraber siperlerde can verdi. Üç gün sonra, Lord Harroway'in Kasabasının dumanının tütmesi bitmişti. Lord's Mill, Blackbuckle, Toka, Claypool, Swynford, Spiderwood... Vhagar'ın öfkesi sırayla indi üzerlerine, nehirtopraklarının yarısı alev alana kadar bu devam etti.

Sör Criston Cole da yangınlarla karşılaştı. Adamlarını nehirtopraklarında güneye doğru ilerlettiği sırada duman, önünden ve arkasından yükseldi. Geldiği her köy yanmış ve terk edilmişti. Her dere, gölcük ve kuyuda ölüler buldu: ölü atlar, ölü inekler, ölü adamlar; şişmiş ve kokuşmuş, suları kirleten. Başka yerlerde izcileri zırhlı cesetlerin çürüyen bir halde ağaçların altında durduklarına rasgeldiler. Bunlar Balık Yemi'nde can veren adamlardı, kafatasları miğferlerinin altında yeşildi ve çürümüş etleri kemiklerinden dökülüyordu.

Harrenhal'dan dört gün sonra saldırılar başladı. Okçular ağaçların arasına saklandı, uzun yaylarıyla geçenleri avladı. İnsanlar öldü. İnsanlar artçılara maruz kaldı ve bir daha hiç görülmediler. İnsanlar, kalkanlarını mızraklarını terk ederek kaçtılar ve ormanda kayboldular. İnsanlar düşmanın üzerine yürüdü. Crossed Elms'teki köy meydanında korkunç ölümlerden bir başkası bulundu. Şim-

diye dek bu tür manzaralara aşina olan Sör Criston'ın adamları yüzünü buruşturdu ve geçip gittiler, çürüyen ölülere hiç dikkatlerini vermediler... ta ki cesetler fırlayıp üzerlerime düşene dek. Bunun bir tuzak olduğunu fark edene kadar düzinelercesi öldü; Kara Trombo adında (daha sonra öğrenildiği üzere) eski bir oyuncu olan ve Lord Vance'in hizmetinde bulunan bir Myr'li paralı askerin işiydi.

Bütün bunlar sadece başlangıçtı, çünkü Üç Başlı Mızrak Lordları güçlerini topluyordu. Sör Criston gölü geride bırakıp Karasu için karaya çıkarken onları taşlı bir tepenin üstünde beklerken buldu; zırhlı üç yüz atlı şövalye, bir o kadar uzunyaylı, üç bin okçu, mızraklı üç bin pejmürde nehirtopraklı, yüzlerce baltalı, gürzlü ve kadim demir kılıçlı kuzeyli. Tepelerinde Kraliçe Rhaenyra'nın sancakları sallanıyordu. "Kim onlar?" diye sordu bir kavalye, düşman göründüğünde, çünkü kraliçenin silahlarını taşıyorlar.

"Ölümümüz," diye cevapladı Sör Criston Cole zira bu düşmanlar dinç, daha iyi beslenmiş, daha iyi silahlanmıştı ve kendi adamları tökezlerken, hastayken ve moralsizken, onlar daha avantajlıydı.

Bir barış sancağı çağıran Kral Aegon'ın El'i onlarla anlaşma yapmak üzere yola çıktı. Onunla buluşmak için tepeden üç kişi geldi. Bunların arasında en önemlisi tabaklanmış zırhı içinde Sör Garibald Gray'di. Jason Lannister'ı kesip öldüren Aslankatili Uzunyaprak Pate ve Geçkin Roddy de yanındaydı, Balık Yemi'nde aldığı yara izlerini taşıyordu. "Sancaklarımı indirirsem, bize hayatımızı bağışlar mısınız?" diye Sör Criston üçüne sordu.

Sör Garibald, "Bağışımı ölülere yapacağım," dedi. "Onlara hainlerin kemiklerinden bir sept dikeceğimi söyledim. Henüz yeterince kemiğe sahip değilim, bu yüzden..."

Sör Criston, "Eğer burada savaş olacaksa, sizden de çoğu ölecek," diye cevapladı. Kuzeyli Roderick Dustin bu sözlere, "Bu yüzden geldik," diyerek güldü. "Kış geldi. Gitme vakti. Eldeki kılıçtan ölmekten daha iyi bir yolu yok."

Sör Criston, uzunkılıcını kınından çıkardı. "Nasıl istersen. Burada başlayabiliriz, dördümüz. Ben, üçünüze karşı. Bu, savaşmak için yeterli mi?"

Ancak Aslankatili Uzunyaprak, "Üç tane daha isterim," dedi ve tepede Kızıl Robb Nehir ile iki okçusu da uzun yaylarını çekti. Alan boyunca üç ok havalandı, Cole'un karnına, boynuna ve göğsüne saplandılar. Uzunyaprak, "Ne kadar cesur öldüğüne dair hiç şarkı duymayacağım, Kral Yapan," dedi. "Sebep olduğun binlerce ölüm var." Bir cesetle konuşuyordu.

Ardından gelen savaş, Dans'ta olduğu gibi tek taraflıydı. Lord Roderick dudaklarına bir savaş borusu götürdü ve savaşı başlattı. Sör Criston yerde ölü yatıyordu ve onu Harrenhal'dan beri takip eden adamlar yüreklerini kaybetmişti. Kaçtılar, kalkanlarını bırakıp koştular. Düşmanlar yüzlerce kişiyi öldürdü. Daha sonra Sör Garibald'ın, "Bugünkü kasaplıktı, savaş değildi," dediği öğrenildi. Mantar, bu sözler üzerine savaşa Kasap Balosu ismini taktı ve o zamandan beri de öyle biliniyor.

Bu sırada Ejderhaların Dansı'nın ilginç olaylarından biri daha meydana geldi. Efsaneye göre, Kahramanlar Çağı sırasında, Parlak Kalkan'dan Serwyn, bir kalkanın arkasına çömelerek ejderha Urrax'ı öldürdü, kalkan o kadar parlaktı ki canavar sadece kendi yansımasını görüyordu. Bu hile ile kahraman, ejderhanın gözüne bir mızrak sürecek kadar yaklaştı ve onu hâlâ öyle tanıdığımız ismi kazandı. Taşmiğfer Lordu'nun ikinci oğlu olan Sör Byron Swann'ın bu hikâyeyi duyduğundan şüphe edemeyiz. Bir mızrak ve gümüşlenmiş çelikten bir kalkanla donanmış ve sadece kavalyesiyle birlikte, tıpkı Serwyn'in yaptığı gibi bir ejderha öldürmeye karar vermişti.

Ancak, buradaki karışıklık, Munkun'a göre, Swann'ın öldürmek istediği ejderhanın Prens Aemond'un baskınlarına son vermek için Vhagar olduğunu söylüyor... ama Munkun'un, olayların için Büyük Üstat Orwyle'dan büyük ölçüde faydalandığı ve Orwyle'ın bu olayların gerçekleştiği sırada zindanlarda olduğu unutulmamalıdır. Kraliçeyle Kızıl Kale'de olan Mantar, Sör Byron'ın hedefinin Rhaenyra'nın Syrax'ı olduğunu söylüyor. Rahip Eustace, olaya hiç kendi tarihçesinde yer vermiyor ancak yıllar sonra, bir mektupta, hedefin Güneşateşi olduğunu ileri sürüyor... ama Güneşateşi'nin nerede olduğunu kimse bilmediği için bu kesinlikle yanlış. Her üç anlatı da Ayna Kalkanlı Serwyn'in unvanını kazanmasını sağlayan

hamlenin Sör Byron Swann için yalnızca ölüm getirdiği konusunda hemfikir. Hangisi doğru olursa olsun, ejderha şövalyenin yaklaşmasına sinirlendi, ateş püskürdü ve aynalı kalkanı eritip arkasına çöken adamı kavurdu. Sör Byron çığlıklar içerisinde öldü.

FS 130 yılındaki Bakire Günü'nde, Eski Şehir Hisarı, kışın geleceğini haber vermek için üç yüz beyaz kuzgun yolladı, ancak Mantar ve Rahip Eustace, bunun Kraliçe Rhaenyra Targaryen için yaz olduğu konusunda hemfikirler. Kraltopraklıların hoşnutsuzluğuna rağmen, şehir ve taç onundu. Dar denizin karşısında, Triarşi kendisini parçalara ayırmaya başlamıştı. Dalgalar Velaryon Hanesi'ne aitti. Karlar Ay Dağları'ndaki geçitleri kapatmış olsa da, Vadi'nin Kızı, kraliçenin ev sahiplerine katılmaları için deniz yoluyla asker gönderme sözüne sadık kalmıştı. Diğer filolar Lord Manderly'nin kendi oğulları Medrick ve Torrhen'in önderlik ettiği Beyaz Liman'dan savaşçılar getirdi. Her taraftan, Kraliçe Rhaenyra'nın gücü artarken, Kral Aegon'ınki azalıyordu.

Oysa, düşman ele geçirilmediyse savaş kazanılmış sayılmaz. Kral Yapan, Sör Criston Cole ölmüştü ancak yaptığı kral olan II. Aegon bir yerlerde hayattaydı özgürdü. Aegon'ın kızı Jaehaera da aynı şekilde kayıplardaydı. Yumruayak Larys Strong, yeşil konseyin en esrarengiz ve kurnaz üyesiydi ve ortadan kaybolmuştu. Fırtına'nın Sonu hâlâ kraliçenin arkadaşı olmayan Lord Borros Baratheon'daydı. Lannisterlar, Rhaenyra'nın düşmanları arasında sayılmalıydı, ancak Lord Jason ölmüşken, batıdaki şövalyelerin büyük kısmı Balık Yemi'nde öldürüldü.

Prens Aemond Üç Başlı Mızrak'ın dehşeti olmuştu, gökten yağmur gibi nehirtopraklarına ölüm indirmeye başladı, sonra ortadan kayboldu, ancak ertesi gün elli fersah uzağa tekrar saldırdı. Vhagar'ın alevleri Yaşlı Söğüt ve Beyaz Söğüt'ü kül etti. Merrydown Dell'de otuz erkek ve üç yüz koyun ejderha tarafından öldürüldü. Akraba Katili daha sonra beklenmedik bir şekilde Harrenhal'a döndü ve kaledeki her ahşap yapıyı yaktı. Altı şövalye ve onlarca silahlı asker ejderhayı öldürmeye çalışırken yok oldu; oysa Leydi Sabitha Frey gizlilik içinde saklanarak alevlerden kendini kurtardı. Kısa süre sonra İkizlere geri kaçtı... ama esiri, cadı kadın Alys Nehir, Prens Aemond ile kaçtı. Bu saldırıların haberleri yayıldıkça, diğer

lordlar korku içinde gökyüzüne baktı ve sırada kimin olduğunu merak etti. Bakire Havuzu'ndan Lord Mooton, Duskendale'li Leydi Darklyn ve Kuzgunağaçlı Lord Blackwood, kraliçeye acil mesajlar göndererek, mevcudiyetlerini savunmak üzere ejderha göndermesi için ona yalvardı.

Ancak Rhaenyra'nın saltanatına en büyük tehdidi Tekgözlü Aemond değil, küçük kardeşi Cüretkâr Prens Daeron ve Lord Ormund Hightower'ın önderlik ettiği büyük güneyli orduydu.

Hightower'ın ordusu Mander'ı geçti ve Kral Toprakları'na yavaşça ilerliyordu; kraliçenin sadıklarını nerede ve ne zaman karşılaşırlarsa parçaladılar ve diz çöken her lordu kendi güçlerine eklemeye zorladılar. En önde uçan Tessarion ve Prens Daeron, Lord Ormund'u düşman hareketlerinden haberdar eden izciler olarak çok değerli olduklarını kanıtladılar. Çoğu zaman, kraliçenin adamları, Mavi Kraliçe'nin kanatlarını görür görmez eriyeceklerdi.

Bütün bu tehditlerin farkında olan Kraliçe Rhaenyra'nın El'i, ihtiyar Lord Corlys Velaryon, Majesteleri'ne konuşmanın vaktinin geldiğini söyledi. Kraliçeyi, diz çökerlerse ve yemin ederlerse ve Demir Taht'a rehineler teklif ederlerse Lordlar Baratheon, Hightower ve Lannister'ı affetmelerini önerdi. Deniz Yılanı, İnanç'ın Dul Kraliçesi Alicent ve Kraliçe Helaena'nın sorumluluğunu üstlenmesini de önerdi, böylece hayatlarının geri kalanını dua ve tefekkür ederek geçirebilsinlerdi. Helaena'nın kızı Jaehaera kendi yardımcılığını yapılabildi ve zaman içinde Targaryen'ın iki yarısını bir kez daha birbirine bağlamak üzere Genç Prens Aegon ile evlenebilirdi. "Peki ya kardeşlerim?" diye sordu Rhaenyra, Deniz Yılanı bu planı kendisinin önüne koyarken. "Bu sahte kral Aegon ve akrabakatili Aemond ne olacak? Onları da affetmemi ister misin, tahtımı çalan ve oğullarımı öldürenleri?"

Lord Corlys, "Onların canını bağışlayın ve Sur'a gönderin," diye yanıtladı. "Siyahlara bürünüp yaşamlarını, kutsal yeminlerle sınırlanmış Gece Nöbeti'nde geçirmelerine izin verin."

"Yemin bozanların yemini ne işe yarar?" diye sordu Kraliçe Rhaenyra. "Yeminleri, tahtımı aldıklarında onları rahatsız etmedi."

Prens Daemon, kraliçenin söylediklerinde yankılandı. Asiler ve hainlere özür dileme hakkı vermenin sadece taze isyanlar için

tohumları ekmek anlamına geldiği konusunda ısrarcıydı Daemon. "Hainlerin başları Kral Kapısı'nın üstündeki sivri uçlara takıldığında savaş sona erecek, daha önce değil." II. Aegon, zaman içerinde "kayaların altında saklanırken" bulabilirlerdi, ancak savaşı Aemond ve Daeron'a getirebilirlerdi ve getirmeliydiler. Lannisterlar ve Baratheonlar da yok edilmeliydi, bu yüzden toprakları ve kaleleri daha sadık olan insanlara verilebilirdi. Büyük Fırtına Sonu Ulf Beyaz'ın ve Casterly Kayası da Sağlam Hugh Çekiç'in olsun diye önerdi prens... Deniz Yılanı'nı dehşete düşürmüştü. Lord Corlys, "Bu kadar eski ve soylu iki evi yıkacak kadar acımasız davranırsak Westeros lordlarının yarısı bize karşı tavır alır," dedi.

Eşi ile Eli arasında seçim yapmak, kraliçenin kendisine düştü. Rhaenyra orta bir yol seçmeye karar verdi. Fırtına'nın Sonu'na ve Casterly Kayası'na elçiler göndericekti ve adil şartlar sunacaktı... onunla savaşan gaspçının kardeşlerinin canını aldıktan *sonra*. "Onlar öldükten sonra hepsi diz çökecek. Başlarını taht odamın duvarlarına asmam için ejderhalarını katledin. İnsanların önümüzdeki yıllarda kendilerine ihanet etmenin bedelini öğrenmek için onlara baksınlar."

Kral Toprakları'nın kesinlikle korunmasız bırakılmaması gerekiyordu. Kraliçe Rhaenyra, Syrax ile kentte kalacaktı ve oğulları Aegon ile Joffrey tehlikeye atılamazdı. Joffrey, tam olarak on üç yaşında olmasa da kendisini bir savaşçı olarak kanıtlamak için istekliydi ancak Tyraxes'in, bir saldırı durumunda annesinin Kızıl Kale'yi tutmasına yardım etmesi burada olması gerektiği söylendiğinde, çocuk bunu yapmaya yemin etti. Deniz Yılanı'nın vârisi Addam Velaryon da Denizsisi ile şehirde kalacaktı. Kral Toprakları'nı savunmak için üç ejderha yeterli olmalıydı; gerisi savaşa gidecekti.

Prens Aemond ve Vhagar'ı bulmak ve onların canını almak için, Nettles ve Koyunçalan ile birlikte Prens Daemon, Caraxes'i Üç Başlı Mızrak'a götürürdü. Ulf Beyaz ve Sağlam Hugh Çekiç, kentin ve kalenin savunmasına yardım etmek ve Prens Daeron ile Tessarion'u yok etmek için Lord Hightower ile şehir arasındaki en son dayanak noktası olan Kral Toprakları'nın elli fersah güneybatısındaki Tumbleton'a uçacaktı. Lord Corlys, prensin hayatta bırakılabileceğini ve rehin olarak tutulabileceğini ileri sürdü. Fakat

Kraliçe Rhaenyra kararlıydı. "Sonsuza dek çocuk kalmayacak. Erkekliğe yetişmesine izin verirsek er ya da geç, kendi oğullarımdan intikam almak isteyecektir."

Bu planların haberi kısa sürede Dul Kraliçe'nin kulaklarına ulaştı ve onu dehşete düşürdü. Oğulları için endişelenen Kraliçe Alicent, barış için yalvarmak için dizlerinin üzerinde Demir Taht'a gitti. Bu kez Zincirlerdeki Kraliçe, diyarın bölünebileceği fikrini ortaya koydu; Rhaenyra, Kral Toprakları'nı, Kuzey'i, Arryn Vadisini, Üç Başlı Mızrak'ın suladığı tüm toprakları ve adaları koruyacaktı. II. Aegon ise Eski Şehir'den yönetilmek üzere fırtınatoprakları, batıoprakları ve Menzil'e gidecekti.

Rhaenyra, üvey annesinin önerisini aşağılayarak reddetti. "Oğullarınız inançlarını korusaydılar sarayımda yerleri olabilirdi," dedi Majesteleri, "ama beni doğum hakkımdan mahrum etmeye çalıştılar ve tatlı oğullarımın kanını döktüler," dedi.

Alicent, "Piç kanı, savaşta aktı," dedi. "Oğlumun oğulları masum çocuklardı, acımasızca öldürüldüler. İntikam susuzluğunu bastırmak için daha kaç kişi ölmeli?"

Dul Kraliçe'nin sözleri yalnızca Rhaenyra'nın ateşine ateş kattı. "Artık yalan duymayacağım," dedi. "Bir daha piçlikten bahset, ben de senin dilini koparayım." Öyküyü Rahip Eustace bu şekilde anlatıyor. Munkun, *Gerçek Anlatım*'ında aynısını söylüyor.

İşte yine Mantar farkını ortaya koyuyor. Cüce bize Rhaenyra'nın üvey annesinin dilini koparmayı sadece tehdit etmekten ziyade, vakit kaybeden koparılmasını emrettiğini yazıyor. Durmasını sağlayan tek şey Leydi Sefalet'in ettiği bir söz olduğu konusunda soytarı ısrarcı; Beyaz Solucan, daha zalim bir ceza önerdi. Kral Aegon'ın karısı ve annesi zincirlerle belirli bir geneleve götürülecekti ve onlardan zevk almak isteyen herhangi bir adama satılacaktı. Fiyat yüksekti; Kraliçe Alicent için bir altın ejderha, daha genç ve daha güzel olan Kraliçe Helaena için üç ejderha. Yine de Mantar, şehirde bir kraliçe için bu fiyatların ucuz olduğunu düşünen birçok insan olduğunu söylüyor. Leydi Sefalet, "Hamile oldukları sürece orada kalmalarına izin verin," dedi. "Piçler hakkında çok rahatça konuşuyorlar, bırakın da her birinin kendilerine ait bir tane piçi olsun."

Her ne kadar erkeklerin arzuları ve kadınların zulmü asla gerçekleşmese de, burada Mantar'a güvenmiyoruz. Bu tür bir hikâyenin Kral Toprakları meyhanelerinde anlatıldığı şüphe götürmez, ancak bu işin kaynağı daha sonra, Kral II. Aegon'ın kendi zulmünü meşrulaştırmak istediği zamanlarda ortaya çıktı. Cücenin hikâyelerini, anlattığı olaylardan uzun yıllar sonra anlattığı ve yanlış hatırlama ihtimali olduğu unutulmamalıdır. Bu yüzden artık Genelev Kraliçeleri'nden söz etmeyelim ve bir kez daha savaşa uçan ejderhalara geri dönelim. Caraxes ve Koyunçalan kuzeye, Vermithor ve Gümüşkanat güneybatıya gitti.

Gerçek Anlatım'da, Kraliçe Rhaenyra'nın Tumbleton'daki sancaklarında yaklaşık dokuz bine yakın kişinin toplandığı söyleniyor. Diğer tarihçiler bu sayıyı on iki bin kadar yüksek veya altı bin kadar düşük söylüyor, ancak her durumda, kraliçenin adamlarının Lord Hightower'ınkilerden sayıca fazla olduğu açıkça görülüyor. Kuşkusuz ki ejderhalar Vermithor ve Gümüşkanat'ın binicileriyle birlikte

gelmesi, Tumbleton'dakiler tarafından memnuniyetle karşılandı. Onları bekleyen dehşetler hakkında çok az şey biliyorlardı.

Tumbleton İhaneti olarak bilinen, nasıl, ne zaman ve niçin olduğu, çok tartışmalı bir konu olarak kalmaya devam eden bu meselenin gerçekleri asla ortaya çıkmayacak. Güneydeki ilerlemelerinde nehir lordlarına katılan Karasululardan ikisinin –Lord Owain Bourney ve Sör Roger Corne– Kral II. Aegon'ın gizli destekçileri olduğu su götürmez. Oysa ihanetleri çok küçük kalıyor zira Sör Ulf Beyaz ve Sör Hugh Çekiç da bu anda bağlılıklarını değiştirmeyi seçtiler.

Bu adamlar hakkında bildiklerimizin çoğu Mantar'dan geliyor. Cüce, bu iki ejderhabinicisinin karaktersiz olduğunu söylemekte tereddüt etmiyor, birinciyi sarhoş olarak, ikincisini de bir yabani olarak tasvir ediyor. İkisinin de açgözlü olduğunu söylüyor; Lord Ormund'un güneşte ışıldayan mızraklarını ve fersah fersah uzayan ilerleyişini gördüklerinde ona karşı çıkmak yerine kendisine katılmaya karar verdiler. Yine de her ikisi de Akıntıtaşı'ndan gelen mızrak fırtınası ve oklarla yüzleşmekten çekinmedi. Tessarion'a saldırma düşüncesi, onları duraksatmış olabilir. Boğaz'da, bütün ejderhalar kendi taraflarındaydı. Bu da mümkün olabilir... ancak Vermithor ve Gümüşkanat, Prens Daeron'ın ejderhasından daha yaşlı ve daha büyüktü ve bu nedenle herhangi bir savaştan galip çıkmaları daha muhtemel olurdu.

Diğerleri, Beyaz ve Çekiç'in ihanet etmesine neden olanın korkaklık değil, açgözlülük olduğunu öne sürüyor. Onur onlar için pek bir şey ifade etmiyordu; onların istedikleri servet ve güçtü. Boğaz ve Kral Toprakları'nın çöküşünden sonra, şövalyelik kazandılar... ama Kraliçe Rhaenyra'nın onlara verdiği mütevazı varlıkları lordlara yetmedi. Lord Rosby ve Stokeworth idam edildiğinde, Beyaz ve Çekiç'e kızlarıyla evlilik yoluyla topraklarına ve kalelerine sahip olma fırsatı sunulacaktı, ancak Majesteleri hainlerin oğullarının mirası almalarına izin vermişti. Ardından Fırtına'nın Sonu ve Casterly Kayası onlara gösterildi, ancak nankör kraliçe bu ödülleri de reddetti.

Kuşkusuz, Kral II. Aegon'ın Demir Taht'ın kendisine geri dönmesine yardım etmeleri durumunda onları daha iyi ödüllendireceğini umuyorlardı. Bu konuda, muhtemelen kanıtlanamayan ve

kanıtlanamayacak olsa da Yumruayak Lord Larys'in casuslarından biri aracılığıyla, bu konuda kendilerine bazı sözler verildiği ihtimal dahilinde. İkisi de ne okuyabiliyor ne de yazabiliyordu, İki Hain'in (tarihte adlandırıldığı üzere) bunu yapmalarının arkasındaki sebebin ne olduğunu asla bilemeyeceğiz.

Bununla birlikte, Tumbleton Savaşı'na dair çok daha fazla şey biliyoruz. Kraliçenin adamlarının altı bini, Sör Garibald Gray komutasındaki Lord Hightower ile yüzleşmek üzere toplandı. Bir süre cesurca savaştılar, ancak Lord Ormund'un okçuları saflarını artırdı ve ok yağmuru yağdırdı ve ağır atlılarla yapılan hücum o hattı kırdı, sağ kalanlar şehrin surlarına çekildi. Orada Kızıl Robb Nehir ve okçuları vardı, geri çekilenleri kendi uzun yaylarıyla korudular.

Hayatta kalanların çoğu kapıların içinde güvende olduklarında, Geçkin Roddy ve Kış Kurtları, arka kapıdan saldırdılar. Ortaya çıkan karmaşada, kuzeyliler on katları kadar adamla savaşıp önlerini açtılar ve orada karşılarına Kral Aegon'ın altın ejderhasının arkasında, atında oturan Lord Ormund Hightower ve Eski Şehir ile Hightower sancakları çıktı.

Şarkıcıların söylediği gibi, Lord Roderick geldiği sırada baştan ayağa kanlıydı, kalkanı parçalanmış ve miğferi çatlamıştı ancak öylesine savaş sarhoşuydu ki yaralarını hissetmiyordu. Lord Ormund'un kuzeni olan Sör Bryndon Hightower, kendisini kuzeyliyle lordu arasına soktu, sert bir hamleyle Geçkin'in kalkan kolunu kesti... ama vahşi Barrowton Lordu savaşmaya devam etti, hem Sör Bryndon hem de Lord Ormund'u o ölmeden önce öldürdü. Lord Hightower'ın sancakları devrildi ve kasaba halkı savaşın tersine döndüğünü düşünerek büyük bir tezahürat yaptı. Tessarion'un alandaki görünümü bile onları rahatsız etmedi çünkü kendi başlarına iki ejderha olduğunu biliyorlardı... ama Vermithor ve Gümüşkanat gökyüzüne tırmanıp Tumbleton'a ateş püskürdüklerinde, bu alkışlar çığlığa dönüştü.

Büyük Üstat Munkun, Ateş Alanı, diye yazmıştı kısaca.

Tumbleton alev aldı: dükkânlar, evler, septler, insanlar, hepsi. İnsanlar geçit ve siperlerde yakıldı ya da pek çoğu meşaleler gibi yanarak sokaklarda çığlık attı. Duvarların dışında, Prens Daeron, Tessarion'un üzerine indi. Uzunyaprak Pate atsızdı ve ezilmişti,

Sör Garibald Gray bir arbalet okuyla vuruldu, sonra ejderha alevi tarafından yutuldu. İki Hain, bir uçtan diğerine alev kırbaçlarıyla kasabayı kamçıladı.

Sör Roger Corne ve adamları gerçek renklerini göstermek için o ânı seçti, şehrin kapılarındaki askerleri kestiler ve onlara saldıranlara kapıları açtılar. Lord Owain Bourney kalenin içinde aynı şeyi yaptı ve Cesur Sör Merrell'in arkasından bir mızrak sapladı.

Müteakip yağma, Westeros tarihi kadar vahşiydi. Müreffeh bir pazar kasabası olan Tumbleton, kül ve köz haline getirildi. Binlerce kişi yandı ve nehirde yüzmeye çalıştıkları sırada boğularak öldüler. Bazıları daha sonra onların şanslı olduğunu söylerdi çünkü hayatta kalanlara merhamet gösterilmedi. Lord Footly'nin adamları kılıçlarını fırlatıp diz çöktü ama bağlanıp kafaları kesildi. Hayatta kalan kasaba kadınları, sekiz ve on yaşındakiler bile tekrar tekrar tecavüze uğradı. Yaşlı adamlar ve oğlanlar kılıçtan geçirilirken, ejderhalar kurbanların leşleriyle beslendi. Tumbleton asla iyileşmedi; Footlys daha sonra yıkıntıların üzerine yeniden inşa etmeye çalışacak olsa da, "yeni kasabaları" asla eskisinin büyüklüğünün onda biri kadar olmayacaktı çünkü halk buranın lanetlendiğini söyledi.

Kuzeyden yüz altmış fersahta, diğer ejderhalar Üç Başlı Mızrak'ın üzerinde yükseldi, Prens Daemon Targaryen'ın ve Nettles adlı kahverengi kız, Tekgözlü Aemond'u başarısızca avlamaya çalışıyordu. Kendileri Bakire Havuzu'ndaydı, Vhagar'ın dehşeti içinde yaşayan Lord Manfryd Mooton'un davetiyle gitmişlerdi. Bunun yerine Prens Aemond, Ay Dağları'nın eteklerinde Stonyhead'e saldırdı; Yeşil Çatal'daki Sweetwillow'da ve Kırmızı Çatal'daki Sallydance'teydi; Bowshot Köprüsü'nü közlerden ibaret kıldı, Eski Kayık'ı ve Crone Değirmeni'ni yaktı, Bechester'deki başmanastırı yıktı ve avcılar gelmeden önce gökyüzüne geri döndü. Vhagar hiç oyalanmadı, hayatta kalanlar da ejderhanın hangi yöne uçtuğu konusunda anlaşamadılar.

Her şafak Caraxes ve Koyunçalan, Bakire Havuzu'ndan uçtu, Vhagar'ı bulma ümidiyle nehirtopraklarının yukarısına doğru tırmandı... alcakaranlıkta başarısızlıkla geri döndüler. *Bakire Havuzu Tarihçeleri* bize Lord Mooton'un ejderhabinicilerine ikiye bölünüp aramalarını artırmalarını söyleyecek kadar cesur davrandığını söylüyor. Prens Daemon buna karşı çıktı. Vhagar, Fatih Aegon'la birlikte Westeros'a gelen üç ejderhadan sonuncusuydu, diye hatırlattı lorda. Bir asır öncesine göre daha yavaş olmasına rağmen, eskilerin Kara Dehşet'i kadar büyümüştü. Ateşleri taşları eritebilecek kadar sıcaktı ve ne Caraxes ne de Koyunçalan onun vahşiliğine karşı çıkabilirdi. Sadece birlikte ona dayanmayı umabilirlerdi. Böylece Nettles'ı gece gündüz, gökyüzünde ve kalede yanından ayırmadı.

Yine de Prens Daemon'ın Nettles'ı kendisine yakın tutmasının tek nedeni Vhagar korkusu muydu? Mantar öyle olmadığına inanmamızı istiyor. Cücenin beyanına göre, Daemon Targaryen küçük kahverengi piç kızı sevmişti ve onu yatağına götürmüştü.

Soytarının ifadesine ne kadar güvenebiliriz? Nettles on yediden fazla değildi, Prens Daemon ise kırk dokuzdu, ama genç bakirelerin yaşlı erkeklere üzerindeki gücü çok iyi biliniyor. Daemon Targaryen, kraliçeye sadık bir eş değildi, bunu biliyoruz. Normalde suskun Rahip Eustace bile Leydi Mysaria'ya geceleri yaptığı ziyaretleri kaleme alıyor, yatağını onunla paylaşıyordu... söylenene göre kraliçenin izni ile. Gençliğinde, Kral Toprakları'ndaki her genelev sahibi, Lord Bit Çukuru'nun bakirelerden özel bir zevk aldığını

bilirdi ve en genç, en güzel ve daha masum olanları bir kenara ayırıp bu yeni kızları çiçek açmaları için ona ayırırlardı.

Nettles gençti, şüphesiz (prensin gençliğinde vakit geçirdikleri kadar genç olmasa da), ama gerçekten de bir bakire olduğu şüpheli görünüyor. Baharat Kasabası ve Hull sokaklarında evsiz, annesiz ve parasız bir şekilde büyürken, büyük bir olasılıkla ilk çiçeklenmesinden kısa bir süre sonra (daha önce olmasa da), yarım bir yulaf veya ekmek karşılığında masumiyetini teslim etmiştir. Ve kendisini bağlamak için Koyunçalan'a yedirdiği koyunlar... eteğini çobanlara kaldırmadıysa onları nasıl elde etmişti? Netty'ye gerçekten güzel denemezdi. "Sıska kahverengi bir ejderhaya binen, sıska kahverengi bir kız," diye yazıyor Munkun, *Gerçek Anlatım*'ında (onu hiç görmemiş olmasına rağmen). Rahip Eustace dişlerinin çarpık olduğunu, burnunun bir zamanlar hırsızlık için kesildiği yerde yara izi bıraktığını söylüyor. Bir prens için pek de muhtemel bir odalık olmadığı geliyor akla.

Buna karşı, *Mantar'ın Tanıklığı*'na sahibiz... ve bu meselede, Lord Mooton'ın üstadının yazdığı *Bakire Havuzu Tarihçeleri*'ne. Üstat Norren, "prens ve piç kızı"nın her gece bir araya geldiğini, her sabah beraber yemek yediklerini, bitişik yatak odalarında uyuduklarını, prensin "bir baba kız çocuğunun nasıl üzerine titrerse öyle davrandığını," söylüyor ve ona "görgü kurallarını" öğrettiğini, nasıl giyinip oturacağını, saçlarını nasıl fırçalayacağını ve ona "fildişi saplı bir saç fırçası, gümüş bir ayna kahverengi kadifeden bir pelerinin, tereyağı kadar yumuşak deriden bir çift binici çizmesi" hediye ettiğini söylüyor. "Prensin kıza yıkanmayı öğrettiğini" yazıyor Norren ve banyo suyunu hazırlayan hizmetçilerin onunla küveti paylaştığını söylüyor: "Sırtını sabunlarken ya da ejderha kokusunu saçından çıkarırken, her ikisi de de isim günlerindeki kadar çıplaktı."

Bunların hiçbiri Daemon Targaryen'ın piç kızın cinselliği hakkında ciddi bir bilgisi olmadığını ispatlamaz, ancak söylenenlerin ışığında, Mantar'ın hikâyelerinin çoğundan çok daha muhtemel olduğuna karar vermeliyiz. Oysa bu ejderhabinicileri gecelerini beraber geçirdiler, gündüzleri Prens Aemond ve Vhagar'ın peşinde başarısızca gökyüzünde süzüldüler. Öyleyse şimdilik onları bırakalım ve gözlerimizi biraz ötedeki Karasu Körfezi'ne doğru çevirelim.

Nessaria adında, hırpalanmış bir tüccar gemisinin, onarım yapmak ve önlem almak için Ejderha Kayası'nın altındaki limana yanaşmasıyla ilgili. Bir fırtına onu sürüklediğinde Pentos'tan Eski Volantis'e geri dönüyordu, diyor mürettebatı. *Nessaria* batıya doğru ilerledikçe, Ejderha Dağı onların önünde yükseldi, batan güneşe karşı kocamandı ve denizciler iki ejderhayı savaşırken gördü, kükremeleri tüten dağın doğu tarafının uçsuz siyah uçurumlarında yankılandı. Her meyhanede, han ve sahildeki fahişe, Ejderha Kayası'ndaki her adam duyuncaya kadar, öykü anlatıldı, yeniden anlatıldı ve akıllara kazındı.

Ejderhalar Eski Volantis'li adamlar için bir mucizeydi; ikisinin savaşmalarını görmeleri *Nessaria*'nın adamlarının asla unutamayacağı bir şeydi. Ejderha Kayası'nda doğup büyüyenler, böyle canavarlarla büyüdüler... yine de denizcilerin hikâyesi ilgilerini çekti. Ertesi sabah bazı yerel balıkçı, teknelerini Ejderha Dağı'nın arkasına götürdü ve dağın dibinde ölü bir ejderhanın yanmış ve kırılmış kalıntılarını görüp haber vermek için geri döndü. Kanat ve pullarının rengine bakılırsa, ölen Gri Hayalet gibiydi. Ejderha iki parçaya ayrılmış, parçalanmış ve kısmen yutulmuştu.

Bu haberi duyduğunda, kraliçenin ayrılırken Ejderha Kayası kale muhafızı yaptığı sevimli ve ünlü obez şövalye Sör Robert Quince, Yamyam'ı katil olarak adlandırmakta gecikmedi. Çünkü Yamyam'ın geçmişte daha küçük ejderhalara saldırdığı biliniyordu ama nadiren bu kadar vahşice saldırırdı. Balıkçıların bir kısmı, katilin yanına gelmesinden korktuklarından Quince'yi, canavarın inine şövalyeler göndermeye çağırarak, hayatına son vermek için ricada bulundu, ancak kale muhafızı reddetti. "Ona sorun çıkarmazsak, Yamyam bizi rahatsız etmez," dedi. Bundan emin olmak için, Ejderha Dağı'nın doğu tarafının altındaki sularda, bozguna uğramış ejderhanın vücudunun çürümeye başladığı yerde balık avlamayı yasakladı.

Kararı, Prens Daemon'ın ilk karısı Laena Velaryon'dan olma kızı Baela Targaryen'ı tatmin etmedi. On dört yaşındaki Baela vahşi ve istekli bir genç kızdı, kadınlara kıyasla erkeksiydi ve tam manasıyla babasının kızıydı. İnce ve kısa boylu olmasına rağmen, korku bilmezdi ve dans etmeyi, şahinciliği ve at binmeyi çok severdi. Küçük

bir kızken, bahçedeki kavalyelerle güreştiği için cezalandırılmıştı, ancak son zamanlarda onlarla öpüşme oyunları oynamaya başlamıştı. Kraliçenin sarayı (Leydi Baela'yı Ejderha Kayası'nda bırakıp) Kral Toprakları'na taşındıktan kısa bir süre sonra Baela, bir bulaşıkçının elini yeleğinin içine sokmasına izin verirken yakalandı. Kızgın olan Sör Robert, çocuğun hamle yapan elini kesilmek üzere gönderdi. Sadece kızın gözyaşları içindeki müdahalesi onu kurtarmıştı.

"O, oğlanlara aşırı düşkün," diye yazdı kale muhafızı, bu olaydan sonra Baela'nın babası Prens Daemon'a, "ve yakında evlenmeli, yoksa erdemini kendisini hak etmeyen birine teslim edecek," dedi. Oğlanlardan daha fazla sevdiği şey ise uçmaktı Leydi Baela'nın. Ejderhası Aydansçısı'nın ilk uçuşu üzerinden yarım sene bile geçmemişti ama her gün onu uçuruyordu, Ejderha Kayası'nın her yerine ve hatta denizin karşısındaki Akıntıtaşı'na kadar özgürce dolaşıyordu.

Her zaman macera için istekli olan kız şimdi, dağın diğer tarafındaki gerçeği bulmayı önerdi. Yamyam'dan korkmadığını Sör Robert'a söyledi. Aydansçısı daha genç ve daha hızlıydı; diğer ejderhayı kolayca geçebilirdi. Ancak, kale muhafızı bu riski almasını yasakladı. Garnizona katı talimatlar verildi; Leydi Baela kaleyi terk etmeyecekti. O gece emre karşı çıkmaya çalışırken yakalanınca öfkeli kız, odasına kapatıldı.

Bu karar her ne kadar anlaşılabilir olsa da, ileride bir talihsizlik olduğunu kanıtladı, çünkü Leydi Baela'nın uçmasına izin verilmiş olsaydı, daha sonra adanın etrafında ilerleyen balıkçı teknesini görmüş olabilirdi. Gemide, oğlu Dolanmışdil Tom ve Dolanmışsakal Tom adlı yaşlı bir balıkçı ile Akıntıtaşı'dan iki "kuzen" vardı; Baharat Kasabası yok edildiğinde evsiz kalmışlardı. Maşrapada maharetli ağ konusunda sakar olan genç Tom, Volantis'li denizcilerden için satın almak ve kavga eden ejderhaların olayını dinlemek için çok zaman harcadı. "Gri ve altın, güneşin altında yanıp sönüyorlardı," dedi bir adam... ve artık, Sör Robert'ın yasağına karşı gelerek, iki Tom, "kuzenlerini" ölü ejderhanın yattığı taşlık bölgeye teslim etmeye niyetliydi. Böylece avcının peşinden gidebilirlerdi.

Bu arada, Karasu Körfezi'nin batı kıyısında, Tumbleton'daki savaş ve ihanetin Kral Toprakları'na ulaştı. Dul Kraliçe Alicent'in

duyunca güldüğü söylenir. "Hepsi ekmişlerdi, şimdi de biçecekler," dedi. Demir Taht'ta Kraliçe Rhaenyra soluklaştı ve şehir kapılarının kapatılıp sürgülenmesini emretti; bu nedenle, hiç kimsenin Kral Toprakları'na girmesine veya çıkmasına izin verilmeyecekti. "Kapılarımı isyancılara açacak dönekler şehrimde barınmayacak," dedi. Lord Ormund'un ordusu, yarın veya ertesi gün surların dışında olabilirdi; ejderha kökenli hainler bundan daha erken gelebilirdi.

Bu olasılık Prens Joffrey'yi heyecanlandırdı. "Bırak gelsinler," diye açıkladı çocuk, gençliğin kibriyle, ölen kardeşlerinin intikamını almak için yanıp tutuşuyordu. "Onlarla Tyraxes'te buluşacağım." Böyle bir konuşma annesini harekete geçirdi. "Buluşmayacaksın," diye ilan etti. "Savaşamayacak kadar küçüksün." Buna rağmen, oğlanın siyah konsey yaklaşan düşmanla en iyi nasıl başa çıkabileceğini tartıştığı sırada orada kalmasına izin verdi.

Kral Toprakları'nda altı ejderha kaldı, ancak Kızıl Kale'nin duvarları içinde sadece bir tane vardı: Kraliçenin kendi ejderhası Syrax. Dış avluda bir ahır atlardan boşaltılmış ve kullanımı için ejderhaya verilmişti. Ağır zincirlerle yere bağlıydı. Ahırdan avluya geçmesine izin verecek kadar uzun olmasına rağmen, zincirler onun binicisi olmadan uçmasını engelliyordu. Syrax zincirlere alışalı çok olmuştu; son derece iyi beslenmişti, yıllardır avlanmamıştı.

Diğer ejderhalar Ejderha Çukuru'nda tutuluyordu. Kalın demir kapılar bu insan yapımı mağaraları her iki ucundan kapatıyordu, iç kapılar çukurun kumları üzerindeydi, dış kısmı da yamaçlara açılıyordu. Caraxes, Vermithor, Gümüşkanat ve Koyunçalan, savaşa uçmadan önce orayı mesken tutuyordu. Beş ejderha kaldı: Prens Joffrey'nin Tyraxes'i, Addam Velaryon'un soluk gri Denizsisi, genç ejderhalar Morghul ve Shrykos, Prenses Jaehaera'ya (kaçtı) ve ikizi Prens Jaehaerys'e (öldü) bağlılardı... ve Kraliçe Helaena'ya ait Rüyaateşi vardı. En az bir ejderhabinicinin çukurda kalması, ihtiyaç duyulursa kentin savunmasını sağlaması eski bir gelenekti. Rhaenyra oğullarını yanında tutmayı tercih ettiğinden, bu görev Addam Velaryon'a verildi.

Ancak şimdi siyah konseydeki sesler Sör Addam'ın sadakatini sorgulamak için yükseliyordu. Ejderhabinicileri Ulf Beyaz ve Hugh

Çekiç döneklik yapmıştı... peki ortadaki tek hainler onlar mıydı? Gövde'li Addam ve Nettles'a ne demeliydi? Onlar da piç olarak doğmuşlardı. Güvenilirler miydi?

Lord Bartimos Celtigar öyle düşünmüyordu. "Piçler doğuştan haindir," dedi. "Onların kanında var bu. Asil çocuğa sadakat ne kadar kolaysa, bir piçe de ihanet o kadar kolay." Majesteleri'nden, düşmanlarına ejderhaları ile katılmadan önce onlara derhal el koymalarını istedi. Diğerleri de aynı olan görüşlerini bildirdi, Şehir Muhafızları Kumandanı Sör Luthor Largent ve Kraliçe Muhafızları Kumandanı Sör Lorent Marbrand bunları yineledi. Beyaz Limanlı dehşet verici şövalye Sör Medrick Manderly ve onun akıllı ağabeyi Sör Torrhen bile kraliçeye güvensizlik çağrısı yaptı. Sör Torrhen, "En iyisi şansa bırakmamak," dedi. "Düşmanlar iki tane daha ejderha kazanırsa, kaybederiz."

Sadece Lord Corlys ve Büyük Üstat Gerardys ejderhadöllerinin lehinde konuştu. Büyük Üstat, Nettles ve Sör Addam'ın taraflarına sadakatsizlik kanıtı bulunmadığını söyledi; bilgelik yolu herhangi bir yargıya varmadan önce böyle bir kanıt aramaktan geçerdi. Lord Corlys, Sör Addam ve kardeşi Alyn'in Akıntıtaşı'ın mirasçıları olan "gerçek Velaryonlar" olduğunu ilan ederek daha da ileri gitti. Kıza gelince, kirli ve kötü görünmesine rağmen, Boğaz Savaşı'nda yiğitçe savaştı. Lord Celtigar, "İki Hain'in yaptığı gibi," diyerek yanıtladı.

El'in ateşli protestoları da Büyük Üstat'ın sakin yaklaşımı da boşunaydı. Kraliçenin şüpheleri uyanmıştı. Rahip Eustace, "Majesteleri'ne o kadar çok ihanet edilmişti ki, herhangi bir insanın en kötüsü olduğuna çok hızlı inanıyor," diye yazıyor. "İhanet artık onu şaşırtma gücünü kaybetmişti. Bunu beklemeye başlamıştı, en çok sevdiği kişilerden bile."

Öyle olabilir. Ancak Kraliçe Rhaenyra aceleyle hareket etmedi, aksine, fısıltı başı olan fahişe Mysaria'yı çağırttı. Derisi süt kadar solgunken, Leydi Sefalet konseyin önünde, kan kırmızısı ipekle kaplı, siyah kadife kukuletalı bir elbisenin içinde göründü çünkü Majesteleri Sör Addam ve Nettles'ın ihanet etmeyi planlayıp planlamadıklarını düşündüklerini sorduğunda kadın başı öne eğik halde ayakta duruyordu. Sonra Beyaz Solucan gözlerini kaldırdı ve yumuşak bir

sesle, "Kız sana zaten ihanet etti kraliçem. Şimdi bile, kocanızın yatağını paylaşıyor ve yakında onun piçini karnında taşıyacak," dedi.

Rahip Eustace, Kraliçe Rhaenyra'nın çok hiddetlendiğini yazıyor. Buz gibi soğuk bir sesle, Sör Luthor Largent'a Ejderha Çukuru'na yirmi altın pelerinli alıp Sör Addam Velaryon'u tutuklama emri verdi. Kraliçe, "Onu sert bir şekilde sorgula ve şüphenin ötesinde gerçeklik olup olmadığını öğrenelim." Nettles'a gelince, "O, üzerinde büyü kokusu olan, sıradan bir şey," dedi. "Prensim bu kadar düşük bir yaratıkla asla yatmazdı. Onda ejderha kanı olmadığını bilmek için ona yalnızca bakman yeterli. Bir ejderhayı kendine bağlaması büyü sayesinde oldu ve lord kocama da aynı şeyi yaptı." Kızın yanında olduğu sürece, Prens Daemon'a güvenemezdi, öyle dedi Majesteleri. Bu nedenle, bir birlik Bakire Havuzu'na gönderilsin, sadece Lord Mooton'un gözleri için. "Onu masaya götürmesine ya da yatağa atmasına ve kafasını vurmasına izin verin. Ancak o zaman prensim serbest kalacak."

Ve böylece ihanet, kraliçenin aleyhinde yeni bir ihanete yol açtı. Sör Luthor Largent ve onun altın pelerinlileri, kraliçenin emriyle Rhaenys'in Tepesi'ne yükselirken, Ejderha Çukuru'nun kapıları açıldı ve Denizsisi soluk gri kanatlarını açıp uçtu, burun deliklerinden duman yükseldi. Sör Addam Velaryon, kaçması için zamanında uyarıldı. Duraksamış ve öfkelenmiş Sör Luthor hızla Kızıl Kale'ye döndü, burada El Kulesi'ne girdi ve yaşlı Lord Corlys'e kaba hakaretler ederek onu ihanetle suçladı. Yaşlı adam da bunu inkâr etmedi. Bağlandı ve dövüldü, ama yine de sessizdi, zindanlara götürüldü ve yargılanmasıyla infazını beklemek üzere siyah bir hücreye atıldı.

Kraliçe'nin şüphesinden, Büyük Üstat Gerardys de nasibini aldı çünkü o da Deniz Yılanı gibi ejderhatohumlarını savundu. Gerardys, Lord Corlys'in ihanetine ortak olmayı reddetti. Uzun süredir devam eden hizmetine dikkat eden Rhaenyra, Büyük Üstat'ı zindanlara atmadı fakat onu konseyinden kovdu ve derhal Ejderha Kayası'na göndermeyi seçti. "Yüzüme karşı yalan söyleyeceğinizi sanmıyorum," dedi Gerardys'e, "ama etrafımda kesin olarak güvenmediğim insanlar olmasına izin veremem ve sana baktığımda şimdi hatırladığım tek şey bana Nettles denen kızı savunduğun gerçeği."

Tüm bu süre boyunca Tumbleton'daki katliam hikâyeleri şehir içinde yayılıyordu... ve onlarla birlikte dehşet de ilerliyordu. Kral Toprakları sıradaydı, böyle diyorlardı. Ejderha ejderhayla savaşacaktı ve bu sefer şehir kesinlikle yanacaktı. Yaklaşan düşmandan korkan yüzlerce kişi, altın pelerinlilerin kapılarına dayanarak kaçmaya çalıştı. Şehir duvarları arasında hapsolmuşlardı, bazıları korktukları ateş fırtınasına karşı derin mahzenlerde barınma arayışı içindeyken, bazıları dua etmeye, içmeye ve bir kadının uylukları arasında bulunan zevklere adıyordu kendini. Akşam karanlığında, kentin meyhaneleri, genelevleri ve septleri, teselli ya da kaçış arayan kadın ve erkeklerle, patlama ve korku hikâyeleriyle doluydu.

Bu karanlık saatte, Ayakkabıcı Meydanı'nda, kıl fanilalı, eprimiş pantolonlu, yalınayak ve korkuluğu andıran bir adam ortaya çıktı, kirliydi, yıkanmamıştı; leş gibi kokuyordu, boynunun etrafında deri bir kayışla tutturulmuş bir dilenci kâsesi vardı. Sağ elinin olması gerektiği yerde güdüktü ve deriyle kapatılmıştı, demek ki bir hırsızdı. Büyük Üstat Munkun, bir Fakir Dost olabileceğini söyledi; bu düzen uzun süre önce yasaklanmasına rağmen gezgin Yıldızlar, Yedi Krallık'ın patikalarına dadanmışlardı. Nereden geldiğini bilemeyiz. Adı bile tarihte kaybolmuş. Vaaz ettiğini duyanlar, sonradan rezaletini kayıt altına alanlar gibi, onu yalnızca Çoban olarak tanıyorlardı. Mantar ona "Ölü Çoban" adını veriyor çünkü adamın mezarından yeni çıkmış bir ceset kadar soluk ve iğrenç olduğunu iddia ediyor.

Kim ya da her neyse, bu tek elli Çoban, kötü huylu bir ruh gibi yükseldi, dinlemeye gelen herkesin önünde Kraliçe Rhaenyra'nın kıyamet ve yıkım çağırdı. Korkusuz olduğu kadar yorulmazdı da, bütün gece ve ertesi gün vaaz verdi, öfkeli sesi Ayakkabıcı Meydanı'nda çınladı.

Ejderhalar doğal olmayan yaratıklardır, dedi Çoban, Valyria'nın rezil büyüleri tarafından yedi cehennem çukurlarından çıkarılan iblislerdir; "erkek kardeşin kız kardeşiyle, annelerin oğullarıyla birlikte oldukları, erkeklerin savaşırken iblislere bindiği, kadınların ise köpekler için bacaklarını araladığı bir lağımdır orası." Targaryenlar, Kıyamet'ten kaçtı, denizlerin üzerinden Ejderha Kayası'na kaçtı, ancak "tanrılarla alay edilemez" ve şimdi ikinci bir kıyamet kapıda.

Çoban, "Sahte kral ve fahişe kraliçe bütün işleriyle birlikte öldürülecek ve iblis canavarları yeryüzünden yok olacak," dedi. Yanlarında duran herkes de ölecek. Kral Toprakları'nı ejderhalarından ve efendilerinden temizleyerek Westeros, Valyria'nın kaderinden kaçmayı umabilirdi sadece.

Her saat kalabalıklar büyüdü. Bir düzine dinleyici güruh haline geldi ve sonra yüz kişi oldu, şafakta binlerce insan meydanı doldurmuştu, duymaya zorlandıkları için itip kakıyorlardı. Birçoğu meşaleliydi ve gece karanlığında Çoban bir ateş çemberi arasında duruyordu. Ona bağırmaya çalışanlar kalabalığın saldırısına uğradı. Kırk tanesi mızraklarla meydanı temizlemeye çalıştığında bile altın pelerinlilere geçit verilmedi.

Altmış fersah güneybatıdaki Tumbleton'da farklı bir kaos hüküm sürüyordu. Kral Toprakları'nın dehşetle boğuşmasına rağmen, korktukları düşmanlar şehre bir adım daha ilerlememişti zira Kral Aegon'ın sadıkları lidersiz kalmıştı, bölünme, çatışma ve şüphe ile kuşatılmışlardı. Ormund Hightower, Eski Şehir'un önde ge-

len şövalyesi olan kuzeni Sör Bryndon ile birlikte öldü. Oğulları, Hightower'da bin fersahtan uzaktaydı, ayrıca toy çocuklardı. Ve Lord Ormund, Daeron Targaryen'ı "Cüretkâr Daeron" olarak adlandırıp savaştaki cesaretine övgüde bulunsa da prens hâlâ bir çocuktu. Kraliçe Alicent'in oğullarının en küçüğü, ağabeylerinin gölgesinde büyümüştü ve vermekten çok emirleri yerine getirmeye alışmıştı. Ordu ile kalan en kıdemli Hightower, Lord Ormund'un kuzenlerinden bir diğeri olan Sör Hobert'tı, şimdiye kadar sadece yük treni ona emanet edilmişti. Hobert Hightower "yavaş olduğu kadar sağlam" bir adamdı, altmış yılını kendinden öne çıkarmadan yaşadı ancak şimdi Kraliçe Alicent'e akraba olduğu için, ordunun komutasını üstlendiğini varsaydı.

Lord Unwin Peake, Cesur Sör Jon Roxton ve Lord Owain Bourney de öne çıktı. Lord Peake, uzun ve ünlü savaşçı soyundan geliyordu ve yüz şövalyesi ile sancağının altında dokuz yüz askeri vardı. Jon Roxton, kara kılıcı için olduğu kadar kara mizacı için de korku salıyordu, Valyria çelik kılıcı Yetim Bırakan'dı silahı. Hain Lord Owain, kurnazlığının onlara Tumbleton'ı kazandırdığını ve sadece kendisinin Kral Toprakları'nı alabileceğini söyledi. Hak iddia edenlerden hiçbiri sıradan askerlerin kansızlığını ve namertliğini önleyecek kadar güçlü ve saygın değildi. Onlar güç üzerine tartışırlarken, kendi adamları yağma, tecavüz ve yıkım alemine özgürce katıldılar.

O günlerin dehşeti yadsınamaz. Nadiren, Yedi Krallık tarihindeki bir kasaba ya da şehir, İhanetlerden sonra Tumbleton kadar uzun, zalimce ve vahşi biçimde yağmalanmıştır. Onları sınırlayacak güçlü bir lord olmadıkça iyi insanlar bile hayvanlara dönüşebilir. Bir grup asker evleri ve dükkânları soyup, el kaldırmaya kalkışan herkesi öldürerek, sokaklarda sarhoş bir şekilde dolaşıyordu. Her kadın şehvetlerinin avıydı, kocakarılar ve küçük kızlar bile. Zengin erkeklere, altınlarını ve taşlarını nereye sakladıklarını açıklamaya zorlamak için ölümüne işkenceler yapıldı. Bebekler annelerinin kollarından koparıldı ve mızrakların uçlarına geçirildi. Kutsal septalar sokaklarda çıplak kovalandı ve tecavüze uğradı, bir kişi tarafından değil yüzlercesinden; sessiz kız kardeşlerin ırzına geçildi. Ölüler

bile nasibini aldı. Onurlu bir cenaze töreni yapmak yerine, cesetler çürümeye, leş kargaları ve yaban köpekleri için yem olarak bırakıldı.

Rahip Eustace ve Büyük Üstat Munkun, Prens Daeron'ın gördüğü manzaradan tiksindiğini ve Sör Hobert Hightower'a bir durma emri verdi iddia ediyor ancak Hightower'ın çabaları, insanın kendisi kadar etkisiz olduğunu kanıtladı. Lordlarının önderlik ettiği yerleri takip etmek halkın doğasındadır ve Lord Ormund'un muhtemel halefleri, kendilerini açgözlülük, kana susamışlık ve gurur yolunda kurban etmişti. Cesur Jon Roxton, Tumbleton Lordu'nun karısı olan güzel Leydi Sharis Footly'den çok etkilendi ve kendisini "savaş ödülü" olarak aldı. Lord kocası itiraz ettiğinde, Sör Jon, Yetim Bırakan ile onu ikiye böldü ve "dul da bırakabilir" derken ağlayan Leydi Sharis'in elbisesini yırttı. Sadece iki gün sonra, Lord Peake ve Lord Bourney savaş konseyinde tatsız bir tartışma geçirdi, ta ki Peake hançerini çekip Bourney'yi gözlerinden bıçaklayana dek, sonrasında da Prens Daeron ve Sör Hobert dehşet içinde bakarken, "Bir kere döneklik yapan, her zaman yapar," dedi.

Yine de en kötü suçlar, İki Hain tarafından işlendi; ejderhabinicileri Hugh Çekiç ve Ulf Beyaz. Sör Ulf kendisini tamamen sarhoşluğa bıraktı, "şarap ve ete boğdu." Mantar, her gece üç bakireye tecavüz ettiğini söylüyor. Onu memnun etmeyenlerini de ejderhasına yedirdi. Kraliçe Rhaenyra'nın ona verdiği şövalyelik yeterli değildi. Prens Daeron'ın ona Acı Köprü Lordu adını vermesi de yetmiyordu. Beyaz'ın aklında daha büyük bir ödül vardı: Tyrelllerin Dans'ta yer almadığını ve bu nedenle hain olarak görülmeleri gerektiğini ilan ederek Yüksek Bahçe'den daha alçak bir yere kendisini yakıştırmamıştı.

Sör Ulf'un tutkusu, diğer dönek Hugh Çekiç'inkilerle karşılaştırıldığında mütevazı sayılmalı. Sıradan bir demircinin oğlu olan Çekiç çok iri bir adamdı, elleri o kadar güçlüydi ki çelik çubukları tekerlere çevirebildiği söyleniyordu. Savaş sanatında büyük ölçüde eğitimsiz olmasına rağmen, iriliği ve gücü onu korkunç bir düşman yapıyordu. Seçtiği silah, savaşbaltasıydı, darbeleri parçalayan ve öldüren cinstendi. Savaşta, bir zamanlar İhtiyar Kral'ın bineği olan Vermithor'u sürdü; Westeros'taki tüm ejderhalardan sadece Vhagar ondan daha yaşlı ve büyüktü.

Bütün bu sebeplerden dolayı, Lord Çekiç (şimdi kendine böyle diyordu) taç takmayı hayal etmeye başladı. "Kral olabilecekken neden lord olasın?" diye sordu etrafına toplanmaya başlayan adamlara. Ve "Çekiç, ejderhanın üzerine düşeceği zaman, yeni bir kral yükselecek ve kimse önünde duramayacak," diye eski bir kehanetin söylendiği kampta konuşurken duyulmuştu. Bu sözlerin nereden geldiği bilinmez (Çekiç'in kendisi değildi, okuma yazması yoktu), ama birkaç gün içinde Tumbleton'daki her adam bu sözleri duymuştu.

İki Hain'in ikisi de Prens Daeron'ın Kral Toprakları'na saldırmasına yardım etmek için istekli görünmüyordu. Büyük bir ordu ve ayrıca üç ejderha vardı, ancak kraliçenin de üç ejderhası vardı (bildikleri en iyi ihtimalle) ve Prens Daemon ile Nettles birlikte döndüğü zaman beş tane olacaktı. Lord Peatheon, Lord Baratheon'ın onlara katılması için Fırtına Sonu'ndan güçlerini getirmesini beklerken, Sör Hobert hızla azalan malzemelerini yenilemek için Menzil'e geri dönmek isteyip herhangi bir ilerlemeyi ertelemeyi tercih etti. Hiçbiri ordunun her gün küçülmesi, sabahları çiğ gibi erimesi, gittikçe daha fazla insanın terk etmesi, eve götürmek için hırsızlık yapması ve taşıyabilecekleri kadar yağma toplamasından endişeleniyor gibi değildi.

Kuzeyde fersahlarca ötede, Yengeçler Körfezi'ne bakan bir şatoda, başka bir lord da bir kılıcın kenarından aşağı kayarken bulundu. Kral Toprakları'ndan, Bakire Havuzu Lordu Manfryd Mooton'a kraliçenin verdiği mesajı taşıyan bir kuzgun geldi: İhanet suçundan yargılanan piç kız Nettles'ın kafasını ona gönderecekti. "Lord kocam Targaryen Hanesi'nden Prens Daemon zarar görmeyecek," diye buyurdu Majesteleri. "Görev tamamlandığında onu bana geri gönder, çünkü ona acil olarak ihtiyacımız var."

Bakire Havuzu Tarihçeleri'ni yazan Üstat Norren, lordun, kraliçenin mektubunu okuduğunda sesini kaybedecek kadar çok sarsıldığını söylüyor. Üç bardak şarap içene kadar da sesi gelmedi. Bunun üzerine Lord Mooton, muhafızlarının kaptanı, kardeşi ve şampiyonu Sör Florian Greysteel'i çağırttı. Üstadına da kalmasını söyledi. Herkes toplandığında mektubu okudu ve onlardan akıl istedi.

"Bu şey kolayca yapılabilir," dedi muhafızlarının kaptanı. "Prens onun yanında uyuyor ama yaşlandı. Müdahale etmeye çalışacak

olursa, üç kişi onu durdurmaya yeter, ama emin olmak için altı tane alacağım. Lordum, bu gece bunun olmasını istiyor musunuz?"

Lord Mooton'un erkek kardeşi, "Altı veya altmış adam, o hâlâ Daemon Targaryen," dedi. "Akşam şarabında sakinleştirici atmak daha akıllıca olur. Bırakalım da uyandığında kızı ölü bulsun."

"Kız daha çocuk, ama ihaneti can sıkıcı," dedi eski şövalye Sör Florian, kırlaşmış ve sertti. "Eski Kral asla şerefli bir adamdan bunu istemezdi."

"Bunlar kötü zamanlar," dedi Lord Mooton, "ve bu kraliçenin bana verdiği kötü bir seçim. Kız çatımın altında bir misafir. Eğer itaat edersem, Bakire Havuzu sonsuza dek lanetlenecek. Eğer reddedersem, saldırılır ve yok ediliriz."

Kardeşi, "Hangi seçim yaparsak yapalım yok olabiliriz," diye cevap verdi. "Prens bu kahverengi çocuğa fazlasıyla düşkün ve ejderhası el altında. Akıllı bir lord ikisini de öldürürdü, Prens'in Bakire Havuzu'nu yakması ihtimaline karşın."

Lord Mooton onlara, "Kraliçe kendisine herhangi bir zarar vermeyi yasakladı," ve "iki misafirini yataklarında öldürmek, birini öldürmekten iki kat daha ağırdır. İki kat lanetleniriz," dedi ve iç çekti, "Bu mektubu hiç okumamış olsaydım," dedi.

Ve Üstat Norren, "Belki de hiç okumamışsınızdır," dedi.

Bundan sonra söylenenleri *Bakire Havuzu Tarihçeleri* bize söylemiyor. Tek bildiğimiz, yirmi iki yaşında bir genç olan üstat, o gece akşam yemeğinde Prens Daemon ve Nettles'ı bulup kraliçenin mektubunu gösterdi. "Verimsiz ve uzun bir uçuş gününden sonra yorgunlardı, yanlarına girdiğimde burada söyleyemeyeceğim yumuşak şeyler fısıldıyorlardı birbirlerine, haşlanmış et ve pancar yemeği paylaşıyorlardı. Prens beni kibarca selamladı, ama okuduğu gibi sevincin gözlerinden ayrıldığını gördüm ve taşıyamayacak kadar ağır üzüntü yük gibi üzerine çöktü. Kız mektubun içinde ne olduğunu sorduğunda, "Bir kraliçenin sözleri, bir fahişenin işi," dedi. Sonra kılıcını çekti ve Lord Mooton'un adamlarının onları esir almak için dışarıda bekleyip beklemediklerini sordu. 'Yalnız geldim,' dedim, sonra yalan söyledim ve ne lordun ne de Bakire Havuzu'ndan başka bir adamın parşömene ne yazdığını bildiğini ilettim. 'Affet beni, Prensim,' dedim. 'Üstat yeminini bozdum.'

Prens Daemon kılıcını soktu, 'Sen kötü bir üstatsın ama iyi bir adamsın,' diyerek onların yanından ayrılmamı söyledi ve bana 'yarına kadar ne lorda ne de başka birine bundan tek kelime etmek yok,' diyerek söz vermemi emretti."

Prens ve piç kızının Lord Mooton'un çatısının altında son gecesini nasıl geçirdiği kaydedilmedi, ancak şafak sökünce bahçede bir araya geldiler ve Prens Daemon, Nettles'ın Koyunçalan'a binmesine son bir kez yardım etti. Uçmadan önce her gün onu beslemek kızın âdetiydi; ejderhalar tok olduklarında binicilerinin isteğine daha kolay karşılık verirler. O sabah ona tüm Bakire Havuzu'nun en büyüğü olan koçun boğazını kesti ve onu siyah bir koç ile besledi. Ejderine bindiği sırada koşumları kanla lekelenmişti ve "yanakları gözyaşlarıyla lekeliydi," diye yazdı Üstat Norren, kayıtlarını yaparken. Kadın ve erkek arasında tek bir veda kelimesi edilmedi, ancak Koyunçalan kahverengi kanatlarını dövüp şafak göğüne tırmanırken, Caraxes başını kaldırıp Jonquil Kulesi'ndeki her pencereyi parçalayan bir çığlık attı. Kasabanın yukarısında Nettles, ejderhasını Yengeçler Körfezi'ne doğru çevirdi ve sabah sislerinde kayboldu, bir daha asla sarayda ya da şatoda görülmedi.

Daemon Targaryen, Lord Mooton ile yemek yiyecek kadar uzun bir süre sonra kaleye döndü. "Bu beni göreceğin son sefer," dedi lorda. "Konukseverliğiniz için teşekkür ederim. Harrenhal'a uçtuğumun bütün topraklarınızda bilinmesine izin verin. Eğer yeğenim Aemond benimle yüzleşmeye cesaret ederse, beni orada tek başıma bulacak."

Böylece Prens Daemon, Bakire Havuzu'ndan son kez ayrıldı. Gittiği zaman Üstat Norren lorduna gitti ve "Zinciri boynumdan alın ve ellerimi onunla bağlayın," dedi. "Beni kraliçeye teslim etmeniz gerek. Bir haine uyarı verdim ve kaçmasına izin verdiğimde ve ben de bir hain oldum." Lord Mooton reddetti. "Zincirin sende kalsın," dedi lordu. "Burada hepimiz hainiz." Ve o gece, Kraliçe Rhaenyra'nın sancakları, Bakire Havuzu'nun kapılarının üstünde havalandıkları yerden indirildi ve Kral II. Aegon'ın altın ejderhaları onların yerine yükseldi.

Prens Daemon gökten inip kaleyi kendi başına alırken Harrenhal'ın harap kalıntılarının ve karartılmış kulelerin üzerinde hiçbir sancak sallanmadı. Birkaç evsiz kalenin derin tonozlarına ve alt

katlarına sığınmıştı, ancak Caraxes'in kanatlarının sesi onları kaçırdı. Bunların sonuncusu gittiğinde Daemon Targaryen, Harren'ın salonlarına ejderhasından başka eşlikçisi olmadan yürüdü. Gece karanlığında her gece, başka bir günün geçtiğini işaretlemek için, tanırıkorusundaki yürekağacına kesik attı. Yürekağacının üzerinde hâlâ on üç işaret görülebilir; eski yaralar, derin ve karanlık, yine de Daemon'ın gününden beri Harrenhal'ı yöneten lordlar, her baharda kan aktıklarını söylüyorlar.

Prens'in nöbetinin on dördüncü gününde, bir gölge, kalenin üzerinden geçti, her bulutu daha da kararttı. Tanrıkorusundaki bütün kuşlar korkuyla havaya uçtu ve sıcak bir rüzgâr, düşen yaprakları avluya sürdü. Vhagar nihayet gelmişti ve sırtında, altınla süslü siyah zırh giymiş, tek gözlü Prens Aemond Targaryen vardı.

O yalnız gelmemişti. Alys Nehir onunla uçtu, uzun saçları arkasından siyah uzanıyordu, karnı çocukla şişmişti. Prens Aemond, Harrenhal kulelerinin etrafında iki kez dolaştı, sonra Vhagar'ı dış avludan aşağı indirdi ve Caraxes yüz metre uzakta kaldı. Ejderhalar birbirlerine uğursuzca bakıyordu, Caraxes kanatlarını açıp tıslamıştı, alevleri dişlerinde dans ediyordu.

Prens kadını Vhagar'ın sırtından aşağı indirdi, sonra amcasına yüzünü döndü. "Amca, bizi aradığını duydum."

Daemon, "Sadece seni," diye yanıtladı. "Beni nerede bulacağını kim söyledi?"

"Leydim," diye cevapladı Aemond. "Sizi fırtına bulutunda, alacakaranlıkta bir dağ havuzunda, akşam yemeğimizi pişirmek için yaktığımız ateşte gördü. Çok daha fazlasını görüyor, benim Alys. Yalnız gelerek aptallık ettin."

Daemon, "Yalnız olmasaydım, gelmezdin," dedi.

"Yine de öylesin ve işte buradayım. Uzun zamandır yaşıyorsun, Amca."

Daemon, "Bu konuda hemfikiriz," dedi. Sonra ihtiyar prens Caraxes boynunu eğmesini söyledi ve sırtına sert bir şekilde tırmandı; genç prens ise kadını öptü ve Vhagar'a hafifçe sıçrayarak kemerle eyer arasındaki dört kısa zinciri bağlamaya özen gösterdi. Daemon kendi zincirlerini sarkık bıraktı. Caraxes tekrar tıslադı, havayı alevle

doldurdu ve Vhagar bir kükreme ile cevap verdi. Aynı anda, iki ejderha gökyüzüne sıçradı.

Prens Daemon, Caraxes'i hızlı bir şekilde yükseltti ve bulutların arasından kaybolana kadar çelik uçlu bir kırbaçla kamçıladı. Yaşlı ve çok daha büyük olan Vhagar daha yavaştı, daireler çizerek kendisini ve binicisini Tanrı Gözü'nün sularına götürürken yavaşça yükseldi. Saat geç olmuştu, güneş batmaya yakındı ve göl sakindi, yüzeyi dövülmüş bakır gibi parlıyordu. Yukarı ve daha yukarı yükseldi, Caraxes'i aramaya başladı, Alys Nehir aşağıda Harrenhal'daki Kralateşi Kulesi'nden seyrediyordu.

Saldırı bir yıldırım gibi aniden geldi. Caraxes, Vhagar'ın üzerinde, kilometrelerce öteden duyulan, Prens Aemond'un kör tarafından batan güneşin parıltısı ile gizlenmiş bir halde, delici bir biçimde aşağıya indi. Kanlı Solucan yaşlı ejderhaya korkunç bir güçle çarptı. Kükremeleri birbirlerine karıştı, kan kırmızısı bir gökyüzüne karşı karanlık vardı, sesler Tanrı Gözü'nde yankılandı. Öyle parlak yandı ki alevleri, aşağıdaki balıkçıları bulutların ateş alma korkusu sardı. Birbirine kilitli, ejderhalar göle doğru yuvarlandı. Kanlı Solucan'ın çenesi Vhagar'ın boynunu kapattı, siyah dişleri büyük ejderhanın derinliklerine battı. Vhagar'ın pençeleri karnını açsa ve dişleri bir kanadını lime lime etse bile, Caraxes daha derin ısırdı, göl korkunç hızla körüklenirken ejderha yaraya musallat olmuştu.

Ve işte öyküler bize, Prens Daemon Targaryen'ın eyerinin üzerinden sallandığını ve bir ejderhadan diğerine sıçradığını söylüyor. Elinde Kraliçe Visenya'nın kılıcı Karanlık Kız Kardeş vardı. Tekgözlü Aemond, dehşetle bakarken ve onu eyerine bağlayan zincirlerle uğraşırken, Daemon yeğeninin miğferini söküp kılıcını kör gözüne soktu, o kadar sertti ki kılıç, genç prensin boğazının arkasından dışarı çıktı. Yarım kalp atışı sonra, ejderhalar göle çarptı, Kralateşi Kulesi kadar yüksek olduğu söylenen bir su yükseldi.

Ne insan ne de ejderhanın böyle bir etkiden kurtulması mümkün değildi, dedi olanlarını gördüğünü söyleyen balıkçı. Onlar da kurtulmadı. Caraxes toprağa sürünecek kadar uzun yaşadı. Vücudundan yırtılmış bir kanat ve üzerinde tüten gölün sularıyla; Kanlı Solucan kendisinde göl kıyısına sürükleme ve Harrenhal'ın duvarlarının altından geçme gücünü buldu. Vhagar'ın leşi göl taba-

nına daldı. Birkaç yıl sonra bulunduğunda, Ejderhaların Dansı'nın sona ermesinden sonra, Prens Aemond'un zırhlı kemikleri eyerine bağlı haldeydi, Karanlık Kız Kardeş'in kabzası da göz yuvasına gömülecek kadar derindeydi.

Prens Daemon'ın da öldüğünden şüphe edemeyiz. Kalıntıları hiç bulunamadı, ama o gölde tuhaf akıntılar ve aç balıklar var. Şarkıcılar bize yaşlı prensin düşüşten hayatta kaldığını ve daha sonra Nettles'a geri döndüğünü, geri kalan günlerini onun yanında geçirdiğini söylüyor. Bu tür hikâyeler büyüleyici şarkılar yaratır, ancak tarihin konusunda zayıftır. Mantar bile masallara itibar etmez, biz de etmemeliyiz.

Ejderhaların Tanrıların Gözü üzerinde dans edip öldüğünde tarih FS 130 yılının beşinci ayının yirmi ikinci günüydü. Daemon Targaryen öldüğünde kırk dokuz yaşındaydı; Prens Aemond ise sadece yirmi yaşına basmıştı. Kara Dehşet Balerion'ın ölümünden bu yana Targaryen ejderhalarının en büyüğü olan Vhagar, dünya üzerinde yüz seksen bir yıl yaşamıştı. Böylece, Aegon'ın Fethi'nin günlerinde kalma son canlı yaratık da göçtü, alacakaranlığın ve gecenin Kara Harren'ın lanetli makamını yutması gibi. Yine de Prens Daemon'ın son savaşının yaygın olarak bilinmesi haberinin hızlıca yayılmasına yetmeyecek kadar az kişi buna tanıklık etmişti.

Ejderhaların Ölümü

Devrik Rhaenyra

Kral Toprakları'na dönersek, Kraliçe Rhaenyra her yeni ihanetle kendini daha da tecrit ediyordu. Şüpheli dönek Addam Velaryon, sorgulanmadan önce kaçmıştı. Uçuşu suçluluğunu kanıtlamıştı, Beyaz Solucan böyle olduğunu söyledi. Lord Celtigar, evlilik dışı doğan her çocuk için yeni bir vergi onayladı. Bu tür bir vergi yalnızca Taç'ın kasasını doldurmakla kalmıyor aynı zamanda binlerce piçten diyarı kurtarıyordu.

Bununla birlikte, Majesteleri'nin hazinesinden daha önemli endişeleri vardı. Addam Velaryon'un tutuklanmasını emrederek, yalnızca bir ejderha ve bir ejderhabinicisini değil, Kraliçe El'ini de kaybetmişti... ve Ejderha Kayası'ndan Demir Taht'ı ele geçirmek için yola çıkan ordunun yarısından fazlası Velaryon Hanesi'nin adamlarından oluşuyordu. Lord Corlys'in Kızıl Kale'nin altındaki bir zindanda öldüğü öğrenildiğinde, yüzlerce kişi davayı terk etmeye başladı. Bazıları Çoban çevresine katılmak için Ayakkabıcı Meydanı'na yöneldi, diğerleri duvarların üzerinden giderek Akıntıtaşı'na geri dönmeyi hedefledi. Kalanlar da güvenilemezdi. Bu, Deniz Yılanı'nın iki adamı Sör Denys Woodwright ve Sör Thoron True'nun zindanlara girerek lordlarını serbest bırakmaya çalışma-

larıyla kanıtlandı. Planları Leydi Sefalet'e haber veren, Sör Thoron'un yatağına giren bir fahişe tarafından engellendi, kurtarıcılar yakalandı ve asıldı.

İki şövalye şafakta öldü. O gün, günbatımından kısa bir süre sonra, başka bir dehşet kraliçenin sarayını ziyaret etti. Helaena Targaryen, II. Aegon'ın kraliçesi ve çocuklarının annesi, Maegor'un Malikânesi'nin penceresinden, aşağıdaki kuru hendekle kaplı sivri uçlu demirlerinüzerine ölmek için kendini attı. Yirmi bir yaşındaydı.

Yarım yıl esaret altında kaldıktan sonra, Aegon'ın kraliçesi hayatını sonlandırmak için neden bu geceyi seçmişti? Mantar, Helaena'nın bir fahişe için satılmasının ardından günler ve geceler sonra karnında bir çocukla olduğunu iddia eder, ancak bu açıklama, kesinlikle güvenilir olmayan Genelev Kraliçeleri hikâyesi kadar güvenilirdir. Büyük Üstat Munkun, Sör Thoron ve Sör Denys'in öldüğünü görme korkusunun onu harekete geçirdiğine inanıyor. Rahip Eustace, Beyaz Solucan Leydi Mysaria'nın, Helaena'ya oğlu Maelor'un korkunç ölümünden bahsetmek için bu geceyi seçmesinin ardında yatanın, basit bir sinsilikten fazlası olduğunu düşünmenin zor olduğunu öneriyor.

Üstatlar, bu tür iddiaların gerçekliği hakkında tartışabilir... ama o kader gecesinde, Kral Toprakları'nın sokaklarında, hanlarında, genelevlerinde ve dükkânlarında, hatta kutsal septlerde daha karanlık bir hikâye anlatılıyordu. Kraliçe Helaena öldürüldü, tıpkı oğullarının da ondan önce öldürüldüğü şeklinde fısıltılar dolaşıyordu. Prens Daeron ve ejderhaları yakında kapılarında olacaktı ve onlarla birlikte Rhaenyra saltanatının sonu gelecekti. Yaşlı kraliçe, küçük üvey kız kardeşinin orada öyle durmaması gerektiğine karar verdi, bu yüzden Sör Luthor Largent'ı, Helaena'yı devasa kaba elleriyle itmek ve onu penceredeki sivri uçlara atmak için gönderdi.

Bu zehirli iftira niçin atıldı, diye sorabilir insanlar (çünkü kesinlikle bir iftiradır)? Büyük Üstat Munkun bunu Çoban'ın yaptığını söylüyor zira binlerce kişi onun hem suçu hem de kraliçeyi kınadığını duydu. Ama yalanı o mu uydurmuştu yoksa sadece diğer dudaklardan duyulan kelimelere karşılık mı veriyordu? İkincisi olduğuna inanmamızı istiyor, Mantar. Bu kadar kötü bir iftira sa-

dece Larys Strong'un işi olabilirdi, diyor cüce... Yumruayak asla Kral Toprakları'nı terk etmemişti (yakında ortaya çıkacağı gibi), sadece gölgelerde gizleniyordu, o zamandan beri komplo ve fısıltılara devam etti.

Helaena'nın ölümü cinayet olabilir mi? Muhtemelen... ama Kraliçe Rhaenyra'nın müsebbibi olması mümkün değil. Helaena Targaryen, Majesteri'ne tehdit oluşturmayan çökmüş bir canlıydı. Kaynaklarımız, aralarındaki özel bir düşmanlıktan da bahsetmiyor. Eğer Rhaenyra cinayete niyetli olsaydı, kesinlikle Dul Kraliçe Alicent'i sivri uçlara iterdi. Dahası, Kraliçe Helaena'nın ölümü sırasında, sözde katil olan Söz Luthor Largent'ın, Tanrıların Kapısı'nın kışlalarında üç yüz altın pelerinli ile yemek yediğine dair bolca kanıtımız var.

Aynı şekilde, Kraliçe Helaena'nın "cinayeti" söylentisi de yakında Kral Toprakları'nın dilindeydi. O kadar hızlı bir şekilde buna inanılması, şehrin bir zamanlar sevdiği kraliçesine ne derece düşman olduğunun bir göstergesiydi bu. Rhaenyra'dan nefret ediliyordu; Helaena seviliyordu. Şehrin halkı da Prens Jaehaerys'in Kan ve Peynir tarafından acımasızca öldürülmesini ve Prens Maelor'un Acı Köprü'deki korkunç ölümünü unutmamıştı. Helaena'nın sonu merhametli biçimde hızlıydı; sivri uçlardan biri boğazından geçti ve sessizce öldü. Öldüğü anda, şehrin karşısındaki Rhaenys Tepesi'nin zirvesinde ejderhası Rüyaateşi, Ejderha Çukuru'nu sallayan bir kükremeyle aniden yükseldi ve kendisini bağlayan iki zinciri kopardı. Dul Kraliçe Alicent, kızının ölümü konusunda bilgilendirildiğinde, giysilerini parçaladı ve rakibi üzerine korkunç bir lanet okudu.

O gece Kral Toprakları'nda kanlı baş gösterdi.

Ayaklanma, erkeklerin ve kadınların meyhanelerden, sıçan çukurlarından yüzlerce kişi olarak, öfkeli, sarhoş ve korkmuş olarak sokaklara dökülmesiyle Bit Çukuru'nun ortasında başladı. Oradan isyanlar kentin her tarafına yayıldı, ölü prensler ve öldürülen anneleri için adalet çağrısı yapıldı. El arabaları ve vagonlar devrildi, dükkânlar yağmalandı, evler yağmalandı ve ateşe verildi. Rahatsızlıkları gidermeye çalışan altın pelerinlilere saldırıldı ve kanlı şekilde dövüşüldü. Yüksek ya da alçak doğumlu ayırt edilmedi. Lordlar taşlandı, şövalyeler eyerlerinden indirildi. Leydi Darla Deddings,

erkek kardeşi Davos'un, ablasına tecavüz etme niyetinde olan üç sarhoştan onu savunmaya çalıştığı sırada gözünden bıçakladığını gördü. Gemilerine dönemeyen denizciler, Nehir Kapısı'na saldırdı ve Şehir Muhafızları ile sert bir mücadeleye girişti. Onları dağıtmak için Sör Luthor Largent ve dört yüz mızrağın müdahalesi gerekti. O zamana kadar kapı yarı yarıya parçalara bölünmüş ve yüzlerce kişi ölmüştü ve bunların çeyreği altın pelerinliydi.

Duvarları; yalnızca altı muhafız ve birkaç silahlı hizmetkar tarafından savunan Lord Bartimos Celtigar için böyle bir kurtarıcı gelmedi. İsyancılar duvarların üzerinde toplaşmaya başladığında, bu şüpheli savunmacılar silahlarını aşağı attılar, ya kaçtılar ya da saldırganlara katıldılar. On beş yaşındaki bir çocuk olan Arthor Celtigar, bir kapıda cesurca durdu, eline kılıcını aldı ve uluyan bir çeteyi birkaç dakika boyunca dışarıda tuttu... Cesur delikanlı, arkasından sokulan mızrakla öldürüldü. Lord Bartimos'un kendisi ahırlara doğru koştu, tüm atları ölü ya da çalınmıştı. Yakalanınca, kraliçenin ümitsiz hazine başı bağlandı ve bütün servetin nerede saklandığını açığa çıkarana kadar işkence gördü. Daha sonra Wat isimli bir tabakçı, lordunun "yarak vergisini" ödeyemediğini ve erkekliğini Kraliyet'e vermesi gerektiğini açıkladı.

Ayakkabıcı Meydanı'nda isyan sesleri her köşeden duyulabilirdi. Çoban öfkenin derinliklerini körüklüyordu, kıyametin tıpkı daha önceden de söylediği gibi, elinin kulağında olduğunu iddia ediyordu, "Demir Taht'ta kanayan bu doğal olmayan kraliçe fahişesinin dudakları tatlı kız kardeşinin kanıyla kıpkırmızı parlıyor," diye konuştu. Kalabalığın içindeki bir septa bağırıp şehri kurtarması için ona yalvarınca, Çoban, "Sadece Anne'nin rahmeti seni kurtarabilir, ama Anne'ni bu şehirden sürdün, gururun, şehvetin ve açgözlülüğünle. Şimdi gelen Yabancı'dır. Yanan gözleri olan karanlık bir ata biniyor. Dinleyin! Yanan toynakların sesini duyabiliyor musunuz? O geliyor! O geliyor!!"

Kalabalık bağırmaya başladı, çığlıklar içinde, *"O geliyor! O geliyor!!"* dediler. Kısa süre içinde sesleri kayboldu ve gece boyunca kaldırım taşı üzerindeki demir toynakların sesi daha da yükseldi. *Tanıklık*'ında, "Bir Yabancı değil, beş yüz tane," diyor Mantar.

Şehir Muhafızları gücü eline almıştı, çelik miğferle ve uzun altın pelerinlerle kaplı beş yüz erkek, kısa kılıçlarla, mızraklarla donatılmıştı. Meydanın güney tarafında, kalkanlar ve mızraklardan bir duvarın arkasında toplandılar. Başlarında Sör Luthor Largent vardı, elinde uzun kılıç tutuyordu, zırhlı bir savaş atının üzerindeydi. Onu görmek bile yüzlercesini ara sokaklara göndermek için yeterliydi. Sör Luthor altın pelerinlilerin ilerlemesini emrettiğinde yüzlerce kişi daha kaçtı.

Ancak on bin kişi kaldı. Sıkışıklık o kadar yoğundu ki, memnuniyetle kaçmış olabilecek birçok kişi kendilerini hareket edemediği, itemediği ve kımıldayamadığı için burada kalmışlardı. Askerler öne fırladılar, silahlarına tutundular ve mızraklar davulun ritmik vuruşuyla ilerledikçe bağırmaya ve lanet okumaya başladılar. "Yol açın, pis aptallar," Sör Luthor, Çoban'ın kuzularına kükredi. "Eve gidin. Size zarar gelmeyecek. Eve gidin. Sadece Çoban'ı istiyoruz."

Bazıları, ölen ilk kişinin, bir mızrak ucu etini deldiğinde ve önünü kırmızıya boyadığını gördüğünde şaşkınlık duyan bir fırıncı olduğunu söylüyor. Diğerleri, Sör Luthor'un savaş atının altında kalan küçük bir kız olduğunu iddia ediyor. Kalabalığın arasından uçan bir kaya geldi ve bir mızrakçıya çarptı. Haykırışlar ve küfürler duyuldu, sopalar, taşlar ve kaplar çatıdan yağmaya başladı, meydanın karşısındaki bir okçu okunu çekmeye hazırlandı. Bir meşale gözcülerden birine fırlatıldı ve altın pelerini yakmakta oldukça hızlıydı.

Ayakkabıcı Meydanı'nın uzak tarafında, Çoban, müritleri tarafından desteklendi. "Durdurun onu," diye bağırdı Sör Luthor. "Onu yakalayın! Durdurun onu!" Atını mahmuzladı, önünü açа açа ilerledi ve altın pelerinliler onu izledi, mızraklarını bırakıp kılıçlarını ve sopalarını çektiler. Çoban'ın takipçileri çığlık atıyor, düşüyor, koşuyorlardı. Diğerleri kendilerine ait silahlar kuşandı; hançerler, gürzler ve sopalar, kırılmış mızraklar ve paslanmış kılıçlar.

Altın pelerinliler genç, güçlü, disiplinli, iyi silahlanmış ve iyi zırhlı, iri adamlardı. Kalkan duvarı yirmi metre ya da daha uzun mesafe boyunca tutuldu ve kalabalığın içinde kanlı bir yol açtılar, etraflarındakileri öldürdüler. Ancak sadece beş yüz kişiydiler ve on bin kişi Çoban'ı dinlemek için toplanmıştı. Bir gözcü yere düştü,

sonra bir diğeri. Birden halk, hattın boşluklarından sızmaya başladı. Çığlık atan Çoban sürüsü bıçaklarla ve taşlarla, hatta dişlerle saldırdılar, Şehir Muhafızları'nın etrafını sarıp arkadan saldırmaya, kiremitleri çatılardan ve balkonlara fırlatmaya başladılar.

Savaş, isyana döndü, sonra katliam oldu. Her tarafı çevrelenen altın pelerinliler kendilerini silahlarını kullanacak yer kalmayan bir kalabalık içinde buldular. Birçoğu kendi kılıçlarının uçlarında öldü. Diğerleri parçalara bölünmüş, ölümüne tekme atılmış, ayakları altında ezilmiş ve kasap baltalarıyla parçalanmıştı. Korkunç Sör Luthor Largent bile katliamdan kaçamadı. Elinden kılıcı düşen Largent, eyerinden çekildi, karnından bıçaklandı ve bir kaldırım taşı ile ölümüne dövüldü, miğferi ve başı öylesine ezildi ki ceset vagonu bir gün sonra geldiğinde cesedi sadece ufacık bir yer kaplıyordu.

O uzun gecede, diyor Rahip Eustace, Çoban şehrin yarısını etki altına almıştı. Yüzlerce kişi, sokaklarda beyaz bir at üzerinde dolaşan, Lord Celtigar'ın başını ve cinsel organını kesip tüm vergilere son verdiğini ilan eden Tabakçı Wat'ın etrafında toplandı. İpek Sokağı'ndaki bir genelevde fahişeler, kayıp kralları II. Aegon'ın bir piçi olan Gaemon adında soluk saçlı bir çocuğu kendi kralları ilan etti. Ayrıca, Pire Sör Perkin adlı bir gezgin şövalye, kendisinin müteveffa kral Viserys'in öz oğlu olduğunu söyleyen kavalyesi Trystane'i taçlandırdı. Herhangi bir şövalye bir başkasını şövalye yapabilir ve Sör Perkin her kiralık askeri, hırsıza ve kasap çırağını Trystane'in yırtık sancağının altında toplamaya başladı, yüzlerce insan onun davasına ortak oldu.

Şafak vaktinde, şehir genelinde yangınlar vardı, Ayakkabıcı Meydanı cesetlerle doluydu ve kanunsuz çeteler Bit Çukuru'nda dolaşıyordu, dükkânlara ve evlere girdiler, karşılaştıkları her dürüst insana kaba ellerini sürdüler. Hayatta kalan altın pelerinliler kışlalarına çekilirken, kötü şövalyeler, oyuncu krallar ve çılgın kâhinler sokaklara hükmetti. Birbirine benzeyen hamamböcekleri gibi, en kötüleri bile ışık gelmeden kaçtı, sarhoş deliklerine ve mahzenlere geri çekildiler, sarhoşluktan sızıp yağmalarını paylaştılar ve kanlı ellerini yıkadılar. Eski Kapı ve Ejderha Kapısı'ndaki altın pelerinliler, kaptanları Sör Balon Byrch ve Yarıkdudak Sör Garth komutasında bir araya geldiler ve öğleden sonra Rhaenys'in Tepesi'nin

kuzeyindeki ve doğusundaki sokaklara bir miktar düzen getirmeyi başardılar. Yüzlerce Beyaz Limanlıya liderlik yapan Sör Medrick Manderly de, Aegon'ın Yüksek Tepesi'nin kuzeydoğusunda, Demir Kapı'nın altındaki alanda aynı şeyi yaptı.

Kral Toprakları'nın geri kalanı kaos içinde kaldı. Sör Torrhen Manderly kuzeylileri Kanca'ya doğru yönlendirdiğinde, Balıkçı Meydanı ve Nehir Yolu, Sör Perkin'in kötü şövalyeleriyle kaynıyordu. Nehir Kapısı'nda, "Kral" Trystane'ın yırtık sancağı siperlerin üzerinde havalanırken, kaptanın ve üç yardımcısının cesetleri kapıcı kulübesine asılmış, sallanıyordu. "Çamurayak" garnizonunun geri kalanı Sör Perkin'e geçti. Sör Torrhen, adamlarının dörtte birini Kızıl Kale'ye geri dönüş yolunda savaşırken kaybetti... yine de yüzlerce şövalye ve silahlı asker Bit Çukuru'na götüren Sör Lorent Marbrand'a kıyasla az asker kaybetti. On altısı döndü. Kraliçe Muhafızları'nın Lord Kumandanı Sör Lorent, bunlar arasında değildi.

Akşam olunca, Rhaenyra Targaryen kendini her taraftan acı içinde, saltanatını da harabeler içinde buldu. "Kraliçe ona Sör Lorent'in nasıl öldüğü söylendiğinde ağladı," diyor Mantar, "Bakire Havuzu'nun düşmana gittiğini, Nettles'ın kaçtığını, sevgilisinin kendisine ihanet ettiğini öğrendiğinde öfkelendi, Leydi Mysaria da onu yaklaşmakta olan karanlığa karşı uyardığında titredi, bunun bir öncekinden daha kötü olacağını söyledi. Şafakta, taht odasına yüz kişi gitti, ancak sadece oğulları ve ben, onunla kalana kadar birer birer gittiler ya da gönderildiler. 'Sadık Mantar'ım,' diye Majesteleri çağırdı beni, 'bütün erkekler keşke senin gibi dürüst olsa. Seni El'im yapmalıyım.' Kısa süre içinde eşi olacağımı söylediğimde güldü. Hiçbir ses daha tatlı değildi. Onun güldüğünü duymak güzeldi."

Munkun'un *Gerçek Anlatım*'ı, Kraliçe'nin gülmekten nefret ettiğini, Majesteleri'nin sadece öfkeden umutsuzluğa dönüp durduğunu, Demir Taht'a o kadar umutsuzca sarıldığını ve her iki elinin de güneş batarken kanlı olduğunu söylüyor. Altın pelerinlilerin yönetimini Demir Kapı'daki kaptan Sör Balon Byrch'a verdi, Kışyarı ve Kartal Yuvası'na daha fazla yardım istemek için kuzgunlar gönderdi, Bakire Havuzu'ndaki Mootonlara karşı bir saldırı kararı çıkarılmasını emretti ve genç Sör Glendon Goode'a Kraliçe Muhafızları Kumandanı unvanını verdi, (sadece yirmi yaşına ve sadece bir

aydır Beyaz Kılıç'ın bir üyesi olmasına, Goode o gün erken saatlerde Bit Çukuru'ndaki dövüş sırasında kendisini göstermişti. İsyancıların bozmasını önlemek için Sör Lorent'ın cesedini getiren de oydu).

Güneşin batmasıyla, Kral Toprakları'nın haşaratları, sıçan çukurlarından, deliklerinden ve mahzenlerinden, bir önceki geceden daha fazla sayıda bir kez daha ortaya çıktı.

Visenya'nın Tepesinde, bir fahişe ordusu kılıcını Gaemon Palehair'e (kentin kaba jargonunda "Am Kral") yemin etmeye istekli herhangi bir adamı kabul etti. Nehir Kapısı'nda, Sör Perkin çalıntı yiyeceklerle kötü şövalyeleriyle ziyafet çekti ve onları nehir kenarına indirdi, iskele ve depoları hatta denize indirilmemiş her gemiyi yağmaladı, Tabakçı Wat bile Tanrı Kapısı'nda kendi uluyan çetesini ilerletti. Kral Toprakları devasa duvarlar ve sağlam kulelerle sarılmakla birlikte, duvarları şehir dışından gelen saldırıları engellemek için tasarlanmıştı, şehir içinden gelenleri değil. Tanrı Kapısı'ndaki garnizon, kaptanları ve ekibinin üçte birini Ayakkabıcı Meydanı'nda Sör Luthor Largent'la birlikte kaybettiği için özellikle zayıftı. Kalanların çoğu yaralıydı, kolayca üstelerinden gelinirdi. Wat'ın takipçileri kırsal bölgeye indiler, Lord Celtigar'ın çürüyen kafasının arkasındaki ana yoldan geçtiler... nereye gittiklerinden Wat bile emin değil gibiydi.

Bir saat geçmeden, Kral Kapısı ve Aslan Kapısı da açıldı. İlk önce altın pelerinliler kaçarken, diğer taraftaki "aslanlar" çetelerin içine fırladı. Kral Toprakları'nın yedi kapısından üçü Rhaenyra'nın düşmanlarına açıktı.

Ancak, kraliçenin iktidarına yönelik en büyük tehdidin şehir içinde olduğu kanıtlandı. Akşam karanlığında Çoban, Ayakkabıcı Meydanı'ndaki vaazını sürdürmek için bir kez daha ortaya çıkmıştı. Tek elli kâhin, küfürlerini Kızıl Kale'deki "aşağılık kraliçe"ye doğru savururken, yüz kadar kafa ona bakıyordu, uzun mızrakları ve sivriltilmiş sopalarını sallıyorlardı. Rahip Eustace, kalabalığın iki kat daha büyük ve önceki gecenin üç katı kadar daha korkunç olduğunu söylüyor. Tiksindikleri kraliçe gibi, Çoban'ın "kuzuları" da gökyüzüne korkmuş gözlerle bakıyordu, Kral Aegon'ın ejderhalarının gece gelmeden tepelerinde belirmesinden ve arkaların-

da bir orduyla gelmesinden korkuyorlardı. Artık kraliçenin onları koruyacağına inanmıyorlardı, kurtuluş için Çoban'larına baktılar.

Ama kâhin yanıtladı, "Ejderhalar geldiğinde, etiniz yanacak, kabaracak ve kül haline gelecek. Eşleriniz, ateşin altında dans edip yandıkça büzüşecek, alevlerin altında çıplak kalacak. Ve küçük çocuklarınızın gözleri eriyene kadar ağladığını göreceksiniz ve pembe etleri siyah renge dönüşene ve etlerinin kemiklerinden aşağı doğru kaydığını göreceksiniz. Yabancı *geliyor, geliyor*, günahlarımız için bizi cezalandırmaya geliyor. Dualar öfkesini dindirmez, gözyaşları ejderha ateşini söndüremez. Bunu sadece kan yapabilir. Kanın, benim kanım, onların kanı." Sonra sağ kolunu kaldırdı ve güdük koluyla arkasındaki Rhaenys'in Tepesi'nde, yıldızlara karşı siyah duran Ejderha Çukuru'nu işaret etti. "İşte iblisler orada yatıyor. *Ateş ve kan, kan ve ateş*. Bu onların şehri. Şehri kendinin yapmak istiyorsan, önce onları yok etmelisin. Kendini günahtan arındırmak istiyorsan, önce ejderhanın kanında yıkanmalısın. Çünkü sadece kan cehennem ateşini söndürebilir."

On bin boğazdan bağırmaya başladı. *"Öldür onları! Öldür onları!"* Ve on bin bacağa sahip devasa bir canavar gibi, kuzular hareket etmeye, kıpırdanmaya ve itmeye, meşalelerini sallamaya, kılıç ve bıçakları vurmaya, diğer silahları çekmeye, sokaklarda Ejderha Çukuru'na doğru yürümeye ve koşmaya başladı. Bazıları daha iyi düşünüp evlerine kaçtı fakat ayrılan her kişi için, bu ejderha avcılarına üç kişi daha katıldı. Rhaenys Tepesi'ne ulaştıklarında sayıları iki katına çıkmıştı.

Şehrin diğer tarafında, Aegon'ın Yüksek Tepesi'nin zirvesinde vuku bulan saldırıyı Mantar, Maegor'un Malikânesi'nin çatısına çıkan kraliçe, oğulları ve saray sorumlularıyla birlikte saldırıyı izledi. Gece siyah ve bulutluydu, meşaleler o kadar çoktu ki "sanki bütün yıldızlar gökten Ejderha Çukuru'na saldırmak için gelmişlerdi," diye yazar soytarı.

Çoban'ın vahşi sürüsünün yürüyüşe geçtiğinin haberi geldiği anda, Rhaenyra binicileri Eski Kapıdaki Sör Balon'a ve Ejderha Kapısı'ndaki Sör Garth'a gönderip kuzuları dağıtmalarını, Çoban'ı ele geçirmelerini ve kraliyet ejderhalarını savunmalarını emretti... ama şehir bu tür bir kargaşa içindeyken, binicilerin hedeflerine

ulaşacağı kesin değildi. Olsalar bile, geride kalan sadık altın pelerinlilerin herhangi bir başarı umudu pek yoktu. Mantar, "Majesteleri, Karasu'nun akışını durdurmalarını da emredebilirdi," dedi. Prens Joffrey ise annesine kendi şövalyeleri ve Beyaz Liman'dan olanlarla ilerlemek için yalvardığında, kraliçe reddetti. "Eğer o tepeyi alırlarsa, bir sonraki bu olacak," dedi. "Kaleyi savunmak için her kılıca ihtiyacımız var."

Prens Joffrey, "*Ejderhaları* öldürecekler," dedi.

"Ya da ejderhalar onları öldürecek," dedi annesi, hareketsizce. "Bırakalım yansınlar. Diyar onları pek özlemeyecek," dedi.

"Anne, ya *Tyraxes*'i öldürürlerse?" dedi genç prens.

Kraliçe buna inanmadı. "Onlar haşarat. Sarhoşlar, aptallar ve sıçandan farksızlar. Ejderha ateşini gördüler mi hemen kaçacaklar."

Böylece soytarı Mantar konuştu, "Sarhoşlar olabilir, ama sarhoş bir adam korku nedir bilmez. Aptallar, evet ama bir aptal bir kralı öldürebilir. Sıçanlar, evet, ancak bin fare bir ayıyı alaşağı edebilir. Bir zamanlar bunun Bit Çukuru'nda gerçekleştiğini gördüm." Bu sefer Kraliçe Rhaenyra gülmedi. Dilini tutması ya da yok olması için soytarıya emir veren Majesteleri, korkuluklara sırtını döndü. Sadece Mantar, Prens Joffrey'nin somurtup gittiğini gördü (*Tanıklık*'ına inanılırsa) ama Mantar'a dilini tutması söylenmişti.

Çatıdaki gözcüler Syrax'ın kükremesiyle prensin yokluğunu fark ettiler. Çok geçti. "Hayır," dedi kraliçe, "Yasaklıyorum, *yasaklıyorum*," fakat konuştuğu sırada bile ejderhası kanat çırpmaya başlamıştı, kale siperlerinin üstüne bir kalp atışı süreliğine tünedi, sonra geceye kendini fırlattı, kraliçenin oğlu sırtına tutunuyordu ve elinde bir kılıç vardı. "Arkasından gidin!" diye bağırdı Rhaenyra. "Hepiniz, her erkek, her çocuk, ata binin, *at*, onun peşinden gidin. Onu geri getirin, geri getirin, o bilmez. Oğlum, tatlım, oğlum..."

Yedi adam, o gece Kızıl Kale'den aşağıya, şehrin çılgınlığına indi. Munkun bize, onların kraliçelerinin emirlerine uyma zorunluluğu olan namuslu adamlar olduğunu söylüyor. Rahip Eustace bize kalplerine bir annenin oğluna duyduğu sevgi ile dokunulduğuna inanmamızı istiyor. Mantar onları, bazı şatafatlı ödüllere istekli ve "ölebileceklerine inanmayacak kadar cüretkâr" olarak adlandırıyor.

Bir kere olsun, tarihçilerimizin üçünün de gerçeği söylediği söylenebilir, kısmen de olsa.

Rahibimiz, üstadımız ve soytarımız isimleri üzerinde hemfikir. Binen Yedi Kişi Sör Medrick Manderly, Beyaz Liman'ın vârisi; Sör Loreth Lansdale ve Sör Harrold Darke, Kraliçe Muhafızları şövalyeleri; Demir Döven denilen Sazlıklar'dan Sör Harmon; Sör Gyles Yronwood, Dorne'den sürgün edilmiş bir şövalye; meşhuru Valyria kılıcı Figan ile donanmış Sör Willam Royce; ve Kraliçe Muhafızları Lord Kumandanı olan Sör Glendon Goode. Altı kavalye, sekiz altın pelerinli ve yirmi silahlı adam da yedi şampiyonla birlikte gidiyordu, ancak isimleri, ne yazık ki, bize ulaşmadı.

Birçok şarkıcı Yedilinin Binişi'nin şarkısını yaptı ve şehir yolunda savaştıkları sırada yaşadıkları tehlikelerle ilgili bir sürü hikâye anlatıldı; Kral Toprakları etraflarında yanarken ve Bit Çukuru sokakları kırmızı renkle yandı. Bu şarkıların bazılarının içinde gerçeklik payı bile var, ancak onları burada anlatmak bizim amacımızın dışında. Şarkılar Prens Joffrey'nin son uçuşu için de söylenir. Bazı şarkıcılar bir gizlilik içinde bile şeref bulabilirler, diye söylüyor Mantar bize, ama gerçeği söylemek aptallık gerektirir. Prensin cesaretinden şüphe etmesek de, yaptığı hareket aptallıktı.

Ejderha ve ejderhabinicisi arasındaki bağı anlamış olduğumuzu iddia etmeyeceğiz; daha âlim olanlar yüzyıllarca bu gizemi düşündü. Ancak, ejderhaların at olmadığını, sırtlarına eyer atan herkesin onlara binemeyeceğini biliyoruz. Syrax, kraliçenin ejderhasıydı. Asla başka bir binici tanımıyordu. Her ne kadar Prens Joffrey, görüntü ve koku olarak ona aşina olsa da, büyük sarı dişi sarı ejderha, onun kendisine binmesini istemiyordu. Durdurulmadan önce uzaklaşmaya devam ederken, prens, eyer ya da kırbaç olmadan Syrax'a binmişti. Niyeti ya Syrax'ı savaşa uçurmak ya da daha büyük olasılıkla şehri Ejderha Çukuru'na gidip kendi Tyrax'ına ulaşmaktı. Belki de çukurdaki diğer ejderhaları da serbest bırakmak istemiştir.

Joffrey asla Rhaenys Tepesi'ne ulaşmadı. Havaya yükseldikten sonra, Syrax bu yabancı biniciyi üzerinden atmak için savaştı. Aşağıdan, Çoban'ın kuzularının kanla ıslanan ellerinden atılan taşlar, mızraklar ve oklar ona uçtu ve ejderhayı daha da kızdırdı. Bit Çu-

kuru'nun altmış metre kadar yukarısında, Prens Joffrey ejderhanın sırtından kaydı ve toprağa çarptı.

Beş sokağın bir araya geldiği bir kavşağın yakınında, prensin düşmesi kanlı sonunu getirdi. Kırık kiremitlerden oluşan on beş metrelik bir darbenin ortasında kalmadan önce dik bir çatıya çarptı. Düşüşün sırtını kırdığı, kırıkların bıçak gibi üzerine yağdığı, kendi kılıcının elinden kurtulduğu ve karnından yardığı söyleniyor. Bit Çukuru'da, erkekler hâlâ, kırık prensi kucaklayıp öldüğü zaman ona rahatlık veren Robin adında bir mumcunun kızından bahseder, ancak bu masalda tarihten fazla efsane vardır. "Anne, beni affet," dediği söylenir Joffrey'nin son nefesinde... insanlar hâlâ kraliçe annesinden mi bahsettiğini yoksa Yukarıdaki Anne'ye dua mı ettiğini tartışmaktadır.

Ejderha Kayası Prensi ve Demir Taht'ın vârisi olan Joffrey Velaryon, Laenor Velaryon tarafından olma, Kraliçe Rhaenyra'nın oğullarının sonuncusu... ya da Sör Harwin Strong'un piçlerinin sonuncusu, artık hangisine inanmak istiyorsanız, böyle can verdi.

Kalabalık cesedinin üstüne üşüşme konusunda gecikmedi. Mumcunun kızı Robin, eğer öyle biri varsa tabii, uzaklaştırıldı.

Yağmacılar, botları prensin ayaklarından ve kılıcını karnından çektikten sonra onun güzel ve kan lekeli kıyafetlerini çıkardılar. Daha vahşi olan diğerleri ise vücudunu parçalamaya başladı. Her iki eli de kesildi, böylece sokaktaki pislikler parmaklarındaki yüzükleri alabildi. Prensin sağ ayağı, ayak bileğinden kesilmişti ve Binen Yedi Kişi oraya gelirken kafasını almak için bir kasabın çırağı boynunu kesiyordu. Bit Çukuru'nun kokularının arasında, çamur ve kanda Prens Joffrey'nin vücuduna sahip olmak için bir savaş verildi.

Sonunda kraliçenin şövalyeleri, yedi kişinin üçü kavgada öldüğü halde, çocuğun kalıntılarını ayağı hariç geri aldı. Dorne'lu, Sör Gyles Yronwood, atından çekildi ve ölümüne dövüldü; Sör Willam Royce'un sırtına çatıdan aşağı sıçrayan bir adam atladı ve düştü (ünlü kılıcı Figan, elinden koparıldı ve götürüldü; bir daha asla bulunamadı). Hepsinden üzücüsü olanı, uzun beyaz pelerinini ateşe veren meşale taşıyan bir adamın arkadan saldırdığı Sör Glendon Goode'nin kaderiydi. Alevler sırtını yalarken, atı dehşetle şahlandı ve onu fırlattı, kalabalık da üzerine fırladı, onu parçalara ayırdı. Sadece yirmi yaşında olan Sör Glendon, bir günden daha az bir süredir Kraliçe Muhafızlarının Lord Kumandanı'ydı.

Ve Bit Çukuru'nun sokaklarında kan aksa bile, yukarıdaki Ejderha Çukuru'nda, Rhaenys Tepesi'nin zirvesinde öfkeli bir savaş yaşandı.

Mantar haksız değildi: Açlık çeken sıçan sürüleri, yeterli miktarda olduğunda, boğaları, ayıları ve aslanları gerçekten devirir. Boğa veya ayı kaçını öldürürse öldürsün, her zaman daha fazlası gelir, büyük canavarın bacaklarına, karnına yapışır, sırtında yürür. Çoban'ın fareleri mızraklarla, uzun baltalarla, çivili sopalarla ve hem uzun yay hem de arbalet dahil olmak üzere elli kadar silahla donatılmıştı.

Kraliçe'nin emrine bağlı, Ejder Kapısı'ndan altın pelerinliler, tepeyi savunmak için kışlalarından çıktı ancak kendilerini çetelerin arasından geçiremedi ve geri döndüler, bu arada Eski Kapı'ya gönderilen haber asla ulaşmadı. Ejderha Çukuru'nun kendine ait muhafızları vardı, Ejderhabekçileri, ama bu gururlu savaşçılar sayıca sadece yetmiş yedi taneydi ve elliden daha azı o gece nöbetteydi. Kılıçları, saldırganların kanını dökse de sayıları azdı. Çoban'ın ku-

zuları kapılara çarptığında (yükselen ana kapılar, bronz ve demirle kaplanmıştı, saldıramayacak kadar güçlüydü, ancak yapıya daha farklı girme yolları vardı) ve pencerelerden içeri çarpıldığında, Ejderhabekçileri ezildi ve kısa sürede katledildi.

Belki saldırganlar uyurken ejderhaları öldürmeyi ümit ediyorlardı, ama saldırının gürültüsü bunu imkânsız hale getirdi. Büyük Üstat Munkun, "Nadiren cenaze ateşlerine bu kadar hevesle koşar," dedi ancak, "üzerlerinde bir delilik vardı." Ejderha Çukuru'nun içinde dört tane ejderha vardı. Saldırganların ilki kumların üzerine çıktığı zaman dördü de uyandı ve öfkelendi.

Ejderha Çukuru'nun büyük kubbesinin altında o gece kaç erkek ve kadının öldüğü konusunda iki tarihçe anlaşmaz: iki yüz mü, iki bin mi. Ölen her insana karşılık on kişi yandı ve yine de hayatta kaldı. Çukurun içine hapsolmuş, duvarlarla sarılmış, kubbeli ve ağır zincirlerle bağlanmış ejderhalar uçup gidemedi ya da kanatlarını kullanarak saldırıları önleyip düşmanlarını aşağı çekemedi. Bunun yerine boynuzları, pençeleri ve dişleriyle savaştılar... ama ateş püşkürebiliyorlardı. Rahip Eustace, "Ejderha Çukuru, yanan adamların dumandan çığlık attığı, etleri kemiklerinden düştüğü ateşli bir cehenneme dönüşmüştü," diyor, "ama ölen her insan için, on tane daha geldi, ejderhaların ölmek zorunda olduğunu bağırıyorlardı. Birer birer yaptılar."

Shrykos, ölen ilk ejderhaydı, boynuna sıçrayan Oduncu Hobb, Shrykos kükreyip büküldükten sonra baltasını canavarın kafatasına kafatasına indirdi. Hobb, bacaklarının ejderhanın boynuna dolayıp kilitli kaldı ve baltasının her aşağı inişinde Yedi'den birinin adını haykırdı. Eustace'a inanılacaksa yedinci vuruş, Yabancı'ya ait darbeydi; ejderhayı öldüren, pullarını ve kemiklerini canavarın beynine sürükleyen darbe buydu.

Yazılana göre Morghul, ağır zırhlı, kocaman adam olan Yanan Şövalye tarafından öldürüldü, ejderhanın ateşi çelik zırhı erittiği ve içindeki eti yuttuğu zaman bile, mızrağı canavarın gözüne soktu.

Prens Joffrey'nin Tyraxes'nin inine geri çekildiği söyleniyor, muhtemel ejderha avcıları ölünce girişinin yakınında cesetler tarafından geçilmez bir yığın oluştu. Ancak, bu insan yapımı mağaraların her birinin iki girişi vardır, biri çukurun kumlarına, diğeri de yamaçlara

açılır. "Arka kapıdan" girmeleri için takipçilerini yönlendiren bizzat Çoban'dı. Yüzlercesi kılıçlar, mızraklar ve baltalarla uluyarak bunu yaptı. Tyraxes döndükçe zincirleri, ölümcül şekilde hareketini sınırlayıp bir çelik ağına döndü. Yarım düzine erkek (ve bir kadın) daha sonra ejderhaya ölümcül darbeyi (lordu gibi, Tyraxes de ölümünde bile çekti, Çoban'ın müritleri zarları kanatlarından kesip onları şeritler halinde yırttı ve moda olan ejderha derisi pelerinlere çevirdiler).

Dört çukur ejderhasının sonuncusu bu kadar kolay ölmedi. Efsaneye göre Rüyaateşi, Kraliçe Helaena'nın ölümünden sonra iki zincirinden kurtulmuştu. Kalan bağları da şimdi kopardı, güruh onu koştururken duvarlardaki çentiklere tutundu, sonra dişleri ve pençeleriyle saldırdı, adamları paramparça etti ve korkunç ateşlerini kaybettiği zaman bile uzuvlarını kopardı. Diğerleri zincirliyken bu kanat çırpıyordu, Ejderha Çukuru'nun içinde dolaştı ve aşağıdaki adamlara saldırmak için süzüldü. Tyraxes, Shrykos ve Morghul çok adam öldürdü, buna şüphe yok, ancak Rüyaateşi üçünün toplamından daha fazlasını katletti.

Yüzlercesi dehşet içerisinde alevlerinden kaçtı... ama yüzlerce kişi daha sarhoştu ya da çılgındı veya Savaşçı'nın cesaretine sahipti, saldırmaya devam etti. Kubbenin tepesinde bile, ejderha yay ve arbaletin kolayca ulaşabileceği bir mesafedeydi ve Rüyaateşi nereye giderse gitsin o kadar yakın mesafedeydi ki, oklar birkaç pulu deldi. Ne zaman sakinleşse, insanlar onu tekrar havaya gönderip saldırdılar. Ejderha iki kez Ejderha Çukuru'nun muhteşem bronz kapılarına uçtu ama gördü ki kapılar kapatılıp sürgülenmişti ve mızraklarla savunuluyordu.

Kaçamadığı için, Rüyaateşi saldırıya geri döndü, çukurunun kumları kömürleşmiş cesetlerle dolup taşana kadar işkencecilerini yaktı, hava dumanla kalınlaşmıştı ve yanmış et kokuyordu, yine de mızrak ve oklar uçmaya devam etti. Bir arbalet oku ejderhanın gözlerinden birine saplanınca her şey sona erdi. Yarı kör ve bir düzine yarayla çıldıran Rüyaateşi kanatlarını açtı ve zincirlerini kırıp gökyüzüne gitmek son bir çaresiz girişimle yukarıdaki büyük kubbeye uçtu. Ejderha patlamaları sayesinde zaten zayıflamış olan kubbe, çarpma kuvvetiyle çatladı ve çok geçmeden yarısı, ejderha ve ejderha avcılarını tonlarca kırılmış taş ve molozun altında ezerek çöktü.

Ejderha Çukuru Saldırısı tamamlanmıştı. Targaryen ejderhalarının dördü, korkunç bir bedelle olsa da öldürüldü. Oysa Çoban henüz muzaffer değildi, çünkü kraliçenin kendi ejderhası canlı ve özgürdü... ve çukurdaki katliamın yanmış ve kanlı kurtulanları enkaz içinde tökezlerken, Syrax yukarıdan aşağıya doğru aktı.

Mantar, Maegor'un Malikânesi'nin çatısında Kraliçe Rhaenyra ile izleyenler arasındaydı. "Ejderhanın kükremesi ile karışarak, kentte binlerce çığlık ve haykırış yankılandı," diyor. "Rhaenys Tepesi'nin zirvesinde, Ejderha Çukuru sarı bir ateş tacı giydi, o kadar parlak yanıyordu ki sanki güneş doğuyormuş gibi görünüyordu. Kraliçe bile izlerken titriyordu, gözyaşları yanaklarında parlıyordu. Daha önce hiç bu kadar korkunç, bu kadar görkemli bir manzara görmedim."

Kraliçenin çatıdaki arkadaşlarının çoğu kaçtı, diyor cüce, yangınların kısa sürede tüm kenti hatta Aegon'ın Yüksek Tepesi'ndeki Kızıl Kale'yi bile ele geçireceğinden korktular. Diğerleri kurtuluş için dua etmek üzere kendilerini kaleye attılar. Rhaenyra, son yaşayan oğlu Küçük Aegon'a kollarını sararken, onu sımsıkı göğsüne yasladı. Syrax'm düştüğü o korkunç âna kadar da... kollarını hiç gevşetmedi.

Zincirsiz ve binicisiz, Syrax çılgınlıktan kolayca uçabilirdi. Gökyüzü onundu. Kızıl Kale'ye geri dönebilirdi, şehri tamamen terk edebilirdi, Ejderha Kayası'na kanat çırpabilirdi. Onu Rhaenys Tepesi'ne, ölen ejderhaların kükreme ve çığlıklarına, yanan et kokusuna çeken şeyler, ses ve ateş miydi? Syrax'ın neden Çoban'ın çetelerinin üzerine inmeyi, dişlerini ve pençelerini kullanmayı ve onları yukarıdan kolayca yakabilecekken yakından saldırmayı seçtiğini bilemeyiz zira gökte ona zarar vermezlerdi. Olanları yalnızca Mantar, Rahip Eustace ve Büyük Üstat Munkun'un belirttiği şekilde aktarabiliriz.

Kraliçenin ejderhasının ölümüyle ilgili birçok çelişkili hikâye anlatılıyor. Munkun, Oduncu Hobb ve baltasını sorumlu tutuyor ancak bu kesinlikle yanlış. Aynı adam, aynı gece ve aynı şekilde iki ejderha öldürmüş olabilir mi? Bazıları, Ejderha Çukuru'nun kırık kubbesinden ejderhanın sırtına sıçrayan, adsız bir mızrakçıdan, "kanla ıslanmış bir dev"den bahseder. Diğerleri, Sör Warrick Wheaton adlı bir şövalyenin, Syrax'ın bir Valyria çelik kılıcıyla (muhtemelen Figan'la) kanadını nasıl kestiğini anlatıyor. Bean

adında bir arbaletçi öldürmeyi daha sonra üstlenecekti, kraliçenin sadıklarından biri artık sıkılıp dilini kesinceye kadar meyhanelerde bununla övünüp durdu.

Muhtemelen tüm bunlar saygınlar (Hobb hariç) ejderhanın ölümünde bir rol oynadı... ama Kral Toprakları'ndaki çoğu hikâye, ejderha avcısı olarak Çoban'ın kendisini adlandırdı. Diğerleri kaçarken hikâye ilerledi, tek elli kâhin çirkin yaratığa karşı korkusuz ve tek başına durdu, sükûnet için Yedi'yi çağırdı ve nihayet Savaşçı'nın kendisi on metre uzunluğunda kendini gösterdi. Elinde salladıktan sonra çeliğe dönüşen ve Syrax'ın kafasını vücudundan ayıran, dumandan yapılma siyah bir bıçak vardı. Hikâye bu şekilde anlatıldı, bu karanlık günlerde Rahip Eustace tarafından bile, şarkıcılar bundan sonraki yıllar boyunca da şarkısını söyledi.

Hem ejderhasının hem de oğlunun kaybının Rhaenyra Targaryen'ı kül gibi ve avutulmaz bıraktığını söylüyor Mantar bize. Sadece soytarının katıldığı toplantıda, danışmanlarının görüşmesi sırasında odasına çekildi. Kral Toprakları kaybedilmişti, hepsi kabul ediyordu; şehri terk etmeleri gerekiyordu. İsteksizce, Majesteleri ertesi gün şafakta terk etmeye ikna edildi. Rhaenyra ve küçük bir takipçi grubu Ejderha Kapısı'ndan çıktı, Duskendale'in kıyılarına doğru gitmekti niyetleri. Yolculuğu sırasında yanında Manderly kardeşler, hayatta kalan dört Kraliçe Muhafızı, Sör Balon Byrch ve yirmi altın pelerinli, kraliçenin dört hizmetlisi ve hayatta kalan son oğlu, Küçük Aegon vardı.

Mantar, diğer saray üyeleri ile birlikte arkada kaldı, bunların arasında Leydi Sefalet ve Rahip Eustace da vardı. Ejder Kapısı'ndaki altın pelerinli kaptanı olan Yarıkdudak Sör Garth, kale savunması görevine verilmişti. Pire Sör Perkin ve kötü şövalyeleri, kalenin verilmesini talep ederek kapıların dışında karşılarına çıktıklarında, Majesteleri yola çıkalı yarım gün olmamıştı. Kraliçe'nin garnizonu, sayıca ondan bir oranında olmasına rağmen, yine de direnebilirdi, ancak Sör Garth, Rhaenyra'nın sancaklarını saldırmayı, kapılarını açmayı ve düşmanın merhametine güvenmeyi seçti.

Pire merhameti olmadığını kanıtladı. Yarıkdudak Garth önüne ve kellesi alındı, onunla birlikte hâlâ kraliçeye sadık olan yirmi şövalye de bu sonla karşılaştı, bunlar arasında Sazlıklardan Sör

Harmon, Demir Döven, vardı ki Binen Yedi Kişi biriydi. Fısıltı hanımı, Lys'ten Leydi Mysaria da cinsiyeti yüzünden sakınılmadı. Kaçmaya çalışırken yakalanan Beyaz Solucan, Kızıl Kale'den Tanrılar Kapısı'na kadar çırılçıplakken kamçılandı. Eğer kapıya varıncaya kadar hâlâ hayatta olsaydı, Sör Perkin söz vermişti, gitmesine izin verecekti. Bu mesafenin sadece yarısını gidebildi, kaldırımtaşı üzerinde ölmek üzereydi ve soluk beyaz teninden geride neredeyse hiçbir şey kalmadı.

Rahip Eustace kendi hayatı için korkuyordu. "Sadece Anne'nin merhameti beni kurtardı," diye yazıyor, ancak Sör Perkin'in İnanç düşmanlığını kışkırtmak istememesi daha muhtemel görünüyor. Pire ayrıca, kale altındaki zindanlarda bulunan tüm mahkûmları, aralarında Büyük Üstat Orwyle ve Deniz Yılanı Lord Corlys Velaryon da vardı, serbest bıraktı. Her ikisi de ertesi gün, Sör Perkin'in sırık gibi olan kavalyesi Trystane, Demir Taht'a çıkarken tanıklık etmek için hazırdı. Hightower Hanesi'nin Alicent'i olan Dul Kraliçe de öyleydi. Siyah hücrelerde, Sör Perkin'in adamları, Kral Aegon'ın eski hazine başı olan Sör Tyland Lannister'i hâlâ hayatta buldu... ancak Rhaenyra'nın işkencecileri onu kör etti, el ve ayak tırnaklarını söktü, kulaklarını kesti ve erkekliğini aldı.

Kral Aegon'ın fısıltı başı Yumruayak Larys Strong çok daha iyiydi. Harrenhal Lordu, saklandığı yerden yara almadan çıktı. Mezardan yükselen bir adam gibi, Kızıl Kale'nin koridorlarından geçip, onları hiç terk etmemişçesine ilerledi, Pire Sör Perkin tarafından sıcak bir şekilde karşılandı ve yeni "kral"In yanında olma şerefine nail oldu.

Kraliçenin uçuşu, Kral Toprakları'na huzur getirmedi. *Gerçek Anlatım*, "Her biri kendi tepesinde şehre hüküm süren üç kral vardı, henüz talihsiz ki yasa, adalet ve koruma yoktu," diyor. "Hiçbir erkeğin evi güvende değildi, hiçbir kadının namusu da öyle." Bu kaos bir aydan fazla sürdü.

Bu süre zarfını kaleme alan üstatlar ve diğer âlimler, Munkun'dan ipuçları kullanırlar ve Üç Kralın Ayı'ndan bahsederler (diğer âlimler, Delilik Ayı'nı tercih ediyor), ancak bu yanlış bir isimdir zira Çoban asla krallık iddiasında olmamış, kendini Yedi'nin sıradan bir kulu olarak betimlemiştir. Ancak Ejderha Çukuru'nun enkazındaki on binlerce kişinin onun yolundan gittiği inkâr edilemez.

Müritlerinin katlettiği beş ejderhanın kafaları direkler üzerine oturtulmuştu ve Çoban her gece vaaz vermek için onların arasında beliriyordu. Ejderhalar ölünce ve kurban etme tehdidi artık ortadan kalkınca, kâhin nefretini soyluların ve zenginlerin üzerine çevirdi. Sadece fakir ve mütevazıların, tanrıların salonlarını görebileceğini belirtti; lordlar, şövalyeler ve zengin insanlar, gururları yüzünden cezalandırılacak ve açgözlülüklerinden ötürü cehenneme gidecekti. "İpeklerinizi ve satenlerinizi çıkarın, çıplaklığınızı bu ince kıyafetlerle örtün," dedi. "Ayakkabılarınızı atın ve Baba'nın size söylediği gibi, dünyanın her yerinde yalınayak yürüyün." Binlerce kişi itaat etti. Fakat binlerce kişi de geri döndü ve kâhinin sesini duymak için gelen kalabalık her gece küçüldü.

Kız kardeşler Sokağı'nın diğer ucunda, Gaemon Soluksaç'ın sıradışı krallığı, Visenya'nın Tepesi'nin üzerinde çiçek açtı. Bu dört yaşındaki piç sarayı fahişelerden, oyunculardan ve hırsızlardan oluşurken, çeteler, paralı askerler ve sarhoşlar onun "iktidarını" savunuyordu. Çocuk kral mesken tuttuğu Öpücük Hanesi'nden her biri bir öncekinden daha çirkin kanun çıkarıyordu. Gaemon, kızların bundan böyle miras konusunda erkeklerle eşit olması gerektiğine, fakirlere kıtlık zamanlarında ekmek ve bira verilmesi gerektiğine, savaşta uzuvlarını kaybeden erkeklerin savaşmak zorunda kaldıkları lord tarafından beslenmesi gerektiğine karar verdi. Gaemon, karılarını döven kocaların, eşlerinin böyle bir ihaneti yaptıklarından bağımsız olarak kendilerinin dövülmesi gerektiğine hükmetti. Bu düzenlemeler neredeyse kesin olarak, eğer Mantar'a inanılacaksa, küçük kralın annesi Essie'nin odalığı olan Sylvenna Kum adında Dorne'lu bir fahişenin eseriydi.

Kraliyet kararnameleri ayrıca, Aegon'ın Yüksek Tepesi'nden, Sör Perkin'in maşası Trystane'ın Demir Taht'a oturduğunu belirtti, ancak bunlar çok farklı bir yapıya sahipti. Kraliçe Rhaenyra'nın sevilmeyen vergilerini geri çekerek ve kraliyet hazinesindeki parayı kendi takipçileri arasında bölerek başladı işe kavalye kral. Genel borç iptaliyle birlikte, kötü şövalyelerinin soyluluğa yükseltti ve sayılarını üç kat artırdı ve "Kral" Gaemon'un açlık çekenlere ekmek ve bira vaadini, fakirlere tavşan, yabantavşanı kralkorusundan geyik (erkek olmamak şartıyla) alma hakkı vererek cevapladı. Bu

sırada Pire Sör Perkin, Trystane'ın sancağına sağ kalan altın pelerinlileri alıyordu. Kılıçlarıyla, kentin yedi kapısından dördünü ve kulelerin yarısından fazlasının kontrolünü ele geçirdi; Ejderha Kapısı, Kral Kapısı ve Aslan Kapısı bunlar arasındaydı.

Kraliçenin uçuşundan sonraki ilk günlerde, Çoban, kentin üç "kralının" en güçlüsüydü, ancak geceleri müritlerinin sayısı azalmaya devam etti. Rahip Eustace, "Kentin halkı kötü bir rüyadan uyanmış gibi uyandı," diye yazdı, "ve günahkâr sefahat ve isyan gecesi sonrasında ayılmış günahkârlar gibi, yüzlerini birbirlerinden gizleyerek ve unutmayı ümit ederek utanç içinde arkalarını döndüler." Ejderhalar ölmüş ve kraliçe kaçmış olsa da, halk aç kaldığında veya korktuğunda Demir Taht'ın gücüne ve Kızıl Kale'ye bakmaya devam ettiler. Çoban'ın gücü Rhaenys Tepesi'nde azalırken, Kral Trystane Gerçekateşi'nin gücü (şimdi kendine böyle diyordu) Aegon'ın Yüksek Tepesi'nin zirvesinde artıyordu.

Tumbleton'da daha da fazlası oluyordu ve işte tam da burada gözlerimizi oraya çevirmek zorundayız. Kral Toprakları'ndaki huzursuzluğun haberleri Prens Daeron'ın ordusuna ulaştığında, birçok genç lord şehre aniden ilerlemek konusunda endişelenmeye başladı. Bunların arasında Şef, Sör Jon Roxton, Sör Roger Corne ve Lord Unwin Peake vardı... ama Sör Hobert Hightower dikkatli davrandı ve İki Hain, talepleri karşılanmadıkça herhangi bir saldırıya katılmayı reddetti. Ulf Beyaz, Yüksek Bahçe'nin büyük şatosunu, tüm topraklarını ve gelirlerini isterken, Sağlam Hugh Çekiç de taçtan başka bir şey istemeyecekti.

Tumbleton, Aemond Targaryen'ın Harrenhal'daki ölümüyle ilgili yavaşça bilgi edindiğinde bu çatışmalar kaynadı. Kral II. Aegon, Kral Toprakları'nın kız kardeşi Rhaenyra'ya geçmesinden beri görülmemiş ya da işitilmişti ve kraliçenin onu gizlice öldürdüğünden ve cesedini akraba katili olarak anılmamak için gizlediğinden korkan birçok kişi vardı. Ağabeyi Aemond da katledildiğinde, yeşiller kendilerini kralsız ve lidersiz buldu. Prens Daeron, halefiyette sıradaydı. Lord Peake, çocuğun vakit kaybetmeden Ejderha Kayası Prensi ilan edilmesi gerektiğini beyan etti; II. Aegon'ın öldüğüne inanan diğerleri, onu kral olarak taçlandırmak istedi.

İki Hain de bir krala ihtiyaç duyduğunu hissetti... ama Daeron Targaryen istedikleri kral değildi. Sağlam Hugh Çekiç, "Bir çocuk değil, bize liderlik edecek güçlü bir adama ihtiyacımız var," dedi. "Taht benim olmalı." Cesur Jon Roxton, kendisinin bir kral olmasını gerektiğini varsaydığı hakkın ne olduğunu bilmek istediğinde, Lord Çekiç, "Fatih'inkiyle aynı. Bir ejderha." Ve gerçekten, Vhagar sonunda ölmüşken, Westeros'taki en yaşlı ve en büyük ejderha, bir zamanlar İhtiyar Kral'ın emrinde olan Vermithor'du. Vermithor, Prens Daeron'ın ejderhası Tessarion'un üç katı büyüklüğündeydi. Onları bir arada gören hiç kimse, Vermithor'un çok daha korkunç bir canavar olduğunu görmezden edemezdi.

Çekiç'ın tutkusu düşük olsa da, piçte inkâr edilemez bir şekilde bazı Targaryen kanları olduğu açıktı, savaşta şiddetli olduğunu ve kendisini takip edenlere cömert davrandığını kanıtladı, cesetlerin sinekleri çekmesi gibi liderlerin insanları çektiği bir eli açıklıktı bu. Elbette en kötüsü adamlardı: paralı askerler, soyguncu şövalyeler, haydutlar, kendi iyiliği için savaşı seven ve tecavüz ile yağma için yaşayan, kanı bozuk ve kimin çocuğu oldukları belli olmayan adamlardı. Birçoğu Çekiç'in ejderhayı parçalayacağı konusundaki kehaneti duymuş ve Sağlam Hugh'nun zaferinin önceden belirlenmiş olduğuna kanaat getirmişti.

Bununla birlikte, Eski Şehir ve Menzil'in lordları ve şövalyeleri, Hain'in iddiasının küstahlığından rahatsız oldu ve hiçbiri Sağlam Hugh'nun yüzüne bir kadeh şarap atan Prens Daeron Targaryen kadar hiddetlenmemişti. Lord Beyaz bunun iyi bir şarap israfı olduğunu söyledi. Lord Çekiç, "Küçük çocuklar, erkekler konuşurken daha iyi davranmalı. Bence baban seni yeterince dövmemiş. Kendine dikkat et, onun eksikliğini telafi etmek zorunda kalmayayım." İki Hain birlikte ayrıldılar ve Çekiç'ın taç giyme planlarını yapmaya başladılar. Ertesi gün görüldüğü ki Sağlam Hugh, Prens Daeron'ın öfkesine ve onun lord ve şövalyelerine karşı siyah bir taç takıyordu.

Bunlardan biri olan Sör Roger Corne, tacı Çekiç'in kafasından devirecek kadar cesur davrandı. "Bir taç, bir adamı kral yapmaz" dedi. "Kafana at nalı takmalısın, demirci." Yaptığı aptalcaydı. Lord Hugh eğlenmedi. Onun emriyle adamları Sör Roger'ı yere yatırdı; bunun üzerine demirci piçi, şövalyenin kafasına bir değil üç at

nalı mıhladı. Corne'un arkadaşları müdahale etmeye çalıştığında, hançerler çekildi ve kılıçları çıkarıldı, üç adam öldü ve bir düzinesi de yaralandı.

Bu, Prens Daeron'ın sadık lordlarının çekmeye hazır olduğundan daha fazlaydı. Lord Unwin Peake ve biraz isteksiz Hobert Hightower, on bir lordu ve şövalyeleri, bir Tumbleton hanının mahzenindeki gizli bir konseye topladı ve soysuz ejderhabinicilerinin kibirlerini engellemek için neler yapılabileceğini tartıştı. Komplocular Beyaz'dan kurtulmanın kolay olacağı konusunda hemfikirdiler, çoğunlukla sarhoştu ve silah konusunda fark yaratan bir maharet göstermemişti. Çekiç daha büyük bir tehlikeydi çünkü gece ve gündüz yalakalarla, takipçilerle ve lehine iş yapan paralı askerlerle çevriliydi. Beyaz'ı öldürmek ve Çekiç'i canlı bırakmak pek işlerine gelmezdi; Lord Peake, Sağlam Hugh'nun önce ölmesi gerektiğini söyledi. Lordlar bunun en iyi nasıl gerçekleştirilebileceğini tartıştıkları handa "Kanlı Dikenler" yazan işaretin altındaki tartışmalar uzun ve hararetliydi.

Sör Hobert Hightower, "Her insan öldürülebilir," diye ilan etti, "ama ya ejderhalar?" Kral Toprakları'ndaki kargaşa göz önüne alındığında, Sör Tyler Norcross, yalnızca Tessarion'un bile Demir Taht'ı yeniden ele geçirmelerine yeterli olacağını söyledi. Lord Peake, zaferin Vermithor ve Gümüşkanat ile daha kesin bir şekilde geleceğini söyledi. Marq Ambrose, önce şehri almalarını, zafer kazandıktan sonra Beyaz ve Çekiç'e yol vermelerini önerdi, ancak Richard Rodden böyle bir yaklaşımın onursuz olacağını söyledi. "Bu adamlardan bizimle kan dökmelerini, sonra da onların öldürülmelerini istemeyiz." Cesur John Roxton anlaşmazlığı çözdü. "Piçleri şimdi öldürüyoruz," dedi. "Sonra da en cesurlarımız ejderhalarını talep etsin ve onlarla savaşa uçsun." Bu mahzende hiçbir erkek, Roxton'un kendisinden bahsettiğinden şüphe etmedi.

Prens Daeron konseyde bulunmamasına rağmen, Dikenler (komplocuların bu adla biliniyordu) onun rızası ve kutsaması olmadan devam etmek istemiyordu. Prensi uyandırmak ve komplocuların planları hakkında bilgi vermek üzere onu mahzene getirmesi için, karanlıkta gizlenerek Cider Hall Lordu Owen Fossoway gönderildi. Lord Unwin Peake, kendisine Sağlam Hugh Çekiç ve

Ulf Beyaz'ın idamesi için gerekli izinleri isterken bir kez de nazik prens, tereddüt etmedi ve hevesle mührünü yapıştırdı.

İnsalar komplo kurabilir, planlayabilir ve düzenleyebilir, ancak en iyi şekilde dua da etmeliler çünkü insanlar tarafından yapılan hiçbir plan yukarıdaki tanrıların kaprislerine dayanamaz. İki gün sonra Dikenler'in saldırı yapmayı planladığı gün, Tumbleton gecenin karanlığında çığlıklar içinde uyandı. Kasaba duvarlarının dışında kamplar yanıyordu. Zırhlı şövalyelerin birlikleri kuzeyden ve batıdan döküldü, katliam oldu, bulutlardan oklar yağdı ve üzerlerinde bir ejderha vardı, korkunç ve sertti.

Böylece İkinci Tumbleton Savaşı başladı.

Ejderha Denizsisi'ydi, binicisi Sör Addam Velaryon'du ve bütün piçlerin dönek olması gerekmediğini kanıtlamaya kararlıydı. Tumbleton'ı, ihanetiyle onu lekeleyen İki Hain'den geri almaktan daha iyi ne olabilidi ki? Şarkıcılar, Sör Addam'ın Kral Toprakları'ndan Tanrı Gözü'ne uçtuğunu ve kutsal Yüzler Adası'na indiğini, Yeşil Adamlar'a akıl danıştığını söyledi. Bildiğimiz şey, Sör Addam'ın, ordusunu bir araya getirmek için kraliçeye sadık olan irili ufaklı lordların kalelerine ine ine, uzağa ve süratle uçtuğudur.

Üç Başlı Mızrak'ın suladığı topraklarda birçok savaş ve çatışma zaten yaşanmıştı ve kanı dökülmeyen bir köy ya da kasaba çok azdı... ama Addam Velaryon, sert ve kararlıydı, ayrıca dilbazdı. Sör Addam Tumbleton'a inmeye hazır olduğunda, arkasında dört bine yakın adamı vardı.

On iki yaşındaki Kuzgunağaç Lordu Benjicot Blackwood öne çıkmıştı, keza İkizler'in Leydisi Sabitha Frey ile babası ve kardeşleriyle Vypren Hanesi de. Lord Stanton Piper, Joseth Smallwood, Derrick Darry ve Lyonel Deddings, sonbahar savaşlarında büyük kayıplara rağmen, kır sakallıları ve toy oğlanları yenir bir ordu için bir araya getirdi. Yaya Durağı'nın genç lordu Hugo Vance, üç yüz adamı ve Kara Trombo'nun Myr'li paralı askerleriyle gelmişti.

En önemlisi, Tully Hanesi savaşa katılmıştı. Denizsisi'in Nehirova'ya olan inişi, gönülsüz bir savaşçı olan Sör Elmo Tully'yi kraliçe için sancaklarını çekmeye, yatalak büyükbabası Lord Grover'in isteklerine karşı gelmeleri için çağırmaya en nihayetinde ikna etti.

Sör Elmo, "Bir avluda bulunan bir ejderhanın, şüpheleri yok etmek konusunda harikalar yarattığını," söyledi.

Tumbleton'ın duvarları etrafını saran büyük ordu, saldırganlardan kalabalıktı ancak aynı yerde çok uzun süre kalmışlardı. Disiplin laçkalaşmıştı (Büyük Üstat Munkun, sarhoşluğun kampta bir salgın olduğunu ve hastalığın da kök saldığını söyledi), Lord Ormund Hightower'ın ölümü onları lidersiz bırakmıştı ve onun yerine komuta etmek isteyen lordlar birbirleriyle çelişiyorlardı. Bu yüzden niyetleri, gerçek düşmanlarından ziyade, hepsinin sahip olduğu kendi çatışmaları ve rakipleri üzerineydi. Sör Addam'ın gece saldırısı, onları tamamen hazırlıksız yakaladı. Prens Daeron'ın ordusunun adamları bir savaşta olduklarını bile bilmeden önce, düşman aralarındaydı, atlarını eyerleyip zırhlarını giymek ve kılıç kemerlerini bağlamak için mücadele ederlerken, çadırlarında yakalanıp öldürüldüler.

En yıkıcı olanı ejderhaydı. Denizsisi alçalmaya başladı ve tekrar alev püskürdü. Kısa süre önce yüzlerce çadır alev almıştı, Sör Hobart Hightower, Lord Unwin Peake ve Prens Daeron'ın görkemli ipeksi çadırları da bunlar arasındaydı. Tumbleton şehri de kurtarılmamıştı. İlk saldırıda kurtulan dükkânlar, evler ve septler ejderha ateşinde yutuldu.

Daeron Targaryen, saldırı başladığında çadırında uyuyordu. Ulf Beyaz, Tumbleton'ın içindeydi, Edepsiz Porsuk adlı bir handa bir gece içki içmiş, uyuyordu. Sağlam Hugh Çekiç kasabanın surları içindeydi, ilk savaşta ölen bir şövalyenin dul eşiyle birlikte yataktaydı. Üç ejderha da, kampların dışında kalan alanlardaydı.

Ulf Beyaz'ı sarhoş uykusundan uyandırmak için girişimlerde bulunulmuş olmasına rağmen, uyanması imkânsızdı. Bir masanın altına yuvarlandı ve tüm savaş boyunca horladı. Sağlam Hugh Çekiç karşılık vermekte daha çabuk davrandı. Yarı çıplak, avluya çıkan merdivenleri geçti, çekicini, zırhını alıp atını çağırdı ve böylece dışarı çıkıp kendini Vermithor'a götürebilirdi. Adamları Denizsisi ahırları yakıp söndürürken bile itaat etmek için koştu. Ancak Lord Jon Roxton, Lord Footly'nin yatak karyolasıyla birlikte Lord Footly'nin karısını elde etmişti ve halihazırda avludaydı.

Sağlam Hugh'ya casusluk ettiğinde, Roxton şansını gördü ve "Lord Çekiç, başınız sağ olsun," dedi. Çekiç döndü, öfkeyle bakıyordu. "Ne için?" diye sordu. "Savaşta öldünüz," diye cevapladı Cesur Jon, Yetim Bırakan'ı çekti ve piçi kasıktan boğazına kadar yarmadan önce Çekiç'in karnına sapladı.

Sağlam Hugh'nun bir düzine adamı, öldüğünü görmek için zamanında koşarak geldi. Yetim Bırakan gibi bir Valyria çeliğinden kılıç bile, on kişiye karşı çıktığında pek fazla yardım edemiyor. Bold Jon Roxton, öldürülmeden önce üçünü devirdi. Ayağı Hugh Çekiç'in bağırsağının bir parçasına basıp kaydığı zaman öldüğü söyleniyor, ama belki de bu ayrıntı gerçek olamayacak kadar ironik.

Prens Daeron Targaryen'ın ölüm şekliyle ilgili çelişkili üç rivayet mevcut. Prensin, gece elbisesiyle birlikte, ipek çadırından alevler içinde dışarı çıktığı sırada, Myr'li Kara Trombo yüzünü çivili gürzüyle parçaladı ve onu öldürdü. Bu versiyon, Kara Trombo tarafından tercih edileni ve en çok anlatılanı. İkinci versiyon aşağı yukarı aynı, prensin bir gürzle değil bir kılıçla öldürüldüğünü söylüyor, katilin de Kara Trombo olmadığını, kim olduğu bilinmeyen, kimi öldürdüğünün farkında olmayan paralı bir asker olduğu söyleniyor. Üçüncü alternatifte, Cüretkâr Daeron olarak bilinen cesur çocuğun dışarı bile çıkamadığı ancak yanan çadırının üzerine çökmesiyle öldüğü söyleniyor. Munkun'un *Gerçek Anlatımı* ve bizim tarafımızdan tercih edilen versiyon budur.*

Gökyüzünde, Addam Velaryon, savaşın altından giderek hengameye dönüştüğünü görebiliyordu. Üç düşman ejderhabinicisinden ikisi ölmüştü, ancak bunu bilmesine imkân yoktu. Bununla birlikte, düşman ejderhalarını şüphesiz görebildi. Zincirli değillerdi, şehir duvarlarının ötesinde tutuluyorlardı, uçmakta ve avlanmakta özgürdüler; Tumbleton'ın güneyindeki tarlalarda Gümüşkanat ve Vermithor sıklıkla birbirlerine girerdi; Tessarion ise Prens Daeron'ın kasabanın batısındaki kampında, çadırından en fazla yüz metre ötede uyur ve beslenirdi.

---

* Ölüm şekli ne olursa olsun, Kral I. Viserys'in ve Kraliçe Alicent'in en küçük oğlu Daeron Targaryen'ın İkinci Tumbleton Savaşı'nda ölmesi ihtilaflı değildir. III. Aegon döneminde, onun adını kullanarak ortaya çıkmış olan prensler kesin olarak sahtekârlardır.

Ejderhalar ateş ve kan yaratıklarıdır ve üçü de etraflarında savaş baş gösterince canlandılar. Bir arbaletçinin birinin Gümüşkanat'a bir ok fırlattığı söylenir ve onlarca atlı şövalye de Vermithor'a kılıç, mızrak ve balta ile yaklaşmışlar, canavar hâlâ yarı uykuda ve yerdeyken canavarın canını almayı umuyorlarmış. Bu aptallıklarını hayatlarıyla ödediler. Alanın başka bir yerinde, Tessarion kendisini havaya fırlattı, çığlık attı ve ateş püskürdü, Addam Velaryon onunla buluşmak için Denizsisi'ni döndürdü.

Bir ejderhanın pulları büyük ölçüde (tamamen olmasa da) alev almaz; altta bulunan daha savunmasız eti ve kasları korurlar. Bir ejderha yaşlandıkça pulları kalınlaşır ve sertleşir, alevler daha sıcak ve şiddetli yanarken bile daha fazla koruma sağlar (yumurtadan yeni çıkanların alevleri samanı yakarken, Balerion veya Vhagar'ın gücü çeliği ve taşı eritebilir). Bu yüzden, iki ejderha ölümcül savaşta buluştuğunda, alevleri dışındaki silahlarını kullanacaklar: Demir kadar kara ve kılıç kadar uzun pençeler, jilet gibi keskin ve bir şövalyenin çelik zırhını bile parçalayabilecek kadar güçlü çene, vagonları parçalayıp kıymığa çeviren, ağır savaş atlarının omurgasını kıran ve adamları on beş metre havaya fırlatan kırbaç gibi kuyruk.

Tessarion ve Denizsisi arasındaki savaş farklıydı.

Tarih, Kral II. Aegon ile kız kardeşi Rhaenyra arasındaki çatışmaya Ejderhaların Dansı adını veriyor, ancak sadece Tumbleton'da ejderhalar gerçekten dans ettiler. Tessarion ve Denizsisi genç ejderhalardı, yaşlı akrabalarından daha hızlıydılar. Tekrar tekrar birbirlerine koştular, son anda biri hep yönünü değiştir. Kartallar gibi yükseliyorlar, şahinler gibi bağırıyorlar, etraflarını sarıyorlar, kıvrılıyorlar ve kükrüyorlar, ateş yakıyorlar, ama asla birbirlerine kitlenmiyorlardı. Bir sefer, Mavi Kraliçe bir bulut yığınının arkasında kayboldu ancak bir süre sonra tekrar ortaya çıktı, arkadan bir kobalt alev patlamasıyla Denizsisi'nin kuyruğunu yakmak için inişe geçti. Bu sırada Denizsisi döndü, durdu ve takla attı. Bir anlığına düşmanının altındaydı ve aniden gökyüzünde bükülüp arkasından geldi. Tumbleton'ın çatılarından yüzlerce kişi izlerken, iki ejderha daha yükseğe ve daha yükseğe uçtu. Bunlardan biri, daha sonra Tessarion ve Denizsisi'nin uçuşunun savaştan ziyade çiftleşme dansı gibi göründüğünü söyledi. Belki de öyleydi.

Dans, Vermithor gökyüzünde kükreyerek yükselince sona erdi.

Neredeyse yüz yaşında ve iki genç ejderhanın birleşiminden daha büyük, ten rengi kanatları olan bronz ejderha, bir düzine yarasından sızan kan yüzünden öfkelenerek yükselmişti. Binicisizdi, dostu düşmanı ayırt edemiyordu, bu yüzden hiddetini herkese püskürdü, alevi sağa ve sola savurdu, yönünü değiştirmeye cesaret eden herhangi bir insana vahşice saldırdı. Bir şövalye ondan kaçmaya çalıştı ancak Vermithor, at dörtnala giderken bile onu çenesiyle kaptı. Bronz Öfke onları gözüne kestirdiğinde, lord Piper ve Deddings alçak bir tepenin üzerinde birlikte oturmuş, meydanların, hizmetkârların ve yeminli kalkanların yanmasını seyrediyordu.

Çok geçmeden Denizsisi üzerine çullandı.

O gün alanda bulunan dört ejderhadan biri olan Denizsisi'nin bir binicisi vardı. Sör Addam Velaryon, İki Hain'i ve ejderhalarını yok ederek sadakatini kanıtlamaya başlamıştı ve işte bu savaş için kendisine katılan adamlara saldıran şey onun altındaydı. Onları korumak için sorumlu olduğunu hissetmiş olmalıydı, ancak kalbinin derinliklerinde Denizsisi'nin yaşlı ejderhayla eşleşemeyeceğini kesinlikle biliyordu.

Bu bir dans değildi, ölümüne bir dövüştü. Vermithor, Denizsisi onu yukarıdan çarptığında çamurun içine süzüldüğü için savaş alanının en fazla on metre üzerinde uçuyordu. Erkekler ve oğlanlar dehşet içerisinde kaçtı ya da iki ejderha birbirine saldırdığı sırada altlarında ezildi. Kuyruklar savuruldu ve kanatlar havada çarpıştı, ama hayvanlar birbirine o kadar dolandı ki ikisi de serbest kalmayı başaramadı. Benjicot Blackwood atının üzerinde elli metre öteden mücadeleyi izledi. Vermithor'un büyüklüğü ve ağırlığı Denizsisi'nin başa çıkamayacağı kadar fazlaydı; Lord Blackwood'un, Büyük Üstat Munkun'a yıllar sonra söylediğine göre gümüşi gri ejderha parçalara ayrılacaktı... Tessarion tam o anda gökten inip de kavgaya katılmasaydı.

Bir ejderhanın kalbini kim bilebilir? Mavi Kraliçe'nin saldırmasına neden olan basit bir kan kaybı mıydı? Dişi ejderha savaşçılardan birine yardım etmek için mi gelmişti? Eğer öyleyse, hangisine? Bazıları, bir ejderha ile ejderhabinicisi arasındaki bağın kuvvetinin çok derinlere indiğini, hatta canavarla efendisinin aşklarını ve nefretleri-

ni paylaştığını iddia eder. Fakat buradaki müttefik kimdi ve düşman kim? Binicisiz bir ejderha, dostla düşmanı ayırabiliyor muydu?

Bu soruların cevaplarını asla bilemeyeceğiz. Tarihin bize söylediği, üç ejderhanın İkinci Tumbleton'da çamur, kan ve duman içerisinde savaştığı. Vermithor dişlerini boynuna kilitleyip başını kopardığında Denizsisi, ilk can veren oldu. Daha sonra, bronz ejderha çenesindeki ödülle uçmaya çalıştı ama delinmiş kanatları ağırlığını kaldıramadı. Bir süre sonra o da çöktü ve öldü. Mavi Kraliçe Tessarion, günbatımına kadar hayatta kaldı. Üç kez gökyüzüne yeniden sıçramaya çalıştı ve üçünde de başarısız oldu. Öğleden sonra ilerleyen saatlerde acı çekiyor gibiydi, böylece Lord Blackwood, Billy Burley olarak bilinen bir uzun yaylıydı ve yüz metre ötede pozisyon almıştı (ölmek üzere olan ejderhanın ateş menzilinin dışındaydı) bir ejderha çaresizce yerde yatarken gözüne üç tane ok fırlattı.

Alacakaranlıkta, dövüş sona ermişti. Nehir lordları yüz kişiden daha azını kaybetse de, Eski Şehir'den ve Menzil'den binden fazla adamı kesmek İkinci Tumbleton'ı bir zafer olarak nitelemeye yetmezdi zira kasabayı ele geçirememişlerdi. Tumbleton'ın duvarları hâlâ sağlamdı ve kralın adamları tekrar içeri girip kapılarını kapattıktan sonra, kraliçenin güçlerinin hem kuşatmaya hem de ejderhaları olmadan saldırmaya imkânları yoktu. Buna rağmen, şaşkın ve dağınık düşmanlarına büyük katliamlar yaşattılar, çadırlarını ateşe verdiler, neredeyse tüm vagonlarını, yemlerini ve erzaklarını yaktılar ya da ele geçirdiler, savaş atlarının dörtte üçüne el koydular, prenslerini katlettiler ve kralın iki ejderhasının hayatına son verdiler.

Ayın doğuşunda nehir lordları tarlayı leş kargalarına terk ederek tepelere geri döndüler. Onlardan biri olan Ben Blackwood, ejderhasının yanında ölü bulunan Sör Addam Velaryon'un parçalanmış cesedini taşıyordu. Kemikleri sekiz yıl boyunca Kuzgunağaç Salonu'nda kalacaktı, ancak FS 138'de kardeşi Alyn, kemikleri Akıntıtaşı'a geri götürüp doğdukları kasaba Hull'a gömecekti. Mezarı üzerinde tek bir kelime oyuldu: *SADIK*. Süslü harfleri deniz atı ve fare oymalarıyla desteklenmiştir.

Savaştan sonraki sabah, Tumbleton Fatihleri, düşmanlarının gittiklerini görmek için şehir surlarından dışarı baktılar. Ölüler kentin her yerine yayılmıştı ve aralarında üç de ejderha leşi vardı. Bir tane kalmıştı: Gümüşkanat, İyi Kraliçe Alysanne'nin eski günlerde bağlandığı ejderha katliam başladığında gökyüzüne yükseldi, saatlerce savaş alanını dolaştı, aşağıdaki ateşlerin havalanan sıcak rüzgârlarıyla daha da yükseldi. Ancak karanlıktan sonra, katledilen kuzenlerinin yanına iniş yaptı. Daha sonra, şarkıcılar, sanki tekrar uçmasını sağlamak için üç kez Vermithor'un kanadıyla burnunu nasıl kaldırdığını söylediler, ama bu daha ziyade bir masalı andırıyor. Yükselen güneş altında, atların, erkeklerin ve öküzlerin yanmış kalıntılarıyla besleniyor, alanda umursamazca kanat çırpıyordu.

On üç Diken'den sekizi öldü; Lord Owen Fossoway, Marq Ambrose ve Bold Jon Roxton bunların arasındaydı. Richard Rodden'ın boynuna bir ok saplanmıştı ve o ertesi gün can verecekti. Komploculardan dördü kalmıştı geriye, aralarında Sör Hobert Hightower ve Lord Unwin Peake de vardı. Ve Sert Hugh Çekiç ve onunla birlikte krallık hayalleri de ölmüş olmasına olmasına rağmen, ikinci Hain hayattaydı. Ulf Beyaz, uyandığında kendisini son ejderhabinici olarak buldu ve son ejderha da kendisininkiydi.

"Çekiç öldü, oğlun da öyle," diye Lord Peake'e söylediğini rivayet edilir. "Elinde kalan tek şey benim." Lord Peake ona niyetlerini sorduğunda, Beyaz, "Biz istediğin gibi ilerledik. Sen şehri al, ben de kahrolası tahtı alayım, ne dersin?"

Ertesi sabah, Sör Hobert Hightower, Kral Toprakları'na yapacaklarını saldırının ayrıntılarını konuşmak için onu çağırdı. Biri Dorne kırmızısı diğeri de Arbor altını olan iki fıçı şarabı hediye olarak getirdi. Ayyaş Ulf şimdiye kadar tattığı şarapların tamamını sevmesine rağmen, tatlı bağlara nispeten daha çok ilgi duyuyordu. Hiç şüphe yok ki Sör Hobert ekşi kırmızıyı yudumlarken, Lord Ulf'm Arbor altınını içmesini umuyordu. Yine de Hightower'ın davranışları –daha sonra buna tanıklık eden kavalye çok terlediğini, kekelediğini ve pek zinde olmadığını söylemiştir– Beyaz'ın şüphelerini artırdı. Temkinle, Dorne kırmızısının sonraya bırakılmasını emretti ve Sör Hobert'in Arbor altınını onunla paylaşmasında ısrarcı oldu.

Tarihin, Sör Hobert Hightower hakkında söyleyebileceği çok az şey var, ama hiç kimse ölüm şeklini sorgulayamaz. Diğer Dikenler'e ihanet etmek yerine, kavalyenin kadehini doldurmasına izin verdi, büyük yudumlarla içti ve daha fazlasını istedi. Hightower'ın içtiğini gören Ayyaş Ulf, esnemeye başlamadan önce üç kadeh yuvarlayarak, adının hakkını verdi. Şarabın içindeki zehir tatlıydı. Lord Ulf uyumaya başlayıp bir daha uyanmadığında, Sör Hobert ayağa kalktı ve kendini kusturmaya çalıştı ama çok geç kalmıştı. Kalbi bir saat içinde durdu. Mantar, "Hiçbir erkek, Sör Hobert'ın kılıcından korkmazdı," diyor, "ama şarap kadehi Valyria çeliğinden daha ölümcüldü."

Ardından Lord Unwin Peake, Gümüşkanat'a binebilecek soylu şövalyelere bin altın ejderha sundu. Üç adam ortaya çıktı. Birincisinin kolunu kopup, ikincisi ölümüne yandığında, üçüncü adam yeniden düşündü. O vakit itibariyle Peake'in ordusu, Prens Daeron ve Lord Ormund Hightower'ın Eski Şehir'den liderlik ettiği büyük ordunun kalıntıları parçalara ayrılıyordu; kaçaklar taşıyabilecekleri tüm yağmaları alarak kaçtılar. Yenilgiyi kabul eden Lord Unwin, lordlarını ve yardımcılarını çağırdı ve geri çekilme emri verdi.

Döneklikle suçlanan Addam Velaryon, doğum ismi Gövde'li Addam, Kral Toprakları'nı kraliçenin düşmanlarından... kendi hayatı pahasına kurtarmıştı. Ancak kraliçe onun cesaretine dair hiçbir şey bilmiyordu. Rhaenyra'nın Kral Toprakları'ndan ayrılması beraberinde sıkıntılar da getirmişti. Genç Lord Stokeworth'un kale muhafızı misafirperverlik göstermişti ama sadece bir geceliğine. "Senin için gelecekler," diye uyardı kraliçeyi, "ve onlara direnecek gücüm yok." Altın pelerinlilerin yarısı yolda ayrıldı ve bir gece kampı kötü niyetli adamlar tarafından saldırıya uğradı. Şövalyeleri, saldırganları al aşağı etmesine rağmen, Sör Balon Byrch bir okla vuruldu ve Kraliçe Muhafızları'nın genç bir şövalyesi olan Sör Lyonel Bentley de başına, miğferini kıran bir darbe aldı. Ertesi gün çıldırarak öldü. Kraliçe Duskendale'e doğru ilerledi.

Darklyn Hanesi, Rhaenyra'nın en güçlü destekçileri arasındaydı, ancak bu sadakatin bedeli ağırdı. Lord Gunthor, kraliçenin hizmetinde hayatını kaybetti, amcası Steffon gibi. Duskendale, Sör Criston Cole tarafından yağmalandı. Majesteleri kapılarında

göründüğü zaman, Lord Gunthor'un dul eşinin pek sevinmemesi şaşılacak bir durum değildi. Sadece Sör Harrold Darke'ın arabuluculuğu, Leydi Meredyth'in kraliçeyi surlar içine kabul etmesine sebep oldu (Darkelar, Darklynlerin uzak akrabasıydı ve Sör Harrold bir zamanlar müteveffa Sör Steffon'ın kavalyeliğini yapmıştı), uzun süre kalamayacağı şartıyla buna ikna olmuştu.

Esmer Kale'nin duvarlarının ardında güvenli bir şekilde limana bakan Rhaenyra, Leydi Darklyn'in üstadına Ejderha Kayası'ndaki Büyük Üstat Gerardys'e haber göndermesini emretti ve vakit kaybetmeden bir geminin onu evine götürmesini istedi. Üç kuzgun uçtu, diye yazıyor şehrin tarihçelerinde... ama günler geçse de bir gemi görünmedi. Ejderha Kayası'ndaki Gerardys'ten kraliçenin öfkesini dindirecek cevap vermedi. Bir kez daha Büyük Üstat'ının sadakatini sorgulamaya başladı.

Kraliçenin şansı başka bir yerde daha yaver gitti. Kışyarı'ndan Cregan Stark, bir orduyu mümkün olduğu çabuk güneye getireceğini söylemişti, ancak adamlarını toplamanın biraz zaman alacağı konusunda uyardı, "diyarım büyük ve kış kapımızda. Son hasadımızı toplamamız gerek yoksa karlar yağmaya başladığında açlıktan ölürüz." Kuzeyli, kraliçeye "Kış Kurtları'ndan daha genç ve daha sert, on bin asker," sözü verdi. Vadi'nin Kızı da Ayın Kapıları'ndan kış kalesinde mektubu yanıtlarken yardım sözü verdi... ama dağlar karla kaplı olduğundan, şövalyelerinin deniz yoluyla gelmesi gerekiyordu. Velaryon Hanesi gemilerini Martı Kasabası'a gönderirse, diye yazdı Leydi Jeyne, vakit kaybetmeden Duskendale'e bir ordu gönderecekti. Yoksa, Braavos ve Pentos'tan gemi kiralaması gerekiyordu ve bunun için de paraya ihtiyacı vardı.

Kraliçe Rhaenyra'da ne altın ne de gemi vardı. Lord Corlys'i zindanlara gönderdiğinde filosunu kaybetti ve Kral Toprakları'ndan yanma pek fazla para almadan, hayatın kurtarmak için dehşet içinde kaçtı. Umutsuzluğa kapanan ve korkan Majesteleri, Duskendale'in kale siperlerinde ağlayarak yürüdü; uyuyamadı ve yemek yemedi. Son yaşayan oğlu Prens Aegon'dan ayrılmanın acısını çekmiyordu; gece gündüz, oğlan yanındaydı, "küçük bir soluk gölge gibi."

Leydi Meredyth, kraliçenin olması gerekenden fazla orada kaldığını açıkça söylediğinde, Rhaenyra, bir Braavos ticaret gemisi olan *Violande*'yle yola çıkabilmek için gereken paraya sahip olmak üzere tacını satmak zorunda kaldı. Sör Harrold Darke ona Vadi'deki Leydi Arryn'e sığınması konusunda uyarırken, Sör Medrick Manderly onu ve erkek kardeşi Sör Torrhen'i Beyaz Liman'a geri götürmeye ikna etmeye çalıştı ama Majesteleri ikisini de reddetti. Ejderha Kayası'na geri dönmekte kararlıydı. Orada ejderha yumurtalarını bulacaktı, dedi sadıklarına; başka bir ejderhası olmalıydı yoksa her şeyi kaybederdi.

Şiddetli rüzgârlar *Violande*'yi Akıntıtaşı kıyılarına kraliçenin dileyebileceğinden daha yakına itti ve üç kez Deniz Yılanı'nın savaş gemilerine yakın mesafeden geçti, ancak Rhaenyra görüş alanından uzak durmaya özen gösterdi. Sonunda Braavos'lu, Ejderha Dağı'nın altındaki limana akşam üzeri yanaştı. Kraliçe, Duskendale'den geldiğini haber vermesi için bir kuzgun yollamıştı ve oğlu Aegon, hanımları ve üç Kraliçe Muhafızı şövalyesiyle karaya inerken (Kral Toprakları'ndan onunla yola çıkan altın pelerinliler Duskendale'de kalırken Manderlyler de Beyaz Liman'a bağlı olan *Violande*'de kaldı) onu bekleyen refakatçiler buldu karşısında.

Kraliçenin ekibi karaya çıktığında yağmur yağıyordu ve limandan tek bir surat bile seçilemiyordu. Liman genelevleri bile karanlık ve ıssız görünüyordu ancak Majesteleri bunun farkına varmadı. Bedenen ve ruhen hasta olan, ihanete uğrayan Rhaenyra Targaryen, yalnızca oğlunun ve kendisinin güvende olacağını hayal ettiği kendi mevkisine dönmek istiyordu. Kraliçe, en son ve en acı ihanetine katlanmak üzere olduğunu hiç bilmiyordu.

Refakatçileri en fazla kırk kişiydi, Rhaenyra'nın Kral Topraklarına saldırısını başlattığı sırada geride kalan adamlardan biri olan Sör Alfred Broome'un komutasındaydı. Broome, İhtiyar Kral döneminde garnizona katılmıştı ve Ejderha Kayası'ndaki şövalyelerin en yaşlısıydı. Dolayısıyla, Rhaenyra Demir Taht'ı ele geçirmek için yola çıktığında kale muhafızı olarak adlandırılmayı bekliyordu... ama Sör Alfred'in somurtkan tavrı ve aksi davranışları ne şefkat ne de güven uyandırdı, diye yazıyor Mantar, bu yüzden kraliçe onu es geçip daha cana yakın olan Sör Robert Quince'i seçti. Rhaenyra, Sör

Robert'ın neden onunla buluşmaya gelmediğini sorduğunda, Sör Alfred, kraliçenin kalede "şişman arkadaşımızı" göreceğini söyledi.

Ve görmüştü de... her ne kadar Quince'in kömürleşmiş cesedi yanına gelindiğinde tanınmayacak kadar yanmış olsa da. Sör Robert aşırı derecede şişman olduğu için onu sadece iriliği sayesinde tanıdılar. Onu bekçinin kulübesinin siperlerinde asılı halde bulmuşlardı, onunla birlikte Ejderha Kayası'nın hizmetkârını, muhafızların kaptanını, silah başını... ve Büyük Üstat Gerardys'in baş ve üst gövdesini asılı buldular. Kaburgalarının altındaki her şey kaybolmuştu ve Büyük Üstat'ın organları, yanan siyah yılanlar gibi yırtık karnı içinden sarkıyordu.

Vücudunu gördüğü zaman, kraliçenin yanaklarından kan çekildi ama bunun ne anlama geldiğini ilk anlayan, genç Prens Aegon'dı. "Anne, kaç," diye bağırdı, ama çok geçti.

Sör Alfred'in adamları, kraliçenin koruyucularına saldırdı. Bir balta, Sör Harrold Darke'ın kılıcı kınından çıkmadan önce başını ikiye yardı ve Sör Adrian Redfort arkadan mızrakla deşildi. Sadece Sör Loreth Lansdale, kraliçenin savunmasında bir darbe vurabilecek kadar hızlı hareket etti ve kendisi öldürülmeden önce karşısına çıkan iki kişiyi kesti. Onunla birlikte en son Kraliçe Muhafızları da öldü. Prens Aegon, Sör Harrold'ın kılıcını kaptığında, Sör Alfred kılıcı küçümser bir tavırla kenara fırlattı.

Oğlan, kraliçe ve hanımları, Ejderha Kayası'nın kapıları arasından, kale avlusuna doğru mızrak ucunda yürüdüler. Orada (Mantar'ın yıllar sonra hafızalara kazınacak bir şekilde söylediği gibi) kendilerini "ölü bir adam ve ölmekte olan bir ejderha" ile yüz yüze buldular.

Güneşateşi'nin pulları hâlâ güneş ışığı altında dövülmüş altın gibi parlıyordu, ancak avludaki erimiş siyah Valyria taşının üzerinden ilerlerken, parçalanmış bir şey olduğunu görmek kolaydı, kendisi bir zaman Westeros gökyüzünde uçan en muhteşem ejderhaydı o. Meleys tarafından tuhaf bir açıyla parçalanan kanadı koptu kopacaktı, sırtındaki taze yaralar hareket ederken hâlâ tütüyor ve kanıyordu. Kraliçe ve ekibi onu ilk kez gördüklerinde Güneşateşi dertop haldeydi. Hareket edip başını kaldırınca boynunda büyük yaralar görüldü, başka bir ejderha etini koparmıştı. Karnında ise

pulların yerini kabuklar almıştı ve sağ gözünün olması gereken yer, yalnızca kara kanla kaplı, boş bir delikti.

İnsanın, Rhaenyra'nın kesinlikle yaptığı gibi, bunun nasıl gerçekleştiğini sorması gerekir.

An itibariyle kraliçenin bildiğinden çok daha fazlasını biliyoruz. Bunun için Büyük Üstat Munkun'a minnettar olmalıyız, çünkü Büyük Üstat Orwyle'nin hesabına dayanarak, II. Aegon'ın Ejderha Kayası'na nasıl geldiğini ortaya koyan onun *Gerçek Anlatım*'ıydı.

Kraliçenin ejderhaları ilk kez Kral Toprakları'nın üzerindeki göklerde göründüğünde kralı ve çocuklarını şehir dışına çıkaran Yumruayak Lord Larys Strong'du. Görülüp ve hatırlanabilecekleri şehir kapılarından geçemeyeceklerinden Lord Larys, onları yalnızca kendisinin bildiği, Zalim Maegor'un gizli geçitlerinin birinden geçirdi.

Kaçakların ayrılmaları gerektiğine karar veren de Lord Larys oldu, böylece biri yakalansa bile diğerleri özgürlüğüne kavuşabilirdi. Sör Rickard Thorne'a iki yaşındaki Prens Maelor'u, Lord Hightower'a teslim etmesi emredildi. Altı yaşında tatlı ve sade bir kız olan Prenses Jaehaera, onu güvenle Fırtına Sonu'na getireceğine yemîn eden Sör Willis Fell'in sorumluluğuna bırakıldı. İkisi de diğerinin nereye gittiğini bilmiyordu, dolayısıyla ele geçirildiği takdirde diğerine ihanet edemezdi.

Ve sadece Larys'in kendisi, tuz lekeli bir balıkçı kıyafetine bürünmüş kralın, Ejderha Kayası'ndan akrabalıkları olan piç bir şövalyenin gözetimi altında, bir balıkçı kayığındaki morina balıkları arasında gizlendiğini biliyordu. Kralın gittiğini öğrendikten sonra, diye mantık yürüttü Yumruayak, Rhaenyra onun peşinden avlamaları için adam gönderecekti... ama bir kayık dalgaların üzerinde iz bırakmazdı ve çok az avcı, kız kardeşinin kendi adasında, kendi kalesinin gölgesine Aegon'ı aramayı düşünürdü. Munkun bize tüm bunların, Büyük Üstat Orwyle tarafından bizzat Lord Strong'un ağzından öğrenildiğini söylüyor.

Ve Aegon orada kaldı, saklanmıştı ama zarardan uzaktı, acısını şarabına boğuyor ve yanık izlerini ağır bir pelerinin altında saklıyordu, Güneşateşi ise Ejderha Kayası'na gitmemişti. Pek çoğunun yaptığı gibi bizde onu Ejderha Dağı'na geri çekenin ne olduğunu sorabiliriz. Yaralı ejderha, yarı iyileşmiş kırık kanadıyla, doğduğu

yere geri dönmek için bazı ilkel içgüdülerle, yumurtasından çıktığı dumanlı dağa mı dönmek istemişti? Yoksa adada Kral Aegon'ın varlığını bir şekilde uzun fersahlar ve fırtınalı denizler boyunca sezdi ve binicisine tekrar katılmak için oraya uçtu mu? Rahip Eustace, Güneşateşi'nin Aegon'ın *çaresizliğini* algıladığını söyleyecek kadar ileri gidiyor. Ama kim bir ejderhanın kalbinden geçenleri bildiğini varsayabilir ki?

Lord Walys Mooton'ın kötü niyetli saldırısı, onu Uyku Kalesi dışındaki kül ve kemik tarlasından sürdükten sonra, tarih Güneşateşi'ni yarım yıldan fazla bir süreliğine kaybediyor (Crabbs ve Brunes'un salonlarında anlatılan bazı masallar, ejderhanın Çatlakpençe Burnu'nun karanlık çamlık ormanlarına ve mağaralarına sığınmış olabileceğini söylüyor). Yırtık kanadı uçabileceği kadar iyileşmiş olmasına rağmen, kötü bir açıyla iyileşmişti ve bu yüzden zayıf kaldı. Güneşateşi artık yükseklere çıkamazdı, havada uzun süre kalamazdı, kısa mesafelerde uçmak için bile mücadele etmek zorunda kalırdı. Soytarı Mantar, acımasızca, ejderhaların çoğu kartal gibi gökyüzünde dolaşırken, Güneşateşi'nin "tepeden tepeye sıçrayan ve çırpınan, ateş püsküren altın bir tavuktan daha fazlası" olmadığını söylüyor.

Yine de bu "ateş püsküren tavuk" Karasu Körfezi'nin sularını geçti... çünkü *Nessaria*'daki denizcilerin Boz Hayalet'e saldırırken gördükleri ejderha Güneşateşi'ydi. Sör Robert Quince, Yamyam'ı suçluyordu... ama konuştuğundan daha fazla dinleyen bir avcı olan Tom Dolanmışdil, saldırganın altın pullarından bahsettikleri zamanları not etti. Yamyam, iyi bildiği gibi, kömür kadar siyahtı. Ve böylece İki Tom ve onların "kuzenleri" (tam olarak bu doğru değildi, çünkü Sör Marston sadece, Tom Dolanmışsakal'ın kız kardeşinin piçi olarak onun bekâretini alan şövalyenin kanını paylaşıyordu) Gri Hayalet'in katili bulmak için küçük tekneleriyle yelken açtılar.

Yanmış kral ve sakatlanmış ejderha, birbirlerinde yeni bir amaç buldu. Ejderha Dağı'nın ıssız doğu yamaçlarındaki gizli bir sığınakta, Aegon, Uyku Kalesi'nden sonra ilk kez yeniden gökyüzüne çıkarken, İki Tom ve kuzenleri Marston Su ile birlikte diğer tarafına gittiler çünkü kaleye çıkmalarına yardım etmek isteyen erkekleri

arıyorlardı. Kraliçe Rhaenyra'nın Ejderha Kayası'ndaki uzun hükmüne rağmen, kraliçeyi hem mantıklı hem de hastalıklı sebeplerden sevmeyen birçok kişi buldular. Bazıları Ekilme'de veya Boğaz Savaşı sırasında katledilen erkek kardeşleri, oğulları ve babaları için kederliyken, bazıları da yağma veya ilerleme umuduyla bunu istiyordu, diğerleri de bir erkek evladın bir kızdan önce gelmesi gerektiğine inanarak Aegon'ın taht davasının daha haklı olduğunu iddia ediyorlardı.

Kraliçe en iyi adamlarını Kral Toprakları'na götürmüştü. Deniz Yılanı'nın gemileri ve yüksek Valyria duvarları ile korunan Ejderha Kayası saldırılabilir görünmüyordu, bu yüzden Majesteleri'nin savunması için bıraktığı garnizon küçüktü, büyük ölçüde başka işlerde bile faydalı olmayacak kişiler burada kalmıştı: kır sakallılar ve toy oğlanlar, topallar ve sakatlar, yaraları iyileşenler, sadakatleri şüpheliler, korkak olduğu düşünülen erkekler. Bunların üzerine Rhaenyra, yaşlı ve şişman biri olan Sör Robert Quince'i yerleştirdi.

Quince, kraliçenin sadık bir destekçisiydi, herkes bu konuda hemfikir, ancak altındaki adamların bazıları mantıktan biraz uzaktı, eski yanlışlardan dolayı öfke ve kin tutuyorlardı. Aralarında öne çıkan kişi Sör Alfred Broome'du. Broome, lordluk, toprak ve altın vaadi karşılığında kraliçesine ihanet etmeye istekli olduğunu kanıtladı, II. Aegon'ın tahtı tekrar kazanması gerekiyordu. Garnizona olan uzun hizmeti, kralın adamlarına Ejderha Kayası'nın güçlü ve zayıf yönlerini, hangi muhafızlara rüşvet verilebileceğini veya kazanılabileceğini ve hangilerinin öldürülmesi veya hapsedilmesi gerektiğini bildirmesini sağladı.

Vakit geldiğinde, Ejderha Kayası'nın düşmesi bir saatten az sürdü. Bir grup cephaneliği ele geçirirken, diğeri Ejderha Kayası'nın sadık muhafızlarını ve silah ustasını gözaltına aldı, Sör Marston, Büyük Üstat Gerardys'i kar yuvasında hazırlıksız yakaladı, bu nedenle saldırıdan hiç söz edilmedi. Sör Alfred, Sör Robert Quince'i şaşırtmak için kale muhafızının odalarına giren adamları yönlendirdi. Quince, yatağından kalkmak için mücadele ederken, Broome kocaman soluk karnına bir mızrak sapladı. Her iki erkeği de iyi tanıyan Mantar, Sör Alfred'in Sör Robert'i sevmediğini ve ona kızdığını söylüyor.

Sadece bir noktada plan ters gitti. Tom Dolanmışdil ve zorbaları, esir almak için Leydi Baela'nın yatak odasının kapısını kırdığı sırada kız pencereden dışarı fırladı, avluya ulaşıncaya kadar çatıları ve duvarları aştı. Kralın adamları, kale ejderhalarının tutulduğu ahırı korumak için gardiyanlar yollamaya özen göstermişlerdi, ancak Baela, Ejderha Kayası'nda büyümüştü ve girip çıkmadığı yer yoktu. Kovalayanlar onu yakaladığında, halihazırda Aydansçısı'nın zincirlerini gevşetmişti ve üzerine bir eyer asmıştı.

Aydansçısı, boynuzları, sorgucu kanat kemikleri inci renginde olan soluk yeşil, genç bir ejderhaydı. Büyük kanatlarını saymazsak bir savaş atından daha büyük değildi ve kesinlikle daha hafifti. Bununla birlikte, çok hızlıydı ve Güneşateşi, daha büyük olmasına rağmen, hâlâ yanlış kaynamış bir kanatla mücadele ediyordu ve Boz Hayalet'tan taze yaralar almıştı.

Şafaktan önce gelen karanlığın ortasında bir araya geldiler, gökyüzündeki gölgeler ateşle birlikte geceyi aydınlattı. Aydansçısı, Güneşateşi'nin alevlerini atlattı, çenesinden kaçtı, pençelerinin altından hızla ilerledi, sonra dolaşıp büyük ejderhayı yukarıdan tırmıklayarak sırtından aşağıya uzun bir yarık açtı ve yaralı kanadını yırttı. Aşağıdaki izleyiciler Güneşateşi'nin havada sarhoş bir şekilde döndüğünü, uzak durmak için çabaladığını, Aydansçısı'nın dönüp ona ateş püskürdüğünü söyledi. Güneşateşi, o kadar parlak bir altın alevle cevap verdi ki, ikinci bir güneş gibi avluyu aydınlattı, Aydansçısı'nın gözlerini kamaştıran bir patlama oldu. Genç ejderha o anda kör oldu ama yine de uçtu, kanat ve pençeleri dolaşık vaziyette Güneşateşi'ne çarptı. Düşerlerken Aydansçısı, Güneşateşi'nin boynuna tekrar tekrar saldırdı, ağız dolusu eti parçaladı, yaşlı ejderha ise pençelerini göğsüne batırdı. Ateşe, dumana, körlüğe ve kanamaya boğulan Aydansçısı, ayrılmaya çalışırken umutsuzca kanat çırptı, ama bütün çabaları düşüşlerinden daha yavaştı.

Bahçedeki seyirciler etrafa kaçıştı çünkü ejderhalar sert taşa çarptıkları sırada hâlâ savaşıyorlardı. Yerde, Aydansçısı'nm çabukluğu, Güneşateşi'nin büyüklüğü ve ağırlığına karşı pek bir işe yaramadığını gösterdi. Yeşil ejderha kısa sürede hareketsiz kaldı. Altın ejderha zafer çığlığı attı ve tekrar yükselmeye çalıştı ama yaralarından dökülen sıcak kanla yere çöktü.

Kral Aegon, ejderhalar yerden yedi sekiz metre havada dururken her iki bacağını da parçalayarak eyerden atlamıştı. Leydi Baela, Aydansçısı ile düşüş boyunca kaldı. Yandı ve hırpalandı, kız buna rağmen eyer zincirlerini çözme ve ejderhası son ölüm acılarını haykırırken sürünme gücünü kendinde buldu. Alfred Broome onu öldürmek için kılıcını çektiğinde, Marston Su kılıcı elinden sertçe aldı. Tom Dolanmışdil onu üstada götürdü.

Böylelikle Kral II. Aegon, Targaryen Hanesi'nin kadim mevkisini kazandı, ancak bunun için ödediği bedel korkunçtu. Güneşateşi bir daha asla uçamazdı. Düşmüş olduğu bahçede kaldı, Aydansçısı'nın leşiyle beslendi, daha sonra da garnizon tarafından onun için katledilen koyunlarla. Ve II. Aegon, hayatının geri kalanını büyük acılar içinde yaşadı... Büyük Üstat Gerardys ona onuruna rağmen afyon sütü önerdiğinde, reddetti. "Bir daha o yolda yürümeyeceğim," dedi. "Benim için hazırlayabileceğiniz herhangi bir iksiri içecek kadar da aptal değilim. Siz benim kız kardeşimin yaratığısınız."

Kralın emriyle, Prenses Rhaenyra'nın Büyük Üstat Orwyle'ın boynundan söküp Gerardys'e verdiği zincir şimdi onu asmak için kullanıldı. Sert bir düşmenin ve kırılan bir boynun hızlı ölümüne sahip olamadı, bunun yerine nefes almaya çalışırken yavaşça boğuldu. Neredeyse öldüğü sırada üç kez Gerardys'i hayal kırıklığına uğrattılar ve nefes almasına izin verdiler, ardından tekrar kaldırdılar. Üçüncü seferden sonra karnı deşildi ve Güneşateşi'ne atıldı, böylece ejderha bacaklarından ve iç organlarından ziyafet çekebilirdi, ama kral Büyük Üstat'ın yeteri kadar parçasının kurtarılmasını emretti, böylece "dönüşünde tatlı kız kardeşini selamlayabilecekti."

Çok geçmeden, kral Taş Davul'un büyük salonunda uzanırken, kırık bacakları bağlanmış ve desteklenmişti, Kraliçe Rhaenyra'nın kuzgunlarının ilki Duskendale'den geldi. Aegon, kız kardeşinin *Violande* ile geri döneceğini öğrendiğinde, Sör Alfred Broome'a eve dönüşü için "uygun bir karşılama" hazırlaması talimatını verdi.

Bunların hepsini artık biliyoruz. Bunların hiçbiri, erkek kardeşinin karadaki tuzağına çıktığında kraliçe tarafından bilinmiyordu.

(Kraliçeye sevgisi olmayan) Rahip Eustace, bize Altın Güneşateşi'nin perişan halini gördüğünde Rhaenyra'nın güldüğünü söylüyor. "Bu kimin işi?" demiş. "Ona teşekkür etmeliyiz." Mantar (kraliçeye

çok daha fazla sevgi beslerdi) farklı bir hikâye anlatıyor. Dediğine göre Rhaenyra, "Bu nasıl oldu?" demiş. Her iki tarihçi de bir sonraki kelimelerin kral tarafından sarf edildiği konusunda hemfikir. "Kardeşim," diyerek balkondan seslendi. Yürüyemiyordu hatta ayakta duramıyor, sandalyede taşınıyordu. Uyku Kalesi'nde parçalanan kalçası Aegon'ın eğik ve bükük kalmasına sebebiyet verdi, bir zamanlar yakışıklı olan yüz hatları haşhaş sütünden şişmişti ve vücudunun yarısını yanık izleri kaplıyordu. Yine de Rhaenyra onu bir kerede tanıdı ve "Sevgili kardeşim. Öldüğünü ummuştum," dedi

"Önden buyur," diye cevapladı, Aegon. "Sen daha büyüksün."

Rhaenyra, "Bunu hatırladığını bilmek beni memnun etti," dedi. "Görünüşe göre mahkûmunuz... ama bizi uzun süre tutacağını düşünme. Sadık lordlarım beni bulacak."

"Yedi cehennemi ararlarsa, belki," diye cevap verdi kral, adamları oğlunu Rhaenyra'nın kollarından koparırken. Bazı rivayetler, kolunu tutanın Sör Alfred Broome olduğunu, bazıları ise iki Tom, baba Dolanmışsakal ve oğlu Dolanmışdil olduğunu söylüyor. Sör Marston Su da şahit olarak oradaydı, beyaz bir pelerinle kaplıydı, çünkü Kral Aegon onu cesaretinden dolayı Kral Muhafızı yapmıştı.

Ancak ne Su ne de bahçede bulunan diğer şövalyelerin ve lordların hiçbiri, Kral II. Aegon kız kardeşini ejderhasına teslim ederken karşı çıkmadı. Güneşateşi'nin teklife ilk başta herhangi bir ilgi duymadığı söyleniyor, ta ki Broome kraliçenin göğsünü hançeriyle kesene dek. Kan kokusu, Majesteleri'ni koklayan ejderhayı uyandırdı, sonra onu bir alev patlamasıyla yıkadı, öyle ki bir anda Sör Alfred'in pelerini ateş aldı. Rhaenyra Targaryen'ın, Güneşateşi'nin çenesi üzerine kapanıp kolunu ve omzunu koparmadan önce kafasını göğe doğru yükseltip kardeşine son bir lanet savurmaya vakti kaldı.

Rahip Eustace, bize altın ejderhanın kraliçeyi altı ısırıkta yediğini, sol bacağını ise "Yabancı için" bıraktığını söylüyor. Rhaenyra'nın hanımlarının en genç ve en naziği Elinda Massey'nin olanları görür görmez güya gözlerini çıkardığı söylenirken, kraliçenin oğlu Küçük Aegon, dehşet içinde seyredip hareket edememiştir. Diyarın Sevgilisi ve Altı Aylık Kraliçe Rhaenyra Targaryen, bu gözyaşı perdesinden Aegon'ın Fethi'nin 130. yılının onuncu ayının yirmi ikinci gününde aramızdan ayrıldı. Otuz üç yaşındaydı.

Sör Alfred Broome, Prens Aegon'ı da öldürmeyi savundu ama Kral Aegon buna izin vermedi. Sadece on yaşındaydı ve çocuk rehine olarak çok daha değerli olabilirdi. Kız kardeşi ölmüş olmasına rağmen, Majesteleri yine de Demir Tahtına tekrar oturmayı ümit etmeden önce baş etmesi gereken destekçileri vardı alanlarda. Böylece Prens Aegon boynundan, el ve ayak bileğinden kelepçelenip ve Ejderha Kayası'nın altındaki zindanlara götürüldü. Müteveffa kraliçenin hanımlarından asil olanlar ise fidye için orada bulunan Deniz Ejderhası Kulesi'nde hücrelere kapatıldı.

Kral II. Aegon, "Saklanma zamanı bitti," dedi. "Kuzgunlar, diyara taklitçinin öldüğünü bildirmek için havalansın, gerçek kralları babasının tahtını geri almak için eve dönüyor."

Ejderhaların Ölümü

II. Aegon'ın Kısa ve Hüzünlü Saltanatı

"Saklanma zamanı bitti," diye açıkladı Ejderha Kayası'nda Kral II. Aegon, Güneşateşi kız kardeşiyle ziyafet çektikten sonra. "Kuzgunlar, diyara taklitçinin öldüğünü bildirmek için havalansın, gerçek kralları babasının tahtını geri almak için eve dönüyor."

Yine de gerçek krallar bile bazı şeyleri başardıklarından daha kolayca ilan edebilirler. II. Aegon, Ejderha Kayası'ndan ayrılmadan ay büyüyüp küçüldü ve bir kez daha büyüdü.

Kral Toprakları ile kendisi arasında, Akıntıtaşı adası, Karasu Körfezi'nin genişliği ve sersemletici Velaryon savaş gemileri uzanıyordu. Deniz Yılanı, Kral Toprakları'ndaki Trystane Gerçekateş'in "konuğu" olduğundan ve Sör Addam da Tumbleton'da öldüğünden Velaryon filolarının komutanı şu anda, Addam'ın on beş yaşındaki kardeşi, Fare'nin küçük oğlu Alyn'deydi... ama o dost muydu yoksa düşman mı? Kardeşi kraliçe için savaşırken ölmüştü ama aynı kraliçe lordunu esir etmişti ve kendisi de ölmüştü. Gövde'li Alyn, Ejderha Kayası'na gelip sadakat yemini ederse, tüm geçmiş suçları için Velaryon Hanesi affedilecekti, bunu söylemek için bir kuzgun Akıntıtaşı'na gönderildi... ama bir cevap alınmadığı sürece

II. Aegon'ın körfezden gemiyle geçmeye çalışması çılgınlıktı ve yakalanma riski vardı.

Majesteleri de Kral Toprakları'na yelken açmak istemedi. Kardeşinin ölümünün ardından müteakip günlerde, kral Güneşateşi'nin tekrar uçmak için yeterince güç kazanabileceği umuduna sarıldı. Bunun yerine ejderha sadece daha da zayıflıyor gibiydi ve kısa süre sonra boynundaki yaralar kokuşmaya başladı. Dışarıya attığı dumanın bile kötü bir kokusu vardı ve son zamanlara doğru artık yemek de yemiyordu.

FS 130'un on ikinci ayının dokuzuncu gününde, Kral Aegon'ın görkemi olan haşmetli altın ejderha, düşmüş olduğu Ejderha Kayası'nın dış bahçesinde öldü. Majesteleri ağladı ve kuzeni Leydi Baela'nın zindanlardan getirilerek öldürülmesini emretti. Sadece başı taştayken vazgeçti, üstat ona kızın annesinin Deniz Yılanı'nın kızı olan bir Velaryon olduğunu hatırlattı. Başka bir kuzgun Akıntıtaşı için kanat çırptı, bu kez bir tehdit taşıyordu: Gövde'li Alyn, iki hafta içinde meşru kralına saygı göstermesi için gelmezse, kuzeni Leydi Baela kellesini kaybedecekti.

Bu arada, Karasu Körfezi'nin batı kıyısında, Üç Kral Ayı, Kral Toprakları'nın duvarlarının dışında bir ordu görününce aniden sona erdi. Yarım yıldan fazla bir süredir şehir Ormund Hightower'ın ilerleyen ordusunun korkusuyla yaşadı... ama saldırı, Acı Köprü ve Tumbleton üzerinden Eski Şehir'den değil, Fırtına Sonu'ndan uzanan kralyolundan geldi. Kraliçenin ölümünü duyunca Borros Baratheon, kralkorusundan kuzeye, altı yüz şövalye ve dört bin piyadeyle saldırmak için yeni hamile karısını ve dört kızını geride bıraktı.

Baratheon öncü birliği, Karasu boyunca göründüğünde, Çoban, müritlerine, Lord Borros'un karaya çıkmasını önlemek için nehre gitmelerini etmelerini emretti. Ancak bir zamanlar on binlerce insana vaaz veren ve birkaçı itaat eden bu dilenciyi dinlemek için artık sadece yüzlerce kişi geldi. Aegon'ın Yüksek Tepesi'nin zirvesinde, şimdi kendisini Kral Trystane Gerçekateş olarak adlandıran kavalye, fırtınatopraklıların akınlarına Larys Strong ve Pire Sör Perkin ile birlikte bakıyordu. Lord Larys, çocuğa, "Böyle bir orduya karşı çıkacak gücümüz yok, efendim," dedi, "ancak kılıçların başarısız olduğu yerlerde belki de kelimeler başarıya

ulaşır. Beni onlarla görüşmeye gönder." Böylece, Yumruayak nehri geçip bir ateşkes bayrağı altında ilerledi, Büyük Üstat Orwyle ve Dul Kraliçe Alicent de eşlikçileriydi.

Fırtına Sonu Lordu'nun adamları nehir geçidi için sallar yapmak üzere tanrıkorusuna kamp kurduğunda onlarla karşılaştı. Orada Kraliçe Alicent, oğlu Aegon ile kızı Helaena'nın hayatta kalan tek çocuğu, torunu Jaehaera'nın, Kral Muhafızları'ndan Sör Willis Fell tarafından Fırtına Sonu'na güvenli bir şekilde teslim edildiğini duyunca, Dul Kraliçe sevinç gözyaşlarını tutamadı.

İhanetler ve nişanlar konuşuldu, ta ki Büyük Üstat Orwyle'ın tanık olarak bulunduğu sırada Lord Borros, Lord Larys ve Kraliçe Alicent arasında anlaşmaya varılana dek. Yumruayak, Sör Perkin'in ve kötü şövalyelerinin, Kral II. Aegon'ı Demir Taht'a geri çıkarırken fırtınatopraklılara katılacağına söz verdi ama bir şartı vardı, taklitçi Trystane hariç hepsi affedilecekti; hem de yüksek ihanet, isyan, soygun, cinayet ve tecavüz de dahil olmak üzere her türlü suçtan. Kraliçe Alicent, oğlu Kral Aegon'ın Lord Borros'un en büyük kızı Leydi Cassandra'yı yeni kraliçesi yapacağı konusunda hemfikirdi. Lordun bir başka kızı olan Leydi Floris, Larys Strong'la nişanlanacaktı.

Velaryon filosunun neden olduğu sorun bir süre tartışıldı. Lord Baratheon'ın, "Deniz Yılanı'nı buna dahil etmeliyiz," dediği söyleniyor. "Belki de yaşlı adam yeni bir genç eş isterdi. Henüz üzerine konuşmadığımız iki kızım da var."

Kraliçe Alicent, "O, üç kez haindir," dedi. "Rhaenyra, Kral Toprakları'nı eğer o olmasaydı asla alamazdı. Majesteleri oğlum olanları unutmayacak. Onun ölmesini istiyorum."

Lord Larys Strong, "Her durumda oldukça yakında ölecek," dedi. "Şimdi onunla barışı koruyalım ve ondan alabildiğimizi alalım. Her şey güvenli bir şekilde çözüldüğünde Velaryon Hanesi'ne daha fazla ihtiyaç duymazsak, Yabancı'ya her zaman yardım edebiliriz."

Ve böylece utanç verici biçimde karar alındı. Elçiler, Kral Toprakları'na geri döndü ve fırtınatopraklılar kısa bir süre sonra Karasu'yu olaysız geçtiler. Lord Borros şehir surlarını askersiz, kapıları savunmasız, sokakları ve meydanları cesetler dışında bomboş buldu. Sancaktar ve kalkanlarıyla Aegon'ın Yüksek Tepesi'ne tırmanırken, Trystane'ın pejmürde sancaklarını geçit siperlerinden

aşağı çekti ve yerine Kral Aegon'ın altın ejderha sancağını yerleştirdi. Kraliçe Alicent, bizzat karşılamak üzere Pire Sör Perkin'le birlikte, Kızıl Kale'den çıktı. "Taklitçi nerede?" diye sordu Lord Borros, dış avludan çıktığı sırada. "Yakalandı ve zincirlendi," diye yanıtladı, Sör Perkin.

Dorne'lularla yaptığı sayısız sınır çatışması ve yeni bir Akbaba Kral'a karşı kazandığı son muzaffer sefer ile tecrübe kazanmış olan, Lord Borros Baratheon, Kral Toprakları'na yeniden düzen getirmekte zaman kaybetmedi. Kızıl Kale'deki sessiz bir kutlama gecesinden sonra, ertesi gün Visenya'nın Tepesi'ne ve "Am Kral" Gaemon Soluksaç'a karşı ilerledi. Zırhlı şövalyelerin birlikleri tepeye üç taraftan tırmandı, küçük kralın etrafında toplanan sokak pisliklerini, paralı askerleri ve sarhoşlarla yüzleşip onları hezimete uğrattılar. Sadece iki gün önce beşinci ismini kutlayan genç hükümdar, zincirlenmiş ve ağlar vaziyette bir atın arkasına Kızıl Kale'ye götürüldü. Annesi de onun arkasından yürüdü, Dorne'lu kadın Sylvenna Kum'un elini tutuyordu ve uzayıp giden bir fahişe, cadı, yankesici, sinsi ve ayyaş topluluğuna liderlik ediyordu, bunlar Soluksaç "saray"ından geride kalanlardı.

Çoban'ın sırası ertesi gece geldi. Fahişelerin ve küçük kralların kaderini görünce önceden uyarılan kâhin, Ejderha Çukuru çevresinde "yalınayak ordu"yu toplanmaya ve Rhaenys Tepesini "kan ve demirle" savunmaya çağırdı. Ancak Çoban'ın yıldızı kaymıştı. Çağrısına üç yüzden az kişi geldi ve saldırı başladığında çoğu kaçtı. Lord Borros, şövalyelerini batıdan tepeye çıkarırken, Sör Perkin ve kötü şövalyeleri, Bit Çukuru'ndan gelip daha dik güney yamacına tırmandı. İnce müdafaa hatlarını Ejderha Çukuru'nun kalıntılarına çarptıklarında, kâhini (şimdiye kadar çoktan çürümüş) ejderha başlarının arasında buldular, bir meşale halkasıyla çevriliydi, hâlâ yıkım ve kıyamet vaazları veriyordu. Lord Borros'u savaş atının üzerinde izlediği sırada güdüğüyle onu işaret edip lanetlemişti. "Bu yıl bitmeden cehennemde buluşacağız," diye ilan etti kardeş. Gaemon Soluksaç gibi, canlı olarak yakalandı ve zincirlerle bağlı halde Kızıl Kale'ye götürüldü.

Böyle bir davranış şeklinin ardından Kral Toprakları'na barış geri döndü. Oğlu adına Kraliçe Alicent, "Gerçek kralımız Ae-

gon'dur, İsminin İkincisi," dedi ve sokağa çıkma yasağı ilan etti, hava kararduktan sonra şehir sokaklarında dolaşmayı yasakladı. Şehir Muhafızları sokağa çıkma yasağını uygulamak için Pire Sör Perkin komutası altında yeniden kuruldu, Lord Borros ve fırtınatopraklılar kentin kapılarını ve siperlerini yönetti. Üç tepeden aşağı inen üç sahte "kral" zindanlarda sustu ve gerçek kralın geri dönüşünü beklediler. Ancak bu geri dönüş Akıntıtaşı'ndan Velaryonlara bağlıydı. Kızıl Kale'nin duvarlarının ardında, Dul Kraliçe Alicent ve Lord Larys Strong, Deniz Yılanı'na özgürlüğünü, ihanetleri için eksiksiz bir affı ve kralın küçük meclisinde bir yer vaat etmişlerdi, II. Aegon'a kralı olarak diz çöküp Akıntıtaşı'nın kılıçlarını ve gemilerini vermesi koşuluyla tabii. Bununla birlikte, yaşlı adam şaşırtıcı bir şekilde inatçı olduğunu kanıtlamıştı. Lord Corlys, "Dizlerim yaşlı ve sert, kolayca çökemiyorum," diye cevap verdi, kendi şartlarını ortaya koymadan önce. Sadece kendisi için değil, Kraliçe Rhaenyra için savaşmış olan herkes için de af istedi ve hatta Küçük Aegon'ın Prenses Jaehaera'yla evlenmesini ve böylece ikisinin birlikte Kral Aegon'ın varisleri olabileceğini söyledi. "Diyar bölündü," dedi. "Yeniden bir araya getirmemiz gerekiyor." Lord Baratheon'ın kızları onu ilgilendirmiyordu, ama Leydi Baela'nın bir an önce serbest bırakılmasını istedi.

Kraliçe Alicent, Lord Velaryon'un "küstahlığı"ndan öfkelenmişti, diyor Munkun bize, özellikle de Kraliçe Rhaenyra'nın Aegon'ının kendi vârisi olarak adlandırılmasını talep ettiğini söylemesine. Dans sırasında üç oğlundan ikisinin ve tek kızının kaybına maruz kalmıştı ve rakibinin oğullarının hiçbirinin yaşaması gerektiği düşüncesine katlanamıyordu. Majesteleri öfkeyle, Lord Corlys'e, Rhaenyra'ya iki kez barış teklifinde bulunduğunu, ancak onun horgörüyle bunları geri çevirdiğini hatırlattı. Sıkıntılı sulara yağ dökmek Yumruayak Lord Larys'e kalmıştı, kraliçeyi Lord Baratheon'un çadırında tartıştıkları şeyi hatırlatarak sakinleştirdi ve onu Deniz Yılanı'nın önerilerini onaylamaya ikna etti.

Ertesi gün, Deniz Yılanı Lord Corlys Velaryon, Demir Taht'ın alt basamaklarında oğlu için vekil olarak oturan Kraliçesi Alicent'in önünde diz çöktü, krala ve hanesine sadakat yemini etti. Tanrıların ve insanların gözü önünde, Dul Kraliçe, kendisine kraliyet affı verdi

ve küçük konseydeki amiral ve donanma başı olarak eski makamını teslim etti. Kuzgunlar anlaşmayı duyurmak için Akıntıtaşı ve Ejderha Kayası'na gitti... ve tam zamanında ulaştılar zira genç Alyn Velaryon Ejderha Kayası'na saldırmak için gemilerini topluyordu ve Kral II. Aegon bir kez daha kuzeni Baela'sının kellesini almaya hazırlanıyordu.

FS 130'un zorlu günlerinde, Kral II. Aegon, en sonunda Sör Marston Su, Sör Alfred Broome, İki Tom ve Leydi Baela Targaryen eşliğinde (hâlâ zincirlere bağlıydı, serbest bırakılırsa krala saldırabilirdi) Kral Toprakları'na döndü. On iki Velaryon kadırgası eşliğinde, Marilda Hull'a ait olan ve kaptanlığını onun yaptığı *Fare* adlı hırpalanmış eski bir ticaret gemisiyle yelken açtılar. Mantar eğer güvenilir olsaydı, gemi seçiminin kasıtlı olduğu söylenebilirdi. "Lord Alyn, kralı *Lord Aethan'ın Görkemi* veya *Gündüz Dalgası*'yla hatta *Baharat Kasabası Kızı*'yla evine gönderebilirdi, ancak onu bir fare üzerinde şehre sürünerek girerken görmeyi istedi," diye yazıyor. "Lord Alyn küstah bir çocuktu ve kralını sevmiyordu."

Kralın dönüşü muzaffer olmaktan uzaktı. Hâlâ yürüyemeyen Majesteleri kapalı bir tahtırevanda Nehir Kapısı'ndan getirildi ve Aegon'ın Yüksek Tepesi'ne, sessiz sokaklardan, terk edilmiş evlerin ve yağmalanan dükkânların yanından geçerek sessizce tırmandı. Demir Taht'ın dik ve dar basamaklarına çıkmak onun için imkânsızdı; bundan böyle, tahtını geri alan kralın, bükülmüş, parçalanmış bacaklarının üzerine bir battaniye koyulacak ve gerçek tahtın tabanında duracak oyulmuş, yastıklı ahşap bir koltuktan diyarını yönetecekti.

Büyük acı çekmesine rağmen, kral tekrar yatak odasına çekilmedi ya da rüyaşarabı veya haşhaş sütü içmedi ama vakit kaybetmeden Delilik Ayı sırasında Kral Toprakları'na hükmeden üç "kısa ömürlü kral"a dair kararlarını belirtti. Kavalye, hiddetiyle karşılaşanların ilkiydi ve ihanetten dolayı ölüme mahkûm edildi. Cesur bir çocuk olan Trystan, Demir Taht'ın önüne sürüklendiğinde, Sör Perkin Pire'nin kralın yanında durduğunu görene kadar meydan okudu. Bu ondan yüreğini götürdü, diyor Mantar, ama o zaman bile delikanlı masumiyetini yalvarmadı, merhamet için yalvarmadı, ama yalnızca ölmeden önce bir şövalye olup olamayacağını sordu. Bu lütfu Kral Aegon

bağışladı, Sör Marston Su delikanlıyı (piç arkadaşını) Sör Trystane Ateş ("Gerçekateş", oğlanın kendisine verdiği isimdi, küstah olduğu düşünülüp değiştirildi) olarak şövalye ilan etti ve Sör Alfred Broome kellesini Fatih Aegon'ın kılıcı Karaateş ile vurdu.

"Am Kral" Gaemon Soluksaç'ın kaderi daha kibardı. Beş yaşına yeni girmişti ve çocuk küçük olduğu için bağışlandı ve Taç'ın bir hizmetlisi yapıldı. Oğlunun kısa süren hükümdarlığı sırasında kendine Leydi Esselyn diyen annesi Essie, daha önce iddia ettiği gibi Gaemon'un babasının kral olmadığını işkence altında itiraf etti, aksine, Lys'ten bir ticaret gemisinde çalışan, gümüş saçlı bir kürekçi olduğunu söyledi. Sıradan insanlar ve kılıcı kirletmeye değmeyecekleri için Essie ve Dorne'lu fahişe Sylvenna Kum, Kızıl Kale'nin siperlerinden asıldı, yanlarında "Kral" Gaemon'un sarayından diğer yirmi yedi üye de vardı: hırsızlar, sarhoşlar, oyuncular, dilenciler, fahişeler ve pezevenkler.

Son olarak Kral II. Aegon dikkatini Çoban'a çevirdi. Demir Taht'ın önüne yargılama için getirildiğinde, kâhin suçlarından tövbe etmeyi ya da ihaneti kabul etmeyi reddetti, ancak kayıp elinin güdüğünü kralın üstüne çevirdi ve Majesteleri'ne, "Bu yıl bitmeden cehennemde buluşacağız," dedi, aynı sözleri yakalanmasından sonra Borros Baratheon'a da söylemişti. Bu küstahlık yüzünden Aegon, Çoban'ın dilini sıcak kerpetenle parçaladı, sonra onu ve "hain müritlerini" ateşle ölüme mahkûm etti.

Yılın son günü, Çoban'ın en ateşli ve özverili takipçileri olan iki yüz kırk bir kişilik "yalınayak kuzu", doğuya doğru, Ayakkabıcı Meydanı'ndan Ejderha Çukuru'na kadar uzanan geniş kaldırımlı yolda zincirli ve zifte bulanmış vaziyette ilerlediler. Şehrin septleri eski yılın sonuna ve yenisinin geldiğine işaret etmek için çanlarını çaldıklarında, Kral II. Aegon, sokakta (bundan sonra burası daha önce olduğu gibi Tepe Caddesi yerine Çoban Yolu olarak bilindi) tahtırevanıyla yol aldı, şövalyeleri her iki tarafından atla ilerliyordu ve meşaleler kralın yolunu aydınlatsın diye esir kuzulara taşıtılıyordu. Böylece Majesteleri, Çoban'ın beş ejderhanın başlarının arasına bağlandığı tepeye kadar devam etti. Kral Muhafızları'ndan ikisinin desteğiyle, Kral Aegon yastıklarından kaldırıldı, kâhinin zincirlendiği direği sarstı ve kendi eliyle onu ateşe verdi.

Rahip Eustace, "Taklitçi Rhaenyra gitti, ejderhaları öldü, sahte kralların hepsi yok oldu ama diyar yine de barış nedir bilmiyordu," dedi. Kız kardeşi katledilip hayatta kalan tek oğlu da kendi sarayında bir esir olunca Kral II. Aegon, kendi saltanatına karşı çıkacakların ortadan kaybolduğunu düşünmüş olabilir... ve eğer Majesteleri, Lord Velaryon'un tavsiyesine kulak asıp kraliçenin davasını benimsemiş olan tüm lordlar ve şövalyeler için genel bir af çıkarsaydı, belki de bunu başarmış olabilirdi.

Ne yazık ki, kral bağışlayıcı bir zihne sahip değildi. Annesi, Dul Kraliçe Alicent tarafından ısrarla uyarılan II. Aegon, kendisine ihanet eden ve sınırlayanların intikamını almaya kararlıydı. Kraltopraklılarla başladı, kendi adamlarını ve Borros Baratheon'un fırtınatopraklılarını Rosby, Stokeworth ve Duskendale'e ve çevresindeki köylere gönderdi. Taciz edilen lordlar, hizmetkârları ve kale muhafızları üzerinden hızlıca Rhaenyra'nın dörtlü sancağını indirip yerine Aegon'ın altın ejderhasını yükseltmekte hızlı davransalar da, her biri sırayla Kral Toprakları'na zincirle getirildi ve kralın önünde itaat etmeye zorlandı. Ve de ağır bir fidye ödemeyi kabul edene ve Taç'a uygun rehineler sağlayıncaya dek serbest bırakılmadılar.

Bu girişim ciddi bir hata olduğunu kanıtladı, çünkü yalnızca kraliçenin adamlarının kalplerinin krala karşı sertleştirmeye hizmet ediyordu. Raporlar çok geçmeden Kral Toprakları'na ulaştı; Kışyarı, Barrowton ve Beyaz Liman'da çok sayıda savaşçı toplanıyordu. Nehirtopraklarında, yaşlı ve yatalak Lord Grover Tully nihayet öldü (Mantar, İkinci Tumbleton'da hanesinin meşru krala karşı savaşmasını istemediği için beyin kanamasından öldüğünü söylüyor), artık nihayet Nehirova Lordu olan torunu Elmo, Üç Başlı Mızrak'ın lordlarını bir kez daha savaşmaya davet etti, en azından lordlar Rosby, Stokeworth ve Darklyn ile aynı kaderi paylaşmayacaktı. Onunla birlikte, daha on üç yaşında deneyimli bir savaşçı olan Kuzgunağaç'tan Benjicot Blackwood; üç yüz okçuyla acımasız genç teyzesi, Kara Aly; acımasız ve doymak bilmez İkizler Leydisi Leydi Sabitha Frey; Yaya Durağı'ndan Lord Hugo Vance; Seagard'dan Lord Jorah Mallister; Darry'nin Darry'sinden Lord Roland; ve hatta şimdiye dek Kral Aegon'ın davasını destekleyen, Taş Çit Lordu Humfrey Bracken bile toplandı.

Vadi'den Leydi Jeyne Arryn'in bin beş yüz şövalye ve sekiz bin askeri bir araya getirdiği ve onları Kral Toprakları'na indirecek gemilerin ayarlanması için elçileri Braavos'a gönderdiği haberleri ise en kötüsüydü. Onlarla birlikte bir de ejderha gelirdi. Cesur Baela'nın ikizi olan Targaryen Hanesi'nden Leydi Rhaena, Vadi'ye giderken bir ejderha yumurtası götürmüştü... doğurgan olduğunu kanıtlayan yumurta, siyah boynuzlu ve sorguçlu bir soluk pembe yavru doğurdu. Rhaena ona Sabah adını verdi.

Sabah'ın savaşa girecek kadar büyümesi için yıllar geçmesi gerekse de, doğumunun haberi yeşil konsey için büyük endişe kaynağı oldu. Eğer isyancılar bir ejderhayı uçurabilir ama sadıklar bunu yapamazsa, diye işaret etti Kraliçe Alicent, halktan insanlar düşmanlarını da bir o kadar meşru görürdü. "Bir ejderhaya ihtiyacım var," dedi II. Aegon, kendisine bu haberler verilince.

Leydi Rhaena'nın yavrusunu yanında, tüm Westeros'ta sadece üç ejderha kaldı. Koyunçalan Nettles'la ortadan kaybolmuştu, ancak Çatlakpençe Burnu veya Ay Dağları'nda bir yerlerde olduğu sanılıyordu. Yamyam hâlâ Ejderha Dağı'nın doğu yamaçlarına musallat vaziyetteydi. Son raporda Gümüşkanat, Menzil'e gitmek için Tumbleton'daki viraneden ayrılmıştı ve Kızıl Göl'ün ortasındaki küçük, taşlık bir adaya indiğini söylenmişti.

Borros Baratheon, Kraliçe Alysanne'in gümüş rengi ejderhasının ikinci bir biniciyi kabul ettiğini belirtti. "Neden bir üçüncü olmasın? Ejderhayı dizginle ve tacını güvene al." Majesteleri, hain, isyancı ve yitik erkeklerin yaşadığı bölgeler boyunca, Kızıl Göl'e uzun bir yolculuk yapacak kadar güçlü değildi.

Bu cevap kısacası bir cevap değildi. "Gümüşkanat olmaz," dedi Majesteleri. "Yeni bir Güneşateşi'ne sahip olacağım, öncekinden daha gururlu ve daha vahşi." Böylece kuzgunlar, Targaryen ejderhalarının yumurtalarının yeraltı tonozlarında ve mahzenlerde koruma altında tutulduğu Ejderha Kayası'na gönderildi, bazıları o kadar eskiydi ki taşa dönüşmüştü. Buradaki üstat, en umut verici olduğunu düşündüğü yedi taneyi (tanrıların onuruna) seçerek onları Kral Toprakları'na gönderdi. Kral Aegon onları kendi odasında tuttu, ama hiçbiri bir ejderha vermedi. Mantar bize Majesteleri'nin bir gün ve bir gece boyunca "büyük mor ve altın yumurtaya" otur-

duğunu ve "buna verdiği karşılığa bakılırsa mor ve altın bir kaka da olabileceğini" söylüyor.

Zindanlardan kurtulmuş ve bir kez daha makam zinciriyle donanmış olan Büyük Üstat Orwyle, bu sıkıntılı süre boyunca yeniden toplanmış yeşil konseyin işleyişine dair korku ve şüphe anında Kızıl Kale'den ayrıntılı bir görüntü sunuyor. Birliğin en çaresizce gerekli olduğu zamanlarda, Kral II. Aegon'ın etrafındaki lordlar kendilerini derin bir şekilde bölünmüş buldular ve toplanan fırtına ile nasıl başa çıkılacağına karar veremediler.

Deniz Yılanı uzlaşma, affedilme ve barışı destekledi.

Borros Baratheon bu rotayı zayıflık olarak değerlendirdi; savaş alanında bu hainleri yeneceğini, ilan etti krala ve konseye. Tek istediği adamdı; Casterly Kayası ve Eski Şehir'e vakit kaybetmeden yeni ordular toplamaları emredilmeliydi.

Kör hazine başı olan Sör Tyland Lannister, Lys veya Tyrosh'a yelken açmayı ve bir veya daha fazla paralı asker birliği almayı önerdi (II. Aegon'ın para sıkıntısı yoktu çünkü Kraliçe Rhaenyra şehri ve hazineyi ele geçirmeden önce Sör Tyland, Taç'ın servetinin dörtte üçünü güvenle Casterly Kayası, Eski Şehir ve Braavos'un Demir Bankası'na göndermişti.)

Lord Velaryon bu çabaların nafile olduğunu düşünüyordu. "Zamanımız yok. Çocuklar Eski Şehir ve Casterly Kayası'nın iktidar makamlarında oturuyorlar. Oralarda daha fazla yardım bulamayacağız. En iyi birlikler Lys, Myr veya Tyrosh ile yapılan sözleşmeye tabidir. Sör Tyland onları serbest bırakabilse bile, onları zamanında buraya getiremeyebilir. Gemilerim Arrynleri kapımızdan uzak tutabilir, ama kuzeylileri ve Üç Başlı Mızrak'ın lordlarını kim durduracak? Onlar zaten ilerlemeye başladı. Uzlaşmalıyız. Majesteleri onları suçlarından ve ihanetlerinden arındırmalı, Rhaenyra'nın Aegon'ınını vârisi ilan etmeli ve tez zamanda Prenses Jaehaera'yla onu evlendirmelidir. Tek yol bu."

Buna yaşlı adamın sözlerine kulaklar sağır oldu. Kraliçe Alicent, torunuyla Rhaenyra'nın oğlunun nişanına gönülsüzce izin verdi, ancak bunu kralın izni olmadan yapmıştı. II. Aegon'ın başka fikirleri vardı. Cassandra Baratheon ile vakit kaybetmeden evlenmek istedi, "Bana güçlü ve Demir Taht'a layık oğullar verecek," dedi. Prens Ae-

gon'ın kızıyla evlenmesine izin vermeyecekti. "Siyahlara bürünüp günlerini Sur'da geçirebilir," dedi Majesteleri, "yoksa erkekliğinden vazgeçer ve bir hadım olarak hizmet eder. Seçim onun, ama çocuğu olmayacak. Kız kardeşimin soyu kurumalı."

Bu bile, Prens Küçük Aegon'ın derhal idam edilmesini savunan Sör Tyland Lannister için çok ılımlı bir yaklaşımdı. Lannister, "Çocuk nefes aldığı sürece tehdit olmaya devam edecek," dedi. "Başını koparın, böylece bu hainler hem kraliçe hem kral hem de prenssiz kalsınlar. Ne kadar erken ölürse, o kadar kısa sürede isyan sona erecek." Onun sözleri ve kralın sözleri, Lord Velaryon'u dehşete düşürdü. Yaşlı Deniz Yılanı "gümbürtülü öfkesiyle" kralı ve konseyini "aptal, yalancı ve yemin bozan" olmakla suçladı ve odadan bir hışımla ayrıldı.

Borros Baratheon, daha sonra krala yaşlı adamın kellesini getirmeyi teklif etti ve II. Aegon, Lord Larys Strong konuşana dek rıza gösterme noktasındaydı ama onlara Yılan'ın vârisi olan genç Alyn Velaryon'a Akıntıtaşı'nda ulaşamadıklarını hatırlattı.

"Yaşlı yılanı öldürürsen genç olanı da kaybederiz," dedi Yumruayak, "ve bütün bu güzel ve hızlı gemilerini de," dedi. Bunun yerine, Lord Corlys ile işleri telafi etmek için derhal hareket etmeleri gerektiğini söyledi, böylece Velaryon Hanesi'ni yanlarında tutarlardı. "Ona nişanı ver, Majesteleri," dedi krala. "Nişan, düğün demek değil ki. Küçük Aegon'ı da vârisin yap. Bir prens de kral değildir. Geçmişe bakın ve kaç tane mirasçının tahta oturacak kadar uzun yaşamadığını sayın. Düşmanlarınız tükendiğinde ve rüzgârı arkanıza aldığınızda, Akıntıtaşı ile anlaşma yapın. O gün henüz gelmedi. Zamanımızı bekleyip nazikçe onunla konuşmalıyız."

Bize, Orwyle'den Munkun yoluyla gelen sözleri böyleydi. Ne Rahip Eustace ne de soytarı Mantar konseyde mevcuttu. Yine de Mantar da aynı şeyi söylüyor ve "Yumruayak kadar çirkin bir adam var mıydı? Ah, ondan muhteşem bir soytarı olurdu. Sözler dudaklarından bir petekten akan bal gibi akıyordu ve zehrin tadı hiç bu kadar tatlı olmamıştı."

Nesiller boyu tarih öğrencilerinin tartıştığı, Yumruayak Larys Strong'un gizemini burada çözmeyi ümit etmemiz mümkün değil. Gerçek sadakati nereyeydi? Derdi neydi? Bir o taraf bir bu tarafta

kendine yol yapıp Ejderhaların Dansı boyunca kaybolup kaybolup yeniden ortaya çıktı ve her nasılsa her zaman hayatta kaldı. Söylediklerinin ve yaptıklarının ne kadarı yalan, ne kadarı gerçekti? Sadece hüküm süren rüzgârla yelken açan bir adam mıydı yoksa yola çıktığında nereye gideceğini biliyor mu? Soracak çok soru var ama hiçbiri cevaplanmayacak. Son Strong sırlarını saklar.

Gerektiği zaman kurnaz, gizemli, ancak makul ve hoş olduğunu biliyoruz. Sözleri, kralı ve konseyi derinden salladı. Kraliçe Alicent mahcup halde, Lord Corlys'in o gün söylenen her şeyden sonra nasıl geri kazanılabileceğini yüksek sesle merak ettiğini söyledi, Lord Strong, "Bu görevi bana bırakın, Majesteleri. Lord hazretleri bana kulak verecek, öyle düşünüyorum," diye cevap verdi.

Ve lord da öyle yaptı. O sırada hiç kimse bunu bilmese de, konsey o günkü oturumu tamamlar tamamlamaz Yumruayak doğrudan Deniz Yılanı'na gitti ve kralın kendisine istediği her şeyi vereceğini ama savaş bittikten sonra onu öldürme niyeti olduğunu söyledi. Ve yaşlı adam kanlı bir intikamı almak için kılıcı elinde tutarken Lord Larys yumuşak sözler ve gülümsemelerle onu ra-

hatlattı. "Daha iyi bir yol var," dedi, sabırla akıl vererek. Ve böylece hilebazlık ve ihanet ağlarını birbirine doladı.

Komplolar ve tezgâhlar onun etrafında dolanırken ve düşmanları her taraftan yaklaşırken, II. Aegon kayıtsız kaldı. Kral sağlıklı bir adam değildi. Uyku Kalesi'nde maruz kaldığı yanıklar vücudunun yarısını kaplayan yara izleri bırakmıştı. Mantar da onu iktidarsız hale getirdiklerini söylüyordu. Yürüyemiyordu da. Güneşateşi'nin Ejderha Kayası'ndaki dönüşü, sağ bacağını iki yerden kırdı ve soldaki kemikleri parçaladı. Sağ iyileşmişti, Büyük Üstat Orwyle'ın raporu o yönde; ama sol iyileşmedi. O bacağın kasları yıpranmıştı, dizi sertleşiyor, etler kuru bir sopa gibi kalana kadar erimekteydi, bu yüzden Orwyle, kesilirse Majesteleri'nin daha iyi olabileceğini düşündü. Ancak kral buna kulak asmadı. Bunun yerine şimdiye kadar oraya buraya tahtırevanla taşındı. Sadece sonlara doğru, bir koltuk değneği yardımıyla yürümeye başladı, sakat bacağını arkasında sürüklüyordu

Hayatının son altı ayında sürekli acı çekerken, Aegon sadece gelecek evliliğini düşünürken zevk alıyor gibiydi. Soytarılarının sıçramaları bile onu asla güldürmedi, bunu bize aptalların aptalı Mantar söylüyor... fakat "Majesteleri zaman zaman nüktelerime gülümserdi ve melankolisini hafifletmek ve giyinmesine yardım etmek için beni yanında tutmayı severdi." Cüceye göre Aegon artık yanıkları nedeniyle cinsel münasebete giremeyen biri olmasına rağmen, hâlâ cinsel bir dürtü hissediyordu ve gözdelerinden biri bir hizmetçi kız ya da leydiyle birleştiğinde sık sık perdenin arkasından izlerdi. En sık Tom Dolanmışsakal bu görevi onun için yerine getirdi; diğer zamanlarda hanehalkından bazı şövalyeler alçaklığa ortak olurdu ve üç kez de Mantar'ın kendisi bu hizmete zorlandı. Bu oturumlardan sonra soytarı, kralın utanç içinde ağladığını ve onu günahlarından arındırması için Rahip Eustace'ı çağırdığını söylüyor. (Eustace, Aegon'ın son günleri için kendi yazdıklarında bu konudan hiç söz etmez.)

Bu sırada Kral II. Aegon, Ejderha Çukuru'nun restore edilmesini ve yeniden inşa edilmesini emretti, Aemond ve Daeron kardeşlerinin iki büyük heykelinin yapılmasını istedi (Braavos Titanı'ndan daha büyük ve altın varak kaplı olmaları gerektiğine

hükmetti.) "Kısa Ömürlü Kral" Trystan Gerçekateş ve Gaemon Soluksaç tarafından yayınlanan tüm kararnamelerin ve beyannamelerin yakılmasını da emretti.

Bu arada, düşmanları ilerlemekteydi. Boyun'dan aşağı, Kışyarı Efendisi Cregan Stark geldi, arkasında büyük bir ordu vardı (Rahip Eustace, "yünlü postlarıyla yirmi binlik uluyan yabanıllar" derken *Gerçek Anlatım*'ında Munkun bunu sekiz bine düşürmüştü), Vadi'nin Bakiresi ordusunu Martı Kasabası'ndan gönderdi: Lord Leowyn Corbray ve meşhur Valyria kılıcı Leydi Forlorn'u taşıyan kardeşi Sör Corwyn komutasındaki on bin adam.

Ancak en yakın tehdit, Üç Başlı Mızrak'ın adamları tarafından ortaya konan tehditti. Elmo Tully sancaklarını çağırdığında, yaklaşık altı bin kişi Nehirova'da toplanmıştı. Ne yazık ki, Lord Elmo, Nehirova Lordu olduktan sadece kırk dokuz gün sonra, kötü su içmesinin üzerine hayatını kaybetti, ancak lordluk, en büyük oğlu Sör Kermit Tully'ye geçti; cesur ve kendini bir savaşçı olarak kanıtlamaya hazır, dediğim dedik bir gençti. Lord Borros Baratheon, fırtınatopraklılarını onlarla buluşturmak üzere ilerlediğinde Kral Toprakları'na altı günlük yürüyüş mesafesindelerdi ve kralyolundan geliyorlardı; gücü, Stokeworth, Rosby, Hayford ve Duskendale'den aldıkları destekle arttı, Bit Çukuru kerhanelerinden gelen, alelacele mızrak ve demir miğferlerle donanmış iki bin erkek ve oğlandan oluşan bir grup da onların yanındaydı.

İki ordu şehirden iki günlük mesafedeyken bir araya geldi; kralyolunun orman ile alçak tepe arasında geçtiği bir yerde. Günlerdir şiddetli yağmur yağıyordu ve çim ıslaktı, zemini yumuşak ve çamurluydu. Lord Borros zaferden emindi, çünkü izcileri ona nehirtopraklıların oğlanlar ve kadınlar tarafından yönetildiğini söylemişti. Düşmanı gözetlediğinde alacakaranlık vaktiydi, yine de hemen bir saldırı emri verdi... ilerisindeki yol sağlam bir kalkan duvarıydı ve sağdaki tepesi okçularla kaplıydı. Lord Borros, şövalyelerini kama düzenine geçirerek akını kendisi yönetti ve düşmanın can damarından saldırdı, Nehirova'nın gümüş alabalığı, ölü kraliçenin dörtlü sancağının yanında mavi ve kırmızı dalgalanıyordu. Kral Aegon'ın altın ejderhasının altında birliği ilerliyordu.

Hisar, bunun arkasından gelen çatışmayı Kralyolu Savaşı olarak adlandırıyor. Savaşan adamlar ise Çamurlu Karışıklık adını verdiler. İsmi ne olursa olsun, Ejderhaların Dansı'nın son savaşının tek taraflı bir ilişki olduğu kanıtlanacaktı. Tepe üzerindeki uzun yaylar, Lord Borros'un şövalyelerinin atlarına akına başladıkları gibi vurdular, geriye o kadar azı kaldı ki yarısından daha azı kalkan duvarına ulaşabildi. Safları dağılmıştı, kama düzenleri bozulmuştu, atları yumuşak çamurda kayıyor ve debeleniyordu. Fırtınatoprakllılar mızrak, kılıç ve uzun balta ile büyük hasara yol açsalar da, nehirtopraklıların öldüğü yeri doldurmak üzere yeni adamlar geliyordu. Lord Baratheon'un birliği arbedeye ulaşınca, kalkan duvarı sallandı ve geri adım attı ve sanki kırılacak gibi göründü... ta ki yolun solundaki ağaçlardan çığlıklarla patlayana ve yüzlerce nehirtopraklı ortaya çıkana dek, Benjicot Blackwood adındaki çılgın çocuk onlara liderlik ediyordu ve o günden itibaren ömrünün sonuna kadar Kanlı Ben olarak bilinecekti.

Lord Borros'un kendisi hâlâ katliamın ortasında attaydı. Savaşın ellerinden gittiğini görünce, lord kavalyesinden savaş borusunu çalmasını emretti ve arkadaki askerlerin ilerlemesini işaret etti. Ancak boynuzun sesini duyduktan sonra, Rosby, Stokeworth ve Hayford'ın adamları kralın altın ejderhalarına çullandılar ve hareket etmeden kaldılar, insan sürüsü Kral Toprakları'ndan kazlar gibi dağıldı ve Duskendale şövalyeleri düşmana, fırtınatopraklılara saldırdı. Savaş, yarım kalp atışı sürede Kral Aegon'ın son ordusu paramparça olurken hezimete dönüştü

Borros Baratheon dövüşürken öldü. Savaş atı, Kara Aly'in okçuları tarafından yere düşürülünce atsız kaldı, savaşa yayan devam etti, sayısız askeri, bir düzine şövalyeyi ve lord Mallister ve Darry'yi kesti. Kermit Tully üstüne yaklaştığında, Lord Borros ayakta bir ölü gibiydi, miğferi yoktu (kafasından çıkarmıştı), birçok yarası kanıyordu, çok azı bu kadarına katlanabilirdi. Nehirova Lordu, Fırtına Sonu Lordu'na "Teslim olun, sör," dedi, "gün bizimdir." Lord Baratheon, "Senin zincirlerini takmaktansa cehennemde dans ederim," diyerek bir küfür savurdu. Sonra saldırdı... doğrudan Lord Kermit'in sabahyıldızının ucundaki çivili demir topa doğru, bu da yüzünü tam bir kan, kemik ve beyin karışımına çevirdi.

Fırtına Sonu Lordu, kralyolu üzerindeki çamurda öldü, kılıcı hâlâ elindeydi.*

Kuzgunlar savaşın haberlerini Kızıl Kale'ye geri getirdiğinde, yeşil konsey aceleyle toplandı. Deniz Yılanı'nın bütün uyarıları doğru çıkmıştı. Casterly Kayası, Yüksek Bahçe ve Eski Şehir, kralın daha fazla ordu talebine cevap vermekte yavaştı. Sorduklarında, söz yerine bahaneler ve engeller sundular. Lannisterlar, Kızıl Kraken'a karşı savaşmıştı, Hightowerlar çok fazla adam kaybetmişti ve yetenekli komutanları yoktu, küçük Lord Tyrell'in annesi, oğlunun sancaktarının sadakatinden şüphe etmekte bir sebep olduğunu ve "sadece bir kadın olarak bir orduyu yönetmeye uygun olmadığını," söyledi. Sör Tyland Lannister, Sör Marston Su ve Sör Julian Wormwood, Pentos, Tyrosh ve Myr'de paralı asker aramak için dar denizden gönderildi, ancak hiçbiri geri dönmedi.

Kral II. Aegon yakında düşmanlarının önünde savunmasız kalacaktı, kralın bütün adamları bunu biliyordu. Kanlı Ben Blackwood, Kermit Tully, Sabitha Frey ve zafer kazanmış kardeşleri, şehirdeki ilerlemelerini sürdürmeye hazırlanıyorlardı ve sadece birkaç gün geriden Lord Cregan Stark ve kuzeyliler geldi. Arryn ordusunu taşıyan Braavos filosu, Martı Kasabası'nı terk etmişti ve sadece genç Alyn Velaryon'un yolunda durduğu Boğaz'a doğru yola çıkmıştı... ve Akıntıtaşı'nın sadakatine güvenilemezdi.

"Majesteleri," dedi Deniz Yılanı, bir zamanlar onurlu olan yeşil konseyden geride kalanlar toplandığında, "teslim olmalısınız. Şehir başka bir yağmaya dayanamaz. İnsanlarını kurtar, kendini kurtar. Prens Aegon'ın lehine tahttan feragat edersen, siyahlara bürünmene ve Sur'da onurunla hayatını sürdürmene izin verir."

"Verir mi?" dedi Kral Aegon. Munkun bize onun umutlu olduğunu söyler.

Annesi böyle bir umut vermedi. "Annesiyle ejderhanı besledin," diye hatırlattı oğluna. "Çocuk hepsini gördü."

Kral umutsuzca ona döndü. "Ne yapmamı istersin?"

---

* Tam da tanrıların yapacağı gibi, yedi gün sonra Fırtına Sonu'nda leydi karısı bir oğlan doğurdu, Lord Borros'un çok uzun zamandır arzu ettiği varisti bu. Lord hazretleri arkasında, bebek eğer erkek olursa diye adının kralın şerefine Aegon konulmasına dair bir talimat bırakmıştı. Fakat lordunun savaştaki ölümünü öğrenince, Leydi Baratheon, çocuğa kendi babasının adı, Olyver'ı verdi.

"Rehinelerin var," dedi Dul Kraliçe. "Çocuğun kulaklarından birini kesin ve Lord Tully'ye gönderin. Onları, ilerledikleri her kilometre için bir parça daha kaybedeceği konusunda uyarın."

"Evet," dedi II. Aegon. "İyi. Bu yapılacak." Ejderha Kayası'nda kendisine çok iyi hizmet eden Sör Alfred Broome'u çağırdı. "Git ve hallet, sör." Şövalye ayrılırken kral, Corlys Velaryon'a döndü. "Piçine cesurca dövüşmesini söyle lordum. Eğer beni başarısızlığa uğratırsa, eğer bu Braavos'lulardan herhangi biri Boğaz'ı geçerse, kıymetli Leydi Baela da bazı uzuvlarını kaybeder," dedi.

Deniz Yılanı ricada bulunmadı, küfretmedi, tehdit etmedi. Sert bir şekilde başını salladı, ayağa kalktı ve ayrıldı. Mantar, gittiği gibi Yumruayak ile bir fikir alışverişinde bulunduğunu söyledi ancak Mantar orada değildi ve Corlys Velaryon kadar deneyimli bir adamın böyle bir anda, bu kadar beceriksiz davranması pek olası görünmüyor.

Çünkü Aegon'ın günü, henüz kabullenmese de sona ermişti. Şehrindeki dönekler, Lord Baratheon'un kralyolundaki mağlubiyetlerini öğrendikleri andan itibaren planlarını harekete geçirmişti.

Sör Alfred Broome, asma köprüyü Prens Aegon'ın tutulduğu Maegor'un Malikânesi'ne indirdi, Pire Sör Perkin'i ve altı kötü şövalyesini karşısında buldu. Broome, "Kral adına kenara çekil," dedi.

Sör Perkin, "Artık yeni bir kralımız var" dedi. Sör Alfred'in omzuna bir el koydu... sonra onu sert bir şekilde asma köprüden ittirdi ve iki gün boyunca ölürken aşağıdaki dikenler üzerinde eğilip büküldü.

Aynı saatte, Leydi Baela Targaryen, Yumruayak'ın Lord Larys casusları tarafından kaçırılıp güvenli bir yere götürüldü. Tom Dolanmışdil kale avlularında ahırlardan ayrılırken şaşırdı ve kellesi alındı. Mantar, "Yaşadığı gibi öldü; kekeleyerek," dedi. Babası Tom Dolanmışsakal kalede yoktu, ama onu Yılanbalığı Sokağı'ndaki bir meyhanede buldular. "Sadece basit bir balıkçı olduğunu, bir bira içmeye geldiğini" söylediğinde, onu yakalayan kişiler aynı fıçıda onu boğdu.

Bütün bunlar o kadar düzgün, hızlı ve sessiz bir şekilde yapıldı ki Kral Toprakları halkı, Kızıl Kale'nin duvarlarının arkasında olup bitenler hakkında çok az ipucuna sahip oldu. Kalenin içinde bile,

hiç yaygara kopmadı. Ölümle işaretlenenler öldürüldü, sarayın geri kalanı işlerine devam etti, rahatsız edilmedi ve durumdan habersizdi. Rahip Eustace bize yirmi dört adamın öldüğünü söylerken Munkun'un *Gerçek Anlatım*'ında bu sayının yirmi bir olduğu belirtiliyor. Mantar, kralın yiyecek tadıcısınm öldürülmesine tanık olduğunu, onun Ummet adında çok şişman bir adam olduğunu iddia ediyor ve aynı kaderden kaçmak için fıçıda gizlemek zorunda kaldığını, ertesi gece ortaya çıktığını anlatıyor, "Baştan aşağı una bulandığımdan öylesine beyazdım ki beni gören ilk hizmetçi kız beni Mantar'ın hayaletiyle karıştırdı." (Bu hikâye uydurma duruyor. Komplocular neden bir soytarıyı öldürmek isteyecekti ki?)

Kraliçe Alicent, yılankavi merdivenlerde, odasına geri dönerken tutuklandı. Yakalayanlar Velaryon Hanesi'nin denizatını taşıyorlardı, onu koruyan iki adamı katlettikleri halde, Dul Kraliçesi'ye ve hanımlarına zarar vermediler. Zincirlerdeki Kraliçe tekrar zincirlendi ve zindanlara götürüldü, yeni kralın emrini orada bekleyecekti. O zamana kadar oğullarının sonuncusu da çoktan ölmüştü.

Konsey toplantısından sonra Kral II. Aegon iki güçlü kavalye tarafından avluya taşındı. Orada, alışılagelmiş olduğu gibi tahtırevanını bekledi; pörsümüş bacağı, bir koltuk değneği ile bile, adım atmasını çok zorlaştırıyordu. Eşlikçiliğini komuta eden Kral Muhafızları şövalyesi Sör Gyles Belgrave, daha sonra, Majesteleri'nin tahtırevana binerken alışılmadık şekilde yorgun göründüğünü, yüzünün "gri ve kül rengi olduğunu, sarktığını" ancak odasına taşınmak yerine Sör Gyles'a onu kale septine götürmesini istediğini söyledi. "Belki de sonunun yaklaştığını hissetti," diye yazıyor Rahip Eustace, "ve günahları için affedilmek üzere dua etmek istedi."

Soğuk bir rüzgâr esiyordu. Tahtırevan ilerlerken, kral perdeleri soğuğa karşı kapattı. İçeride, her zaman olduğu gibi, Aegon'ın en sevdiği şarap olan tatlı Arbor kırmızısıyla dolu bir sürahi vardı. Tahtırevan bahçeden geçerken kral kendine küçük bir kadeh koydu.

Sör Gyles ve tahtırevancıların hiçbir fikirleri yoktu ta ki septe ulaştıklarında perdeler açılmayana dek. Şövalye, "Geldik, Majesteleri," dedi. Cevap gelmedi, sadece sessizlik vardı. İkinci ve üçüncü soru da aynı şekilde yanıtsız kalınca, Sör Gyles Belgrave perdeleri

geri attı ve kralı minderlerinde ölü buldu. Şövalye, "Dudaklarında kan vardı," dedi. "Aksi halde uyuyor olabilirdi."

Üstatlar ve sıradan insanlar hâlâ hangi zehrin kullanıldığını ve onu kralın şarabına kimin koymuş olabileceğini tartışıyor. (Bazıları sadece Sör Gyles'ın kendisinin yapabileceğini ancak Kral Muhafızları'dan bir şövalyenin korumak için yemin ettiği kralın hayatını almasının imkânsız olurdu. Mantar'ın iddia ettiğine göre kralın yemek tadıcısı Ummet, daha muhtemel bir aday gibi görünüyor.) Yine de Arbor kırmızısını zehirleyen el asla bilinmeyecek olsa da, bunun Larys Strong'un emriyle yapıldığına dair hiçbir şüphemiz olamaz.

Böylelikle Kral I. Viserys Targaryen'ın Hightower Hanesi'nden Kraliçesi Alicent'ten ilk doğan oğlu, İsminin İkincisi, Targaryenlardan Aegon ruhunu teslim etti; hükümdarlığı kısa olduğu kadar acı doluydu. Yirmi dört yıl yaşadı ve iki kez hüküm sürdü.

Lord Tully'nin ordusunun öncü birliği, Kral Toprakları'nın duvarları önünde iki gün sonra göründüğünde, Corlys Velaryon onları yanında Prens Aegon ile selamlamak üzere çıktı. "Kral öldü," dedi Deniz Yılanı usulca, "yaşasın kral."

Boğaz'daki Karasu Körfezi'nin karşısında, Lord Leowyn Corbray, bir Braavos gemisinin pruvasında durdu ve bir Velaryon savaş

gemisi hattının ikinci Aegon'ın altın ejderhasını indirip tüm Targaryen krallarının Dans başlayana kadar havalandırdığı, ilkinin kırmızı ejderhası olan sancağının onun yerine yükselmesini izledi.

Savaş sona ermişti (gerçi müteakip barış yakında barışçıl olmaktan uzak olacaktı).

Aegon'ın Fethi'nden sonra 131 yılının yedinci ayının yedinci gününde, tanrılarca kutsal sayılan bir tarih olan Eski Şehir Yüksek Rahibi, Kraliçe Rhaenrya'nın amcası Prens Daemon'dan olma en büyük oğlu olan Küçük Prens Aegon ile Kraliçe Helaena'nın kardeşi Kral II. Aegon'dan olma kızı Prenses Jaehaera'nın evlilik yeminlerini duyurdu, böylece Targaryen Hanesi'nin iki rakip kolu birleşti ve iki yıllık ihanet ve katliam bitti.

Ejderhaların Dansı sona erdi ve Kral III. Aegon Targaryen'ın kasvetli saltanatı başladı.

Akıbet

Kurt Saati

Yedi Krallık halkı, Kral III. Aegon Targaryen'dan, onu anmak istediklerinde, Talihsiz Aegon, Mutsuz Aegon ve (çoğu zaman) Ejderha Felaketi olarak bahseder. Bütün bu isimler uygun. Ona hükümdarlığında uzun süre hizmet veren Büyük Üstat Munkun, kendisine daha uygun biçimde Yitik Kral diyor. Demir Taht'a oturan tüm insanlar arasında, belki de en esrarengizi olmaya devam ediyor: Çok az şey söyleyen ve daha da azını yapan, keder ve melankoliyle dolu bir hayat süren müphem bir hükümdar.

Rhaenyra Targaryen'ın dördüncü, amcası ve ikinci kocası Prens Daemon Targaryen'dan olma en büyük oğlu olan Aegon, FS 131'de Demir Taht'a oturdu ve FS 157'de son nefesini verene dek yirmi altı yıl hüküm sürdü. İki eş aldı ve beş çocuk babasıydı (iki oğul ve üç kız), ancak evlilik veya babalıkta da çok az neşe buluyor gibiydi. Aslında, tek başına da neşesiz bir adamdı. Avlanmadı ya da şahincilik yapmadı, sadece seyahat için bindi, şarap içmedi ve sık sık yemesi için hatırlatılması gereken yiyeceklere ilgisiz kaldı. Turnuvalara izin vermesine rağmen, yarışmacı veya seyirci olarak bunlarda yer almadı. Yetişkin bir erkek olarak çoğunlukla siyah

giyiniyordu ve kraldan giymesi beklenen kadife ve satenlerin altına kıl fanila giyiyordu.

Ancak, bunlar yıllar sonra, III. Aegon'ın gelip Yedi Krallık'ın yönetimini kendi eline almasından çok sonraydı. FS 131'de, saltanatı başladığında on yaşında bir çocuktu; Aegon, yaşına göre uzundu, "gümüş renkli saçları neredeyse beyaz denecek kadar soluktu ve mor renkli gözleri neredeyse siyah denecek kadar karanlıktı," derlerdi. Bir delikanlıyken bile Aegon nadiren gülümserdi ve daha da az kahkaha atardı, diyor Mantar, gerektiğinde zarif ve nazik olsa da içinde hiç kaybolmayan bir karanlık vardı.

Çocuk kralın saltanatına başladığı koşullar hayırlı olmaktan çok uzaktı. II. Aegon'ın Kralyolu Savaşı'ndaki son ordusunu deviren nehir lordları, Kral Toprakları'nda vuku bulacak bir savaşa hazırlanarak ilerlediler. Bunun yerine Lord Corlys Velaryon ve Prens Aegon onlarla bir barış sancağı altında buluşmak için yola çıktı. "Kral öldü, çok yaşa kral," dedi Lord Corlys, şehri onların merhametine bırakırken.

O zamanlarda bile, nehir lordları inatçı ve kavgacıydı. Nehirova Lordu Kermit Tully, lordlarıydı ve asıl olarak orduların komutanıydı... ama lordlarının on dokuz yaşında olduğu ve kuzeylilerin de söylediği gibi "yazlık çimen gibi toy" olduğu unutulmamalı. Çamurlu Karışıklık sırasında üç kişiyi öldüren ve daha sonrasında savaş meydanında şövalye ilan edilen kardeşi Oscar ise daha da toydu.

Tully Hanesi, Westeros'un büyük haneleri arasında eşsizdi. Fatih Aegon, Üç Dişli Mızrak'ı oranın Yüksek Lordu yapmıştı ancak birçok yönden kendi sancaktarları tarafından gölgede kalmaya devam ettiler. Brackenlar, Blackwoodlar ve Vanceler, daha geniş alanlara hükmettiler, İkizler'den Freylerin yaptığı gibi çok daha büyük ordular kurabilirlerdi. Seagard'lı Mallisterlar daha gururlu bir soya sahipti, Bakire Havuzu'ndan Mootonlar ise çok daha zengindi ve Harrenhal da lanetlenmişti ve harabeler içindeydi, ayrıca Nehirova'dan daha zorlu bir kaleydi ve ondan çok daha büyüktü. Tully Hanesi'nin sönük tarihi son iki lordunun karakteriyle daha da şiddetlenmişti... ama şimdi tanrılar daha genç bir Tully kuşağı gönderdiler, kendilerini kanıtlamaya kararlıydılar; yönetici olarak Lord Kermit ve savaşçı olarak Sör Oscar.

Yanlarında at süren, Üç Dişli Mızrak kıyılarından Kral Toprakları'nın kapılarına kadar gelen kişi ise daha da genç biriydi: Kuzgunağaç Lordu Benjicot Blackwood. Adamlarının onu çağırdığı ismiyle Kanlı Ben, sadece on üç yaşındaydı, çoğu o yaştaki erkeğin hâlâ kavalye olduğu bir yaştı bu. Babası Lord Samwell Blackwood'un Yanan Değirmen Savaşı'nda Sör Amos Bracken tarafından öldürüldüğü zaman, lordluk ona küçük yaşta geçmişti. Gençliğine rağmen, çocuk lord yaşlılar üzerinde yetki kurmayı reddetmişti. Balık Yemi'nde çok fazla ölü görünce çok ağlamıştı, ancak daha sonra savaştan kaçmadı, hatta onun peşine düştü. Adamları, kurbanlarını avlayarak Criston Cole'u Harrenhal'dan sürmeye yardım etmişti, İkinci Tumbleton'daki merkez birliğini komuta etmişti ve Çamurlu Karışıklık sırasında Lord Baratheon'un fırtınatopraklılarını deviren ve günü kazandıran, ormanlardan yapılan gizli saldırıyı gerçekleştirmişti. Saraya uygun, denirdi onun için, Lord Benjicot yaşını gösterirdi, akranlarına göre boyu uzundu fakat yapılı değildi, hassas bir yüzü vardı ve utangaçtı, kendini geri planda tutmayı severdi; üzerine çelik zırh giyen Kanlı Ben ise tamamen farklı bir adamdı ve on üçünde, çoğu insanın hayatı boyunca gördüğünden çok daha fazla savaş görmüştü.

Tabii ki, Corlys Velaryon'un FS 131'de Tanrı Kapısı'nda karşı karşıya geldiği orduda başka lordlar ve ünlü şövalyeler de vardı, hepsi daha yaşlıydı ve bir kısmı da Kanlı Ben Blackwood ve Tully kardeşlerden daha akıllıydı. Her nasılsa, üç genç, şüphesiz liderler olarak Çamurlu Karışıklık'tan ortaya çıkmıştı. Savaşla birbirine bağlanan üçlü birbirinden ayrılmaz hale geldi, adamları toplu olarak onlardan "Delikanlılar" olarak bahsetmeye başladı.

Destekçileri arasında iki olağanüstü kadın vardı: Müteveffa Lord Samwell Blackwood'un kız kardeşi Kara Aly adlı Alysanne Blackwood, Kanlı Ben'in halasıydı, onun yanı sıra Lord Forrest Frey'in dul eşi, İkizler'in Leydisi Sabitha Frey vardı, Mantar'a göre, "Vypren Hanesi'nin keskin, sivri dilli kızıydı, dansa yakın zamanda başlayacaktı, çelik yerine ipek giyen, erkekleri öldürmekten ve kadınları öpmekten hoşlanan" bir kadındı ve bir vârisin annesiydi.

Delikanlılar, Lord Corlys Velaryon'u yalnızca itibarından dolayı tanıyordu ve bu itibar haşmetliydi. Kral Toprakları'na şehri kuşat-

maları veya saldırmaları gerekeceği beklentisi ile geldiklerinde, şehrin onlara yaldızlı bir tabakta sunulmuş olmasından (şaşırmışlarsa da) mutlu oldular... ve II. Aegon'ın öldüğünü öğrendiler (Benjicot Blackwood ve halası ölümünün şeklinden endişe duyduğunu ifade etti zira zehir hem korkakça bir silahtı hem de onurdan yoksundu.) Sevinç çığlıkları, kralın ölüm haberinin yayılmasından sonra alanda yankılandı ve birer birer Üç Dişli Mızrak Lordu ve müttefikleri, Prens Aegon'ın önünde diz çökmek ve onu, kralları olarak selamlamak üzere öne çıktı.

Nehir lordları kentin içinden geçerken, halk onları çatılardan ve balkonlardan alkışladılar ve güzel kızlar kurtarıcılarını öpücüklerle boğmak için öne fırladılar (bir farstaki oyuncular gibi, diyor Mantar ve bütün bunların Larys Strong tarafından tasarlandığını öne sürüyor). Altın pelerinliler caddelerde sıralandı ve Delikanlılar ilerlerken mızraklarını indirdi. Kızıl Kale'nin içinde, Delikanlılar, ölü kralın cesedini, Demir Taht'ın altındaki bir tabut sehpası üzerinde buldu, annesi Kraliçe Alicent yanında ağlıyordu. Aegon'ın sarayından geriye kalanlar salonda toplandı; aralarında Yumruayak Lord Larys Strong, Büyük Üstat Orwyle, Pire Perkin, Mantar, Rahip Eustace, Sör Gyles Belgrave ve diğer dört Kral Muhafızı'nın yanı sıra daha az lord ve hane şövalyesi vardı. Orwyle onlar adına konuştu, nehir lordları gelir gelmez onları selamladı.

Kraliyettopraklarında ve dar deniz boyunca, ölü kralın geri kalan sadıkları da teslim oluyordu. Braavos'lular, Lord Leowyn Corbray'i Duskendale'e indirdi, Leydi Arryn'in Vadi'den gönderdiği gücün yarısı yanındaydı; diğer yarısı erkek kardeşi Sör Corwyn Corbray'in komutasında Bakire Havuzu'nda karaya çıktı. Her iki kasaba da Arryn'i ziyafet ve çiçeklerle ağırladı. Stokeworth ve Rosby, III. Aegon'ın kırmızı ejderhasını yükseltmek için II. Aegon'ın altın ejderhasını indirirken duygudan yoksundu. Ejderha Kayası'nın garnizonu daha inatçı davrandı, kapılarını kapattı ve meydan okumaya yemin etti. Üç gün iki gece bekletildiler. Üçüncü gecede, kalenin hizmetlileri, aşçıları ve seyisleri silahlandı ve kralın adamlarına karşı ayaklandı, çoğunu uykusunda katlettiler ve gerisini de zincire vurulu halde genç Alyn Velaryon'a teslim ettiler.

Rahip Eustace bize "garip bir coşkunun" Kral Toprakları'nı ele geçirdiğini söylüyor; Mantar ise "şehrin yarısının sarhoş olduğunu" yazıyor. Kral II. Aegon'ın cesedi, saltanatının tüm sorunları ve nefretlerinin kalıntılarının da onunla birlikte yiteceği umuduyla yakılmak üzere alevlere gönderildi. Binlerce kişi, Aegon'ın Yüksek Tepesi'ine, Prens Aegon'ın barışın sağlandığını ilan etmesini dinlemek üzere tırmandı. Çocuğa şatafatlı bir taç giyme töreni planlandı, buna müteakip de Prenses Jaehaera'yla olan düğünü gelecekti. Kuzgunlar, Kızıl Kale'den yükseldi ve zehirlenmiş kralın kalan sadıkları Eski Şehir, Menzil, Casterly Kayası ve Fırtına Sonu'na uçup Kral Toprakları'na gelmeleri yeni krallarına saygı duymaları çağrısında bulundu. Güven telkin eldildi, eksiksiz af sözü verildi. Diyarın yeni yöneticileri kendilerini Dul Kraliçe Alicent'e ne yapmaları gerektiği konusunda bölünmüş buldular ancak bunun dışında her şey yolunda gidiyordu, iyi bir dostluk havası mevcuttu... iki haftanın büyük kısmı boyunca.

"Sahte Şafak" diyor buna Büyük Üstat Munkun, *Gerçek Anlatım*'ında. Şüphesiz ki sarhoş edici bir dönemdi ama kısa ömürlüydü... Lord Cregan Stark, Kral Toprakları'na kuzenleri ile birlikte gelmeden önce, şakalar sona erdi ve coşkulu planlar çöktü. Kışyarı Lordu yirmi üç yaşındaydı, Kuzgunağaç ve Nehirova Lordları'ndan sadece birkaç yaş büyüktü... yine de Stark, bir erkekti ve onları bir arada gören herkesin farkına vardığı üzere onlar birer çocuktu. Mantar, onun mevcudiyeti önünde Delikanlılar'ın büzüldüğünü yazıyor. "Kuzey'in Kurtları ne zaman bir odaya girseler, Kanlı Ben on üç yaşında olduğunun farkına varıyordu ve Lord Tully ile erkek kardeşi de kızarıp bozarıyor ve saçları gibi kırmızı kesiliyorlardı."

Kral Toprakları, nehir lordlarını ve adamlarını ziyafetler, çiçekler ve onurla karşıladı. Kuzeylilerin verdiği karşılık aynı değildi. Başlangıç olarak, oradakilerden daha kalabalıklardı: Delikanlılar'ın önderlik ettiğinden iki kat daha büyük bir ordu ve dehşetengiz bir itibar. Mantar, karışmış kalın sakallarının ardında yüz hatlarının gizlenmiş halde, çelik zırhlarıyla ve tüylü kürklü pelerinleriyle, şehirde kasıla kasıla zırhlı ayılar gibi ilerlediklerini söyledi. Kral Toprakları'nın büyük kısmı Sör Medrick Manderly ve erkek kardeşi Sör Torrhen'den öğrenmişlerdi kuzeylilerin nasıl insanlar olduklarını;

iyi konuşulan, iyi giyinmiş, disiplinli ve *dindar* adamlar. Kışyarı erkekleri gerçek tanrıları onurlandırmadılar bile, Rahip Eustace dehşet içindeydi. Yedi'yi hor gördüler, bayram günlerini görmezden geldiler, kutsal kitaplarla alay ettiler, rahip veya septalara saygı göstermediler, ağaçlara tapındılar.

İki yıl önce Cregan Stark, Prens Jacaerys'e bir söz vermişti. Annesi Jace ve kraliçe de ölmüş olmasına rağmen, şimdi onun vaadini gerçekleştirmek üzere gelmişti. "Kuzey unutmaz," dedi Lord Stark, Prens Aegon, Lord Corlys ve Delikanlılar kendisini karşılarken. "Çok geç kaldın, lordum," dedi Deniz Yılanı, "zira savaş bitti ve kral öldü." Görüşmeye tanıklık eden Rahip Eustace, Kışyarı Lordu "ihtiyar Dalgalar Lordu'na bir kış fırtınası kadar soğuk ve gri gözlerle baktı ve 'Kimin sayesinde ve kimin elinden, merak ediyorum?' dedi. Zira yabanıllar kan ile harp için ve kısa süre sonra öğreneceğimiz üzere kederimiz olarak gelmişlerdi," diye yazıyor.

İyi rahip haksız değildi. Diğerleri bu savaşı başlatmışlardı, Lord Cregan'ın böyle söylediği duyulmuştu, ama bunu bitirmek, güneye devam edip II. Aegon'ı Demir Taht'a çıkaran ve orada tutmak için savaşan yeşillerin kalanlarını yok etmek istiyordu. Önce Fırtına Sonu'nu sarsacaktı, sonra Eski Şehir'i almak için Menzil'i geçecekti. Hightower düştüğünde, kurtlarını Casterly Kayası'nı ziyaret etmek üzere Günbatımı Denizi kıyıları boyunca kuzeye götürecekti.

Büyük Üstat Orwyle, "Cesur bir plan," dedi temkinle, bunu duyduğunda. Mantar "delilik" demeyi tercih ediyor ve ekliyor, "Westeros'u fethederken Ejderha Aegon'a deli demişlerdi." Kermit Tully, Fırtına'nın Sonu, Eski Şehir ve Casterly Kayası'nın Stark'ın (daha güçlü değilse bile) kendi Kışyarı kadar güçlü olduğuna dikkat çekti ve (tabii eğer düşerlerse) kolayca düşmeyeceklerdi ve genç Ben Blackwood da ona seslenerek, "Adamlarının yarısı ölecek Lord Stark," dedi, gri gözlü Kışyarı Kurdu yanıtladı, "İlerlemeye başladığımız gün öldüler, evlat."

Onlardan önceki Kış Kurtları gibi, Lord Cregan Stark ile güneye gelen erkeklerin çoğu evlerini bir daha görmeyi ummuyorlardı. Karlar çoktan Boyun'un ötesindeydi, soğuk rüzgârlar yükseliyordu; Kuzey'deki her yerde, kaleler ve mütevazı köylerde, soylu ve sıradan olan hep birlikte tahta tanrıağaçlarına bu kışın kısa olması için dua

ettiler. Daha az besleyecek kişisi olanlar, karanlık günlerde daha iyi beslenirlerdi, bu yüzden Kuzey'de ilk kar yağdığında yaşlı erkekler, küçük oğullar, evlenmeyenler, çocuksuzlar, evsizler ve umutsuzlar yuvalarından ayrılırlardı ki akrabaları başka bir bahar görmek için yaşayabilsinler. Zafer, bu kış ordularının adamları için ikincil bir önemdeydi; şan, macera, yağma ve hepsinden önemlisi, değerli bir ölüm için ilerliyorlardı.

Bir kez daha barış, af ve uzlaşma için konuşmak, Dalgalar Lordu Corlys Velaryon'a düştü. Yaşlı adam, "Öldürme meselesi çok uzun sürdü," dedi. "Rhaenyra ve Aegon öldü. Kavgaları da onlarla birlikte ölsün. Fırtına Sonu, Eski Şehir ve Casterly Kayası'nı almaktan bahsediyorsunuz, lordum, ama bu mevkilerde oturan adamların her biri savaşta öldürüldü. O yerlerde artık küçük çocuklar ve memedeki bebekler oturuyorlar; bize tehdit oluşturmuyorlar. Onlara onurlu şartlar sunun, diz çökeceklerdir."

Ancak Lord Stark, II. Aegon ve Kraliçe Alicent'in kulak astığından daha fazla kulak asmaya meyilli değildi. "Küçük çocuklar zamanla büyük erkekler olur," diye cevapladı, "ve bir bebek, annesinin sütüyle onun nefretini içine çekiyor. Bu düşmanları şimdi bitir yoksa yirmi yıl içinde, mezara girmeyenler, babasının kılıcına sarılıp intikam peşinde koşmaya başladığında bizi pişman eder."

Lord Velaryon ikna olmuyordu. "Kral Aegon da aynısını söyledi ve bunun için öldü. Fikirlerimize kulak vermiş ve düşmanlarına barışı sunup onları affetmiş olsaydı, bugün burada bizimle oturuyor olabilir."

Kışyarı Lordu, "Bu yüzden mi onu zehirledin, lordum?" diye sordu. Cregan Stark'ın Deniz Yılanı ile iyi ya da kötü, hiçbir kişisel mazisi olmamasına rağmen, Lord Corlys'in Rhaenyra'ya Kraliçe El'i olarak hizmet ettiğini, onu ihanet şüphesiyle hapse attığını, II. Aegon tarafından serbest bırakıldığını ve onun konseyine kabul edildiğini biliyordu... ama görünen o ki bu sadece Aegon'ın zehirlenmesine yol açmıştı. Lord Stark, "Size Deniz Yılanı denmesi hiç şaşırtıcı değil," diyerek devam etti. "Oraya buraya sürünerek ilerleyebilirsiniz ama, ah, dişleriniz zehirli. Aegon, bir yeminbozandı, akraba katiliydi ve gaspçıydı ama yine de bir kraldı. Sizin ödlekçe fikirlerinize aldırış etmediğinde, bir ödleğe yaraşır biçim-

de, onursuzca, zehirle ortadan kaldırdınız onu... ve şimdi bunun hesabını vereceksiniz."

Sonra Stark'ın adamları konsey odalarına girdi, kapıdaki muhafızları etkisiz hale getirdi, yaşlı Deniz Yılanı'nı sandalyesinden çekti ve onu zindanlara gönderdi. Kısa bir süre sonra Yumruayak Larys Strong, Büyük Üstat Orwyle, Pire Sör Perkin ve Rahip Eustace'ın yanı sıra, Stark'ın bir sebepten güvensizlik duyduğu soylu ve sıradan elli kadar kişi zindanlarda buluşacaktı. Mantar, "Un fıçıma geri dönmek geldi içimden," diyor, "ancak neyse ki kurdun fark edemeyeceği kadar küçük olduğumu kanıtladım."

Görünüşe göre müttefik olsalar bile, Delikanlılar da Lord Cregan'ın nefretinden nasibini aldı. "Çiçekler, ziyafetler ve yumuşak sözlerle aklımız çelinecek kadar kundaklı bebek misiniz?" diye fırçaladı Stark onları. "Size savaşın bittiğini kim söyledi? Yumruayak mı? Yılan mı? Neden, bitmesini diliyorlar çünkü? Çünkü çamurdaki küçük zaferinizi kazandınız diye mi? Savaşlar, mağlup olanlar diz çökünce sona erer, daha önce değil. Eski Şehir teslim oldu mu? Casterly Kayası, Taç'ın altınını iade etti mi? Prensin kralın kızıyla evlendirmek istediğinizi söylüyorsunuz ama ulaşabileceğinizin ötesinde, Fırtına Sonu'nda. Özgür ve evlenmeden kaldığı sürece, Baratheon'un dul eşinin Aegon'ın vârisi olarak kızı kraliçe diye taçlandırmasını engelleyen ne?"

Lord Tully, fırtınatopraklıları yenildiğini ve başka bir ordu kurma gücüne sahip olmadıklarını söylediğinde, Lord Cregan onlara, II. Aegon'ın dar denizden gönderdiği üç elçinin "her biri binlerce paralı askerle yarın dönebilirler," diye hatırlattı. Kraliçe Rhaenyra, Kral Toprakları'nı aldıktan sonra kendisinin muzaffer olduğuna inanıyordu, dedi Kuzeyli, II. Aegon da kız kardeşini bir ejderhaya yedirerek savaşı bitirdiğini düşünüyordu. Ancak kraliçenin adamları, kraliçenin ölmesine rağmen ayaktaydı ve "Aegon, kemiklerden ve küllerden ibaret kaldı."

Delikanlılar baş edemeyeceklerinin farkındaydılar. Sinmişlerdi, boyun eğdiler ve Fırtına Sonu'na ilerlerken kendi güçlerini Lord Stark'ınkilere katmaya karar verdiler. Munkun, isteyerek yaptıklarını, kurt lordun haklı olduğuna ikna olduklarını söylüyor. "Zaferden coşuyorlardı ve daha fazlasını istediler," diye yazıyor *Gerçek An-*

latım'da. "Daha büyük bir şöhrete, genç erkeklerin sadece savaşta kazanabileceği o şana açlık duyuyorlardı." Mantar daha alaycı bir bakış açısına sahip ve genç lordların Cregan Stark'tan çok korktuğunu ileri sürüyor.

Sonuç aynıydı. Rahip Eustace, "Şehir, onun istediği gibi yapacaktı," diyor. "Kuzeyliler kılıç kullanmadan veya bir ok atmadan şehri aldı. Kralın adamları veya kraliçenin adamları, fırtınatopraklı ya da denizatı, nehir lordları yahut kötü şövalyeler, asil veyahut alçak doğumlu, sanki onun hizmetine doğmuşçasına ona riayet ettiler."

Altı gün boyunca Kral Toprakları bıçak sırtında titredi. Bit Çukuru'un meyhanelerinde ve şarapevlerinde erkekler, Yumruayak, Deniz Yılanı, Pire ve Dul Kraliçe'nin kellerini ne kadar uzun süre koruyacaklarına dair bahse girdiler. Söylentiler şehre birbiri ardına yayıldı. Bazıları Lord Stark'ın Prens Aegon'ı Kışyarı'na geri götürmeyi planladığını ve onu kendi kızlarından biriyle (Cregan Stark'ın o zamanlar doğmuş bir kızı olmadığından bariz bir yanlışlık olarak) evlendireceğini, diğerleri ise Stark'ın çocuğu öldürmek ve böylece Prenses Jaehaera ile evlenip Demir Taht'ı kendisini talep edebileceğini söylüyordu. Kuzeylilerin kentin septlerini yakacak ve Kral Toprakları'nı eski tanrıların ibadetlerine geri dönmeye zorlayacaklarını belirtti septalar. Diğerleri, Kışyarı Lordu'nun vahşi bir karısı olduğunu söylerken bazıları da düşmanlarını yesinler diye onları bir kurt çukuruna attığını fısıldadı.

Coşku havası kaybolmuştu; bir kez daha korku şehir sokaklarında hüküm sürüyordu. Çoban'ın yeniden doğduğu kişi olduğunu iddia eden bir adam, ara sokaklardan yükseldi ve tanrısız kuzeylere yıkım diledi. İlk Çoban gibi görünmese de (başlangıç olarak, iki eli vardı), yüzlerce kişi konuşmasını dinlemek için akın etti. İpek Sokağı'ndaki bir genelev, Lord Tully'nin adamlarıyla Lord Stark'ın adamlarından biri arasındaki belirli bir fahişe için kanlı bir yakın silah dövüşü çıkmasıyla tarumar oldu. Şehrin nahoş bölgelerinde bile asiller artık güvende değildi. Lord Stark'm sancaktarlarından Lord Hornwood'un küçük oğlu, Bit Çukuru'da şamata yaparken iki arkadaşı ile ortadan kayboldu. Mantar'a inanacak olursak, asla bulunmamışlar ve kahverengi kâse içinde hayatlarını kaybetmiş olabilirler.

Kısa bir süre sonra, Leowyn Corbray'in Bakire Havuzu'ndan ayrıldığı ve Kral Toprakları'na Lord Mooton, Lord Brune ve Sör Rennifer Crabb'in eşliğiyle birlikte şehre ilerlediği haberi ulaştı. Sör Corwyn Corbray de aynı zamanda, ilerlemede kardeşi katılmak Duskendale'den ayrıldı. Onunla birlikte yaşlı Bart Bartimos'un oğlu ve vârisi olan Clement Celtigar ve Uyku Kalesi'nin dulu Leydi Staunton da vardı. Ejderha Kayası'nda, genç Alyn Velaryon, Lord Corlys'in serbest bırakılmasını talep ediyordu (tamamen doğruydu) ve yaşlı adam zarar görmüşse Kral Toprakları'na saldırmakla tehdit ediyordu (kısmen doğruydu). Diğer söylentiler, Lannisterların ilerlediğini, Hightowerların ilerlediğini, Sör Marston Su'nun Lys ve Eski Volantis'ten on binlerce paralı asker getirdiğini söylemişti. Vadi'nin Bakiresi, Martı Kasabası'ndan, Rhaena Targaryen ve ejderhasıyla (bu doğruydu) yelken açmıştı.

Ordular ilerlerken kılıçları keskinleşti, Lord Cregan Stark, Kızıl Kale'nin içine oturuyordu ve Kral II. Aegon cinayetiyle ilgili sorgularını, kralın kalan taraftarlarına karşı girişimini planlarken bile gerçekleştiriyordu. Bu arada Prens Aegon da, Maegor'un Malikânesi'nde Gaemon Soluksaç dışında sınırlandırılmış vaziyette bulmuştu. Prens neden özgürce dışarı çıkamadığını bilmek istediğinde, Stark kendi güvenliği için olduğunu söyledi. Lord Cregan, "Bu şehir bir engerek yuvasıdır," dedi. "Bu sarayda, kendi güçlerini güvence altına almak için dayına yaptıkları kadar çabuk seni de öldürecek olan yalancılar, dönekler ve zehirciler var." Aegon, Lord Corlys, Lord Larys ve Sör Perkin'in arkadaş olduklarını söylediğinde Kışyarı Lordu, sahte arkadaşların bir kral için herhangi bir düşmandan daha tehlikeli olduğunu, Yılan, Yumruayak ve Pire'nin onu yalnızca kullanmak için kurtardıklarını, böylece Westeros'u onun adına yönetebileceklerini söyledi.

Gelecekten konuşmanın kesinliği sayesinde, şimdi yüzyıllar öncesine bakıyoruz ve Dans'ın bittiğini söylüyoruz, ancak karanlık ve tehlikeli zamanlarda yaşayanlar için bu durum o kadar da kesin görünmüyordu. Rahip Eustace ve Büyük Üstat Orwyle zindanlarda sürünüyordu (Orwyle itiraflarını burada yazmaya başlamıştı ve bu metin Munkun'un heybetli *Gerçek Anlatım*'ına temel sağlayacaktı),

yalnızca Mantar bizi saray krizlerinin ve kraliyet düzenlemelerinin ötesine götürmeye devam ediyor. "Büyük lordlar bize iki yıl daha savaş bahşedecekti," diyor, soytarı *Tanıklık*'ında, "barışı sağlayan kadınlardı. Kara Aly, Vadi'nin Bakiresi, Üç Dul ve Ejderha İkizleri; kan dökülmesini sona erdiren onlardı ve bunu kılıç veya zehirle değil, kuzgunlarla, sözcüklerle ve öpücüklerle yapmışlardı."

Sahte Şafak sırasında Lord Corlys Velaryon tarafından rüzgârın içine atılan tohumlar kök salmış ve tatlı meyveler vermişti. Kuzgunlar birer birer geri döndü, yaşlı adamın barış tekliflerine cevaplar geldi.

İlk yanıtlayan Casterly Kayası oldu. Lord Jason Lannister, savaşta öldüğünde ardında altı çocuk bırakmıştı: Beş kız ve bir oğlan; Loreon, dört yaşındaydı. Bu nedenle batıdaki kural gereği yönetim hakkı dul eşi Leydi Johanna ve babası Crag Lordu Roland Westerling'e geçmişti. Kızıl Kraken'ın uzun gemileri hâlâ kıyılarını tehdit ederken, Lannisterlar, Demir Taht mücadelesini yinelemek-

ten ziyade, Kayce'i savunmak ve Güzel Ada'yı yeniden almakla ilgileniyordu. Leydi Johanna, yeni krala taç töreninde itaat etmek için Kral Toprakları'na gelmek ve yeni kraliçeye eşlik etmesi için (ve gelecekteki sadakatini sağlama almak adına rehineler olarak) iki kız çocuğunu Kızıl Kale'ye göndermek suretiyle Deniz Yılanı'nın tüm şartlarını kabul etmişti. Ayrıca, Tyland Lannister'ın korunmak için batıya gönderdiği bir kısım kraliyet hazinesini geri getirmeyi kabul etti, Sör Tyland'ı affedilmesi şartıyla. Buna karşılık, Demir Taht'tan sadece "Lord Greyjoy'un adalarına geri dönmesini, Güzel Ada'yı meşru lordlarına geri vermesini götürdüğü tüm kadınları veya en azından asil olanları serbest bırakma emri verilmesi"ni istedi.

Kralyolu Savaşı'nda hayatta kalan fırtınatopraklıların çoğu daha sonra Fırtına Sonu'na geri dönmüştü. Aç, yorgun, yaralı, yalnız ya da küçük gruplar halinde eve kendilerini attılar ve Lord Borros Baratheon'un dul eşi Leydi Elenda, onlara bakınca artık savaştan yorulmuş olduklarının farkına vardı. Ayrıca yeni doğmuş oğlu Olyver'ı da riske atmak istemedi, çünkü meme emen o küçük lord, Baratheon Hanesi'nin geleceğiydi. En büyük kızı Leydi Cassandra'nın kraliçe olamayacağını öğrendiğinde acı içinde gözyaşları döktüğü söylese de, Leydi Elenda çok geçmeden şartları kabul etti. Doğumdan dolayı hâlâ güçsüzdü, taç töreni için şehre gelemezdi, böyle yazdı, ama lord babasını kendi yerine saygılarını sunması ve kızlarından üçünü rehine olarak kullanması için gönderecekti. Onlara Sör Willis Fell eşlik edecekti, "kıymetli vazifesi" II. Aegon'ın yaşayan son çocuğu ve yeni kralın müstakbel gelini olan sekiz yaşındaki Prenses Jaehaera ile birlikte.

Son yanıt Eski Şehir'den geldi. Kral II. Aegon'a destek veren büyük hanelerin en zenginleri olan Hightowerlar, birçok konuda hâlâ tehlike teşkil ediyorlardı, çünkü Eski Şehir sokaklarından hızla yeni ordular kurabilirlerdi ve kendi savaş gemilerinin yanı sıra onlara yakın olan Arbor'dan Redwynler ile birlikte önemli bir filoyu da yüzdürebilirlerdi. Dahası, Taç'ın altının dörtte biri hâlâ Hightower'ın altındaki derin tonozlardaydı. Eski Şehir savaşı yineleyebilecek güce sahipti; eksik olan tek şey iradeydi.

Lord Ormund, Dans başladığı zamandan beri ikinci bir eş aldı,

ilki birkaç yıl önce doğum sırasında ölmüştü. Tumbleton'daki ölümünün ardından, toprakları ve unvanları, en büyük oğlu Lyonel'a geçti, erkeklik eşiğinde on beş yaşında bir delikanlıydı. İkinci oğlu Martyn, Arbor'daki Lord Redwyne'in kavalyesiydi; üçüncüsü, Yüksek Bahçe'de Lord Tyrell'e eşlik edip onun leydi annesine de sakilik yapıyordu. Üçü de Lord Ormund'un ilk evliliğinden olma çocuklardı. Lord Velaryon'un şartları Lyonel Hightower'a getirildiğinde, genç lordun parşömeni üstadının elinden alıp parçalara ayırdığı ve cevabını Yılan'ın kanıyla yazacağına dair yemin ettiği söyleniyor.

Bununla birlikte, lord babasının genç dulunun başka hevesleri da vardı. Leydi Samantha, Boynuz Tepe Lordu Donald Tarly ve Altınkoru Leydisi Jeyne Rowan'ın kızıydı ve iki hane de Dans'ta kraliçe için silah kuşanmıştı. Şiddetli, ateşli, güzel ve sağlam iradeli kız, Eski Şehir Leydisi ve Hightower hanımı olarak yerini bırakmak niyetinde değildi. Lyonel ondan sadece iki yaş küçüktü ve (Mantar'ın dediğine göre) babası evlenmek için onu ilk kez Eski Şehir'e getirdiğinden beri kendisine deliler gibi aşıktı. Daha önce çocuğun bu hamlelerinde kaçmış olsa da artık Leydi Sam (bir yıldır böyle tanınıyordu) bunlara boyun eğmiş, onu baştan çıkarmasına izin vermiş ve daha sonra onunla evlenmeyi vaadinde bulunmuştu... ama barış yapması şartıyla, "çünkü başka bir kocamı daha kaybedersem kesinlikle kederden ölürüm."

Mantar, "ölü bir baba, yerde soğuk yatıyor ve yaşayan bir kadın, kollarında sıcak ve istekli, oğlan bir bu kadar asil biri için şaşırtıcı biçimde aşkı onura tercih etti," diyor. Lyonel Hightower, Lord Corlys tarafından ortaya konan Taç'ın altınının geri dönüşü de dahil tüm şartları kabul etti (kuzeni Sör Myles Hightower'a öfkeliydi, bu altının büyük bir kısmını çalmıştı ancak bu hikâyeyei burada anlatmamıza gerek yok.) Genç lord daha sonra babasının duluyla evlenme niyetini açıkladığında büyük bir skandal yaşandı ve Yüksek Rahip nihayetinde bir ensest türü olan bu evliliği yasakladı, ancak bu genç sevgilileri ayrı tutamazdı. Ondan sonra evlenmeyi reddeden Hightower Lordu ve Eski Şehir Koruyucusu, Leydi Sam'i önümüzdeki on üç yıl boyunca odalığı olarak yanında tuttu, altı çocuğunun babası oldu ve nihayetinde Yıldızlı Sept'e

yeni bir Yüksek Rahip geldiğinde onu karısı olarak aldı ve selefinin kararını tersine çevirdi.*

Hightower'dan artık ayrılalım ve Lord Cregan Stark'ın yaptığı tüm savaş planlarının Üç Dul tarafından perişan edildiği Kral Toprakları'na bir kez daha geri dönelim. Mantar, "Diğer sesler de kendilerini duyuruyordu, Kızıl Kale'nin salonlarında yumuşak bir şekilde yankılanan nazik seslerdi bunlar," diyor. Vadi'nin Bakiresi, Martı Kasabası'ndan gelmişti ve kendi yardımcısı olan omzunda bir ejderha ile Leydi Rhaena Targaryen'ı da yanında getirmişti. Bir yıl önce şehirdeki tüm ejderhaları katleden Kral Toprakları halkı, şimdi bir tanesini görünce telaşa kapılmıştı. Leydi Rhaena ve ikiz kız kardeşi Baela, bir gecede şehrin sevgilisi oldular. Lord Stark, Prens Aegon orada olduğu için onları kaleye hapsedemedi ve kısa süre sonra da onları kontrol edemeyeceğini öğrendi. "Sevgili kardeşimizi" görmeye izin verilmesini istediklerinde, Leydi Arryn onlara destek verdi ve Kışyarı Kurdu da buna boyun eğdi ("biraz gönülsüzce" diyor Mantar.)**

Sahte Şafak gelmiş ve gitmişti ve artık (Büyük Üstat Munkun'un dediği gibi) Kurt Saati de geçmeye başlamıştı. Hem vaziyet hem de şehir Cregan Stark'ın elinden kayıyordu. Lord Leowyn Corbray ve erkek kardeşi, Kral Toprakları'na geldiklerinde ve iktidar konseyine katılıp seslerini Leydi Arryn'in ve Delikanlılar'ın seslerine eklediklerinde Kışyarı Kurdu kendini sık sık hepsiyle fikir ayrılığında buldu. Diyar boyunca sağda solda birkaç inatçı sadık hâlâ II. Aegon'ın altın ejderhasını uçuruyordu fakat bunlar pek önemsizdi; Dans

---

* Mantar'ın anlattığı kadarıyla hikâye böyleydi. Ancak Munkun'un *Gerçek Anlatım*'ı, Lord Lyonel'ın karar değişikliğine farklı bir yorum atfediyor. Oldukça zengin ve güçlü olan Hightowerların, Yüksek Bahçe Hanesi Tyrelllerin yeminli sancaktarları olduğu unutulmamalı, kardeşi Garmund da orada bir iç oğlanıydı. Tyrellller Dans'ta yer almamıştı (kundakta olan küçük bir lord tarafından yönetiliyorlardı), ama şimdi nihayet harekete geçmişler ve Lord Lyonel'ın bir ordu toplamasını veya izinsiz savaşa girmesini yasaklamışlardı. İtaatsizlik ederse, erkek kardeşi bu meydan okuma yüzünden hayatını kaybedecekti... zira bir zamanlar âlim bir adamın söylediği gibi her yardımcı aslında bir rehinedir. Ya da Büyük Üstat Munkun böyle olduğunu iddia eder.

** Ancak görüşme, ikizlerin ümit ettiği kadar iyi gitmedi. Prens, Leydi Rhaena'nın ejderhası Sabah'ı görünce kireç gibi oldu ve kuzeyli muhafızlarına, "o sefil yaratığın gözümün önünden çekilmesini," emretti.

bitmişti, diğerlerinin tamamı kabul ediyordu, artık barışı sağlama ve diyara düzen getirme vakti gelmişti.

Ancak bir noktada Lord Cregan inatçı davrandı; kralın katilleri cezasız kalmamalıydı. II. Aegon kral olacak yeterlilikte olmasa da, cinayeti büyük bir ihanetti ve sorumluları bununla yüzleşmeliydi. Tutumu öylesine şiddetli, öylesine katıydı ki diğerleri buna ikna oldular. Kermit Tully, "Bu meselenin sorumluluğu sende, Stark," dedi. "Bunun bir parçası olmak istemiyorum ancak Nehirova için de adaletin tecelli etmesine engel oldular dedirtmem," dedi.

Hiçbir lordun başka bir lordu ölüme gönderme hakkı yoktu, bu yüzden ilk olarak Prens Aegon'm Lord Stark'ı Kral Eli yapması ve kendi adına tam yetki sahibi kılması gerekiyordu. Bu yapıldı. Diğerleri bir kenarda dururken Lord Cregan geri kalan her şeyi yaptı. Demir Taht'a oturmaya yeltenmedi, tahtın altındaki basit bir ahşap sandalyede oturdu. Kral Aegon'ın zehirlenmesinde rol oynadığından şüphelenilen kişiler birer birer onun önüne getirildi.

Rahip Eustace ilk getirilen ve ilk salınandı; ona karşı hiçbir kanıt yoktu. Büyük Üstat Orwyle o kadar şanslı değildi çünkü işkence altında zehri Yumruayak'a verdiğini itiraf etti. "Lordum, onunla ne yapacağını bilmiyordum," dedi Orwyle. "Ve sormadın da," diye cevapladı Lord Stark. "Bilmek istemedin." Büyük Üstat'ın suçlu olduğuna kanaat getirildi ve ölüme mahkûm edildi.

Sör Gyles Belgrave da ölüme mahkûm edildi; zehri kralın şarabına koymamış olsa da dikkatsizliği veya kasıtlı görmezliğinden ötürü bunun gerçekleşmesine izin vermişti. Stark, "Hiçbir Kral Muhafızları şövalyesi, kralı şiddet görerek öldüğünde ondan daha uzun yaşamamalı," dedi. Belgrave'in Yeminli Kardeşleri'nin üçü Kral Aegon'ın ölümünde mevcuttular ve benzer şekilde yargılandılar, ancak komplodaki suçlulukları kanıtlanamamıştı (şehirde bulunmayan üç Kral Muhafızı'nın masum olduğuna karar verildi).

Kral Aegon'm cinayetinde daha az önem arz eden yirmi iki kişinin de bir şekilde bir rol aldığı ortaya çıktı. Majesteleri'nin tahtırevancıları bunların arasındaydı, ayrıca kralın habercisi, kraliyet şarap mahzenlerinin bekçisi ve kralın sürahisinin her zaman dolu olmasını sağlamak için görevlendirilen hizmetçi de bunlardan bazılarıydı. Hepsi ölüme mahkûm edildi. Keza Kral'ın yemek tadıcısı

Ummet'i kılıçtan geçiren adamlar da (Mantar onlara karşı deliller sundu), onlarla birlikte Tom Dolanmışdil'i kesen ve babasını birayla boğmaktan sorumlu olanlar da. Bunların çoğu kötü şövalyeler, paralı askerler, lordsuz askerler ve kargaşa sırasında Sör Perkin Pire tarafından şüpheli şövalyeliklerine kavuşmuş olan sokak pislikleriydi. Her biri Sör Perkin'in emirlerine göre hareket ettikleri konusunda ısrar etti.

Pire'nin suçu ise şüphe götürmezdi. Lord Cregan, "Bir kez döneklik yapan her zaman dönektir," dedi. "Meşru kraliçene karşı isyan ederek ayaklandın ve onun bu şehirden çıkıp ölümüne gitmesine yardım ettin, onun yerine kendi kavalyeni geçirdin, sonra da kendi değersiz varlığını kurtarmak için onu da terk ettin. Diyar, sensiz daha iyi bir yer olacak." Sör Perkin bu suçlardan dolayı affedildiğini söyleyince, Lord Stark, "Benim tarafımdan değil," diye cevap verdi.

Yılankavi merdivenlerde Dul Kraliçe'yi yakalayan adamlar, Velaryon'un denizatı armasını taşıyordu, Leydi Baela Targaryen'ı zindandan kurtarmış olanlar ise Lord Larys Strong'a hizmet ediyordu. Kraliçe Alicent'i yakalayanlar, muhafızlarını öldürmüşlerdi ve bu hedenle ölüme mahkûm edildiler; ancak Leydi Baela'nın ateşli savunması, kapısında nöbet tutan kralın askerlerini öldürmüş olmalarına rağmen kurtarıcılarını benzer bir kaderden kurtardı; "Bir ejderhanın gözyaşları bile Cregan Stark'ın donmuş kalbini eritemez, insanlar doğru demiş," diyor Mantar bize, "ama Leydi Baela bir kılıç alıp onu kurtaran adamlara zarar vermek isteyen herhangi bir adamın elini keseceğini açıkladığında, Kışyarı Kurdu herkesin görebileceği şekilde gülümsedi ve eğer leydi bu köpekleri bu kadar çok seviyorsa onları tutmasına izin vereceğini söyledi."

Kurt'un Yargıları'yla (Munkun, *Gerçek Anlatım*'da bu girişimlere böyle diyor) son yüzleşenler, komploların kalbindeki iki büyük lord oldu: Harrenhal Lordu Yumruayak Larys Strong ve Deniz Yılanı, Akıntıtaşı Lordu ve Dalgalar Lordu Corlys Velaryon.

Lord Velaryon suçunu inkâr etmeye kalkışmadı. Yaşlı adam, "Ne yaptıysam diyarın iyiliği için yaptım," dedi. "Yine olsa aynı şeyi yapardım. Çılgınlık sona ermek zorundaydı." Lord Strong bu kadar cüretkâr olmadığını kanıtladı. Büyük Üstat Orwyle, zehri kendisine verdiğini ifade etmişti ve Pire Sör Perkin de tamamen onun emir-

lerine göre hareket ettiğini söylemişti ama Yumruayak Lord Larys, suçlamaları ne kabul etti ne de onları reddetti. Lord Stark kendini savunmak adına söyleyecek bir şeyi olup olmadığını sorduğunda, sadece, "Kurt ne zaman kelimelerle hareket etmeye başladı?" dedi ve böylece Taçsız Kral'ın El'i Lord Cregan Stark, lord Velaryon ve Strong'un cinayet, kral katli ve yüksek ihanetten suçlu olduklarına ve bunun karşılığını hayatlarıyla ödemeleri gerektiğine hükmetti.

Larys Strong, her zaman kendi yolunda giden, kendi fikirlerini söyleyen ve duruma göre bağlılıklarını değiştiren bir adamdı. Mahkûm edildiğinde arkadaşsızdı; onu savunacak tek bir ses yükselmemişti. Bununla birlikte, Corlys Velaryon tam zıddıydı. Yaşlı Deniz Yılanı'nm birçok arkadaşı ve hayranı vardı. Dans sırasında kendisine karşı savaşmış olan adamlar bile onun lehine konuştu... bazılarının yaşlı adama duydukları sevgiden olduğuna şüphe yoktu, diğerleri ise genç vârisi Alyn'in sevgili büyükbabası (veya babası) öldürülürse yapabileceklerinden endişeleniyordu. Lord Stark geri adım atmayacağını kanıtladığında, bazıları müstakbel krala Prens Aegon'ın kendisine hitap ederek onu engellemeye çalıştı. Bunlardan en önemlileri, kız kardeşleri Baela ve Rhaena'ydı. Prense, Lord Corlys yaptıklarını yapmamış olsaydı kulağını belki de daha fazlasını kaybedeceğini hatırlattılar. "Kelimeler rüzgârdır," diyor *Mantar'ın Tanıklığı*, "ancak güçlü bir rüzgâr muazzam meşeleri devirebilir ve güzel kızların fısıltıları da krallıkların kaderini değiştirebilir." Aegon, Deniz Yılanı'nm hayatını bağışlamakla yetinmedi, daha da ileri gidip mevki ve onurlarını ona geri bahşedip küçük konseydeki görevini de iade etti.

Prens on yaşındaydı ancak henüz bir kral değildi. Taçsızdı ve henüz kral olarak tayin edilmeyen Majesteleri'nin söylediklerinin yargı karşısında hiçbir hükmü yoktu. Taç giydikten sonra bile, on altıncı isim gününe kadar bir naip veya naiplik konseyine tabi kalacaktı. Bu nedenle Lord Stark, prensin emirlerine aldırış etmeyip Corlys Velaryon'un idamına devam etme haklarına sahipti. Bunu yapmamayı seçti ve o zamandan beri âlimlerin ilgisini çeken bir karar verdi. Rahip Eustace, Lord Cregan'ın Yedi'ye ibadet etmemesine rağmen, "Anne'nin onu o gece merhamete erdirdiğini," öne sürüyor. Eustace ayrıca, kuzeylinin denizdeki gücünden korkup

Alyn Velaryon'u kışkırtmayı hiç istemedğini ileri sürüyor, ancak bu Stark'ın bildiğimiz karakterine tuhaf kaçıyor. Yeni bir savaş onun canını sıkmazdı; hatta bazen savaşı aranıyor gibiydi.

Kışyarı Kurdu'ndaki bu şaşırtıcı müsamaha için en net açıklamayı sağlayan Mantar. Onu sarsan prens değildi, diyor soytarı, Velaryon filosunun tehdidi de değildi, ikizlerin yakarışları da yoktu kararının arkasında, asıl sebep Blackwood Hanesi'nden Leydi Alicent'le yaptığı pazarlıktı.

"Cılız, uzun boylu bir yaratıktı bu genç kız," diyor cüce, "bir kırbaç kadar ince ve bir erkek gibi düz göğüslüydü ancak bacakları uzun ve kolları kuvvetliydi, salındığı zaman belinden aşağı kıvrılan kalın siyah buklelerden mürekkep bir yelesi vardı." Avcı, at terbiyecisi ve eşsiz bir okçuydu, Kara Aly'nin içinde bir kadının yumuşaklığına dair çok az emare vardı. Birçok kişi Sabitha Frey'le aynı türden biri olduğunu düşünüyordu, çünkü çoğu kez birbirlerine eşlik ediyorlardı ve ilerleme sırasında aynı çadırı paylaşıyorlardı. Ancak Kral Toprakları'nda, genç yeğeni Benjicot'a sarayda ve konseyde eşlik ederken, Cregan Stark'la tanışmış ve sert kuzeyliyi beğenmişti.

Ve son üç yıldır dul olan Lord Cregan ona nazikçe karşılık vermişti. Kara Aly, hiçbir erkeğin sevgi ve güzellik kraliçesi olmamasına rağmen, korkusuzluğu, inatçı gücü ve müstehcen konuşmaları, kısa süre içinde sarayda ve avluda ona eşlik etmeye başlayan Kışyarı Lordu'nun yürek telini titretmişti. Stark, en yakın arkadaşı olduğu söylenen Lord Cerwyn'e, "Çiçek gibi değil odun ateşi gibi kokuyor," demişti.

Ve böylece Leydi Alysanne, prensin fermanının uygulanmasına izin vermesini istemek için geldiğinde, onu dinledi. "Bunu neden yapayım ki?" diye sordu Lord Stark, kızın talebine karşılık.

"Diyar için," diye yanıtladı.

"Hainlerin ölmesi diyar için daha iyi," dedi.

"Prensimizin şerefi için," dedi kadın.

"Prens bir çocuk. Bu işe karışmamalıydı. Ona şerefsizlik getiren Velaryon'dur, çünkü bugünden saltanatının sonuna dek tahta cinayetle geldiği söylenecek."

"Barış uğruna," dedi Leydi Alysanne, "çünkü ölenler için Alyn Velaryon intikam almaya çalışacaktır."

"Daha kötü ölüm yolları var. Kış geldi, leydim."

"O zaman benim için," dedi Kara Aly. "Bana bunu lütfet, asla bir başkasını istemem. Bunu yap ki ben de güçlü olduğun kadar âlim, sert olduğun kadar da nazik olduğunu bileyim. Bana bunu bahşet, ben de ne istersen vereyim."

Mantar bunun üzerine Lord Cregan'ın kaşlarını çattığını söylüyor. "Sizden bekâretinizi istesem, leydim?"

"Size sahip olmadığım bir şeyi veremem, lordum," diye yanıtladı. "On üç yaşındayken, kızlığımı at üstünde kaybettim."

"Bazıları, müstakbel kocanıza ait olması gereken bir armağanı bir at üstünde heba ettiğinizi söyleyebilir."

"Bazıları aptaldır," diye cevapladı Kara Aly, "ve gördüğüm çoğu kocadan daha iyi, güzel bir attı."

Bu yanıt Lord Cregan'ı memnun etti ve yüksek sesle gülüp, "Bunu hatırlamaya çalışacağım, leydim," dedi. "Baş üstüne, bunu size lütfedeceğim."

"Ve karşılığında?" diye sordu kız.

Kışyarı Lordu, "Tek istediğim sensin, sonsuza dek," dedi. "Sizinle baş göz edilmeyi talep ediyorum."

"Bir baş için bir baş," dedi Kara Aly, sırıtarak... Mantar, niyetinin başından beri bu olduğunu söylüyor. "Tamamdır." Ve gerçekten de tamamdı.

İdamların gerçekleşeceği sabah şafak, gri ve nemli söktü. Ölüme mahkûm edilenler, zincirlere bağlı halde zindanlardan Kızıl Kale'nin dış avlusuna getirildi. Prens Aegon ve sarayı bakarken orada dizlerinin üstüne çökmeye zorlandılar.

Rahip Eustace, mahkûmlar adına Anne'nin ruhlarına merhamet etmesini dileyerek dua etmeye başlamasıyla yağmur da yağmaya başladı. Mantar, "Çok sert bir yağmur yağdı ve Eustace çok uzun süre mırıldandı, mahkûmların kafaları kesilmeden önce boğulmalarından korkmaya başladık," diye yazıyor. Nihayet dua sona erdi ve Lord Cregan Stark, hanesinin gururu olan Valyria harikası Buz'u kınından çıkardı zira Kuzey'deki vahşi geleneğe göre ölüm kararını veren adamın aynı zamanda kılıcı da indirmesi gerekirdi ki onların kanı sadece kendi eline bulaşsın.

Yüksek lord ya da sıradan bir infazcı fark etmez, Cregan Stark'ın o sabah yağmurda gerçekleştirdiği kadar infazla karşılaşan kişi sayısı çok azdır. Yine de bir çırpıda iş tamamlandı. İlk kimin öleceğini görmek için çok kişi izlemeye gelmişti ve bunun için seçilen kişi Pire Sör Perkin olmuştu. Lord Cregan kurnaz hayduta son sözleri olup olmadığını sorduğunda, Sör Perkin siyahlara bürünmek istediğini açıkladı. Güneyli bir lord isteğini yerine getirip getirmemeyi tercih edebilirdi ancak Starklar Kuzey'dendi ve Gece Nöbeti'nin adam ihtiyacı orada büyük bir ehemmiyet teşkil ediyordu.

Ve Lord Cregan adamlarına Pire'yi ayağa kaldırmalarını emrettiğinde diğer mahkûmlar kurtuluşa giden yolu gördü ve aynı isteği tekrarladı. "Hepsi bir kerede bağırmaya başladı," diyor Mantar, "yarı hatırladıkları bir şarkının sözlerini söyleyen bir sarhoşlar korosu gibi." Kötü şövalyeler ve askerler, tahtırevancılar, hizmetliler, haberciler, şarap mahzenlerinin koruyucusu, Kral Muhafızları'nın Beyaz Kılıçlarından üçü; her biri birdenbire Sur'u savunmak için derin bir istek duymaya başlamıştı. Büyük Üstat Orwyle bile umut-

suz koroya katıldı. O da bağışlandı çünkü Gece Nöbeti'nin kılıç sallayan erkeklere olduğu kadar eli kalem tutanlara da ihtiyacı vardı.

O gün sadece iki adam öldü. Biri, Kral Muhafızları'ndan Sör Gyles Belgrave'di. Yeminli Kardeşleri'nin aksine, Sör Gyles beyaz pelerini siyahla değiştirmeyi reddetti. "Haksız değildin, Lord Stark," dedi sırası geldiğinde. "Kral Muhafızları'ndan bir şövalye kralından uzun yaşamamalı." Lord Cregan, Buz'un tek bir savrulmasıyla adamın kellesini aldı.

Sonraki (ve nihai) ölecek kişi Lord Larys Strong'du. Siyahlara bürünmeyi isteyip istemediği sorulduğunda, "Hayır, lordum. Daha sıcak bir cehenneme gideceğim, izniniz olursa... ama son bir isteğim var. Öldüğümde, şu büyük kılıcınla yumru ayağımı kes. Ömrüm boyunca benimle sürükledim, en azından ölümde ondan kurtulayım." Lord Stark bu lütfu ona bahşetti.

Böylece, son Strong hayatını kaybetti, gururlu ve kadim bir hanenin sonu geldi. Lord Larys'ten arta kalanlar sessiz kız kardeşlere verildi; yıllar sonra, kemikleri Harrenhal'daki nihai istirahatgâhına ulaşacaktı... yumru ayağı dışında. Lord Stark ayağın bir fakir bölgesine gömülmesi gerektiğine hükmetti, ancak bu yapılmadan

önce ayak ortadan kayboldu. Mantar, çalındığını ve büyülerinin yapımında kullanmak üzere bir büyücüye satıldığını söylüyor. (Bu masalın aynısı, Prens Joffrey'nin Bit Çukuru'ndaki koparılan ayağı için de anlatılıyor, bu durum iki hikâyenin güvenilirliğine de gölge düşürüyor... tüm ayakların meşum güçlere sahip olduğuna inanmamız gerekmiyorsa tabii.)

Lord Larys Strong ve Sör Gyles Belgrave'in kelleri Kızıl Kale'nin kapılarının her iki tarafına geçirildi. Diğer mahkûmlar, onları Sur'a göndermek için gereken düzenlemeler yapılana kadar kalmak üzere hücrelere gönderildi. Kral II. Aegon Targaryen'ın kederli saltanatının tarihindeki son satır yazılmıştı.

Cregan Stark'ın, Taçsız Kral'ın El'i olarak kısa bir süreliğine verdiği hizmet ertesi gün sona erdi. Yıllarca Kral Eli olarak kolayca mevkisini koruyabilirdi, hatta genç Aegon'ın yaşı gelene dek naiplik isteğinde bulunabilirdi ancak güney onun ilgisini çekmedi. "Karlar kuzeyde yağıyor," dedi ve "ve benim yerim Kışyarı'nda."

Kral Naiplerinin Dönemi

Kapüşonlu El

Cregan Stark, Kral Eli görevinden ayrıldı ve Kışyarı'na geri dönme niyetini açıkladı, ancak güneyden ayrılmadan önce zorlu bir sorunla karşılaştı.

Lord Stark, büyük bir bölümü Kuzey'de istenmeyen ve gereksiz görülen erkeklerden oluşan, geri dönüşleri sevdikleri için büyük sıkıntı ve belki de ölüm getirecek olan muazzam bir ordu ile güneye ilerlemişti. Efsane'ye (ve Mantar'a) göre, buna bir çözüm öneren Leydi Alysanne'miş. Üç Dişli Mızrak boyunca topraklar dullarla doluydu, bunu Lord Stark'a hatırlattı; birçoğu küçük çocuklara bakmakla yükümlü kadınlar, kocalarını lordlar için savaşmak üzere göndermişlerdi ancak gidenler savaşta ölmüştü. Kışın eli kulağındayken, güçlü sırtlar ve istekli eller pek çok yuvada ve evde hoş karşılanırdı.

Sonunda, kraliyet düğününden sonra nehirtopraklarına geri döndüklerinde binden fazla kuzeyli, Kara Aly ve yeğeni Lord Benjicot'a eşlik etti. "Her dul için bir kurt," diye alay eder Mantar, "kışın yatağını ısıtır, ilkbaharda kemiklerini ısırır." Yine de Kuzgunağaç, Nehirova, Taşlı Sept, İkizler ve Güzelpazar'da düzenlenen sözde Dul Panayırı'nda yüzlerce evlilik yapıldı. Evlenmek istemeyen kuzeyliler ise kılıçlarını muhafız ve asker olarak irili ufaklı lorldla-

ra sundular. Söylemesi üzücü ki birkaçı, kanundışı davranmaya başladı ve kötü sonuçlarla karşılaştı, ancak büyük ölçüde Leydi Alysanne'in çöpçatanlığı muazzam bir başarıydı. Yeniden iskân edilmiş kuzeyliler, onları memnuniyetle karşılayan nehir lordlarını, özellikle Tully Hanesi ve Blackwood Hanesi'ni güçlendirmekle kalmadı, aynı zamanda Boyun'un eski tanrılarının ibadetlerini tekrar canlandırmaya ve yaymaya yardımcı oldu.

Diğer kuzeyliler, dar deniz boyunca yeni hayatlar ve servetler aramayı seçtiler. Lord Stark, Kral Eli olarak istifa ettikten birkaç gün sonra Sör Marston Su, Lys'ten yalnız başına geri döndü; paralı asker bulmak üzere gönderilmişti. Geçmiş suçlarından dolayı af diledi ve Triarşi'nin yıkıldığını bildirdi. Savaşın eşiğinde olan Üç Kız, özgür bölükleri alabildikleri kadar hızlı alıyorlardı ve onlara ödenen paraları kendisinin karşılaması mümkün değildi. Lord Cregan'ın kuzeylilerinin çoğu, bunu bir fırsat olarak gördü. Dar denizde altın varken donmak veya açlıktan ölmek için neden kışın vurduğu topraklara dönsünlerdi? Sonuç olarak, bir değil iki özgür bölük doğdu: Çılgın Hal denen Hallis Hornwood'un ve Flint's Finger Piçi Timotty Kar'ın kumanda ettiği, tamamen kuzeylilerden oluşan Kurt Sürüsü ve Westeros'un her köşesinden adamların dahil olduğu, Sör Oscar Tully tarafından finanse ve komuta edilen Fırtınakıranlar.

Bu maceracılar Kral Toprakları'ndan ayrılmaya hazırlandıkları sırada, diğerleri Prens Aegon'ın taç giyme töreni ve kraliyet düğünü için her yönden geliyorlardı. Batıdan Leydi Johanna Lannister ve babası, Crag Lordu Roland Westerling geldi; güneyden, Lord Lyonel ve babasının dul eşi, gözü pek Leydi Samantha liderliğinde Eski Şehir'den onlarca Hightower geldi. Evlenmeleri yasaklanmasına rağmen, birbirlerine karşı olan tutkuları bu zamana kadar herkes tarafından biliniyordu ve bu öylesine büyük bir skandaldı ki Yüce Rahip onlarla birlikte seyahat etmeyi reddetti ve üç gün sonra lordlar Redwyne, Costayne ve Beesbury'yle birlikte geldi.

Lord Borros'un dul eşi Leydi Elenda, küçük oğluyla birlikte Fırtına Sonu'nda kaldı, ancak kızları Cassandra, Ellyn ve Floris'i Baratheon Hanesi'ni temsil etmesi için gönderdi. Leydi Baratheon'un babası, Gece Şarkısı Lordu ve Hudutlar Mareşali Royce Caron, kızlara şehre gelirken eşlik etti ve onlarla koruyucuları olarak kaldı.

Alyn Velaryon da karaya çıktı ve Manderly kardeşler de bir kez daha Beyaz Liman'dan mavi-yeşil pelerinler içindeki yüz şövalyesiyle geri döndü. Dar denizin karşısından bile geldiler, Braavos ve Pentos'tan, Üç Kız'ın hepsinden ve de Eski Volantis'ten. Yaz Adaları'ndan, ihtişamını görmeye değer, harika bir kuş tüyü pelerin içinde üç uzun boylu siyah prens iştirak etti. Kral Toprakları'ndaki her han ve ahır yakında dolacaktı; duvarların dışında ise kalacak yer bulamayanlar için çadırlar yükselecekti. Çok sayıda alkol tüketimi ve zina olduğunu iddia ediyor Mantar; çok sayıda dua, oruç ve hayırlı iş olduğunu bildiriyor Rahip Eustace. Kentin hancıları ve Bit Çukuru'nun fahişeleri bir süreliğine zengin ve mutlulardı ama genel halk gürültü ve kokudan şikâyetçiydi.

Düğüne giden günlerde, Kral Toprakları'nın üzerinde umutsuz ve kırılgan bir zoraki dostluk havası hâkimdi; zira şehre gelen insanların birçoğu bir yıl önce savaşın karşı taraflarında duruyordu. Mantar, "Sadece kan kanı temizleyebiliyorsa, Kral Toprakları yıkanmamışlarla doluydu," diyor. Ancak sokaklarda beklenenden daha az kavga vardı, sadece üç kişi öldü. Belki de diyarın lordları sonunda savaştan bıkmıştı.

Ejderha Çukuru hâlâ büyük ölçüde harap haldeydi, Prens Aegon ve Prenses Jaehaera'nın düğünü, soyluların erkeklerin ve kadınların rahatça oturabilmeleri ve engelsiz bir şekilde görebilmeleri için yüksek takların dikildiği Visenya Tepesi'nin zirvesinde, açık havada yapıldı. Hava soğuk ama güneşliydi, diye kaydetmiş Rahip Eustace. Aegon'ın Fethi'nden sonra 131 yılının yedinci ayının yedinci günü, pek hayırlı bir tarihti. Eski Şehir Yüksek Rahip'i ayinleri gerçekleştirdi ve Haşmetmeapları prens ve prensesi evli ilan ettiğinde kulakları sağır eden bir kükreme halktan yükseldi. On binlerce kişi, Aegon'a ve Jaehaera'ya tezahürat edip caddelerde ilerlerken onlar da açık bir tahtırevan içinde Kızıl Kale'ye taşınıyordu, prensin başında basit ve dikkat çekmeyen, sarı altından bir taç vardı ve İsminin Üçüncüsü, Andalların, Rhoynarların ve İlk İnsanların Kralı, Yedi Krallık'ın Lordu Targaryen Hanesi'nden Aegon olarak ilan edilmişti. Aegon'ın kendisi çocuk gelinin başına tacını takmıştı.

Ağırbaşlı bir oğlan olmasına rağmen yeni kral, yadsınamaz bir şekilde yakışıklıydı, yüzü ve vücudu zayıftı, gümüş beyaz saçları ve mor gözleri vardı, kraliçe de çok güzel bir çocuktu. Düğünleri, Ejderha Çukuru'nda II. Aegon'ın taç giyme töreninden bu yana Yedi Krallık'ın gördüğü en şatafatlı tören oldu. Eksik olan tek şey ejderhalardı. Bu kral için şehir surlarının etrafında muzaffer bir uçuş, kale avlusunda görkemli bir iniş olmayacaktı. Ve dikkatli gözler, başka bir eksiklik olduğuna dikkat çekti. Dul Kraliçe, ortalıkta görünmüyordu ancak Jaehaera'nın büyükannesi Alicent Hightower'ın orada olması gerekiyordu.

Halen on yaşındaki yeni kralın ilk hamlesi, yaşı gelene kadar onun adına hükmetmek üzere onu koruyacak ve savunacak erkekleri seçmek oldu. Kral Viserys'in dönemindeki Kral Muhafızları'ından kalan son kişi olan Sör Willis Fell, Beyaz Kılıç'ın Lord Kumandanı ilan edildi, Sör Marston Su da yardımcısı oldu. Her iki adam da yeşil olarak görüldüğü için Kral Muhafızları'nda kalan yerlere siyahlar dolduruldu. Geçenlerde Myr'den dönen Sör Tyland Lannister, Kral Eli yapıldı, Lord Leowyn Corbray ise Diyar'ın Koruyucusu seçildi. İlki yeşil, ikincisi siyahtı. Onların üzerinde bir naipler konseyi olacaktı, Vadi'den Leydi Jeyne Arryn, Akıntıtaşı'ndan Lord Corlys Velaryon, Crag'den Lord Roland Westerling, Gece Şarkısı'ndan Lord Royce Caron, Bakire Havuzu'ndan Lord Manfryd Mooton'u, Beyaz Liman'dan Sör Torrhen Manderly ve Hisar tarafından Büyük Üstat Orwyle'ın makam zincirini almak üzere yeni seçilen Büyük Üstat Munkun.

(Güvenilir bir şekilde Lord Cregan Stark'a da naipler arasında bir yer önerildiği, ancak onun bunu reddettiği belirtiliyor. Konseyde olmamaları göze çarpanlar arasında Kermit Tully, Unwin Peake, Sabitha Frey, Thaddeus Rowan, Lyonel Hightower, Johanna Lannister ve Benjicot Blackwood var. Rahip Eustace, sadece Lord Peake'in dışlanma meselesine gerçekten kızdığında ısrarcı.)

Bu, Rahip Eustace'ın yürekten onayladığı bir konseydi, "altı güçlü adam ve bir bilge kadın, yedi kişi bizi dünyada yönetecek, Yukarıdaki Yedi de olduğu yerden hükmederek tüm insanları yönetecek." Mantar daha az etkilenmişti. "Yedi naip olması gerekenden altı tane fazla," diyor. "Zavallı kralımıza yazık." Soytarının vesvese-

lerine rağmen, çoğu gözlemci Kral III. Aegon'ın saltanatının umut verici bir şekilde başladığını düşünüyor gibiydi.

FS 131'in geri kalanı, ayrılış zamanıydı; Westeros'un büyük lordları, Kral Toprakları'ndan kendi iktidar koltuklarına geri dönmek için birer birer ayrıldı. İlk ayrılanlar arasında, Yeni Kral ve Kraliçe'ye eşlikçi ve rehine olarak hizmet verecek olan kızlarına, oğluna, kardeşlerine ve kuzenlerine veda eden Üç Dul vardı. Cregan Stark, taç giyme töreninden sonra iki hafta içerisinde çok daha küçülmüş ordusunu alıp kralyolu üzerinden kuzeye gitti; üç gün sonra, Lord Blackwood ve Leydi Alysanne, Kuzgunağaç'a bin Stark kuzeylisini arkalarına takıp yola koyuldu. Lord Lyonel ve odalığı, Leydi Sam, Eski Şehir'e gitmek üzere Hightowerlarla birlikte güneye yollandı, lordlar Rowan, Beesbury, Costayne, Tarly ve Redwyne, aynı zamanda Haşmetmeapları'na eşlik etmek üzere ona katıldı. Lord Kermit Tully ve şövalyeleri Nehirova'ya geri dönerken kardeşi Sör Oscar, Fırtınakıranlar'ı ile birlikte Tyrosh ve İhtilaflı Topraklar'a yelken açtı.

Ancak planlandığı gibi ayrılmayan biri vardı. Sör Medrick Manderly, Sur'a gidecek adamları, kadırgası *Kuzey Yıldızı*'yla Beyaz Liman'a kadar götürmeyi kabul etmişti. Oradan da karadan Kara Kale'ye geçeceklerdi. Sabah, Kuzey Yıldızı yelken açacaktı, ancak mahkûmlardan birinin kaybolduğu ortaya çıktı. Görünüşe göre Büyük Üstat Orwyle, siyahlara bürünme konusunda fikrini değiştirmişti. Muhafızlardan birine, görevini aksatması için rüşvet verip bir dilencinin paçavrasına bürünmüş ve şehrin arka sokaklarında gözden kaybolmuştu. Artık oyalanmak istemeyen Sör Medrick, Orwyle'ı serbest bırakan muhafızı mahkûm etti ve *Kuzey Yıldızı* denizlere açıldı.

FS 131'in sona ermesiyle Rahip Eustace bize, Kral Toprakları ve kraliyettopraklarının üzerine "gri bir sakinliğin" çöktüğünü söyledi. III. Aegon, gerektiğinde Demir Taht'a oturdu, fakat onun dışında ortalıkta pek görünmedi. Diyarı savunma görevi, Diyarın Koruyucusu Leowyn Corbray'e düştü, günlük sıkıcı yönetim işleri de kör El Tyland Lannister'a kaldı. Bir zamanlar müteveffa ikizi Lord Jason gibi uzun boylu, altın saçlı ve gösterişli olan Sör Tyland, kraliçenin işkencecileri tarafından o kadar çirkin bırakılmıştı ki saraya yeni gelen kadınlar onu görünce oldukları yerde bayılırlardı. Onları korumak için, El

resmi işler sırasında başının üzerine ipekten bir kapüşon takardı. Bu belki de yanlış bir karardı çünkü Sör Tyland'a meşum bir hava kazandırmıştı ve çok geçmeden Kral Toprakları halkı Kızıl Kale'deki meşum maskeli büyücünün hikâyelerini fısıldamaya başladı.

Ancak Sör Tyland'ın aklı keskindi. İşkencelerinin nihayetinde intikam almaya niyetli meymenetsiz bir adamın ortaya çıkması beklenebilirdi ancak bu doğru olmaktan çok uzaktı. Bunun yerine, El, onu işkencecilere göndermiş olan kraliçenin oğluna sadakat gösterirken, kimin siyah ve kimin yeşil olduğunu hatırlayamadığı konusunda ısrarcı olmasına sebep olan, tuhaf bir hafıza kaybı yaşadığını iddia ediyordu. Çok hızlı bir şekilde Sör Tyland, Leowyn Corbray üzerinde dile dökülmeyen bir egemenlik kurdu, Mantar Corbray için, "Boynu da aklı da kalındı ama ben hayatımda o kadar yüksek sesle osuran bir adam tanımadım," diyor. Yasaya göre hem Lord Koruyucu hem de El naipler konseyinin yetkisine bağlıydı ancak günler geçtikçe ve ay dönüp durdukça, naipler gitgide daha az toplanmaya başladı, gelin görün ki yorulmak bilmez, kör, kapüşonlu Tyland Lannister kendine giderek daha fazla iktidar topladı.

Karşılaştığı zorluklar göz korkutucuydu çünkü kış Westeros'un üzerine çökmüştü ve Yedi Krallık tarihinin en soğuk ve kasvetli kışı olacak bu süreç dört uzun yıl boyunca sürecekti. Krallığın ticareti Dans sırasında çökmüştü, sayısız köy, kasaba ve kale hasar almış ya da yıkılmıştı, haydutlar ve evsizler de yollara ve ormanlara dadanmışlardı.

Yeni kralla uzlaşmayı reddeden Dul Kraliçe'nin sebep olduğu daha acil bir sorun ortaya çıktı. Oğullarından sonuncusunun öldürülmesi, Alicent'in kalbini taşa dönüştürmüştü. Naiplerin hiçbiri onun ölmesini istemiyordu, bazıları şefkatten, bazıları ise böyle bir hamlenin savaşı yeniden körüklemesinden korktuğundan. Ancak daha önce olduğu gibi saray hayatında yer alamazdı. Krala lanetler yağmaya ya da bazı dikkatsiz muhafızlar bir hançer çalmaya çok meyilliydi. Alicent'e, küçük kraliçenin yanında kalması için bile güvenilemezdi; Majesteleri'yle yemek yemesine en son izin verildiğinde, Jaehaera'ya uyurken kocasının boğazını kesmesini söylemişti ve bunun üzerine çocuk çığlık atmıştı. Sör Tyland, Dul Kraliçe'yi Maegor'un Malikânesi'ndeki odalarıyla sınırlamaktan başka çare-

sinin olmadığını düşünüyordu; küçük bir hapis cezasıydı bu ancak yine de hapis cezasıydı.

El, daha sonra, krallığın ticaretini eski gücüne kavuşturmak ve yeniden inşa sürecine başlamak için kolları sıvadı. Kraliçe Rhaenyra ve Lord Celtigar tarafından yürürlüğe giren vergileri kaldırdığında hem büyük lordlar hem de halk memnun oldu. Taç'ın altınını bir kez daha güvenceye alan Sör Tyland, Dans sırasında mülkleri tahrip edilmiş olan lordlar için kredi olarak bir milyon altın ejderha ayırdı. Ayrıca Kral Toprakları, Lannis Limanı ve Martı Kasabası'nda üç büyük müstahkem ambarın inşasını emretti ve sonrasında da onları doldurmak için yeterli tahıl alımı yaptı. (Son kararname, tahılların fiyatını keskin bir şekilde artırdı; bu durum buğday, mısır ve arpa satan kasabaları ve lordları memnun etti ancak han sahipleri ile genel olarak fakir ve aç olanları kızdırdı.)

Prens Aemond ve Prens Daeron'ın, II. Aegon tarafından sipariş edilen devasa heykelleri üzerinde çalışmayı durdursa da, El, yüzlerce taş ustası, marangoz ve inşaatçıyı Ejderha Çukuru'nun onarımı ve restorasyonu üzerinde çalışmak görevlendirmişti. Kral Toprakları'nın kapıları onun emrinde güçlendirildi böylece şehir surlarının içinden dışından gerçekleşecek saldırılara daha iyi dayanabilirlerdi. El ayrıca, Taç'ın elli yeni savaş kadırgasının inşası için bütçe ayırdığını da açıkladı. Sorgulandığı zaman, naiplere bunun sebebinin tersanelere iş sağlamak ve şehri Triarşi filosundan savunmak olduğunu söyledi... ama pek çoğu Sör Tyland'ın asıl amacının Taç'ın Akıntıtaşı'ndan Velaryon Hanesi'ne olan bağımlılığını azaltmak olduğundan şüphelendi.

El, tersaneyi çalıştırmaya başladığında aynı zamanda batıda süren savaş konusunu da göz önünde bulundurmuş olabilirdi. III. Aegon'ın tahta çıkışı, Ejderhaların Dansı'nın katliamının büyük kısmına bir son vermesine rağmen, genç kralın taç giyme töreninin Yedi Krallık'ın tamamına barış getirdiğini iddia etmek doğu olmaz. Çatışma, kralın saltanatının ilk üç yılında batıda devam etti çünkü Casterly Kayası'ndan Leydi Johanna, oğlu küçük Lord Loreon adına, Dalton Greyjoy'un tahribatlarına direnmeye devam ediyordu. Savaşın detayları burada bizim amacımızın dışında kalıyor (daha fazlasını öğrenmek isteyenler için, Yüce Üstat Mancaster'ın *Deniz İblisleri:*

Adaların Boğulmuş Tanrı'sının Çocuklarının Tarihi'nin ilgili bölümleri bilhassa iyidir). Kızıl Kraken, Dans sırasında siyahlar için değerli bir müttefik olduğunu kanıtlasa da barış gelmesi, demirdoğumluların onlara yeşillerden daha fazla saygı duymadıklarını gösterdi.

Kendisini açıkça Demir Adalar Kralı ilan etmekten kaçınmasına rağmen, Dalton Greyjoy, bu yıllarda Demir Taht'tan gelen herhangi bir buyruğa çok az kulak astı... belki de kral bir çocuk ve El'i de bir Lannister olduğu içindir. Baskınını durdurmak için emredildiğinde, Greyjoy eskisi gibi devam etti. Demirdoğumlular tarafından götürülen kadınları geri götürmeleri söylendiğinde, "sadece Boğulmuş Tanrı'nın bir erkekle tuz hanımları arasındaki bağı kesebileceğini," söyledi. Güzel Ada'yı eski lordlarına iade etme talimatı verilince, "Denizin altından geri dönüp almak istiyorlarsa bir zamanlar onlara ait olan şeyi memnuniyetle geri veririz," diye yanıtladı.

Johanna Lannister, demiradamlara karşı savaşa girmek için yeni bir savaş gemisi filosu kurmaya çalıştığında, Kızıl Kraken tersanelerine inip onları ateşe verdi ve yüzlerce kadının daha ırzına geçti. El öfkeyle sitem edince, Lord Dalton buna cevaben "Öyle görünüyor ki batının kadınları demir erkeklerini, korkak aslanlara tercih ediyorlar çünkü denize atlayıp onları almamız için yalvarıyorlar," dedi.

Westeros'un öbür yanında, savaş rüzgârları dar deniz için de esiyordu. Triarşi'nin Boğaz'daki felaketini kumanda eden amiral Sharako Lohar'ın cinayeti, Üç Kız'ı ateşlere atan, Tyrosh, Lys ve Myr'in arasındaki gerilimi körükleyen ve savaşa dönüşmesine yol açan kıvılcım olduğunu kanıtladı. Artık Sharako'nun ölümünün kişisel bir mesele olduğu yaygın kabul görüyor; kibirli amiral, Siyah Kuğu olarak bilinen bir fahişen uğruna, rakiplerinden biri tarafından öldürüldü. Ancak o sırada ölümü siyasi bir ölüm olarak görülüyordu ve Myr'lilerden şüpheleniliyordu. Lys ve Myr savaşa girdiklerinde Tyrosh, Basamaktaşı üzerinde egemenliğini kanıtlama fırsatını değerlendirdi.

Bu talebi bastırmak için, Tyrosh Yüksek Yargıcı, Triarşi'nin güçlerini Daemon Targaryen'a karşı bir kez komuta etmiş şanlı bir kaptan general olan Racallio Ryndoon'u göreve çağırdı. Racallio, adaları kısa bir sürede istila etti ve Dar Deniz Kralı'nın hükmüne son verdi... ancak tacı kendisi için talep etmeye karar verdi, Yüksek

Yargıç'a ve kendi memleketine ihanet etti. Bunu takip eden allak bullak olmuş dört taraflı savaş, dar denizin güney ucunu ticaret için kapatıp Kral Toprakları, Duskendale, Bakire Havuzu ve Martı Kasabası'nı doğuyla ticaretten mahrum etmek gibi bir etkiye sahipti. Pentos, Braavos ve Lorath da benzer şekilde etkilendi ve Racallio ile kavga eden Kızlara karşı Demir Taht'ı büyük bir müttefik yapma umuduyla Kral Toprakları'na elçiler gönderdi. Sör Tyland onları cömertçe ağırladı ancak tekliflerini reddetti. Naipler konseyine, "Westeros'un, Özgür Şehirler'in bitmeyen kavgalarına karışması büyük bir hata olur," dedi.

Yedi Krallık'ın hem doğusundaki hem de batısındaki denizler alev alevken ve Kışyarı ile Kuzey'e kar fırtınaları inerken can alıcı FS 131 yaklaştı. Kral Toprakları'ndaki ruh hali de mutlu değildi. Şehrin halkı, ikisi de düğünden beri görülmemiş olan, çocuk kralları ve küçük kraliçelerine inancını yitirmeye başlamıştı ve "kapüşonlu El" hakkında fısıldıyorlardı. "Yeniden doğmuş" Çoban, altın pelerinliler tarafından alınmış ve dilini oyulmuş olmasına rağmen, Kral Eli'nin yasaklanmış sanatları nasıl uyguladığına, bebek kanı içtiğine ve yanında "onun eğri büğrü suratını tanrılardan ve insanlardan saklayan bir canavarın" olduğuna dair haberler yayılmıştı.

Kızıl Kale'nin duvarları içinde kral ve kraliçeyle ilgili fısıltılar vardı. Kraliyet evliliği en başından itibaren sıkıntılıydı. Hem gelin hem de damat çocuktu; III. Aegon şimdi on bir yaşındaydı, Jaehaera sadece sekiz yaşındaydı. Evlendikten sonra, resmi durumlar dışında birbirleriyle çok az iletişim kuruyorlardı ve bu bile çok sık olmuyordu çünkü küçük kraliçe odalarını terk etmekten nefret ediyordu. Büyük Üstat Munkun, Yüce Meclis'e yazdığı bir mektupta, "İkisi de yıkık," dedi. Kız, ikiz erkek kardeşinin Kan ve Peynir'in elindeki cinayete tanık olmuştu. Kral dört kardeşinin tamamını kaybetti, daha sonra dayısının annesini bir ejderhaya yedirmesini izledi. Munkun, "Bunlar normal çocuklar değil," diye yazdı. "Onlarda hiç neşe yok; gülmezler, oynamazlar. Kız yatağını geceleri ıslatır ve düzeltildiğinde tesellisiz bir şekilde ağlar. Kendisi leydilerinin dört yaşında gibi davranan sekiz yaşında bir çocuk söylüyor. Düğünden önce sütüne tatlıuyku karıştırmamış olsaydım, çocuk tören sırasında yıkılırdı."

Krala gelince, yeni Büyük Üstat devam etti: "Aegon karısına veya başka bir kıza ilgi göstermiyor. Ata binmiyor, avlanmıyor ya da mızrak dövüşü yapmıyor, aynı zamanda okuma, dans etme ya da şarkı söyleme gibi sakin arayışlardan da hoşlanmıyor. Zekâsı yeterince sağlam görünse de, hiçbir zaman bir konuşma açmaz ve cevapları da o kadar kısa ve öz ki biri, konuşma eyleminin onun için acı verici olduğunu düşünür. Piç çocuk Gaemon Soluksaç dışında arkadaşı yok ve nadiren tüm gece boyunca uyuyor. Kurdun saati boyunca bir pencerenin önünde durup yıldızlara bakıyor ama ona Yüce Üstat Lyman'ın yazdığı *Gökyüzü Krallıkları*'nı takdim ettiğimde, hiç ilgi göstermedi. Aegon nadiren gülümser ve asla kahkaha atmaz ama bunun dışında bir öfke ve korku belirtisinden de yoksun, duyar duymaz sinirlendiği ejderhalar meselesi hariç tabii. Orwyle, Majesteleri'nin sakin ve kendine hâkim olduğunu söylemeye alışmıştı; ben ise bu çocuğun içeriden öldüğünü söylüyorum. Kızıl Kale'nin salonlarında hayalet gibi yürüyor. Kardeşlerim, açık olayım. Kralımız ve krallık adına korkuyorum."

Ne yazık ki korkuları karşılıkları olduğunu kanıtlayacaktı. FS 131 her ne kadar kötü olsa da, önümüzdeki iki yıl çok daha kötüydü.

Eski Büyük Üstat Orwyle'ın İpek Sokağı'nın alt ucuna yakın, Ananınki adlı bir genelevde keşfedilmesi, uğursuzluğun başlangıcıydı. Saç sakalını kesmiş, makam zincirinden kurtulmuştu ve İhtiyar Wyl ismini almıştı, ekmeğini evin müdavimlerini frengiye karşı süpürüp, ovalayıp inceleyerek ve ay çayıyla solucanotu ve filiskini karıştırıp iksirler yaparak Ananınki'nin "kızlarını" istenmeyen çocuklardan kurtararak kazanmıştı. Ananınki'nin bazı genç kızlarına okumayı öğretmeye başlayana dek hiç kimse İhtiyar Wyl'e dikkat etmemişti. Öğrencilerinden biri, altın pelerinlilerden birine yeni yeteneğini sergileyince, o da bu durumdan şüphelendi ve yaşlı adamı sorgulama yoluna gitti. Gerçek yakında ortaya çıktı.

Gece Nöbeti'ni terk etmenin cezası ölümdür. Orwyle henüz yemin etmemiş olsa çoğu hâlâ onu bir yeminbozan olarak görüyordu. Onu gemiyle Sur'a göndermek mevzubahis değildi. Naipler, Lord Stark'ın kendisine ilan ettiği asıl ölüm cezasının uygulanması gerektiğini kabul etti. Sör Tyland buna karşı çıkmadı ancak Kral'ın Adaleti mevkisinin henüz doldurulmadığını ve kör bir adam olarak

kılıç sallamak için kötü bir seçim olduğunu belirtti. Bunu, bahane eden El, Orwyle'ı bir kule hücresine (büyük, havadar ve çok rahat, öyle söylüyorlar) "uygun bir infazcı bulunana kadar" hapsetti. Ne Rahip Eustace ne de Mantar buna kandı; Orwyle, II. Aegon'ın yeşil konseyinde Sör Tyland'la görev almıştı, eski dostlukları katlandıkları şeylerin hatrı El'in bu kararında rol oynadı. Eski Büyük Üstat'a, itiraflarını yazmaya devam edebilmesi için tüy, mürekkep ve parşömen bile sağlandı. Ve böylece, daha sonra halefinin *Gerçek Anlatımı* için paha biçilemez bir kaynak olduğunu kanıtlayacak olan, I. Viserys ve II. Aegon dönemlerinin detaylı bir tarihçesini kaleme aldı.

İki haftadan kısa bir süre içinde, büyük sayılarda yabani gruplarının baskın ve yağma yapmak üzere Ay Dağları'nda ulaştığı raporları Kral Toprakları'na geldi ve Leydi Jeyne Arryn saraydan ayrıldı ve Martı Kasabası'nın toprakları ve insanlarının savunmasına eşlik etmek üzere yelken açtı. Dorne Hudutları boyunca da uğursuz karışıklıklar vardı, çünkü Dorne, kendisini "yeni Nymeria" olarak gören on yedi yaşında, küstah, Aliandra Martell adında yeni bir hükümdara sahipti ve bir de Kızıl Dağlar'ın güneyinde onunla rekabete girmiş genç bir lordları mevcuttu. Saldırılarıyla başa çıkmak için Lord Caron, Kral Toprakları'ndan ayrıldı. Böylece yedi naibin sayısı beş oldu. Bunlardan zenginlik, tecrübe ve ittifakları sayesinde etkili olan net biçimde Deniz Yılanı'ydı ve bu durum kendisini öne çıkarıyordu. Daha da önemlisi, genç kralın güvenmeye istekli olduğu tek insan gibiydi.

Tüm bu nedenlerden dolayı, FS 132'nin üçüncü ayının altıncı gününde, Dalgalar Lordu Corlys Velaryon'un, Kral Toprakları'ndaki Kızıl Kale'de yılankavi merdivenlere çıkarken düşmesiyle, diyar korkunç bir darbe aldı. Büyük Üstat Munkun yardımına koşarak geldiğinde, Deniz Yılanı ölmüştü. Yetmiş dokuz yaşındaydı, dört krala ve bir kraliçeye hizmet etmişti, yeryüzünün uçlarına doğru yelken açmıştı, Velaryon Hanesi'ni daha önce görülmemiş bir zenginlik ve güç seviyesine getirmişti, kraliçe olabilecek bir prensesle evlenmişti, ejderhabiniclerinin babasıydı, kasabalar ve filolar inşa etmişti, savaş zamanında cesaretini ve barış zamanında bilgeliğini

kanıtlamıştı. Yedi Krallık'a bir daha asla onun gibisi gelmeyecekti. Onun göçmesiyle, Yedi Krallık'ın parçalanmış dokusunda büyük bir delik açıldı.

Lord Corlys, yedi gün boyunca Demir Taht'ın altındaki katafalkta kaldı. Daha sonra bedeni, kaptan Gövde'li Marrilda ve oğlu Alyn tarafından *Denizkızının Öpücüğü*'nde Akıntıtaşı'na geri götürüldü. Orada eski ve yıpranmış gemi *Deniz Yılanı* bir kez daha suya indirildi ve Corlys Velaryon ona adını veren gemide denize gömüldüğü, Ejderha Kayası'nın doğusunda, derin sulara çekildi. Daha sonra, geminin batmasıyla birlikte, Yamyam'ın tepelerinde kendini gösterdiği ve büyük siyah kanatlarıyla son selamını verdiği söylendi. (Dokunaklı bir dokunuş ama daha sonradan eklenmiş olması kuvvetle muhtemel. Yamyam hakkında bildiklerimizi düşünürsek, selam vermekten ziyade cesedi yemesi daha uygun olurdu.)

Piç Gövde'li Alyn, şimdi bilinen adıyla Alyn Velaryon, Deniz Yılanı'nın seçtiği varisti ancak halefiyeti tek adaylı değildi. Kral Viserys zamanında, Lord Corlys'in yeğeni Sör Vaemond Velaryon'un kendisini Akıntıtaşı'nın gerçek varisi olarak seçtiği hatırlanacaktır. Bu isyan ona kellesine mal oldu ama geride bir eş ve oğul bıraktı. Sör Vaemond, Deniz Yılanı'nm kardeşlerinin en büyüğünün oğluydu. Başka bir erkek kardeş tarafından olma diğer beş yeğeni de hak iddia ediyordu. Davalarını hasta ve başarısız Viserys'e anlattıklarında, kızının çocuklarının meşruiyetini sorgulayarak büyük bir hata yaptılar. Viserys, dillerini kopardı ancak kafalarını tutmalarına izin verdi. "Sessiz beşli"den üçü Dans sırasında öldü, II. Aegon için Rhaenyra'ya karşı savaştı... ancak ikisi Sör Vaemond'un oğullarıyla birlikte hayatta kaldı ve hepsi "annesi bir fare olan, Gövde'li bu piç"ten Akıntıtaşı'nda daha fazla hakları olduğu konusunda ısrarcıydı.

Sör Vaemond'un oğulları Daemion ve Daeron, iddialarını Kral Toprakları'ndaki konseye taşıdılar. El ve naipler aleyhlerinde karar verdiğinde, akıllıca kararı kabul etmeyi seçip filosundaki gemilere katkıda bulunmaları şartıyla onları Akıntıtaşı'nda topraklarla ödüllendiren Lord Alyn ile uzlaştılar. Sessiz kuzenleri farklı bir rota seçti. Mantar, "Temyizlerini sağlayacak dilleri olmadığından kılıçlarla tartışmayı tercih ettiler," dedi. Bununla birlikte, Akıntıtaşı Kalesi'ndeki muhafızlar, Deniz Yılanı'nın anısına ve seçtiği varisi-

ne sadık kaldıklarında, genç lordlarını öldürme komploları kötüye gitti. Sör Malentine girişim sırasında katledildi; kardeşi yakalandı. Ölüme mahkûm edilen Sör Rhogar, siyahları bürünmeyi seçerek kellesini kurtardı.

Fare'den doğan piç Alyn Velaryon resmen Dalgalar Lordu ve Akıntıtaşı Lordu oldu. Bunun üzerine Deniz Yılanı'nın naipler arasındaki yerini almak için Kral Toprakları'na doğru yola çıktı. (Bir çocukken bile, Lord Alyn hiçbir zaman cesaretten yoksun değildi.) El ona teşekkür etti ve onu eve gönderdi... bu durum anlaşılırdı çünkü Alyn Velaryon'un FS132 itibariyle on altı yaşındaydı. Lord Corlys'in naipler konseyindeki sandalyesi daha yaşlı ve daha deneyimli bir adama teklif edilmişti: Unwin Peake, Yıldızmızrak Lordu, Dunstonbury Lordu, Whitegrove Lordu.

Sör Tyland'ın FS 132'de çok daha acil bir endişesi vardı: Veraset sorunu. Lord Corlys yaşlı ve zayıf olsa da, beklenmedik ölümü, III. Aegon gibi sağlıklı genç kralların bile, herhangi birinin herhangi bir zamanda ölebileceğini sertçe hatırlattı. Savaş, hastalık, kaza... ölmenin çok yolu vardı ve kral vefat ederse, arkasından kim gelecekti?

Lord Manfryd Mooton, "Varisi olmadan ölürse, yine dans edeceğiz, ancak müzik hoşumuza gitmeyebilir," diyerek naipleri uyardı. Kraliçe Jaehaera'nın iddiası, kralınki ve bazılarına göre onunkinden bile güçlüydü, ancak Demir Taht'a o tatlı, sıradan, korkmuş çocuğu getirme fikri delilikti, hepsi hemfikirdi. Kral Aegon'ın kendisi, ona sorulunca, saki Gaemon Soluksaç'ı öne sürdü ve çocuğun "daha önce bir kral olduğunu" hatırlattı. Bu da imkânsızdı.

Aslında, diyarın kabul etmek istediği sadece iki davacı vardı: Prens Daemon'ın ilk karısı Leydi Laena Velaryon'dan olma ikizleri, kralın kız kardeşleri Baela ve Rhaena Targaryen. Kızlar şimdi on altı yaşındaydılar, uzun ve inceydiler, saçları gümüştü, şehrin sevgilileriydiler. Kral Aegon, tahta çıktıktan sonra nadiren Kızıl Kale'in dışına çıktı ve küçük kraliçe asla odalarını terk etmedi, bu yüzden geçen yılın çoğunda, fakirlere sadaka veren, avlanmak ya da şahincilik için dışarı çıkan, elçileri ağırlayan, Kral Eli'yle lordları ziyaret eden, ziyafetlerde (az sayıda olmuştu) ev sahibesi olarak görev yapan, balolara katılan (henüz hiç olmamıştı) Rhaena ya da Baela'yı. İkizler, insanların gördüğü tek Targaryenlardı.

Yine de burada bile, konsey zorluk ve fikir ayrılığıyla karşılaştı. Leowyn Corbray, "Leydi Rhaena görkemli bir kraliçe olur," derken Sör Tyland, Baela'nın annesinin rahminden ilk çıkan olduğunu belirtti. Sör Torrhen Manderly, "Baela çok vahşi," dedi. Sör Willis Fell, "Kendisini yönetemeyen diyarı nasıl yönetebilir?" diye kabul etti. "Rhaena olmalı. Bir ejderhası var, kız kardeşinin ise yok." Lord Corbray cevaben, "Baela bir ejderha *uçurdu*, Rhaena ise sadece bir yavru," deyince, Roland Westerling, "Baela'nm ejderhası müteveffa kralımızı alaşağı etti. Diyarda bunu unutmayacak birçok kişi var. Ona tacı verirsek tüm eski yaraları bir kez daha açarız."

Bu tartışmaya son veren Büyük Üstat Munkun'du, "Lordlarım, önemli değil. İkisi de *kız*. Katliamdan çok az şey mi öğrendik? 101'de Büyük Konsey'in karar verdiği gibi, ilk doğan hakkına uymalıyız. Erkeğin davası kadınınkinden önce gelir." Yine de Sör Tyland, "Bu erkek davacı kimdir, lordum? Hepsini öldürmüşüz gibi duruyor," demesi üzerine Munkun'un konuyu araştıracağını söylemekten başka cevabı yoktu. Böylece çok önemli olan veraset sorunu çözümsüz kaldı.

Küçükken ikizler birbirinden farksızdı ve onları birbirinden ayırt etmek imkânsızdı, ancak bir kez ayrıldıklarında deneyimleri onları çok farklı biçimlerde şekillendirdi. Vadi'de Rhaena, Leydi Jeyne'in avlusunda rahata ve ayrıcalığa sahipti. Hizmetliler saçlarını fırçaladı ve ona banyo yaptırdı; şarkıcılar güzelliğine şarkılar besteledi ve şövalyeler uğrunda çarpıştı. Aynı şey, gülümsemeleri için onlarca cesur genç lordun yarıştığı Kral Toprakları'nda da geçerliydi, ressam onu çizmek ya da onun resmini yapmak için yalvardılar ve şehrin en iyi terzileri elbiselerini yapma onurunu istediler. Ve Rhaena'nın gittiği her yere genç ejderhası Sabah da geliyordu, bir atkı gibi omuzlarına dolanıyordu.

Baela'nın Ejderha Kayası'nda geçirdiği zaman daha zorluydu ve sonunda ateş ve kan vardı. Saraya geldiği zaman, diyardaki her kadın kadar vahşi ve istekliydi. Rhaena, narin ve zarifti; Baela sağlam ve hızlıydı. Rhaena dans etmeyi severdi; Baela binmek... ve uçmak için yaşardı, ejderhası öldüğü zaman bu elinden alınmıştı. Gümüş saçlarını, bir oğlan kadar kısa tutuyordu, bu yüzden ata binerken yüzü kırbaçlanmıyordu. Zaman zaman leydilerinden sokaklarda

macera aramak için kaçardı. Dikendutu Akıntısı'nı (güçlü akıntılarıyla çok iyi yüzücüleri boğduğu bilinirdi) ay ışığı altında yüzerek geçip Kızkardeşler Sokağı boyunca sarhoş at yarışlarına katıldı, kışlalarında altın pelerinlilerle içti, Bit Çukuru'un sıçan çukurlarında parasını ve bazen de kıyafetlerini ortaya koyup kumar oynadı. Bir keresinde üç gün ortadan kayboldu ve geri döndüğünde nerede olduğunu söylemeyi reddetti.

Daha da kötüsü, Baela arkadaş seçiminde başarısızdı. Başıboş köpekler gibi, onları da Kızıl Kale'de mevkilere geleceklerine ya da kendi maiyetinin bir parçası olacaklarına ısrar ederek Kızıl Kale'ye götürdü. Bu evcil hayvanları arasında genç bir hokkabaz, kaslarına hayran olduğu bir demirci çırağı, acıdığı bacaksız bir dilenci, gerçek bir büyücü sandığı bir sihirbaz, bir gezgin şövalyenin çirkin yaveri hatta genelevden bir çift genç kız bile vardı, ikizlerdi, "bizim gibi, Rhae." Bir seferinde bütün bir oyuncu grubunu getirdi. Dini ve ahlaki eğitiminden sorumlu olan Septa Amarys, ondan umutsuzluğa kapılmıştı ve Rahip Eustace bile kızın vahşi dürtülerine gem vuramıyor gibiydi. "Kız evlenmeli, hem de yakında," dedi Kral Eli'ne, "Targaryen Hanesi'ne onursuzluk getirmesinden ve erkek kardeşi Majesteleri'ni utandırmasından korkuyorum," dedi.

Sör Tyland, Rahip'in fikrindeki mantığı gördü... ama aynı zamanda tehlikeler de vardı. Baela'nın talibi çoktu. Genç, güzel, sağlıklı, zengin ve asildi; Yedi Krallık'taki herhangi bir lord, onu karısı yapmak isterdi. Yine de yanlış seçimin ciddi sonuçları olabilirdi çünkü kocası tahtın yakınında duracaktı. Sadakatsiz, zalim veya aşırı hırslı bir eş, savaş ve elemin son bulmasına çare olmazdı. Leydi Baela'yla evlenmek için olası adaylar naipler tarafından konuşuldu. Lord Tully, Lord Blackwood, Lord Hightower (babasının dulunu odalığı olarak almış olmasına rağmen, henüz evli değildi) isimlerinin hepsi öne sürüldü, daha az muhtemel adaylar da mevcuttu: Dalton Greyjoy (yüzlerce tuz hanımına sahip olmakla övünen Kızıl Kraken hiç eş olarak kaya hanımı almamıştı), Dorne Prensesi'nin küçük kardeşi ve hatta haydut Racallio Ryndoon. Hepsi şu veya bu nedenden ötürü gözden çıkarıldı.

Sonunda, El ve naipler konseyi, Leydi Baela'yı Altınkoru Lordu Thaddeus Rowan'a vermeye karar verdi. Rowan şüphesiz ihtiyatlı

bir seçimdi. İkinci karısı bir yıl önce ölmüştü ve yerini almak için uygun bir genç kız aradığı biliniyordu. Erkekliği su götürmezdi; ilk karısından iki oğul ve ikinci karısından beş oğul babasıydı. Kızı olmadığından, Baela kalesinin tartışmasız hanımı olacaktı. Dört küçük oğlu hâlâ evdeydi ve bir kadın eline ihtiyaç duyuyordu. Lord Rowan'ın tüm evlatlarının erkek olması lehineydi; Leydi Baela'dan da bir oğlu olursa, III. Aegon'ın sarih bir halefi olacaktı.

Lord Thaddeus, çok sevilen ve saygı duyulan içten, candan ve neşeli bir adamdı, örnek bir koca ve oğullarına iyi bir babaydı. Dans sırasında Kraliçe Rhaenyra için savaştı ve bunu hevesle, cesaretle yaptı. Kibirli olmadan gururluydu, yargıda adildi ama kindar değildi, arkadaşlarına sadıktı, aşırı dindar olmadan dini vazifelerini yerine getirirdi, hiç şüphesiz kendini beğenmişlikten uzaktı. Tahtın Leydi Baela'ya geçmesi halinde, Lord Rowan kusursuz bir eş olurdu, tüm gücü ve bilgeliği ile onu destekler ve meşru makamını gasp etmeden ya da onun üzerinde bir egemenlik kurmaya çalışmadan yanında olurdu. Rahip Eustace bize, naiplerin müzakerelerin sonuçlarından memnun olduklarını söyler.

Baela Targaryen, kısmetinden haberdar olduğunda zevklerini paylaşmadı. "Lord Rowan, benden kırk yaş büyük, taş gibi kel, benden daha ağır bir göbeği var," dedi Kral Eli'ne. Sonra ekledi, "Oğullarından ikisiyle yattım. En büyüğü ve üçüncüsüyle, herhalde öyleydi. Hem de tek sefer de değil, bu uygunsuz olurdu." Bunda bir gerçeklik payı olup olmadığını söyleyemeyiz. Leydi Baela'nın zaman zaman kasten kışkırtıcı olduğu biliniyordu. Buradaki amacı buysa, başarılıydı. El onu odalarına geri yolladı ve naipler toplanıncaya kadar orada kaldığından emin olmak için kapısına muhafızlar gönderdi.

Ancak bir gün sonra, Baela'nm şatodan bazı gizli yollarla kaçtığını (daha sonra bir pencereden tırmandığı, çamaşırcıyla elbiselerini değiştirdiği ve ön kapıdan çıkıp gittiği tespit edildi) dehşet içinde keşfetti. Yaygara koptuğu sırada Karasu Körfezi'nin tam ortasındaydı ve onu Akıntıtaşı'na götürmesi için bir balıkçı tutmuştu. Orada kuzenini, Dalgalar Lordu'nu aradı ve ona acılarını döktü. İki hafta sonra, Alyn Velaryon ve Baela Targaryen, Ejderha Kayası'ndaki septe evlendi. Gelin on altı yaşındaydı, damat ise neredeyse on yedi.

Naiplerden birçoğu öfkeliydi, Sör Tyland'a evliliğin iptali için Yüksek Rahip'e bir başvuruda bulunmaya çağırdılar onu, ancak El'in kendi cevabı üzerine pek düşünülmemiş bir boyun eğmeydi. İhtiyatlı bir şekilde, evliliğin kral ve saray tarafından düzenlendiğini, eş seçiminden ziyade Leydi Baela'nın meydan okumasının gerçek skandal olduğuna inandığını belirtti. "Çocuk asil kandan geliyor," diye güvence verdi, "ve erkek kardeşi kadar sadık olacağından şüphem yok," dedi. Thaddeus Rowan'ın yaralı gururu, on dört yaşında bir bakire olan Floris Baratheon'la evlenmesiyle yatıştı; "Dört Fırtına" olarak bilinen Lord Borros'un dört kızından en güzeli olduğu düşünülür. Onun durumunda, bu yanlış bir isimlendirmeydi. Biraz havai olsa da tatlı bir kızdı, iki yıl sonra doğum yatağında ölecekti. Ejderha Kayası'nda yapılan evlilik yıllar geçtikçe fırtınalı olduğunu kanıtlayacaktı.

El ve naip konseyi adına, Baela Targaryen'ın Karasu Körfezi'ne gece yarısı kaçışı, onun hakkındaki tüm şüphelerini doğruladı. "Kız vahşi, inatçı ve düşüncesiz, korktuğumuz gibi," diye Sör Willis Fell kederli bir şekilde ilan etti, "ve şimdi kendini Lord Corlys'in sonradan asil yapılma piçine bağladı. Babası bir yılan, annesi bir fare... eşlikçi prensimiz o mu olacak." Baela Targaryen'ın Kral Aegon'ın varisi olamayacağı konusunda naipler hemfikirdi. "Leydi Rhaena olmalı," dedi Mooton, "evlenmek kaydıyla."

Bu kez, Sör Tyland'ın ısrarı üzerine, kızın kendisi tartışmaların bir parçası haline geldi. Leydi Rhaena, kız kardeşinin inatçı olduğu kadar uysal olduğunu kanıtladı. Elbette, kral ve konseyin dilediği kimseyle evlenecekti, kabul etmişti, "ancak yaşlı olmazsa iyi olur çünkü bana çocuk veremez ve şişman olmamasını tercih ederim çünkü yatakta beni ezebilir. Nazik, kibar ve asil olduğu sürece, onu seveceğimi biliyorum." El, lordlar ile şövalyeleri arasında gözdeleri olup olmadığını sorduğunda Leydi Arryn'in yardımcısı olarak ilk kez Vadi'de tanıştığı Sör Corwyn Corbray'e "bilhassa düşkün" olduğunu itiraf etti.

Sör Corwyn ideal bir tercihten uzaktı. İkinci oğuldu ve önceki evliliğinden iki kızı vardı. Otuz iki yaşındaydı, toy bir çocuk değil, bir erkekti. Oysa Corbray Hanesi kadim ve onurluydu, Sör Corwyn, müteveffa babasının Corbraylerin Valyria çeliği olan kılıcı Leydi

Forlorn'u kendisine verdiği şöhretli bir şövalyeydi. Erkek kardeşi Leowyn, Diyarın Koruyucusu'ydu. Tek başına bu bile naiplerin itirazda bulunmalarını zorlaştırırdı. Ve böylece çöp çatıldı: hızlı bir nişan, ardından iki hafta sonra ivedi bir düğün. (El daha uzun bir nişanlılığı tercih ederdi, ancak naipler kız kardeşinin zaten hamile olması durumuna karşın Rhaena'nın hızlıca evlenmesini sağladı.)

İkizler, diyarın FS 132'de evlenen tek leydileri değildi. Aynı yıl, Kuzgunağaç Lordu Benjicot Blackwood, halası Alysanne'in Lord Cregan Stark'la evlenmesine şahitlik etmek için Kışyarı'na giden yolun başında durdu. Kuzey zaten kışın kollarındayken, yolculuk beklendiğinden üç kat uzun sürdü. Ancak düğünün görkemli olduğu söyleniyor; Kara Aly ve kurdu, Kışyarı'nın buzlu tanrıkorusundaki yürekağacının önünde evlendi. Daha sonra şölende, Lord Cregan'ın ilk eşinden olma oğlu, dört yaşındaki Rickon, yeni üvey annesi için bir şarkı söyledi.

Fırtına Sonu'nun dul eşi Leydi Elenda Baratheon da o yıl kendine yeni bir koca aldı. Lord Borros öldüğünde ve Olyvar bir bebekken, fırtınatopraklarına Dornelu saldırıları daha da büyümüştü ve Kralkorusu'ndan haydutlar eksik olmuyordu. Dul, barışı korumak için bir erkeğin güçlü eline olan ihtiyacı hissetti. Akbaba Tüneği'nin Lordu'nun ikinci oğlu olan Sör Steffon Connington'ı seçti. Connington, Leydi Elenda'dan yirmi yaş daha küçük olmasına rağmen, Lord Borros'un Akbaba Kral aleyhine yaptığı seferde cesaretini kanıtlamıştı ve söylenene göre yakışıklı olduğu kadar sertti.

Başka yerlerde, insanlar düğünlerden ziyade savaşla ilgiliydiler. Günbatımı Denizi boyunca, Kızıl Kraken ve onun demiradamları baskın yapmaya devam etti. Tyrosh, Myr ve Lys ile Braavos, Pentos ve Lorath'ın üç başlı ittifakı, Basamaktaşı ve İhtilaflı Topraklar arasında birbirleriyle savaşıyorlardı, bu sırada Racallio Ryndoon'ın haydut krallığı dar denizin dibine sıkışıp kalmıştı. Kral Toprakları, Duskendale, Bakire Havuzu ve Martı Kasabası'nda ticaret kalmamıştı. Tüccarlar krala şikâyetlerini iletmeye geldiler... ama o ya onları görmek istemedi ya görülmesine izin verilmedi, kime tarihçesine güvendiğimize bağlı olarak değişir. Kuzey üzerinde bir kıtlık hayaleti geziyordu, Cregan Stark ve sancaktar lordları erzak

stoklarının azaldığını izlerken, Gece Nöbeti de Sur'un ötesinden giderek artan sayıda gelen vahşi saldırılarını geri çeviriyordu.

O yılın sonlarında, Üç Kızkardeş'e korkunç bir hastalık bulaştı. Kış Ateşi, ona bu ismi vermişlerdi, Sisterton nüfusunun yarısını öldürdü. Hayatta kalan yarısı da hastalığın Ibben Limanı'ndan gelen bir balina avcısı tarafından kıyılarına taşındığına inanıyordu ve bu yüzden Ibben'li tüm denizcileri katledip gemilerini ateşe verdiler. Bir değişiklik arz etmedi. Hastalık Isırık'ı geçip Beyaz Liman'a geldiğinde, rahiplerin duaları ve üstatların iksirleri ona karşı eşit derecede güçsüz kaldı. Binlerce kişi öldü, aralarında Lord Desmond Manderly de vardı. Kuzeydeki en iyi şövalye olan görkemli oğlu Sör Medrick, aynı acıdan son nefesini vermeden önce dört gün daha hayatta kaldı. Sör Medrick çocuksuz olduğu için bunun daha da feci bir sonucu vardı çünkü lordluk, erkek kardeşi Sör Torrhen'e geçmişti ve o da bu sebepten naipler konseyindeki görevini bırakıp Beyaz Liman'ın yönetimini almak için oradan ayrıldı. Bir zamanlar yedi naibin olduğu yerde artık dört tanesi vardı.

Hem büyük hem de küçük pek çok lord, Ejderhaların Dansı sırasında ölmüştü, Hisar'a bu kez Dulların Kışı demişti ve bu isim bu kez hakkını veriyordu. Yedi Krallık'ın tarihinde hiçbir zaman, ne önce ne de sonra, o kadar çok kadın bu kadar büyük bir iktidar sahibi olmadı. İlgili hikâyelerin çoğu, Yüce Üstat Abelon'un *Kadınlar Yönettiğinde: Akıbet Leydileri* adlı dev eserinde derlendi. Abelon yüzlerce dulu ele alsa da biz kendimizi sınırlandırmalıyız. Bu tür dört kadın, ister iyi ister kötü yönde olsun, 132'nin sonlarında ve 133'ün başlarında diyarın tarihinde önemli rol oynadılar.

Bunlardan en önemlisi, küçük oğlu Lord Loreon adına Lannister Hanesi'nin topraklarını yöneten Casterly Kayası'nın dulu Leydi Johanna idi. Müteveffa kocasının ikizi olan III. Aegon'ın Eli'ne, saldıranlara karşı ona yardım göndermesi için tekrar tekrar istekte bulunmuştu, ancak hiç yardım gelmedi. Halkını korumak için çaresiz olan Leydi Johanna, en sonunda, Lannis Limanı ve Casterly Kayası'ndan olanları düşmanlarına karşı yönlendirmek için bir erkeğin zırhını kuşandı. Şarkılar, Kayce duvarlarının altına nasıl bir düzine demirdoğumluyu katlettiğini anlatıyor, ancak bunlar sarhoş şarkıcıların eserleri olduğunda güvenle göz ardı edilebilir (Johanna

savaşta bir sancak taşıyordu, kılıç değil). Cesareti, batılılara ilham verdi ve saldırganlar kısa sürede uzaklaştırıldı ve Kayce kurtarıldı. Ölenler arasında Kızıl Kraken'ın en sevdiği amcası vardı.

Tumbleton'un dul eşi Leydi Sharis Footly, paramparça olan kasabayı restore etme çabalarıyla farklı bir ün kazandı. Bebek oğlu adına hükmetti (İkinci Tumbleton'dan yarım yıl sonra doğan siyah saçlı çocuğunu müteveffa lord kocasının öz varisi ilan etti ama çocuğun babasının Cesur Jon Roxton olması daha muhtemel), Leydi Sharis, dükkânların ve evlerin yanık iskeletlerini indirdi, kasaba duvarlarını yeniden inşa etti, ölüleri gömdü, kampların bulunduğu tarlalara buğday, arpa ve turp ektiler ve hatta ejderhalar Vermithor ile Denizsisi'nin başlarını kasabanın merkezine temizleyip taşıdı, gezginler onları görmek için iyi para ödüyordu (bakmak bir kuruş, dokunmak bir yıldız).

Eski Şehir'de, Yüksek Rahip'le Lord Ormund'un dul eşi Leydi Sam arasındaki ilişkiler, Haşmetmeapları'nın üvey oğlunun yatağından kendisini alma ve günahları için sessiz bir kız kardeşi olma yeminini ihmal ettiği zaman, kötüleşmeye devam etti. Nefretinde haklı olan Yüksek Rahip, Eski Şehirli Dul Leydi'yi utanmaz bir zanlı olarak kınadı ve tövbe edip af dileyene dek Yıldızlı Sept'a ayak basmasını yasakladı. Bunun yerine, Leydi Samantha bir savaş atına bindi Haşmetmeapları bir duaya öncülük ettiği sırada septin içine fırladı. Amacını öğrenmek istediğinde, Leydi Sam, septe ayak basmasını yasaklamasına rağmen at toynaklarıyla ilgili bir şey demediğini söyledi. Sonra şövalyelerine kapıları kapatmasını emretti; eğer septin ona kapalı olacaksa, herkese kapalı olacaktı. Yüksek Rahip "at üstündeki fahişe"ye beddualar etmesine rağmen sonunda Septon'un pes etmekten başka çaresi yoktu.

Bu olağanüstü kadınların dördüncüsü (ve sonuncusu da), Tanrı Gözü'nün sularının yanındaki engin harabe Harrenhal'ın bükülmüş ve patlamış kulelerinden ortaya çıktı. Daemon Targaryen ve yeğeni Aemond, son uçuşları için orada buluştuğundan beri uzak durulmuş ve unutulmuş, Kara Harren'ın lanetli koltuğu, gezginlerden, balıkçılardan ve çiftçilerden haraç kesmek için duvarların arkasından çıkan haydutların, hırsız şövalyelerin ve evsizlerin meskeni olmuştu. Bir yıl önce sayıları azdı, ancak sayıları artık

artmıştı ve kadın bir büyücünün kendilerine hükmettiği, korkutucu güçleri olan bir cadı kraliçesi olduğu söyleniyordu. Bu hikâyeler Kral Toprakları'na ulaştığında, Sör Tyland kaleyi geri alma vakti geldiğine karar verdi. Bu görevi, şehirden elli kadar deneyimli erkekle birlikte yola çıkan Kral Muhafızları şövalyesi Sör Regis Groves'e verdi. Darry Kalesi'nde Sör Damon Darry de yakın sayıda adamla ona katıldı. Hesapsızca, Sör Regis bunun birkaç çapulcu ile başa çıkmak için fazlasıyla yeterli olacağını varsayıyordu.

Ancak Harrenhal duvarları önüne gelince, kapıları kapalı buldu ve yüzlerce silahlı adam siperlerdeydi. Kale içinde en az altı yüz can vardı, üçte biri savaşacak yaştaydı. Sör Regis lordlarıyla konuşmak istediğini söyleyince, yanında bir çocukla birlikte bir kadın onunla konuşmak üzere öne çıktı. Harrenhal'ın "cadı kraliçesi", Prens Aemond Targaryen'ın bir zamanlar mahkûmu, sonra odalığı şimdi de dulu olduğunu iddia eden, öz Harrenhal'lı sütanne Alys Nehir'den başkası değildi. Çocuk Aemond'undu, şövalyeye öyle söyledi. "Onun piçi mi?" dedi Sör Regis. "Öz oğlu ve varisi," diye yanıtladı Alys Nehir, "ve Westeros'un meşru kralı." Şövalyeye "kralı önünde diz çöküp" kılıcını emrine sunmasını emretti. Sör Regis, "Piçlere diz çökmem, hele de bir akraba katili ve bir süt ineğinin eniğine," diyerek buna güldü.

Daha sonra yaşananlar bir tartışma konusu olmaya devam ediyor. Bazıları Alys Nehir'in sadece bir elini kaldırdığını ve Sör Regis'in kafatasının parçalanıp kan ve beyni püskürene kadar çığlık atmaya ve başını tutmaya başladığını söylüyor. Diğerleri dulun hareketinin, siperlerdeki bir arbaletin Sör Regis'in gözüne giren oku fırlatmasına izin verdiği bir sinyal olduğu konusunda ısrarcı. Yüzlerce fersah ötede olan Mantar, duvardaki adamlardan birinin sapan kullanma konusunda yetenekli olduğunu ileri sürüyor. Yumuşak kurşun topların, yeterli kuvvetle asıldığında, Groves'in erkeklerinin gördüğü ve büyücülüğe atfettiği bir çeşit patlayıcı etkiye neden olduğu bilinmektedir.

Durum ne olursa olsun, Sör Regis Groves bir anda öldü. Yarım kalp atışı sonra, Harrenhal kapıları açıldı ve uluyan biniciler ilerledi. Kanlı bir kavga yaşandı. Kralın adamları bir kenara atıldı. İyi giyimli, iyi zırhlı ve iyi eğitimli Sör Damon Darry, kaçan birkaç

kişiden biriydi. Cadı kraliçesinin adamları, kovalamayı bırakmadan önce bütün gece boyunca onun peşinden gitti. Otuz iki erkek Darry Kalesi'ne dönecek kadar yaşadı, yüz kişi gitmişlerdi.

Ertesi gün, otuz üçüncü ortaya çıktı. Bir düzine kişiyle birlikte yakalandıktan sonra, bir uyarı vermek üzere serbest bırakılmadan önce diğerlerinin birer birer işkence görerek ölmelerini izlemek zorunda kaldı. "Size kadının ne dediğini anlatacağım," dedi, "ama gülemezsiniz. Dul beni lanetledi. Herhangi biriniz gülerse, ben ölürüm," dedi. Sör Damon, onu kimsenin gülmeyeceğine temin ettikten sonra, "Diz çökmek istemediğin sürece bir daha gelme, diyor. Surlarına yaklaşan her adam ölecekmiş. Taşlarda güç varmış ve dul onu uyandırmış. Yedi hepimizi korusun, bir *ejderhası* var. Onu gördüm."

Habercinin adı bize kalmadı, tıpkı gülen adamınki gibi. Ama biri güldü, Lord Darry'nin adamlarından biri. Haberci ona baktı, mustaripti, sonra boğazını tuttu ve hırıltılar yükselmeye başladı. Nefes alamıyordu, birkaç dakika içinde ölmüştü. Sanki bir kadının parmaklarının izleri, odadaymış da onu boğuyormuş gibi derisinin üzerinde görülebilirdi.

Bir Kral Muhafızları şövalyesinin ölümü, Sör Tyland için büyük sıkıntı yaratıyordu ancak Unwin Peake, Sör Damon Darry'nin büyücülük ve ejderhalardan bahsini dikkate almadı ve Regis Groves ve adamlarının ölümünü haydutlara bağladı. Diğer naipler de aynı fikirdeydi. Onların Harrenhal'ı araştırmalarını sağlamak için daha sağlam bir güç gerekli olacaktı, FS 132'nin "barışçıl" bir yıl olarak sona erdiği sonucuna vardılar. Ancak Sör Tyland, böyle bir saldırı düzenlemeden, hatta Sör Regis'in yerini Aegon'ın Yedisi'nde kimin alabileceğini düşünmeden önce, şehre baskın yapan herhangi bir "cadı kraliçesi"nden daha kötü bir tehdit karşılarına çıkmıştı. FS 133'ün üçüncü gününde, Kış Ateşi, Kral Toprakları'na geldi.

Ateş, Kardeştopraklıların inandığı gibi Ib'in karanlık ormanlarında doğup bir balina avcısı tarafından Westeros'a getirilip getirilmediği kesin olmasa da, limandan limana doğru ilerlediği bir gerçekti. Beyaz Liman, Martı Kasabası, Bakire Havuzu ve Duskendale, sırasıyla her birine uğramıştı; Braavos'un da helak olduğuna dair haberler vardı. Hastalığın ilk belirtisi, yüzdeki kızarıklıklardı, pek

çok kişinin soğuk bir kış gününün soğuk havasına maruz kaldıktan sonra ortaya çıkan parlak kırmızı yanaklarla karıştırılması kolaydı. Ama ateş bitmezdi, ilk başta hafif olurdu ama gitgide yükselirdi. Kanatma fayda etmedi, sarımsak ya da denenen çeşitli iksirler fayda etmedi. Etkilenenlerin kar ve buzlu su küvetlerine konulması ateşin seyrini yavaşlatıyor gibi göründü, ancak ateş durmadı, hastalıkla uğraşan üstatlar bunun farkına vardı. İkinci gün hasta şiddetle titremeye başlardı ve dokunulmayacak kadar sıcak hissetse de üşümekten şikâyet ederdi. Üçüncü gün hezeyan ve kanlı terler gelirdi. Dördüncü gün, kişi ölürdü... ya da ateş düşerse, iyileşme yoluna girerdi. Dört kişiden sadece biri Kış Ateşi'nden kurtuldu. Titreme, Jaehaerys döneminde Westeros'u perişan ettiğinden beri Yedi Krallık'ta böylesine bulaşıcı ve öldürücü bir hastalık görülmemişti.

Kral Toprakları'nda ölümcül kızarıklığın ilk işaretleri, deniz kıyısında, gemilerde, balıkçılarda, liman işçilerinde, körfezlerde ve işlerini Karasu Akıntısı'nın yanında yapan fahişelerde görüldü. Birçoğu hasta olduklarını bile fark etmeden önce, hastalığı şehrin her tarafına, zenginine de fakirine de yaydılar. Haber saraya ulaştığında, Büyük Üstat Munkun, hastalananların bir kısmını incelemeye, bunun gerçekten Kış Ateşi değil de daha zararsız bir hastalık olup olmadığını teşhis etmeye gitti. Gördüklerinden korkan Munkun, onlarca ateşli fahişe ve liman işçisi ile yakın temasından etkilenmiş olabileceği korkusuyla kaleye geri dönmedi. Bunun yerine, yardımcısını acil bir mektupla Kral Eli'ne gönderdi. Sör Tyland hemen harekete geçti, altın pelerinlilere şehri kapatmalarını emretti ve ateşin gidişine kadar kimsenin girip çıkmadığından emin olunmasını sağladı. Hastalığı kral ve saraydan uzak tutmak için Kızıl Kale'nin büyük kapıları da sürgülendi.

Kış Ateşi kapılara, muhafızlara ya da kale duvarlarına, ne yazık ki saygı duymuyordu. Ateş güneye doğru hareket ettikçe gücünü kaybetmiş gibi gözükse de, müteakip günlerde on binlerce kişinin ateşi yükseldi. Bunların dörtte üçü öldü. Büyük Üstat Munkun, dörtten şanslı biri olduğunu kanıtladı ve düzeldi... ama Kral Muhafızları'nın Kumandanı Sör Willis Fell, Yeminli Kardeşleri'nin ikisiyle birlikte hastalıktan nasibini aldı. Lord Koruyucu Leowyn Corbray, hastalığa yakalanınca odalarına çekildi ve kendisini sıcak

şarapla tedavi etmeye çalıştı. Odalığı ve hizmetkârlarıyla birlikte öldü. Kraliçe Jaehaera'nın hizmetçilerinden ikisi ateşe yakalandı ve ona yenildi, ancak küçük kraliçenin kendisi sağlam ve sağlıklı kalmaya devam etti. Şehir Muhafızları Kumandanı öldü. Dokuz gün sonra, halefi onu mezara kadar takip etti. Naipler de sakınılmadı. Lord Westerling ve Lord Mooton da hastalandı. Lord Mooton'un ateşi düştü ve çok zayıflamasına rağmen hayatta kaldı. Roland Westerling, daha yaşlı bir adamdı, öldü.

Ölümlerden biri merhamet olarak görülebilir. Kral I. Viserys'in ikinci karısı, oğulları Aegon, Aemond ve Daeron ile kızı Helaena, Hightower Hanesi'nden Dul Kraliçe Alicent, Lord Westerling'le aynı gece, günahlarını itiraf ettikten sonra öldü. Çocuklarının hepsinden uzun yaşamıştı ve ömrünün son yılını odalarında sınırlı geçirdi, septası, yiyecek getiren hizmetçi kız ve kapının dışındaki muhafızlar dışında eşlikçisi yoktu. Ona kitaplar, iğneler ve iplikler verildi ama muhafızlar Alicent'in okuma veya dikmeye ayırdığından daha fazla zamanı ağlayarak harcadığını söyledi. Bir gün bütün kıyafetlerini parçalara ayırdı. Yıl sonunda kendisi ile konuşmaya başlamış ve yeşil rengine karşı derin bir tiksinti duymaya yaşamıştı.

Son günlerinde Dul Kraliçe daha sağduyulu görünüyordu. "Oğullarımı tekrar görmek istiyorum," dedi septaya, "ve tatlı kızım Helaena'yı, ah... ve Kral Jaehaerys'i. Küçükken yaptığım gibi, ona okuyacağım. Çok hoş bir sesim olduğunu söylerdi." (Garip bir şekilde, son saatlerinde Kraliçe Alicent sık sık İhtiyar Kral'dan bahsetti, ama asla kocası, Kral Viserys'in lafını açmadı.) Yabancı, yağmurlu bir gecede, kurt saatinde onun için geldi.

Tüm bu ölümler, bize her büyük lordun ve soylu leydinin ilham verici sözlerini aktarmaya özen gösteren Rahip Eustace tarafından sadıkça kaydedildi. Mantar da ölümden bahseder fakat insanların ahmaklıklarını yazmaya daha çok vakit ayırır, gösterişsiz bir kavalyenin güzel bir hizmetli kıza kızarıklığa yakalandığını söyleyip onu, "Dört gün içinde öleceğim, sevgi nedir bilmeden ölmek istemiyorum," diyerek namusunu onunla paylaşma nasıl ikna ettiğini anlattığı emsalde olduğu gibi. Bu numara o kadar başarılı oldu ki bunu başka altı kızla daha yaptı... ama ölemediği zaman konuşmaya başladılar ve numarası ortaya çıktı. Mantar kendi hayatta

kalmasını içmeye bağlar. "Yeterince şarap içersem, hasta olduğumu asla anlamayacağımı düşünmüştüm ve her soytarının bildiği gibi, bilmediğiniz şeyler size asla zarar vermez."

Bu karanlık günlerde, iki beklenmedik kahraman kısaca öne çıktı. Birincisi, pek çok üstat ateşe yakalandıktan sonra gardiyanlarının onu hücresinden serbest bıraktığı Orwyle'dı. Yaşlılık, korku ve uzun hapsi, önceden olduğu adamdan kalıntılar bırakmıştı geriye ve tedavileri de iksirleri de diğer üstatlarınkinden daha etkili olmadı ancak Orwyle kurtulabilecekleri kurtarmak ve kurtulamayacakların da hastalığa katlanmasını kolaylaştırmak için yorulmadan çalıştı.

Diğer kahraman, herkes şaşırtan biçimde, genç kraldı. Aegon, Kral Muhafızları'ın korkularına rağmen günlerini hastaları ziyaret ederek geçirdi ve sık sık saatlerce yanlarında oturdu, bazen ellerini tuttu bazen de ateşli alınlarını serin, nemli bezlerle yatıştırdı. Majesteleri nadiren konuşmasına rağmen, sessizliğini onlarla da paylaştı ve ona hayatlarından hikâyeler anlatırlarken, affedilmeleri için yalvarırlarken veya fetihler, nezaket ve çocuklardan bahsederlerken onların anlattıklarını dinledi. Ziyaret ettiği insanların çoğu öldü, ancak sonrasında hayatta kalanlar, kurtuluşlarını kralın "şifa veren ellerinin" dokunuşuna bağlayacaktı.

Oysa, halktan birçok kişinin inandığı gibi kralın dokunuşunda bir sihir vardıysa eğer, en çok ihtiyaç duyulduğunda başarısız oldu. III. Aegon'ın ziyaret ettiği son yatak başı, Sör Tyland Lannister'ın--kiydi. Şehrin en karanlık günleri boyunca, Sör Tyland, Yabancı'ya karşı gece gündüz çaba göstererek El Kulesi'nde kalmıştı. Kör ve sakat olsa da, neredeyse sonuna kadar yorgunluk dışında acı çekmedi... ama acımasız kaderde olduğu gibi, en kötüsü geçtikten ve Kış Ateşi'nin yeni vakaları neredeyse bittikten sonra, bir sabah Sör Tyland hizmetkârına pencereyi kapatmasını söyledi. "Burası çok soğuk," dedi... ocaktaki ateş yanıyordu ve cam zaten kapalıydı.

El bundan sonra hızlı bir şekilde zayıf düştü. Ateş her zaman yaptığı gibi dört yerine iki gün içinde canını aldı. Rahip Eustace öldüğü sırada onun yanındaydı, hizmet ettiği çocuk kral da oradaydı. Aegon, son nefesini alırken elini tutuyordu.

Sör Tyland Lannister hiç sevilmemişti. Kraliçe Rhaenyra'nın ölümünden sonra, II. Aegon'a kraliçenin oğlu Aegon'ı da öldürme

çağrısı yaptı ve bazı siyahlar bunun için ondan nefret ediyordu. Ancak II. Aegon'ın ölümünden sonra, III. Aegon'a hizmet etmeye devam etmişti ve bunun için de bazı yeşiller ondan nefret ediyordu. İkiz kardeşi Jason'dan birkaç kalp atışı sonra annesinin rahminden ikinci olarak çıkmıştı, lordluluğun ihtişamını ve Casterly Kayası'ın altınını reddetmiş, dünyadaki yerini kendi başına elde etmişti. Sör Tyland hiç evlenmedi ve çocuğu olmadı, bu yüzden son nefesini verdiği zaman yasını tutabilecek az kişi vardı. Bozuk yüzünü gizlemek için giydiği örtü, altındaki görüntünün canavarca ve meşum olduğu masalına yol açtı. Bazıları Westeros'u, Kızların Savaşı'ndan uzak tuttuğu ve batıdaki Greyjoyları engellemek için çok az şey yaptığı için ona namert dedi. II. Aegon'ın hazine başıyken Taç'ın altınının dörtte üçünü Kral Toprakları'ndan taşıyan Tyland Lannister, Kraliçe Rhaenyra'nın çöküşünün tohumlarını ekmişti; sonunda gözlerine, kulaklarına ve sağlığına; kraliçeye de tahtına ve hayatına mal olacak bir kurnazlık darbesiydi indirdiği. Yine de, Rhaenyra'nın oğluna El olarak iyi ve sadık bir şekilde hizmet ettiği söylenmelidir.

Kral Naiplerinin Dönemi

Savaş ve Barış ve Sığır Gösterileri

Kral III. Aegon hâlâ bir çocuktu, on üçüncü isim gününe çok yakındı, ancak Sör Tyland Lannister'ın ölümünü izleyen günlerde, yaşının ötesinde bir olgunluk sergiledi. Kral Muhafızları komutasında ikinci olan Sör Marston Su'yu es geçip, Majesteleri, Sör Robin Massey ve Sör Robert Darklyn'e beyaz pelerinler verdi, Massey'yi de Lord Kumandanı yaptı. Büyük Üstat Munkun hâlâ şehirde, Kış Ateşi mağdurlarıyla ilgileniyor iken, Majesteleri, selefine döndü ve eski Büyük Üstat Orwyle'a Lord Thaddeus Rowan'ı şehre çağırması talimatını verdi. "Lord Rowan'ı El'im olarak alacağım. Sör Tyland, kız kardeşimle onu evlendirmeyi ciddi ciddi düşündü, bu yüzden ona güvenilebileceğini biliyorum." Baela'nın da saraya geri dönmesini istedi. "Lord Alyn benim amiralim olacak, tıpkı dedesi de olduğu gibi." Orwyle, belki de bir kraliyet affının umudu içerisinde, aceleyle kuzgunları gönderdi.

Ancak Kral Aegon, naip konseyine danışmadan hareket etmişti. Kral Toprakları'nda sadece üçü kalmıştı: Lord Peake, Lord Mooton ve Kızıl Kale'nin içinde hızla koşup Sör Robert Darklyn'e Kızıl Kale'nin kapılarının bir kez daha açılmasını emreden Büyük Üstat Munkun. Manfryd Mooton yataktan çıkamıyordu, hâlâ ateşle olan savaşından sonra gücünü geri kazanma sürecindeydi ve Leydi

Jeyne Arryn ile Lord Royce Caron'ın görüşmelerde yer almak için Vadi ve Dorne Hudutları'ndan geri çağrılmasını ve onlar dönene kadar herhangi bir kararın ertelenmesini istedi. Ancak meslektaşlarının hiçbirini sağlamayacaktı, Lord Peake, eski naiplerin Kral Toprakları'nı terk ederek konseydeki yerlerini bıraktıklarında ısrar ediyorlardı. Büyük Üstat'ın desteğiyle (Munkun sonradan muvafakatinden pişmanlık duyacaktı), Unwin Peake daha sonra, on iki yaşında hiçbir çocuğun bu kadar ağır meselelere karar verecek muhakemeye sahip olmadığı gerekçesiyle kralın bütün atama ve düzenlemelerini bir kenara koydu.

Marston Su, Kral Muhafızları'nın Lord Kumandanı olarak onaylanırken, Darklyn ve Massey'ye beyaz pelerinlerini teslim etmeleri emredildi, böylece Sör Marston bunları kendi seçtiği şövalyelere ihsan edecekti. Büyük Üstat Orwyle, idamını beklemek için hücresine geri gönderildi. Lord Rowan'ı küstürmemek adına, naipler ona aralarında bir yer önerip yüksek hâkim ve kanun başı makamını teklif etti. Alyn Velaryon'a benzer bir jest yapılmadı, ama elbette onun yaşında ve onun gibi şüpheli soya sahip bir çocuğa Lord Amiral makamının verilmesi söz konusu değildi. Daha önce ayrı olan Kral Eli ve Diyarın Koruyucusu makamları artık birleştirildi ve Unwin Peake'in kendisi dışında hiç kimse tarafından doldurulmadı.

Mantar bize, Kral III. Aegon'ın, naiplerinin Massey ve Darklyn'i görevden alma kararlarına somurtkan bir sessizlikle tepki verdiğini ve itiraz etmek için yalnızca bir kez konuştuğunu söylüyor. "Kral Muhafızları ömür boyunca hizmet ederler," dedi çocuk, buna cevaben Lord Peake de, "Sadece doğru bir şekilde atandıklarında, Majesteleri," dedi. Bundan farklı olarak Rahip Eustace bize kararlarını "nazik biçimde" karşıladığını ve Lord Peake'a bilgeliği içinde teşekkür ettiğini söylüyor. "Siz lord hazretlerinin de bildiği üzere ben hâlâ bir çocuğum ve bu meselelerde desteğe ihtiyacım var." Gerçek duyguları aksi halde olsaydı bile Aegon onları dile getirmeyi tercih etmezdi, onun yerine sessizliğe ve dinginliğe geri çekilirdi.

Bir anlığına durmamız ve bakışlarımızı Lord Naip, Kral Eli ve Diyarın Koruyucusu olarak Yedi Krallık'a üç yıl boyunca hükmeden Unwin Peake'e yöneltmemiz icap ediyor.

Hanesi, Menzil'in en eskileri arasındaydı, derin kökleri Kahramanlar Çağı'na ve İlk İnsanlara kadar uzanıyordu. Şanlı ataları arasında, Kalkankıran Sör Urrathon, Kâtip Lord Efendi Meryn, Altın Kâse'den Leydi Yrma, Kuşatan Sör Barquen, Büyük Lord Eddison, Küçük Lord Eddison ve İntikamcı Emerick gibi efsaneleri sayabilir. Menzil tüm Westeros'taki en zengin ve en güçlü krallık olduğu zamanlarda pek çok Peake, Yüksek Bahçe'da danışman olarak görev yapmıştı. Manderly Hanesi'nin gururu ve gücü boylarını aştığında, onların kibrini alan ve onları Kuzey'e sürgüne gönderen Lorimar Peake'ti, bunun için Bahçeci Kral III. Perceon, kendisine Manderly'nin Dunstonbury'deki koltuğunu ve ona bağlı topraklarını vermişti. Kral Perceon'un oğlu Gwayne, Lord Lorimar'ın kızını da gelini olarak aldı ve onu Tüm Menzil'in Kraliçesi olarak Yeşil El'in altında oturan yedinci Peake yaptı. Yüzyıllar boyunca, Peake Hanesi'nin diğer kızları Redwyneler, Rowanlar, Costayneler, Oakheartlar, Osgreyler, Florentlera hatta Hightowerlar ile evlendi.

Bütün bunlar ejderhaların gelmesiyle sona ermişti. Lord Armen Peake ve oğulları, Kral Mern'in yanında Ateş Tarlası'nda öldüler. Gardener Hanesi'nin yok olmasıyla Fatih Aegon, Yüksek Bahçe'yi ve Menzil'in yönetimini Tyrell Hanesi'ne vermişti. Tyrelllerin Peakelerle kan bağı yoktu ve bu yüzden onlara yardım etmek için bir nedenleri de yoktu. Ve böylece bu mağrur evin yavaş çöküşü başlamıştı. Bir asır sonra, Peakeler hâlâ üç kaleye sahipti ve toprakları bilhassa zengin olmasa da geniş ve kalabalıktı, ancak artık Yüksek Bahçe'nin sancaktarları arasında önemli bir yerleri yoktu.

Unwin Peake bunu telafi etmeye ve Peake Hanesi'ni eski haşmetine kavuşturmaya kararlıydı. 101'in Büyük Konsey'de çoğunluğa taraf olan babası gibi, erkeklerin yönetiminde bir kadının yeri olduğuna inanmıyordu. Ejderhaların Dansı sırasında, Lord Unwin yeşillerin en sertleri arasındaydı ve II. Aegon'ı Demir Taht'ta tutmak için bin kılıç ve mızrakla ilerlemişti. Ormund Hightower Tumbleton'da öldüğünde, Lord Unwin ordunun komutasının kendisine geçmesi gerektiğine inanıyordu, ancak bu, entrikacı rakipleri tarafından engellendi. Bunu hiçbir zaman affetmedi, dönek Owain Bourney'yi bıçakladı ve ejderhabinicileri Hugh Çekiç ve Ulf Beyaz

cinayetlerinin komplosunu kurdu. Dikenler'in önde gelenlerinden (bu yaygın olarak bilinmese de) ve halen yaşayan üç kişisinden biri olan Lord Unwin, Tumbleton'da hafife alınmayacak bir erkek olduğunu kanıtlamıştı. Bunu Kral Toprakları'nda tekrar kanıtlayacaktı.

Kral Muhafızları'nın komutasına Sör Marston Su'yu getiren Lord Peake şimdi onu kendi akrabası olan iki yeğeni, Yıldızmızrak'tan Sör Amaury Peake ve piç kardeşi Sör Mervyn Çiçek'e beyaz pelerinleri giydirmek için razı etti. Şehir Muhafızları, Tumbleton'da ölen Dikenler'den birinin oğlu olan Sör Lucas Leygood'un komutasına yerleştirildi. Kış Ateşi ve Delilik Ayı sırasında ölen erkeklerin yerine, El, beş yüze yakın kendi adamına altın pelerinler verdi.

Lord Peake'in güvenen bir doğası yoktu ve Tumbleton'da gördükleri (ki bu bir kısmıydı) üzere azıcık bir şans bile verilirse düşmanlarının onu indireceği konusuna ikna etmişti. Kendi güvenliğini göz önünde bulundurarak, kendisini kişisel muhafızlarıyla çevreledi, on tane yalnızca kendisine (ve üzerlerine döktüğü altına) sadık paralı asker, sonunda onun "Parmakları" olarak tanındı. Kaptanları, Tessario adında, Volantis'li bir maceracıydı, bir köle asker olduğunu gösteren, yüzü ve sırtı boyunca uzanan kaplan şeridi dövmeleri vardı. İnsanlar onun yüzüne karşı Kaplan Tessario derlerdi ve bu hoşuna giderdi; arkasından ise Başparmak Tessario diye bahsederlerdi, Mantar'ın kendisine bahsettiği alaycı bir lakaptı bu.

Kendisini güvenceye aldıktan sonra, yeni El, sadakatinin daha az olduğunu düşündüğü kişiler yerine kendi destekçilerini, akrabalarını ve arkadaşlarını saraya getirmeye başladı. Dul teyzesi Clarice Osgrey, hizmetçilerini ve görevlilerini denetleyip Kraliçe Jaehaera'nın meskeninden sorumlu tutuldu. Yıldızmızrak'ta silah ustası olan Sör Gareth Long, Kızıl Kale'de de aynı unvanı aldı ve şövalyelik için Kral Aegon'ı eğitmekle görevlendirildi. Lord Peake dışında Dikenler'den sağ kalan iki kişi olan Holyhall Lordu George Graceford ve Risley Glade Şövalyesi Sör Victor Risley sırasıyla Lord İşkenceci ve Kral'ın Adaleti olarak atandılar.

El, daha genç bir adam olan Rahip Bernard'ı, sarayın manevi gereksinimlerini yönetmek ve Majesteleri'nin dini ve ahlaki talimatlarını denetlemek üzere getirerek Rahip Eustace'ı görevden alacak kadar bile ileri gitti. Bernard da kendi kanındandı, büyük

büyükbabasının küçük kız kardeşinin soyundan geliyordu. Görevinden azledildikten sonra, Rahip Eustace, Kral Toprakları'ndan ayrılıp doğum yeri olan Yıldızlı Sept'e gitti; burada kendisini muazzam (biraz tumturaklı) çalışması, *İsminin Birincisi Kral Viserys'in Saltanatı ve Ardından Gelen Ejderhaların Dansı*'na adadı. Ne yazık ki, Rahip Bernard, saray söylentilerini kaydetmek yerine kutsal müzikler bestelemeyi tercih etti ve bu yüzden yazılara tarihçiler ve bilginler çok az ilgi duyuyor (ve ne yazık ki kutsal müzikten zevk alanların bile pek ilgisini çekmiyor).

Bu değişikliklerin hiçbiri genç kralı memnun etmedi. Majesteleri, Kral Muhafızları'ndan özellikle mutsuzdu. İki yeni adamı ne sevdi ne de onlara güvendi ve Sör Marston Su'nun annesinin ölümündeki mevcudiyetini de unutmadı. Kral Aegon, eğer bu mümkünse, El'in Parmakları'nı daha da sevmiyordu, özellikle de onların düşüncesiz ve ağzı bozuk kumandanları Baş Parmak Tessario'yu. Volantis'linin, Aegon'ın Kral Muhafızları'ndan biri yapmak istediği genç şövalyelerden biri

olan Sör Robin Massey'yi iki adamın da satın almak istediği bir attan dolayı çıkan kavgada öldürdüğü zaman bu hoşnutsuzluk, nefrete dönüşmüştü.

Kral kısa süre sonra yeni silah ustası için de güçlü bir antipati geliştirdi. Sör Gareth Long yetenekli bir kılıç ustasıydı ancak Yıldızmızrak'ta eğittiği çocuklara karşı sertliği ile ünlenen sert bir yöneticiydi. Standartlarına uymayanlar günlerce uykusuz kaldılar, buzlu su küvetlerine sokuldular, başlarını tıraş ettiler ve dövüldüler. Bu cezaların hiçbiri, yeni görevinde Sör Gareth'e sunulmadı. Aegon, kılıç ustalığına veya savaş sanatlarına çok az ilgi gösteren somurtkan bir öğrenci olmasına rağmen, kraliyet şahsı kutsaldı. Ne zaman Sör Gareth onunla çok yüksek sesle ya da çok sert konuşsa, kral basitçe kılıcını ve kalkanını aşağı indirecek ve uzaklaşacaktı.

Aegon'ın değer verdiği tek bir arkadaşı var gibiydi. Altı yaşındaki sakisi ve çeşnicibaşısı olan Gaemon Soluksaç yalnızca kralın yemeklerine eşlik etmekle kalmıyor, aynı zamanda Sör Gareth'in de not ettiği gibi, avluda da yanında oluyordu. Bir fahişeden doğan bir piç olarak, Gaemon sarayda pek önemsenmiyordu, bu yüzden Sör Gareth, Lord Peake'ten delikanlıyı kralın şamar oğlanı yapmasını istediğinde, El bunu yapmaktan keyif aldı. Bundan böyle, Kral Aegon'ın herhangi bir yanlış davranışı, tembelliği veya acımasızlığı, arkadaşının cezalandırmasıyla sonuçlandı. Gareth Long'un sözlerinin hiçbiri ulaşamadığı krala, Gaemon'un kanı ve Gaemon'un gözyaşları ulaştı ve Majesteleri'nin gelişimi kısa süre içinde onu kale avlusunda izleyen her insan tarafından fark edildi ancak kralın hocasından duyduğu hoşnutsuzluk da giderek derinleşti.

Kör ve sakat olan Tyland Lannister, krala her zaman şefkatle davranmış, nazikçe konuşmuş, emir vermek yerine rehberlik etmek istemişti. Unwin Peake sert bir El'di; kaba ve zordu, genç hükümdara çok az sabır gösterdi, ona Mantar'ın sözleriyle "kraldan ziyade somurtkan bir çocuk gibi" davrandı ve Majesteleri'ni krallığının günlük yönetimine dahil etmek için çaba sarf etmedi. III. Aegon sessizliğe, yalnızlığa ve ürkütücü bir dinginliğie geri döndüğünde El'i onu görmezden gelmekten memnundu, mevcudiyetinin gerekli olduğu belirli resmi durumlar hariç.

Doğru ya da yanlış, Sör Tyland Lannister zayıf ve etkisiz bir El olarak algılandı, ama yine de bir şekilde meşum, entrikacı ve hatta korku vericiydi. Lord Unwin Peake, gücünü ve dürüstlüğünü göstermeye kararlı olarak Ellik makamına geldi. Kral ve mahkeme önünde "Bu El ne kör, ne örtülü, ne de sakat," dedi. "Bu El hâlâ bir kılıcı elinde tutabilir." Ve böylece, uzunkılıcını kınından çekti ve kaldırıp herkesin görmesini sağladı. Fısıltılar salonda yayıldı. Lord hazretlerinin elindeki sık rastlanan bir kılıç değildi, o bir Valyrian çeliğiydi: Yetim Bırakan, en son Sağlam Hugh Çekiç'in adamlarıyla dövüşürken Tumbleton'daki avluda, Cesur Jon Roxton'un elinde görüldü.

Rahiplerin bizlere öğrettiğine göre, Yukarıdaki Babamızın Bayram Günü karar vermek için en elverişli gündür. FS 133'te, yeni El, daha önce yargılananların en sonunda suçlarından dolayı cezalandırılacağı bir gün olması gerektiğine karar verdi. Şehir kodesleri tıka basaydı ve Kızıl Kale'nin altındaki derin zindanlar bile doluydu. Lord Unwin onları boşalttı. Mahkûmlar, Kızıl Kale'in kapılarından geçip binlerce Kraltopraklılar'ın cezalandırıldıklarını görmek için toplandıkları meydana geldiler veya sürüklendiler. Kasvetli genç kral ve sert El'inin siperlerden aşağıya bakmasıyla Kral'ın Adaleti işe koyuldu. Tek bir kılıcın baş edemeyeceği kadar kalabalık olduklarından, Başparmak Tessario ve Parmaklar ona yardım etmekle görevlendirildi.

"El eğer onları kasaplar için Sinekler Sokağı'na göndermiş olsaydı daha çabuk hallolurdu," diyor Mantar, "çünkü yaptıkları şey bir kasabın işiydi, kıymak ve kesmek." Kırk hırsız elleri kesilmişti. Sekiz tecavüzcü hadım edildi, sonra da Sur'a giden gemilere binmek üzere boyunlarına asılan cinsel organları ile nehir kenarına doğru yürüdüler. Yedi'nin Kış Ateşi'ni Targaryen Hanesi'nin ensestini cezalandırmak için gönderdiğini vaaz eden, Fakir Dost olmasından şüphelenilen birinin dili kesildi. İki frengili fahişe, bu hastalığı düzinelerce erkeğe bulaştırdıkları için ağıza alınmayacak yollarla sakatlandı. Altı hizmetçi ustalarından çalmaktan suçlu bulundu ve burunları kesildi; efendisinin kızlarının çıplaklıklarına bakmak için duvarda delik açmış bir yedincinin suçu işleyen gözü oyuldu.

Sonra katiller geldi. Yedi kişi ortaya çıktı, biri belirli (özlenmeyeceğine kanaat getirdiği) müşterilerini öldüren ve İhtiyar Kral'ın

zamanından beri değerli eşyalarını çalan bir hancıydı. Diğer katiller hemen asılırken, onun elleri kesildi ve gözleri önünde yakıldı, daha sonra bir kemente asıldı ve debelenirken boğuldu.

En son önde gelen üç mahkûm ileri çıktı, güruhun beklediği kişiler bunlardı: bir başka "Yeniden Doğan Çoban", Kış Ateşi'ni Sisterton'dan Kral Toprakları'na getirmekten suçlu bulunan bir Pentos'lu ticaret gemisinin kaptanı ve mahkûm edilmiş bir hain olan Gece Nöbeti kaçağı Eski Büyük Üstat Orwyle. Kral'ın Adaleti, Sör Victor Risley, hepsine eşlik etti. İnfazcı baltasıyla Pentos'lunun ve sahte Çoban'ın kellelerini aldı, ancak Büyük Üstat Orwyle yaşı, yüksek doğumu ve uzun hizmeti nedeniyle kılıçla ölme onuruna layık görüldü.

Ertesi gün Taşlı Sept'e gidecek olan Rahip Eustace, "Babamızın Bayramı bittiğinde ve kapının önündeki güruh dağıldığında, Kral Eli ziyadesiyle tatmin olmuştu," diye yazar. "Halkın evlerine döndüğünü ve oruç tutup günahlarının affedilmesi için yalvarıp yakardıklarını yazarsam bu gerçeklikten uzak olurdu. Kandan kızarmış halde bunları yapmak yerine onlarca yeni günah arayışı içine girdiler ve kentin birahanaleri, şarapevleri ve genelevleri tıklım tıklımdı çünkü insan dediğin çiğ süt emmiş günahkârlardı." Mantar da aynı şekilde söylüyor, tabii kendi üslubuyla. "Ne zaman bir adamın öldürüldüğünü görsem, kendime hâlâ hayatta olduğumu hatırlatmak bir sürahi şarap üzerine de bir kadın alıyorum."

Kral III. Aegon, Yukarıdaki Babamızın Bayramı boyunca siperlerin üzerinde durdu ve ne tek kelime etti ne de aşağıdaki kan lekelerinden gözünü aldı. Rahip Eustace, "Kral balmumundan yapılmış gibiydi," diye yazıyor. Büyük Üstat Munkun onu tekrar ediyor. "Majesteleri oradaydı çünkü bu göreviydi ancak bir şekilde çok uzaklarda gibi görünüyordu. Mahkûmların bazıları, merhamet çığlıkları atmak için siperlere döndü, ama kral onları ne görüyor ne de umutsuz sözlerini duyuyor gibiydi. Yanlışlık olmasın. Bu ziyafeti bize El bahşetti ve onun oburluğunu yapan da kendisiydi."

Yıl ortasına gelindiğinde kale, şehir ve kral tamamen yeni El'in eline geçmişti. Halk sessizdi, Kış Ateşi rücu etmişti, Kraliçe Jaehaera odalarında saklanıyordu, Kral Aegon sabaha kadar avluda eğitim alıp geceleri yıldızlara bakıyordu. Ancak Kral Toprakları'nın surlarının ötesinde, bu son iki yılda diyarı etkileyen sıkıntılar yalnızca daha

da kötüye gitti. Ticaret yok olma noktasına gelmişti, savaş batıda devam etti, kıtlık ve ateş Kuzey'in büyük kısmını ele geçirdi, güneyde Dornelular daha cesur ve sıkıntılı hale geliyorlardı. Demir Taht'ın gücünü gösterme zaman gelmişti, Lord Peake böyle karar verdi.

Sör Tyland tarafından inşası başlatılan on büyük savaş gemisinin sekizinde inşaat tamamlanmıştı, böylece El, bir kez daha ticaret yapmak üzere dar denizi açarak işe başlamaya karar verdi. Kraliyet filosuna komuta etmek için bir başka amcası olan Sör Gedmund Peake'ten istifade etti, tercih ettiği silahından ötürü Gedmund Büyük Balta olarak bilinen deneyimli bir savaşçıydı. Her ne kadar bir savaşçı olarak cesareti ile ünlüyse de, Sör Gedmund gemiler hakkında az bilgi ve deneyime sahipti, ancak lord hazretleri onunla birlikte bednam kiralık denizci Ned Fasulye'yi (kalın ve siyah sakalından ötürü Karafasulye deniyordu) Büyük Balta'nın yardımcısı olarak getirdi, deniz ile ilgili tüm konularda ona tavsiye verecekti.

Sör Gedmund ve Karafasulye'nin yelken açmasıyla birlikte Basamaktaşı'ndaki durum, en zayıf tabirle kaotikti. Racallio Ryndoon'un gemilerinin çoğu denizden süpürüldü ancak yine de adaların en büyüğü olan Kan Taşı'na ve birkaç küçük kayaya hükmetti. Lys ve Myr barış yaptığında ve Tyrosh'a karşı ortak bir saldırı başlatıp Yüksek Yargıç'ı gemilerini ve kılıçlarını geri çağırmaya zorladığında Tyrosh'lular, onu bozguna uğratma noktasına gelmişti. Braavos, Pentos ve Lorath'ın üç başlı ittifakı, Lorath'lılarm geri çekilmesiyle başlarından birini kaybetmişti ama şimdi Pentos'lu paralı askerler Racallio'nın kontrolünde olmayan kalan tüm Basamaktaşı'nı ellerinde tutuyordu ve Braavos gemileri de aradaki suda hüküm sürüyordu

Lord Unwin, Westeros'un Braavos'a karşı bir deniz savaşında galip gelmeyi ummadığını söyledi. Onun amacı, Racallio Ryndoon ve onun haydut krallığına bir son vermek ve dar denizin bir daha asla kapanamamasını sağlamak için Kan Taşı'nda bir varlık sağlamaktı. Sekiz yeni savaş gemisinden ve yirmi kadar eski gemi ve kadırgadan oluşan kraliyet filosu, bunu başaracak kadar büyüktü, bu yüzden El, Akıntıtaşı'na yazdı ve Dalgalar Lordu'na "büyükbabasının filosunu toplamasını ve onları amcası Gedmund'un kontrolüne vermesini emretti, bu sayede, deniz yolları bir kez daha açılabilirdi."

Zamanında Deniz Yılanı'nın da istediği gibi bu, Alyn Velaryon'un uzun zamandan beri arzu ettiği bir şeydi ama yine de mesajı okuduğunda tüyleri ürperten ve şöyle dedi: "Onlar artık benim filolarım ve Baela'nın maymunu da onları komuta etmek için Gedmund Amca'dan daha uygun." Buna rağmen, ona söyleneni yaptı ve altmış savaş kadırgasını, otuz uzungemiyi ve yüzden fazla gemi ve büyük gemiyi, kraliyet filosuna Kral Toprakları'ndan çıktıktan sonra katmak için bir araya topladı. Büyük savaş filosu Boğaz'dan geçerken Sör Gedmund, Karafasulye'yi Lord Alyn'in sancak gemisi *Kraliçe Rhaenys*'e gönderdi ve onu Velaryon filolarının komutasına getirmesi için yetki veren bir mektup yolladı, "böylece uzun yıllara dayanan deneyiminden faydalanabilirlerdi." Lord Alyn onu geri gönderdi. "Onu asardım," diye yazdı Sör Gedmund'a, "ama kaliteli bir kendir ipini bir fasulye için harcamaktan nefret ederim."

Kışın, sert kuzey rüzgârları sert denizlere hâkimdir, bu yüzden filo güney yolculuğunda yolu muazzam hızda aldı. Tarth'tan, Akşam Yıldızı Lord Bryndemere komutasındaki bir düzine başka gemi kürek çekmeye başladı. Bununla birlikte, lord hazretlerinin getirdiği haberler nahoş karşılandı. Braavos'un Deniz Lordu, Tyrosh'un Yüksek Yargıç'ı ve Racallio Ryndoon dava arkadaşlığı yapmıştı; Basamaktaşı'nı birlikte yöneteceklerdi ve sadece Braavos veya Tyrosh tarafından ticaret yapmak için lisansı verilen gemilerin geçmesine izin verilecekti. "Peki ya Pentos?" Lord Alyn dahasını bilmek istedi. "Atıldı," dedi Akşam Yıldızı ona. "Üçe bölünmüş bir pasta, dörde bölünenden daha büyük dilimler sunar."

Gedmund Büyük Balta (yolculuk boyunca deniz tuttuğu için denizciler kendisine Gedmund Yeşil Tutma adını vermişti), Kral Eli'nin savaşan şehirler arasındaki bu yeni ittifaktan haberdar edilmesi gerektiğine karar verdi. Akşam Yıldızı zaten Kral Toprakları'na bir kuzgun göndermişti, bu yüzden Peake cevap alıncaya kadar filonun Tarth'ta kalacağını açıkladı. "Bu, Racallio'ya baskın yapma umudumuzu kaybettirir," dedi Alyn Velaryon ama Sör Gedmund inatçıydı. İki kumandan öfkeyle ayrıldılar.

Ertesi gün güneş doğduğunda Karafasulye, Dalgalar Lordu'nun gittiğini bildirmek için Sör Gedmund'u uyandırdı. Velaryon filosunun tamamı gece boyunca sıvışmıştı. Gedmund Büyük Balta

homurdandı. "Akıntıtaşı'na geri dönün, riski alıyorum," dedi. Ned Fasulye, Lord Alyn'i "korkak bir çocuk" olarak nitelendirdi.

Daha haksız olamazlardı. Lord Alyn gemilerini kuzeye değil güneye götürdü. Üç gün sonra, Gedmund Büyük Balta ve kraliyet filosu Tarth sahilinde hâlâ bir kuzgun beklemeye devam ederken, kayaların, deniz kalabalığının ve Basamaktaşı'nın karışık su yollarının arasında savaş yapıldı. Saldırı Braavos'lu hainleri hazırlıksız yakaladı; baş amiralleri ve onlarca kaptanları, Racallio Ryndoon ve Tyrosh'un elçileri ile Kan Taşı'nda şölen yapıyordu. Braavos'lu gemilerinin yarısı hâlâ demirlilerken ya da bir iskeleye bağlıyken alındı, yakıldı ya da battı, diğerleri de yelken açtıklarında ve yola koyulmaya çalıştıklarında aynı akıbetle karşılaştı.

Mücadele tamamen kansız değildi. Dört yüz kürekli büyük bir Braavos dromonu olan *Ana Muhalefet*, açık denize ulaşmak için bir düzine küçük Velaryon savaş gemisini geçince Lord Alyn'in bizzat üzerlerine doğru geldiğini fark ettiler. Artık çok geçti, Braavos'lu saldırganıyla yüzleşmeye çalıştı ama devasa dromon su üzerinde

hantal ve karşılık vermekte yavaştı, *Kraliçe Rhaenys* ona yandan çarpınca geminin her kürek bölümü köpüren sulara gömüldü.

Kraliçe'nin pruvası, büyük Braavos gemisinin yan tarafına "büyük bir meşe yumruğu gibi" gibi çarptı, diye yazdı bir gözlemci daha sonradan, küreklerini kırarak, kalaslarını ve gövdelerini kırarak, direklerini devirerek, devasa dromonu neredeyse ikiye böldü. Lord Alyn geri çekmeleri için kürekçilerine bağırdığında, deniz *Kraliçe*'nin bıraktığı boşluğa doğru doldu, *Ana Muhalefet* sadece birkaç dakika içinde sulara gömüldü "ve onunla birlikte, Deniz Lordu'nun şişmiş gururu" da.

Alyn Velaryon'un zaferi tamamlandı. Basamaktaşı'nda üç gemi kaybetti (biri ne yazık ki, kaptanlığını kuzeni Daeron'ın yaptığı *Sadık Yürek*'ti, gemiyle birlikte o da can vermişti), buna karşılık otuzdan fazlasını batırdı, altı tane kadırga, on bir gemi, seksen dokuz rehine, büyük miktarda yiyecek, içecek, silah ve para ve Deniz Lordu'nun egzotik hayvan koleksiyonu için taşınan bir fil ele geçirdiler. Dalgalar Lordu tüm bunları Westeros'a, uzun ömrünün geri kalanında taşıyacağı bir isim ile birlikte geri götürdü: Meşeyumruk. Lord Alyn, *Kraliçe Rhaenys*'i Karasu Akıntısı'na sürdüğünde ve Deniz Lordu'nun filinin sırtında Nehir Kapısı'ndan girdiğinde, on binlerce kişi şehir sokaklarına dizilmişti ve ismini bağırıp yeni kahramanlarının görmek için yaygara koparıyorlardı. Kızıl Kale'nin kapılarında, Kral III. Aegon onu bizzat karşılamaya gelmişti.

Ancak duvarların ardına geçer geçmez hikâye değişti. Alyn Meşeyumruk taht odasına ulaştığında, genç kral bir şekilde ortadan kayboldu. Bunun yerine, Lord Unwin Peake, Demir Taht'ın tepesinden aşağıya doğru kaşlarını çattı ve "Sen aptalsın, aptaldan da aptalsın," dedi. "İstesem kelleni uçururum."

El, bu kadar öfkeli olmak için iyi bir nedene sahipti. Bununla birlikte, yüksek sesli kalabalık, Meşeyumruk'a tezahürat yapsa da cesur genç kahramanlarının acele saldırısı, diyarı savunmasız bir konumda kaldı. Lord Velaryon, birçok Braavos'lu gemisi ve bir fil yakalamış olabilirdi ancak Kan Taşı veya diğer Basamaktaşı adalarından herhangi birini almadı; bu tür bir fetih için gereken şövalyeler ve silahlı askerler, Tarth kıyılarından terk ettiği kraliyet filosunun daha büyük gemilerindeydi. Racallio Ryndoon'un hay-

dut krallığının yıkılması, Lord Peake'in hedefiydi; bunun yerine, Racallio her zamankinden daha güçlü bir halde ortaya çıktı. El'in istediği son şey, Dokuz Özgür Şehir'in en zengin ve en güçlüsü olan Braavos ile savaşa girmekti. "Ancak sizin bize verdiğiniz şey bu, lordum," diye haykırdı Peake. "Bize bir savaş verdiniz."

"Ve de bir fil," dedi Lord Alyn küstahça. "Aman diyeyim, fili unutma, lordum."

Bu kelamın, Lord Peake'in kendi seçtiği adamların bile sinirlerini hoplattığını, söylüyor Mantar, ancak El eğlenmemişti. Cüce, "Gülmeyi seven bir adam değildi," diyor ve ekliyor, "kendine gülünmesini de daha az severdi."

Diğer insanlar Lord Unwin'in düşmanlığını kışkırtmaktan korksa da, Alyn Meşeyumruk kendi gücüyle güvendeydi. Ancak henüz yetişkin bir erkek bile olmamasına ve bir de piç doğmuş olmasına rağmen, kralın kız kardeşiyle evlenmişti, emrinde Velaryon Hanesi'nin bütün gücü ve serveti vardı ve daha yeni halkın sevgilisi haline gelmişti. Lord Naip ya da hayır, Unwin Peake, Basamaktaşı kahramanına güvenle zarar verebileceğini hayal edecek kadar kızgın değildi.

Büyük Üstat Munkun, "Bütün genç erkekler ölümsüz olduklarını zanneder," diye yazıyor *Gerçek Anlatım*'da. "Ne zaman genç bir savaşçı baş döndürücü zafer şarabını tadına baksa, şüphe yerini kesinliğe bırakır. Oysa gençliğin kendine güveni, olgunluğun kurnazlığı karşısında çok az şey ifade ediyor. Lord Alyn, El'in azarlamalarına gülümseyebilir, ancak yakında El'in ödüllerinden ürkmek için iyi bir nedeni olacak."

Munkun ne hakkında yazdığını biliyordu. Lord Alyn, Kral Toprakları'na muzaffer dönüşünden yedi gün sonra, Kızıl Kale'de cömert bir törenle onurlandırıldı; Kral III. Aegon, Demir Taht'a oturmuştu, maiyeti ve şehrin yarısı ona bakıyordu. Kral Muhafızları Kumandanı Sör Marston Su, ona şövalye ilan etti. Lord Naip ve Kral Eli olan Unwin Peake, boynuna bir amiral altın zinciri ve ona zaferinin bir nişanesi olarak *Kraliçe Rhaenys*'in gümüş bir replikasını sundu. Kralın kendisi, donanma başı olarak küçük meclisine hizmet vermeye razı olup olmadığını sordu. Lord Alyn alçakgönüllülükle kabul etti.

Mantar, "Sonra El, parmaklarını boğazının etrafına sardı," diyor. "Ses Aegon'ın, kelimeler ise Unwin'indi." Batıdaki sadık vatandaşlar uzun süredir Demir Adalar'dan gelen haydutlar tarafından rahatsız ediliyor, diye ilan etti genç kral ve Günbatımı Denizi'ne yeni amiralinden daha iyi kim bir barış getirebilirdi? Mağrur ve güler yüzlü bir genç olan Alyn Meşeyumruk'un, Güzel Ada'yı geri kazanmak ve Lord Dalton Greyjoy ile demiradamlarının tehdidini sona erdirmek için filosunu Westeros'un güney ucuna götürmekten başka çaresi yoktu.

Tuzak özenle ayarlandı. Yolculuk tehlikeliydi ve Velaryon filosunun ağır bedeller ödemesi muhtemeldi. Basamaktaşı, ikinci kez hazırlıksız yakalanmayacak düşmanlarla doluydu. Önlerinde, Lord Alyn'in güvenli bir liman bulma ihtimali olmayan Dorne kurak kıyıları uzanıyordu. Günbatımı Denizi'ni kazanması durumunda da Kızıl Kraken'ı gemileriyle beklerken bulacaktı. Demiradamlar üstün gelirse, Velaryon Hanesi'nin gücü iyiden iyiye zarar görecekti ve Lord Peake bir daha asla Meşeyumruk denilen çocuğun küstahlığına maruz kalmayacaktı. Eğer Lord Alyn zafer kazanırsa, Güzel Ada gerçek lordlarına geri dönecek, batıtoprakları öfkeden kurtulacak ve Yedi Krallık'ın lordları Kral III. Aegon'a ve onun yeni El'ine karşı çıkmanın fiyatını bedelini öğrenecekti.

Dalgalar Lordu, Kral Toprakları'ndan ayrılırken filini Kral III. Aegon'a hediye etti. Filosunu toplamak ve uzun yolculuk için erzak almak üzere Hull'a döndü, karısına veda etti, onu bir öpücükle yoluna gönderen eşi Leydi Baela bir de hamile olduğunun haberini verdi. Lord Alyn, "Büyükbabamın adını ver, Corlys olsun," dedi. "Bir gün Demir Taht'a oturabilir." Baela buna güldü. "Annemden dolayı ona Laena adını vereceğim. Bir gün ejderhaya binebilir."

Lord Corlys Velaryon, *Deniz Yılanı*'nda dokuz ünlü sefer yapmıştı, hatırlayacaksınızdır. Lord Alyn Meşeyumruk altı farklı gemide altı sefer yaptı. "Leydilerim," diyordu onlara. Dorne'dan Lannis Limanı'na olan yolculuğunda, iki yüz küreklik bir Braavos bir savaş kadırgasıyla yelken açtı, Basamaktaşı'nda onu ele geçirdi ve genç karısından ilhamla *Leydi Baela* olarak yeniden adlandırdı.

Bazıları, Braavos ile yapılan savaşın tehdidi varken, Lord Peake'in Yedi Krallık'taki en büyük filoyu göndermesinin tuhaf ol-

duğunu düşünebilir. Sör Gedmund Peake ve kraliyet filosu, Braavos'luların Kral Toprakları'na karşı misilleme yapmak istemesi durumunda Karasu Körfezi'nin girişini korumak için Tarth'tan Boğaz'a geri çağrıldı, ancak dar denizin altındaki ve üstündeki diğer liman ve şehirler savunmasız kaldı, Kral Eli, Lord Manfryd Mooton'u Deniz Lordu ile görüşmek ve filini iade etmek için Braavos'a gönderdi. Altı diğer soylu lord ona eşlik ediyordu, yanlarında yüzlerce şövalye, muhafızlar, uşak, kâtip, rahip ve altı da şarkıcı vardı... bir de Mantar, sözümona Kızıl Kale'nin kasvetinden kaçmak için bir şarap fıçısına saklanmış ve "insanların, gülmenin ne demek olduğunu unutmadığı bir yer bulmuştu."

O zamanlarda da, Braavos'lular pragmatik insanlardı, çünkü orası binlerce sahte tanrının şereflendirildiği ama hakkıyla yalnızca altına tapılan, kaçak köleler şehriydi. Kâr, yüz adaları arasında gururdan daha büyük ehemmiyete sahipti. Vardıktan sonra, Lord Mooton ve arkadaşları Titan'dan etkilendiler ve bir günde tamamlanan bir savaş gemisinin inşasına tanık olmak için efsanevi Cephanelik'e götürüldüler. Deniz Lordu, Lord Mooton'a "Çocuk amiralinizin çaldığı veya batırdığı her geminin yerini halihazırda doldurduk," dedi.

Ancak Braavos'un gücünü göstermiş olmasına rağmen kızgınlığı dinmekten çok uzaktı. Lord Mooton ile barış şartları üzerine pazarlık ederken, lordlar Follard ve Cressey, kentin anahtar sahipleri, sihirbazları, rahipleri ve tüccarlarına cömert rüşvetler verdi. Sonunda, çok büyük bir tazminat karşılığında, Braavos, Lord Velaryon'un "mazur görülemez ihalini" affetti, Tyrosh'la olan ittifakını sona erdirmeyi ve Racallio Ryndoon ile olan tüm bağlarını koparmayı kabul etti ve Basamaktaşı'nı Demir Taht'a bıraktı (o sırada adalar Ryndoon ve Pentos'lular tarafından tutuluyor olduğundan, Deniz Lordu aslında sahip olmadığı bir şeyi satmıştı, ancak bu Braavos'ta olağandışı bir şey değildi.)

Braavos görevi farklı durumlarla da yeni hadiseler ortaya çıkardı. Lord Follard, bir Braavos'lu fahişeye âşık oldu ve Westeros'a dönmek yerine ona yakın kalmayı seçti, Sör Herman Rollingford, ceketinin rengine takılan bir suikastçı tarafından düelloda öldürüldü ve Sör Denys Harte'ın güya gizemli Yüzsüz Adamlar'ın hiz-

metlerini üstlendiği ve Kral Toprakları'nda bir rakibini öldüreceği Mantar tarafından iddia edilir. Soytarı bizzat, Deniz Lordu'nu çok eğlendirdiği için Braavos'ta kalmak için dikkate değer bir teklif aldı. "Baştan çıkarıldığımı itiraf ediyorum. Westeros'ta zekâm asla gülümsemeyen bir kral için harcanıyor, ama Braavos'ta beni sevecekler... hem de çok, korkarım ki. Her fahişe beni ister ve er ya da geç bazı suikastçılar uzvumun büyüklüğüne içerler ve beni küçük sivri cüce şişiyle deşer. Bu yüzden Kızıl Kale, Mantar'a hızla kavuşacak ve beni daha fazla kandıracak."

Böylece Lord Mooton'un elindeki barışla ancak ağır bir bedel ödeyerek Kral Toprakları'na geri döndü. Deniz Lordu'nun talep ettiği büyük tazmin, Lord Peake'in de çok geçmeden fark edeceği üzere kraliyet hazinesi neredeyse tükenmiş olmasıydı ve borçlarını ödeyebilmesi için Braavos'un Demir Bankası'ndan borç alması gerekiyordu ve bunun karşılığında da El'in Sör Tyland Lannister'ın kaldırdığı Lord Celtigar'ın vergilerini bazılarını geri getirmesi gerekiyordu ve bu durum hem lordları ve tüccarları kızdırdı hem de halk içindeki desteğini zayıflattı.

Yılın son yarısı başka şekillerde de felaket habercisiydi. Saray, Leydi Rhaena'nın Lord Corbray'den hamile olduğunu açıklamasına sevindi, ancak neşe bir ay sonra gelen düşük haberiyle kedere döndü. Kuzey'de yaygın bir kıtlık olduğu bildirildi ve Kış Ateşi Barrowton'a ulaştı, ilk defa iç kesimlerde bu kadar ilerlemişti. Gaddar Sylas adında bir akıncı, Sur'a karşı üç bin yabaniyle hücum etti, Kraliçe Kapısı'ndaki siyah kardeşleri ezdi ve Lütuf boyunca ilerledi ta ki Lord Cregan Stark, Kışyarı'ndan yola çıkıp Derinorman Höyüğü'nden Gloverlar ve tepelerden Flintler ile Norreylerle ve Gece Nöbeti'nden yüzlerce korucu ile onları avlamak ve onlara bir son vermek için birleşene dek. Güneye doğru bin fersah uzakta Sör Steffon Connington da rüzgâra açık ilerlemelerle küçük bir Dornelu akıncı grubunun peşindeydi. Ancak, çok hızlı ve uzağa sürdü, tek kollu bir Wyland Wyl üzerine gelene kadar karşılaşacaklarından bihaberdi ve Leydi Elenda bir kez daha kaldı.

Batıda, Leydi Johanna Lannister, Kızıl Kraken'a bir darbe daha vurarak Kayce'teki zaferini tekrarlamayı umuyordu. Ziyafetateşi duvarlarının altındaki balıkçı tekneleri ve gemilerden düzensiz bir filo

birleştirerek, yüzlerce şövalye ve üç bin silahlı adam bindirdi ve demiradamlardan Güzel Ada'yı almak için onları karanlığın örtüsü altında denize gönderdi. Plan, adanın güney ucunda tespit edilmeden onları indirmekti ancak birileri onlara ihanet etti ve uzungemiler onları bekliyordu. Lord Prester, Lord Tarbeck ve Sör Erwin Lannister talihsiz deniz yolculuğunu yönetti. Dalton Greyjoy daha sonra kellelerini Casterly Kayası'a gönderdi ve buna, "Amcamın ödemesi, gerçekte obur ve sarhoştu ve adalar ondan kurtuldu," dedi.

Yine de bütün bunlar, saraya ve kralın üzerine çöken trajediye karşı devede kulak kalır. FS 133'ün dokuzuncu ayının yirmi ikinci gününde, Kral II. Aegon'ın hayatta kalan son çocuğu, Yedi Krallık'ın Kraliçesi Targaryen Hanesi'nden Jaehaera on yaşında öldü. Küçük kraliçe, tıpkı annesi Kraliçe Helaena gibi, Maegor'un Malikânesi'nde bir pencereden aşağıdaki demir kazıklarla kaplı hendeğe atlayıp öldü. Kazıklar göğüs ve karnına saplandı, oradan çıkarılmadan önce yarım saat boyunca acı çekti, çıkarıldığı an itibariyle de bu hayattan göçüp gitti.

Kral Toprakları, sadece Kral Toprakları'nın yapabileceği gibi kederliydi. Jaehaera korkmuş bir çocuktu ve tacını taktığı günden itibaren kendisini Kızıl Kale'nin içinde sakladı, ancak şehrin halkı onun düğününü hatırladı ve küçük kızın ne kadar cesur ve güzel göründüğünü; ve ağladılar, feryat ettiler, kıyafetlerini parçaladılar ve bulabilecekleri herhangi bir teselli bulmak için kalabalığa, meyhanelere ve genelevlere doluştular. Fısıltılar çok geçmeden duyulmaya başlandı, tıpkı Kraliçe Helaena da aynı şekilde öldüğünde olduğu gibi. Küçük kraliçe gerçekten kendi canına mı kıymıştı? Kızıl Kale'nin duvarlarının içinde bile spekülasyonlar alıp başını yürümüştü.

Jaehaera yalnız bir çocuktu, ağlamaya yatkın ve biraz da saftı, yine de hizmetçileri ve leydileriyle, yavru kedileri ve bebekleriyle odalarındayken keyfi yerinde görünüyordu. Onu acımasız kazıklara penceresinden atlaması için kızdıracak ya da üzecek ne olabilirdi? Bazıları Leydi Rhaena'nın düşük yapmasının aklını başından aldığını ve bu sebepten artık yaşamak istemediğini belirtti. Daha müstehzi olan diğerleri, onu harekete geçiren şeyin Leydi Baela'nın içinde büyüyen çocuğa duyduğu kıskançlık olabileceği fikrini sundu. "Sorumlusu kraldı," diye fısıldadı başkaları. "Kız onu bütün

kalbiyle sevdi ama kız onun aklına bile gelmedi, ona hiçbir sevgi emaresi göstermedi, odalarını bile onunla paylaşmadı."

Ve elbette, Jaehaera'nın kendi hayatını aldığına inanmayı reddeden birçok kişi vardı. "Öldürüldü," diye fısıldadılar, "tıpkı annesine olduğu gibi." Fakat eğer bu doğruysa, katil kimdi?

Şüpheli eksikliği yoktu. Geleneğe göre, her zaman kraliçenin kapısına gönderilen bir Kral Muhafızları şövalyesi vardı. İçeri girmesi ve çocuğu penceresinden atması basit bir şey olurdu. Eğer öyleyse, emri kesinlikle kralın kendisi vermişti. Aegon'ın ağlayan ve sızlanan kadınlardan bıktığını ve yeni bir eş istediğini söyledi insanlar. Belki de annesini öldüren kralın kızından intikam almak istedi. Çocuk aksi ve kasvetliydi, kimse onun doğasını tam olarak bilmiyordu. Zalim Maegor'a ait hikâyeler rahat bir şekilde anlatıldı.

Diğerleri küçük kraliçenin yoldaşlarından biri olan Leydi Cassandra Baratheon'ı suçladı. "Dört Fırtına"nın en büyüğü olan Leydi Cassandra, ömrünün son yılında Kral II. Aegon'la kısa bir süreliğine nişanlandı (ve belki de ondan önce kardeşi Tek Gözlü Aemond'la). "Hayal kırıklığı onu huysuzlaştırmıştı," dedi onu hakir görenler; babası Fırtına Sonu'nun vârisi olduğunda, Kral Toprakları'nda kendini değersiz hissetmişti ve tüm üzüntüleri için suçladığı ağlak, aklıevvel çocuk kraliçeye bakmak zorunda kaldığı için çok gönül koymuştu.

Kraliçenin hizmetlilerinden biri, Jaehaera'nın bebeklerinden ikisini ve de bir inci kolyeyi çaldığı tespit edildiğinde şüpheleri üzerine çekti. Bir yıl önce küçük kraliçenin üzerine çorba döken ve bu yüzden dövülen bir hizmetçi çocuk da suçlandı. Her ikisi de Lord İşkenceci tarafından sorguya çekildi ve sonunda masum ilan edildi (ama çocuk sorgulama sırasında öldü ve kız hırsızlık yaptığı için elini kaybetti). Yedi'nin kutsal hizmetkârları bile şüphenin uzağında değildi. Şehirdeki belirli bir septa bir keresinde, küçük kraliçenin asla çocuk sahibi olmaması gerektiğini çünkü aklıevvel kadınların aklıevvel oğullar doğurduğunu söylemişti. Altın pelerinliler o kadını da getirdi ve bir zindanda kayboldu.

Keder insanları delirtir. Duruma gelecekten baktığımızda, bunların hiçbirinin küçük kraliçenin kederli ölümünde hiçbir rol oynamadığını kesin bir şekilde söyleyebiliriz. Eğer gerçekten Jaehaera

Targaryen öldürüldüyse (ve buna dair bir delil parçası yoksa), kesinlikle tek makul zanlının buyruğuyla yapıldı: Unwin Peake, Lord Naip, Yıldızmızrak Lordu, Dunstonbury Lordu, Beyazağıl Lordu, Diyarın Koruyucusu ve Kral Eli.

Lord Peake'in selefinin veraset meselesinde duyduğu endişeleri paylaştığı biliniyordu. III. Aegon'ın çocuğu ve yaşayan öz kardeşleri yoktu (bilindiği kadarıyla) ve gözleri olan herhangi biri, kralın küçük kraliçesinden vâris almak ihtimali olmadığını görebiliyordu. Yapmadığı sürece, kralın kız kardeşleri en yakın akrabaları olarak kaldılar, ancak Lord Peake bir kadının Demir Taht'a geçmesine izin vermeyecekti, çok yakın bir zamanda bu şeyi önlemek için savaştı ve kanını döktü. İkizlerden biri bir oğul doğurursa, elbette, oğlan aniden verasette ilk sıraya gelirdi... ama Leydi Rhaena'nın hamileliği düşükle sonuçlandı ve bu durumda büyüyen tek bebek Akıntıtaşı'nda Leydi Baela'da karnındaydı. Tacın "bir ahlaksızın eniği ve bir piç"e geçebileceği düşüncesi, Lord Unwin Peake'in midesinin kaldırmaya hazır olduğundan daha fazlaydı.

Kral'ın kendi bedeninden bir vârisi olacaktı ve bu felaketin önüne geçilecekti... ama bundan önce, Aegon'ın yeniden evlenebilmesi için Jaehaera'nın ortadan kaldırılması gerekiyordu. Lord Peake, çocuğu pencereden kendisi atamazdı, bu kesindi çünkü çocuk öldüğü sırada şehrin başka bir yerindeydi... ama Kraliçe'nin kapısında o gece duran Kral Muhafızı, Mervyn Çiçek'ti, El'in piç kardeşi.

El'in maşası olabilir miydi? Özellikle, ileride tartışacağımız sonraki olaylar ışığında, bu durum mümkünden de fazla. Piç doğumlu olan Sör Mervyn, yiğit olmasa da görevine bağlıydı, Kral Muhafızları'nın bir üyesiydi; ne şampiyondu ne de bir kahramandı ama tecrübeli bir askerdi ve uzunkılıcı iyi kullanırdı, söyleneni yapan sadık bir adamdı. Ancak tüm erkekler göründüğü gibi değildir, özellikle de Kral Toprakları'nda. Çiçek'i en iyi tanıyanlar onun diğer taraflarını görüyorlardı. Görevde olmadığı zaman, şarabına düşkündü, onunla içtiği bilinen Mantar böyle diyor. Yeminli olsa da nadiren Beyaz Kılıç Kulesi'ndeki hücresinde tek başına yattı; bir şekilde çirkin olmasına rağmen, çamaşırcı ve hizmetçilerin etkilendiği yabani bir tılsımı vardı. Birçok piç gibi, kanı deli akıyordu ve çabuk öfkeleniyordu, olmayacak yerlerde kusur görüyordu.

Ancak bunların hiçbiri, Çiçek'in uyuyan bir çocuğu yatağından alıp ürkütücü bir şekilde ölümüne fırlatabilecek bir canavar olduğunu göstermez. Herkes hakkında en kötüsünü düşünmeye hazır olan Mantar bile böyle söylüyor. Eğer Sör Mervyn kraliçeyi öldürseydi, bunu bir yastıkla yapardı diye ısrar ediyor soytarı... çok daha kötü ve muhtemel bir olasılık önermeden önce. Çiçek, kraliçeyi asla pencereden dışarı itmiş olamaz diye iddia ediyor cüce, ama bir başkasının odaya girmesi için kenara çekilmiş olabilirdi... tanıdığı birinin, Başparmak Tessario örneğin ya da Parmaklar. Çiçek, El'in buyruğuyla geldiklerini söyledilerse, küçük kraliçeyle ne işleri olduğunu sorma gereği duymazdı.

Soytarı böyle diyor, ama elbette, bunların hepsi tahayyül. Jaehaera Targaryen'ın kaderiyle nasıl buluştuğunun gerçek hikâyesi asla bilinmeyecek. Belki de çocuksu bir ümitsizlikle kendi hayatına son verdi. Cinayet gerçekten ölümünün nedeni olsaydı, tüm bu nedenlerden ötürü, arkasındaki adam sadece Lord Unwin Peake olabilirdi. Yine de kanıt olmadan, bunların hiçbiri aleyhinde kullanılamazdı... eğer El'den sonradan yaptığı şeyi yapmasaydı.

Küçük kraliçenin cesedinin alevlere gönderilmesinden yedi gün sonra, Lord Unwin yas tutan krala ziyarette bulunmak üzere Büyük Üstat Munkun, Rahip Bernard ve Kral Muhafızları'dan Marston Su da ona eşlik ediyordu. Majesteleri'ni yas tutan siyahları bir kenara bırakması ve "diyarın iyiliği için" yeniden evlenmesi gerektiğini söylemek için gelmişlerdi. Ayrıca, yeni kraliçesi onun adına seçilmişti.

Unwin Peake üç kere evlenmişti ve yedi çocuğa olmuştu. Sadece biri hayattaydı. İlk doğan oğlu bebekken ölmüştü, ikinci karısından olma her iki kızı da keza. En büyük kızı evlenecek kadar uzun yaşadı ama on iki yaşında doğum yaparken öldü. İkinci oğlu, Arbor'da yetiştirilmişti ve orada Lord Redwyne'e uşak ve kavalye olarak hizmet ediyordu ancak on iki yaşındayken bir yelkenli kazasında boğulmuştu. Yıldızmızrak'ın vârisi olan Sör Titus, Lord Unwin'in erkekliğe erişen tek oğluydu. Cesur Jon Roxton tarafından yapılan Balşarabı Savaşı'ndan sonra cesaretinden dolayı şövalye ilan edilmişti, altı gün sonra izcilik yaparken karşılaştığı bir grup arıza

adamla girdiği anlamsız bir çatışmada öldü. El'in hayatta kalan son çocuğu kızıydı, Myrielle.

Myrielle Peake, III. Aegon'un yeni kraliçesi olacaktı. İdeal tercih oydu, El ilan etti; kralla aynı yaştaydı, "güzel bir kızdı ve nazikti", diyardaki en soylu hanelerin birinden doğmuştu, septalardan okuma, yazma ve toplama öğrenmişti. Leydi annesi doğurgandı, bu yüzden Myrielle'nin Majesteleri'ne güçlü oğullar vermeyeceğini düşünmek için hiçbir sebep yoktu.

"Ya ondan hoşlanmazsam?" dedi Kral Aegon. "Ondan hoşlanmana gerek yok," diye cevapladı Lord Peake, "sadece onunla evlenmeye, onunla yatmaya ve ondan bir oğlan çocuğu yapmaya ihtiyacın var." Sonra, rezil bir şekilde ekledi: "Majesteleri turp sevmiyorsunuz, ama aşçılar onları hazırladığında siz de yiyorsunuz, değil mi?" Kral Aegon somurtarak başını salladı... ama hikâye dışarıya sızmıştı, bu türden olanlar her zaman sızardı ve talihsiz Leydi Myrielle kısa süre sonra Yedi Krallık boyunca Leydi Turp olarak bilindi.

Ama asla Kraliçe Turp olmayacaktı.

Unwin Peake kendini aşmıştı. Thaddeus Rowan ve Manfryd Mooton, onlara danışmaya yeltenmediği için öfkelendiler; bu tür önemli kararları almak naipler konseyinin işiydi. Leydi Arryn, Vadi'den bir asabi bir not gönderdi. Kermit Tully nişanı "haddini bilmez" ilan etti. Ben Blackwood acelesini sorguladı; Aegon'ın en azından küçük kraliçesinin yasını tutmak için ona en az yarım yıl izin verilmiş olması gerekirdi. Kışyarı'ndaki Cregan Stark'tan çıkan kısa ve sert bir söz, Kuzey'in böyle bir eşleşmeyi iyi karşılamayacağını söylüyordu. Büyük Üstat Munkun bile tereddüt etmeye başladı. "Leydi Myrielle pek hoş bir kız ve muhteşem bir kraliçe olacağından şüphem yok," dedi El'e, "fakat tezahürlere aldırmak zorundayız lordum. Liderliğinize hizmet etme şerefine sahip olduğumuz için onur duyuyoruz, Majesteleri'ni kendi oğlunuzmuş gibi sevdiğinizi biliyoruz ve ne yaparsanız onun için ve diyar için yapıyorsunuz, ancak diğerleri kızınızı daha bayağı nedenlerle seçtiğinizi düşünüyor olabilir... iktidar ya da Peake Hanesi'nin şanı için."

Âlim soytarımız Mantar, bazı kapıların açılmamasının en hayırlısı olduğunu gözlemliyor zira "neyin geleceğini asla bilemezsin."

Peake, kızı için bir kraliçelik kapısı açtı, ancak diğer lordların da kızları vardı (hatta kız kardeşleri, yeğenleri, kuzenleri ve hatta dul anneleri ya da bakire teyzeleri) ve kapı kapanmadan önce hepsi zorla ilerledi, kendi kanlarının Leydi Turp'tan daha iyi bir kraliyet eşlikçisi olduğu konusunda ısrarcıydılar.

İleri sürülen tüm isimleri anlatmak, sahip olduğumuzdan daha fazla sayfa alacaktır, fakat birkaçı da bahsetmeye değer. Casterly Kayası'ndan Leydi Johanna Lannister, demiradamlarla olan savaşını uzun bir süre önce kenara koymuştu ve kızları Cerelle ve Tyshara'nın asil doğumlu ve evlenme yaşı gelmiş genç kızlar olduğunu belirten bir yazıyı El'e yazdı. Fırtına Sonu'nun iki kez dul kalan leydisi Elenda Baratheon, kendi kızıları Cassandra ve Ellyn'i öne sürdü. Cassandra bir zamanlar II. Aegon ile nişanlıydı ve "Kraliçe olarak hizmet etmek için iyi hazırlandı," dedi. Beyaz Liman'dan Lord Torrhen'den bir kuzgun geldi, ejderha ile denizkızları arasındaki evlilik anlaşmasının "kahpe kader" yüzünden bozulduğunu ve bir Manderly kızını gelini olarak alarak Kral Aegon'ın işleri yoluna koyabileceğini öne sürdü. Tumbleton'un dul eşi Sharis Footly, kendini aday gösterecek kadar cesurdu.

Belki de en cesur mektup, Eski Şehir'in karşı konulamaz leydisi Samantha'dan geldi, kız kardeşi Sansara'nın (Tarly Hanesi) "neşeli ve güçlü olduğunu ve Hisar'daki üstatların yarıdan fazlasından daha çok kitap okuduğunu" söylerken iyi kalpli kardeşi Bethany'nin (Hightower Hanesi) "çok güzel, pürüzsüz yumuşak tenli, parlak saçlı ve iyi huylu" olduğunu ekledi ama ayrıca "açıkçası biraz tembel ve aptal, fakat yine de bazı erkekler eşlerinde bunu seviyor gibi görünüyor," demeyi de ihmal etmedi. Belki de Kral Aegon, ikisiyle de evlenmeliydi: "Biri Kraliçe Alysanne'in, Kral Jaehaerys'e yaptığı gibi birlikte hüküm sürmesi diğeri de onunla yatması ve çocuk yapması için." Ve her ikisinin de "belirsiz bir nedenden ötürü kusurlu bulunmasına karşın" Leydi Sam, kraliçe olarak Hightower, Redwyne, Tarly, Ambrose, Florent, Cobb, Costayne, Beesbury, Varner ve Grimm hanelerinden uygun olan otuz bir diğer bakirenin adlarını faydalı bir şekilde sıraladı. (Mantar, leydi hazretlerinin yazısını "Bazı güzel oğlanlar da tanıyorum, Majesteleri'nin öyle bir yönelimi varsa, korkarım ki onlar vâris veremez," diyen arsız

bir not ile sona erdirdiğini ekliyor ama başka hiçbir tarihçe bu hakaretten bahsetmiyor ve leydi hazretlerinin mektupları da kaybolmuş vaziyette.)

Bu kadar sıkıntı karşısında Lord Unwin tekrar düşünmeye zorlandı. Kızı Myrielle'i kralla evlendirmeye kararlı olmasına rağmen, bunu desteğini ihtiyacı olan lordları kışkırtmayacak şekilde yapmak zorunda kaldı. Kaçınılmaz olanı kabullenerek, Demir Taht'a çıktı ve "Halkının iyiliği için, Majesteleri'nin başka bir eş alması gerek, ancak hiçbir kadın kalbinde sevgili Jaehaera'nın yerini alamaz. Birçoğu bu onur için öne çıktı, diyarın en güzel çiçekleri. Kral Aegon'ın evlendiği kız, onun Jaehaerys'ine Alysanne, Florian'ına Jonquil'dir. Yanında uyuyacak, çocuklarını doğuracak, işlerini paylaşacak, hastalandığında bakacak, onunla birlikte yaşlanacak. Bu durumda sadece kralın kendisinin bu seçimi yapması en uygunudur. Bakire Günü'nde, Kral Toprakları'nın Kral Viserys'in günlerinden beri görmediği bir balomuz olacak. Bakirelerin Yedi Krallık'ın her köşesinden gelsinler ve kendilerini kralın önünde sunsunlar ki Majesteleri ömrünü ve sevgisini paylaşmak için en uygun olanı seçebilsin."

Ve böylece haber yayıldı, saray ile şehri büyük bir heyecan aldı ve bu heyecan diyarın her tarafına yayıldı. Dorne Hudutları'ndan Sur'a kadar, övünen babalar ve gururlu anneler, çekici kızlarına bakıp onun seçilecek kişi olup olmadığını merak ettiler ve Westeros'taki her yüksek doğumlu bakire saçlarını taramaya, örmeye, bukle bukle yapmaya başladı, akıllarından aynı şey geçiyordu: "Neden ben olmayayım? Ben kraliçe olabilirim."

Ancak Lord Unwin, Demir Taht'a çıkıp konuşmadan bile önce, Yıldızmızrak'a kızını şehre çağırmak için bir kuzgun yolladı. Bakire Günü daha üç ay uzakta olmasına rağmen, lord hazretleri Myrielle'i sarayda istiyordu, kralla olabileceğini ve onun aklını çelebileceğini umuyordu, böylece balo gecesi seçilen o olurdu.

Bu kadarı bilinen şeyler; şimdi anlatılacaklar ise söylenti. Çünkü, kendi kızının gelmesini beklediği halde, Unwin Peake'in, kızının en büyük rakipleri olarak gördüğü bu kızları baltalamak, engellemek, dikkatini dağıtmak ve alt etmek için tasarladığı çeşitli gizli komploları ve planları harekete geçirdiği de söylendi. Cassandra

Baratheon'un küçük kraliçeyi ölümüne ittiği söylentisi yeniden duyuldu. Ysabel Staunton'ın şaraba olan düşkünlüğü meşhurdu, Elinor Massey'nin kızlığının bozulma öyküsü anlatıldı da anlatıldı, Rosamund Darry'nin korsesinin altında altı meme ucu gizlediği söyleniyordu (güya annesi bir köpekle düşüp kalkmış), Lyra Hayford'ın kıskançlık yüzünden bir bebek kardeşini boğduğu anlatıldı ve "üç Jeyne"in (Jeyne Smallwood, Jeyne Mooton ve Jeyne Merryweather) kavalye kıyafetleri giymeyi ve İpek Sokağı boyunca genelevleri ziyaret edip oradaki kadınları sanki üçü de erkekmişçesine öpmeyi ve okşamayı sevdikleri dedikodusu yayıldı.

Fısıltılara inanılırsa, Lord Unwin'in kralın kalbi için gizli savaşını kazanmaya çalıştığı tek araç da kelimeler değildi. Balo açıklandıktan kısa bir süre sonra Tyshara Lannister'a bir damat bulundu; Leydi Tyshara, delikanlının penceresine davetsiz tırmandığını iddia etse de, Büyük Üstat Munkun'un incelemesi, kızın bekâretini kaybettiğini ortaya çıkardı. Lucinda Penrose, Karasu Körfezi boyunca şahincilik yaparken haydutlar tarafından tuzağa düşürüldü, kaleye olan mesafesi yarım günden azdı. Şahin öldürüldü, atı çalındı ve adamlardan biri onu tutarken bir diğeri burnunu kesti. Küçük kraliçeyle birlikte bazen bebek oynayan sekiz yaşlarında canlı bir kız olan güzel Falena Stokeworth, yılankavi merdivenlerden aşağı inerken bacağını kırdı, Leydi Buckler ve her iki kızı, onları Karasu boyunca taşıyan tekne batınca boğuldu. Bazıları "Bakire Günü laneti" hakkında konuşmaya başladı, iktidar sahibi olan bazıları görünmeyen elleri çalışmasına tanıklık ettiler ama dillerini tuttular.

El ve adamları bu trajedi ve talihsizliklerden sorumlu muydu, yoksa her biri sadece tesadüf müydü? Nihayetinde hiçbirinin önemi yoktu. Kral Viserys'in saltanatından bu yana, Kral Toprakları'nda hiç balo düzenlenmediğinden, bu balo bir başkasına benzemeyecekti. Turnuvalarda, güzel kızlar ve yüksek leydiler, aşk ve güzellik kraliçesi olarak adlandırılma onuruna erişmek üzere çekiştiler ancak bu saltanatlar sadece bir gece sürdü. Kral Aegon'ın seçeceği kız, bir ömür boyu Westeros'un üzerinde hüküm sürecekti. Yüksek doğumlular, Kral Toprakları'na Yedi Krallık'ın her yerinde kalelerden iştirak ettiler. Sayılarını sınırlamak amacıyla, Lord Peake, yarışmanın

otuz yaşın altındaki soylu bakirelerle sınırlı olacağına, yine de buna rağmen, binden fazla gelinlik yaşta kız, tayin edilen günde Kızıl Kale'ye geldi, akın El'in akışını durduramayacağı kadar büyüktü. Denizin öte yakasından bile geldiler; Pentos Prensi bir kızını, Tyrosh'un Yüksek Yargıç'ı bir kız kardeşini gönderdi ve kadim hanelerin kızları Myr'den ve hatta Eski Volantis'ten yelken açtılar (ne yazık ki, Volantis'li kızların hiçbiri Kral Toprakları'na gelmedi, Basilisk Adaları'ndan gelen korsanlar tarafından yoldan kaçırıldılar.)

"Her bakire bir öncekinden daha güzel görünüyordu," diyor Mantar *Tanıklık*'ında, "ipekleri ve mücevherleri içerisinde parıldayıp dönerek, taht odasına giderken göz kamaştırıcı bir manzara sundular. Daha güzel bir şey hayal etmek zordu, hepsi çıplak gelseydi başka tabii." (Biri bunu tüm niyetleri ve amaçları uğrunda yaptı. Bir Lys sihirbazının kızı Myrmadora Haen, mavi-yeşil ipekten, gözleriyle aynı renkte transparan bir elbise giydi, altında sadece mücevherli bir kemer vardı. Görünüşü, avluda bir şok dalgası yarattı ancak Kral Muhafızları, kendini daha az açık eden bir kıyafet giyene kadar onu salondan alıkoydu.)

Kuşkusuz ki bu bakireler kralla dans etmenin, zekâlarıyla büyülemenin, bir kadeh şarap üzerine çekingen bakışlar atmanın hayallerini kuruyorlardı. Ama dans etmek, şarap içmek, sohbet etmek için fırsat yoktu, ne zekice olanına ne de sıkıcısına. Balo, olağan anlamında gerçek bir balo değildi. Kral III. Aegon, Demir Taht'ın üzerine oturdu, başında siyah şeritli altın bir halka ile boynunda altın bir zincir vardı; bakireler önünden bir bir ilerliyordu. Kralın habercisi her adayın adını ve soyunu açıkladığında, kız reverans yapacak, kral onlara başını sallayacak ve sonra bir sonraki kızın kendini sunma zamanı gelecekti. Mantar, "Onuncu kız sunulduğu sırada, kral şüphesiz ilk beşini unutmuştu," diyor. "Babaları bir daha kendilerini sunmaları için onları tekrar kuyruğa gizlemiş olabilirdi ve kurnaz olanları muhtemelen böyle yaptı."

Cesur bakirelerden bir avuç kadarı, kendilerini daha unutulmaz kılmak amacıyla krala doğrudan hitap edecek kadar cesur davrandılar. Ellyn Baratheon, Majesteleri'ne elbisesini beğenip beğenmediğini sordu (kız kardeşi daha sonra bu soruyu çevirip

"Göğüslerimi beğendiniz mi?" dedi, ancak bunda gerçeklik payı yoktu). Alyssa Royce, ona Rüntaşı'ndan bugün onunla olmak için geldiğini söyledi. Patricia Redwyne, grubunun Arbor'dan seyahat ettiğini ve üç kez haydutlar tarafından saldırılara uğramak zorunda kaldığını ilan ederek daha iyisini yaptı. "Birini ok ile vurdum," dedi gururla. "Kıçından." Yedi yaşındaki Leydi Anya Weatherwax, atının isminin Işıltıtoynak olduğunu ve onu çok sevdiğini söyledi ve Majesteleri'nin iyi bir atı olup olmadığını sordu. ("Majesteleri'nde yüz at var," diye cevapladı Lord Unwin sabırsızca.) Diğerleri ise şehri, kalesi ve kıyafetleriyle ilgili övgülerde bulundu. Dehşetkalesi kızı Barba Bolton adında kuzeyli bir bakire, "Beni eve gönderirseniz, Majesteleri, yanımda yiyecek de gönderin, karlar derin ve insanlarınız açlıktan ölüyor," dedi.

En cesur dil, reveransından bir gülümsemeyle kalkan ve, "Majesteleri, neden oradan aşağıya inip beni öpmüyorsunuz?" diyen Kumtaşı'ndan Moriah Qorgyle adındaki bir Dorne'lu kadına aitti. Aegon ona cevap vermedi. Hiçbirine cevap vermedi. Her kıza, duyduğunu tasdik etmek için bir selam verdi. Sonra Sör Marston ve Kral Muhafızları onları yoluna götürdü.

Müzik bütün gece boyunca salonda rüzgâr gibi dolaştı, ama ayak seslerinin karışıklığı, konuşma dinamiği ve zaman zaman, ağlayan hafif sesler karşısında çok azı duyuluyordu. Kızıl Kale'nin taht odası, Westeros'taki herhangi bir salondan, Kara Harren'ınki hariç, daha büyük olan boşluklu bir odadır ancak orada binden fazla kız varken, her birinin ebeveyni, kardeşleri, muhafızları ve hizmetkârları da oradayken hareket edemeyecek kadar kalabalık ve boğucu bir şekilde sıcak hale geldi, dışarıda ise kış rüzgârları esiyordu. Her kızın adını ve soyunu duyurmakla mükellef habercinin sesi kısıldığı için değiştirilmesi gerekiyordu. Ümit vaat edenlerden dördü bayıldı, keza bir düzine anne, birkaç baba ve bir rahip de. Sağlam bir lord çöktü ve öldü.

"Bakire Günü Sığır Gösterisi," diye adlandırdı baloyu sonradan Mantar. Öncesinde çok daha fazlasını yapan şarkıcılar bile, ortaya çıkanlar karşısında şarkı söyleyecek çok az şey buldu ve saatler geçtikçe, bakire geçitlerinin devam etmesiyle kralın kendisi de huzur-

suzlanmaya başladı. "Bütün bunlar," diyor Mantar, "tam olarak El'in istediği şeylerdi. Majesteleri kaşlarını çattığında, koltuğunda kaydığında ya da başka bir yorgun başını fırlattığında, Leydi Turp'u seçme olasılığı arttı, diye düşündü Lord Unwin."

Myrielle Peake, Kral Toprakları'na neredeyse balodan bir ay önce gelmişti ve babası, her günün bir bölümünü kralın refakatinde geçirdiğinden emin olmuştu. Leydi Turp'un gözleri kahverengiydi, geniş, çilli bir yüzü vardı ve çarpık dişleri gülümsemelerini utangaç kılıyordu, Aegon'dan bir yaş büyüktü, on dört yaşındaydı. "Harika bir güzellik değildi," diyor Mantar, "ama körpe, hoş ve alımlıydı ve Majesteleri ona karşı gönülsüz duruyor gibi değildi." Bakire Günü'ne kalan iki hafta boyunca, diye cüce bize anlatıyor, Lord Unwin, Myrielle'in kralla paylaşması için yarım düzine akşam yemeği ayarladı. Uzun ve garip yemekler sırasında eğlendirmesi davet edilen Mantar, bize Kral Aegon'ın yediklerinden de az şey söylediğini anlatıyor, ancak "Leydi Turp'la Kraliçe Jaehaera'da olduğundan daha rahat görünüyordu. Bu da demek oluyor ki, hiç rahat değil, ama onun varlığını rahatsız edici bulmuyordu. Balodan üç gün önce, ona küçük kraliçenin oyuncak bebeklerinden birini verdi. 'Al,' dedi ona uzatırken, 'senin olabilir.' Masum ve genç bakirelerin duymayı hayal ettiği sözlerden değil belki de, ama Myrielle hediyeyi bir sevgi emaresi olarak aldı ve babası buna çok memnun oldu."

Leydi Myrielle, baloya oyuncak bebeği getirip sanki gerçek bir bebekmiş gibi kucağında salladı. Sunulan ilk kişi değildi (bu onur Pentos Prensi'nin kızına gitti) ya da sonuncusu (Paps'tan mülklü şövalyenin kızı Henrietta Woodhull). Babası, ilk saatin sonlarında kralın önüne çıktığından emin oldu; yeterince arkadaydı ki kızına güzel yer verdi diye onu suçlamasınlar, ancak Kral Aegon'ın hâlâ makul derecede dinç olduğu bir vakitte çıkacak kadar da öndeydi. Majesteleri Leydi Myrielle'i selamladı ve sadece, "Gelmen iyi oldu, leydim," demekle yetinmedi, aynı zamanda, "bebeği beğenmene sevindim," dedi. Babasının morali yükselmişti, dikkatli planlamaları meyvesini veriyordu.

Yine de hepsi, Unwin Peake'in verasetlerini önlemek için kararlı olduğu, kralın kız kardeşleri tarafından bir anda mahvolacaktı. Ani

bir trompet patlaması Baela Velaryon ve Rhaena Corbray'ın gelişini müjdelediğinde bir düzineden az bakire kalmıştı ve baskı oldukça azalmıştı. Taht odasına uzanan kapılar ardına dek açıldı ve Prens Daemon'ın kızları kış rüzgârıyla içeri girdi. Leydi Baela, hamile olduğu için kocamandı, Leydi Rhaena ise düşükten ötürü zayıflayıp solmuştu ancak nadiren, bu kadar bir gözükürlerdi. Her ikisi de boğazlarında yakutlarla kaplı yumuşak siyah kadife elbiseleri ve üzerinde üç başlı Targaryen ejderhası olan pelerinler giyiyordu.

Bir çift kömür siyahı savaş atına binen ikizler, salon boyunca yan yana sürdüler. Kral Muhafızları'ndan Sör Marston Su, yollarını kapatıp inmelerini talep ettiğinde, Leydi Baela onu binici kırbacıyla yanağından kesti. "Kardeşim Majesteleri bana emredebilir. Siz emredemezsiniz." Demir Taht'ın eteğinde dizginlerini çektiler. Lord Unwin, ileri koşup bunun ne demek olduğunu bilmek istedi. İkizler ona bir hizmetçiden daha fazla aldırış etmediler. "Kardeşim," dedi Leydi Rhaena, Aegon'a, "eğer sizi memnun ederse, yeni kraliçenizi getirdik," dedi.

Lord kocası Sör Corwyn Corbray, kızı öne çıkardı. Salondan nefeslerin kesilme sesi geldi. "Velaryon Hanesi'nden Leydi Daenaera," diye bağırdı haberci, boğuk bir sesle, "müteveffa olmuş Daeron'ın ve rahmetli leydi eşi Harte Hanesi'nden Hazel'ın kızı, Targaryen Hanesi'nden Baela ve Velaryon Hanesi'den, Lord Amiral, Akıntıtaşı Lordu ve Dalgalar Lordu Alyn Meşeyumruk'un vasiliğini yaptığı çocuk."

Daenaera Velaryon bir yetimdi. Annesini Kış Ateşi öldürülmüştü; babası, *Sadık Yürek* battığında, Basamaktaşı'nda ölmüştü. Kraliçe Rhaenyra, onun babası Sör Vaemond'un başını vurdurmuştu ama Daeron, Lord Alyn ile uzlaştırıldı ve onun için savaşırken canını verdi. Bakire Günü'nde kralın önünde dururken, soluk beyaz ipek, Myr danteli ve incilerle kaplıydı, uzun saçları meşale ışığında parlıyordu ve yanakları heyecandan kıpkırmızıydı, Daenaera altı yaşındaydı, ama o kadar güzel ki nefes kesiyordu. Eski Valyria'nın kanı, denizatı oğulları ve kızlarında da görüldüğü gibi, güçlüydü; saçları altınla karışık gümüştü, gözleri yaz denizi kadar maviydi, teni kışın yağan kar kadar pürüzsüz ve solgundu. "Parıldıyordu," diyor Mantar, "ve gülümsediğinde, şarkıcılar sevindi, çünkü sonunda

bir şarkıya layık bir kızın ortaya çıktığını biliyorlardı." Daenaera'nın gülümsemesi yüzünü değiştirirdi, bunda herkes hemfikirdi; aynı anda tatlı, cesur ve yaramazdı. Bunu görenler, "İşte aydınlık, tatlı, mutlu küçük bir kız, genç kralın kasvetine karşı mükemmel bir panzehir," diye düşünmeden edemezlerdi.

III. Aegon gülüşüne karşılık verdi ve "Geldiğiniz için teşekkür ederim leydim, çok hoş görünüyorsunuz," dediğinde, Lord Unwin Peake bile oyunu kaybettiğini anlamış olmalıydı. Son birkaç bakire dönüşlerini yapmak için aceleyle öne sürüldü, ancak kralın geçit törenine son verme arzusu o kadar aşikârdı ki, zavallı Henrietta Woodhull reverans yaptığında hıçkırarak ağlıyordu. Kız götürüldükten sonra Kral Aegon, genç sakisi Gaemon Soluksaç'ı çağırdı. Ona duyuru yapma onuruna bahşetti. "Majesteleri, Velaryon Hanesi'nden Leydi Daenaera ile evlenecek!" diye bağırdı Gaemon mutlulukla.

Kendi kurduğu tuzağa düşen Lord Unwin Peake'in, kralın kararını yapabildiği kadar zarafetle kabul etmekten başka seçeneği yoktu. Ancak ertesi gün toplanan bir konseyde, öfkesini dışa vurdu. Altı yaşındaki bir kızı gelini seçerek, "bu somurtkan çocuk" evliliğin bütün amacını yok etti. Kızın yatmaya yetecek yaşa gelmesine yıllar vardı ve hatta öz bir mirasçı doğurması daha da uzun sürerdi. O vakte kadar, vesayet belirsiz kalacaktı. Bir naibin en önemli görevi, kralı gençlik hatalarına karşı korumaktır, demişti, "bunun gibi hatalardan." Diyarın iyiliği için kralın tercihi göz ardı edilmeli ve Majesteleri "çocuk doğuracak yaşta, daha uygun bir kızla," evlenmeliydi.

"Kızınız gibi mi?" diye sordu Lord Rowan. "Sanmıyorum." Diğer naipler de anlayışlı değildi. Bir kez olsun, konsey El'in isteklerine meydan okuyarak kararlı kaldı. Evlilik gerçekleşecekti. Nişan, ertesi gün açıklandı, hayal kırıklığına uğramış genç kızların toplulukları şehir kapılarından evlerine dönmek üzere ayrıldı.

Kral III. Aegon Targaryen, Aegon'ın Fethi'nden bu yana geçen 133. yılın son gününde Leydi Daenaera'yla evlendi. Sokakları kraliyet çiftine tezahürat etmek için dolduran kalabalıklar, Aegon ve Jaehaera için gelenlerden gözle görülür biçimde daha azdı çünkü Kış Ateşi, Kral Toprakları'nın nüfusunun neredeyse beşte birini almıştı, ancak günün sert rüzgârlarına ve kar sağanaklarına karşı

cesaret gösterenler yeni kraliçelerini görünce kendilerinden geçtiler, mutlu el sallayışlarından, kızarmış yanaklarından, utangaç ve tatlı gülümsemelerinden büyülenmişlerdi. Kraliyet tahtırevanının hemen arkasında atlarına binen leydi Baela ve Rhaena da coşkulu alkışlarla karşılandılar. Sadece birkaçı Kral Eli'nin daha uzakta olduğunu fark etti, "yüzü ölüm kadar sertti," dediler.

Kral Naziplerinin Dönemi

Alyn Meşeyumruk'un Yolculuğu

Kral Toprakları'nı bir süreliğine bırakalım ve Leydi Baela'nın lord kocası Alyn Meşeyumruk'un Günbatımı Denizi'ne yaptığı destansı yolculuktan bahsetmek için takvimimizi geri alalım.

Velaryon filosunun, "Westeros'un kıçı"na (Lord Alyn'in de söylemeyi sevdiği gibi) etrafından dolaşıp çıkma maceraları ve zaferleri, kendi başına koca bir kitabı doldurabilir. Yolculuğun ayrıntılarını isteyenler için, Üstat Bendamure'un *Denizde Altı Kez: Alyn Meşeyumruk'un Büyük Seyahatlerinin Kaydı*, en eksiksiz ve yetkin kaynak olmaya devam etse de, Lord Alyn'in *Meşe Kadar Sert* ve *Piç Doğumlu* adlı, hayatını müstehcen şekilde anlatan rivayetler, güvenilmez olmasına rağmen renkli ve dikkat çekicidir. *Meşe Kadar Sert*, gençliğinde lord hazretlerinin kavalyeliğini yapmış, daha sonra onun tarafından şövalye ilan edilmiş ve Meşeyumruk'un beşinci yolculuğu sırasında bir bacağını kaybetmiş olan Sör Russell Stillman tarafından, *Piç Doğumlu* ise Rue ismindeki, bir septa olduğu ve aynı zamanda lord hazretlerinin metreslerinden birine dönüştüğü iddia edilen biri tarafından yazıldı. Birkaç ufak nokta dışında, burada onların eserlerine başvurmayacağız.

Meşeyumruk, önceki ziyaretine nazaran bu sefer Basamaktaşı'na giderken çok daha dikkatli davrandı. Özgür Şehirler'in sürekli değişen ittifakları ve kasıtlı hainliklerine ihtiyatlı yaklaştığından, neyle karşılaşacağını görmek için balıkçı tekneleri ve ticaret gemileri kisvesi altında öncüler gönderdi. Adalardaki çatışmaların hemen hemen sona erdiğini ve Racallio Ryndoon ismindeki bir asinin Kantaşı ile güneyinde kalan tüm adaları elinde tuttuğunu, kuzeyde ve doğuda kalan kayaları ise Tyrosh'un Yüce Yargıç'mın emrindeki kiralık askerlerin elinde olduğunu rapor ettiler. Adalar arasındaki kanalların büyük kısmı engellerle ya da Lord Alyn'in saldırısı sırasında batırılan gemilerin gövdeleriyle tıkanmıştı. Açık olan yollar da Ryndoon ile haydutlarının elindeydi. Lord Alyn'in karşısında basit bir seçim vardı; ya (Yüce Yargıç'ın ona taktığı isimle) "Kraliçe Racallio"yla savaşarak geçecekti oradan ya da onunla konuşarak.

Bu tuhaf ve olağanüstü maceracı, Racallio Ryndoon hakkında Ortak Dil'de kayda geçirilen çok az şey var ama Özgür Şehirler'de hayatına dair iki bilimsel çalışma yapılmış ve hakkında sayısız şarkı, şiir ve edepsiz romans yazılmış. Doğduğu şehir Tyrosh'ta, adı bugün bile iyi doğumlu kadın ve erkeklerin lanetlediği biridir ama öte yandan korsanlar, hırsızlar, fahişeler, ayyaşlar ve onların dostları ona hayranlık duyarlar.

Gençliği hakkında şaşkınlık verici derecede az bilgi bulunuyor ve bildiğimizi düşündüklerimizin büyük kısmı da ya yalan ya da çelişkili. Sözümona iki metre boyunda, bir omzu diğerinden daha yukarıda olduğu için sürekli öne eğilmiş gibi duran ve neredeyse tekerlenen bir yürüyüşe sahip biriydi. Valyria dilinin birçok farklı ağzını konuşabiliyor olması onun asil doğumlu biri olduğunu gösterirken, ağzının meşhur derecede bozuk olması da onun sokaklardan geldiğini gösteriyordu. Birçok Tyrosh'lunun yaptığı gibi o da saçını ve sakalını boyamayı severdi. En sevdiği renk mordu (bu da Braavos'la bir ilişkisi olabileceğini gösteriyor) ve bahsi geçtiğinde genelde saçı mora ve bazı telleri turuncuya boyanmış olarak bahsediliyordu ondan. Tatlı kokuları severdi ve lavanta ya da güllü suda yıkanırdı.

Devasa bir hırsa ve devasa bir iştaha sahip olduğu su götürmez. Boş zamanlarında bir obur ve ayyaşken, savaş sırasında bir iblise dönüşüyordu. Kılıcı iki eliyle de kullanabiliyordu ve bazen

iki kılıçla birden dövüşüyordu. Tanrılara tapıyordu: Her yerdeki, her tanrıya. Savaş kapıya dayandığında, hangi tanrıya kurban vereceğini görmek için kemik atıyordu. Tyrosh bir köle şehri olsa da kölelikten nefret ederdi, bu da kendisinin de kölelikten gelmiş olabileceğini gösteriyor. Zengin olduğu zamanlarda (birçok servet kazanıp yitirmiştir) gözüne kestirdiği her köle kızı satın alır, onu öper ve serbest bırakırdı. Adamlarına karşı eli açıktı ve yağmalarda onlardan fazlasını almazdı. Tyrosh'ta, dilencilere altın sikkeler atmasıyla tanınırdı. Bir erkek onun olan bir şeyden hoşlansa, diyelim ki bu bir çift bot, zümrüt bir yüzük ya da bir karısı olsun, Racallio onu o adama hediye ederdi.

Bir düzine eşi vardı ve onları hiç dövmezdi ama bazen onlardan kendisini dövmelerini isterdi. Yavru kedilere bayılır, yetişkin kedilerden nefret ederdi. Hamile kadınlara bayılır, çocuklardan nefret ederdi. Zaman zaman kadın kıyafetleri giyip fahişeyi oynardı ama boyu, çarpık sırtı ve mor sakalı onu bir kadından çok bir canavar gibi gösterirdi. Bazen savaşın ortasında kahkaha atmaya başlardı. Bazen de edepsiz şarkılar söylerdi.

Racallio Ryndoon deliydi. Ancak adamları onu seviyor, onun için savaşıyor, onun için ölüyordu. Ve kısa birkaç senede, onu bir kral yapmışlardı.

FS 133'te, Basamaktaşı'nda, "Kraliçe" Racallio gücünün zirvesindeydi. Alyn Velaryon onu muhtemelen yenebilirdi ama bunun, kuvvetinin yarısına mal olacağından korkuyordu ve Kızıl Kraken'i mağlup etmek istiyorsa, tüm kuvvetine ihtiyacı olacaktı. O yüzden savaşmak yerine konuşmayı seçti. *Leydi Baela*'yı filodan ayırıp Ryndoon'un sularından bedavaya geçebilmek için bir müzakere bayrağı altında Kantaşı'na doğru yola çıktı.

Nihayetinde istediğini elde etse de Racallio onu Kantaşı'ndaki devasa tahta hisarında iki hafta tuttu. Lord Alyn bir tutsak mıydı yoksa bir misafir mi, bu hiçbir zaman açık açık söylenmemişti ve lord hazretleri bile bunu anlayamamıştı çünkü ev sahibi deniz kadar değişken bir insandı. Bir gün Meşeyumruk'u bir dost ve silah arkadaşı ilah edip Tyrosh'a düzenleyeceği saldırıya katılmasını istiyordu. Sonraki gün misafirini katledip katletmeyeceğini görmek için kemik atıyordu. Yüzlerce tezahürat yapan korsanlar seyrederken beraber

hisarın arkasındaki çamur çukurunda güreşmek istemişti. Tyrosh'lular için casusluk yapmakla suçlanan adamlarından birinin kellesini aldığında, Racallio bu kelleyi dostluklarının bir göstergesi olarak ona hediye etmişti ama bir sonraki gün lord hazretlerini doğrudan Yüksek Yargıç'ın adamı olmakla suçlamıştı. Masumiyetini kanıtlamak için Lord Alyn'in üç Tyrosh'lu mahkûmu öldürmesi gerekmişti. Bunu gerçekleştirdiğinde, "Kraliçe" öyle keyiflenmişti o gece Meşeyumruk'un yatak odasına karılarından ikisini göndermişti. Racallio, "Onlardan çocuk yap," diye emir verdi. "Senin kadar cesur ve güçlü çocuklar istiyorum." Elimizdeki kaynaklar Lord Alyn'in kendisine verilen emri yerine getirip getirmediği konusunda çelişiyor.

Nihayetinde Ryndoon, Velaryon filosunun geçmesine izin verdi ama bunun bir karşılığı olacaktı. Üç gemi, koyun derisine yazılmış ve kanla imzalanmış bir ittifak anlaşması ve bir öpücük istiyordu. Meşeyumruk ona yolculuğu tamamlaması pek beklenmeyen üç gemisini, parşömen kâğıdına yazılıp üstatların mürekkebiyle imzalanmış bir ittifak anlaşması ve "Kraliçe" onları Akıntı Taşı'nda ziyaret ederse Leydi Baela'dan bir öpücük sözü verdi. Bu yeterli oldu. Filo Basamaktaşı'ndan geçti.

Ancak onları bekleyen başka zorluklar da vardı. Bir sonrakisi Dorne'du. Dornelular anlaşılır bir şekilde birden Güneş Mızrak sularında beliren büyük bir Velaryon filosu karşısında paniklemişlerdi. Ancak kendilerinin denizde kuvvetleri olmadığından, Lord Alyn'in gelişini bir saldırıdan ziyade bir ziyaret olarak görmeyi seçmişlerdi. Dorne Prensesi Aliandra Martell, yanında o zamanki gözdeleri ve talipleriyle beraber onu karşılamaya çıktı. Bu "yeni Nymeria" on sekiz yaşını yeni kutlamıştı ve bu genç, yakışıklı, cesur "Basamaktaşı Kahramanı"ndan, Braavos'luları dize getiren bu gözüpek amiralden oldukça hoşlandığı aktarılır. Alyn'in, gemileri için temiz su ve erzaka ihtiyacı vardı, Prenses Aliandra'nın da daha samimi bazı hizmetlere. *Piç Doğumlu* bize bu hizmetleri gerçekleştirdiğini aktarırken, *Meşe Kadar Sert* de bunları yerine getirmediğini aktarıyor. İşveli Dorne prensesinin ona gösterdiği bu ilginin kendi lorlarını hoşnutsuz ettiği ve küçük kardeşleri Qyle ile Coryanne'i iyice sinirlendirdiğini biliyoruz. Sonuçta Lord Meşeyumruk bura-

dan su dolu variller, Eski Şehir ve Arbor'a gitmelerine yetecek kadar yiyecek ve Dorne'un güney kıyısında gizlenen ölümcül girdapları gösteren deniz haritaları aldı.

Buna rağmen, Lord Velaryon ilk kaybını Dorne sularında yaşadı. Filo, Tuz Kıyısı'nın batısında kalan kuru toprakların yanından geçerken aniden patlak veren bir fırtına gemileri dağıtıp ikisini batırdı. Daha batıda, Kükürt Nehri'nin ağzına yakın bir yerde, temiz su almak ve bazı tamiratlar yapmak için kıyıya yanaşan zarar görmüş bir kadırga, geceleyin tayfasını katledip mallarını çalan haydutların saldırısına uğradı.

Ancak Lord Meşeyumruk Eski Şehir'e vardığında bu kayıpların yerini fazlasıyla doldurdu. Yüksek Kule'nin tepesindeki yol gösteren ışık sayesinde Fısıldayan Ses'i takip eden filo rıhtıma ulaştı ve orada, onları bizzat Lyonel Hightower karşıladı. Lord Alyn'in, Leydi Sam'e karşı olan nazik tutumu Lord Lyonel hemen ona ısınmasına neden oldu ve iki genç, arkadaş olup siyahlar ve yeşiller arasındaki eski düşmanlığı unutuverdiler. Hightower, Eski Şehir'in yirmi savaş gemisi vereceğine söz verdi ve yakın arkadaşı Arbor'dan Lord Redwyne de otuz tane gönderecekti. Lord Meşeyumruk tek bir hamleyle filosunu çok daha korkutucu hâle getirmişti.

Velaryon filosu, Lord Redwyne ile söz verdiği kadırgalarının gelmesini beklerken Fısıldayan Ses'te uzun süre kaldı. Alyn Meşeyumruk, Hightowerların misafirperverliğini tattı, Eski Şehir'in eski sokaklarını keşfe çıktı ve günlerini kadim deniz haritaları ve savaş gemisi tasarımıyla deniz savaşı taktikleri üzerine yazılmış tozlu Valyria kitaplarını okuyarak geçirdi. Yıldızlı Sept'te, alnına kutsal yağla yedi köşeli bir yıldız çizen ve onu demirdoğumlularla Boğulmuş Tanrıları'na Savaşçı'nın öfkesini göstermesi için yollayan Yüce Rahip tarafından kutsandı. Kraliçe Jaehaera'nın ölüm haberi ve birkaç gün sonra gelen kralın Myrielle Peake'le nişanlanma haberi şehre ulaştığında Lord Velaryon hâlâ Eski Şehir'deydi. O sırada artık Lord Lyonel ve Leydi Sam'la yakınlaşmıştı ancak o bednam mektubun yazımında bir parmağı olup olmadığı bilinmemektedir. Ancak Yüksek Kule'deyken, Akıntı Taşı'na mektuplar yazdığı bilinmektedir. İçeriklerini bilmiyoruz ama.

Meşeyumruk FS 133'te hâlâ genç bir adamdı ve gençler sabırsızlıklarıyla bilinirler. Nihayet Lord Redwyne'i daha fazla beklemeyip yelken açma emri verdi. Velaryon gemileri yelkenlerini açıp küreklerini suya indirdikten sonra teker teker Fısıldayan Ses'ten çıkarken Eski Şehir halkı onları tezahüratlarla gönderdi. Deniz Aslanı lakaplı tecrübeli bir denizci olan Sör Leo Costayne komuta ettiği Hightower Hanesi'nin yirmi savaş kadırgası da hemen peşlerinden yola çıktı.

Çarpık kulelerin bulunduğu ve rüzgârın aşındırdığı kayaların dalgaların yukarısında ıslık çaldığı, Blackcrown'ın şarkı söyleyen uçurumlarında, filo kuzeye dönüp Bandallon'un üzerindeki batı kıyısını takip ederek Günbatımı Denizi'ne açıldı. Mander'in ağzından geçerlerken, Kalkan Adaları da filoya katılması için onlara kadırgalar gönderdi: Grikalkan ve Güneykalkan'dan üçer gemi, Yeşilkalkan'dan dört, Meşekalkan'dan altı gemi. Ancak daha kuzeye gidemeden bir fırtına daha koptu. Bir gemi battı, üçü öyle hasar aldı ki yola devam edemedi. Lord Velaryon filosuna Crakehall'da çekidüzen verirken buradaki kalenin leydisi kürek çekerek onunla

buluşmaya geldi. Bakire'nin Günü'nde büyük bir balo düzenleneceğini lord hazretleri bu leydiden öğrendi.

Haber Güzel Ada'ya da ulaşmıştı ve Lord Dalton Greyjoy'un, kraliçenin tacını alabilmek için kızlarından birini göndermeyi düşündüğü aktarılır. "Demir Taht için demir bir bakire," dedi, "daha uygun bir şey olabilir mi?" Ancak Kızıl Kraken'in ilgilenmesi gereken daha acil meseleler vardı. Alyn Meşeyumruk'un geleceğinden uzun süredir haberi olduğundan kuvvetini toparlamıştı. Güzel Ada'nın güneyindeki sularda yüzlerce uzungemi toplanmıştı, Feastfires'ta, Kayce'te ve Lannis Limanı'nda da dahası bekliyordu. Kızıl Kraken, "o oğlanı" denizin dibindeki Boğulmuş Tanrı'nın salonlarına gönderdikten sonra, kendi filosunu Meşeyumruk'un geldiği yoldan geri götüreceğini ve Kalkanlar'ın üzerinde sancağını dalgalandıracağını, Eski Şehir ile Güneş Mızrak'ı yağmalayacağını ve Akıntı Taşı'nı kendi meskeni yapacağını ilan etti. (Greyjoy ondan üç yaş bile büyük olmamasına rağmen Lord Alyn'dan "o oğlan" dışında başka bir şekilde bahsetmezdi.) Demir Adalar Lordu kaptanlarına gülerek, Leydi Baela'yı bir tuz karısı bile yapabileceğini söyledi. "Doğru bak, yirmi iki tuz karım var ama hiçbirinin gümüş saçı yok."

Tarihin büyük kısmı bize kralların, kraliçelerin, yüksek lordların, asil şövalyelerin, kutsal rahiplerin ve âlim üstatların yaptıklarını anlatır ve bazen bu büyük insanlarla aynı zamanlarda yaşamış halkın varlığını unutmak kolay oluyor. Ama zaman zaman ne asil bir doğumu, ne zenginliği, ne zekâsı, ne irfanı ne de dövüş yeteneği olan bir erkek ya da kadın bir şekilde basit bir hareket ya da fısıldanan bir sözle krallıkların kaderini değiştirebilir. FS 133 yılında Güzel Ada'da da böyle bir olay yaşandı.

Lord Dalton Greyjoy'un gerçekten de yirmi iki tuz karısı vardı. Dördü Pyke'taydı; bunların ikisi ona çocuk doğurmuştu. Diğerleri fetihleri sırasında aldığı batılı kadınlardan oluşuyordu, bunların arasında müteveffa Lord Farman'ın iki kızı, Kayce Şövalyesi'nin dulu, hatta bir Lannister (Casterly Kayası Lannisterlarından değil, Lannis Limanı Lannisterlarından) bile vardı. Kalanları normal doğumlu kızlardı, basit balıkçıların, tüccarların ya da askerlerin bir şekilde gözüne takılan kızlardan, çoğunlukla da babalarını, kardeşlerini, kocalarını ya da diğer erkek koruyucularını öldürdüğü

kadınlardan oluşuyordu. Bunlardan birinin ismi Tess'ti. Hakkında sadece ismini biliyoruz. On üç yaşında mıydı yoksa otuz mu? Güzel miydi çirkin mi? Bir dul muydu yoksa bakire mi? Lord Greyjoy onu nerede bulmuştu ve ne kadar süredir onun tuz karılarından biriydi? Bir akıncı ve tecavüzcü olarak ondan nefret mi ediyordu yoksa kıskançlıktan delirecek kadar ona âşık mıydı?

Bilmiyoruz. Bu konudaki kayıtlar o kadar farklı ki Tess tarihçelerde sonsuza dek gizemini koruyacak. Kesin olarak tek bildiğimiz şey, yağmurlu ve rüzgârlı bir gecede, aşağısında uzungemilerin toplandığı Güzel Kale'de, Lord Dalton onunla vücudunun tadına baktı ve ardından uykuya daldığında Tess, adamın hançeriyle boğazını kulaktan kulağa açtı, sonra da çıplak ve kanlı halde kendini aşağıdaki aç denize bıraktı.

Böylece Pyke'ın Kızıl Kraken'i, en büyük savaşının arifesinde hayatını kaybetti... bir düşmanın kılıcıyla değil, kendi hançeriyle, kendi karılarından birinin elinden.

Fetihleri de ondan uzun süre yaşamadı. Ölümünün haberi yayıldıkça, kaptanlar hızla evlerine doğru kaçarken, Alyn Meşeyumruk'la karşılaşmak için toparladığı filo da dağılmaya başladı. Dalton Greyjoy hiçbir zaman bir taş karısı almamıştı, o yüzden tek varisleri Pyke'ta bıraktığı iki tuz karısından yaptığı iki küçük oğlu, üç kız kardeşi ve her biri birbirinden daha açgözlü ve hırslı olan kuzenleriydi. Kanunen, Deniztaşı Taht tuz çocuklarından en büyüğüne gidecekti ama Toron oğlanı henüz altı yaşında bile değildi ve annesi bir tuz karısı olduğundan, bir taş karısı gibi onun naipliğini üstlenemezdi. Bir güç çekişmesi yaşanması kaçınılmazdı, demirdoğumlu kaptanlar da bunu görmüş ve hızla adalarına dönmeye başlamıştı.

Bu sırada, Güzel Ada halkı ve adada kalmış olan birkaç şövalye kızıl bir isyan başlattılar. Akrabaları giderken geride kalan demirdoğumlular yataklarından alınıp katledildiler, rıhtımda pusuya düşürüldüler, gemileri basılıp ateşe verildi. Üç gün içinde, yüzlerce akıncı, kendi avlarına davrandıkları şekilde acımasız, kanlı ve ani sonlarla karşılaştılar, en sonunda ellerinde sadece Güzel Kale kaldı. Kızıl Kraken'ın yakın dostları ve silah kardeşlerinden oluşan muhafızlar kurnaz Alester Wynch ve kükreyen dev Gunthor

Goodbrother'ın komutası altında inatla dayanıyorlardı ta ki Gunthor, Kızıl Kraken'in tuz karılarından biri olan Lord Farman'ın kızı Lysa için diğerini katledene kadar.

İşte böylece Alyn Velaryon batıdan demirdoğumlulara geldiğinde, savaşacak düşman bulamadı. Güzel Ada özgürdü, uzungemiler kaçmıştı ve dövüş sona ermişti. Leydi Baela, Lannis Limanı'nın duvarlarının altından geçerken, şehrin çanları onları karşıladı. Binlerce insan heyecanla kıyıya akın etti. Leydi Johanna, Casterly Kayası'ndan bizzat çıkıp Meşeyumruk'a altından yapılma bir denizatı ve Lannisterlara yakışan diğer hediyeler verdi. Günlerce süren kutlamalar başladı. Lord Alyn erzak desteği alıp uzun eve dönüş yolculuğuna başlamak için sabırsızlanıyordu ama batıtopraklılar onun gitmesini istemiyordu. Filoları yok olduğundan, o artık kim olacaksa, Kızıl Kraken'in halefinin komutasında demirdoğumlular geri dönerse savunmasız kalacaklardı. Leydi Johanna, kendilerinin Demir Adalar'a bir saldırı düzenlemelerini bile teklif etti; ne kadar asker ve mızrakçı gerekiyorsa hepsini kendisi karşılayacaktı, Lord Velaryon'un sadece onları adalara götürmesi gerekiyordu. Leydi hazretleri, "Onların her birini kılıçtan geçirmek gerek," dedi, "ve karılarıyla çocuklarını doğudaki köle tacirlerine satmak. Bırakalım o beş para etmez kayalıkları martılar ve yengeçler işgal etsin."

Meşeyumruk bunu kabul etmedi ama ev sahiplerini memnun etmek adına, olur da demirdoğumlular geri dönerlerse diye Lannisterlar, Farmanlar ve diğer lordlar, kendilerini savunabilecek kadar savaş gemisi inşa edene dek, filonun üçte biriyle birlikte Deniz Aslanı Leo Costayne'in de Lannis Limanı'nda kalmasını kabul etti. Ardından bir kez daha yelkenlerini açtı ve geldiği yolda geri dönmek üzere filosunu tekrar yola çıkardı.

Dönüş yolculuğu hakkında söylenecek çok bir şey yok. Mander'in ağzının orada nihayet hızla kuzeye doğru giden Redwyne filosu görüldü ama Lord Velaryon'la *Leydi Baela*'da yemek yedikten sonra geldikleri yoldan geri döndüler. Lord hazretleri, Lord Redwyne'in misafiri olarak Arbor'da kısa bir süre kaldı, Eski Şehir'de daha uzun bir süre; burada Lord Lyonel Hightower ve Leydi Sam'le olan dostluklarını tazeledi, seyahatinin ayrıntılarını kâğıda dökebilsinler diye Hisar'ın kâtipleriyle oturdu, yedi loncanın ustaları tarafından

ağırlandı ve Yüce Rahip tarafından ikinciye kutsandı. Bir kez daha Dorne'un susuz, kuru kıyısından yol aldı ama bu sefer doğuya doğru. Prenses Alisandra, onun Güneş Mızrak'a dönmüş olmasından memnundu ve maceralarının her bir ayrıntısını dinlemek istemesi kardeşleriyle kıskanç taliplerini öfkelendirdi.

Lord Meşeyumruk, Tyrosh ve Lys'le beraber Racallio Ryndoon'a karşı savaşa girerek Dorne'un Kızlar'ın Savaşı'na katıldığını öğrendi... ve Bakire'nin Günü'nde (Kral Toprakları'nda, III. Aegon'ın önünden bin bakirenin geçtiği gündü), Lys'in Alisandra'nın sarayına gönderdiği elçilerden biri olan Drazenko Rogare isimli biri lord hazretlerine yanaşıp onunla özel konuşmak için yalvardı. Meraklı Lord Alyn onu dinlemeyi kabul etti ve iki adam avluya çıktılar, burada Drazenko lord hazretlerine o kadar yaklaştı ki lord hazretleri daha sonra, "Onun beni öpeceğinden korktum," dedi. Öpmek yerine adam amiralin kulağında bir şey fısıldadı, Westeros tarihini değiştirecek bir sır. Sonraki gün Lord Velaryon *Leydi Baela*'ya dönüp yelken almalarını emretti... Lys'e doğru.

Neden böyle bir şey yaptığını ve başına Özgür Şehir'de ne geldiğini zamanı geldiğinde açıklayacağız ama şimdilik tekrar Kral Toprakları'na dönelim. Yeni yıla girilirken Kızıl Kale'ye umut ve iyi hisler hâkimdi. Selefinden daha küçük olsa da Kraliçe Daeraera daha mutlu bir çocuktu ve neşeli mizacı kralın kasvetini birazcık olsun dağıtmıştı... en azından bir süreliğine. III. Aegon eskiden olduğundan daha fazla sarayında görünür olmuştu ve üç kere kraliçesine şehrin manzaralarını göstermek için kalesinden bile çıkmıştı (ama ona Ejderha Kayası'nı göstermedi çünkü Leydi Rhaena'nın genç ejderhası Sabah yuvasını oraya yapmıştı).

Majesteleri tekrar çalışmalarına başlamıştı ve sık sık yemek yerken onları eğlendirsin diye Mantar'ı çağırıyordu ("Kraliçenin kahkahaları bu soytarının kulağına müzik gibi geliyor, öyle tatlı ki bazen kral bile gülümsüyor buna.") Kızıl Kale'nin sevilmeyen silah ustası Gareth Long bile bu değişikliğin farkına varmıştı. El'e, "Artık piç oğlanı eskisi kadar çok dövmemize gerek kalmıyor," dedi. "Oğlanın ne hız ne de güç eksiği var. Nihayet birazcık da olsa yetenek de gösteriyor."

Genç kralın dünyaya olan yeni ilgisinde krallığını yönetmek bile vardı. Aegon III konseye bile katılmaya başladı. Nadiren konuşsa

da oradaki varlığı Büyük Üstat Munkun'u yüreklendiriyor, Lord Mooton ve Lord Rowan'ı keyiflendiriyormuş gibi görünüyordu. Kral Muhafızları'ndan Sör Marston Su ise Majesteleri'nin toplantılara katılmasından rahatsız olmuşa benzerken, Lord Peake bunu bir hakaret olarak görüyordu. Munkun, Aegon ne zaman bir soru soracak kadar ileri gitse, El'in onu tersleyip konseyin zamanını harcamakla suçladığını ya da böylesi ağır konuları bir çocuğun aklının almayacağını söylediğini anlatıyor. Haliyle çok geçmeden, eskiden olduğu gibi, Majesteleri yine toplantılara katılmamaya başladı.

Doğası gereği ekşi, şüphe dolu ve fazlasıyla gururlu olan Unwin Peake FS 134'te aynı zamanda fazlasıyla mutsuz biriydi de. Bakire'nin Günü Balosu onun için büyük bir rezillik olmuştu ve kralın, kızı Myrielle'i, Daenaera için reddetmiş olmasını bir hakaret olarak algılıyordu. Leydi Baela'dan hiç hoşlanmayan adamın artık kardeşi Rhaena'dan da hoşlanmamak için bir sebebi vardı; ikisinin de, muhtemelen Baela'nın küstah ve asi kocası Meşeyumruk için kendisine karşı çalıştıklarını düşünüyordu. Kendi destekçilerine, ikizlerin bilerek ve kötücül bir niyetle onun veraseti ele geçirme planlarını bozduklarını anlatıyordu ve kralın altı yaşında bir gelin aldığından emin olarak, Demir Taht'ın bir sonraki varisinin Baela'nın taşıdığı çocuk olacağını garantilemişlerdi.

Peake bir keresinde Mantar'ın yanında Marston Su'ya, "Çocuk oğlan çıkarsa, o zaman Majesteleri kendi vücudundan bir varis yapacak kadar uzun yaşamayacaktır," dedi. Bundan kısa süre sonra Baela Velaryon sağlık bir kız çocuğu doğurdu. Kıza annesi Laena'nın ismini verdi. Fakat bu bile Kral Eli'ni sakinleştirmeye yetmedi zira iki hafta geçmeden Velaryon filosunun öncülere yanlarında gizemli bir mesajla Kral Toprakları'na dönmeye başladılar: Meşeyumruk onları önden göndermiş, kendisi de Lys'te bulunan "paha biçilemez bir hazineyi" almak için yelken açmıştı.

Bu kelimeler Lord Peake'in şüphelerini artırdı. Bu hazine de neyin nesiydi? Lord Velaryon bu hazineyi "almaktan" bahsederken ne demek istiyordu? Kılıç zoruyla mı? Braavos'la yaptığı gibi Lys'le de bir savaş çıkaracaktı? El, düşüncesiz genç amirali, onu saraydan uzaklaştırmak için tüm Westeros'u dolaşması gereken bir göreve göndermişti ama o bir kez daha "hak edilmemiş bir

ünle" ve belki de büyük bir zenginlikle geri gelmek üzereydi. (Altın her zaman Unwin Peake için canını yakan bir konuydu zira kendi hanesinin hüküm sürdüğü alan kısıtlıydı, taş, toprak ve gurur zenginiydi ama her zaman parası az olmuştu.) Lord Hazretleri halkın Meşeyumruk'u bir kahraman olarak gördüğünü biliyordu, kendisi sevilmeyen, hatta nefret edilen biri olmuşken o Braavos'un gururlu Denizlordu'nu ve Pyke'ın Kızıl Kraken'ını yenen kişi olmuştu. Kızıl Kale'de bile naiplerin Lord Peake'i Kral Eli görevinden alıp yerine Alyn Velaryon'u getirmesini isteyen birçok kişi vardı.

Meşeyumruk'un dönüşünün yarattığı heyecan hissedilebiliyordu, o yüzden El'in yapabileceği tek şey öfkeden köpürmekti. Leydi Baela'nın yelkenleri Karasu Koyu'nun suları üzerinde görüldüğünde ve Velaryon filosunun kalanı sabah pusu içinde onun arkasından ortaya çıktığında, Kral Toprakları'ndaki her bir çan çalmaya başladı. Yarım sene önce Lannis Limanı'nda yaptıkları gibi binlerce insan şehir duvarlarına akın ederken, binlercesi de Nehir Kapısı'ndan çıkıp kıyıyı doldurmuştu. Ama kral rıhtıma gidip, "ona hizmeti için teşekkür etme" isteğini dile getirdiğinde, El, Majestleri'nin Lord Velaryon'a gitmesinin münasip olmayacağı, amiralin Kızıl Kale'ye gelip Demir Taht'ın önünde diz çökmesi gerektiği konusunda ısrar ederek kralın gelmesini yasakladı.

Aegon'ın Myrielle Peake'le olan nişanında olduğu gibi bu konuda da diğer naipler Lord Unwin'in kararını bozdular. Lord Unwin'in uzun itirazlarına rağmen, Kral Aegon ile Kraliçe Daenaera tahtırevanlarıyla kaleden çıktılar, yanlarında Leydi Baela ile yeni doğan kızı; onun kız kardeşi Leydi Rhaena ve lord kocası Corwyn Corbray; Büyük Üstat Munkun; Rahip Bernard; naipler Manfryd Mooton ile Thaddeus Rowan; Kral Muhafızları şövalyeleri ve *Leydi Baela*'yı rıhtımda karşılamak isteyen diğer birçok önemli insan vardı.

Tarihçiler, bize sabahın açık ve serin olduğunu söylüyor. Orada, binlerce insanın gözü önünde Lord Alyn Meşeyumruk kızı Laena'yı ilk kez gördü. Leydi eşini öptükten sonra, ondan kızını aldı ve tezahüratlar gök gürültüleri gibi yankılanırken kızını kalabalık görsün diye havaya kaldırdı. Ancak bundan sonra kızını annesine verip kral ve kraliçenin önünde diz çöktü. Tatlı tatlı kızaran ve birazcık

kekeleyen Kraliçe Daenaera, onun boynuna safirlerle bezenmiş ağır bir altın kolye astı, "za-zaferlerinizi kazandığınız deniz kadar mavi." Ardından Kral III. Aegon, "Eve sağ salim döndüğünüzü görmek güzel, kardeşim," diyerek ona ayağa kalkmasını işaret etti.

Mantar, Meşeyumruk'un ayağa kalkarken güldüğünü söylüyor. "Efendim," dedi, "ablanızla evlenmeme izin vererek beni şereflendirdiniz ve evlilik yoluyla kardeşiniz olmaktan gurur duyuyorum. Ama ben hiçbir zaman sizin soy kardeşiniz olamam. Ama olabilecek biri var." Lord Alyn, ardından gösterişli bir hareketle Lys'ten getirdiği hazineyi çağırdı. *Leydi Baela*'dan soluk tenli çok güzel bir genç kadınla, kralın yaşına yakın zengin kıyafetler giyen, yüz hatları işlemeli pelerininin başlığının içinden seçilemeyen bir çocuk indi.

Lord Unwin Peake artık kendini tutamıyordu. "Bu kim?" diye sorarak öne ilerledi. "Sen kimsin?" Oğlan pelerininin başlığını geri attı. Gün ışığı başlığın altındaki gümüş-altın saçlarına vururken, Kral III. Aegon ağlamaya başlayıp oğlana sarıldı. Meşeyumruk'un "hazinesi" Viserys Targaryen'dı, kralın kayıp kardeşi, Kraliçe

Rhaenyra ile Prens Daemon'ın, beş sene önceki Boğaz Savaşı'dan beri kayıp olduğu için öldü sanılan en küçük oğlu.

FS 129'da, Kraliçe Rhaenyra'nın en küçük iki oğlunu korumak için onları Pentos'a gönderdiğini ama o sırada Triarşi'nin bir savaş filosuna yakalandıklarını hatırlayacaksınızdır. Prens Aegon, ejderhası Fırtınabulutu'nun sırtında kaçabilmişse de Prens Viserys yakalanmıştı. Ondan sonra Boğaz Savaşı gerçekleşti ve sonrasında prensten hiçbir haber alınamayınca, öldüğü varsayılmıştı. Kimse onun hangi gemide olduğundan emin değildi.

Boğaz'da binlerce kişi hayatını kaybetse de Viserys Targaryen onlardan biri değildi. Genç prensi taşıyan gemi savaşı atlatmış ve ağır aksak Lys'e dönmüştü, burada Viserys kendisini Triarşi'nin büyük amirali Sharako Lohar'ın esiri olarak bulmuştu. Ancak mağlubiyet Sharako'yu gözden düşürmüş ve Lys'li çok geçmeden etrafının onu indirmek isteyen eski ve yeni düşmanlarla sarıldığını görmüştü. Para ve müttefik sıkıntısı çeken amiral oğlanı o şehirdeki Bambarro ismindeki bir yargıca, Viserys'in ağırlığınca altın ve destek sözü karşılığında satmıştı. Gözden düşmüş amiralin öldürülmesi, Üç Kız arasındaki gerilimin ve rekabetin yüzeye çıkmasına neden oldu ve kısa sürede açık bir savaşa evrilen bir dizi cinayete neden oldu. Bu kaos ortamında, Yargıç Bambarro diğer Lys'lilerden biri ya da başka şehirden bir rakibinin oğlanı almaması için onu şimdilik saklamanın akıllıca olduğunu düşündü.

Viserys'e esareti sırasında gayet iyi davranıldı. Bambarro'nun malikânesinden ayrılması yasak olsa da kendine ait bir süiti vardı, yargıç ve ailesiyle beraber yemek yiyordu, ona dil, edebiyat, matematik, tarih ve müzik öğreten eğitmenleri, hatta ona kılıçla dövüşmeyi öğreten bir silah ustası bile vardı ve kısa sürede bu konuda yetenekli olduğunu ortaya koymuştu. Bambarro'nun niyetinin Ejderhaların Dansı'nın bitmesini bekleyip ardından (Rhaenyra galip gelirse) Prens Viserys'i annesine fidyeyle geri vermek, (II. Aegon kazanırsa) kellesini amcasına satmak olduğuna inanılıyordu (ama bu hiçbir zaman kanıtlanmadı).

Lys, Kızlar'ın Savaşı'nda bir dizi büyük yenilgi alınca bu planlar suya düştü. Bambarro Bazanne, FS 132'de, Tyrosh'lulara karşı yönettiği kiralık kumpanya alamadıkları ödemeleri yüzünden ona

ihanet ettiğinde İhtilaflı Topraklar'da hayatını kaybetti. Ölümünün ardından, çok büyük bir borç batağının içinde olduğu ortaya çıkmıştı ve malikânesine el konuldu. Eşi ve çocukları köle tacirlerine satıldı ve mobilyaları, kıyafetleri, kitapları ve esir prens de dahil diğer tüm değerli eşyaları Lysandro Rogare ismindeki başka bir yargıcın eline geçti.

Lysandro, soyu Kıyamet öncesi Valyria'ya kadar takip edilebilen zengin ve nüfuzlu bir bankacı ve tacir soyunun başındaydı. Diğer işletmelerinin yanında, Rogarelerin, Parfümlü Bahçe isminde meşhur bir genelevleri de vardı. Viserys Targaryen o kadar güzeldi ki Lysaro Rogare'nin onu bir fahişe olarak çalıştırmayı düşündüğü anlatılır... ta ki çocuk kimliğini açıklayana kadar. Elinde bir prens olduğunu anladığı an, yargıç hemen planlarını değiştirdi. Prensi bir fahişe yapmak yerine onu daha sonra Westeros tarihçelerine Lys'li Larra olarak geçecek olan en genç kızı Leydi Larra Rogare'yle evlendirdi.

Alyn Velaryon'la Drazenko Rogare'nin Güneş Mızrak'ta şansa karşılaşmaları, Prens Viserys'in kardeşine döndürülmesi için mükemmel bir fırsat sunmuştu... ancak satılabilecek bir şeyleri hediye etmek Lys'lilerin âdetinde yoktur, bu nedenle Meşeyumruk'un önce Lys'e giderek Lysandro Rogare ile bir anlaşmaya varması gerekmişti. Mantar, haklı bir şekilde, "O masada Lord Alyn değil de Lord Alyn'in annesi otursaydı diyara daha faydası olurdu," diyor. Meşeyumruk pazarlık yapmasını bilen biri değildi. Prensi alabilmek için, lord hazretleri Demir Taht'ın yüz bin altın ejderha fidye ödemesini, Rogare Hanesi'ne ya da onun çıkarlarına ters düşecek bir şeye kalkışmayacağını, Braavos'un Demir Bankası'nda bulunan paranın büyük kısmının Lys'li Rogare Bankası'na taşınmasını, Lysandro'nun üç genç oğluna lordluk verilmesini ve... hepsinden de öte... şerefi üzerine Viserys Targaryen ile Larra Rogare arasındaki evliliğin hiçbir şart altında bozulmayacağına dair yemin etmeyi kabul etmişti. Lord Alyn Velaryon bunların hepsini kabul etmiş, altına mührünü vurup imzasını atmıştı.

Viserys, *Umursamaz*'dan alındığın yedi yaşındaydı. FS 134'de geri döndüğünde on iki yaşındaydı. *Leydi Baela*'dan kol kola indiği eşi olan güzel kadın ondan yedi yaş daha büyük olup on dokuz yaşındaydı. Kraldan iki yaş küçük olmasına rağmen, birçok konu-

da ağabeyinden daha olgundu. III. Aegon iki kraliçesine karşı da herhangi bir bedensel ilgi göstermemişti (henüz çocuk olan Kraliçe Daenaera konusunda bu normaldi) ama Viserys, onun eve dönmesi şerefine düzenlenen ziyafette Büyük Üstat Munkun'a açıkladığı üzere çoktan gerdeğe girmişti.

Munkun, kardeşinin mezardan dönmüş olmasının III. Aegon'da harika değişikliklere neden olduğunu yazıyor. Majesteleri, Boğaz Savaşı sırasında, *Umursamaz*'dan ejderha sırtında kaçıp Viserys'i ardında bıraktığı için kendini hiçbir zaman affetmemişti. O zaman henüz dokuz yaşında olsa da Aegon, savaşçılardan ve kahramanlardan oluşan bir soydan geliyordu ve onların cesur ve gözüpek maceralarının hikâyeleriyle büyümüştü ve bunların hiçbirinde kardeşini ölüme terk ederek savaştan kaçıldığını hatırlamıyordu. Kırık Kral, içten içe Demir Taht'ta oturmaya layık olmadığını düşünüyordu. Kardeşini, annesi ya da küçük kraliçesini korkunç ölümlerden kurtaramamıştı. Bir krallığı nasıl kurtaracaktı ki?

Viserys'in geri gelmesi kralın yalnızlığına da iyi geldi. Çocukken Aegon üç büyük üvey ağabeyine tapardı ama onun yatak odasını, derslerini ve oyunlarını paylaşan kişi Viserys'ti. Munkun, "Kralın bir yanı, Boğaz'da kardeşiyle beraber ölmüştü," diye yazıyor. "Aegon'ın Gaemon Soluksaç'a duyduğu sevdiğinin, kaybettiği kardeşinin ardında bıraktığı boşluğu doldurmak için ortaya çıktığı gün gibi ortadaydı ancak Aegon'ın bir kez daha hayatta ve bütünmüş gibi görünmesini sağlayan kişi Viserys." Ejderha Kayası'ndayken olduğu gibi Prens Viserys bir kez daha Kral Aegon'ın sürekli zaman geçirdiği arkadaşı oldu, bu sırada Gaemon Soluksaç kenara atılıp unutuldu, hatta Kraliçe Daenaera'nın bile göz ardı edildiği oldu.

Kayıp prensin dönüşü veraset sorununu da çözmüştü. Kralın kardeşi olarak, Viserys, Baela Velaryon ya da Rhaena Corbray'in doğuracağı herhangi bir çocuktan, hatta ikizlerden bile önce gelen tartışmasız varisti. Kral Aegon'ın ikinci eşi olarak aldığı altı yaşındaki kız çocuğu artık endişe verici bir şey olmaktan çıkmıştı. Prens Viserys canlı, istekli genç bir çocuktu, büyük bir içtenliği ve tükenmez bilmez bir enerjisi vardı. Ağabeyi kadar uzun boylu, kuvvetli ya da yakışıklı olmasa da, tanıştığı herkeste kraldan daha zeki ve daha meraklı biri olduğu havasını uyandırıyordu... ve karısı bir çocuk

değil, çocuk doğurma yaşına gelmiş olan güzel bir genç kadındı. Bırakın Aegon çocuk gelinini alsın; Lys'li Larra yakında Viserys'e çocuk doğurur, hanedanlığın devamlılığını sağlardı nasıl olsa.

Kral, saray ve şehir tüm bu sebeplerden ötürü prensin dönüşünü sevinçle karşıladı ve Lord Alyn Velaryon, Viserys'i Lys'teki esaretinden kurtardığı için her zamankinden de çok sevilir oldu. Ancak bu sevinci Kral Eli paylaşmıyordu. Lord Unwin kralın kardeşinin dönmüş olmasına sevinmiş gibi yapsa da Meşeyumruk'un ödemeyi kabul ettiği karşılığa öfkelenmişti. Peake, genç amiralin böylesi "ağır maddeleri" kabul edecek otoritesi yoktu, diyordu; Demir Taht adına sadece naipler ve El konuşabilirdi, "filosu olan her aptal" konuşamazdı.

El bu sıkıntısını konseye taşıdığında, Büyük Üstat Munkun, kanun ve geleneğin onun yanında olduğunu itiraf etmek zorunda kaldı... ama kral ve halk böyle hissetmiyordu ve Lord Alyn'in yaptığı anlaşmadan caymak büyük bir aptallık olurdu. Diğer naipler de bunu kabul etti. Meşeyumruk'a yeni onurlar bahşettiler, Prens Viserys'in Leydi Larra'yla olan evliliğini onadılar, babasına fidyeyi senede bir, on taksitle ödemeyi kabul ettiler ve Braavos'ta çok ama çok büyük miktarda parayı Lys'e taşıdılar.

Lord Unwin Peake için bu başka bir küçük düşürücü darbeydi. Bakire Günü Yarışması'nın ve kralın çocuk Daenaera için kızı Myrielle'i reddetmesinin hemen ardından gelen bu, lord hazretlerinin gururunun kaldıramayacağı kadar fazlaydı. Belki de lord hazretleri Kral Eli makamından istifa etmeyi tehdit ederek diğer naiplere istediğini yaptırabileceğini düşünmüştü. Ancak konsey, istifasını şevkle kabul edip yerine samimi, dürüst ve sevilen Lord Thaddues Rowan'ı getirdi.

Unwin Peake, Yıldızmızrak'taki meskenine dönerek kendisini yapıldığını hissettiği yanlış üzerine tefekkür ederken halası Leydi Clarice, amcası Büyük Balta Gedmund Peake, Gareth Long, Victor Risley, Lucas Leygood, George Graceford, Rahip Bernard ve atadığı diğer birçok kişi onunla dönmeyip görevlerine devam ettiler; piç kardeşi Sör Mervyn Çiçek ve yeğeni Sör Amaury Peake de öyle zira Kral Muhafızları'nın Yeminli Kardeşleri'nin görev süresi ömürlerinin sonuna kadardı. Lord Unwin Tessario ile Parmaklarını bile halefine bıraktı; dedi ki, madem kralın korumaları vardı, El'in de korumaları olmalıydı.

Savaşın Lys Baharı ve Naipliğin Sonu

O yılın geri kalanında Kral Toprakları'na huzur hâkim oldu ve bu huzuru bir tek Kral Aegon'ın ilk naiplerinin sonuncusu, Bakire Havuzu Lordu Manfryd Mooton'ın ölümü böldü. Lord hazretleri bir süredir rahatsızdı ve Kış Humması'nın ardından hiçbir zaman gücünü toplayamamıştı, bu nedenle ölümü çok konuşulmadı. Onun konseydeki yerini doldurmak üzere Lord Rowan, Leydi Rhaena'nın kocası Sör Corwyn Corbray'i seçti. Leydi Rhaena'nın kız kardeşi Leydi Baela da Lord Alyn ve kızlarıyla beraber Akıntı Taşı'na döndü. Bunun üzerinden çok geçmeden, Prens Viserys, Leydi Larra'nın hamile olduğunu haber vererek sarayı sevindirdi. Kral Toprakları coştu.

Ancak şehrin dışında, FS 134 iyi hatırlanacak bir yıl olacakmış gibi görünmüyordu. Boyun'un kuzeyinde, kış hâlâ son derecede sert bir şekilde devam ediyordu. Barrowton'da, Lord Dustin, duvarlarının dışında toplanan yüzlerce aç köylüleri dışarıda bırakıp kapılarını kapattı. Beyaz Liman daha iyi haldeydi zira limanı sayesinde güneyden yiyecek getirilebiliyordu ama yiyeceklerin fiyatı öyle yükseldi ki iyi adamlar karıları ve çocukları karınlarını doyura-

bilsin diye kendilerini köle tacirlerine satmaya başladılar; bu sırada kötü adamlar ise kendi karınlarını doyurabilmek için karılarını ve çocuklarını satıyordu. Kış kasabasında, Kışyarı'nın duvarlarının içinde bile kuzeyliler köpeklerini ve atlarını yemek zorunda kaldılar. Soğuk ve açlık, Gece Nöbeti adamlarının üçte birinin canını aldı ve binlerce yabanıl Sur'un doğusundaki donmuş denizi yürüyerek aştığında, yüzlerce kara kardeş savaşta hayatını kaybetti.

Demir Adalar'da, Kızıl Kraken'in ölümünün ardından oluşan iktidar boşluğunu doldurmak üzere vahşi bir mücadele başladı. Kızıl Kraken'in üç kız kardeşi ve evlendikleri adamlar Deniztaşı Tahtı'nda oturan oğlan Toron Greyjoy'u yakaladı ve annesini öldürdü; bu sırada Kızıl Kraken'in kuzenleri Harlaw ile Blacktyde lordlarıyla işbirliği yapıp Toron'un üvey kardeşi Rodrik'i tahta çıkarmaya çalışırken, Büyük Wyk askerleri de kendisinin kara soydan geldiğini iddia eden Tuz Sam isimli birini destekliyordu.

Sör Leo Costayne filosuyla gelip binlerce Lannister askerini Pyke'a, Büyük Wyk'e ve Harlaw'a çıkardığında, bu kanlı üç taraflı yavaş yarım senedir sürüyordu. Lord Meşeyumruk, Lannister Hanesi'nin demirdoğumlulardan alacağı intikamın bir parçası olmayı reddetmişti ancak ihtiyar Deniz Yılanı, Leydi Johanna'nın ricasını kıramadı... bunda, Leydi Johanna'nın, eğer Lord Meşeyumruk Demir Adalar'ı kendi oğullarına kazandırırsa, onunla evleneceği sözünün de bir etkisi olduğu söylenebilir. Gelgelelim, bu Sör Leo bunu beceremedi. Costayne, Büyük Wyk'in taş tepelerinde, Arthur Goodbrother'ın elinde can verdi ve gemilerinin dörtte üçü soğuk gri denizde ya ele geçirildi ya da batırıldı.

Leydi Johanna'nın her bir demirdoğumluyu kılıçtan geçirme isteği gerçekleşmemiş olsa da dövüşler sona erdiğinde, kimse Lannisterlar'ın intikam borçlarını ödemediğini söyleyemezdi. Yüzlerce uzungemi ve balıkçı teknesi ateşe verildi, o kadar hane ve köy de öyle. Batıtopraklarına dehşet saçan demirdoğumluların karıları ve çocukları, yakalandıkları yerlerde kılıçtan geçirildiler. Öldürülenler arasında Kızıl Kraken'in kuzenlerinin dokuzu, kız kardeşlerinin üçünden ikisi ve onların kocaları, Eski Wyk'in Lord Drumm'ı, Büyük Wyk'in Lord Goodbrother'ı ve onlarla beraber Lord Volmark, Harlaw'lı Harlaw, Lordlimanı'ndan Botley ve Eski

Wyk'ten Stonehouse da vardı. Lannisterlar dönerlerken yanlarında tonlarca tahıl ve tuzlu balığı götürüp, götüremediklerini de telef ettikleri için yıl bitmeden binlercesi daha açlıktan hayatını kaybedecekti. Savunmacıları, Pyke'ın duvarlarına saldıran Lannisterları savuşturmayı başardığı için Toron Greyjoy Deniztaşı Taht'ta oturmaya devam etse de üvey kardeşi Rodrik yakalanıp Casterly Kayası'na getirilmiş, orada Leydi Johanna onu hadım ettirip oğlunun soytarısı yapmıştı.

Westeros'un diğer ucunda, 134 yılının son demlerinde, Vadi'nin Bakiresi Leydi Jeyne Arryn Martı Kasabası'nda ciğerlerine yerleşen bir soğuk algınlığından hayatını kaybettiğinde, Westeros'ta yeni bir veraset kavgası baş gösterdi. Kış yaşındaki Leydi Jeyne, Martı Kasabası'nın rıhtımının açığında bulunan taşlı adadaki Maris Manastırı'nda, "sevgili yoldaşı Jessamyn Redfort'ın kollarında yaşamını yitirmişti. Leydi hazretleri, ölüm döşeğindeyken bir vasiyetname hazırlatmış, kuzeni Sör Joffrey Arryn'i varisi ilan etmişti. Sör Joffrey son on yıldır, Kanlı Kapı Şövalyesi olarak, Vadi'yi tepelerin vahşi yabanıllarına karşı koruyarak onun sadık bir kulu olmuştu.

Ancak Sör Joffrey onun sadece dördüncü dereceden kuzeniydi. Soy olarak ondan daha yakın olan, Leydi Jeyne iki kez indirmeye kalkışmış Leydi Jeyne'in birinci dereceden kuzeni Sör Arnold Arryn vardı. İkinci başarısız isyanının ardından hapse tıkılan Sör Arnold, Kartal Yuvası'nın gök hücrelerinde ve Ay Kapısı'nın altındaki zindanlarda geçirdiği uzun yıllar sonucu aklını yitirmişti... fakat oğlu Sör Eldric Arryn aklı başında, zeki ve hırslı biriydi ve babasının hakkını arama niyetindeydi. Birçok Vadi lordu, yerleşmiş veraset kanunlarının "ölüm döşeğindeki bir kadının keyfi" yüzünden bir kenara bırakılamayacağını söyleyerek onun sancağına destek verdi.

O büyük hanenin çok daha uzak bir kolu olan Martı Kasabası Arrynleri'nden Isembard Arryn de kendi hakkını talep ettiğinde bir üçüncü taraf daha ortaya çıktı. Kral Jaehaerys zamanında soylu akrabalarından ayrılan Martı Kasabası Arrynleri ticarete atılıp zenginleşmişti. İnsanlar, Isembard'ın sancağındaki şahinin altından işlendiğinin şakalarını yapıyordu ve çok geçmeden Isembard Altın Şahin olarak tanınmaya başlandı. Şimdi bu zenginliği, küçük

lordları yanına geçmek için dağıttığı rüşvetler ve dar denizin öte yanından satın aldığı kiralık askerler için kullanıyordu.

Lord Rowan, bu çatışmaları sona erdirmek için elinden geleni yaptı ve Lannisterlara Demir Adalar'dan çekilmelerini, Kuzey'e gemilerle yiyecek gönderilmesini ve Arryn taliplerinin Kral Toprakları'na gelip iddialarını naipler önünde dile getirmelerini emretti ancak çabaları çoğunlukla boşa çıktı. Lannisterlar ve Arrynler onun çağrılarına kulak asmadı ve Beyaz Liman'a gönderilen yiyecek miktarı açlığı sona erdirmeye yetmeyecek kadar azdı. Sevilseler de ne Thaddeus Rowan ne de hizmet ettiği oğlan korkulan kişilerdi. Yılın sonuna gelindiğinde, sarayda, diyarı yönetenlerin naipler değil Lys'li sarraflar olduğu fısıldanıyordu.

Saray ve şehir, kralın kardeşi o zeki, cesur oğlan Viserys'i sevse de aynısını onun Lys'li eşi için söylemek doğru olmazdı. Larra Rogare kocasıyla birlikte Kızıl Kale'ye yerleşmiş olsa da içten içe bir Lys leydisi olmaya devam ediyordu. Kendi dili Lysçe'ye ek olarak Yüksek Valyria dili ile Myr, Tyrosh ve Eski Volantis dillerini de konuşabilse de Ortak Dil'i öğrenmek için bir çaba sarf etmemişti ve dileklerini iletmek için bir çevirmen kullanmaya devam ediyordu. Tüm leydileri ve hizmetçileri Lys'li'ydi. Giydiği tüm elbiseler, iç çamaşırları bile Lys'ten geliyordu; senede üç kere en yeni Lys modası babasının gemileriyle ona teslim ediliyordu. Hatta kendi korumaları bile vardı. Kardeşi Moredo ve Meereen'in dövüş çukurlarından getirilmiş Gölge Sandoq ismindeki devasa bir dilsizin komutasındaki Lys'li askerler onu gece gündüz koruyordu.

Leydi Larra aynı zamanda kendi tanrılarına tapmakta ısrarcı olmasaydı, saray ve krallık tüm bunları zamanla kabul edebilirdi. Leydi Larra ne Yedi'ye ne de kuzeylilerin eski tanrılarına tapınıyordu. Lys'in belli başlı tanrılarına tapıyordu: altı memeli kedi tanrıça Pantera, gündüz erkek gece dişi olan Alacakaranlık'ın Yndros'u, Kılıç'ın solgun çocuğu Bakkalon ve acı bahşeden, yüzü olmayan Saagael.

Leydiler, hizmetçileri ve korumaları belli zamanlarda bu tuhaf, kadim tanrılara yapılan ibadetlerde Leydi Larra'ya katılırlardı. Kediler Leydi Larra'nın odasına o kadar sık girip çıkıyordu ki insanlar bu kedilerin onun casusları olduğunu, Kızıl Kale'de olan her şeyi yumuşak sesleriyle mırladıklarını söyleme başlamıştı. Hatta Lar-

ra'nın bir kediye dönüşebildiği ve şehrin arka sokaklarıyla çatılarını gezdiği bile söyleniyordu. Çok geçmeden daha karanlık dedikodular da yayıldı. Yndros'un ibadetçileri bir sevgi ritüeliyle sözümona erkekten kadına, kadından erkeğe dönüşebilirdi ve leydi hazretlerinin gece yarısı seks alemlerine katılıp kendini bir erkeğe çevirerek İpek Caddesi'ndeki kerhaneleri ziyaret ettiği dedikoduları dönmeye başladı. Ne zaman bir çocuk kaybolsa, cühela birbirlerine dönüp Saagael'in doymak bilmez iştahından bahseder olmuştu.

Lys'li Larra'dan daha da az sevilen birileri varsa onlar da onunla beraber Kral Toprakları'na gelen üç kardeşiydi. Lotho, Visenya Tepesi'nde Rogare Bankası'nın bir şubesini açarken, Moredo da ablasının muhafızlarının komutanlığını yapıyordu. En gençleri Roggerio, Nehir Kapısı'nın yanında Denizkızı isminde gösterişli bir Lys genelevi açıp bunu Yaz Adaları'ndan papağanlarla, Sothoryos'tan maymunlarla ve dünyanın dört bir yanından getirilen yüz farklı egzotik kızla (ve oğlanla) doldurmuştu. Hizmetleri diğer kerhanelerin ücretinden on kat daha fazla olsa da Roggerio'nun müşteri sıkıntısı çektiği yoktu. Büyük lordlar ve tüccarlar, Denizkızı'nın oyulmuş ve boyanmış kapılarının ardında bulunabilecek güzelliklerin ve harikaların söylentilerini yayıyorlardı... bunlar içinde, bazılarının söylentilere göre, gerçek bir denizkızı bile vardı. (Denizkızı'nın sayısız harikası hakkında bildiğimiz şeylerin neredeyse tamamı, başvurduğumuz tarihçiler arasında bu genelevi ziyaret edip şatafatlı odalarında buranın birçok farklı zevkinin tadına baktığını itiraf etmekten imtina etmeyen Mantar'dan geliyor.)

Denizin karşı tarafında, Kızların Savaşı nihayet son bulmuştu. Racallio Ryndoon kalan destekçileriyle birlikte güneye, Basilisk Adaları'na kaçtı; Lys, Tyrosh ve Myr İhtilaflı Toprakları aralarında bölüştü; ve Dornelular Basamaktaşı'nın büyük kısmını egemenlikleri altına aldılar. Bu uzlaşmandan en kârlı çıkan Tyrosh Arçon'u ve Dorne Prensesi olurken, en büyük kayıpları Myr'liler yaşamıştı. Lys'te kadim haneler yıkılır, birçok soylu yargıç gözden düşüp mahvolurken, iktidarın dizginlerini eline almak için yerlerine başkaları geldi. Bunların başını Lysandro Rogare ile Dorne ittifakının mimarı, Lysandro'nun kardeşi Drazenko çekiyordu. Drazenko'nun

Güneş Mızrak'la olan, Lysandro'nun da Demir Taht'la olan bağlantıları, Rogareleri Lys'in prensleri haline getirmişti.

FS 134'ün sonuna gelinirken, onların yakında Westeros'u da yöneteceklerinden korkanlar mevcuttu. Kibirleri, şatafatları ve iktidarları Kral Toprakları'nda konuşulur oldu. Hilelerinin fısıltıları dolaşmaya başladı. Lotho insanları altına satın alıyor, Rogerio parfümlü bedenlerle insanların aklını çeliyor, Moredo ise kılıçla gözlerini korkutuyordu. Ancak kardeşler, Leydi Larra'nın oynattığı kuklalardan başka bir şey değillerdi; ipler onun ve onun tuhaf Lys'li tanrılarının elindeydi. Kral, kralın küçük kraliçesi, genç prens... onlar henüz birer çocuktu ve etraflarında dönenleri göremiyorlardı, öte yandan Kral Muhafızları, altın pelerinliler ve hatta Kral Eli bile satın alınmıştı.

En azından o zamanlar anlatılan hikâyeler bunları söylüyordu. Elbette böyle hikâyelerde her zaman olduğu gibi, korku ve yalanların arasında bazı hakikatler de mevcuttu. Lys'lilerin kibirli, açgözlü ve hırslı olduklarını şüphe götürmez. Amaçlarına hizmet edecek dostlar toplamak için Lotho'nun bankasını, Roggerio'nun da genelevini kullandığı aşikâr. Ancak nihayetinde bu onları III. Aegon'un sarayındaki, her biri kendilerince güç ve zenginlik peşinde koşan lord ve leydilerden pek farklı kılmıyordu. Rakiplerinden daha başarılı olsalar da (en azından bir süreliğine), Lys'liler nüfuz için yarışan birkaç farklı gruptan sadece biriydi. Leydi Larra ve kardeşleri Westeroslu olsalardı, onlara hayranlık duyulur ve tebrik edilirlerdi fakat yabancı topraklarda doğmuş olmaları, yabancı âdetlerini uyguluyor olmaları ve yabancı tanrıları tapınıyor olmaları onların güvenilmeyecek ve şüpheyle yaklaşılacak kişiler olarak görülmelerine neden olmuştu.

Munkun bu dönemden Rogare Yükselişi olarak bahsediyor ancak bu terim sadece Eski Şehir'de, Hisar'ın üstat ve yüce üstatları tarafından kullanılmıştır. O dönemi yaşamış insanlar buna Lys Baharı diyordu... zira bahar bu dönemin bir parçasıydı. FS 135'in ilk aylarında, Hisar Eski Şehir'den beyaz kuzgunlar salıp Yedi Krallık'ın gördüğü en uzun ve en acımasız kışlardan birinin sona erdiğini ilan etti.

Bahar bir umut, yeniden doğuş ve yenilenme mevsimiydi ve FS 135 baharının da bir farkı yoktu. Demir Adalar'daki dövüş sona

ermişti ve Kışyarı'ndan Lord Cregan Stark aç halkını doyurmak ve onlara yeni tohumlar satın almak için Braavos'un Demir Bankası'ndan büyük bir miktar borç almıştı. Bir de Vadi'de dövüşmeye devam ediliyordu. Arryn taliplerinin Kral Toprakları'na gelip anlaşmazlıklarını naiplerin çözmesini reddettikleri için öfkelenen Lord Thaddeus Rowan, naiplerden bir diğeri Sör Corwyn Corbray'in komutasındaki bin kişilik bir orduyu, Kral'ın Barışı'nı sağlamak ve veraset meselesini sonlandırmak için Martı Kasabası'na göndermişti.

Bu sırada, Kral Toprakları da, Lys'li Rogare Hanesi'nin büyük katkıları sayesinde uzun süredir görmediği bir bolluk dönemine girmişti. Rogare Bankası, kendilerine yatırılan paralara büyük faizler ödüyordu ve giderek daha fazla sayıda lord altınlarını Lys'lilere emanet ediyordu. Tyrosh'tan, Myr'den, Pentos'tan, Braavos'tan ve özellikle de Lys'ten gelen gemiler ipekler, baharatlar, Myr danteli, Qarth'tan gelen yeşimler, Sothoryos'tan gelen fildişleri ve Yedi Krallık'ta daha önce çok nadir görülen birçok lüks eşyanın da dahil olduğu, dünyanın dört bir yanından gelen birçok tuhaf ve harika şeyler getirdikleri için ticaret de hareketlendi.

Diğer liman kasabaları da bu zenginlikten nasibini aldı; Duskendale'in, Bakire Havuzu'nun, Martı Kasabası'nın, Beyaz Liman'ın ve güneyde Eski Şehir'in, hatta günbatımı denizindeki Lannis Limanı'nın bile ticareti arttı. Akıntı Taşı'nda, Gövde kasabası tekrar canlandı. Onlarca yeni gemi inşa edilip denize açıldı ve Lord Meşeyumruk'un annesi kendi ticaret gemisi filosunu iyice büyüterek Mantar'ın Fare Evi adını koyduğu, rıhtıma bakan görkemli bir malikâne inşa ettirmeye başladı.

Dar denizin karşısında, kendisine Birinci Ömür Boyu Yargıç adını koyan Lysandro Rogare'nin "kadife tiranlığı" altında Lys de zenginleşiyordu. Kardeşi Drazenko, Dorne Prensesi Aliandra Martell'le evlenip onun Prensi ve Basamaktaşı Lordu olduğunda, Rogare Hanesi'nin yükselişi de zirvesine ulaşmış oldu. İnsanlar Muhteşem Lysandro'dan bahsetmeye başlamışlardı.

FS 135'in ilk çeyreğinde, Westeros'un Yedi Krallık'mda büyük neşeye sebebiyet veren iki önemli olay gerçekleşti. O yılın üçüncü ayının üçüncü gününde, Kral Toprakları halkı uyandıklarında Dans'ın karanlık günlerinden beri görülmemiş bir olaya şahit oldular: Şehrin

semalarındaki bir ejderhaya. On dokuz yaşındaki Leydi Rhaena, ejderhası Sabah'la ilk kez uçuyordu. O ilk gün, Ejderha Çukuru'na inmeden önce şehrin etrafında sadece bir tur attı ama ondan sonra her gün biraz daha cesaretlenip daha uzağa uçmaya başladı.

Prens Viserys'in tüm çabaları bile kardeşi kralı, ablasının uçtuğunu izlemesi için ikna edemediği için Rhaena, Sabah'ı sadece bir kez Kızıl Kale'nin içine indirdi (öte yandan Kraliçe Daenaera'nın Sabah'tan öyle hoşlandığı, hatta kendisine de bir ejderha istediğini söylediği aktarılır). Leydi Rhaena, çok geçmeden Sabah'ın sırtında Karasu Koyu'nu aşıp, onun sözleriyle, "Ejderhaların ve ejderhalara binenlerin daha iyi karşılandığı" Ejderha Kayası'na gitti.

Bunun üzerinden iki hafta geçmeden, Lys'li Larra, Prens Viserys'e ilk öz oğlunu doğurdu. Anne yirmi, baba ise sadece on üç yaşındaydı. Viserys oğlana ağabeyi Aegon'ın ismini verdi ve Targaryen Hanesi'nin geleneği olduğu üzere, çocuğun beşiğine bir ejderha yumurtası yerleştirdi. Aegon, kraliyet septinde Rahip Bernard tarafından yedi yağla kutsandı ve doğumu şehir boyunca çalınan çanlarla kutlandı. Diyarın dört bir yanından hediyeler gönderildi ama bunların hiçbiri bebeğin Lys'li amcalarının hediyeleri kadar şaşaalı değildi. Muhteşem Lysandro, Lys'te torununun onuruna bir günlük ziyafet düzenledi.

Ancak, neşenin içinde bile bazı hoşnutsuzluk fısıltıları duyulmaya başlanmıştı. Targaryen Hanesi'nin bu yeni oğlan çocuğu Yedi tarafından kutsanmıştı ama çok geçmeden şehirde, annesinin çocuğu kendi tanrıları tarafından da kutsayacağı konuşulmaya başlamış ve Denizkızı'nda gerçekleşen ağza alınmayacak törenler ve Maegor'un Malikânesi'nde yapılan kurbanların dedikoduları Kral Toprakları'nın sokaklarında dolaşmaya başladı. Sıkıntılar burada, lafta öteye geçmeden sona erebilirdi fakat kısa süre sonra diyara ve kraliyet ailesinin başına bir dizi felaket geldi; bunların her biri, ötekinden hemen sonra gerçekleşmiş, Mantar gibi, tanrıları alaya kalan kişiler bile Yedi'nin Targaryen Hanesi ve Yedi Krallık'a sırtını dönüp dönmediğini sorgular olmuştu.

Bu karanlık zamanların ilk habercisi Akıntı Taşı'nda, Laena Targaryen'a doğumunda verilen ejderha yumurtası çatlandığında geldi. Ancak ebeveynlerinin gurur ve neşesi küle dönüştü; yumur-

tadan çıkan ejderha, kanatları olmayan, bir solucan kadar beyaz ve gözsüz bir canavardı. Yumurtadan çıkar çıkmaz, bu yaratık beşikte yatan bebeğe saldırmış ve kolundan büyük bir parçayı koparmıştı. Laena çığlık atarken, Lord Meşeyumruk "ejderhayı" onun üzerinden alıp yere fırlatmış ve kılıcıyla onu parçalamıştı.

Bu korkunç ejderhanın doğumunun ve peşinden yaşanan kanlı olayların haberi Kral Aegon'ın canını fazlasıyla sıkmış ve Majesteleri'yle kardeşi arasındaki bir tartışmaya mahal vermişti. Kendi ejderha yumurtası hâlâ Prens Viserys'in yanındaydı. Hiçbir zaman çatlamamış olsa da, prens sürgün ve esaret yıllarında bile, kendisi için büyük anlam taşıdığı için onu yanından ayırmamıştı. Aegon, kalesinde hiçbir ejderha yumurtasına müsaade edilmeyeceği emrini verdiğinde, Viserys küplere bindi. Ancak, olması gerektiği üzere, kralın isteği gerçekleşti; yumurta Ejderha Kayası'na gönderildi ve Prens Viserys, bir ay boyunca Kral Aegon'la konuşmadı.

Mantar, Majesteleri'nin bu kavga yüzünden çok üzüldüğünü aktarıyor ancak asıl daha sonra yaşananlar Majesteleri'ni yıktı. Kral Aegon küçük kraliçesi Daenaera ve arkadaşı Gaemon Soluksaç ile odasında yemek yer, cüce de onları, içkiyi fazla kaçırmış ayının teki hakkındaki aptalca bir şarkıyla eğlendirirken, piç oğlan karnındaki bir ağrıdan şikâyet etmeye başladı. Kral, Mantar'a, "Git, Büyük Üstat Munkun'u çağır," diye emretti. Büyük Üstat geldiğinde, Gaemon yere yığılmıştı ve Kraliçe Daenaera da, "Benim de karnım ağrıyor," diye inliyordu.

Gaemon uzun süredir Kral Aegon'ın food taster'ı ve sakiliğini yapıyordu ve Munkun hem onun hem de küçük kraliçenin zehirlendiğini ilan etti. Büyük Üstat, Daenaera'ya kuvvetli bir müshil verdi ve muhtemelen onun hayatını kurtaran da bu oldu. Bütün gece durmadan kusmuş, acı içinde kıvranıp inlemişti ve sonraki yatağından çıkamayacak kadar bitkin ve zayıftı ama kurtulmuştu. Ancak Munkun, Gaemon Soluksaç için geç kalmıştı. Oğlan bir saat içinde can verdi. Bir kerhanede piç olarak doğan "King Cunny", Delilik Ayı sırasında kısa süreliğine tepenin üzerindeki krallığında hüküm sürmüş, annesinin idamını seyretmek zorunda kalmış ve III. Aegon'a bir saki, bir şamar oğlanı ve bir dost olarak hizmet etmişti. Öldüğünde dokuz yaşında olduğunu varsayılıyordu.

Sonrasında Büyük Üstat Munkun akşam yemeğinden kalanları bir kafes dolusu fareye yedirdi ve zehrin elmalı çöreklerin kabuğuna işlendiğini keşfetti. Talih o ki kral tatlıdan pek hoşlanmazdı (ya da açıkçası herhangi bir yiyecekten). Kral Muhafızları şövalyeleri hemen Kızıl Kale'nin mutfaklarını basıp bir düzine aşçı, fırıncı, bulaşıkçı ve hizmetçiyi tutuklayıp onları Lord İşkenceci George Graceford'a teslim etti. İşkence altında, yedisi kralı zehirlemeye çalıştıklarını itiraf etti... ama her bir itiraf birbirinden apayrıydı, zehrin nereden geldiğine dair herhangi bir anlaşma yoktu ve mahkûmlardan hiçbiri zehirlenen yiyeceği doğru bilmedi, bu nedenle Lord Rowan bu itirafları, "ben bunlarla götümü bile silmem," diyerek kabul etmedi. (El, zehirlenmelerden önce bile kötü bir ruh hali içindeydi zira yakın zaman önce doğrum sırasında genç karısı Leydi Floris'i kaybetmişti.)

Kardeşi Westeros'a döndüğü için kral, sakisiyle eskisine nazaran daha az zaman geçirmiş olsa da, Gaemon Soluksaç'ın ölümü yine de Aegon'ı mahvetmişti. Bu ölüm ufak da olsa bir hayra sebebiyet verdi zira Viserys ile kral arasındaki anlaşmazlık, Viserys'in Majesteleri'ne teselli vermek için inatçı sessizliğini bozması ve kraliçenin yatağının başına oturmasıyla ortadan kalktı. Ancak bu pek bir şey değiştirmedi. Bundan sonra sessiz kalan Aegon oldu, eski kasveti üzerine tekrar çullanmıştı ve hem sarayla hem de krallığıyla ilgisi kopmuştu.

Bir sonraki darbe Kral Toprakları'ndan çok uzaktan, Arryn Vadisi'nden geldi; Sör Corwyn Corbray, Leydi Jeyne'in vasiyetinin gerçekleştirileceğine karar verip Sör Joffrey Arryn'in, Kartal Yuvası'nın meşru Lordu olduğunu ilan etti. Sör Corwyn, diğer talipler inatçılığa devam edip bu kararı kabul etmeyince, Altın Şahin'le oğullarını zindana attı ve Eldric Arryn'i idam ettirdi ancak bir şekilde Sör Eldric'in deli babası Sör Arnold ondan kaçmayı ve çocukluğunda bir kavalye olarak hizmet ettiği Rüntaşı'na kaçmayı başardı. Vadi'de Bronz Dev olarak bilinen Gunther Royce ihtiyar bir adamdı, inatçı olduğu kadar korkusuzdu da; Sör Corwyn, Sör Arnold'ı sığındığı yerden çıkarmak için geldiğinde, Lord Gunthor kadim bronz zırhını kuşanıp onun önüne çıktı. Edilen sözler sinirle söylenmeye başladı, küfürlere, ardından da tehditlere dönüştü. Corbray, Meyus Leydi'yi

çekince –Royce'a saldırmak için mi yoksa onu tehdit etmek için, hiçbir zaman bilemeyeceğiz– Rüntaşı'nın siperlerindeki arbaletçilerden biri bir ok attı ve onu göğsünden vurdu.

Kral naiplerinden birini öldürmek, krala saldırmakla eşdeğer tutulan bir ihanetti. Dahası, Sör Corwyn, Yürek Evi'nin güçlü ve savaşçı Lordu Quenton Corbray'in amcasıydı, aynı zamanda ejderhabinicisi Leydi Rhaena'nın sevgili eşi, onun ikisi Leydi Baela'nın enişteşi, haliyle evlilik üzerinde Alyn Meşeyumruk'la akrabaydı. Ölümüyle beraber, Arryn Vadisi'nde savaş alevleri körüklendi. Corbrayler, Hunterlar, Crayneler ve Redfortlar, Leydi Jeyne'in tercihi varisi Sör Joffrey Arryn'e destek verirlerken, Rüntaşı'ndan Roycelar'la Deli Varis Sör Arnold'a Templetonlar, Tollettlar, Coldwaterlar, Duttonlar ile Parmaklar'ın ve Üç Kız Kardeşler'in lordları destek verdi. Martı Kasabası ve Grafton Hanesi de, esaretine rağmen, Altın Şahin'e destek vermeye devam ettiler.

Kral Toprakları'nın cevabı gecikmedi. Lord Rowan, Vadi'ye sonra bir kuzgun sürüsü göndererek, "Demir Taht'ın hoşnutsuzluğunu" hissetmek istemiyorlarsa, Deli Varis'i ve Altın Şahin'i destekleyen lordların derhal silah bırakmalarını emretti. El, kuzgunlarına bir cevap almadığında, Meşeyumruk'a danışıp bu isyanı zor kullanarak sona erdirmek için planlar yaptı.

Baharın da gelmesiyle, Ay Dağları'ndaki yüksek yolun bir kez daha aşılabilir olacağını düşünülmüştü. Lord Thaddeus'un en büyük oğlu Sör Robert Rowan'ın komutası altındaki beş bin asker kralyolundan yola çıktı. Bakire Havuzu, Darry ve Hayford'dan gelen askerler orduyu büyüttü ve Üç Dişli Mızrak'ı da geçtiklerinde onlara altı yüz Frey ile doğrudan Lord Nejicot'un komutası altındaki bin Blackwood katıldı ve böylece dağlara girerken sayıları dokuz bini bulmuştu.

İkinci bir saldırı da deniz gerçekleşecekti. Selefinin amcası, Sör Great-Axe Gedmund Peake'in komutasındaki kraliyet donanmasını kullanmak yerine, gereken gemiler için Velaryon Hanesi'yle görüştü. Eşi Leydi Baela, dul kalmış ikizini teselli etmek için (ve Leydi Rhaena'nın, kocasının ölümünün intikamını Sabah'ın sırtında kendi başına almasının önüne geçmek için) Ejderha Kayası'na gidecekken Meşeyumruk da bizzat filoya kaptanlık edecekti.

Lord Rowan, Lord Alyn'in Vadi'ye taşıyacağı ordunun komutasında Leydi Larra'nın kardeşi Moredo Rogare'nin bulunacağını açıkladı. Lord Moredo'nun korkutucu bir savaşçı olduğundan kimsenin şüphesi yoktu; sarı-beyaz saçları ve yakıcı mavi gözleri olan, uzun boylu ve ciddi mizaçlı adamın Eski Valyria savaşçılarına benzediği söyleniyordu ve Hakikat dediği bir Valyrian çeliği uzunkılıcı vardı.

Ne kadar iyi bir savaşçı olursa olsun, Lys'li'nin ordunun başına geçirilmesi hiç de hoş karşılanmadı. Kardeşleri Roggerio ile Lotho Ortak Dili rahat bir şekilde konuşabiliyorken, Moredo dili bilmiyordu ve bir Lys'liyi Westeroslu şövalyelerden oluşan bir ordunun başına geçirmenin mantığı sorgulanıyordu. Lord Rowan'ın saraydaki düşmanları –bunların çoğu Unwin Peake'in göreve getirdiği kişilerdi– yarım fısıldadıkları şeyin, Thaddeus Rowan'ın kendisi Meşeyumruk ve Rogarelere satmış olduğunun gerçek olduğunu söylemekte vakit kaybetmediler.

Vadi'ye yapılan saldırılar başarılı olsaydı, böylesine lafların bir değeri olmazdı. Bu saldırılar başarılı olmadı. Meşeyumruk, Altın Şahin'in kiralık gemilerini rahatlıkla yenip Martı Kasabası'nın rıhtımına yanaşırken rıhtım duvarlarını aşmaya çalışan saldırganlar yüzlerce asker kaybetti, bunun bir üç katını da daha sonra yaşanan şehir içindeki savaşta yitirdiler. Sokaklardaki dövüş sırasında çevirmenini kaybeden Moredo Rogare, kendi askerleriyle iletişim kurmakta zorluk çekti; askerler onun emirlerini anlamazken o da askerlerin raporlarını anlamıyordu. Kaos baş gösterdi.

Bu sırada, Vadi'nin öte tarafında, dağların arasındaki yol, varsayıldığı kadar açık değildi. Sör Robert Rowan'ın ordusu yüksek rakımlı geçitlerde derin karlarla mücadele etmek zorunda kaldı ve ilerlemeleri iyice yavaşladı; zaman zaman da yük arabaları, o dağları evi bellemiş olan yabanıllar tarafından saldırıya uğruyordu (binlerce yıl önce, Andallar tarafından Vadi'den kovulan İlk İnsanlar). Ben Blackwood daha sonrasında, "Bir deri bir kemik, ellerinde taş baltalar ve sopalar olan adamlar," diyecekti, "ama öyle açlar ve öyle çaresizler ki, kaç tanesini öldürürsek öldürelim, saldırmayı bırakmadılar." Çok geçmeden soğuk, kar ve her gece gerçekleşen saldırılar fazla sayıda kayıplara neden olmaya başladı.

Dağların yüksek mevkiinde, Lord Robert ve askerleri kamp ateşlerinin etrafında kümelenmişken, bir gece akıl almaz bir şey yaşandı. Yoldan yukarıdaki bir mağara ağzı görülebiliyordu ve bir düzine adam orada rüzgârda korunabilir mi diye bakmak için oraya tırmandı. Mağaranın ağzındaki kemikler onları bir an durdurmuş olabilir ama yollarına devam ettiler... ve bir ejderhayı uyandırdılar.

Yaşanan dövüşte on altı kişi hayatını kaybetti, öfkeli kahverengi solucan kanatlanıp "sırtına tutunmuş olan hırpani bir kadınla" beraber dağların daha iç kısımlarına kaçmadan önce altmış kişiyi yaktı. Bu, Sheepstealer ile binicisi Nettles'ın, Westeros tarihçelerindeki son kaydıydı... gerçi dağlarda yaşayan yabanıllar hâlâ bir zamanlar herhangi bir yoldan ya da köyden uzaktaki gizli bir vadide yaşayan bir "ateş cadısının" hikâyelerini anlatır. Dağ klanlarının en vahşilerinden birinin ona tapmaya başladığını da anlatırlar; gençler cesaretlerini kanıtlamak için ona hediyeler götürürler ve ancak ejderha kadınla yüzleştiklerini gösteren yanık izleriyle geri döndüklerinde bir erkek olarak görülürlerdi.

Ejderhayla olan karşılaşmaları, Lord Rowan'ın ordusunun göğüs germek zorunda kaldığı son tehlike değildi. Kanlı Kapı'ya vardıklarında, ordunun üçte biri bir yabanıl saldırısında, soğuktan ya da açlıktan ölmüştü. Ölüler arasında, dağ klanlarının bir saldırısında, ordunun üzerine yıkılan bir kayanın altında kalarak can veren Sör Robert Rowan da bulunuyordu. Onun ölümünün ardından komutayı Kanlı Ben Blackwood devraldı. Daha henüz ergenliğe erişmemiş olsa da, Lord Blackwood, kendisinden dört kat daha yaşlı adamlar kadar savaş tecrübesine sahipti. Hayatta kalanlar, Vadi'nin girişi olan Kanlı Kapı'da, yiyecek, sıcaklık ve hoş bir karşılanma buldular... ama Kanlı Kapı Şövalyesi ve Leydi Arryn'in tercih ettiği halefi Sör Joffrey Arryn bir bakışta geçitten gelen Blackwood'un adamlarının savaşmaya uygun olmadıklarını gördü. Savaşında ona yardım etmek bir kenara, ona ayak bağı olurlardı.

Arryn Vadisi'ndeki dövüş devam ederken, yüzlerce fersah güneyde, Lys'teki Muhteşem Lysandro'yla Güneş Mızrak'taki kardeşi Drazenko'nun neredeyse aynı anda ölümleriyle Lys Baharı hayali de büyük bir darbe aldı. Aralarında dar deniz olmasına rağmen, iki Rogare de şüpheli şartlar altında, birkaç gün içerisinde öldüler.

Önce Drazenko, bir parça domuz pastırmasıyla boğularak ölmüştü. Lysandro, onu Parfümlü Bahçesi'nden sarayı taşımakta olan şaşaalı teknesi batınca boğulmuştu. Ölümlerinin talihsiz birer kaza olduğunu iddia eden az sayıda insan bulunsa da birçok kişi ölümlerin nedenlerinin ve zamanlamalarının Rogare Hanesi'ni ortadan kaldırmak için bir komplonun kanıtı olarak gördü. Bu ölümlerin arkasında Braavos'un Yüzsüz Adamları'nın olduğuna dair yaygın bir inanç vardı; dünyanın hiçbir yerinde, onlardan daha incelikli suikastçılar bulunmuyordu.

Ama bu ölümlerin arkasında gerçekten Yüzsüz Adamlar varsa, o zaman kimin için çalışıyorlardı? Braavos'un Demir Bankası'ndan şüphelenildi, aynı zamanda Tyrosh Yüksek Yargıç'ı Racallio Rydoon'dan ve Muhteşem Lysandro'nun "kadife tiranlığı" altında kalan Lys'in çeşitli tüccar prensleri ve yargıçlarından da. Baş Yargıç'ın kendi oğulları tarafından öldürtüldüğünü söyleyecek kadar ileri gidenler bile oldu (altı öz oğul, üç kız ve on altı piç çocuğu vardı). Ancak kardeşler öyle başarılı bir şekilde ortadan kaldırılmıştı ki bunun bir cinayet olduğu bile kanıtlanamadı.

Lysandro'nun Lys'i yönetirken üstlendiği hiçbir makam babadan oğula geçmiyordu. Daha yengeçlerin yediği cesedi denizden çıkarılmadan eski düşmanları, kolpa dostları ve sadık müttefikleri onun yerine geçmek için çatışmaya başladılar.

Lys'liler arasındaki savaşların ordularla değil komplolar ve zehirlerle savaşıldığı söylenir. O kanlı yılın geri kalanında, Lys'li tüccar prensler ve yargıçlar iki haftada neredeyse iki haftada bir güçlendikleri ve güçten düştükleri ölümcül bir dansa giriştiler. Çoğunlukla bu düşüşler ölümcüldü. Torreo Haen, baş yargıç olmasının şerefine düzenlediği ziyafette karısı, kızları (içlerinden biri Bakire'nin Günü Balosu'nda, ufacık elbisesi skandala neden olan kızdı), kardeşleri ve destekçileriyle beraber zehirlendi. Silvario Pendaerys, Ticaret Tapınağı'ndan ayrılırken gözünden bıçaklanarak öldürülürken, kardeşi Pereno, bir köle kızı onu ağzıyla zevke getirirken boğularak öldürüldü. Gonfaloniere Moreo Dagareon kendi korumaları tarafından katledildi ve tanrıça Pantera'nın koyu bir müridi olan Matteno Orthys, bir gece, bir şekilde beklenmedik bir şekilde kafesi açık bırakılan gölgekedisi tarafından öldürülüp yenildi.

Lysandro'nun çocukları babalarının makamlarını alamasalar da sarayı kızı Lysara'ya, gemileri oğlu Drako'ya, genelevi oğlu Fredo'ya, kütüphanesi de kızı Marra'ya kaldı. Çocuklarının neredeyse hepsinin, Rogare Bankası'nda ufak bir payı vardı. Öz çocuklarından daha az olsa da piçlerinin bile hisseleri vardı. Ancak bankanın kontrolü Lysandro'nun en büyük oğlu Lysaro'daydı... onun için şöyle yazılır, "babasının hırsının iki katına ama babasının yeteneğinin yarısına sahipti."

Lysaro Rogare, Lys'e hükmetmek istiyordu ancak babasının zamanında yaptığı gibi, yavaş yavaş zenginlik ve güç toplamak için on yıllar harcayacak kurnazlığa ne de sabra sahipti. Rakipleri etrafında ölmeye başlayınca, Lysaro ilk önce kendini korumak için bir adım atıp Astapor'un köle tacirlerinden bin Lekesiz satın aldı. Bu hadım savaşçılar, dünyadaki en iyi piyadeler olarak biliniyorlardı ve dahası mutlak itaat üzerine eğitildiklerinden, efendilerinin emre itaatsizlikten ya da ihanetten endişelenmesine gerek kalmıyordu.

Bu korumalarla etrafını sardıktan sonra, Lysaro halkı eğlencelerle, yargıçları da daha önce görülmemiş büyüklükteki rüşvetlerle yanına çekip gonfaloniere olarak seçilmeyi başardı. Bu masraflar kişisel servetini tüketince bankadan altın almaya başladı. Daha sonra söyleyeceği üzere, niyeti Tyrosh ya da Myr'le kısa sürecek ve galip ayrılacağı bir savaş çıkarmaktı. Gonfaloniere olarak, bir fethin getireceği şöhret onun baş yargıç makamını kazanmasını sağlayacaktı. Tyrosh ya da Myr'i yağmalayarak bankadan aldığı altınları geri ödeyecek ve yine de Lys'in en zengin adamı olacaktı.

Aptalca bir plandı ve kısa sürede suya düştü. Efsanelere göre, Rogare Bankası'nın güvenilmez olduğunu ortaya ilk atanlar Braavos'un Demir Bankası'nın satın aldığı adamlardı ama bu dedikoduyu kim başlatmış olursa olsun, çok geçmeden Lys'te herkes bunu konuşur olmuştu. Şehrin yargıçları ve tüccar prensleri paralarını geri istemeye başladılar; başta sadece birkaç tanesi, sonra giderek daha fazlası, ta ki Lysaro'nun hazinesinden bir altın nehri akmaya başlayana kadar... ve bu nehir çok kısa sürede kurudu. O zaman geldiğinde Lysaro çoktan kaçmıştı. Mahvolmak üzere olan Lysaro gecenin köründe, eşini, kızlarını ve sarayını geride bırakıp yanına üç yatak kölesi, altı hizmetkâr ve yüz Lekesiz alarak firar etti. Anla-

şılır şekilde panikleyen şehrin yargıçları hemen Rogare Bankası'na el koydular ancak bankadan geriye sadece boş bir kabuk kalmıştı.

Rogare Hanesi'nin düşüşü hızlı ve sert olmuştu. Lysaro'nun erkek ve kız kardeşleri, bankanın soyulmasında bir parmakları olmadığını söyleseler de birçok kişi onların masum olduklarını düşünmüyordu. Drako Rogare, kadırgalarından biriyle Volantis'e kaçarken, kız kardeşi Marra da erkek elbiseleri kuşanmış halde Yndros'un tapınağına sığındı ama geri kalan kardeşlerinin her biri, piç olanlar bile, yakalanıp yargılandı. Lysara Rogare, "Bilmiyordum," diye karşı geldiğinde, Yargıç Tigaro Moqaros, "Bilmeliydin," diyerek cevap verdiler halk haykırarak bunu onayladı. Şehrin yarısı mahvolmuştu.

Bu zarar sadece Lys'le de sınırlı kalmamıştı. Rogare Hanesi'nin yıkımının haberi Westeros'a ulaştığında, lordlar ve tüccarlar, Rogare Hanesi'ne yatırdıkları altınların kaybolduğunu anladılar. Martı Kasabası'nda, Moredo Rogare hızlı davranıp komutasını Alyn Meşeyumruk'a devredip bir gemiyle Braavos'a kaçtı. Lotho Rogare, Kral Toprakları'ndan kaçmaya çalışırken Sör Lucas Leygood ve altın pelerinlileri tarafından yakalandı; tüm mektupları ve hesap defterlerinin yanı sıra Visenya Tepesi'ndeki kasasındaki her bir altın ve gümüş parçasına da el koyuldu. Bu sırada, Kral Muhafızları'ndan Sör Marston Su da iki Yeminli Kardeşi ve elli muhafızla beraber Denizkızı'nı bastı. Lord Roggerio, çalkalanan kalabalığın arasında mızrakların arasında yürütülürken, genelevde bulunanlar da (Mantar, onlardan birinin de kendisi olduğunu söylüyor) birçoğu çıplak halde sokağa dizildiler. Kızıl Kale'de, genelev sahibiyle bankacı El Kulesi'ne hapsedildiler; Prens Viserys'in karısıyla olan akrabalıkları, onları şimdilik kara hücrelerin korkunçluklarından kurtarmıştı.

Başta, onların tutuklanma emrini verenin El olduğuna inanılıyordu. Sör Corwyn'in Vadi'deki ölümünün ardından geriye naip olarak sadece Lord Rowan ve Büyük Üstat Munkun kalmıştı. Bu yanlış anlaşılma sadece birkaç saat sürdü zira o akşam Lord Rowan da Rogarelerin yanma hapsedildi. El'in sözde korumaları olan Parmaklar da buna sesini çıkarmadı. Sör Mervyn Çiçek, lord hazretlerini yakalamak için konsey odasına girdiğinde, Kaplan Tessario adamlarına geri çekilmelerini emretti. Tek karşı çıkan Lord Rowan'ın kavalyesi oldu, o da hemen mağlup edildi. "Oğlanın ca-

nını bağışlayın," diye yalvardı Lord Thaddeus, bağışladılar da... ancak öncesinde Çiçek, "Kral Muhafızları'na karşı kılıç çekmemeyi öğrensin diye" oğlanın kulaklarından birini kesti.

Hain olduklarından şüphelenilenlerin listesi bu kadarıyla sınırlı da değildi. Lord Rowan'ın kuzenlerinin üçü ve bir yeğeni de onun hizmetindeki kırk kadar seyis, hizmetkâr ve şövalyeyle birlikte tutuklandı. Her biri gafil avlandı ve itaatle teslim oldu. Ancak Sör Amaury Peake, Maegor'un Malikânesi'ne yanına bir düzine askerle beraber geldiğinde, asma köprüde, elinde bir savaş baltası olan Viserys Targaryen'la karşılaştı. Soytarı Mantar bize, "Ağır bir baltaydı, prens de on üç yaşındaki sıska bir çocuk," diye anlatıyor. "İnsan oğlanın o baltayı kullanmak bir yana, kaldırabileceğinden bile şüphe ediyor."

Genç prens, "Leydi eşimi almaya geldiyseniz, sör, geri dönün," dedi, "ben hayatta olduğum sürece buradan geçemeyeceksiniz."

Sör Amaury bu karşı koymayı tehdit edici olmaktan çok komik bulmuştu. Prense, "Leydiniz, kardeşleriyle birlikte krala komplo kurdukları gerekçesiyle sorgulanmak için aranıyor," dedi.

"Peki onu arayan kim?" diye sordu prens.

"Kral Eli," diye cevapladı Sör Amaury.

"Lord Rowan mı?" diye sordu Viserys.

"Lord Rowan makamdan alındı. Yeni Kral Eli Sör Marston Su."

O anda, kardeşinin yanına gelmek için III. Aegon köprüye çıktı. "Ben kralım," diye hatırlattı onlara Majesteleri, "ve Sör Marston'ı El'im olarak ben seçmedim," dedi.

Mantar, Aegon'ın da dahil olmasının Sör Amaury'yi şaşkınlığa uğrattığını yazıyor ancak bir anlık tereddüdün ardından, "Majesteleri hâlâ bir çocuk. Siz ergenliğe erişene kadar, Efendim, sadık lordlarınız sizin için karar vermem zorunda. Sör Marston, naipleriniz tarafından seçildi."

"Lord Rowan benim naibim," diye ısrar etti kral.

"Artık değil," dedi Sör Amaury. "Lord Rowan size ihanet etti. Onun naipliği son buldu.

"Kimin emriyle," diye sordu Aegon.

"Kral Eli'nin," dedi beyaz şövalye.

Prens Viserys buna gülerek cevap verdi (Mantar bundan hoşlanmasa da Kral hiç gülmezdi) ve, "El naipleri seçiyor, naipler El'i ve böylece dans edip duruyoruz... ama buradan geçmeyeceksiniz, sör, karıma da eliniz sürmeyeceksiniz. Buradan ayrılın yoksa buradaki herkes bugün canını yitirecek."

Böylece Sör Amaury Peake'in sabrı tükendi. Yaşça büyük olanın elinde bir silahı bile yokken, biri on beş diğeri on üç yaşındaki iki oğlan çocuğu tarafından önünün kesilmesine müsaade edemezdi. "Yeter," deyip adamlarına çocukları kenara çekmelerini emretti. "Onlara nazik davranın ve bizim elimizden zarar görmelerine izin vermeyin."

"Bu kan sizin elinizde, sör," diye uyardı Prens Viserys. Baltayı asma köprüye sapladı, geri çekildi ve, "Bu baltayı bir adım bile geçerseniz ölürsünüz," dedi. Kral onu omzundan tutup malikânenin güvenli duvarları içine götürdü ve bir gölge asma köprüye adım attı.

Babası Yargıç Lysandro'nun bir hediyesi olan Gölge Sandoq, Leydi Larra'yla beraber Lys'ten gelmişti. Siyah tenli, siyah saçlı adam, neredeyse iki metre on santim boyundaydı. Çoğunlukla siyah bir ipek peçenin arkasına sakladığı yüzü ince, beyaz yara izleriyle kaplıydı, dudakları ve dili kesilmiş olduğundan hem dilsiz kalmıştı hem de korkunç bir görüntü oluşturuyordu. Hakkında, Meeren'in dövüş çukurlarında yüz dövüşün galibi olduğu, bir keresinde kılıcı kırıldıktan sonra rakibinin boğazını dişleriyle parçaladığı, öldürdüğü insanların kanlarını içtiği, dövüş çukurunda aslanları, ayıları, kurtları ve wyvernleri sadece kumlar arasında bulduğu taşlarla öldüğü anlatılırdı.

Böylesi hikâyeler elbette anlatıldıkça büyürdü ve bunların ne kadarına inanmamız gerektiğini bilemeyiz. Sandoq okuma ya da yazma bilmiyor olsa da Mantar, onun müzikten hoşlandığını ve sık sık Leydi Larra'nın yatak odasının gölgesinde oturduğunu, neredeyse kendisi kadar uzun, altınyürek ağacı ve abanoz ağacından yapılmış telli bir çalgıyı çaldığını aktarıyor. "Dilimizden birkaç kelimeden fazlasını anlamıyor olsa da bazen leydiyi güldürebildiğim olurdu," diyor soytarı, "ama Gölge'nin o enstrümanı çalışı onu hep ağlatırdı ve tuhaf bir şekilde leydi de bundan daha çok hoşlanıyordu."

Sör Amaury'nin muhafızları kılıç ve mızrakla ona doğru koşarken, Gölge Sandoq'un Maegor'un Malikânesi'nde çaldığı şarkı oldukça farklı türdendi. O gece için seçtiği enstrümanlar geceağacı, kaynatılmış deri ve demirden yapılma, siyah renkteki uzun bir kalkan ile meşale alevinde kara bıçağı, Valyria çeliğinin dikkat çekici kıvrımlarıyla parlayan, ejder kemiğinden bir kabzası olan büyük bir kavisli kılıçtı. Düşmanları ona saldırırken haykırıyor, küfrediyor ve bağırıyordu ama aralarından bir kedi kadar sessizce sıyrılırken, kılıcını sağa ve sola, aşağı ve yukarı indirirken, her bir seferinde kan akıtır, kâğıttan yapılmış gibi zırhları keserken Gölge, kılıcıyla çıkardığı sesler dışında hiçbir ses çıkarmıyordu. Dövüşü yukarıdaki çatıdan seyrettiğini iddia eden Mantar şöyle anlatıyor: "Bir dövüşten çok, tarlasını biçen bir çiftçiye benziyordu. Her bir darbesiyle daha çok sap yere yıkılıyordu ancak bu saplar, yere yıkılırken çığlıklar atan canlı insanlardı." Sör Amaury'nin adamları korkak değillerdi ve bazıları birer darbe indirecek kadar uzun yaşadılar ama sürekli hareket halinde olan Gölge, kılıçlarını kalkanıyla karşıladıktan sonra onları geriye, köprüden aşağıdaki aç demir çubuklara doğru ittiriyordu.

Sör Amaury Peake hakkında şunu söylemek gerek: Ölümü, Kral Muhafızları ismine leke sürmedi. Peake kılıcını kınından çektiğinde, adamlarından üçü asma köprünün üzerinde ölü yatıyor, ikisi de aşağıda çubuklarda inliyordu. Mantar, "Beyaz pelerininin altında, baştan aşağı beyaz zırh içindeydi," diye anlatıyor, "ama miğferinin önü açıktı ve yanında bir kalkan getirmemişti, Sandoq bu eksikliklerin bedelini ona ödetti." Soytarı, Gölge'nin bunu bir dansa dönüştürdüğünü söylüyor; Sör Amaury'yi her yaralayışından sonra, beyaz şövalyeye tekrar dönmeden önce adamlarından birini öldürüyordu. Ancak Peake inatçı bir cesaretle savaşmaya devam ediyordu ve muhafızların sonuncusu bir şekilde Sandoq'un kılıcını kavrayıp Gölge'nin elinden aldığı kılıçla beraber asma köprüden aşağıya çakıldığında, tanrılar ona bir anlık bir şans tanıdılar. Dizlerinin üzerindeki Sör Amaury sendeleyerek ayağa kalkıp silahsız kalan düşmanına hücum etti.

Sandoq, prensin köprüye sapladığı savaş baltasını kapıp Sör Amaury'nin kafasını, gerdanlığından göğsüne kadar ikiye yardı.

Cesedin aşağıdaki demirlere düşmesine izin veren Gölge, ölüleri ve ölmekte olarak aşağı ittirecek kadar orada kaldı, ardından da Maegor'un Malikânesi'ne geri çekildi; kral da asma köprünün kaldırılmasını, kale kapısının indirilip sürgülenmesini emretti. Kale içindeki kale aşılmamıştı.

Ve on sekiz gün boyunca böyle kalacaktı.

Kızıl Kale'nin geri kalanı Sör Marston Su ile Kral Muhafızları'nın elindeyken kale duvarlarının dışında, Sör Lucas Leygood ile altın pelerinlilerini Kral Toprakları'nda asayişi sağlıyordu. Sonraki sabah kraldan sığınağından çıkmasını talep etmek üzere malikânenin önüne geldi ikisi de. Sör Marston, Sandoq'un katlettiği adamların cesetleri hendekten alınırken, "Majesteleri ona zarar vereceğimizi düşünmekte haksız," dedi. "Tek amacımız Majesteleri'ni sahte dostlarından ve hainlerden korumaktı. Sör Amaury sizi korumaya yeminliydi, gerekirse sizin için canını vermeye. Benim gibi, o da sizin sadık bir kulunuzdu. Böylesine bir yaratığın elinde, böylesi bir ölümü hak etmiyordu."

Kral Aegon ikna olmamıştı. Siperlerden, "Sandoq bir yaratık değil," diye yanıtladı. "Konuşamıyor ama dinlemesini ve itaat etmesini biliyor. Sör Amaury'ye gitmesini emrettim ve beni dinlemedi. Kardeşim, baltayı geçerse ne olacağı konusunda onu uyardı. Kral Muhafızları'nın yeminleri arasında itaat de olduğunu sanıyordum."

"Krala itaat etmeye yeminliyiz, evet," diye cevapladı Sör Marston, "ve erişkinliğe ulaştığınızda, kardeşlerim ve ben, emriniz bu olursa, kendi kılıçlarımızın üzerine bile düşeriz. Ancak bir çocuk olduğunuz sürece, Kral Eli'ne uymaya yemin ettik, zira El, kralın sesiyle konuşur."

"Benim El'in Lord Thaddeus," diye ısrar etti Aegon.

"Lord Thaddeus diyarınızı Lys'e sattı ve bunun hesabını vermeli. Suçluluğu ya da masumiyeti kanıtlanana dek El'iniz olarak size hizmet etmeye devam edeceğim." Sör Marston kılıcının kınından çekip tek diz üzerine çökerek, "Tanrıların ve insanların gözü önünde, ben yanınızda olduğum sürece size en ufak bir zarar gelmeyeceğine dair kılıcım üzerine yemin ederim," dedi.

Lord Kumandan bu sözlerin kralı ikna edeceğini düşünmüşse, daha fazla yanılamazdı. "Ejderha annemi yerken yanımdaydın,"

diye cevapladı Aegon. "Tek yaptığın izlemek oldu. Kardeşimin eşi öldürülürken izlemene müsaade etmeyeceğim." Sonra da siperden ayrıldı ve Marston Su'nun sarf ettiği hiçbir sözcük onu ne o gün ne de sonraki günler geri gelmeye ikna edebildi.

Dördüncü gün, Sör Marston'la beraber Büyük Üstat Munkun da geldi. "Yalvarıyorum, efendim, bu çocukluğu sonlandırıp dışarı çıkın ki size hizmet edebilelim." Kral onu seyredip hiçbir şey söylemedi ama kardeşi onun gibi dilini tutmayıp Büyük Üstat'a, diyara "bin kuzgun" gönderip kralın kendi kalesinde esir edildiğini duyurmasını emretti. Büyük Üstat buna cevap vermedi. Hiçbir kuzgun da gönderilmedi.

Sonraki günlerde, Munkun, yapılan her şeyin kanunlar çerçevesinde olduğunu söyleyerek Aegon ve Viserys'i ikna etmeyi birkaç sefer denedi, Sör Marston yalvarmaktan tehdit etmeye, ardından da pazarlık yapmaya başladı ve Rahip Bernard yüksek sesle kralın irfanı görmesi için Kocakarı'ya dua etmek için geldi ama hiçbiri fayda etmedi. Oğlan kral bu çabalara, somurtkan, inatçı bir sessizlik dışında bir cevap vermedi. Majesteleri sadece bir kez, silah ustası Sör Gareth Long kralı pes etmesi için ikna etmeye gelince sakinliğini yitirdi. "Peki pes etmezsem kimi cezalandıracaksınız, sör?" diye ona bağırdı Kral Aegon. "Zavallı Gaemon'm kemiklerini dövebilirsiniz ama onun daha fazla kanını akıtamazsınız."

Birçok kişi, yeni El ve müttefiklerinin bu açmaz sırasındaki görünüşteki müsamahalarının sebebini merak eder olmuştu. Sör Marston'ın Kızıl Kale'de birkaç yüz adamı vardı ve Sör Lucas Leygood'un altın pelerinlilerinin sayısı iki binden fazlaydı. Maegor'un Malikânesi kesinlikle zorlu bir kaleydi ama iyi korunmuyordu. Leydi Larra'yla beraber Westeros'a gelen Lys'lilerden, onun yanında sadece Gölge Sandoq ile altı tanesi kalmış, geri kalanları kardeşiyle beraber Vadi'ye gitmişti. Lord Rowan'a sadık olan birkaç kişi kapıları kapanmadan önce Maegor'un Malikânesi'ne gelebilmişti ama aralarında bir şövalye, kavalye ya da asker bulunmuyordu, kralın hizmetkârları arasında da öyle. (Malikânenin içinde bir şövalye vardı ama Sör Raynard Ruskyn, kralın itaatsizliğinin en başında, Lys'liler tarafından yenilip yaralanmış ve esir alınmıştı.) Mantar, Kraliçe Daenaera'nın leydilerinin, Kral Aegon'ın olduğundan daha

fazla savunmacıya sahip olduğu algısını yaratmak için zırh giyip ellerinde mızraklarla nöbet tuttuğunu anlatıyor ama bu oyun Sör Marston ile adamlarını uzun süre kandırmamıştır.

O zaman şu sorunun sorulması gerek: Marston Su neden malikâneyi ele geçirmedi? Yeteri kadar askeri vardı. Bir kısmı Sandoq ve diğer Lys'lilerin elinde can verirdi ama en sonunda Gölge bile bu kadar askere karşı kazanamazdı. Ancak El, çatışma kılıçlarla kısa sürede çözülebilecek olsa da harekete geçmeyip bu "gizli kuşatmayı" (bu çatışma daha sonra bu şekilde bilinecekti) sözcüklerle sonlandırmaya çalışmaya devam etmişti.

Sör Marston'ın korkağın teki olduğunu, Lys'li dev Sandoq'un kılıcından korktuğunu söyleyenler olacaktır. Bu pek muhtemel görünmüyor. Bazen, Maegor'un Malikânesi'nin savunmacılarının (bazı anlatılarda bunu söyleyen kral, bazılarında ise kardeşi) bir saldırı olursa esir Kral Muhafızı'nı asmakla tehdit ettiklerini söyleyenler oluyor... ancak Mantar bunun, "aşağılık bir yalan" olduğunu söylüyor.

Bunun en muhtemel açıklaması aynı zamanda en basit olanı. Marston Su ne iyi

bir şövalyeydi ne de iyi bir adam, çoğu âlim bu konuda hemfikir. Piç doğumlu olsa da bir şövalye yapılıp Kral II. Aegon'ın maiyetinde bir yer edinmişti ama Ejderha Kayası'ndaki bazı balıkçılar arasında tanıdıkları olmasa yükselişi burada kalırdı zira bu şekilde Larys Strong, Rhaenyra'nın yükselişi sırasında kralı saklaması için yüz daha iyi şövalye arasından onu seçmişti. O zamandan beri, Su gerçekten de yükselmişti, daha asil doğumlu ve daha şöhretli adamlar arasından Kral Muhafızları'nın Lord Kumandanı olmuştu. Kral Eli olarak, III. Aegon ergenliğe erişene kadar diyardaki en güçlü adam olacaktı... ama bıçak kemiğe dayanınca, yeminlerinin ve kendi piç şerefinin ağırlığıyla tereddüde düştü. Korumaya yemin ettiği krala karşı bir saldırı düzenleyerek giydiği beyaz pelerinin şerefine leke sürmek istemeyen Sör Marston, merdivenleri, kancaları ve saldırıyı bir kenara bırakıp kendi sözlerine güvendi (ve belki bir de açlığa zira malikânenin erzakları o kadar uzun yetmezdi.)

Gizli kuşatmanın on ikinci gününün sabahı, Thaddeus Rowan zincire vurulmuş halde suçlarını itiraf etmeye getirildi.

Rahip Bernard, Lord Rowan'a yapılan suçlamaları sıraladı: altın ve kızlar olarak (Mantar bunların Denizkızı'ndaki egzotik yaratıklar olduğunu söylüyor, ne kadar gençlerse o kadar iyi) rüşvet almıştı, Sör Arnold Arryn'i meşru mirasından alıkoyması için Moredo Rogare'yi Vadi'ye göndermişti, Unwin Peake'i Kral Eli makamından indirmek için Meşeyumruk'la komplo kurmuştu, Lys'li Rogare Bankası'nı soyulmasına, böylece "Westeros'un asil doğumlu ve yüksek mevkili iyi ve sadık kullarının" soyulmasına yardımcı olmuştu, kendi oğluna "açıkça uygun olmadığı" bir komuta vererek Ay Dağları'nda binlerce askerin ölümüne neden olmuştu.

Bu suçlamalar arasında en korkuncu da, Prens Viserys'i Demir Taht'a geçirip Lys'li Larra'yı kraliçesi yapmak için lord hazretleri, üç Rogare'yle Kral Aegon'ı ve kraliçesini zehirlemeye çalışmakla suçlanıyordu. Bernard, "Kullanılan zehrin ismi Lys'in Gözyaşları'dır," diye ilan etti, bu sonucu daha sonra Büyük Üstat Munkun da destekledi. "Ama Yedi sizi korusu, efendim," diye bitirdi Bernard, "Lord Rowan'ın hain planı sizin genç dostunuz Gaemon'm canını aldı."

Rahip konuşmasını bitirince, Sör Marston Su, "Lord Rowan tüm bu suçları itiraf etti," dedi ve Lord İşkenceci George Grace-

ford'a, mahkûmu ileri çıkarmasını işaret etti. Bilekleri ağır zincirlerle kelepçelenmiş ve yüzü neredeyse tanınmayacak kadar yaralanmış ve şişmiş olan Lord Thaddeus başta hareket etmedi, ardından Lord Graceford onu hançerinin ucuyla dürtünce, boğuk bir sesle, "Sör Marston doğruyu söylüyor, Majesteleri. Hepsini itiraf ettim. Lotho bana işi tamamlayınca elli bin ejderha, Viserys tahta geçince bir elli bin daha teklif etti. Zehri bana Roggerio verdi," dedi. Konuşma öyle kesik kesik, kelimeleri öyle boğuktu ve siperdeki bazı kişiler lord hazretlerini sarhoş sandı ama Mantar onlara tüm dişlerinin sökülmüş olduğunu söyledi.

Bu itiraf Kral III. Aegon'ı hazırlıksız yakaladı. Oğlanın tek yapabildiği şey, Mantar'ın Majesteleri'nin ilk kraliçesine katılmak için siperlerden aşağıdaki hendeğe atlayacağından endişelenmesine neden olan bir çaresizlikle seyretmekti.

Bir cevap vermek Prens Viserys'e düştü. "Ve eşim, Leydi Larra," diye bağırdı aşağı, "o da bu komplonun bir parçası mıydı, lordum?" Lord Rowan'ın başını evet der gibi tek bir kez salladı. "Parçasıydı," dedi. "Peki ya ben?" diye sordu prens. "Evet, siz de," diye aptalca cevapladı lord hazretleri... bu cevap Marston Su'yu afallatırken Lord George Graceford'ı iyice sinirlendirdi. "Ve Gaemon Soluksaç, tahmin edeyim, turtayı zehirleyen de oydu," dedi Viserys beklemeden. "Prensimi memnun edecekse evet," diye mırıldandı Thaddeus Rowan. Bunun üzerine prens kardeşi krala dönüp, "Gaemon geri kalanımız kadar suçsuzdu," dedi ve Mantar, "Lord Rowan, Kral Viserys'i zehirleyen sen miydin?" diye bağırdı. Eski El başını sallayarak, "Bendim, lordum. İtiraf ediyorum," dedi.

Kralın yüzü sertleşti. "Sör Marston," dedi, "bu adam benim El'im ve ihanet suçlaması asılsız. Buradaki asıl hainler, bu sahte itirafı almak için ona işkence edenler. Kralını seviyorsa Lord İşkenceci'yi tutukla... yoksa senin de onun kadar yalancı olduğunu anlarım." Sözcükleri iç avluda yankılandı ve o anda, kırık çocuk III. Aegon tam anlamıyla bir kral gibi görünmüştü.

Bugün bile, Sör Marston Su'nun, ondan daha kurnaz adamlar tarafından bir maşa olarak kullanılan dürüst bir şövalye olduğunu ileri sürenler var, öte yandan başkaları da Su'nun en başından beri

bu komplonun bir parçası olduğunu fakat rüzgârın yön değiştirmesiyle, dostlarını sattığını söylüyor.

Gerçek hangisi olursa olsun, Sör Marston'ın kralın emrettiğini yaptı. Lord Graceford, Kral Muhafızları tarafından yakalanıp o sabah uyandığında yönettiği zindana atıldı. Lord Rowan'ın zincirleri çıkarıldı ve zindandaki tüm şövalyeleri ve hizmetkârları gün ışığına çıkarıldı.

Lord İşkenceci'ye işkence yapılmasına gerek kalmadı; işkence aletlerini görür görmez diğer komplocuların isimlerini verdi. İsmini verdiği kişiler arasında Kral Muhafızları'ndan müteveffa Sör Amaury Peake ile Sör Mervyn Çiçek, Kaplan Tessario, Rahip Bernard, Sör Gareth Long, Sör Victor Risley, altın pelerinlilerden Sör Lucas Leygood ile kapıların yedi kaptanından altısı ve hatta kraliçenin leydilerinden üçü vardı.

Hepsi barış içinde teslim olmadı. Askerler Lucas Leygood'u tutuklamak için Tanrılar Kapısı'na geldiğinde vahşi bir dövüş gerçekleşti ve aralarında Leygood'un da olduğu dokuz kişi hayatını kaybetti. Suçlanan kaptanlardan üçü, bir düzine adamlarıyla beraber yakalanamadan firar ettiler. Kaplan Tessario da kaçmayı seçti ama Nehir Kapısı'nın yakınındaki bir tavernada, Ibben Rıhtımı'na gitmek için Ibbenli bir balina gemisinin kaptanıyla pazarlık yaparken yakalandı.

Sör Marston, Mervyn Çiçek'le bizzat yüzleşmeyi seçti. Sör Raynard Ruskyn'e, "İkimiz de piçiz ve Yeminli Kardeş'iz," dediği işitildi. Graceford'ın suçlamasını duyduğunda, Sör Mervyn kılıcını çekip kabzasını Marston Su'ya uzatarak, "Kılıcımı isteyeceksin," dedi. Ancak Sör Marston kılıcın kabzasını tutunca Mervyn onun bileğini kavrayıp diğer eliyle çektiği hançerini Su'nun karnına sapladı. Çiçek, sarhoş bir askerle iki genç seyis yamağının onu bir süvari atını eyerlerken buldukları ahırdan uzağa kaçamadı. Üçünü de öldürdü ama bu gürültü başkalarını da oraya getirdi ve piç şövalye nihayet mağlup olup hâlâ utanç getirdiği beyaz zırhın içindeyken dövülerek öldürüldü.

Lord kumandanı Sör Marston Su da ondan uzun yaşamadı. Beyaz Kılıç Kulesi'nde kendi kanı içinde yatarken bulundu ve Büyük Üstat Munkun'a götürüldü, Munkun onun yarasını muayene edip

bunun ölümcül olduğuna karar verdi. Munkun yarasını elinden geldiğince dikip ona haşhaş sütü verse de Su o gece hayatını kaybetti.

Lord Graceford, "o lanet hainin" en baştan beri onlarla beraber olduğu konusunda ısrar ederek Sör Marston'ın da komploculardan biri olduğunu söyledi, Su buna karşı çıkamazdı. Komplocuların geri kalanı yargılanmayı beklemek için kara hücrelere tıkıldı. Bazıları masum olduklarını yinelerken bazıları da Sör Marston gibi Thaddeus Rowan ile Lys'lilerin birer hain olduğuna inanarak hareket ettiklerini söyledi. Ancak birkaç tanesi daha fazla şeyler de söyledi. Sör Gareth Long aralarında sesi en çok çıkandı; III. Aegon'ın Demir Taht'ta oturmayı bırakın, bir kılıç bile tutmaktan aciz biri olduğunu söyledi. Rahip Bernard, İnanç'ı üzerinden konuştu; Lys'lilerin ve tuhaf yabancı tanrılarının Yedi Krallık'ta işi yoktu. Leydi Larra'nın da kardeşleriyle birlikte ölmesinin planlandığını söyledi, böylece Viserys uygun bir Westeroslu kadını kraliçesi olarak alabilirdi.

Komplocular arasındaki en dürüstü Başparmak Tessario'ydu. Bunu altın, kızlar ve intikam için yaptığını söyledi. Roggerio Rogare, fahişelerinden birine vurduğu için onu Denizkızı'na gelmekten men etmişti, o da ödemesi olarak genelevi ve Roggerio'nun erkekliğini istemişti ve bunlar ona söz verilmişti. Ama işkencecileri ona bu sözü kimin verdiğini sorduğunda, Tessario cevap olarak sadece sırıttı... işkence altında ona bu soru tekrar sorulduğunda, bu sırıtış önce acı dolu bir ifadeye, ardından da çığlığa dönüştü. İlk verdiği isim Marston Su oldu ama sorguya devam edildiğinde George Graceford'ın ismini verdi, daha sonra da Mervyn Çiçek'in. Mantar, Kaplan'ın dördüncü, belki de gerçek ismi vereceği sırada öldüğünü söylüyor.

Kızıl Kale'nin üzerinde bir bulut gibi asılı olsa da bir isim hiç geçmiyordu. Mantar'ın Tanıklığı'ndan, soytarı, o dönemde çok az kişinin dile getirebildiği bir şeyi dile getiriyor: Şüphesiz başka bir komplocu daha olduğunu, diğerlerinin lordu ve efendisi, her şeyi uzaktan kurgulamış ve başkalarını maşası olarak kullanan biri. Mantar ondan "gölgelerdeki komplocu" diye bahsediyor. "Graceford acımasız ama aptal biriydi, Long'un cesareti vardı ama kurnazlığı yoktu, Risley ayyaşın tekiydi, Bernard dindar bir aptaldı, Başparmak bir Lys'liden de kötü, bir Volantis'liydi. Kadınlar zaten

kadındı ve Kral Muhafızları emir vermeye değil, emirleri uygulamaya alışkındı. Lucas Leygood altın pelerini içinde caka satmaya bayılırdı ve içmede, dövüşmede ve sikişmede en iyilerinden biriydi ama komplo kurmaktan anlamazdı. Ve hepsinin tek bir adamla bağlantısı vardı: Starpike Lordu, Dustonbury Lordu, Beyaz Koru Lordu, bir zamanların Kral Eli Unwin Peake."

Kralı öldürme komplosu gün yüzüne çıkınca şüphesiz bunu düşünen başkaları da olmuştu. Hainlerin birkaçı eski El'in akrabasıydı ve diğerlerinin o makama o getirmişti. Ayrıca Peake komplolara yabancı biri değildi, zamanında Kanlı Dikenler adı altında iki ejderhabinicisini öldürme planı yapmıştı. Ancak gizli kuşatma sırasında Peake Yıldızmızrak'taydı ve sözümona maşalarından hiçbiri ondan bahsetmemişti, o yüzden bu komploya dahil olup olmadığı o zaman olduğu gibi hâlâ kanıtlanabilmiş değil.

Kızıl Kale'deki güvensizlik atmosferi öyle yoğundu ki kardeşi Viserys, Lord Rowan'ın yalan itiraflarını ortaya çıkardıktan sonra bile III. Aegon Maegor'un Malikânesi'nden altı gün çıkmadı. Ancak Büyük Üstat Munkun'un kırk kadar sadık lordu Kral Toprakları'na çağıran kuzgunları gönderdiğini gördüğünde köprünün tekrar indirilmesine müsaade etti. Yemekleri o kadar azalmıştı ki Kraliçe Daenaera geceleri ağlayarak uyuyordu ve leydilerinden ikisi asma köprüden geçerken yardıma ihtiyaç duyacak kadar açlıktan güçsüz düşmüştü.

Kral malikâneden çıktığında, Lord Graceford çoktan isimleri vermiş, hainlerin büyük kısmı yakalanmış, kalanları kaçmış, Marston Su, Mervyn Çiçek ve Lucas Leygood da ölmüştü. Kısa süre sonra Thaddeus bir kez daha El Kulesi'ne taşındı... ama lord hazretlerinin Kral Eli makamındaki görevine devam edemeyeceği aşikârdı. Zindanlarda ona yapılanlar onu mahvetmişti. Bir an eskisi gibi zinde ve güçlü görünürken, sonraki an kontrolsüzce ağlamaya başlıyordu. Zeki olduğu kadar acımasız da olabilen Mantar, ihtiyar adamı saçma suçlarla suçlayıp absürt itiraflar alıyordu. "Bir gece ona Valyria Kıyameti'ni itiraf ettirdiğimi hatırlıyorum," diyor cüce *Tanıklığı*'nda. "Saray kahkahayla kırılmıştı ama şimdi dönüp geriye baktığımda, utançla kızarıyorum."

Bir ay sonra, Lord Rowan hâlâ iyileşme emareleri göstermeyince, Büyük Üstat Munkun kralı onu görevden almaya ikna etti.

Rowan, iyileştiğinde tekrar Kral Toprakları'na gelme sözü vererek Altın Koru'daki makamına doğru yola çıktı ama yola, iki oğlunun yanında hayatını kaybetti. O yılın geri kalanında, Büyük Üstat hem naip hem de El olarak göreve devam etti zira diyarın yönetilmeye ihtiyacı vardı ve Aegon hâlâ erişkinliğe ulaşmamıştı. Zincirini boynuna takmış, hizmet yemini etmiş bir üstat olarak, Munkun yüksek lordları ve kutsanmış şövalyeleri yargılayabileceğini düşünmediğinden hainlikle suçlanan yeni bir El'i beklerken zindanda kaldılar.

Eski yıl sona erip yenisi başlarken, kralın çağrısına cevap veren lordlar Kral Toprakları'na gelmeye başladılar. Kuzgunlar görevlerini yerine getirmişti. Bir Büyük Konsey olarak planlanmamış olsa da, lordların FS 136'daki toplaşması, FS 101'de İhtiyar Kral'ın diyar lordlarını Harrenhal'a çağırmasından sonraki en büyük soylu toplaşmasıydı. Çok geçmeden Kral Toprakları patlayacak kadar şişti ve bu şehrin hancılarını, fahişelerini ve tüccarlarını sevindirdi.

Gelenlerin çoğu kraliyet topraklarından, nehirtopraklarından, fırtınatopraklarmdan geliyordu... bir de Lord Meşeyumruk'la Kanlı Ben Blackwood'un nihayet Altın Şahin, Deli Varis, Bronz Dev ve hepsinin destekçilerine diz çöktürüp Joffrey Arryn'e lordları olarak sadakat yemini ettirdikleri Vadi'den geliyordu (bu toplaşmaya Lord Arrn ve Lord Alyn'le beraber gelen lordlar arasında Gunthor Royce, Quenton Corbray ve Isembard Arryn de vardı). Johanna Lannister batı adına konuşması için bir kuzenini ve üç sancaktarını gönderirken Torrhen Manderly Beyaz Liman'dan kırk şövalye ve kuzeniyle yelken açmış, Eski Şehir'den Lyonel Hightower ile Leydi Sam altı yüz şövalyeyle gelmişti. Ancak en büyük maiyet, yanında kendi adamlarından bini ve beş yüz de kiralık askerle gelen Lord Unwin'inkiydi. (Mantar, "Acaba bu kadar neyden korkuyor?" diye şaka yaptı.)

Boş Demir Taht'ın gölgesi altında (Kral Aegon'ın saraya gelmemişti), lordlar, Majesteleri erişkinliğe erişene kadar idareyi sağlayacak yeni naipleri seçmeye çalıştı. İki hafta süren toplantıların sonunda, başladıklarından beri pek bir ilerleme kaydedememişlerdi. Bir kralın güçlü yönlendirmesi olmadan, bazı lordlar eski kırgınlıklarını dökmeye başlamış, Dans'ın kabuk tutmaya yüz tutmuş yaraları da tekrar açılmıştı. Nüfuzlu adamların fazla düşmanı varken, küçük lorldlar da fakir ya da zayıf görülüyordu. Nihayet,

bir karara varma konusunda çaresizliğe düşen Büyük Üstat Munkun üç naibin çekilişle seçilmesini teklif etti. Prens Viserys de bu öneriye destek verince, bu teklif kabul edildi. Seçilenler Willam Stackspear, Marq Merryweather ve Lorent Grandison oldu; her biri dikkat çekmediği kadar zararsızdı da.

Kral Eli'ni seçmek için önemli bir meseleydi, toplanmış lordların yeni naiplere bırakmayı istemedikleri kadar önemli. Çoğunluğu Menzil'den gelen bazıları Unwin Peake'in tekrar El yapılmasını istiyordu ama Prens Viserys bu sefer daha genç ve "sarayını hainlerle doldurma ihtimali daha az olan" birini istediğini söylediğinde sustular. Alyn Velaryon ismi de konuşuldu ama onun da fazla genç olduğuna karar verildi. Kermit Tully ile Benjicot Blackwood da aynı nedenle seçilmedi. Bunun yerine lordlar bir kuzeyliyi, Beyaz Liman Lordu Torrhen Manderly'yi seçtiler... birçoğunun tanımadığı biriydi ama bu sebeple aynı zamanda Boyun'un güneyinde düşmanı bulunmuyordu (Unwin Peake dışında, o kolay unutmazdı).

"Tamam, yaparım," dedi Lord Torrhen, "ama bu Lys'li hırsızlar ve lanet bankalarıyla uğraşacaksam yanıma paradan anlayan birini isterim." Ardından Meşeyumruk ayağa kalkıp Vadi'nin Altın Şahin'i Isembard Arryn'i önerdi. Lord Peake ve destekçilerini sakinleştirmek için the Great-Axe Gedmund Peake lord amiral ve donanma başı yapıldı (Meşeyumruk'un öfkelenmekten çok şaşırdığı ve bu seçimin iyi bir seçim olduğunu söylediğini aktarılır, "Sör Gedmund gemi almayı sever, ben de yelken açmayı"). Sör Raynar Ruskyn, Kral Muhafızları'nın Lord Kumandanı olurken Sör Adrian Thorne da altın pelerinlilerin başına getirildi. Daha öncesinde Aslan Kapısı'nın kaptanlığını yapan Thorne, Lucas Leygood'un yedi kaptanı arasından komploya karışmakla itham edilmeyen tek kaptandı.

Böylece toplantılar sona erdi. Geriye tek kalan şey III. Aegon'ın bunu onaylamasıydı ki o da bunu hemen odasına geri çekilmeden hiç beklemeden yaptı.

Yeni El'i hemen diyar meseleleriyle ilgilenmeye başladı. İlk vazifesi zorluydu: Gaemon Soluksaç'i zehirlemekle ve krala karşı komplo kurmakla suçlananların yargılamasında bulunmak. Bu suçlamalar kırk iki kişiye yöneltilmişti zira Lord Graceford'ın verdiği isimler sorgulandıklarında başka isimler de vermişti. On

altısı kaçmış, sekizi ölmüştü, yani geriye yargılanması gereken on sekiz kişi kalmıştı. Kralın işkencecileri işlerinde iyi oldukları için, bu on sekizin on üçü çoktan suçlarını itiraf etmişti. Beşi masum oldukları konusunda ısrar ediyor, Lord Rowan'ın gerçekten bir hain olduğunu düşündüklerini ve bu yüzden de Majesteleri'ni onu öldürmek isteyen Lys'lilerden kurtarmak için bu komploya katıldıklarını söylüyordu.

Yargılamalar otuz üç gün sürdü. Prens Viserys, sık sık yanında karnı ikinci çocuklarıyla şişmiş olan eşi Leydi Larra ve sütannesiyle beraber gelen oğulları Aegon'la beraber bu yargılamaların büyük kısmına katılmıştı. Kral Aegon, Gareth Long'un, George Graceford'ın ve Rahip Bernard'ın yargıları açıklanırken, yani sadece üç kere gelmişti; geri kalanlarına hiç ilgi göstermemiş, onlara ne olduğunu sormamıştı. Kraliçe Daenaera ise hiçbirine katılmamıştı.

Sör Gareth ile Lord Graceford'a idam cezası verildi ama ikisi de karalara bürünmeyi seçti. Lord Manderly, onların oradan doğrudan Sur'a götürülebilecekleri Beyaz Liman'a giden ilk gemiye bindirilmelerini emretti. Yüce Rahip, Rahip Bernard'a "günahlarının kefaretini dualar, tefekkür ve hayırlı işlerle ödeyebilsin diye" merhamet edilmesini dilemek için bir mektup göndermişti, bu yüzden Manderly ona idam cezası vermedi. Bunun yerine Bernard hadım edildi ve Kral Toprakları'ndan Eski Şehir'e, erkekliğe boynuna asılmış şekilde yalınayak gitmekle cezalandırıldı. "Hayatta kalırsa, Haşmetmeapları onunla istediğini yapabilir," diye ilan etti El. (Bernard hayatta kaldı da ve bir sessizlik yemini ederek ömrünün geri kalanını bir kâtip olarak, Yıldızlı Sept'te kutsal kitapları kopyalayarak geçirdi.)

Suçlanıp yakalanan altın pelerinliler (bir kısmı kaçmıştı) Sör Gareth ve Lord Gracefort'ın gittiği yoldan gidip kellelerini kaybetmektense karalara bürünmeyi seçtiler. Aynı tercihi hayatta kalan Parmaklar da yaptı... ama bir zamanlar Kral'ın Adaleti olan Sör Victor Risley, kutsanmış bir şövalye olarak savaşla yargılanma hakkını kullanarak "tanrıların ve insanların gözü önünde, bedenini öne sürerek masumiyetini kanıtlamayı" seçti. Risley'nin bu komplonun bir parçası olduğunu ilk itiraf edenlerden biri olan Sör Gareth Long onunla yüzleşmesi için saraya geri getirildi. Eline bir

uzunkılıç verildiğinde Sör Gareth, "Her zaman aptalın tekiydin, Victor," dedi. Eski silah ustası eski celladı kolaylıkla öldürdü, sonra da taht odasının arkasındaki suçlananlara gülümseyerek, "Başka var mı?" diye sordu.

En can sıkıcı davalar, her biri soylu kadınlar ve kraliçenin leydileri olan üç kadınmkilerdi. Lucinda Penrose (Bakire'nin Günü Balosu'ndan önce doğancılık sırasında saldırıya uğramıştı), "Burnum kesilmeseydi, şimdi o bana hizmet ediyordu, ben ona değil. Onun yüzünden hiçbir erkek beni kabul etmeyecek," diyerek Daenaera'nın ölümünü istediğini itiraf etti. Cassandra Baratheon bazen Sör Mervyn Çiçek'le bazen de Mervyn'in isteğiyle, "ama sadece o istediğinde," Kaplan Tessario'yla birlikte olduğunu itiraf etti. Willam Stackspear onun belki de Volantis'liye söz verilen ödüllerin bir parçası olduğunu söylediğinde, Leydi Cassandra göz yaşlarına boğuldu. Ancak onun itirafı bile Leydi Priscella Hogg'unkinin yanında hiçbir şeydi; on dört yaşındaki üzgün, toplu, kısa boylu ve dikkat çekici olmayan bir yüzü olan bu kız bir şekilde Lys'li Larra ölürse Prens Viserys'in onunla evleneceğine inanmıştı. Saraya, "Beni ne zaman görse bana gülümsüyor," dedi, "ve bir keresinde merdivenlerde yanımdan geçerken omzu göğsüme dokundu."

Lord Manderly, Büyük Üstat Munkun ve naipler kadınlar ayrıntılı bir şekilde sorguladılar ve (Mantar'ın öne sürdüğü üzere) ismi hiç geçmemiş olan dördüncü bir kadının ismini almaya çalışıyorlardı: Lord Unwin Peake'in dul halası Leydi Clarice Osgrey. Leydi Clarice, bir zamanlar Kraliçe Jaehaera'nın leydilerine yaptığı gibi, Kraliçe Daenaera'nın hizmetçilerini ve dostlarını yönetiyordu ve itirafçı komplocuların büyük kısmıyla tanışıyordu (Mantar, onun George Graceford'la sevgili olduğunu ve leydi hazretlerinin işkenceden, bazen Lord İşkenceci'ye katılıp ona yardım edecek kadar hoşlandığını ima ediyor). İşin içinde o varsa, Unwin Peake'in de olması muhtemeldi. Ancak sorgulamadan bir şey çıkmamıştı ve Lord Torrhen açık açık Leydi Clarice'in de bu komploya karışıp karışmadığını sorduğunda, üç suçlu kadın da sadece hayır diyerek başlarını salladılar.

Komplonun bir parçası oldukları şüphe götürmese de, bu üç kadının oynadığı roller diğerlerine nazaran çok daha küçüktü. Bu

sebepten ötürü, cinsiyetleri de göz önüne alınarak, Lord Manderly ve naipler üç kadına merhamet etmeye karar verdi. Lucinda Penrose ve Priscella Hogg'un burunlarının kesilmesine karar verildi ancak kendilerini İnanç'a verip yeminlerine sadık kaldıkları sürece bu cezaların gerçekleştirilmeyeceği söylendi.

Cassandra Baratheon'ın yüksek doğumlu olması onu aynı cezayı almaktan kurtardı; ne de olsa o Lord Borros'un en büyük çocuğu, şimdiki Fırtına Sonu Lordu'nun kız kardeşi ve bir zamanlar Kral II. Aegon'la nişanlanmış biriydi. Onlar üzerinden (ve kendi toprakları da fırtınatopraklarının bir parçası olan Lord Grandison üzerinden) Leydi Cassandra'nın, Sör Walter Brownhill isminde, Gazap Koyu'nda, sık sık "çamur ve ağaç kökünden" yapılmış olarak tarif edilen bir kalenin hükmettiği çok az toprağı olan bir şövalyeyle evlendirilmesine karar verildi. Üç kere evlenmiş olan Sör Walter'ın önceki eşlerinden on altı çocuğu olmuştu ve bunların on üçü hâlâ hayattaydı. Bu çocuklara ve Sör Walter'a doğuracağı diğer oğlan ve kızlara bakmanın, Leydi Cassandra'nın başka komplolara karışmasına fırsat vermeyebileceği fikri Leydi Elendra'dan çıkmıştı. (Öyle de oldu.)

Böylece ihanet davaları sonuçlanmış oldu ama Kızıl Kale'nin altındaki zindanlar hâlâ tamamen boşalmamıştı. Leydi Larra'nın kardeşleri Lotho ile Roggerio'nun akıbetleri daha belli değildi. İhanet, cinayet ve komplo kurma konusunda masum olsalar da hâlâ dolandırıcılık ve hırsızlıkla suçlanıyorlardı; Rogare Bankası'nın çöküşü hem Westeros'ta hem de Lys'te binlerce insanın mahvolmasına yol açmıştı. Evlilikle Targaryen Hanesi'ne bağlı olan kardeşler ne kral ne de prenstiler ve lordlukların boş bir nezaket gösteri olduğu konusunda hem Lord Manderly hem de Üstat Munkun aynı düşünüyordu; yargılanıp cezalandırılacaklardı.

Bu konuda, Westeros, Rogare Bankası'nın çöküşüyle beraber Muhteşem Lysandro'nun inşa ettiği hanenin tamamen yıkıldığı Lys Özgür Şehri'nin gerisinde kalmıştı. Kızı Lysara'ya bıraktığı saraya, diğer çocuklarının malikânelerine ve eşyalarına el konuldu. Drako Rogare'nin ticaret kadırgalarının bir avucu hanenin yıkıldığını zamanında duyup Volantis'e dümen kırmıştı ama kurtulan her bir gemi için dokuz tanesi kaybedilmiş, kargolarıyla birlikte Rogare

rıhtımları ve depoları da ele geçirilmişti. Leydi Lysara'nın altınları, mücevherleri ve elbiselerine el konulurken, Leydi Marra'nın da kitaplarına el konmuştu. Fredo Rogare, Parfümlü Bahçe'yi satmaya çalışırken yargıçların oraya el koymasını seyretmişti. Onun ve hem öz hem de piç kardeşlerinin köleleri de satıldı. Bu, bankanın çöküşüyle arkada kalan borcun onda birini bile ödemeye yetmeyince, çocuklarıyla birlikte Rogareler de köleliğe satıldı. Fredo ve Lysaro Rogare'nin çocukları, çok geçmeden çocukken oyun oynadıkları Parfümlü Bahçe'ye geri döneceklerdi ama oranın sahipleri olarak değil, yatak köleleri olarak.

Ailesinin felaketini getiren Lysaro Rogare de kaçamadı. Onları nehrin öte yakasına taşıyacak olan tekneyi beklerlerken, o ve hadım korumaları Rhoyne nehri üzerindeki Volon Therys kasabasında yakalandılar. Son âna kadar sadık kalan askerleri onu korumak için çarpışırken öldüler... ama yanında sadece yirmi tanesi vardı (Lysaro Lys'ten kaçarken yanına yüz tanesini almıştı ama yol boyunca onları satmak durumunda kalmıştı) ve çok geçmeden rıhtımda, kanlı kaotik bir çarpışmada sıkışmış halde buldular. Yakalanan Lysaro, Volantis'e gönderildi ve orada Triarklar onu kardeşi Drako'ya belli bir ücret karşılığı satmayı teklif ettiler. Drako teklifi geri çevirip Volantis'lilere onu Lys'e geri satmalarını önerdi. Böylece Lysaro Rogare Lys'e, bir Volantis köle gemisinin karnında, zincirlenmiş bir kürekçi olarak geri döndü.

Yargısı sırasında çaldığı o altınlarla ne yaptığı sorulduğunda, Lysaro gülüp toplanmış yargıçların bazılarını göstererek, "Ona, ona, ona, ona rüşvet olarak verdim," diyerek susturulmadan önce bir düzine adamı işaret etti. Bu onu kurtarmadı. Satın aldığı adamlar, diğerleriyle birlikte onu suçlu buldu (ve rüşvetleri de geri vermediler zira Lys'in yargıçlarının şerefin önüne parayı koydukları herkesçe bilinir).

Lysaro, Ticaret Tapınağı'nın önündeki bir sütuna zincirlenmesine ve kaybettikleri paraya göre belirlenecek sayıda, dolandırdığı herkes tarafından sırayla kırbaçlanmasına karar verildi. Böylece duruşmalar sona ermiş oldu. Diğer Lys'liler de onun öleceği saat üzerine bahse girerlerken kız kardeşi Lysara ile erkek kardeşi Fredo'nun da onu kırbaçladığı yazılmıştır. Lysaro, cezasının ilk günü-

nün yedinci saatinde öldü. Kardeşi Moredo kemiklerini alıp aile mahzenin gömene kadar üç gün sütuna zincirli halde kaldı.

En azından bu meselede, Lys'lilerin adaleti, Yedi Krallık'ınkinden çok daha sertti. Westeros'taki birçok kişi Lotho ve Roggerio Rogare'nin de aynı kaderi paylaştığını görmekten memnuniyet duyardı zira Rogare bankasının çöküşü hem büyük lordları hem de mütevazı zanaatkârları fakirleştirmişti... ama onlardan en çok nefret edenler bile ikisinin kardeşlerinin Lys'te yaptıklarından haberdar olduğunu ya da bu durumdan herhangi bir şekilde yarar sağladıklarını kanıtlayamıyordu.

Nihayetinde, bankacı Lotho hırsızlıktan suçlu bulundu, kendisinin olmayan altın, mücevher ve gümüşleri alıp geri istendiğinde bunları geri verememekten. Lord Manderly ona karalara bürünme ya da alelade bir hırsızmış gibi sağ elinin kesilmesi seçeneğini sundu. Elinin kesilmesini seçen Lotho, "O zaman Yndros bin yaşasın ki ben solağım." Kardeşi Roggerio'ya karşı hiçbir suçlama kanıtlanamıyordu ama Lord Manderly onu yine de yedi kırbaç darbesine mahkûm etti. Roggerio, dehşet içinde, "Ne için?" diye sordu. Torrhen Manderly, "Lanet olası bir Lys'li olduğun için," diye cevapladı.

Cezaları verildikten sonra iki kardeş de Kral Toprakları'ndan ayrıldı. Roggerio binayı, halıları, perdeleri, yatakları ve diğer mobilyaları, hatta papağanları ve maymunları satarak genelevini kapatıp gelen parayla kendine *Denizkızı'nın Kızı* adını verdiği bir gemi satın aldı. Böylece genelev, bu sefer yelkenleriyle birlikte tekrar doğmuş oldu. Roggerio yıllar boyu dar denizde dönüp durarak büyük rıhtım ya da küçük bir balıkçı köyü demeden baharatlı şaraplar, egzotik yiyecekler ve vücudun zevklerini satmaya başladı. Tek elli kardeşi Lotho, Lord Lyonel Hightower'ın metresi Leydi Samantha tarafından kabul edildi ve onunla beraber Eski Şehir'e döndü. Hightowerlar Lys'lilere altınlarından tek bir tanesini bile vermemişti ve böylece Westeros'taki, belki de Casterly Kayası'nın Lannisterlarından sonra diyarın en zengin ikinci hanesi haline gelmişlerdi. Leydi Sam bu altından daha fazla yararlanmak istiyordu. Böylece Hightower Hanesi'ni daha da zengin kılan Eski Şehir Bankası kurulmuş oldu.

(Leydi Larra'yla beraber Kral Toprakları'na gelen üç kardeşten en büyüğü olan Modero Rogare bu duruşmalar sırasında Braavos'ta, Demir Banka'ya görüşüyordu. Yıl sona ermeden, Lys'e bir saldırı düzenlemek üzere gemi ve asker kiralamak için Braavos altınıyla beraber Tyrosh'a doğru yelken açacaktı. Anca bu, asıl amacımızın dışında kalan, başka zaman için bir hikâye.)

Bundan kısa süre sonra lordlar kendi makamlarına dönmek üzere ayrılmaya başladılar ve Kral Toprakları'nda hayat yeni naipler ve Kral Eli'nin idaresi altında eskisi olduğu gibi devam etmeye başladı... gerçi naiplerden çok Kral Eli'nin idaresi altında. Mantar, "Yeni naiplerimizi tanrılar seçti," diye bir gözlemde bulunuyor, "görünüşe göre, tanrılar da lordlar kadar kalın kafalı." Haksız değildi. Lord Stackspear doğancılığa bayılırdı, Lord Merryweather ziyafetlere bayılırdı ve Lord Grandison uyumaya bayılırdı; her biri diğer ikisinin bir ahmak olduğunu düşünyüordu ama nihayetinde bu hiçbir şeyi değiştirmiyordu zira Torrhen Stark, hakkında haşin ve açgözlü ama adil olduğu söylenebilen, dürüst ve işinin ehli bir El olduğunu gösterdi. Doğru, Kral Aegon ona hiçbir zaman ısınmadı ama Majesteleri insanlara güvenen biri değildi ve son bir yılda yaşadıkları, insanlara duyduğu şüphelere derinleştirmekten başka bir şeye yaramamıştı. Lord Torrhen'in de kraldan hoşlandığı söylenemezdi, Beyaz Liman'daki kızına yazdığı mektuplarda ondan "o suratsız oğlan" diye bahsediyordu. Ancak Manderly, Prens Viserys'ten hoşlanmıştı ve Kraliçe Daenaera'nın üzerine titriyordu.

Kuzeylinin naipliğini nispeten kısa sürse de olaysız geçtiği söylenemez. Altın Şahin Isembard Arryn'in hatırı sayılır yardımıyla vergilere yeni düzenlemeler yapıldı ve böylece Taç'a daha fazla para kazandırılırken, Rogare Bankası'nın soyulması sırasında para kaybettiğini kanıtlayabilenlere de yardım yapıldı. Lord Kumandan'ın yardımıyla Kral Muhafızları'nın sayısını tekrar yediye çıkardı ve Marston Su, Mervyn Çiçek ve Amaury Peake'in yerlerine Sör Edmund Warrick, Sör Dennis Whitfield ve Sör Agramore Cobb'a beyaz pelerin verildi. Alyn Meşeyumruk'un, Prens Viserys'in salınmasını sağlamak için kabul ettiği şartları, bu anlaşmanın Lys Özgür Şehri'yle değil de artık var olduğu söylenemeyecek olan Rogare Hanesi'yle yaptığını öne sürerek resmi olarak reddetti.

Sör Gareth Long'un Sur'a gönderilmesiyle, Kızıl Kale'nin yeni bir silah ustasına ihtiyacı vardı. Lord Manderly, Sör Lucas Lothston ismindeki genç bir ustayı atadı. Gezgin bir şövalyenin torunu olan Sör Lucas sabırlı bir eğitmendi ve kısa sürede Prens Viserys'in gözdesi olurken Kral Aegon bile istemeye istemeye ona saygı duymaya başladı. Lord Manderly, Lord İşkenceci olarak Eski Şehir'den yeni gelmiş ve orada Westeros tarihinin en arif şifacısı olduğu söylenen Yüce Üstat Sandeman'in yanında eğitim görmüş Üstat Rowley'yi seçti. Rowley'nin bu göreve getirilmesini nasihat eden Büyük Üstat Munkun olmuştu. "Acıyı dindirmesini bilen biri acı çektirmesini de bilir," dedi El'e, "ama aynı zamanda bunu zevk değil bir görev olarak gören bir Lord İşkencecimizin olması da önemli."

Demirci'nin Günü'nün arifesinde, Lys'li Larra, Prens Viserys'e, Aemon ismini verdikleri büyük, iştahlı bir oğlan doğurdu. Bunu kutlamak için bir ziyafet düzenlendi ve herkes doğan bu yeni prensi neşeyle karşıladı... bir kişi dışında herkes, onun bir buçuk yaşındaki ağabeyi Aegon, beşiğine yerleştirilmiş ejderha yumurtasıyla kardeşine vururken yakalanmıştı. Bir zarar görmeyen Aemon'ın ağlamaları Leydi Larra'nın koşarak gelip büyük oğlunun elinden ejderha yumurtasını almasını ve onu cezalandırmasını sağlamıştı.

Kısa süre sonra Lord Alyn Meşeyumruk olduğu yerde kıpırdanmaya ve altı büyük yolculuğundan ikincisini planlamaya başladı. Velaryonlar altınlarının büyük kısmını Lotho Rogare'ye emanet etmişti ve bunun sonucunda varlıklarının yarısından fazlasını kaybetmişlerdi. Servetlerini yenilemek için Lord Alyn tüccarlardan oluşan ve onları korumak için biz düzine savaş kadırgasının olduğu büyük bir filo toparlamıştı ve Pentos, Tyrosh ve Lys üzerinden Eski Volantis'e gittiği ve dönüşte de Dorne'a uğradığı bir rota çizmişti.

Yolculuktan önce eşiyle kavga ettiği söylenir zira Leydi Baela ejderhanın soyundandı ve çabuk öfkelenen biriydi ve lord kocasından Dorne Prensesi Aliandra hakkında fazla şey dinlemişti. Ancak sonunda her zaman olduğu gibi yine barıştılar. Filo, annesinin ismini verdiği *Cesur Marilda* isimli bir kadırgayla başı çeken Meşeyumruk'un önderliğinde yıl ortasında yelken açtı. Leydi Beala ise, karnında Lord Alyn'in ikinci çocuğu büyürken Akıntı Taşı'nda kaldı.

Kralın on altıncı yaş günü yaklaşıyordu. Diyar barış içindeyken, bahar tam çiçek açmışken, Lord Torrhen Manderly, Kral Aegon ile Kraliçe Daenaera'nın kralın isim gününü kutlamak için bir kraliyet gezisine çıkmasına karar verdi. El, oğlanın hükmettiği toprakları tanımasının ve kendini halka göstermesinin iyi olacağını düşünüyordu. Aegon uzun boylu ve yakışıklıydı ve küçük tatlı kraliçesi, kralda eksik olan çekiciliği kesinlikle sağlardı. Halk ondan kesinlikle hoşlanırdı, bu da ciddi genç krala faydalı olurdu.

Naipler de aynı fikirdeydi. Bir sene sürecek olan, Majesteleri'ni daha önce bir kral görmemiş olan yerlere götürecek olan büyük bir gezi için planlar yapılmaya başlandı. Kral Toprakları'ndan Duskendale ile Bakire Havuzu'na kadar atla gidilecek, oradan da Martı Kasabası'na gemiyle geçilecekti. Kartal Yuvası ziyaret edildikten sonra tekrar Martı Kasabası'na dönecekler ve yol üzerinde Üç Kız Kardeşler'de durup Kuzeye doğru seyahat edeceklerdi.

Lord Manderly, Beyaz Liman'ın kral ve kraliçeye daha önce görmedikleri kadar hoş bir karşılama düzenleyeceğinin sözünü verdi. Buradan kuzeye doğru devam edip Kışyarı'nı, hatta Sur'u bile ziyaret edebilirler, ardından kralyolunu takip edip Boyun'a gelirlerdi.

Sabitha Frey onları İkizler'de misafir ederdi, Kuzgun Ağacı Salonu'nda Lord Nejicot'u ziyaret ederlerdi ve elbette Blackwoodları ziyaret ederlerse aynı zamanı Brackenlarla da geçirmeleri gerekirdi. Nehirova'da birkaç gün kaldıktan sonra tepeleri açıp batıya, Casterly Kayası'ndaki Leydi Johanna'yı ziyaret ederlerdi.

Oradan deniz yolunu aşağı doğru takip edip Menzil'e... Yüksek Bahçe'ye, Goldengrove'a, Eski Meşe'ye... Kırmızı Göl'de bir ejderha vardı, Aegon bundan hoşlanmazdı ama Kırmızı Göl'ü rahatlıkla es geçebilirlerdi... Unwin Peake'in meskenlerinden birine yapılacak bir ziyaret eski El'i yatıştırmaya yarayabilirdi. Eski Şehir'de, Yüce Rahip, şüphesiz kral ve kraliçeyi kutsaması için ikna edilebilirdi ve Lord Lyonel ile Leydi Sam, krala şehirlerinin Kral Toprakları'ndan çok daha iyi olduğunu gösterme fırsatını kaçırmazlardı. Büyük Üstat Munkun, Majesteleri'ne, "Diyarın bir asırdır görmediği kadar büyük bir gezi olacak," dedi. "Bahar yeni başlangıçların ayıdır, efendim ve bu da saltanatınızın başlangıcı olacak. Dorne

Hudutları'ndan Sur'a kadar herkes sizi kralları, Daenaera'yı da kraliçeleri olarak bilecekler."

Torrhen Manderly de aynı fikirdeydi. Mantar'ın duyabileceği bir yerde, "Bu lanet kaleden çıkmak oğlana da iyi gelecektir," dedi. "Avlanabilir, doğancılığa çıkabilir, bir iki dağa tırmanabilir, Beyaz Bıçak'ta somon balığı tutabilir, Sur'u görebilir. Her gece ziyafet. Biraz kilo alması iyi olacaktır. Şöyle biraz iyi kuzey birası içsin bakalım, kılıcınla kesebileceğin kadar yoğun olur."

Kralın isim günü ve peşinden gelecek kraliyet gezisinin hazırlıkları El ve üç naibin bütün günlerini alıyordu. Kralla beraber yolculuk etmek isteyen lordların ve şövalyelerin listeleri yapılıyor, sonra baştan yapılıyordu. Atlar nallanıyor, zırhlar cilalanıyor, arabalar tamir edilip boyanıyor ve sancaklar dikiliyordu. Westeros'taki her lord ve toprak sahibi şövalye kraliyet gezisi sırasında ev sahipliği yapma onuruna erişmek için yalvararırken Yedi Krallık'ın üzerinde yüzlerce kuzgun uçuyordu. Leydi Rhaena'nın geziye ejderhasıyla katılma istediği nazikçe engellendi, bu sırada kardeşi Beala da istensin istenmesin geleceğini ilan etti. Kral ve kraliçenin giyeceği kıyafetler üzerinde bile uzun zaman harcandı. Kraliçe Daenaera'nın yeşil giydiği günlerde, Aegon'ın geleneksel siyahlarına bürünmesi kararlaştırıldı. Ama küçük kraliçe Targaryen Hanesi'nin kırmızı ve siyahlarını kuşandığında, kral da yeşik bir pelerin takacaktı ki nereye giderlerse gitsinler iki renk de görünür olacaktı.

Kral Aegon'm isim günü gelip çattığında hâlâ tartılma konusu olan birkaç mesele kalmıştı. O gece taht odasında büyük bir ziyafet verilecekti ve kadim Simyacılar Derneği diyarın görmediği bir ateş gösterisi sözü vermişti.

Kral Aegon, Lord Torrhan ve naiplerinin geziye Tumbleton'ı ekleyip eklememeyi tartıştığı konsey odasına girdiğinde hâlâ sabahtı ama.

Kralla beraber konsey odasına dört Kral Muhafızı da gelmişti. Peçeli ve dilsiz, büyük bir kılıç taşıyan Gölge Sandoq da öyle. Onun kötümser varlığı odadaki sesi kesi. Bir anlığına Torrhen Manderly bile konuşamadı.

Kral Aegon, aniden oluşan sessizlikte, "Lord Manderly," dedi, "söyler misin bana, ben artık kaç yaşındayım?"

"Bugün on altı yaşınıza bastınız, Majesteleri," diye yanıtladı Lord Manderly. "Yetişkin oldunuz. Yedi Krallık'ın idaresini elinize almanızın vakti geldi."

"Alacağım," dedi Kral Aegon. "Benim sandalyemde oturuyorsun."

Büyük Üstat Munkun yıllar sonra, sesindeki soğukluğun herkesi şaşkınlığa uğrattığını yazacaktı. Kafası karışan ve şaşkına dönen Torrhen Manderly hatırı sayılır vücudunu, Gölge Sandoq'a attığı rahatsız bir bakışla konsey masasının başındaki sandalyeden kaldırdı. Kral için sandalyeyi tutarken konuştu, "Majesteleri, biz de tam geziden–"

Kral otururken, "Gezi olmayacak," diye ilan etti. "Bir yılımı bir atın üzerinde, tuhaf yataklarda yatarak ve onlara en ufak bir kazancı olsa benim ölmemden memnuniyet duyacak sarhoş lordlarla içi boş sohbetler ederek geçirmeyeceğim. Benimle konuşmak isteyen varsa, beni Demir Taht'ta bulabilir."

Torrhen Manderly ısrarcıydı. "Efendim," dedi, "bu gezi size halkın sevgisini kazandırmaya yarayacak."

"Ben halka barış, yiyecek ve adalet vermeyi planlıyorum. Bu onların sevgisini kazanmama yetmeyecekse o zaman Mantar'ı gönderelim geziye. Ya da dans eden bir ayı da gönderebiliriz. Birileri bana halkın dans eden ayıları çok sevdiğini söylemişti. Bu akşamki ziyafetini de durdurabilirsin. Lordları kalelerine gönderin, yiyecekleri de açlara dağıtın. Benim politikam dolu karınlar ve dans eden ayılar olacak." Sonra da Aegon üç naibe döndü. "Lord Stackspear, Lord Grandison, Lord Merryweather, hizmetiniz için teşekkür ederim. Kendinizi özgür sayabilirsiniz. Naiplere ihtiyacım kalmadı."

"Majesteleri'nin bir El'e ihtiyacı olacak mı?" diye sordu Lord Manderly.

Ayağa kalkan III. Aegon, "Bir kralın kendi seçtiği bir El'i olmalı," dedi. "Bana şüphesiz iyi hizmet ettin, daha öncesinde anneme hizmet ettiğin gibi ama seni seçen benim lordlarımdı. Beyaz Liman'a geri dönebilirsin."

"Memnuniyetle, efendim," dedi Manderley, Büyük Üstat Munkun'un daha sonra bir hırlama olarak tanımlayacağı bir sesle. "Bu lağım kokan kaleye geldiğimden beri doğru düzgün bir bira içememiştim." Ardından makam zincirini çıkarıp konsey masasına bıraktı.

Lord Manderly, iki hafta geçmeden kiralık askerler ve hizmetçilerden oluşan küçük bir grupla Beyaz Liman'a doğru yelken açtı... bu grubun içinde Mantar da vardı. Görünüşe göre soytarı koca kuzeyliden hoşlanmıştı ve nadiren gülümseyen ve hiç gülmeyen bir kralın yanında kalmaktansa, Lord Manderly'nin onunla beraber Beyaz Liman'a gelmesi teklifini seve seve kabul etmişti. "Ben bir aptaldım ama hiçbir zaman o aptalla kalacak kadar aptal olmadım," diye anlatıyor bu durumu bize.

Cüce terk ettiği kraldan uzun yaşayacaktı. Beyaz Liman'daki renkli hayatıyla, Braavos'un Denizlordu'nun sarayında geçirdiği zamanla, Ibben Limanı'na yatığı seyahatle ve *Peltek Leydi*'nin oyuncularıyla geçirdiği yıllarla dolu olan *Tanıklığı*'nın sonraki ciltleri de kendilerince değerliler ancak bizim buradaki hedefime pek yardımcı oldukları söylenemez... o yüzden üzülerek bozuk ağızlı bu ufak adamla hikâyemizin yollarının ayrılması gerekiyor. Hiçbir zaman en güvenilir tarihçilerden biri olmasa da cüce kimselerin dile getirmeye cesaret edemediği gerçekleri konuşmaktan çekinmezdi ve bunları sık sık komik bir şekilde ifade ederdi.

Mantar, Lord Manderly ve partisinin bindiği geminin isminin Mutlu Tuz olduğunu söylüyor ama Beyaz Liman'a doğru giden gemidekilerin ruh hali hiç mutlu değildi. Kızına yazdığı mektuplarda açık açık söylediği üzere, Torrhen Manderly "o suratsız oğlandan" hiç hoşlanmamıştı ve kralın onu kabaca göndermesini ya da Majesteleri'nin kraliyet gezisini "öldürmesini" hiçbir zaman affetmeyecekti; lord hazretlerinin bunun böyle aniden sonlandırılmasını kendi şahsına bir hakaret olarak üzerine almıştı.

Yedi Krallık'ın idaresini eline alır almaz, Kral III. Aegon en sadık ve çalışkan hizmetkârlarından birini kendine düşman etmişti.

Ve işte böylece naiplerin hükmü sakince sona ererken Yıkık Kral'ın yıkık saltanatı da başlamış oldu.

Kan bağları ve Soyağacı

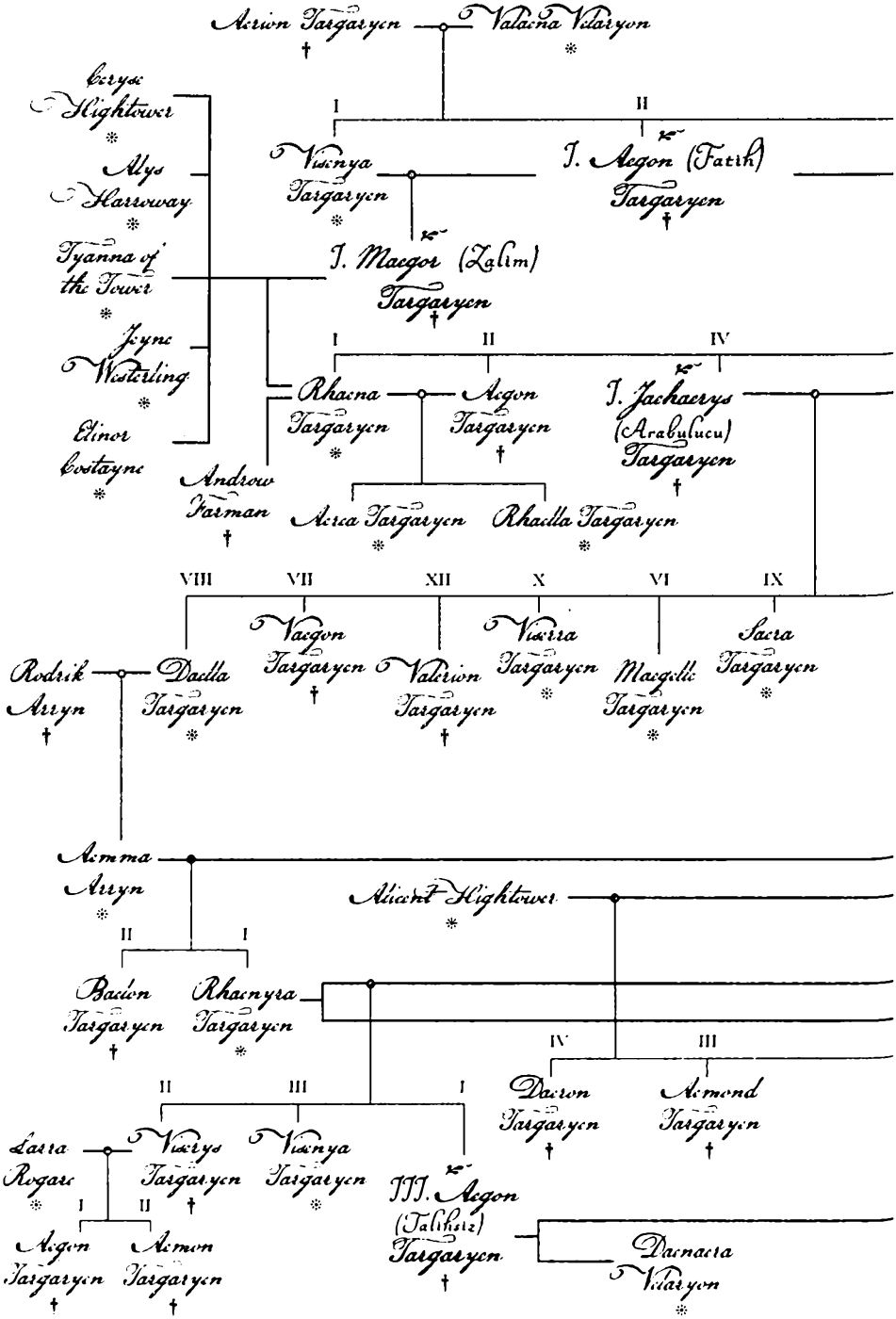
Targaryen Veraseti

Aegon'ın Fethi'nden sonraki yıllar ele alınmıştır.

1–37	*I. Aegon*	*Fatih, Ejder*
37–42	*I. Aenys*	*I. Aegon ve Rhaenys'in oğlu*
42–48	*I. Maegor*	*Zalim, I. Aegon ve Visenya'nın oğlu*
48–103	*I. Jaehaerys*	*Yaşlı Kral, Arabulucu; Aenys'in oğlu*
103–129	*I. Viserys*	*Jaehaerys'in torunu*
129–131	*II. Aegon*	*Viserys'in en büyük oğlu*
		[II. Aegon'ın tahta çıkışı, on yaş büyük kız kardeşi Rhaenyra tarafından reddedildi. Her ikisi de, şarkıcıların Ejderhaların Dansı dediği savaşta hayatını kaybetti.]
131–157	*III. Aegon*	*Ejderha Felaketi, Rhaenyra'nın oğlu*
		[Targaryen ejderhalarının sonuncusu III. Aegon'ın saltanatı döneminde öldü.]
157–161	*I. Daeron*	*Genç Ejderha, Çocuk Kral, III. Aegon'ın en büyük oğlu [Daeron, Dorne'u fethetti ancak elinde tutamadı ve genç yaşta öldü.]*
161–171	*I. Baelor*	*Sevilen, Kutsanmış; rahip ve kral, III. Aegon'ın ikinci oğlu*

171–172	*II. Viserys*	*III. Aegon'ın küçük kardeşi*
172–184	*IV. Aegon*	*Değersiz, Viserys'in en büyük oğlu [Küçük kardeşi, Ejderha Şövalyesi Prens Aemon, Kraliçe Naerys'in şampiyonu ve bazılarına göre sevgilisiydi.]*
184–209	*II. Daeron*	*İyi, Kraliçe Naerys'in oğlu, babası ya Aegon ya da Aemon'dır.*
209–221	*I. Aerys I*	*I. Daeron'ın ikinci oğlu (çocuğu yoktur)*
221–233	*I. Maekar*	*II. Daeron'ın dördüncü oğlu*
233–259	*V. Aegon*	*İmkânsız, Maekar'ın dördüncü oğlu*
259–262	*II. Jaehaerys*	*İmkânsız Aegon'ın ikinci oğlu*
262–283	*II. Aerys*	*Deli Kral, II. Jaehaerys'in tek oğlu*

II. Aerys'in tahttan indirilip öldürülmesi ve varisi Prens Rhaegar Targaryen'ın Robert Baratheon tarafından Üç Başlı Mızrak'ta katledilmesiyle, ejderha kralların soyu burada son buluyor.

Aerion Targaryen
†
Valaena Velaryon
*
Lucys Hightower
*
Alys Harroway
*
Tyanna of the Tower
*
Joyne Westerling
*
Elinor Costayne
*
I
II
Viserys Targaryen
*
I. Aegon (Fatih) Targaryen
†
I. Maegor (Zalim) Targaryen
†
I
II
IV
Rhaena Targaryen
*
Aegon Targaryen
†
I. Jaehaerys (Arabulucu) Targaryen
†
Andrew Farman
†
Aerea Targaryen
*
Rhaella Targaryen
*
VIII
VII
XII
X
VI
IX
Rodrik Arryn
†
Daella Targaryen
*
Vaegon Targaryen
†
Valerion Targaryen
†
Viserra Targaryen
*
Maegelle Targaryen
*
Sacra Targaryen
*
Aemma Arryn
*
Alicent Hightower
*
II
I
Baelon Targaryen
†
Rhaenyra Targaryen
*
IV
III
Daeron Targaryen
†
Aemond Targaryen
†
II
III
I
Laena Rogare
*
Viserys Targaryen
†
Visenya Targaryen
*
III. Aegon (Talihsiz) Targaryen
†
I
II
Aegon Targaryen
†
Aemon Targaryen
†
Daenaera Velaryon
*

Targaryen Soyu

Aegon'un Fethi'nden III. Aegon'un Tahta Çıkışına Kadar

Kan Bağları — Çocukları — Evlilik

Tahta Çıktı — I, II Doğum Sırası

✲ Kadın — † Erkek

III

Rhaenys Targaryen ✲

I. Aenys Targaryen †

Alyssa Velaryon ✲

Rogar Baratheon †

V — III — VI

Alysanne Targaryen ✲ — Viserys Targaryen † — Vaella Targaryen ✲

I — II

Boremund Baratheon † — Jocelyn Baratheon ✲

Corlys Velaryon † — Rhaenys Targaryen ✲

IV — V — XI — I — XIII — II — III

Baelon Targaryen † — Alyssa Targaryen ✲ — Gaemon Targaryen † — Aegon Targaryen † — Gael Targaryen ✲ — Daemon Targaryen ✲ — Aemon Targaryen †

I — II

Laena Velaryon ✲

I — III — II

Aegon Targaryen † — Daemon Targaryen † — Rhea Royce ✲

I. Viserys Targaryen †

Alyn Velaryon † — Baela Targaryen ✲ — Rhaena Targaryen ✲ — Corwyn Corbray †

Laenor Velaryon †

I — II

Aegon II Targaryen † — Helaena Targaryen ✲ — Laena Velaryon ✲

I — II — III

Jacaerys Velaryon † — Lucerys Velaryon † — Joffery Velaryon †

I — II

Jaehaera Targaryen ✲ — Jaehaerys Targaryen † — Maelor Targaryen †

DOUG WHEATLEY

Doug Wheatley Star Wars, Alien, Superman, The Incredible Hulk ve Barbar Conan gibi projelerde yer almış bir çizer, konsept tasarımcısı ve illüstratördür. Wheatley aynı zamanda *Star Wars: Bölüm III: Sith'in İntikamı* çizgi roman adaptasyonunu yapan sanatçı ve *Buz ve Ateş'in Dünyası*'nın illüstratörlerinden de biridir.

Facebook.com/doug.wheatley

Twitter: @wheatley_doug

Instagram: @doug_wheatley